CORPUS
POETARUM EPICORUM GRAECORUM

CONSILIO ET STUDIO

ARMINII KOECHLY

EDITUM.

VOL. X.

QUINTI SMYRNAEI
POSTHOMERICA

RELEGIT

ARMINIUS KOECHLY.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLIII.

QUINTI SMYRNAEI

POSTHOMERICORUM

LIBRI XIV.

RELEGIT

ARMINIUS KOECHLY.

ACCEDIT INDEX NOMINUM A FRANCISCO SPITZNERO CONFECTUS.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLIII.

KAROLO LEHRSIO

ARMINIUS KOECHLY S.

In hac poëtae tam diu frequenterque a me versati recognitione quod recensionem ante hos tres annos emissam paucis tantum mutatis repetiverim, tua potius culpa est, *vir illustrissime*, quam mea. Etenim cum neque e codicibus nova lux Quinto affulserit ulla, et viris doctis quamvis *nugaciores* interdum *nugas* — ut cum *Pauwio* nostro loquar — exosculantibus haec recentiorum epicorum provincia adhuc aut terra sit plane incognita aut fugitivo tantum festinantis hospitis oculo perlustretur, speraveram fore, ut tu ingenii, doctrinae, judicii opibus, quas in te uno summas esse fatentur omnes, clientem nondum a me in integrum restitutum ad pristinam dignitatem eveheres. Verum enim vero quoniam tu benevoli amici quam severi judicis partes agere et quae praetermisi aut perperam administravi semitecte in universum notare quam aperte singula exagitare maluisti, mihi quidem gratum fecisti — quidni enim

laetus sim laudari me abs te, amice, a laudato viro? —,

in Quintum tamen paullo iniquior fuisti. Quem postquam denuo edendum suscepi, non sine quodam taedio animadverti mentis aciem, si quae fuit, diuturno in eadem materia usu obtusam esse, ut mihi fere in omnibus, in quibus non jam olim verum viderim, caecutiendum etiam amplius videatur. Ita novis medendi instrumentis destitutus sedulo tamen operam dedi, ut nova haec editio suis quibusdam ne careret dotibus. Quae cujusmodi sint, jam a me — *si non fastidis* — accipe simul cum ceteris, qui hoc libro usuri sunt. —

Ac primum quidem ipsa poëtae verba iis mendis purgavi, qu sive mea sive correctoris quantumvis piissimi culpa in editione m jore remanserant indicata jam illa in *praefatione* p. VIII—XIV. Tı et alia quaedam, quae latuerant, vitia sustuli, et ubicunque mel suppetebat lectio eam pro antiqua recepi. Hos locos jam omnes bı viter et promiscue recensere sufficit ita, ut pristinae scripturae pr mittantur:

I, 229 *Ιππαλμόν*] *Ἵππαλμόν*. 230 *Λαογόνον*] *Λαόγονον*. ἐσσύμενός] *ἱέμενός*. Ante 390 versus olim legebatur

* * *Ἀχιλῆα ποτὶ κλυτὸν ὀτρύνουσα*,

nunc propius librorum vestigiis admotus est hoc modo:

* * *ποτὶ δῖον ἐποτρύνουσ' Ἀχιλῆα*.

404—406 *Ἱπποδάμειαν | Ἀντιμάχοιο θύγατρα μενεπτολέμοιο δ' ἄκ τιν | Τισιφόνου*] — *ἱπποδάμοιο | Ἀ. θ., Μενεπτολέμοιο δ' ἄ. |* Τ *σιφόνην*. 567 *ἐπὶ*] *ἐνὶ*. 599 *ἄμπνυε*] *ἄμπνειε* ex praecepto *Lobe* *PHM*. p. 23 not. 35). 676 *ἀκηχεμένῳ*] *ἀκηχεμένου*. 732 *ἐσίδ σθα*] *ἐσίδησθα*. 830 *ἠῷ*] *ἠῶ*.

II, 230 *εὖτε* * * * * *

* *γαίης μελάθροισιν ὑποχθονίοις ἐπορούσῃ*]

Nunc lacunae signa accommodatius posui sic:

εὖτε * *μελάθροισιν ὑποχθονίην* * *
γαίης * * * *ἐπορούσῃ*.

Quae facile lecta esse poterant olim hoc fere modo:

εὖτε θοὸς μελάθροισιν ὑποχθονίην στροφάλιγγα
γαίης παλλομένης ἄνεμος κλονέων ἐπορούσῃ.

III, 94 *οἳ δ' αὖτ' Ἀργείοις*] *οἳ δ' ἄρα καὶ Δαναοῖς*. 413 *ἀλι των*] *ἀλέντων*. 417 *τοίη τις*] *τοιαύτη*. 431 *φαίδιμον*] *φαίδιμ* 536 *ἐρσήεντα*] *ἑρσήεντα*. 536 *ὢ*] *ὦ*.

IV, 37 *εἰσὶ γὰρ ἢ*] *εἰσέτι γάρ*. 493 *οὐ γὰρ*] *οὐδ' ἄρ'*. 510 *ὑπ κίνυον*] *ὑπεκίνεον* ex praecepto *Lobecki* l. c. p. 210. 519 *καπνῷ*] *καπνῷ*.

V, 21 *ἐῢ κτυπέοντας*] *ἐυκτυπέοντας*. 59 *δὲ μέγα*] *δ' ἐς μέγ* cfr. 264. 110 *ἀμφὶ*] *ἄγχι*. Ante 159 lacuna hoc modo indicabatı

ὅστις * * * * *

pronomen nunc omisi. 233 *μέσσοισιν*] *μέσσοις*. 399 *ὅτι οἱ*] *ἐπει* cfr. XIII, 429. 523 sq. *καί μιν ἄνασσαν | πάντων ἔμμεν ἔτευξε* *κ. μ. ἔτευξε | π. ἔ. ἄνασσαν*. 608 *ἔρδειν*] *ἔρδειν*.

VI, 101 *εἰσὶν*] *ὦσιν*: cfr. *prolegg*. p. LXXXV. 104 *κῦμα*] *χε*

ια: cfr. XIII, 62. XIV, 607. 118 φόνοιο] πόνοιο. 139 κεὶ] καὶ. 136 τεῦρος] ταῦρος. 611 ὥς] ὡς.

VII, 42 ἄνευθεν] ἄνευθε. 77 ὡς] ὥς. 135 ψυχρὸν] ψυχρός. 97 περί σφισι] περὶ σφίσι. 235 ἠῶ] ἠῶ. 363 αἰεὶ] αἰνὸν: cfr. not. ad I, 58. 397 δὲ νηῦς] δὲ καί. 475 σφισιν ἔπλετο] σφιν ἐείδετο. 723 ἄπωθεν] ἄπωθε. 692 σοι] σοί.

VIII, 84 ἐρικύδεος] ἐρικυδέος. 446 αὐτῶν] ἀνδρῶν.

IX, 36 καίεμεν] καιέμεν. 114 παρενήνεε] παρενήεε. 185 πίπτεν] πῖπτεν. 491 πάροιθεν] πάροιθε.

X, 62 ἄμπνυεν] ἄμπνειεν: vid. ad I, 599. 162. 163 vulgari ordine] 163. 162 inverso ordine. 201 ἧπαρ] ἦπαρ. 300 Λιταῖς] Λιτῆς: vid. *prolegg.* p. LI. 308 πάροιθεν] πάροιθε. 311 ἐστὶν] ἐστὶ. 373 πένθεϊ] πένθεσι. 402 Τρῶες καὶ Τρωαί] Τρωαὶ καὶ Τρῶές: femina feminae infestior! 456 ὀλοφύρατο] ὀλοφύρετο.

XI, 436 ἄμπεχ'] ἄμφεχ'. 481 Μέδοντα] Μένοντα.

XII, 68 ἀλευάμενοι] ἀλευόμενοι.

XIII, 215 Τισίφονόν] Ἀντίφονόν ex emendatione *Struvii* in dissert. de argum. carmm. epicc. etc. part. II. p. 46, qui ad Ω 250. Apollod. III, 12, 5. Dict. Cret. II, 43. Tzetz. Posthom. 49 provocat. Quamquam et Apollodorum et Dictyn omittere debebat, apud quos non *Antiphonus*, sed *Antiphus* — ex Δ 489. Λ 101. 109 — memoretur. 231 ὀφελόν] ὄφελόν. 242 ἥ] ἥν. 252 ὑφηλοῖο] ὑψηλοῖο. 336 ἐρικύδεϊ] ἐρικυδέι. 488 καταείμενον] καταειμένον. 498 versum corruptum olim sine lacunae signis reliqueram.

XIV, 57 εὐηρέας] εὐήρεας. 135 υἷεα] υἱέα. 176 ἀλλήλους] ἀλλήλοις. 331 μηρὰ] μῆρα. 388 ἔστενεν] ἔστενον. 504 διέχευον] διέχευαν. 573 θεινόμενοι] θεινόμεναι. —

In rebus *orthographicis* eandem, quam in editione majore (cfr. *prolegg.* p. LIV), retinui rationem, nisi quod in punctis diaereseos et ponendis et omittendis jam plane ad eam, quae nunc invaluit, me accommodavi consuetudinem. Contra *interpunctionum* paullo liberalior fui, quamquam haud ignarus, quam parci in iis ponendis hodie nonnulli soleant esse, adeo ut vel ipsi naturae, cui *horrorem vacui* inesse docent periti, refragantes, ubicunque adhuc principes distinguendi notae figebantur, ibi *vacua* hiare spatia jubeant. Regnat scilicet non solum apud *viros formam cultumque professos*, sed etiam apud homines literis deditos ipsosque philologos dea illa, quam quo nomine omnium hodie gentium deliciae celebrant, eodem eam etiam

Latino sermone *Modam* appellare licet, quoniam pro arbitrio *mo* praescribit his rebus, quibus certa ratione leges statuere difficile Ei autem nec indulgere nimis, nec adversari decet. —

Restat, ut jam nonnulla addam supplemento futura haud grato, ut opinor, iis, quae aut in praefatione olim aut in prolego nis scripsi. A re levicula initium facio. Etenim in praefatione p haec verba leguntur imperfecta sententia: „In aliqua Tych schedula, quae inter ceteras delituerat, his ipsis diebus adnota inveni.“ Addi debebat post *inveni:* „in *Seyboldi* praefatione C stomathiae poëticae gr. lat. Lemgov. 1775. notulas quasdam *Re* Prof. Lips., in Quintum Smyrnaeum legi.“ —

Majoris momenti est, quamquam *negativi* tantum, ut ajunt, c *Nicolai Ignarrae* disputationem, cujus mentionem feci ibid. p. VI nunc integram proponere licet. Factum id est grato *Eduardi S* *amici in rebus incertis certissimi* beneficio, qui, cum librum Igna ipsum de Phratriis Neapoli a. 1797 editum inspicere mihi non licere cum illum singularem de Quinto Alcibiadis nomen, si Diis placet rente ad verbum exscripsit. Eum hic repetendum duxi, quoniam et ille rarissimus est, et res ipsa certe risum movet in studiis per se jejunis. Etenim Neapoli inclusa dicitur sacello *Joviani Pontani* p ecclesiam *S. Mariae Majoris* dictam haec inscriptio, primum a Gru edita p. MLXXXIX, 4, tum melius ab Ignarra Romae 1760, postren corp. inscriptt. Graec. 5815; quam accuratissime infra repetitam vi

ΕΝΘΑ◺Ε ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΚΕΦΑ
ΛΗΝ ΚΑΤΑ ΓΑΙΑ ΚΑΛΥΠΤΕΙ
ΑΝ◺ΡΩΝ ΗΡΩΩΝ ΚΟΣΜΙΤΟΡΑ
ΘΕΙΟΝ ΑΛΚΕΙΒΙΑ◺ΗΝ
ΑΥΡΗΛ. ΑΤΑΛΑΤΗΙ
Ι◺ΙΩ ΠΑΤΡΩΝΙ
ΚΑΛΩΣ ΒΕΒΙΩΚΟΤΙ
ΕΠΟΗΣΕΝ

Apud Gruterum *ΚΟΣΜΗΤΟΡΑ* et *ΑΤΑΛΑΝΤΗ* legitur.

raberis, quomodo inde *Quintus* exsculpi possit *Alcibiadis* nomine pellatus. At „*nil mortalibus arduum est!*" Audi enim, quaeso, am Ignarrae disputationem p. 212 sqq.:

„Accedo nunc ad alterum titulum *Alcibiadi* poëtae positum. ispiam mihi quidem occurrit poëta Alcibiades et quidem tanti nonis ac celebritatis, ut habitus sit dignus, cujus in tumulo ipsissim Homeri epitaphium inscriberetur. Memoriae proditum est in ta Homeri Herodoto tributa (c. 36.) hoc epigramma in ejus tumulo isse inscriptum: *ἐνθάδε — θεῖον Ὅμηρον*. Nunc autem si epiphium Alcibiadis cum elogio Homeri contuleris, ac tantummodo a opriis utriusque nominibus abscesseris, cetera omnia, atque omnes terarum apices, utrobique conspiciuntur aequalia. Num hujus ogii faber adeo excitate sensit de Alcibiade, ut hunc quasi parem m Homero committeret? Nihil minus. Sed quicunque egregios ros sibi propalam decorandos susceperit, is jure meritoque *ἡρώων σμήτωρ* salutabitur: quo nempe elogio hic decoratur Alcibiades oditurque simul heroico carmine inclaruisse. At cur paludamenm, ut ita dicam, pro Homero contextum de industria humeris aptar Alcibiadis? nimirum ut ex communione ejusdem elogii facile nosceretur Alcibiades veluti alter Homerus heroas, qui tempestate aca floruerunt, suis nobilitasse carminibus. Jam vel me tacente ivis perspiciet me in ea esse sententia, quae *Alcibiadem* sub *Quinti labri* persona delitescere suadet.

De Quinto Calabro, qui *Παραλειπόμενα Ὁμήρου* heroico carine persecutus est, incerta sunt omnia, aetas, patria, quin ipsum men: namque auctori nomen *Calabri* fuit appositum, quia ejus ëma, jam pridem ignotum ac ferme deperditum, primitus in *Calaia* opera atque industria Cardinalis Bessarionis fuit repertum. Itae cum in tanta rerum de Qu. Calabro ignoratione versemur, quis ihi falsi notam appinxerit, si proposuerim, auctorem Paralipomen exstitisse Alcibiadem, qui veluti Homero succenturiatus reliquias lli Trojani stilo Homerico enarravit? Hinc intelligendi copia dar, quamobrem sepulcrale elogium, quod pro Homero concinnatum erat, ejus tumulo et quidem *πρὸς λέξιν* inscriberetur; nempe ut a mperta elogii Homerici communione caperetur indicium, Homeri *aralipomena* fuisse ab Alcibiade continuata.

Alcibiades ergo transnominatur hodie Calaber, quia ejus opus *δέσποτον* repertum fuit in Calabria, sed unde sibi *Quinti* praenomen

comparavit? Hic enim titulus in codice Calabro repertus *ποίησις τοῦ Ὁμηρικοῦ Κοΐντου.* Ea de quaestione libe quae sentio. Ennius patria Calaber eo ferme loco a Latinis merus habebatur a Graecis, et quemadmodum Homeristae tur ii, qui ad confluentis populi oblectamentum rhapsodia recitabant; ita qui Ennii, *Ennianistae:* vide Sueton. de cl mat. c. 2. et quae ibi Casaub. subnotavit. Pythagorica auter psychosis nusquam alibi profundiores egerat radices, quan bria, ubi Pythagorici suas extrudebant merces. Cum pon ibi veluti redivivus Homerus reputaretur, facile fuit Pythago suadere plebeculae Homeri animam post tres alias migr Ennium transmeasse, indeque hunc veluti *Quintum Home* judicandum. Quam vulgarem opinionem critico sale perfr sius sat. 6. (10 sq.)

Cor jubet hoc Enni, postquam destertuit esse
Quintum Maeonidem . . .

Inde repete significationem praenominis *Quinti*, quod Enn gitur; non quidem certe ex latina consuetudine, sed utique goricae scholae deliriis. Quo minus mirandum est, si p Calabri vestigiis majorum suorum, qui Ennium *Quintum* salutarunt, insistentes, poetam incertum, qui carmine hero *lipomena Homero* absolvit, potiore cum causa *Κόϊντον* Ὁ nuncuparint. Ceterum hujus poematis auctor, ut mihi vid cibiades fuit, ut paulo ante conjiciebam, patria Smyrnaeus c etiam civitate *) Romanus. Quo denique tempore is floruei tum est; plerique nullo certo indicio ducti ejus aetatem a immo et VI rejiciunt. At si quis erudito oculo marmora I

*) „*Atalanta* (nomen Graecis auribus haud absonum), q mentum Alcibiadi *patrono suo* posuit, inscribitur *Aurelia.* I biades etiam praenominabatur *Aurelius* pro more scilicet Ron liberti nomen *patroni* manumittentis adoptabant. Cum ita se rit, colligendum est, Alcibiadem patria Smyrnaeum oviumque (ut ex Paralip. Hom. XII, v. 306 non temere arguitur) servi tutem cuidam generoso viro *e gente Aurelia*, a quo postea m civis Romanus factus est; quemadmodum plures egregii gran poetae Graeci oris, virtutis ergo manumissi a patronis, ut men, ita quoque civitatem Romanam consequebantur. Consu de illustr. grammat." — Habemus igitur jam poëtam nomi *Q. Aurelium Alcibiadem!!*

cibiadis, quae hodie in aedicula Joviani Pontani prostant, una nul contulerit, profecto nullus dubitarit, quin scriptio monumenti cibiadis multis annorum decadibus aetatem Philippi antevertat."

Ita ille quidem. Contra cujus somnia disputare nemo a nobis iget. Itaque nec locum Persianum mire ab illo detortum vindicare c de duabus illis inscriptionibus vel unum verbum adjicere hujus :i esset, quae sane quin genuinae sint dubitari non posse consulenti hi respondit *Mommsenius* noster, acerrimus harum rerum judex.

Ad aliam rem transeo. *Eduardi Osenbrueggeni*, quem et ipsum ısta fatorum iniquitate nostrum factum esse nobis gratulor, benelentia factum est, ut dissertationis *Struvianae* de argumento *carmim epicorum, quae res ab Homero in Iliade narratas longius prose-'a sunt*, particula altera, quae Casani a. 1850 prodiit, in manus :as pervenerit: cfr. *prolegg.* p. XI. Eodem auctor modo, quo in rticula prima usus erat, cum quatuor postremis Quinti libris cete-'um scriptorum narrationes et testimonia composuit. Ex quibus am „quaestionis de fontibus nostri poëtae ultimam rationem subxerit," ipsis placet ejus verbis referre, quo clarius appareat, antopere ea ratio a mea discrepet in *prolegg.* p. XXVI sq. expoa. Ita igitur ille p. 83: „Videmus Quintum *non anxie secutum :e antiquorum poëtarum cyclicorum narrationes*, multa omisisse, ae fusius illi tradiderant, multa addidisse iis ignota, alia immu-:se, aliis fontibus innixum. Neque hoc mirandum est, si indolem finem totius Posthomericorum carminis animo comprehenderimus. ilicet poëta idemque *doctus grammaticus* id maxime egisse videtur, lacunam expleret inter Iliadem et Odysseam perceptam, quia aut :a illis temporibus carmina cyclica erant, aut posterorum poëtarum vis commentis multis locis superata videbantur." Vides, quam rum haec congruant: etenim si Quinto hoc consilium fuisset, pro-:to *anxie secutus* esset cyclicorum vestigia, imo nihil aliud egisset, :i ut prolixas illorum narrationes in compendium redigeret. Per-. Struvius: „Insigne studium in legendis Homeri carminibus ab eo nsumptum esse, unicuique, qui Posthomerica leviter tantum inexerit, statim patebit. Non alienus erat Quintus a variis gramaticorum illorum temporum quaestionibus et saepius doctum Hoeri interpretem se exhibet, ita ut non parum momenti in re critica ıctoritati ejus tribuendum sit, id quod primus Fr. Spitznerus in lenda Iliade probatum ivit." Magnopere vereor, ne Struvius

quarto p. Ch. saeculo nimium grammaticae doctrinae et Alexan nae quandam aetatis speciem affinxerit a temporum illorum ingra scente barbarie satis alienam. Quam lectionem in controversis busdam Homeri locis et habuerit et secutus sit Quintus ut libe concedo ex eo concludi posse, ita his lectionibus quidquam cr momenti inesse nec Spitznerus, quantum scio, probavit nec qu quam alium probaturum esse arbitror. Sed audi porro: „Itaque ctum est, ut, quum in verba summi magistri non temere juraret, praetermitteret, quae non apte dicta ei videbantur, alia adder recentioribus bene novata, alia denique novaret.“ Paullo accura et clarius Homericae imitationis legem, quam sibi scripsisse vid Quintus, iis comprehendisse mihi videor, quae in *prolegg.* p. X disputationi de *dictione* ejus institutae praemisi. — Sed mire in quod jam sequitur, judicio diversissimas opiniones, falsissin unam, verissimam alteram inter se conjunxit: „Utut vero doctus vir *summam* certe *operam navaverat legendis carminibus epicis*, *l cis*, *tragicis etiamtum superstitibus*, semper tamen ad *primarium meri fontem* rediit, idque propositum habuit, ut fabulas Posthom cas *ex primis lineamentis, quibus in Homero adumbrantur, ulterius j sequeretur*.“ Postrema ut ad verbum fere conspirant cum iis, qua *prolegg.* p. XXVI ipse dixi, ita unde Struvius intellexerit Quintum gentem illam librorum copiam diurna nocturnaque manu versavi nescire me fateor. Nam ejusmodi lectionis nec ego *ulla* vestigia detexisse ingenue fassus sum, nec detexit ipse Struvius in iis, q diligentissime collegit. Quid, quod ipse identidem, quam pa commune habeat Quintus cum cyclicis, tam clare indicavit, ut mireris ab eodem Quintum dici narrationes illorum *non anxie s tum*, quas potius aut ignoravit aut data opera neglexit! Sed ipsum p. 11, postquam *discrepantias satis multas* enumeravit, concludentem: „Concedo sane, *non in multis discrepare* Quintu Lesche et Arctino; attamen reputandum erit, has discrepantias in *exigua* illa veterum carminum *notitia*, quam ex epitome hau possumus, apparere. *Forsan differentia maxima esset, si int carmina componere liceret.*“ Attende, quam recte! Tum p. „Fuga Aeneae luculento nobis est exemplo, *quam parum anxie* Q tus veteres poëtas cyclicos *sit secutus*.“ Et ibid.: „Dixi jam p *plane recedere* Nostrum ab Arctino, quantum colligere licet ex tome Procli.“ Postremo p. 62, ubi ex Proclo de Cassandra et Aj

Oilei retulit: „*Quantopere* autem haec *differunt* ab iis, quae Quintus tradit!" Ita igitur de cyclicis ipse sensit Struvius. Alios vero scriptores a Quinto inprimis tractatos et expressos esse demonstrare ne conatus quidem est, nisi quod locis quibusdam „vel ipsum Virgilium vel eum, quem in his maxime secutus est poëta Romanus, Quinto ante oculos versatum fuisse credidit" (p. 34). Contra ego in *prolegg.* p. XXVI breviter pronuntiaveram ipsam libri duodecimi cum secundo Aeneidis comparationem docere, nihil ex poëtarum Latinorum lectione profecisse Quintum, sive res spectes sive narrandi rationem et artem. Poteram in hoc persistere securus judicio, etiamsi concederem *singulis* quibusdam locis — novem omnino composuit Struvius — Latinum a Graeco poëta respectum *videri.* Sed ne hoc quidem a me impetrare possum, quoniam non longa disputatione opus est, sed *brevi locorum compositione* facile efficitur, ut ex fortuita levique verborum in rebus iisdem similitudine nihil concludi posse videatur. Ut verbis parcam, diductis literis quae aliquam habere videantur similitudinem scribenda curavi.

P. 13 sq. „prope accedere" dicitur ad Virg. Aen. II, 479 sqq.

Ipse inter primos conrepta dura *bipenni*
limina perrumpit, postesque *a cardine vellit*
aeratos; jamque excisa trabe firma cavavit
robora, et ingentem lato dedit ore fenestram.

Quintus XI, 388 sqq.

ὥρμηναν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο
ἀθρόοι ἐγχριμφθέντες ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
ῥῆξαι τείχεα μακρά, πύλας δ' εἰς οὖδας ἐρεῖσαι
θαιρῶν ἐξερύσαντες.

et III, 26 sqq.

καί νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ' εἰς οὖδας ἔρεισε
θαιρῶν ἐξερύσας, ἢ καὶ συνέαξεν ὀχῆας
δόχμιος ἐγχριμφθείς, Δαναοῖσι δὲ θῆκε κέλευθον —.

In his ego nihil simile video, nisi quod apud utrumque de *portis* effringendis sermo est ideoque et *bipennes* et *cardines* nominantur. Contra ratio apud utrumque diversissima est, dummodo ne in Virgilio explicando Heynii erroribus — eum omnino ducem in his comparandis secutus est Struvius — transvorsus agaris, qui et *limina* et *postes* pro ipsis foribus dictos accipit, quas forium partes proprio suo sensu accipiendas esse vel sequens membrum docere poterat,

quo alius irrumpendi conatus ipsis *valvis* infestus describitur. Itaque non „longius distant," sed propius accedunt Homerica M 257 *ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος* — 261 *τὰς (στήλας) οἴγ' αὐέρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος* — *ῥήξειν*, et 459 *ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς*. 460 sq. *πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες | ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη.* — Alteros locos Quint. XI, 394 sqq. Virg. II, 464 sqq. utpote nihil similes ibid. ne exscripsit quidem.

Tum p. 32—34 hi loci componuntur:

Virg. II, 63 sq.

Undique visendi studio Trojana juventus
circumfusa ruit, certantque illudere capto.

Quint. XII, 361 sqq.

καί μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ ἄλλοθεν ἄλλος
μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
μειλιχίοις εἴροντο πάρος, μετέπειτα δ' ὁμοκλῇ
σμερδαλέῃ.

Nihil dissimilius, si a *circumvento* Sinone — quod quis non memoraverit? — discedimus, in re eadem narranda excogitari potest: apud Virgilium Sinon ludibrio habetur, apud Quintum legitimae quaestioni subjicitur: cfr. *prolegg.* p. XXXI. Vanissimum enim est, quod Struvius p. 34 putat „idem inesse posse in verbis Virgilii *certantque illudere capto*," abusus Heynii nota, qui ea verba Graeco *αἰκίζουσι* interpretatur!

Virg. 108 sq.

Saepe fugam Danai Troja cupiere relicta
moliri et *longo* fessi discedere *bello*.

Quint. 375 sq.

Ἀργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβονται
μακρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ καὶ ἀνίῃ.

Quis aliter de *bello Trojano?* Atqui nihil Quintus de repetito fugae molimine!

Virg. 182 sqq. Ita digerit omina *Calchas.*

Hanc pro Palladio moniti pro numine laeso
effigiem statuere, nefas quae triste piaret.

Quint. 377 sqq.

Κάλχαντος δ' ἰότητι δαΐφρονι Τριτογενείῃ
ἵππον ἐτεκτήναντο, θεῆς χόλον ὄφρ' ἀλέωνται
πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὕπερ.

Nihil hic de Palladio. Et in re eadem verba dissimilia!

'g. 228 sqq.

Tum vero tremefacta novus per pectora cunctis
insinuat *pavor;* et scelus expendisse merentem
Laocoonta ferunt.

int. 415 sqq. περιστενάχιζε δὲ λαὸς
οἰκτείρων φίλον ἄνδρα, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην
ἐ ρ ρ ι γ ώ ς, μή δή τι παρήλιτεν ἀφραδίησιν.

inti Laocoon, utpote qui *inscius* peccasse videtur, *misericordiam* ɔularium movet, qui apud Virgilium tantum *pavent*, ne justis *me-ıtis* poenis implicentur.

Locum Quinti de Coroebo XIII, 174 sqq. potius ex *N* 363 sqq. ım ex Virgilio II, 341 sqq. traductum videri ipse concedit Struvius 14. Sed quod p. 57 pronuntiat illud Quinti de Deiphobo ibid. 355 ρ η β α ρ έ ο ν τ α κιχήσας „explicandum esse“ ex Virgilio VI, 520 e *confectum curis somnoque gravatum* infelix habuit thalamus,“ id ɜne ridiculum dixerim. Ipse se explicat Quintus: ut ceteri Tro-ıi, ita etiam Deiphobus *ebrius* erat; vid. 1—20 et inprimis 14 κ α-β α ρ έ ω ν τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν.

Postremo p. 81 „ventorum emissio“ apud Quintum XIV,) sqq. „egregie conspirare“ dicitur cum Virg. Aen. I, 81 sqq. Sin-la non composuit: hinc nos quoque abstinebimus hoc tantum mo-ntes, Aeolum Virgilii *cuspide* montem *in latus impellere*, Quinti αἰνῇ percutere et perrumpere, scilicet imitatorem Neptuni Home-i *E* 506 sq.!

Redeo, unde egressus sum. Si etiam hi singuli loci, in quibus intus Virgilium ante oculos habuisse dicitur, Struvio eripiuntur, tanto omnium rerum et personarum narrandique ordinis atque co-is inter illos poëtas discrimine neminem jam fore arbitror, qui fa-lam inde ab Heynio toties decantatam repetere audeat.

Mirari subit, quid sit, quod Struvius, cum ipse tam prope a ve-ate abfuerit, eam tamen assequi non potuerit. Causam esse arbi-r eandem, quam etiam apud alios valere animadverti: nostrates, i docti et sunt et haberi volunt, haud raro nescio qua animi ducun-r propensione, ut etiam antiquis doctrinam quandam affingant ab rum simplicitate alienissimam.

Pergit tum Struvius p. 84 his verbis: „Magnam praeterea co-am *indigenarum fabularum* collegerat, praesertim earum, quae ad

mythicam regionum Asiae historiam pertinent, et etiam topogr urbis Trojae studiosus certam quandam antiquae Priami sedi ginem animo effinxerat." De illis fabulis in *prolegg.* p. II—XXVI dixi; topographiam Struvius recte *animo* Quinti adsig eam enim vix praeter Homerum ex alio fonte hauserit. Po Struvius novam de consilio Quinti hanc proposuit sententiam: autem Posthomericorum carmini ita tantum justam fieri aesti nem puto, ut *in usum juventutis studiosae* conscriptum sur quippe quo uno volumine aptoque ordine ante oculos ei pone quae ad Trojam post mortem Hectoris usque ad reditum Acha acta sunt. Ut enim constat Homeri carmina in ludis Graecor Romanorum lectitata fuisse, ita jam mature fuerunt, qui Post rica persequerentur." (Hi qui fuerint, ignorare me fateor: enim magnopere vereor ne vixerint ante „Homeri carmina ir lectitata!") „Quem consilii finem ut consequatur, identide ster virtutem commendat, saepius, ut bonum praeceptorem ante narrata in breve colligit; et etiam tota oeconomia Posth corum, quae non epici carminis sed historiae potius externa carminis veste indutae speciem prae se ferunt, ex hoc poëtae sito quandam habet excusationem." Haec ut libenter conce se haud improbabiliter esse disputata, ita tamen omni carent fundamento, ut iis ad judicandam poëmatis indolem excusanc exilitatem uti dubitaverim. Neque enim vereor, ne Struvius R manni sit symbolicam celeberrimi loci XII, 308 sqq. interpretat resuscitaturus, ex quo loco egregius ille poëtae sospitator co dum putabat „scholam in Ioniae litore isto nec infrequentem n celebrem" a Quinto habitam esse.

Restat, ut de paucis quibusdam locis dicam, quos Struvi dem illo libello tractavit. Ac primum quidem singulari e p. 87—91 contra me disputavit, quod initio I, 8—14 et unum v transposuerim et plures excidisse statuerim. Equidem nihil allatum vidi, quod non jam iis, quae ad eum locum exposui, tur. Itaque silentio ad legentium judicium rem remisissem, ni quae ego ut „incerta" addidissem „de laciniis deperditorum ve in lectionis diversitatibus detegendis," ea „ridicula" dixisset, memor quidem vernaculi illius proverbii, quo qui postremo optime ridere dicitur! Nolo jam mea pluribus defendere: sed ii dubito quin magis ridiculum sit, quod Struvius p. 87 dicit „vix c

ere in ipso carminis initio librariorum negligentia aliquid exci-
sse" — quasi non experientia quotidiana quemque doceat prima
aeque librorum folia facillime et lacerari et madore corrumpi —;
t quod p. 88 refert „Monacensem fere consentientem cum vulgata
tione offerre: *καὶ ἀμφείρυσσε πόλῃι*" — cum, quae ab eo *vulgata*
citur, a Tychsenio demum ex ipso illo codice invecta sit —; aut
od p. 87 ejusdem optimi codicis lectionem *ὁπόσσων ἀπὸ θυμὸν*
ψεν pro correctione librarii habet, cui quod in pejoribus fontibus
que etiam in Aldina legitur *ὁπόσσων ἀπέταμνε κάρηνα* importunum
sum fuerit; aut quod p. 61*) „tutius esse putat retinere" oblatum
n codice Caes. A — omnium pessime interpolato — post XIV, 435
ersum inficetissimum

πολλὰ μάλ' ἄχνυνται, οὕνεκ' ἐν ἀφραδίῃσι πιθήσας,

uam quae ego proposuerim. Sed nec ridere volo, nec irridere!

P. 28 quod XII, 331 pro falso *ἀνῶίξαι* inusitatum medium *ἀνοί-ξασθαι* proposuit, spero jam eum mecum consentire in reponendo *ἐναπτύξαι*. — Tum haud improbabiliter p. 31*) in medio versu 167 ejusd. libri post *ὀδύνῃ δ' ἔχεν* unius versus defectum suspicatus est, quamquam res non tam videbatur esse in propatulo posita, ut signa igerentur. — Sed quod p. 71*) XII, 142 pro spurio a se haberi atque „ad exemplar XIV, 657 fictum" esse repetit, probare nequeo, uum nec ullam perspicere possim fingendi causam aut rationem, nec omnino in Quinto, si codicis Caesarei A foeturae non in censum veniunt, interpolationis exemplum ullum detegere potuerim. —

Ne quid praetermittatur, codicis *Neapolitani* optimi, qui Il. F. (non J, ut male excusum in *prolegg.* p. CVI. III, 1, § 4) 10. inscribitur, collationem a *Gustavo Wolffio* viro amicissimo a. 1847 exeunte et a. 1848 ineunte usque ad III, 426 factam et in *annalibus antiquit.* 1851. Nr. 51 et 52 editam hic repetere placet. Quamquam, ut verum fatear, non sine gravi animi molestia hoc facio, cum insigni fortunae iniquitate acciderit, ut, quod amici benevolentia mihi obtulit Quinti emendandi instrumentum, me tamen defecerit. Etenim Wolffius eo ipso tempore, quo codicem illum tractare coeperat, literas ad me dedit, quibus de codicis praestantia pauca praefatus, si vellem, totum se eum collaturum atque eam collationem mihi concessurum esse promisit. Literae illae — proh dolor! — aut numquam Dresdam pervenerunt, aut me absente traditae inter variarum schedularum chartarumque farraginem, qua tunc diversissimis districtus negotiis obrue-

bar, abditae me latuerunt. Ita et ille tunc quidem nullo sponso excitatus conferendi laborem interrupit, et ego post (annos ejus rei certior factus sero dolui. Wolffius l. c. his eo codice dixit: „Scriptura bona est. Compendia neque que insolita. Nomina propria quoque minusculis scribuntu annotavi, ubi iota subscr. deesset, qua re postea superse men, ut annotarem, quando scriptum esset. Hoc enim rai centus gravis persaepe simillimus acuto, saepe etiam acutus scriptus. Praepositiones cum substantivis suis saepe omiss conjunguntur. Semper *ἀνδρᾶσι, οὕνεκα* praebet.“ Quc ubique cum Monac. idem praebet, Wolffius simul eos loc vit, in quibus ab illo discrepat, meam Monacensis collatione in editione subscriptam. Quod, ubi de ejus lectione no nisi ex meo *silentio*, interrogationis signum adjecit, poterat meae diligentiae habere. Nam collatio mea, uti jam ir p. CII dixi, tam accurata est, ut de singulis literis, accentib ris et quae sunt similes nugae prorsus in ea acquiescere, dixi, codicis scripturam cum editionis meae scriptura conse suasissimum tibi habere possis. Paucis tantum locis, in quib mihi non paruerunt, Monacensis scriptura aut omissa aut indicata est: eos infra correxi. Integram autem repetii V lationem cum editione Tychseniana institutam, sed eam, (schedulas Neapoli conscriptas benigne mihi concesserit, loc ubi annalium operae Wolffii manum perperam expresseru gere potui. Ubi N lectio aut melior est quam M, aut pro verum accedit, asteriscum posui. Contra discrepantes M ras omisi.

I. Titulus literis miniatis: *Κοΐντου μεθ' ὅμηρον πρῶτ* Wolffius lineolam in N supra *Κοΐντου*, in M supra ὅμῆρον d minis proprii indicem dixit. — 1 ὗθ', quoniam librarius minio exornare volebat. — 3 *κατὰ πριάμοιο πόλ*ϊ*ηα* (non : me invito in *prolegg*. p. CVII et etiam apud Wolffium!). — 8 *ἀναπτολ*. — ὄμβριμον (ὄ(μ (m. sec.))βριμον, non ὄ(μ)μβριμον, ut male e mea editione, M). — 9 *μνήσαντες* *. — *ἀπὸ θυμὸν ἴ* 10 *θέων*. — 11 *παίων*. — 12 *ἀμφείρυσσε πόλϊι*. — 1 14 *δή τά . . . φέρεν*. — 15 *ἀναπτ*. — 16 *σφῖσι*. — 18 *ῥεέ* 22 *χαλέψη*. — 27 *δέ τι οἵ* (non *οἷ*). . ὁρμ. — 28 *καθηρ*. —

φῶντ᾽. ἔστι. — 37 ἄστρασι. — 38 ἀριζήλη. — 40 λαῦρον. — 41 πάντεσσι. — 42 ἄρα ἦν. — 43 εὐάδρῃ. — 44 ἤδε. — 45 δηαμάχεια. — 46 τῆς δ᾽ ἐπι *. μετ᾽. — 47 τ. δ᾽ ἄρ᾽ ἀμφὶς. — 48 ἀπ᾽ οὐλύμπου. — 51 ἐούσ" (i. e. ἐούσαις, non ἐούσ᾽). — 58 μειδιόων. — 60 παρηϊάδων δ᾽ ἔφυπ. — 61 καταμειμένη. — 62 τό πάροιθεν. — 63 ἀγριῶται (οι ab ead. m.). — 67 ὑπηχλύνθη. — 69 τό π. (non το). — 79 ἠριγ. — 80 τό π. — 82 λελειμένον. — 84 εἰς ἔτι. — 85 ἄχυτ᾽. — 86 εὗτε. — 87 τηλόθεν. — 94 δηώσ. — 96 ἐϋμελίην. — 97 ἐνι. — 98 et 99 (non 97 et 98) translocati designantur literis β. α. — 98 ἐπάκουσεν. — 99 ἀνδρ. δὲ μ. τοῖα προσελέξατο. — 104 ἕστηκε. — 108 ἠδ᾽. τεκέεσσι. — 111 ἄρα ἄσπ. ὀΐζυρὸς. — 113 ἔθηκεν. — 118 ἑλισσ. aspiratum. — 119 ἄντο. — 120 καὶ τοίη δ᾽ ὅτε. ποτοῦ καὶ δ. ἑ. — 123 ἐκάλυψε. — 126 λεύσουσα. — 130 ἀντ᾽. — 131 ἐναντίον. — 133 ἐκτελέσσειν. — 134 ὀΐζηρῶ. — 136 ἐνὶ. ἅδην ἐνικέρτομα. — 138 δὴ ἐπούρουσε. — 139 πενθεσίλειαϋ (i. e. expuncto ν). — 140 ἔδυνεν. — 143 κνημίδας. — 144 ἕσσατο. — 145 ὥ περὶ. — 146 ἤδ᾽. — 147 ἀσπῖδα. — 148 ἀντέλλησιν. — 149 γναμπῆσι (non γνάμπησι) καιραίης. — 150 ἄσπετον. — 152 ὡς (non ὡς) sine spiritu. — 156 ἄληκτον. — 158 δεξιτερῇ. — 163 οἵ pro τοὶ δ᾽. — 165 περιδάμνατο. — 166 ἥ. ἀάσχετον. — 168 θρήκηνδέ. — 169 ἀρπυίαισι. — 172 ὅπως. — 176 προθέησι. — 177 ὥς δ᾽. — 180 ἀναστρὰτον. — 183 εὺς. — 186 ἀχαϊκὸν ἥματι τῶδε. — 187 ἀρηΐδος. — 188 δ᾽ ἡμίν. — 189 ἀζόμ. — 190 τ᾽ οὔνεκ᾽. — 191 ἐκπ. καὶ σεῖο. — 192 αἴδεσαι. — πολλά κακά. — 193 μοι om. — 197 ἐμπν. — 202 πολέμ. — 203 ἐτύτυμον ἥματι. — 207 ὄρεσσι. — 211 ἔειπε. — 212 δηωθ. — 215 μέσοισιν. — 216 φάης κε θ. ἔμμεναι.* — 218 μνησόμεθα. — 219 ἥματι. — 220 ὡς. — 223 εἰς. — 225 χρόα κα. sed in marg. ab ead. m. γρ. χαλκῷ. — 226 τύπτον sed ο perfosso duabus lineolis (sic X) et supra scripto ε, quae correctio est, qua scriptura cum subjecto ἕτερος concinat. ἐρεύτο. — 227 μολέωνά. — 229 om. καὶ. — 231 φυλάκηθεν. — 232 ὅπως. ἐϋσθενέοισι. — 234 ἰφικληΐάδη. — 235 τῆς δε. — 243 εἰς ὀπίσω. — 245 ὅ δ᾽ ἄρα (non ὅδ᾽). — 249 ἔπεσε. — 253 πολυάεσσιν. — 254 μηριόνη τέ θερμώδοσσαν et in marg. καὶ manu recentiore, quae eadem, ut videtur, passim argumenta paucis verbis latine adscripsit, ut h. l.

Euandra } a Merione
Thermodossa } interempta.

256 secundum τῇ sine ι subscr. — 257 ἐγχρίψας (et ita etiam AM, quod notare omisi in editione). — 258 δηρινόην, sed m. rec. ad marg. δηρινόην. — 259 κληῖδα. — 262 λευγαλέω. — 263 ἀπαμέρσει. — 264 στιβαρῶ. — 266 ἀν πεδίον. νίσφι, sed m. rec. ad marg. νόσφι. — 268 σηστείω. — 270 δηωθ. — 273 ἄλλη ὅπη. — 274 χαλκεομήτρην (sic! duo puncta supra priorem lineam literae η significant ejus correctionem in ι pr. m. factam). — 276 φυλλῆος ἀγανοῦ. — 278 δ' ἅμα.* — 281 νάστη. — 282 μυκαλέην. τιτάνοιό τε. — 283 τ' ἄγχεα corr. m. rec. in τ' εἴχεα (non τείχεα). — 286 πολυγνάμπτοισιν (μ m. rec.). προχοῇσι. — 290 ἐφείη. — 293 σιπύλω. — 294 ἦχι. λάαν. — 296 συνστον. — 297 κορυκαῖσι πύλον. — 299 βροτοῖσῖ (i. e. βροτοῖσιν). — 300 οὕνεκ'. — 302 φής. — 306 ἀχνυμένη. — 307 ἐπίθοντο. — 313 τρώων τ'. — 318 ἀρηΐας (non ἀρηΐασ), sed clariore atramento ς lineis productis sublatum et accentus gravis literae α suprascriptus. — 320 ἔσπετ'. κύμα. — 321 νήεσσιν. πετάση. — 323 ἠόνα. — 330 κείσεσθε. ἵξηται. — 331 πῆ. — 332 ποῦ δὲ καὶ. — 334 πελάσω. — 335 ὀνύρουσε. — 339 ἰοδόκην. αὐτῇ. — 345 ἡ ψεκάδεσσι. — 348 ἡ μελίησιν. — 350 δραχμοῖσι (χ) et in marg. repetit. χ. — 355 κυανέη. — 356 αἰγοκερῆϊ (non αἰγοκειρῆϊ), sed in marg. m. rec. ἄλλως αἰγοκερῶτι. — 357 μαψιδίης (non μαψιδίησ). — 359 τίς (non τις). — 361 ποῦ. — 364 τέ. — 366 κλυτὴν. — 369 πολλὰ κακὰ. — 375 οἶ. — 376 ἀμφιπέπ. — 377 ἀχιλεὺς. — 380 τίς. ἐρύτυε. — 383 ἐπαΐσσουσα. — 384 ἐπὶ πλέον. — 385 πότ' ἴθυνεν. — 386 ἡ. — 388 ἐπεσσυμένως. — Ante 390 οὕνεκα μοῖρα ποτὶ κλεινόν ὀτρύνουσα ἀχιλλῆα. — 391 οὕνεκ'. — 393 om. μιν. — 395 κυδαίνουσα ἰδ'. — 396 ἔσω πιοῖοσ, sed m. sec. ante π adj. κη et lineis duabus σ ultimum sustulit, eademque margini adscripsit γρ. κηποῖο. (Hic quidem, nescio num mea an operarum culpa, in editione majore excidit scriptura Monac., qui habet κηπιοῖος (sic!), sed ultimum ς m. sec. transfixum.) — 397 ἑλδ. — 401 νῆας. — 406 τισιφόνην. φρεσὶ μεμανῖα. — 407 ὁμίληκας. — 410 ἀνδράσιν. Ita semper N. — 413 θυμον. μνησόμεθα. — 419 τῶ. — 420 ἡ οὐχ ὁρᾶτε. — 421 οὔτις. — 422 οὐ γὰρ. — 427 ὄλειθ'. ὀδυρόμεθα. — 428 ἀκάχονται. — 430 δούλειον. — 433 ἡ. — 434 ὑπ'. — 436 μόχθοιο, sed m. rec. suprascr. γρ. μόθοιο. — 440 ἰύζοσι. — 445 ὥτρυνον (non ωτρυνον). — 448

ἀνδρᾶσι. — 454 ὄρνυθ (non ὄρνυθ'). — 455 ἡμῖν καὶ δανοιοῖσι δῆ-
ρις ἀμείλιχος, sed linea per ρις ἀμείλιχος ducta ad marg. script. ead.
m. ἐπισταμένοισι μάχεσθαι. — 457 εὔαδεν. — 460 ἀνησέξησε (non
ἀνήσξησε). — 461 ἔμμεν. — 462 τῶ. — 463 τίς. — 466 φρεσιν. —
469 sq. Punctum om. post μελήσει, sed positum post ἀγαθοῖο (non
ἀγαθοῖς). — 470 οὕνεκ'. — 472 κακὸν. — 474 γίνετ'. — 475 φᾶτο.
ἐούση. — 476 ὑσμίνην. — 478 πέλεν. — 479 βλοσυροῖσι γέννσι. —
481 ἤϊον ἄλλοι. — 483 τεύχεσι. — 486 γίνετο. — 491 κέχυται. —
495 τό τέ που. — 497 ἀπείρητος. — 504 τροίης. ἀγχείησι. — 506
α
ἡμετέροισιν. — 510 μαρμαιροντοσ, et illud ο solito majus linea per
superiorem partem ducta sublatum. Corr. ejusd. m. — 514 ἀτριτώνη.
— 515 ἴδοον (et ita etiam M, sed altero ο eraso; quod notare omissum
ω
in ed. majore). — 519 ὅπως. -ονται (ω m. rec.). — 520 τοίοι. —
525 ἐνὶ. — 526 πανσυδίη. — 527 πουχανδέα, sed m. rec. in marg.
πολυχανδέα. — 530 φιλοπόλεμον, sed suprascr. m. rec. τ. — 540
κατεναντίον. — 541 πόρδαλις, sed m. rec. ad marg. γρ. πάρδαλις.
— 542 περισαίνουσα θορῆ. — 547 ἔβαλε. — 548 δὲ σάκος. — 549
ἶξεν. ἀπεπλάχνη. — 551 φρεσὶ. — 553 ἔκθορε. — 554 τῶδε. — 558
ἴκεθ'. — 559 ὄρωρε. — 564 κνημίδα. — 565 ἤλυθ'. — 569 Πηλίωνι.
— 572 ἴρικι. — 573 στενάχ. — 580 ἄποθεν. — 584 ὕστερον. — 587
ὁμαρτήσασα. — 588 ἤ. — 590 ἥ σευ. — 591 σοι. ἀμφιχάνωσιν. —
ονα
592 ὡς. κρατερῆ. — 594 δαΐφρα (linea per α ducta, corr. ead. m.).
— 597 ἔβαλε. — 599 ἔξιδε. — 604 λισυθ (i. e. λισσθ) sequente ra-
sura, in qua m. rec. σθ. — 606 εἰ καὶ. — 608 ἤ. — 612 συνέπειρεν.
— 614 σπλάγχα. διαμπείρησε (et sic M, non, ut falso indicatum in
ϋ
editione majore, διαπείρησε). — 616 νηδέα (suprascr. ϋ ead. m.). —
ν
618 πεύκης. — 629 θνητή. — 630 εἴδοντο δαϊκταμένη (sed ν supra-
ε ε
scr. m. rec.). — 637 μόνω. τετρυμμένοι αἶψαϳ — sic! non αἶψάϳ —
i. e. αἶψα δέ (non αἶψά δε), et ε suprascr., ut videtur, ead. m.,
quamquam hoc non diserte adnotavit Wolffius. — 641 κλαίοντες. —
643 νῦν. — 645 ἄντ'. — 647 περὶ. — 648 τό γε οἵ γε. — 649 ἐτέλε-
σαν. φέρτατοί εἰμεν.* — 650 ναοῖσι, sed suprascr. m. rec. δα. — 651
ἐπεὶ (non ἔπει). κῆρες ἐρυμναὶ. — 654 ὡς. — 657 δέ οι κρατός. —
658 ἀκτίσιν. ἤ. — 659 ἐνγ̈κον (duobus punctis γ deleri voluit). —
662 ἐώκει. — 663 τεύχεσι. 668 om. τι. — 670 om. καὶ. πα[...]

λεχέεσσιν. — 675 ἄρεϊ. ὑπὸ φρένας. — 676 ἀκαχημένου. — 679 ἤ ἤ. — 682 τεύχεσιν ἐπὶ. — 690 φόβησε. — 698 ἦδε. ἐπικτυπέουσα — 699 λαῦρα κυλινδομένοις. — 706 ὀτρύν. — 707 ἀσχαλόοντος (ω m. rec.). — 713 ἔμελλε. — 715 εἶδος ἀθ. παρὲκ νόον. — 717 βεβρω (o m. rec.). — 723 τί. — 724 οὔνεκα. — 726 ἐνιφρεσὶ. — 728 γαμι σθαι. — 729 ὡς ὄφ. — 731 οὐδέ νυ σοι τὶ (οὐδέ νυ σοὶ τὶ M, quo omissum in editione majore). — 733 περὶ σθένος. — 737 ἱεμένη — 740 φυγοπτολέμων. — 741 φῆ. νεικίων. — 743 γναμπτοῖο, se m. sec. corr. γρ. γναθμοῖο. — 748 κακοῖσιν (ita etiam M, quod omi sum in editione majore). — 750 ὧδ' (ita etiam M). — 751 βασιλεία — 754 αἰεὶ. ἄλγεσσιν. — 755 τίς (ita etiam M). — 756 ἔειπε (i etiam M). — 757 κεῖσο νῦν. — 758 χρεώ. — 763 ἀμφεκάλυψε (i etiam M). — 766 ἄτρομος. — 771 ἀδελφός. — 772 υἷα. — 773 ἐτι κτο.* — 774 περικαταμένοιο. — 778 ἑτέροθεν. — 779 ἐριδμαίνει — 780 ὠτρύνεσκε. — 782 μέγεικτείρ. (οἴ ej. m.). — 784 ἴλου. — 78 σφίσι τεύχεσιν. — 786 προϊόντος. οἶσι. — 787 τεύχεσι. — 79 εὔκταν. („Ita annotavi propter εὐ pro ἐϋ. Sed quia de accentu nih addidi, jam credo N quoque ut M praebere εὐκτεάνω." WOLF.) βα σιλείη, sed εἴη in ras. script. — 796 ἄλειφα. — 801 ἐΰτμητον. — 804 οἱ παρ. ἀμαξας. — 806 σφι. — 807 ἐΰπολ. ὄπασαν. — 810 ὄλι ται. — 813 ἀναστόμα. — 819 περικάμβαλε. — 821 τεθναότων. — 822 ἀρίζηλον. — 826 βεβλήκει. — 830 τέρπονθ'. —

II. Titulus: Κοΐντου μεθ' ὅμηρον δεύτερος rubro colore (Κοΐ του μεθ' ὅμηρον δεύτερον M). — 6 ἔλαβε. — 13 τὸ πάροιθε. — 1 ἀχιλέος. — 15 ἄν. — 16 ἐδάμασεν (non ἐδάμασαν). — 21 φραζι μεθα. — 28 νύ τοι. — 30 που. — 32 αἰθιοπίαν. — 38 λώϊόν ἐστ — 40 αἶσχη. — 41 πολυδάμαντι. — 42 ἦνδ. — 51 μὴ δέ τι πάτρη — 52 ὀρυγμαδοῦ (non ὀρυμαγδοῦ). — 56 δηθάκι. — 57 om. ἐκδ μεν. ὡς. — 59 ἐμοῖο. — 62 κατερύτιον. — 65 ἔφασαν. — 66 εἵνεκ — 68 φυγοπόλ. (τ suprascr. m. sec.) — 72 δὴ om. — 78 νηπιάχηο — 79 κείνης. — 81 φῆ. νεικίων. χοώμενος. — 85 πορφύρη. — 8 ἀμφαδίη. — 87 ὤ μοι. — 91 λάβη θάρσος. — 92 ὀφέλοι, sed m. se in marg. ὀφέλλοι. — 93 ὣς ἄρ' ἔφη. προσένεπε (non προσέν.). — 104 ἐξολοοῖο. — 106 ἔξα, sed m. sec. in marg. corr. ἔξοχα. — 10 — 109 ἔχων (o ead. m.). — 111 ἄμωτον, sed m. sec. in marg

corr. ἄμοτον. κύδαινον. — 116 ἀθανάτου. ῥέθρα (non ρέθρα). — 123 καί σφισι. — 127 μέμνον. — 130 τεῆσι. — 131 ἀτειρέσια. — 134 ἐπ' ειλ. ἐμοῖσι. — 137 μέμνων. δέδεκτο, cui anteposuit rec. m. ⁚ (sic!) i. e. adjice δὲ. — 140 ὄπασεν. — 142 οἴλω, sed supra o posuit ʺ m. rec. — 145 δοσέμεναι. ἐτέλεσσε. — 149 κατανεύσαιμεν. — 154 χαλεπῶς, sed m. sec. in marg. corr. χαλεπὸς. μάχεσθαι. — 157 μεταδείνυο. δ' αὐτῷ. — 158 σε ἄκοντα. — 161 φάτο. ὅ δ'. — 169 ὀχέεσσι. — 174 πολ. (quod Wolffius ad 177 adscripsit, huc sine dubio pertinet). — 175 μή δέ ἕλισσ. ἠδὲ. — 181 καὶ λέχος. — 182 τανύσθαι. — 184 om. εὐρὺν. — 189 ἐθελοῦσα. — 196 τοὶ. — 197 προβόλοις. — 199 ἄπληκτοι. — 200 ὄμβριμοι. — 203 ἕσαντο. — 206 ἵπποισι καὶ ὄχεσφι. — 209 φαεσσίμβρ. — 210 παμφανόων. — 213 μαιμώωντι. — 215 ἄρ' om. — 220 δεδίει. — 221 στενάχωσι. — 226 αὔτμὴ, sed ead. m. mutatum in αὔτὴ. — 229 βάλλε. — 230 εὖτε γαίης μ. ὑποχθονί (sic!) i. e. ὑποχθονίην. — 233 ὄγ', sed in media voce adj. ι m. rec. — 237 κακὴν. — 241 ἀλφεῖο ῥείθροις. — 251 θόας. — 252 ἀλγεινόεντ'. — 254 στέρνοισιν* (in ipso textu). — 258 ὄμριμον (sic). — 263 κακότερον. — 268 ὄρσω (o ead. m.). — 270 σέβωμεν. — 282 ἀζευτῆρες. — 283 ἠλιβάτοιο. — 287 καὶ om. φρόνεε. — 288 κατα om. — 289 μελίησι. ἀπέπλαγχεν. αἰχμή. — 296 ἀκαμάτοισι. — 298 θῶες. — 299 βεβαῶτα,* sed posterius α in rasura. (Ita ex conjectura scripsi pro βεβαῶτε, quod in ceteris codd. legitur.) — 300 μεμαῶτες ἔτι. — 303 ὥρμηνε. — 305 περὶ om. — 309 καταντοῖα (ῖ ead. m. suprascr.). — 310 γέ μεν. — 313 ἔμμεναι καὶ ἔργον, sed lineam per καὶ m. pr. duxit. — 314 στεγεροῦ, sed prius ε in ras. — 317 μήδέ σε. μυθήσονται. — 324 ἴν γνώης ἐμων (sic! o m. ead.). — 328 ἠβώωντι. — 333 ἔτι. — 334 ἀγμαθύνεται. — 336 δέ τοι (sic! ῖ ead. m.). — 338 λίπε. — 340 πέλεν. — 342 ἐϋμελίης. — 343 οἱ δ' ἄλλοι. — 346 ὀρυγμαδῶ. — 348 κρονίων. δὲ. — 353 ἑλλησπόντοιο. — 365 κλύδων. — 366 μεμαῶτες. — 369 πηλείδης. — 370 πουλὴν. — 371 τίς. ἐπιβρίσας*. — 373 ἀγρομένοισιν. ὕστατον. — 374 ἐπικαγχαλόωσι. — 375 ὑλακιόωντες, sed ιό in ras. atque spatii aliquantulum et ante et post ό. — 376 κρεμμάς ὠκ., sed per ρ m. sec. lineolam duxit. — 385 ἐξάλλονται. — 388 αἰακάδαο. — 389 παιδίον. — 392 τεθναότος. κυν. in ras. scriptum. — 395 πίνθος. —

398 τρῶας. δαΐξων. — 400 κατέναντα. — 401 οὔρ pro ἄρ'. — 411 ἐπέεσσι. — 412 οἴω. ὀλύθρω. — 416 σοι sustulit linea perducta m. pr.; ad marg. add. m. sec. — 423 ἠμὲν. — 426 κεθμῶνι. — 429 ἀθανάτοισιν, sed οι mutat. in η fort. m. pr. — 430 ἐνένιπε. — 431 μέμνων. — 433 φύη γεν. τε φυῆ τε. — 438 ὑπέκδετο. — 446 βεβλήμένον. — 448 ὅλεσας. — 449 τι. ἀφραδέεσσι. — 450 ἑστάμεν. — 451 ἄρηος. om. δὲ. — 453 αὖ ἑτέρωθεν. — 456 ἐπέψανον. — 459 τεύξαι. — 460 ἄμφω. — 462 ὑψηλόφον. — 466 ἄβροτα. — 475 χειμάρρουν. — 481 τῶν. — 486 ἐπέτρεπετ'.* — 490 ἄλλοτε. — 491 τε pro τέτατ'. — 495 ὑψόθεν. — 497 ποσσὶν. — 509 δ' ἄρ (non δ' ἄρ'). ἑκάτερθεν. — 510 ἐρεμναί. ἡ μέν. — 517 θυμόθεν pro μόθον. — 518 μάρνασθ' ὥς τε. — 520 ἠμὲν. λᾶας. — 522 ἔτρεσαν (σ ead. m. suprascr.). — 525 ἐτάνυσεν. — 528 νωλεμαίως. — 531 οὗδας (sic). — 535 om. δ'. — 536 τεθναότας στίβεσκον ἀπ' ἄ. φ. κατ' ἄλσος. — 537 om. σαν ὀπώρην, pro quo —.. ponitur. — 542 στέρνοι. — 543 τὸν δ'. ἄορ. — 545 βράχεν. — 546 ἀπεσμαράγ. — 560 παφλαγόνιον. — 561 πείρασιν. — 562 αἱματώδης. ἐπινήσεται, de qua scriptura vid. supra ad I, 274. — 567 γένεσθ'. — 568 φέροντες. — 571 θεός, sed ad marg. m. rec. θεὸς αἶψα. — 575 ὅττ' ἀγρευτῆρος (non ἀγρευτῆρες).* — 576 γένυσι. — 591 πολλαὶ. — 595 δυώδεκα. — 596 ἑλισσ. ὑπερήονος. — 598 γίνεται. — 602 θέρεος (non θέρεοσ), sed ο in ras. m. sec. — 603 δ' ὅτε. — 605 οὖρε, sed α adject. m. sec. — 607 μέσσοισιν. — 613 ποτηται sine accentu. — 616 νηρηΐδος (sic! ϊ suprascr. m. pr.). — 617 παντ' bis sine accentu. — 624 ἀεννάω. — 626 κατέκρυψεν. — 629 πείθεον. — 632 ἐϋμμελ. ἀχιλέα. — 635 δέοι. — 638 ἀνὰνθέα (sic), sed spiritus duos post ν adjecit m. rec. — 648 καθύπερθεν. — 654 δηώσονται. — 656 τοί pro τὰ. φαεσφόρος. — 658 εἰσανόρουσ'. — 661 λάθεσθ'. — 662 ἄληκτον. — Versibus 663 et 664 appictum (ῆ ut saepe sententiis communibus sive ad morem pertinentibus.

III, 3 μέγα. — 10 πηλήδης. — 11 τρόεσσι. — 12 ἐϋμελίην ἀχιλλῆα. — 13 μεμαῶτες. — 15 αἴδονῆος. — 19 μενεπτολέμω (sed ν m. rec.). — 20 μαιμώοντες (? „Ego quidem tantum annotavi μαι—τες.“ WOLF.). — 25 μέχρι. — 27 θερῶν. — 36 μάρμαιρεν ποσσί δ' ὑποκίνυντο. — 37 ὄφ'. — 39 ὑπ' ἐκ. — 41 ὀύσ' ἔτι. — 44 ἤδε. — 45 ἀλέϊζε. αὐτὴν. — 48 ὀρυγμαδ·οῦ (sic! expunctum δ m. pr.). — 51 τῆδε. — 57 μαίνεται. οἱ. — 61 ἐσσάμενος. — 76 ἀγανοτέρως. —

80 τὸ πάροιθεν. — 81 ὀϊζυροῖσιν. — 82 σκαιῆσι. — 85 τειρομένοιο. — 90 κραιπνῶς. — 91 ἦχι. — 92 ἐσορόμενοι (non ἐσορ.). — 94 ἀχαιοῖσι διάνδιχα. — 100 σὺ δ' ἐνὶ μέσσοις. — 109 πηλῆϊ τε· ἧς. ἄρης. — 110 κρατεροῦ. — 111 βουκολέεσκε. — 118 οἴω. — 121 ἴκελος. — 122 πυλέσσιν. — 124 μεγήρας. πέλεν. ἄρδρων, sed in marg. m. rec. ἄνδρων. — 134 οὔλυμπον. — 137 ἦρις, sed in marg. m. rec. ἥρης. — 142 ἐφέστασαν. — 143 τεθηπότος. — 148 ἰός. — 153 ἀλλὰ καὶ δι'. — 154 κέασε. — 155 ἐρύσσας. — 165 ἐπόντο (suprascr. τ ead. m.). — 169 τίσετε. ἐρινῆσιν — 171 ἐριβρύχμοιο. — 174 ὑποτρομέοντες. — 183 μαιμάασιν. — 184 ζῶντα. — 185 φοβέονται. — 190 ἀρήγεται. — 192 εἰρύσσωμεν. — 193 ἐκτορέῃσι. — 201 ἄμφω π. — 213 ἀμφέβασαν. — 215 δαΐμονες. — 216 εἰρύσαι. — 217 ἄλλα. — 225 καπνῶ. — 227 μάλλ'. — 230 ὠκύθοον. — 231 περικλυτόν. — 233 αἰνον (sic). — 234 ἀντι ἄμασι κύτοιο. — 236 περιγνάπτωσι. πάτρας. — 238 παχνόδη, sed supra δ suprascr. m. rec. ϑ. — 247 ἐπιφρονέουσι. — 250 ἤδει. — 253 ὦ, sed ἆ suprascr. ead. m.* οὔτι. — 259 παραφάμενος. — 261 οὗς ἐτ' (non οὖσ). — 263 ἄλλησοι (sic!), sed ϊ suprascr. ead. m. — 267 ὡς. ὥς. — 269 αἶψα. — 275 μάρνατ'. — 284 εἰς ἰλ. — 289 ὀστέου. — 293 ἐναλίγκ. — 295 δὴν. — 297 φοβέοντο. — 299 οὖδας. — 302 ποταμοῦ, sed οῦ m. rec. in ras. — 303 πρωτέως. — 304 ναιετάασκεν. — 307 ἐπ' ἔγχεϊ μαιμώοντι. — 311 ἀλέϊξεν. — 312 γένεσθ' οὔνεκ' ἄρ (sic). — 313 ἵεμ. — 316 κονΐησι, vid. ad I, 274. — 318 θυμὸς linea perducta sublatum m. pr.; scilicet ad versum sequentem aberraverat. Tum ἐχροόν (non ἐχρόον) ἐξείρυσε. — 319 ἀπό. λίπεν. — 320 ὀδυσσέος. — 323 χείρεσσι. — 327 ὀπῶραι. — 328 δανοί, sed in marg. δαναοί. — 333 κάμβαλε. κρατός. — 335 μάρψε. om. ἰοί, pro quo m. sec. in textu lineolam —, in margine crucem + pinxit. — 337 παρεκτάνυστο. — 342 κόμισαν. — 345 χείρεσσιν ἤ. — 350 οἵ ῥ'. — 351 δέοι. χείρεσσιν. — 353 οὔτι δαναοῖς, sed corr. m. sec. οὐτιδανοῖς. γύπεσιν. φοβήσει. — 355 δαρδάπτουσι. — 361 ταρφέα. — 363 ἀκλεᾶ. — 367 ἐσέχ. πόληα. — 369 ἔρσας. — 372 ὅμῆλος i. e. ῆ corr. ead. m. in ι. — 373 εὐρυχώροιο. — 374 λάχεν. — 375 ὥς. — 376 καταυτόφι. — 378 ὅστις. — 383 πυρί. — 386 φορέοντο ἀπείρητον. — 388 στονάχοντο. — 389 κράτος. — 401 ἔβρεχε (voluitne ἔβραχε?). — 406 λεχέεσσι. — 408 ἔρως. — 409 αὖθ'. — 410 ἐχύμενοι (κ ead. m.). — 411 προθελίμνως. — 422 ἄληκτον. — 423 εἰλόμενοι. — 424 ἶσος. —

Comparanti hanc Neapolitani collationem cum Monacensi dubium esse nequit, quin uterque ad eundem fontem referendus sit: illum vero ex hoc ipso descriptum esse, quam sententiam Wolffius mihi adtribuit, id nunquam putavi.

Etiam alterius Neapolitani, qui signatur II. F. 11. — de quo vid. *prolegg.* p. CVII —, specimen paullo plenius Wolffii benevolentia mihi exhibuit, quo specimine satis probatur, quod jam l. c. ex alius amici nuntio retuli, hunc quidem codicem deterioris classis esse. De ejus conditione Wolffius haec adnotavit: „Aus dem 15ten Jahrhundert; gut erhalten; bis in die Mitte des 5ten Buches sind lateinische Vocabeln mit blasserer Tinte im Texte übergeschrieben; am Rande befinden sich Varianten mit älteren Buchstaben, die sich den Majuskeln nähern.“ Contulit eum usque ad I, 120 itidem cum editione Tychseniana et has lectiones enotavit: 2 *πυρά . κέκαυται* (sine dubio etiam *πάντα*). — 3 ad marg. *κατὰ πριάμοιο.* — 7 *ἰλαδόν π. καὶ ἀνὰ.* — 9 ad marg. *Ἀλλῶς* (sic!) *ὁπόσων ἀποθυν* — ceteris abscisis. — 10 *προχοῆς σκαμάδρου.* — 12 *καὶ ἦμαρ ἔρυσσε πόλῆων*; sed ad marg. *Ἀλλῶς καὶ ἀμφείρισε* — ceteris abscisis. — 13 *θ' οὖς.* — 16 *ἀνιηρὸν*, cui glossarum latinarum scriptor eadem, qua variantes marginales scribuntur, manu: ΠЄΠΌΤΗΤЄ (sic!). — 21 *μέγα αἰδομένη*, sed ad marg. + ΛЄ. — 22 *ἐλεγχείηι*, quod glossarum scriptor in *σι* mutavit. — 29 *ἰλάσσηται.* — 33 supra *πᾶσαι* glossator scripsit *οὖς* (?). — 39 *ἐριδούπων*, quod deest in textu, glossator ad marg. adscripsit. — 40 versum totum idem ad marg. adscripsit: *λαῦρον.* — 41 *πάσαισι.* — 42 *ἄρα ἦν.* — 43 *εὐάδρη.* — 44 *μετάρμοθόη.* — 47 *πενθεσιλι* (i. e. *-λίαν*). — 48 *ἀπ ὄυλυμπου* (sic). — 49 *ἀγαλομ.* — 51 *ἀγαὸν*, sed ad marg. *ἄγλαον* (sic). — 60 *ἀμφερύθρηνε παρηΐαδω δέφυπ.* (sic). — 66 *ἀπαυένονται* (supra: αι) (sic). — 75 *ἀκηχημένοιο.* — 77 *ἠὲ.* — 82 *λελειμένον.* — 86 *εὖτε* (haec unica est bona lectio!). — 90 *θανίῃσιν.* — 103 *ἄγχι*, quod om. in textu, a glossatore ad marg. adscriptum. — 104 *ἕστηκε.* — 119 *ἄνυτο.* — 120 *καὶ τοίη δὴ δ' ὅτε δὴ παύσαιτο ποτοῦ ἰδὲ δαιτὸς*, et a glossatore ad marg. adscriptum *ἐρατεινης.*

Ceterum patet his, quae allata sunt, quaestionem de codicibus Neapolitanis a me *prolegg.* p. CVII nondum absolutam ad finem perduci: Codex II. F. 10. idem est atque is, qui ab alio 11. cod. 18, et codex II. F. 11. idem est atque is, qui ab alio 11. cod. 21 signatur.

chowius vero in lectionibus ad I, 12 et 16 e Neapolitano suo, qui aud dubie prior fuit, afferendis, ut saepius, negligentior fuisse cenendus est. Sed haec satis sunto de codicibus!

Indicem, qui in majore editione aegre desideratur, certe *nomium propriorum* adjeci a beato *Spitznero* ante aliquot annos concinatum, quod feci primum eo consilio, ut praestantissimi et in Quinto ccupatissimi quondam viri — de quo vid. *praefat.* p. V sq. — alia symbola etiam huic editioni insereretur, tum propterea, quod ille dex diligentissime confectus non solum omnes nominum, quotquot Quinto leguntur, formas exhibet, sed etiam simul res maxime meorabiles scite complectitur. Totum vero ab initio usque ad finem ccurate pertractavi et, ubi opus erat, auxi et emendavi.

Postremo, ut iis, qui rerum a Quinto narratarum ipsum ordim brevi et perpetuo conspectu percurrere vellent, ejus rei copia ret, argumenta subjeci Graeca a *Constantino Lascaride* confecta, ae e duobus codicibus Matritensibus XXVIII et LVII Iriarte in biioth. Matrit. catal. vol. I, p. 125—127 protulit, leve hoc renascenm litterarum monumentum gratius tamen fore ratus argumentis Lais a Tychsenio praemissis. In verbis ex Iriartis libro describens tacite mutavi, quaecunque inerant scribendi et interpungendi enda apertissima: pauca quaedam, quae utrum ad Lascaridem an l Iriartem referenda sint dubites, vitia diserte indicavi.

Scripsi Turici, d. XXIII. mens. Jul. MDCCCLIII.

ARMINIUS KOECHLY.

ΠΕΡΙΟΧΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΤΟΥ ΛΟΓΩΝ.

Ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως διηγεῖται ὁ ποιητὴς όιντος, πῶς τοῦ Ἕκτορος κταθέντος ὑπὸ Ἀχιλλέως καὶ ταφέντος, ; Ὅμηρος ἐν τοῖς τελευταίοις τῆς Ἰλιάδος ἐδήλωσεν, οἱ Τρῶες λείσθησαν δεδιότες ἐξιέναι εἰς πόλεμον. ἐλθοῦσα δὲ ἡ Πενθεσίλεια μαζὼν ἐκ τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ ἀνδρειοτάτη οὖσα καὶ πολέν οὐκ ἄπειρος παρεθάρρυνε τοὺς Τρῶας, πολλά τε ὑποστᾶσα ριάμῳ καὶ Τρωσὶν ἐν τῷ δείπνῳ ποιήσειν κατὰ τῶν Ἑλλήνων, τῇ ὑστεραίᾳ ὁπλισθεῖσα καὶ στρατηγοῦσα τῶν Τρώων ἐξῄει εἰς πόλε-

μον, πολέμου τε συστάντος δεινοῦ πολλὰ καὶ θαυμαστὰ ἔργα κατο[ρ]θώσασα ὑπ' Ἀχιλλέως εὐχερῶς ἐκτάνθη (legitur ἐκταύθη) ο[ἱ] γυνή *), καὶ σὺν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἄλλαι Ἀμαζόνες καὶ πλεῖστοι τ[ῶν] Τρώων. οἱ δὲ Τρῶες λαβόντες τὸ σῶμα καὶ πενθήσαντες πολυτελ[ῶς] ἔθαψαν ἀπολέσαντες καὶ τὴν ἐλπίδα. ἐπὶ ταύτῃ κειμένῃ ὁ φλύαρ[ος] Θερσίτης ἐφάνη λοιδορούμενος καὶ ὀνειδίζων τῷ Ἀχιλλεῖ, ὃν αὐ[τὸς] τὸς (num voluit οὗτος?) γρόνθῳ τύψας ἀπέκτεινε, καὶ πάντων τ[ῶν] ἄλλων χαιρόντων μόνος ὁ Διομήδης συγγενὴς ὢν τῷ Θερσίτῃ ἀλγ[ή]σας ἐπέθετο τῷ Ἀχιλλεῖ. εἶτα διαλλαγέντες ἔθαψαν τὸ φλύαρ[ον] ἐκεῖνο τέρας.

Ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ διαλαμβάνει ὁ ποιητὴς Κόϊντος, ὅ[τι] τῆς Πενθεσιλείας ἀποκτανθείσης οἱ Τρῶες ἐγκεκλεισμένοι ἀπέβαλο[ν] καὶ τὴν ἐλπίδα. ἐκκλησίας δὲ γενομένης οἱ μὲν συνεβούλευσαν πρ[ο]λείπειν τὴν πόλιν καὶ ἀπιέναι, οἱ δὲ βέλτιον θανεῖν καὶ αἰχμαλώτο[υς] γενέσθαι ἢ οὕτως αἰσχρῶς φυγεῖν, Πολυδάμας δὲ ἀνέμνησε (legitu[r] ἀνώμνησε) πάλιν τὴν Ἑλένην ἀποδοῦναι καὶ πάντα τὰ αὐτῆς (leg[i]tur ἑαυτῆς) ἄλλα τε προσθεῖναι χρήματα, οἷς πεισθέντες οἱ Ἕλλην[ες] ἐπαναχωρήσωσι (legitur ἐπανηχ.). πάντων δὲ ἀθυμούντων ἀφίκε[το] Μέμνων στρατηγὸς ἐκ Συρίας μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἀνδρῶν κατ[ὰ] τοὺς ἱστορικούς, δέκα μὲν Ἰνδῶν, δέκα δὲ Αἰθιόπων, πεμφθε[ὶς] παρὰ Τευτάμου (legitur τευθράμου) βασιλέως Ἀσσυρίων, ᾧ τ[ὸ] Ἴλιον ὑπέκειτο, συμμαχήσων τοῖς Τρωσὶν **). οὗτος δὲ γενναιότατ[ος] ὢν στρατηγήσας τῶν Τρώων ἐπὶ τὸν πόλεμον (hic verbum finitu[m] deesse videtur) πολλὰ κατορθώσας πολλούς τε ἀποκτείνας καὶ Ἀν[τί]λοχον τὸν υἱὸν τοῦ Νέστορος φίλτατον μειράκιον τῷ Ἀχιλλεῖ, δι' ὃ πάντες ἤλγησαν καὶ αὐτὸς Ἀχιλλεύς, πρὸς τοῦ πατρός τε παρακλη[θ]θεὶς μονομαχήσας τῷ Μέμνονι μόνος μόνῳ γενναίως αὐτὸν ἀπ[έ]κτεινε καὶ πλείστους τῶν μετ' αὐτοῦ ἐλθόντων βαρβάρων. οἱ δ[ὲ] Τρῶες λαβόντες τὸ σῶμα πολυτελῶς ἔθαψαν ταμάλιστα (sic!) λυπη[θ]θέντες καὶ πάλιν ἐγκλεισθέντες ἀπέβαλον καὶ τὰς ἐλπίδας.

Ἐν τῷ τρίτῳ διαλαμβάνει ὁ ποιητής, πῶς οἱ Ἕλληνες λαβόν[τ]τες τὸ σῶμα τοῦ Ἀντιλόχου θάψαντες πολυτελῶς ταμάλιστα ἤλγη[σαν]

---

*) Cfr. Dict. Cret. IV, 3 „Achilles — Penthesileam — petit nequ[e] difficilius quam foeminam equo deturbat."

**) Haec ex Diodoro II, 22 desumpsit, nisi quod pro illius Su[]sianis *Indos* substituit duce Dictye IV, 4, quem recentiores sequunt[ur]. *Cfr. Cephal.* fragmm. 1 ed. Müller.

ιν καὶ αὐτὸς Ἀχιλλεύς, ὅθεν καὶ θυμωθεὶς ἐξήει ἐς πόλεμον καὶ ›λλοὺς ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀπέκλεισεν ἐν τῇ πόλει· ὁ δὲ πόλλων ἐλεήσας τοὺς Τρῶας ἠπείλησε τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ μὴ ὑπακούιντα ἔτρωσεν ἀδήλως οἰστῷ, καὶ πεσόντος (legitur -τας) ἔδραμον Τρῶες ἁρπάσαι τὸ σῶμα, ἵνα ἀτιμάσωσιν· οἱ δὲ Ἕλληνες οὐκ ιέλησαν, ἀλλὰ πάσῃ σπουδῇ χρησάμενοι μέγιστον πόλεμον περὶ ν νεκρὸν συνεστήσαντο, καὶ μάλιστα ὁ Τελαμώνιος Αἴας ἀνδρειότος ὢν καὶ ἀνεψιός, ὃς πολλοὺς μὲν τῶν Τρώων ἀπέκτεινε καὶ λαῦκον δέ, ἔτρωσε δὲ Αἰνείαν καὶ Πάριν, ὅ τε Ὀδυσσεὺς σὺν αὐτῷ ›λλὰ κατώρθωσε, καὶ ἀπελάσαντες τοὺς βαρβάρους εἰς τὰς ναῦς όμισαν τὸ σῶμα καὶ κηδεύσαντες ἔθαψαν, ὡς εἴθιστο. θρήνους δὲ αφόρων περιέχει, Αἴαντος, Ἀγαμέμνονος, Φοίνικος, πάντων τῶν λλήνων, Βρισηΐδος, γυναικῶν αἰχμαλωτίδων, Θέτιδος τῆς μητρός, [ουσῶν, Νηρεΐδων, ἀνέμων, καὶ τέλος ταφὴν ἔνδοξον παρὰ τὸν λλήσποντον.

Ἐν τῷ τετάρτῳ διαλαμβάνει ὁ ποιητής (additur καὶ), ὅτι καὶ Τρῶες ἐθρήνησαν Γλαῦκον (legitur -κος) τὸν Ἱππολόχου ἄνδρα νόμενον ἀγαθὸν τὰ πολεμικά. καὶ ὅσον οἱ Ἕλληνες ἤλγουν, τόσον Τρῶες ἔχαιρον ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀχιλλέως θανάτῳ νομίζοντες (legitur ›μίζαντες) ἀπηλλάχθαι πραγμάτων καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀπράκτους ιιέναι, λόγους τε τῆς Ἥρας πρὸς Δία καὶ βουλήν, σύνοδόν τε τῶν λλήνων καὶ δημηγορίας τῶν πρώτων, παρουσίαν τε τῆς μητρὸς Θέδος καὶ ἐπαίνους αὐτῆς καὶ τοῦ Ἀχιλλέως, ἀγῶνάς τε παντοίους ιὶ ἆθλα διάφορα, ἀφ᾽ ὧν ἐστιν εἰδέναι καὶ τὰ τῶν ἀθλητῶν ὀνόχτα καὶ τὰ τῶν ἄθλων.

Ἐν τῷ ε̄ βιβλίῳ διηγεῖται ὁ ποιητής, ὅτι ἡ Θέτις ἐλθοῦσα καὶ ημηγορήσασα προέθηκεν ἆθλον (legitur ἄθλων) τὰ ὅπλα τοῦ Ἀχιλέως, ἃ θαυμαστῶς ἐκφράζει (legitur ἐκφράτει) ὁ ποιητὴς μακρὸν λάσας λόγον· βουλάς τε τῶν Ἑλλήνων περιέχει, καὶ ὅτι τοῖς πρώιις ἔδοξε μὴ ποιῆσαι κρίσιν περὶ αὐτῶν, ἀλλ᾽ ἀφεῖναι τοῖς αἰχμαύτοις τοῖς Τρωσὶ δικάσαι, ἀντιλογίας (legitur -ίαι) τε Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως, μεθ᾽ ἃς κρινάντων τῶν Τρώων τὸν Ὀδυσσέα τὰ ὅπλα λαεῖν, ὃ Αἴας ταμάλιστα ἀλγῶν ἐφάνθη (legitur ἐφάντι)· καὶ μανεὶς ›έπεσε τοῖς ζῴοις δοκῶν ἀνθρώπους κτείνειν, ὕστερόν τε ἐννοήσας egitur ὀνν.), ὃ κακὸν εἶχεν (legitur εἶχον), ἑαυτὸν ἀπέκτεινε ξίφει Ἕκτορέῳ, δι᾽ ὃ Ἕλληνες ἀλγῆσαι ἔδοξαν καὶ αὐτὸς Ὀδυσσεύς· αρεισάγονται δὲ θρηνοῦντες Τεῦκρος ὁ ἀδελφός, Τέκμησα (sic!) ·αλλακὶς καὶ πάντες οἱ οἰκεῖοι, Νέστωρ τε παρηγορήσας καὶ παρα-

κινήσας (legitur παρακεϊνήσας) πάντας εἰς ταφήν· καὶ οὕτα καΐαν ποιήσαντες ἔκαυσαν καὶ ἔθαψαν μεγαλοπρεπῶς.

Ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ διηγεῖται ὁ ποιητής, ὅτι ἀποθαι τοῦ Αἴαντος δημηγορίαι τῶν Ἑλλήνων ἐγένοντο διάφοροι, . λάου παρακινοῦντος τοὺς Ἕλληνας ἀπράκτους ἀπιέναι, τοῦ Δ δους ἐπιπλήττοντος, τοῦ Κάλχαντος παραινοῦντος πέμψαι (l πράψαι) πρὸς Νεοπτόλεμον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀχιλλέως· ἔπεμψαν tur ἔπρηψαν) δὲ Ὀδυσσέα καὶ Διομήδη· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἦλθε ρύπυλος ἐκ Μυσίας, ὁ υἱὸς τοῦ Τηλέφου, ἀνὴρ τῶν πολεμικό πειρος, πολλὰ ἀνδραγαθήσας καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀποκτ

Ἐν τῷ ἑβδόμῳ διαλαμβάνει ὁ ποιητής, πῶς οἱ Ἕλληνε ψαν τὸν Μαχάονα καὶ Νιρέα ἐν τῷ αὐτῷ μνήματι, καὶ ὅτι ὁ φὸς αὐτοῦ Ποδαλείριος τοσοῦτον ἤλγησεν, ὅτι ἄπαστος καὶ ἀ ἔκειτο κλαίων βουλόμενος ἑαυτὸν ἀποκτεῖναι τῇ λύπῃ, καὶ ὅτι ὁ Νέστωρ παρεμυθήσατο πολλὰ καὶ ἄξια εἰπών, καὶ ὅτι πο ἐγένετο τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ Τρωσὶ τοῦ Εὐρυπύλου ἀνδραγαθήσ (legitur ἀνδραγηθέντος), καὶ ὅτι οἱ πρέσβεις εἰς Σκύρον ἀφίι ὅσα τε εἶπον Νεοπτολέμῳ καὶ ἤκουσαν θρήνους τε τῆς μητρό τῶν ἄλλων, καὶ ὅτι τάχιστα εἰς Ἴλιον ἧκον εὑρόντες τοὺς Ἑλ ἐν μεγίστῳ ἀγῶνι· ἐπαινεῖ δὲ καὶ τὸν Νεοπτόλεμον, ὃν ἀσμένως τες εἶδον καὶ ἐτίμησαν καὶ δῶρα πολυτελῆ ἐδωρήσαντο ἐπὶ δε καλέσαντες, καὶ ὅσα οἷόν τε ἰδεῖν τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ἐν τούτῳ ὀγδόῳ ὄντι ὁ ποιητὴς διαλαμβάνει, ὅτι ἠοῦς γε νης ἀνέστησαν οἱ Τρῶες καὶ Ἕλληνες οπλίζοντες ἑαυτοὺς εἰς μον. καὶ τοὺς μὲν Ἕλληνας ..ραθαρρύνας ὁ Νεοπτόλεμος καὶ α τοὺς Μυρμιδόνας πολλὰ νουθετήσας, τοὺς δὲ Τρῶας Εὐρύπυ Τηλέφου πολλὰ κερτομήσας (legitur καραδομ.), καὶ ὅτι Νεοπτό πολλοὺς ἀπέκτεινεν ἀνδρείως τῶν Τρώων καὶ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνω ὅτι τελευτῶν ὥρμησεν ὁ Νεοπτόλεμος κατὰ τοῦ Εὐρυπύλου· καὶ λ πρῶτον ῥηθέντων ἀπέκτανε τὸν Εὐρύπυλον καὶ νίκην μεγ ἐποίησε κατὰ τῶν Τρώων, οὓς ἐλεήσας ὁ Ἄρης ἀπ' Ὀλύμπου ἦλθε βοηθήσων· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ τοῖς Ἕλλησιν ἐβοήθει· οὓς ὁ ἐφόβησε κεραυνοῖς, ὁμοίως καὶ τοὺς Ἕλληνας. οἱ δὲ Τρῶες νε μένοι ἐκλείσθησαν φυλακὰς πόλεως ποιήσαντες.

Ἐν τούτῳ ἐννάτῳ ὄντι διαλαμβάνει, ὅτι ἡμέρας γενοι οἱ Ἕλληνες ἀνέστησαν τὸ Ἴλιον ὁρῶντες, ὁ δὲ Ἀντήνωρ δεδια ξατο τῷ Διὶ (legitur δεὶς) ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ ὅτι οἱ Τρῶες ἱ ψαν πρὸς Ἀγαμέμνονα δοῦναι τοὺς νεκρούς, οὓς ἔθαψαν δακρι

, αὐτόν τε Εὐρύπυλον θρηνήσαντες ἐταρίχευσαν· αὐτός τε ὁ Νεολεμος ἀπιὼν εἰς τὸν τοῦ πατρὸς τάφον μετὰ Φοίνικος καὶ ἄλλων ήνησε καὶ προσηύξατο· καὶ οὕτως ὁ ἥλιος ἔδυσε. τῇ ὑστεραίᾳ δὲ ήχθησαν πάντες κατὰ τῶν Τρώων ἐγκεκλεισμένων· ὁ δὲ Δηίφοθαρρήσας παρήνεσε τὸν λαὸν ἐπὶ πόλεμον ἐξιέναι καὶ μὴ φοβεῖι. ἐξήεσαν δὲ καὶ πολλοὶ ἀπέθανον· ο δὲ Δηίφοβος ἠνδραγάε καί, εἰ μὴ Ἀπόλλων ἐρύσατο, ἀπεκτάνθη ἂν ὑπὸ Νεοπτολέ. ἄλλοι δὲ εἰς φυγὴν ἐτράποντο, καὶ νίκη τῶν Ἑλλήνων (num l deest?), εἰ μὴ Ἀπόλλων ἐφόβησεν. ἔπεμψαν δὲ οἱ Ἀτρεῖδαι μήδη καὶ Ὀδυσσέα εἰς Λῆμνον ἐπικαλέσοντας (legitur -έσαντας) Φιλοκτήτην ἐκεῖ ὄντα καὶ ἕλκει μοχθίζοντα· ἦλθε δὲ καὶ ὁ Φιλοτης ἀσμένως δεχθεὶς ὑπὸ τούτων καὶ ἰανθεὶς παρὰ τοῦ Ποδαλει‑ι (legitur -ρίονος, fortasse errore *Machaonis* nomen recordante).

Ἐν τούτῳ δεκάτῳ ὄντι διηγεῖται ὁ ποιητής, ὅτι οἱ Τρῶες ἔξω πόλεως ὄντες ἔθαψαν τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς, οἱ δὲ Ἕλληνες παρεασμένοι ὥρμησαν κατ᾽ αὐτῶν· καὶ ο Πολυδάμας συνεβούλευἐκείνοις εἰσιοῦσιν ἀπὸ τῶν τειχῶν μάχεσθαι· οὐ γὰρ οἷοί τε (ler οἶτε) ἦσαν ἔξω τοῦτο ποιεῖν· ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Αἰνείας ἐπιττει τῷ Πολυδάμαντι καὶ παραθαρρύνει τοὺς Τρῶας καὶ ὁρμήπολλὰ ἀνδραγαθήματα ἐποίησεν αὐτὸς καὶ ἄλλοι· ὁμοίως Ἕλας (legitur et interpungitur *αὐτὸς . καὶ ἄλλοι ὁμοίως Ἕλληνες.*) ὁ Φιλοκτήτης πολλὰ παραινέσας εἰς πόλεμον διήγειρε πάντας τὸν Πάριν τρώσας ἐφυγάδευσε τοῦ πολέμου, ὃς ἔξω τῆς πόλεως ὼν καὶ Οἰνώνην τὴν προτέραν γυναῖκα πολλὰ παρακαλέσας ἰάθαι (legitur ἰάσησθαι) τὸ τραῦμα οὐκ ἔτυχεν τῆς ἰάσεως. καὶ ὅτι μήδης σὺν Ὀδυσσεῖ ἥρπασαν τὸ Παλλάδιον ἐκ Τροίας καὶ ἐξγκαν εἰς τὰς ναῦς. καὶ ἄλλα χρήσιμα ἔστιν ἐν τούτῳ ἰδεῖν.

Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ ιᾶ ὄντι διηγεῖται, πῶς αἱ Τρῳάδες ἐθρήν τὸν Ἀλέξανδρον ἀποθανόντα καὶ ἐπιθυμοῦσαι ἀπιέναι εἰς τὴν ην ἐκείνου οὐκ ἠδυνήθησαν διὰ τὸν πόλεμον, ὃς ἠγέρθη πολὺς σφοδρός· πολλοὶ γὰρ τῶν ἡρώων ἠνδραγάθησαν· καὶ πολλοὶ ὃες καὶ μάλιστα Εὐρύμαχος καὶ Αἰνείας ἐπαινοῦνται φυγαδεύτες τοὺς Ἕλληνας, ἕως οὗ νοήσας ὁ Νεοπτόλεμος καὶ ἐπορούσας δίσας τε τοῖς Ἕλλησιν ἔτρεψε τοὺς Τρῶας διώκων καὶ πολλοὺς κτείνας· ὁ δὲ Αἰνείας ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐξέφυγε (legitur ἐξύπαγε) οἱ Τρῶες ἐγκεκλεισμένοι ἐγένοντο· καὶ τῇ ἐπιούσῃ οἱ Ἕλληνες ησαν κατὰ τοῦ Ἰλίου τειχομαχοῦντες, οἵ τε Τρῶες ἀναγκασθεν-

τες ἐμάχοντο, ὅ τε Αἰνείας ἀνδρεῖος φανεὶς καὶ ἐξιὼν (? vol περιιὼν?) μεγάλα κατώρθωσε.

Ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ ιβ ὄντι διηγεῖται, ὅτι, ἐπεὶ οὐχ οἱ ἐγένετο πολέμῳ λαβεῖν τὴν Τροίαν, ὁ Κάλχας μάντις ὢν ἀπὸ τ εἰδὼς τὸ μέλλον προεῖπε τοῖς ἀριστεῦσι ζητεῖν τρόπον ἄλλον· οι βίᾳ ἁλώσεται ἡ Τροία, ἀλλὰ δόλῳ. ἐλογίζοντο δὴ πάντες τὸν πον· μόνος δὲ Ὀδυσσεὺς ἐφευρὼν τὸν δόλον ἔλεξεν, ὅτι δεῖ πο ξύλινον ἵππον δῶρον τῇ Ἀθηνᾷ, ἐν ᾧ ἐγκλείσομεν τοὺς ἀρί τῶν Ἑλλήνων· ἔπειτα πλεύσουσιν οἱ ἄλλοι, καὶ οἱ Τρῶες χαλά τὰ τείχη, ἵνα τὸν ἵππον σύρωσιν εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ἡμε (δ' addidi) ἐπανήκοντες ἀωρὶ τῆς νυκτὸς εἰσπηδήσαντες δια τείχους αἰχμαλωτίσομεν τὴν πόλιν. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ μὲν νεσαν, οἱ δ' οὔ, καὶ ἔρις συνέστη· ἠβουλήθησαν δὲ πολεμῆσαι Διὸς δ' (δ' addidi) ἀπειλήσαντος (legitur ἀπαλήσ.) ἐπαύσαντο τὸν ἵππον ἐτεκτήνατο ὁ Ἐπειὸς βουλῇ τῆς Ἀθηνᾶς δι' ἐνυπ καὶ μετὰ ταῦτα ἀντιλογίαι πολλαί· τέλος ὁμονοήσαντες εἰσῆλ ἄριστοι Σίνωνος σκευωρησαμένου τὸ πλάσμα. καὶ πολλῶν ἀι γιῶν τοῖς Τρωσὶ γενομένων τέλος ὁμονοήσαντες ἔσυραν τὸν ἱ εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἑλλήνων ἀπιόντων.

Ἐν τούτῳ ιγ ὄντι διαλαμβάνει, πῶς οἱ Τρῶες νομίσαντες θῶς τοὺς Ἕλληνας ἀποπλεῦσαι ἔχαιρον ἔμελπον καὶ μεθυσ ἤρξαντο καθεύδειν. καὶ τότε ὁ Σίνων πυρσὸν ἧψεν, ὃν ἰδόντε ανῆκον καὶ εἰσπηδήσαντες πάντα τὰ δεινὰ ἐποίησαν ἀποκτεί ἀνηλεῶς πάντα τὸν παρατυχόντα· ὅ τε Νεοπτόλεμος ἀνεῖλ Πρίαμον, ὁ δὲ Μενέλαος τὸν Δηίφοβον, τὸν δὲ Ἀστυάνακτι πύργου ἐκρήμνισαν· μόνης δὲ τῆς οἰκίας τοῦ Ἀντήνορος ἐφείσ ὁ δὲ Αἰνείας μετὰ πάθη πολλὰ ἰδὼν τὴν πατρίδα ἁλοῦσαν ἀρ τὸν πατέρα γέροντα καὶ τὸν υἱὸν ἔφυγε.

Ἐν τούτῳ διαλαμβάνει ὁ ποιητὴς ιδ ὄντι καὶ τελευταί αὐτοῦ ποιήσεως τὴν ἐπάνοδον τῶν Ἑλλήνων καὶ φθορὰν ἐνία πλάνην, καὶ πρῶτα τὰ δεινὰ τῶν Τρώων, καὶ τὰς ἡδονὰς τῶι λήνων καὶ ᾄσματα καὶ ἐπαίνους τῶν ἀνδραγαθησάντων, κι ἐφάνη τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως τῷ υἱῷ καὶ ἐξήτησε τὴν Πο νην θῦμα, ἣν καὶ ἔθυσαν, καὶ ὅτι ἡ Ἑκάβη ἐγένετο κύων, κι ἡ Ἀθηνᾶ ὀργισθεῖσα Αἴαντι τῷ Λοκρῷ ἀπέπνιξεν (legitur ἀπέτ αὐτὸν ἀνηλεῶς· ἥ τε θάλασσα καὶ ἄνεμοι σφοδροὶ κινηθέντες λοὺς ναυαγῆσαι ἐποίησαν, τέχναις τε τοῦ Ναυπλίου καὶ ὀργῇ θεῶν πολλοὶ κακῶς διεφθάρησαν.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

Εὖθ᾿ ὑπὸ Πηλείωνι δάμη θεοείκελος Ἕκτωρ,
καί ἑ πυρὴ κατέδαψε, καὶ ὀστέα γαῖα κεκεύθει,
δὴ τότε Τρῶες ἔμιμνον ἀνὰ Πριάμοιο πόληα,
δειδιότες μένος ἠῢ θρασύφρονος Αἰακίδαο·
ἠΰτ᾿ ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυροῖο λέοντος
ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλουσιν ἐναντίαι, ἀλλὰ φέβονται
ἰληδὸν πτώσσουσαι ἀνὰ ῥωπήια πυκνά·
ὣς οἳ ἀνὰ πτολίεθρον ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα,
μνησάμενοι προτέρων, ὁπόσων ἀπὸ θυμὸν ἴαψεν,
ὁππότε δὴ τὰ πρῶτα φέρε Τρώεσσιν ὄλεθρον
* * * * * *
* * * ὁπόσων ἀπέταμνε κάρηνα
θύων Ἰδαίοιο περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου,
ἠδ᾿ ὅσσους φεύγοντας ὑπὸ μέγα τεῖχος ὄλεσσεν,
Ἕκτορά θ᾿ ὡς ἐδάμασσε καὶ ἀμφείρυσσε πόληι,
ἄλλων θ᾿, οὓς ἐδάιξε δι᾿ ἀκαμάτοιο θαλάσσης
— — — — — —
τῶν οἵγε μνησθέντες ἀνὰ πτολίεθρον ἔμιμνον·
ἀμφὶ δ᾿ ἄρα σφίσι πένθος ἀνιηρὸν πεπότητο
ὡς ἤδη στονόεντι καταιθομένης πυρὶ Τροίης.
καὶ τότε Θερμώδοντος ἀπ᾿ εὐρυπόροιο ῥεέθρων

ἤλυθε Πενθεσίλεια θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
ἄμφω καὶ στονόεντος ἐελδομένη πολέμοιο
καὶ μέγ' ἀλευαμένη στυγερὴν καὶ ἀεικέα φήμην,
μή τις ἑὸν κατὰ δῆμον ἐλεγχείῃσι χαλέψῃ
ἀμφὶ κασιγνήτης, ἧς εἵνεκα πένθος ἄεξεν,
Ἱππολύτης· τὴν γάρ ῥα κατέκτανε δουρὶ κραταιῷ,
οὐ μὲν δή τι ἑκοῦσα, τιτυσκομένη δ' ἐλάφοιο·
τοὔνεκ' ἄρα Τροίης ἐρικυδέος ἵκετο γαῖαν.
πρὸς δ' ἔτι οἱ τόδε θυμὸς ἀρήιος ὁρμαίνεσκεν,
ὄφρα καθηραμένη περὶ λύματα λυγρὰ φόνοιο
σμερδαλέας θυέεσσιν Ἐριννύας ἱλάσσηται,
αἵ οἱ ἀδελφειῆς κεχολωμέναι αὐτίχ' ἕποντο
ἄφραστοι· κεῖναι γὰρ ἀεὶ περὶ ποσσὶν ἀλιτρῶν
στρωφῶντ', οὐδέ τιν' ἐστὶ θεὰς ἀλιτόνθ' ὑπαλύξαι.
σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἕποντο δυώδεκα, πᾶσαι ἀγαυαί,
πᾶσαι ἐελδόμεναι πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην,
αἵ οἱ δμωΐδες ἔσκον ἀγακλειταί περ ἐοῦσαι·
ἀλλ' ἄρα πασάων μέγ' ὑπείρεχε Πενθεσίλεια·
ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν ἀστράσι δῖα σελήνη
ἐκπρέπει ἐν πάντεσσιν ἀριζήλη γεγαυῖα,
αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπὸ νεφέων ἐριδούπων,
εὖτ' ἀνέμων εὕδῃσι μένος μέγα λάβρον ἀέντων·
ὣς ἥγ' ἐν πάσῃσι μετέπρεπεν ἐσσυμένῃσιν.
ἔνθ' ἄρ' ἔην Κλονίη Πολεμοῦσά τε Δηρινόη τε
Εὐάνδρη τε καὶ Ἀντάνδρη καὶ δῖα Βρέμουσα
ἠδὲ καὶ Ἱπποθόη, μετὰ δ' Ἁρμοθόη κυανῶπις,
Ἀλκιβίη τε καὶ Ἀντιβρότη καὶ Δηριμάχεια,
τῇς δ' ἔπι Θερμώδωσα μέγ' ἔγχεϊ κυδιόωσα·
τόσσαι ἄρ' ἀμφιέποντο δαΐφρονι Πενθεσιλείῃ.
οἵη δ' ἀκαμάτοιο κατέρχεται Οὐλύμποιο
Ἠὼς μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις
Ὡράων μετ' ἐυπλοκάμων, μετὰ δέ σφισι πάσαις

πει ἀγλαὸν εἶδος ἀμωμήτοις περ ἐούσαις·
Ιενθεσίλεια μόλεν ποτὶ Τρώιον ἄστυ
ἐν πάσῃσιν Ἀμαζόσιν. ἀμφὶ δὲ Τρῶες
θεν ἐσσύμενοι μέγ' ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
ς ἀκαμάτοιο βαθυκνήμιδα θύγατρα
ένην μακάρεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
σμερδαλέον τε καὶ ἀγλαὸν εἶδος ὀρώρει,
* * * * *

ὅωσ' ἐρατεινόν, ὑπ' ὀφρύσι δ' ἱμερόεντες
λμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν,
δ' ἀμφερύθηνε παρήια, τῶν δ' ἐφύπερθε
σίη ἐπέκειτο χάρις καταειμένη ἀλκήν.
οὶ δ' ἀμφεγάνυντο καὶ ἀχνύμενοι τὸ πάροιθεν·
ὁπότ' ἀθρήσαντες ἀπ' οὔρεος ἀγροιῶται
ἀνεγρομένην ἐξ εὐρυπόροιο θαλάσσης,
ν ὅτ' ἰσχανόωσι θεουδέος, ὁππότ' ἀλωαὶ
παναίνονται ἐελδόμεναι Διὸς ὕδωρ,
' ὑπηχλύνθη μέγας οὐρανός, οἱ δ' ἐσιδόντες
ν σῆμ' ἀνέμοιο καὶ ὑετοῦ ἐγγὺς ἐόντος
υσιν, τὸ πάροιθεν ἐπιστενάχοντες ἀρούραις·
α Τρώιοι υἷες, ὅτ' ἔδρακον ἔνδοθι πάτρης
ν Πενθεσίλειαν ἐπὶ πτόλεμον μεμαυῖαν,
ν· ἐλπωρὴ γὰρ ὅτ' ἐς φρένας ἀνδρὸς ἵκηται
ἀγαθοῦ, στονόεσσαν ἀμαλδύνει κακότητα.
κα καὶ Πριάμοιο νόος πολέα στενάχοντος
ἐγ' ἀκηχεμένοιο περὶ φρεσὶ τυτθὸν ἰάνθη·
ὅτ' ἀνὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πολλὰ μογήσας,
ον ἰδέειν ἱερὸν φάος ἢ θανέεσθαι,
ῳ ἰητῆρος ἀμύμονος ἠὲ θεοῖο
ι' ἀπαχλύσαντος ἴδῃ φάος ἠριγενείης,
ν ὅσον τὸ πάροιθεν, ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἰάνθη
ῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δ' ἔτι πήματος ἄλγος

1*

αἰνὸν ὑπὸ βλεφάροισι λελειμμένον· ὣς ἄρα δεινὴν
υἱὸς Λαομέδοντος ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν·
παῦρον μὲν γήθησε, τὸ δὲ πλέον εἰσέτι παίδων
ἄχνυτ' ἀποκταμένων. ἄγε δ' εἰς ἑὰ δώματ' ἄνασσαν,
καί μιν προφρονέως τίεν ἔμπεδον, εὖτε θύγατρα
τηλόθι νοστήσασαν ἐεικοστῷ λυκάβαντι·
καί οἱ δόρπον ἔτευξε πανείδατον, οἷον ἔδουσι
κυδάλιμοι βασιλῆες, ὅτ' ἔθνεα δῃώσαντες
δαίνυντ' ἐν θαλίῃσιν ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης·
δῶρα δέ οἱ πόρε καλὰ καὶ ὄλβια, πολλὰ δ' ὑπέστη
δωσέμεν, ἢν Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπαμύνῃ·
ἣ δ' ἄρ' ὑπέσχετο ἔργον, ὅ τ' οὔποτε θνητὸς ἐώλπει,
δῃώσειν Ἀχιλῆα καὶ εὐρέα λαὸν ὀλέσσειν
Ἀργείων, πυρσὸν δὲ νεῶν καθύπερθε βαλέσθαι·
νηπίη· οὐδέ τι ᾔδη ἐυμμελίην Ἀχιλῆα,
ὅσσον ὑπέρτατος ἦεν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ.
τῆς δ' ὡς οὖν ἐπάκουσεν ἐὺς πάις Ἠετίωνος
Ἀνδρομάχη, μάλα τοῖα φίλῳ προσελέξατο θυμῷ·
„ἆ δειλή, τί νυ τόσσα μέγα φρονέουσ' ἀγορεύεις;
οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἀταρβέι Πηλείωνι
μάρνασθ', ἀλλὰ σοὶ ὦκα φόνον καὶ λοιγὸν ἐφήσει.
λευγαλέη, τί μέμηνας ἀνὰ φρένας; ἦ νύ τοι ἄγχι
ἕστηκεν Θανάτοιο τέλος καὶ δαίμονος Αἶσα·
Ἕκτωρ γὰρ σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρί·
ἀλλ' ἐδάμη κρατερός περ ἐών, μέγα δ' ἤκαχε Τρῶας,
οἵ ἑ θεὸν ὣς πάντες ἀνὰ πτόλιν εἰσορόωντο·
καί μοι ἔην μέγα κῦδος ἰδ' ἀντιθέοις τοκέεσσι
ζωὸς ἐών· ὡς εἴ με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
πρίν ἑ δι' ἀνθερεῶνος ὑπ' ἔγχεϊ θυμὸν ὀλέσσαι.
νῦν δ' ἄρ' ἀάσπετον ἄλγος ὀιζυρῶς ἐσάθρησα,
κεῖνον ὅτ' ἀμφὶ πόληα ποδώκεες εἷρυον ἵπποι
ἀργαλέως Ἀχιλῆος, ὅ μ' ἀνέρος εὔνιν ἔθηκε

κουριδίου, τό μοι αἰνὸν ἄχος πέλει ἤματα πάντα."
ὣς φάθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἐύσφυρος Ἠετιώνη,
μνησαμένη πόσιος· μάλα γὰρ μέγα πένθος ἀέξει
ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο σαόφροσι θηλυτέρῃσιν.
ἠέλιος δὲ θοῇσιν ἑλισσόμενος περὶ δίνῃς
δύσατ' ἐς ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον, ἤνυτο δ' ἠώς.
οἳ δ' ὅτε δὴ παύσαντο ποτοῦ δαιτός τ' ἐρατεινῆς,
δὴ τότε που δμωαὶ στόρεσαν θυμήρεα λέκτρα
ἐν Πριάμοιο δόμοισι θρασύφρονι Πενθεσιλείῃ·
ἣ δὲ κιοῦσ' εὕδεσκεν· ὕπνος δέ οἱ ὄσσε κάλυψε
νήδυμος ἀμφιπεσών· μόλε δ' αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο
Παλλάδος ἐννεσίῃσι μένος δολόεντος Ὀνείρου,
ὅππως μιν λεύσσουσα κακὸν Τρώεσσι γένηται
οἷ τ' αὐτῇ, μεμαυῖα ποτὶ πτολέμοιο φάλαγγας·
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε δαΐφρων Τριτογένεια·
τῇ δ' ἄρα λυγρὸς Ὄνειρος ἐφίστατο πατρὶ ἐοικώς,
καί μιν ἐποτρύνεσκε ποδάρκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον· ἣ δ' ἀίουσα
γήθεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀίσσατο γὰρ μέγα ἔργον
ἐκτελέσειν αὐτῆμαρ ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα·
νηπίη· ἥ ῥ' ἐπίθησεν ὀιζυρῷ περ Ὀνείρῳ
ἑσπερίῳ, ὃς φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
θέλγει ἐνὶ λεχέεσσιν ἄδην ἐπικέρτομα βάζων,
ὅς μιν ἄρ' ἐξαπάφησεν ἐποτρύνων πονέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπόρουσε ῥοδόσφυρος Ἠριγένεια,
δὴ τότε Πενθεσίλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος
ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἔδυνε
τεύχεα δαιδαλόεντα, τά οἱ θεὸς ὤπασεν Ἄρης·
πρῶτα μὲν ἂρ κνήμῃσιν ἐπ' ἀργυφέῃσιν ἔθηκε
κνημῖδας χρυσέας, αἳ οἱ ἔσαν εὖ ἀραρυῖαι·
ἕσσατο δ' αὖ θώρηκα παναίολον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοις
θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος, ᾧ πέρι πάντῃ

κουλεὸς εὖ ἤσκητο δι' ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος·
ἂν δ' ἕλετ' ἀσπίδα δῖαν ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης,
ἧθ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο βαθυρρόου ἀντέλλῃσιν
ἥμισυ πεπληθυῖα περὶ γναμπτῇσι κεραίῃς·
τοίη μαρμαίρεσκεν ἀάσπετον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
θῆκε κόρυν κομόωσαν ἐθείρῃσι χρυσέῃσιν·
ὣς ἣ μὲν μορόεντα περὶ χροῒ θήκατο τεύχη.
ἀστεροπῇ δ' ἀτάλαντος ἐείδετο, τὴν ἀπ' Ὀλύμπου
ἐς γαῖαν προΐησι Διὸς μένος ἀκαμάτοιο,
δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος βαρυηχέος ὄμβρου,
ἠὲ πολυρροίζων ἀνέμων ἄλληκτον ἰωήν.
αὐτίκα δ' ἐγκονέουσα διὲκ μεγάροιο νέεσθαι
δοιοὺς εἵλετ' ἄκοντας ὑπ' ἀσπίδα, δεξιτερῇ δὲ
βουπλῆγ' ἀμφίτυπον, τόν οἱ Ἔρις ὤπασε δεινή,
θυμοβόρου πολέμοιο πελώριον ἔμμεναι ἄλκαρ·
τῷ ἐπικαγχαλόωσα τάχ' ἤλυθεν ἔκτοθι πύργων,
Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἐς κυδιάνειραν
ἐλθέμεναι· τοὶ δ' ὦκα συναγρόμενοι πεπίθοντο
ἄνδρες ἀριστῆες, καίπερ πάρος οὐκ ἐθέλοντες
στήμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος· ὃ γὰρ περιδάμνατο πάντας.
ἣ δ' ἄρα κυδιάασκεν ἀάσχετον· ἕζετο δ' ἵππῳ
καλῷ, ὠκυτάτῳ, τόν οἱ ἄλοχος Βορέαο
ὤπασεν Ὠρείθυια πάρος Θρῄκηνδε κιούσῃ
ξείνιον, ὅστε θοῇσι μετέπρεπεν Ἁρπυίῃσι·
τῷ ῥα τόθ' ἑζομένη λίπεν ἄστεος αἰπὰ μέλαθρα
ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· λυγραὶ δέ μιν ὀτρύνεσκον
Κῆρες ὁμῶς πρώτην τε καὶ ὑστατίην ἐπὶ δῆριν
ἐλθέμεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀνοστήτοισι πόδεσσι
πολλοὶ ἕποντ' ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κούρῃ
ἰλαδόν, ἠύτε μῆλα μετὰ κτίλον, ὅσθ' ἅμα πάντων
νισσομένων προθέῃσι δαημοσύνῃσι νομῆος·
ὣς ἄρα τῇγ' ἐφέποντο βίῃ μέγα μαιμώωντες

ς ἐυσθενέες καὶ Ἀμαζόνες ὀβριμόθυμοι.
ίη Τριτωνίς, ὅτ' ἤλυθεν ἄντα Γιγάντων,
ις ἐγρεκύδοιμος ἀνὰ στρατὸν ἀίσσουσα,
νὶ Τρώεσσι θοὴ πέλε Πενθεσίλεια.
ὶ τότε δὴ Κρονίωνι πολυτλήτους ἀναείρας
ς Λαομέδοντος ἐὺς γόνος ἀφνειοῖο
' ἐς ἱερὸν αἰπὺ τετραμμένος Ἰδαίοιο
ς, ὃς Ἴλιον αἰὲν ἑοῖς ἐπιδέρκεται ὄσσοις·
κλῦθι, πάτερ, καὶ λαὸν Ἀχαιικὸν ἤματι τῷδε
εσέειν ὑπὸ χερσὶν Ἀρηιάδος βασιλείης,
' αὖ μιν παλίνορσον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σάωσον
νος τεὸν υἷα πελώριον ὄβριμον Ἄρην,
ν θ', οὕνεκ' ἔοικεν ἐπουρανίῃσι θεῇσιν
λως, καὶ σεῖο θεοῦ γένος ἐστὶ γενέθλης·
σαι δ' ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ τέτληκα
ὸν ὀλλυμένων, οὕς μοι περὶ Κῆρες ἔμαρψαν
ίων παλάμῃσι κατὰ στόμα δηιοτῆτος·
δ', ἕως ἔτι παῦροι ἀφ' αἵματός εἰμεν ἀγαυοῦ
άνου, ἕως ἀδάικτος ἔτι πτόλις, ὄφρα καὶ ἡμεῖς
νου ἀργαλέοιο καὶ ἄρεος ἀμπνεύσωμεν."
ῥα μέγ' εὐχόμενος· τῷ δ' αἰετὸς ὀξὺ κεκληγὼς
ποπνείουσαν ἔχων ὀνύχεσσι πέλειαν
ιένως οἴμησεν ἀριστερός· ἀμφὶ δὲ θυμῷ
ησε Πριάμοιο νόος, φάτο δ' οὐκέτ' ἀθρήσειν
Πενθεσίλειαν ἀπὸ πτολέμοιο κιοῦσαν·
ὶ μὲν ὣς ἤμελλον ἐτήτυμον ἤματι κείνῳ
ς ὑπεκτελέειν· ὃ δ' ἄρ' ἄχνυτο θυμὸν ἐαγώς.
ργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
ις ἐπεσσυμένους καὶ Ἀρηίδα Πενθεσίλειαν,
μὲν δὴ θήρεσσιν ἐοικότας, οἵτ' ἐν ὄρεσσι
ης εἰροπόκοισι φόνον στονόεντα φέρουσι,
ὲ πυρὸς ῥιπῇ ἐναλίγκιον, ἥτ' ἐπὶ θάμνοις

μαίνεται ἀζαλέοισιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
καί τις ἄμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
„τίς δὴ Τρῶας ἔγειρε μεθ' Ἕκτορα δῃωθέντα,
οὓς φάμεν οὐκέτι νῶιν ὑπαντιάσειν μεμαῶτας;
νῦν δ' ἄφαρ ἀίσσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης.
καί νύ τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι·
φαίης κεν θεὸν ἔμμεν, ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον.
ἀλλ' ἄγε, θάρσος ἄατον ἐνὶ στέρνοισι λαβόντες
ἀλκῆς μνησώμεσθα δαΐφρονος· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νόσφι θεῶν Τρώεσσι μαχησόμεθ' ἤματι τῷδε."
ὣς φάτο· τοὶ δὲ φαεινὰ περὶ σφίσι τεύχεα θέντες
νηῶν ἐξεχέοντο μένος καταειμένοι ὤμοις·
σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισι
δῆριν ἐς αἱματόεσσαν, ὁμοῦ δ' ἔχον ἔντεα καλά,
ἔγχεα καὶ θώρηκας ἐυσθενέας τε βοείας
καὶ κόρυθας βριαράς, ἕτερος δ' ἑτέρου χρόα χαλκῷ
τύπτον ἀπηλεγέως· τὸ δ' ἐρεύθετο Τρώιον οὖδας.
ἔνθ' ἕλε Πενθεσίλεια Μολίονα Περσίνοόν τε
Εἴλισσόν τε καὶ Ἀντίθεον καὶ ἀγήνορα Λέρνον
Ἵππαλμόν τε καὶ Αἱμονίδην κρατερόν τ' Ἐλάσιππον·
Δηρινόη δ' ἕλε Λαόγονον, Κλονίη δὲ Μένιππον,
ὅς ῥα πάρος Φυλακῆθεν ἐφέσπετο Πρωτεσιλάῳ,
ὄππως κε Τρώεσσιν ἐυσθενέεσσι μάχηται·
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο Ποδάρκεϊ θυμὸς ὀρίνθη
Ἰφικληιάδῃ· τὸν γὰρ μέγα φίλαθ' ἑταίρων·
αἶψα δ' ὅγ' ἀντιθέην Κλονίην βάλε, τῆς δὲ διαπρὸ
ἦλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος, ἐκ δέ οἱ ὦκα
δρυρὶ χύθη μέλαν αἷμα, συνέσπετο δ' ἔγκατα πάντα·
τῆς δ' ἄρα Πενθεσίλεια χολώσατο, καί ῥα Ποδάρκεα
οὔτασεν ἐς μυῶνα παχὺν περιμήκεϊ δουρὶ
χειρὸς δεξιτερῆς, διὰ δὲ φλέβας αἱματοέσσας
κέρσε, μέλαν δέ οἱ αἷμα δι' ἕλκεος οὐταμένοιο

ἔβλυσεν ἐσσυμένως· ὃ δ' ἄρα στενάχων ἀπόρουσεν
εἰσοπίσω· μάλα γάρ οἱ ἐδάμνατο θυμὸν ἀνίη·
τοῦ δ' ἄρ' ἀπεσσυμένοιο κοθὴ Φυλάκεσσιν ἐτύχθη
ἄσπετος· ὃς δ' ἄρα βαιὸν ἀπὸ πτολέμοιο λιασθεὶς
κάτθανε καρπαλίμως σφετέρων ἐν χερσὶν ἑταίρων.
Ἰδομενεὺς δὲ Βρέμουσαν ἐνήρατο δούρατι μακρῷ

* * * * * *

δεξιτερὸν παρὰ μαζόν, ἄφαρ δέ οἱ ἦτορ ἔλυσεν·
ἣ δ' ἔπεσεν μελίῃ ἐναλίγκιος, ἥντ' ἐν ὄρεσσι
δουροτόμοι τέμνουσιν ὑπείροχον, ἣ δ' ἀλεγεινὸν
ῥοῖζον ὁμῶς καὶ δοῦπον ἐρειπομένη προΐησιν·
ὣς ἣ ἀνοιμώξασα πέσεν, τῆς δ' ἅψεα πάντα
λῦσε μόρος, ψυχὴ δ' ἐμίγη πολυαῦσιν αὔραις.
Εὐάνδρην δ' ἄρα Μηριόνης ἰδὲ Θερμώδωσαν
εἷλεν ἐπεσσυμένας ὀλοὴν ἀνὰ δηιοτῆτα,
τῇ μὲν ἄρ' ἐς κραδίην ἐλάσας δόρυ, τῇ δ' ὑπὸ νηδὺν
φάσγανον ἐγχρίμψας· τὰς δ' ἐσσυμένως λίπεν αἰών.
Δηρινόην δ' ἐδάμασσεν Ὀιλέος ὄβριμος υἱός,
ἔγχεϊ ὀκριόεντι διὰ κληῖδα τυχήσας.
Ἀλκιβίης δ' ἄρα Τυδείδης καὶ Δηριμαχείης
ἄμφω κρᾶτ' ἀπέκοψε σὺν αὐχέσιν ἄχρις ἐπ' ὤμους
ἄορι λευγαλέῳ· ταὶ δ' ἠύτε πόρτιες ἄμφω
κάππεσον, ἅστ' αἰζηὸς ἄφαρ ψυχῆς ἀπαμέρσῃ,
κόψας αὐχενίους στιβαρῷ βουπλῆγι τένοντας·
ὣς αἳ Τυδείδαο πέσον παλάμῃσι δαμεῖσαι
Τρώων ἂμ πεδίον σφετέρων ἀπὸ νόσφι καρήνων.
τῇσι δ' ἔπι Σθένελος κρατερὸν κατέπεφνε Κάβειρον,
ὃς κίεν ἐκ Σηστοῖο λιλαιόμενος πολεμίζειν
Ἀργείοις, οὐδ' αὖθις ἑὴν νοστήσατο πάτρην·
τοῦ δὲ Πάρις κραδίην ἐχολώσατο δῃωθέντος,
καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλοιο κατεντίον· οὐδ' ἄρα τόνγε
οὔτασεν ἱέμενός περ, ἀπεπλάγχθη γὰρ ὀιστὸς

ἄλλῃ, ὅπῃ μιν Κῆρες ἀμείλιχοι ἰθύνεσκον·
κτεῖνε δ' ἄρ' ἐσσυμένως Εὐήνορα χαλκεομίτρην,
ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίοιο κίεν Τρώεσσι μάχεσθαι.
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο πάις Φυλῆος ἀγαυὸς
ὠρίνθη· μάλα δ' ὦκα λέων ὡς πώεσι μήλων
ἔνθορε· τοὶ δ' ἅμα πάντες ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα·
κτεῖνε γὰρ Ἰτυμονῆα καὶ Ἱππασίδην Ἀγέλαον,
οἵ ῥ' ἀπὸ Μιλήτοιο φέρον Δαναοῖσιν ὁμοκλὴν
Νάστῃ ὑπ' ἀντιθέῳ καὶ ὑπ' Ἀμφιμάχῳ μεγαθύμῳ,
* * * * * *

οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο Λάτμοιό τε λευκὰ κάρηνα
Βράγχου τ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ἠιόεντα Πάνορμον
Μαιάνδρου τε ῥέεθρα βαθυρρόου, ὅς ῥ' ἐπὶ γαῖαν
Καρῶν ἀμπελόεσσαν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
εἶσι πολυγνάμπτοισιν ἑλισσόμενος προχοῇσι.
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε Μέγης ἐν δηιοτῆτι·
ἄλλους δ' αὖτ' ἐδάμασσεν, ὅσους κίχε δουρὶ κελαινῷ·
ἐν γάρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Τριτογένεια,
ὄφρα κε δυσμενέεσσιν ὀλέθριον ἦμαρ ἐφείη.
Δρησαῖον δ' ἐδάμασσεν ἀρηίφιλος Πολυποίτης,
τὸν τέκε δῖα Νέαιρα περίφρονι Θειοδάμαντι
μιχθεῖσ' ἐν λεχέεσσιν ὑπαὶ Σιπύλῳ νιφόεντι,
ἧχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, ἧς ἔτι δάκρυ
πουλὺ μάλα στυφελῆς καταλείβεται ὑψόθι πέτρης,
καί οἱ συστοναχοῦσι ῥοαὶ πολυηχέος Ἕρμου
καὶ κορυφαὶ Σιπύλου περιμήκεες, ὧν καθύπερθεν
ἐχθρὴ μηλονόμοισιν ἀεὶ περιπέπτατ' ὀμίχλη·
ἣ δὲ πέλει μέγα θαῦμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν,
οὕνεκ' ἔοικε γυναικὶ πολυστόνῳ, ἥτ' ἐπὶ λυγρῷ
πένθεϊ μυρομένη μάλα μυρία δάκρυα χεύει·
καὶ τὸ μὲν ἀτρεκέως φῄς ἔμμεναι, ὁππότ' ἄρ' αὐτὴν
τηλόθεν ἀθρήσειας· ἐπὴν δέ οἱ ἐγγὺς ἵκηαι,

φαίνεται αἰπήεσσα πέτρη Σιπύλοιό τ' ἀπορρώξ·
ἀλλ' ἣ μὲν μακάρων ὀλοὸν χόλον ἐκτελέουσα
μύρεται ἐν πέτρῃσιν ἔτ' ἀχνυμένῃ εἰκυῖα.
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισι φόνον καὶ κῆρα τίθεντο
ἀργαλέην· δεινὸς γὰρ ἐνεστρωφᾶτο Κυδοιμὸς
λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι
εἱστήκει Θανάτοιο τέλος· περὶ δέ σφισι Κῆρες
λευγαλέαι στρωφῶντο φόνον στονόεντα φέρουσαι.
πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι λύθη κέαρ ἤματι κείνῳ
Τρώων τ' Ἀργείων τε, πολὺς δ' ἀλαλητὸς ὀρώρει·
οὐ γάρ πως ἀπέληγε μένος μέγα Πενθεσιλείης,
ἀλλ' ὥς τίς τε βόεσσι κατ' οὔρεα μακρὰ λέαινα
ἐνθόρῃ ἀΐξασα βαθυσκοπέλου διὰ βήσσης
αἵματος ἱμείρουσα, τό οἱ μάλα θυμὸν ἰαίνει·
ὣς τῆμος Δαναοῖσιν Ἀρηιὰς ἔνθορε κούρη.
οἳ δ' ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες,
ἣ δ' ἕπετ' ἠύτε κῦμα βαρυγδούποιο θαλάσσης
νήεσιν ὠκείῃσιν, ὅθ' ἱστία λευκὰ πετάσσῃ
οὖρος ἐπειγόμενος, βοόωσι δὲ πάντοθεν ἄκραι
πόντου ἐρευγομένοιο ποτὶ χθονὸς ἠόνα μακρήν·
ὣς ἥγ' ἑσπομένη Δαναῶν ἐδάιζε φάλαγγας,
καί σφιν ἐπηπείλησε μέγα φρεσὶ κυδιόωσα·
„ὦ κύνες, ὡς Πριάμοιο κακὴν ἀποτίσετε λώβην
σήμερον· οὐ γάρ πώ τις ἐμὸν σθένος ἐξυπαλύξας
χάρμα φίλοις τοκέεσσι καὶ υἱάσιν ἠδ' ἀλόχοισιν
ἔσσεται· οἰωνοῖς δὲ βόσις καὶ θηρσὶ θανόντες
κείσεσθ', οὐδέ τι τύμβος ἐφ' ὑμέας ἵξεται αἴης.
πῆ νῦν Τυδείδαο βίη, πῆ δ' Αἰακίδαο,
ποῦ δὲ καὶ Αἴαντος; τοὺς γὰρ φάτις ἔμμεν ἀρίστους·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ τλήσονται ἐναντία δηριάασθαι,
μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχὰς φθιμένοισι πελάσσω.“
ἦ ῥα καὶ Ἀργείοισι μέγα φρονέουσ' ἐνόρουσε

θηρὶ βίην εἰκυῖα, πολὺν δ' ὑπεδάμνατο λαόν,
ἄλλοτε μὲν βουπλῆγι βαρυστόμῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε
πάλλουσ' ὀξὺν ἄκοντα· φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος
ἰοδόκην καὶ τόξον ἀμείλιχον, εἴ που ἄρ' αὐτῇ
χρειὼ ἀν' αἱματόεντα μόθον βελέων ἀλεγεινῶν
καὶ τόξοιο πέλοιτο· θοοὶ δέ οἱ ἄνδρες ἕποντο,
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο κασίγνητοί τε φίλοι τε,
ὄβριμον ἐν στέρνοισιν ἀναπνείοντες ἄρηα,
οἳ Δαναοὺς ἐδάιζον ἐυξέστῃς μελίῃσι·
τοὶ δὲ θοοῖς φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψεκάδεσσι
πῖπτον ἐπασσύτεροι, μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα
αἵματι δευομένη νεκύεσσί τε πεπληθυῖα·
ἵπποι δ' ἀμφὶ βέλεσσι πεπαρμένοι ἢ μελίῃσιν
ὑστάτιον χρεμέτιζον, ἑὸν μένος ἐκπνείοντες·
οἳ δὲ κόνιν λαχμοῖσι δεδραγμένοι ἀσπαίρεσκον·
τοὺς δ' ἄρα Τρώιοι ἵπποι ἐπεσσύμενοι μετόπισθεν
ἄντλον ὅπως στείβεσκον ὁμοῦ κταμένοισι πεσόντας.
καί τις ἐνὶ Τρώεσσιν ἀγάσσατο μακρὰ γεγηθώς,
ὡς ἴδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν ἀίσσουσαν
λαίλαπι κυανέῃ ἐναλίγκιον, ἥτ' ἐνὶ πόντῳ
μαίνεθ', ὅτ' αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠελίου ἴς·
καί ῥ' ὅγε μαψιδίῃσιν ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἔειπεν·
„ὦ φίλοι, ὡς ἀναφανδὸν ἀπ' οὐρανοῦ εἰλήλουθε
σήμερον ἀθανάτων τις, ἵν' Ἀργείοισι μάχηται,
ἡμῖν ἦρα φέρουσα Διὸς κρατερόφρονι βουλῇ,
ὅς τάχα που μέμνηται ἐυσθενέος Πριάμοιο,
ὅς ῥά οἱ εὔχεται εἶναι ἀφ' αἵματος ἀθανάτοιο.
οὐ γὰρ τήνδε γυναῖκά γ' ὀίομαι εἰσοράασθαι
αὔτως θαρσαλέην τε καὶ ἀγλαὰ τεύχε' ἔχουσαν,
ἀλλ' ἄρ' Ἀθηναίην ἢ καρτερόθυμον Ἐνυὼ
ἢ Ἔριδ' ἢ κλειτὴν Λητωίδα· καί μιν ὀίω
σήμερον Ἀργείοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι,

νῆάς τ' ἐμπρήσειν ὀλοῷ πυρί, τῇσι πάροιθεν
ἤλυθον ἐς Τροίην, νῶιν κακὰ πολλὰ φέροντες,
ἤλυθον, ἄσχετον ἄμμιν ὑπ' ἄρεϊ πῆμα φέροντες·
ἀλλ' οὐ μὰν παλίνορσοι ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες
πάτρην εὐφρανέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγει."
ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς,
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
οἷ αὐτῷ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ·
οὐ γάρ πώ τι μόθοιο δυσηχέος ἀμφὶ πέπυστο
Αἴας ὀβριμόθυμος ἰδὲ πτολίπορθος Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ἄμφω περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο κέχυντο,
μνησάμενοι ἑτάροιο· γόος δ' ἔχεν ἄλλυδις ἄλλον.
τοὺς γὰρ δὴ μακάρων τις ἐρήτυε νόσφι κυδοιμοῦ,
ὄφρ' ἀλεγεινὸν ὄλεθρον ἀναπλήσωσι δαμέντες
πολλοὶ ὑπὸ Τρώεσσι καὶ ἐσθλῇ Πενθεσιλείῃ,
ἥ σφιν ἐπαΐσσουσα * * *
* * * κακὰ μήδετο, καί οἱ ἄεξεν
ἀλκὴ ὁμῶς καὶ θάρσος ἐπὶ πλέον, οὐδέ ποτ' αἰχμὴν
μαψιδίην ἴθυνεν, ἀεὶ δ' ἢ νῶτα δάιζε
φευγόντων, ἢ στέρνα καταντίον ἀισσόντων·
θερμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἐδεύετο, γυῖα δ' ἐλαφρὰ
ἔπλετ' ἐπεσσυμένης· κάματος δ' οὐ δάμνατο θυμὸν
ἄτρομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος· εἰσέτι γάρ μιν
* * ποτὶ δῖον ἐποτρύνουσ' Ἀχιλῆα
Αἶσα λυγρὴ κύδαινεν, ἀπόπροθι δ' ἑστηυῖα
χάρμης κυδιάασκεν ὀλέθριον, οὕνεκ' ἔμελλε
κούρην οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' Αἰακίδαο χέρεσσι
δάμνασθ'· ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἔκρυφε· τὴν δ' ὀρόθυνεν
αἰὲν ἄιστος ἐοῦσα, καὶ ἐς κακὸν ἦγεν ὄλεθρον
ὕστατα κυδαίνουσ'· ἡ δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν.
ὡς δ' ὁπόθ' ἑρσήεντος ἔσω κήποιο θοροῦσα
ποίης ἐλδομένη θυμηδέος εἴαρι πόρτις

ἀνέρος οὐ παρέοντος ἐπέσσυται ἄλλοθεν ἄλλῃ,
σινομένη φυτὰ πάντα νέον μάλα τηλεθόωντα,
καὶ τὰ μὲν ἂρ κατέδαψε, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἠμάλδυνεν·
ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν υἷας ἐπεσσυμένη καθ' ὅμιλον
κούρη Ἐνυαλίη τοὺς μὲν κτάνε, τοὺς δ' ἐφόβησε.
Τρωιάδες δ' ἀπάνευθεν ἀρήια ἔργα γυναικὸς
θαύμαζον, πολέμοιο δ' ἔρως λάβεν Ἱπποδάμοιο
Ἀντιμάχοιο θύγατρα, Μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν
Τισιφόνην· κρατερῇσι δ' ὑπὸ φρεσὶν ἐμμεμαυῖα
θαρσαλέον φάτο μῦθον ὁμήλικας ὀτρύνουσα
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἔγειρε δέ οἱ θράσος ἀλκήν·
„ὦ φίλαι, ἄλκιμον ἦτορ ἐνὶ στέρνοισι λαβοῦσαι
ἀνδράσιν ἡμετέροισιν ὁμοίιον, οἳ περὶ πάτρης
δυσμενέσιν μάρνανται ὑπὲρ τεκέων τε καὶ ἡμέων,
οὔποτ' ἀναπνείοντες ὀιζύος — ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἴσης μνησώμεθα χάρμης·
οὐ γὰρ ἀπόπροθέν εἰμεν ἐυσθενέων αἰζηῶν,
ἀλλ' οἷον κείνοισι πέλει μένος, ἔστι καὶ ἡμῖν·
ἶσοι δ' ὀφθαλμοὶ καὶ γούνατα, πάντα δ' ὁμοῖα,
ξυνὸν δ' αὖ πάντεσσι φάος καὶ νήχυτος ἀήρ,
φορβὴ δ' οὐχ ἑτέρη· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λώιον ἄλλο
θῆκε θεός; τῷ μή τι φεβώμεθα δηιοτῆτα.
ἦ οὐχ ὁράατε γυναῖκα μέγ' αἰζηῶν προφέρουσαν
ἀγχεμάχων; τῆς δ' οὔτι πέλει σχεδὸν οὔτε γενέθλη,
οὔτ' ἄρ' ἑὸν πτολίεθρον, ὑπὲρ ξείνοιο δ' ἄνακτος
μάρναται ἐκ θυμοῖο, καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν
ἐνθεμένη φρεσὶ θάρσος ἀταρτηρόν τε νόημα.
ἡμῖν δ' ἄλλοθεν ἄλλα παραὶ ποσὶν ἄλγεα κεῖται·
τῆς μὲν γὰρ φίλα τέκνα καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληι
ὤλλυνθ', αἳ δὲ τοκῆας ὀδυρόμεθ' οὐκέτ' ἐόντας,
ἄλλαι δ' αὖτ' ἀκάχηνται ἀδελφειῶν ἐπ' ὀλέθρῳ
καὶ πηῶν· οὐ γάρ τις ὀιζυρῆς κακότητος

ἄμμορος· ἐλπωρὴ δὲ πέλει, καὶ δούλιον ἦμαρ
εἰσιδέειν· τῷ μή τις ἔτ' ἀμβολίη πολέμοιο
εἴη τειρομένῃσιν· ἔοικε γὰρ ἐν δαῒ μᾶλλον
τεθνάμεν, ἢ μετόπισθεν ὑπ' ἀλλοδαποῖσιν ἄγεσθαι
νηπιάχοις ἅμα παισὶν ἀνιηρῇ ὑπ' ἀνάγκῃ,
ἄστεος αἰθομένοιο καὶ ἀνδρῶν οὐκέτ' ἐόντων.“
ὣς ἄρ' ἔφη· πάσῃσι δ' ἔρως στυγεροῖο μόθοιο
ἔμπεσεν· ἐσσυμένως δὲ πρὸ τείχεος ὁρμαίνεσκον
βήμεναι ἐν τεύχεσσιν, ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἄστεϊ καὶ λαοῖσιν· ὀρίνετο δέ σφισι θυμός.
ὡς δ' ὅτ' ἔσω σίμβλοιο μέγ' ἰύζωσι μέλισσαι
χείματος οὐκέτ' ἐόντος, ὅτ' ἐς νομὸν ἐντύνονται
ἐλθέμεν, οὐδ' ἄρα τῇσι φίλον πέλει ἔνδοθι μίμνειν,
ἄλλη δ' αὖθ' ἑτέρην προκαλίζεται ἐκτὸς ἄγεσθαι·
ὣς ἄρα Τρωιάδες ποτὶ φύλοπιν ἐγκονέουσαι
ἀλλήλας ὤτρυνον· ἀπόπροθι δ' εἴρια θέντο
καὶ ταλάρους, ἀλεγεινὰ δ' ἐπ' ἔντεα χεῖρας ἴαλλον.
καί νύ κεν ἄστεος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὄλοντο
ἀνδράσι καὶ σθεναρῇσιν Ἀμαζόσιν ἐν δαῒ κείνῃ,
εἰ μή σφεας κατέρυξε πύκα φρονέουσα Θεανὼ
ἐσσυμένας πινυτοῖσι παραυδήσασ' ἐπέεσσι·
„τίπτε ποτὶ κλόνον αἰνὸν ἐελδόμεναι πονέεσθαι,
σχέτλιαι, οὔτι πάροιθε πονησάμεναι περὶ χάρμης,
ἀλλ' ἄρα νήιδες ἔργον ἐπ' ἄτλητον μεμαυῖαι,
ὄρνυσθ' ἀφραδέως; οὐ γὰρ σθένος ἔσσεται ἶσον
ἡμῖν καὶ Δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι.
αὐτὰρ Ἀμαζόσι δῆρις ἀμείλιχος ἱππασίαι τε
εὔαδον ἐξ ἀρχῆς, καὶ ὅσ' ἀνέρες ἔργα μέλονται·
τοὔνεκ' ἄρα σφίσι θυμὸς ἀρήιος αἰὲν ὄρωρεν,
οὐδ' ἀνδρῶν δεύονται, ἐπεὶ πόνος ἐς μέγα κάρτος
θυμὸν ἀνηέξησε καὶ ἄτρομα γούνατ' ἔθηκε.
τὴν δὲ φάτις καὶ Ἄρηος ἔμεν κρατεροῖο θύγατρα·

τῷ οἱ θηλυτέρην τιν' ἐριζέμεν οὔτι ἔοικεν·
ἠὲ τάχ' ἀθανάτων τις ἐπήλυθεν εὐχομένοισι.
πᾶσι δ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
στρωφῶντ', ἄλλος ἐπ' ἄλλα· πέλει δ' ἄρα κεῖνο φέριστον
ἔργον, ὅ τι φρεσὶν ᾗσιν ἐπιστάμενος πονέηται·
τοὔνεκα δηιοτῆτος ἀποσχόμεναι κελαδεινῆς
ἱστὸν ἐπεντύνεσθε φίλων ἔντοσθε μελάθρων·
ἀνδράσι δ' ἡμετέροισι περὶ πτολέμοιο μελήσει.
ἐλπωρὴ δ' ἀγαθοῖο τάχ' ἔσσεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
δερκόμεθ' ὀλλυμένους, μέγα δὲ κράτος ὄρνυται ἀνδρῶν
ἡμετέρων· οὐδ' ἔστι κακοῦ δέος· οὔτι γὰρ ἄστυ
δήιοι ἀμφὶς ἔχουσιν ἀνηλέες, οὔτ' ἀλεγεινὴ
γίνετ' ἀναγκαίη καὶ θηλυτέρῃσι μάχεσθαι."
ὣς φάτο· ταὶ δ' ἐπίθοντο παλαιοτέρῃ περ ἐούσῃ,
ὑσμίνην δ' ἀπάνευθεν ἐσέδρακον. ἣ δ' ἔτι λαοὺς
δάμνατο Πενθεσίλεια, περιτρομέοντο δ' Ἀχαιοί,
οὐδέ σφιν θανάτοιο πέλε στονόεντος ἄλυξις,
ἀλλ' ἅτε μηκάδες αἶγες ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
πορδάλιος κτείνοντο, ποθὴ δ' ἔχεν οὐκέτι χάρμης
ἀνέρας, ἀλλὰ φόβοιο, καὶ ἄλλυδις ἤιον ἄλλοι,
οἱ μὲν ἀπορρίψαντες ἐπὶ χθόνα τεύχε' ἀπ' ὤμων,
οἱ δ' ἄρα σὺν τεύχεσσι, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθεν
ἵπποι ἴσαν φεύγοντες· ἐπεσσυμένοις δ' ἄρα χάρμα
ἔπλετ', ἀπολλυμένων δὲ πολὺς στόνος· οὐδέ τις ἀλκὴ
γίνετο τειρομένοισι· μινυνθάδιοι δὲ πέλοντο
πάντες, ὅσους ἐκίχανεν ἀνὰ κρυερὸν στόμα χάρμης.
ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσασα μέγα στονόεσσα θύελλα
ἄλλα μὲν ἐκ ῥιζέων χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
ἄνθεσι τηλεθόωντα, τὰ δ' ἐκ πρέμνοιο κέδασσεν
ὑψόθεν, ἀλλήλοισι δ' ἐπὶ κλασθέντα κέχυνται·
ὣς Δαναῶν κέκλιντο πολὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι

Μοιράων ἰότητι καὶ ἔγχεϊ Πενθεσιλείης.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ νῆες ἐνιπρήσεσθαι ἔμελλον
χερσὶν ὕπο Τρώων, τότε που μενεδήιος Αἴας
οἰμωγῆς ἐσάκουσε καὶ Αἰακίδην προσέειπεν·
„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ δή μοι ἀπείριτος ἤλυθεν αὐδὴ
οὔασιν, ὡς πολέμοιο συνεσταότος μεγάλοιο·
ἀλλ' ἴομεν, μὴ Τρῶες ὑποφθάμενοι παρὰ νηυσὶν
Ἀργείους ὀλέσωσι, καταφλέξωσι δὲ νῆας·
νῶιν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ
ἔσσεται· οὐ γὰρ ἔοικε Διὸς μεγάλοιο γεγῶτας
αἰσχύνειν πατέρων ἱερὸν γένος, οἵ ῥα καὶ αὐτοὶ
Τροίης ἀγλαὸν ἄστυ διέπραθον ἐγχείῃσι
τὸ πρὶν ἅμ' Ἡρακλῆι δαΐφρονι, Λαομέδοντος

* * * * * *

ὃς καὶ νῦν τελέεσθαι ὑφ' ἡμετέρῃσιν ὀίω
χερσίν, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀέξεται ἀμφοτέροισιν."
ὣς φάτο· τῷ δ' ἐπίθησε θρασὺ σθένος Αἰακίδαο·
κλαγγὴν γὰρ στονόεσσαν ἐσέκλυεν οὔασιν οἷσιν.
ἄμφω δ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἔντεα μαρμαίροντα·
καὶ τὰ μὲν ἑσσάμενοι κατεναντίον ἔσταν ὁμίλου·
τῶν δ' ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ' ἔβραχε· μαίνετο δέ σφιν
ἶσον θυμὸς Ἄρηι· τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
ὦκεν ἐπειγομένοισι σακέσπαλος Ἀτρυτώνη.
Ἀργεῖοι δ' ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρε κραταιὼ
εἰδομένω παίδεσσιν Ἀλωῆος μεγάλοιο,
οἵ ποτ' ἐπ' εὐρὺν Ὄλυμπον ἔφαν θέμεν οὔρεα μακρά,
Ὄσσαν τ' αἰπεινὴν καὶ Πήλιον ὑψικάρηνον,
ὅππως δὴ μεμαῶτε καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται·
τοῖοι ἄρ' ἀντέστησαν ἀταρτηροῦ πολέμοιο
Αἰακίδαι, μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Ἀχαιοῖς,
ἄμφω ἐπειγόμενοι δηίων ἀπὸ λαὸν ὀλέσσαι.
πολλοὺς δ' ἐγχείῃσιν ἀμαιμακέτῃσι δάμασσαν·

ὡς δ' ὅτε πίονα μῆλα βοοδμητῆρε λέοντε
εὑρόντ' ἐν ξυλόχοισι φίλων ἀπάνευθε νομήων
πανσυδίῃ κτείνωσιν, ἄχρις μέλαν αἷμα πιόντες
σπλάγχνων ἐμπλήσωνται ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
ὣς οἵγ' ἄμφω ὄλεσσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν.
    ἔνθ' Αἴας ἕλε Δηίοχον καὶ ἀρήιον Ὕλλον,
Εὐρύνομόν τε φιλοπτόλεμον καὶ Ἐνυέα δῖον.
Ἀντάνδρην δ' ἄρα Πηλείδης ἕλε καὶ Πολεμοῦσαν
ἠδὲ καὶ Ἀντιβρότην, μετὰ δ' Ἱπποθόην ἐρίθυμον,
τῇσι δ' ἔφ' Ἁρμοθόην· ἐπὶ δ' ᾤχετο λαὸν ἅπαντα
σὺν Τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
πυκναί τε σθεναραί τε κατηρείποντο φάλαγγες
ῥεῖα καὶ ὀτραλέως, ὡσεὶ πυρὶ δάσκιος ὕλη
οὔρεος ἐν ξυνοχῇσιν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω.
    τοὺς δ' ὁπότ' εἰσενόησε δαΐφρων Πενθεσίλεια
θῆρας ὅπως θύνοντας ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
ἀμφοτέρων ὥρμησε καταντίον, ἠύτε λυγρὴ
πόρδαλις ἐν ξυλόχοισιν ὀλέθριον ἦτορ ἔχουσα
αἰνὰ περισσαίνουσα θόρῃ κατέναντ' ἐπιόντων
ἀγρευτέων, οἵπερ μιν ἐν ἔντεσι θωρηχθέντες
ἐσσυμένην μίμνουσι πεποιθότες ἐγχείῃσιν·
ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν ἀρήιοι ἄνδρες ἔμιμνον
δούρατ' ἀειράμενοι· περὶ δέ σφισι χαλκὸς ἄυτει
κινυμένων· πρώτη δ' ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος
ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· τὸ δ' ἐς σάκος Αἰακίδαο
ἷξεν, ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφὲν εὖτ' ἀπὸ πέτρης·
τοῖ' ἔσαν Ἡφαίστοιο περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.
ἡ δ' ἕτερον μετὰ χερσὶ τιτύσκετο θοῦρον ἄκοντα
Αἴαντος κατέναντα καὶ ἀμφοτέροισιν ἀπείλει·
    „νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἐτώσιον ἔκθορεν ἔγχος·
ἀλλ' ὀίω τάχα τῷδε μένος καὶ θυμὸν ὀλέσσειν
ὑμέων ἀμφοτέρων, οἵτ' ἄλκιμοι εὐχετάασθε

ἔμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρη δὲ μόθοιο
ἔσσεται ἱπποδάμοισι τότε Τρώεσσιν ὀϊζύς.
ἀλλά μοι ἆσσον ἵκεσθε κατὰ κλόνον, ὄφρ' ἐσίδησθε,
ὅσσον Ἀμαζόσι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρε·
καὶ γάρ μευ γένος ἐστὶν Ἀρήιον, οὐδέ με θνητὸς
γείνατ' ἀνήρ, ἀλλ' αὐτὸς Ἄρης ἀκόρητος ὁμοκλῆς·
τοὔνεκά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προφερέστατον ἀνδρῶν.“
ἦ μέγα· * * * * *
* τοὶ δ' ἐγέλασσαν, ἄφαρ δέ οἱ ἤλασεν αἰχμὴ
Αἴαντος κνημῖδα πανάργυρον· οὐδέ οἱ εἴσω
ἤλυθεν ἐς χρόα καλὸν ἐπειγομένη περ ἱκέσθαι·
οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο μιγήμεναι αἵματι κείνου
δυσμενέων στονόεσσαν ἐνὶ πτολέμοισιν ἀκωκήν.
Αἴας δ' οὐκ ἀλέγιζεν Ἀμαζόνος, ἀλλ' ἄρα Τρώων
ἐς πληθὺν ἀνόρουσε· λίπεν δ' ἄρα Πηλείωνι
οἴῳ Πενθεσίλειαν, ἐπεί ῥά οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
ᾔδεεν, ὡς Ἀχιλῆι καὶ ἰφθίμη περ ἐοῦσα
ῥηίδιος πόνος ἔσσεθ', ὅπως ἴρηξι πέλεια.
ἣ δὲ μέγα στονάχησεν ἐτώσια δοῦρα βαλοῦσα·
καί μιν κερτομέων προσεφώνεε Πηλέος υἱός·
„ὦ γύναι, ὡς ἀλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσιν
ἡμέων ἤλυθες ἄντα λιλαιομένη πολεμίζειν,
οἳ μέγα φέρτατοί εἰμεν ἐπιχθονίων ἡρώων·
ἐκ γὰρ δὴ Κρονίωνος ἐριγδούποιο γενέθλης
εὐχόμεθ' ἐκγεγάμεν· τρομέεσκε δὲ καὶ θοὸς Ἕκτωρ
ἡμέας, εἰ καὶ ἄπωθεν ἐσέδρακεν ἀίσσοντας
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμὴ δέ μιν ἔκτανεν αἰχμὴ
καὶ κρατερόν περ ἐόντα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ πάγχυ μέμηνας,
ἣ μέγ' ἔτλης καὶ νῶιν ἐπηπείλησας ὄλεθρον
σήμερον· ἀλλὰ σοὶ εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ·
οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτός σε πατὴρ ἔτι ῥύσεται Ἄρης
ἐξ ἐμέθεν· τίσεις δὲ κακὸν μόρον, εὖτ' ἐν ὄρεσσι

κεμμὰς ὁμαρτήσασα βοοδμητῆρι λέοντι.
ἦ οὔπω τόδ' ἄκουσας, ὅσων ὑποκάππεσε γυῖα
Ξάνθου πὰρ προχοῇσιν ὑφ' ἡμετέρῃς παλάμῃσιν;
ἦ σευ πευθομένης μάκαρες φρένας ἐξείλοντο
καὶ νόον, ὄφρα σε Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχάνωσιν;"
ὣς εἰπὼν οἴμησε κραταιῇ χειρὶ τιταίνων
λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπαὶ Χείρωνι πονηθέν·
αἶψα δ' ὑπὲρ μαζοῖο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν
οὔτασε δεξιτεροῖο· μέλαν δέ οἱ ἔρρεεν αἷμα
ἐσσυμένως· ἣ δ' εἶθαρ ὑπεκλάσθη μελέεσσιν·
ἐκ δ' ἔβαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νὺξ
ὀφθαλμοὺς ἤχλυσε, καὶ ἐς φρένα δῦσαν ἀνῖαι.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἄμπνειε καὶ εἴσιδε δήιον ἄνδρα
ἤδη μιν μέλλοντα καθελκέμεν ὠκέος ἵππου·
ὥρμηνεν δ' ἢ χειρὶ μέγα ξίφος εἰρύσσασα
μεῖναι ἐπεσσυμένοιο θοοῦ Ἀχιλῆος ἐρωήν,
ἢ κραιπνῶς ἵπποιο κατ' ὠκυτάτοιο θοροῦσα
λίσσεσθ' ἀνέρα δῖον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ὦκα
χαλκὸν ἅλις καὶ χρυσόν, ἅτε φρένας ἔνδον ἰαίνει
θνητῶν ἀνθρώπων, εἰ καὶ μάλα τις θρασὺς εἴη,
τοῖς ἤν πως πεπίθοιτο θοὸν σθένος Αἰακίδαο,
ἢ καὶ ὁμηλικίην αἰδεσσάμενος κατὰ θυμὸν
δώῃ νόστιμον ἦμαρ ἐελδομένῃ περ ἀλύξαι.
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε· θεοὶ δ' ἑτέρωσε βάλοντο.
τῇ γὰρ ἐπεσσύμενος μέγ' ἐχώσατο Πηλέος υἱός,
καί οἱ ἄφαρ συνέπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππου·
εὖτέ τις ἀμφ' ὀβελοῖσιν ὑπὲρ πυρὸς αἰθαλόεντος
σπλάγχνα διαμπείρῃσιν ἐπειγόμενος ποτὶ δόρπον,
ἢ ὥς τις στονόεντα βαλὼν ἐν ὄρεσσιν ἄκοντα
θηρητὴρ ἐλάφοιο μέσην διὰ νηδύα κέρσῃ
ἐσσυμένως, πταμένη δὲ διαμπερὲς ὄβριμος αἰχμὴ
πρέμνον ἐς ὑψικόμοιο πάγῃ δρυὸς ἠέ νυ πεύκης·

ρα Πενθεσίλειαν ὁμῶς περικαλλέι ἵππῳ
:ρὺ διάμησεν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι
ίδης· ἣ δ' ὦκα μίγη κονίῃ καὶ ὀλέθρῳ
ιλέως ἐριποῦσα κατ' οὔδεος· οὐδέ οἱ αἰδὼς
νεν δέμας ἠΰ· τάθη δ' ἐπὶ νηδύα μακρὴν
ὶ περισπαίρουσα, θοῷ δ' ἐπεκέκλιτο ἵππῳ·
ἐλάτη κλασθεῖσα βίῃ κρυεροῦ Βορέαο,
που αἰπυτάτην ἀνά τ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην,
ιτῇ μέγ' ἄγαλμα, τρέφει παρὰ πίδακι γαῖα,
Πενθεσίλεια κατ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου,
ή περ ἐοῦσα· κατεκλάσθη δέ οἱ ἀλκή.
ρῶες δ' ὡς ἐσίδοντο δαϊκταμένην ἐνὶ χάρμῃ,
υδίῃ τρομέοντες ἐπὶ πτόλιν ἐσσεύοντο
τ' ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμόν·
ὅτ' ἀν' εὐρέα πόντον ἐπιβρίσαντος ἀήτεω
αι νῆ' ὀλέσαντες ὑπεκπροφύγωσιν ὄλεθρον,
οι πολλὰ καμόντες ὀιζυρῆς ἁλὸς εἴσω,
' ἄρα σφίσι γαῖα φάνη σχεδὸν ἠδὲ καὶ ἄστυ,
ὲ μόγῳ στονόεντι τετρυμένοι ἅψεα πάντα
* * * αἶψα δὲ πάντες
ὸς αἴσσουσι μέγ' ἀχνύμενοι περὶ νηὸς
τάρων, οὓς αἰνὸν ὑπὸ ζόφον ἤλασε κῦμα·
ρῶες ποτὶ ἄστυ πεφυζότες ἐκ πολέμοιο
ν πάντες Ἄρηος ἀμαιμακέτοιο θύγατρα
αούς, οἳ δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν ὄλοντο.
ῇ δ' ἐπικαγχαλόων μεγάλ' εὔχετο Πηλέος υἱός·
ό νυν ἐν κονίῃσι κυνῶν βόσις ἠδ' οἰωνῶν,
ίη· τίς γάρ σε παρήπαφεν ἀντί' ἐμεῖο
ιεν; ἦ που ἔφησθα μάχης ἄπο νοστήσασα
εν ἄσπετα δῶρα παρὰ Πριάμοιο γέροντος
ασ' Ἀργείους· ἀλλ' οὐ τόδε σοίγε νόημα
ατοι ἐτέλεσσαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοί εἰμεν

ἡρώων, Δαναοῖσι φάος μέγα, Τρωσὶ δὲ πῆμα
ἠδὲ σοὶ αἰνομόρῳ, ἐπειή νύ σε Κῆρες ἐρεμναὶ
καὶ νόος ἐξορόθυνε γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν
βήμεναι ἐς πόλεμον, τόν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες.“
ὣς εἰπὼν μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱὸς
ὠκέος ἐξ ἵπποιο καὶ αἰνῆς Πενθεσιλείης·
ἄμφω δ' ἀσπαίρεσκον ὑφ' ἓν δόρυ δηωθέντες·
ἀμφὶ δέ οἱ κρατὸς κόρυν εἵλετο μαρμαίρουσαν
ἠελίου ἀκτῖσιν ἀλίγκιον ἢ Διὸς αἴγλῃ·
τῆς δὲ καὶ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηυίης
ἐξεφάνη ἐρατῇσιν ὑπ' ὀφρύσι καλὰ πρόσωπα
καίπερ ἀποκταμένης· οἳ δ' ὡς ἴδον ἀμφιέποντες
Ἀργεῖοι θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐῴκει·
κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονός, ἠύτ' ἀτειρὴς
Ἄρτεμις ὑπνώουσα Διὸς τέκος, εὖτε κάμῃσι
γυῖα κατ' οὔρεα μακρὰ θοοὺς βάλλουσα λέοντας·
αὐτὴ γάρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀγητὴν
Κύπρις ἐυστέφανος, κρατεροῦ παράκοιτις Ἄρηος,
ὄφρα τι καὶ Πηλῆος ἀμύμονος υἷ' ἀκαχήσῃ.
πολλοὶ δ' εὐχετόωντο κατ' οἰκία νοστήσαντες
τοίης ἧς ἀλόχοιο παρὰ λεχέεσσιν ἰαῦσαι·
καὶ δ' Ἀχιλεὺς ἀλίαστον ἑῷ ἐνετείρετο θυμῷ,
οὕνεκά μιν κατέπεφνε καὶ οὐκ ἄγε δῖαν ἄκοιτιν
Φθίην εἰς εὔπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε καὶ εἶδος
ἔπλετ' ἀμώμητός τε καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη.
Ἄρεϊ δ' ἔμπεσε πένθος ὑπὸ φρένας, ἀμφὶ θυγατρὸς
θυμὸν ἀκηχεμένου· τάχα δ' ἔκθορεν Οὐλύμποιο
σμερδαλέῳ ἀτάλαντος ἐυκτυπέοντι κεραυνῷ,
ὅντε Ζεὺς προΐησιν, ὃ δ' ἀκαμάτης ἀπὸ χειρὸς
ἔσσυται ἢ ἐπὶ πόντον ἀπείριτον ἢ ἐπὶ γαῖαν
μαρμαίρων, τῷ δ' ἀμφὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος·
τοῖος Ἄρης ταναοῖο δι' ἠέρος ἀσχαλόων κῆρ

το σὺν τεύχεσσιν, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἄκουσε
ὶς ἑῆς· τῷ γάρ ῥα κατ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐόντι
ι μυθήσαντο θοαὶ Βορέαο θύγατρες
ης αἰνὸν ὄλεθρον· ὃ δ' ὡς κλύεν, ἶσος ἀέλλῃ
ιν ὀρέων ἐπεβήσατο· τοῦ δ' ὑπὸ ποσσὶν
κ κίνυτο μακρὰ βαθύρρωχμοί τε χαράδραι
οταμοὶ καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες Ἴδης·
ύ κε Μυρμιδόνεσσι πολύστονον ὤπασεν ἦμαρ,
μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο φόβησε
δαλέῃς στεροπῇσι καὶ ἀργαλέοισι κεραυνοῖς,
πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτέοντο δι' αἴθρης
ν ἀπαιθόμενοι· ὃ δ' ἄρ' εἰσορόων ἐνόησε
ὸς ἐριγδούποιο μέγα βρομέουσαν ὁμοκλήν·
δ' ἐσσύμενός περ ἐπὶ πτολέμοιο κυδοιμόν·
ὅτ' ἀπ' ἠλιβάτου σκοπιῆς περιμήκεα λᾶαν
ος ὁμῶς ἀνέμοισιν ἀπορρήξῃ Διὸς ὄμβρος,
ος ἄρ' ἠὲ κεραυνός, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
κ κυλινδομένοιο, ὃ δ' ἀκαμάτῳ ὑπὸ ῥοίζῳ
' ἀναθρώσκων μάλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται
ν ἐπ' ἰσόπεδον, σταίη δ' ἄφαρ οὐκ ἐθέλων περ·
ὸς ὄβριμος υἱὸς Ἄρης ἀέκοντί γε θυμῷ
ἐπειγόμενός περ, ἐπεὶ μακάρων μεδέοντι
ς ὁμῶς εἴκουσιν Ὀλύμπιοι, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
ὶν ὑπέρτατός ἐστι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ἀλκή.
ὶ δὲ πορφύροντα θοὸς νόος ὀτρύνεσκεν
ε μὲν Κρονίδαο μέγ' ἀσχαλόωντος ἐνιπὴν
δαλέην τρομέοντα πρὸς οὐρανὸν ἀπονέεσθαι,
ε δ' οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρός, ἀλλ' Ἀχιλῆι
ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· ὀψὲ δέ οἱ κῆρ
χθ', ὅσοι καὶ Ζηνὸς ἐνὶ πτολέμοισι δάμησαν
, οἷς οὐδ' αὐτὸς ἐπήρκεσεν ὀλλυμένοισι·
κ' ἀπ' Ἀργείων ἑκὰς ἤιεν· ἦ γὰρ ἔμελλε

κεῖσθαι ὁμῶς Τιτῆσι δαμεὶς στονόεντι κεραυνῷ,
εἰ Διὸς ἀθανάτοιο παρὲκ νόον ἄλλα μενοίνα.
καὶ τότ᾽ ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων
σύλεον ἐσσυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν
πάντῃ ἐπεσσύμενοι· μέγα δ᾽ ἄχνυτο Πηλέος υἱὸς
κούρης εἰσορόων ἐρατὸν σθένος ἐν κονίῃσι·
τοὔνεκά οἱ κραδίην ὀλοαὶ κατέδαπτον ἀνῖαι,
ὁππόσον ἀμφ᾽ ἑτάροιο πάρος Πατρόκλοιο δαμέντος.
Θερσίτης δέ μιν ἄντα κακῷ μέγα νείκεσε μύθῳ·
„ὦ Ἀχιλεῦ φρένας αἰνέ, τίη νύ σευ ἤπαφε δαίμων
θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν Ἀμαζόνος εἵνεκα λυγρῆς,
ἣ νῶιν κακὰ πολλὰ λιλαίετο μητίσασθαι;
τῆς τοι ἐνὶ φρεσὶ σῇσι γυναιμανὲς ἦτορ ἔχοντι
μέμβλεται, ὡς ἀλόχοιο πολύφρονος, ἥντ᾽ ἐπὶ ἕδνοις
κουριδίην μνήστευσας ἐελδόμενος γαμέεσθαι.
ὥς σ᾽ ὄφελον κατὰ δῆριν ὑποφθαμένη βάλε δουρί,
οὕνεκα θηλυτέρῃσιν ἄδην ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
οὐδέ νύ σοί τι μέμηλεν ἐνὶ φρεσὶν οὐλομένῃσιν
ἀμφ᾽ ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὴν ἐσίδῃσθα γυναῖκα.
σχέτλιε, ποῦ νύ τοί ἐστιν ἐὺ σθένος ἠὲ νόημα;
πῇ δὲ βίη βασιλῆος ἀμύμονος; οὐδέ τι οἶσθα,
ὅσσον ἄχος Τρώεσσι γυναιμανέουσι τέτυκται;
οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλοώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
ἐς λέχος ἱεμένης, ἥτ᾽ ἄφρονα φῶτα τίθησι
καὶ πινυτόν περ ἐόντα· πόνῳ δ᾽ ἄρα κῦδος ὀπηδεῖ·
ἀνδρὶ γὰρ αἰχμητῇ νίκης κλέος ἔργα τ᾽ Ἄρηος
τερπνά· φυγοπτολέμῳ δὲ γυναικῶν εὔαδεν εὐνή.“
ἦ μέγα νεικείων· ὃ δέ οἱ περιχώσατο θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος· ἄφαρ δ᾽ ὅγε χειρὶ κραταιῇ
τύψε κατὰ γναθμοῖο καὶ οὔατος· οἳ δ᾽ ἅμα πάντες
ἐξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα, κάππεσε δ᾽ αὐτὸς
πρηνής· ἐκ δέ οἱ αἷμα διὰ στόματος πεφόρητο

ἀθρόον· αἶψα δ' ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
ἀνέρος οὐτιδανοῖο· χάρη δ' ἄρα λαὸς Ἀχαιῶν·
τοὺς γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολίῃσι κακῇσιν
αὐτὸς ἐὼν λωβητός· ὃ γὰρ Δαναῶν πέλεν αἰδώς.
καί ῥά τις ὧδ' εἴπεσκεν ἀρηιθόων Ἀργείων·
„οὐκ ἀγαθὸν βασιλῆας ὑβριζέμεν ἀνδρὶ χέρηι
ἀμφαδὸν οὔτε κρυφηδόν, ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὀπηδεῖ·
ἔστι Θέμις, καὶ γλῶσσαν ἀναιδέα τίνυται Ἄτη,
ἥτ' αἰεὶ μερόπεσσιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἀέξει.“
ὣς ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
„κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι λελασμένος ἀφροσυνάων·
οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χρεὼ κακὸν ἀντί' ἐρίζειν·
ὅς καί που τὸ πάροιθεν Ὀδυσσῆος ταλαὸν κῆρ
ἀργαλέως ὤρινας ἐλέγχεα μυρία βάζων.
ἀλλ' οὐ Πηλείδης τοι ὁμοίιος ἐξεφαάνθην,
ὅς σευ θυμὸν ἔλυσα καὶ οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρείῃ
πληξάμενος· σὲ δὲ πότμος ἀμείλιχος ἀμφεκάλυψε,
τῇ δ' ὀλιγοδρανίῃ θυμὸν λίπες· ἀλλ' ἀπ' Ἀχαιῶν
ἔρρε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσβολίας ἀγόρευε.“
ὣς ἔφατ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ἄτρομος υἱός·
Τυδείδης δ' ἄρα μοῦνος ἐν Ἀργείοις Ἀχιλῆι
χώετο Θερσίταο δεδουπότος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔχετ' ἀφ' αἵματος εἶναι, ἐπεὶ πέλεν ὃς μὲν ἀγαυοῦ
Τυδέος ὄβριμος υἱός, ὃ δ' Ἀγρίου ἰσοθέοιο,
Ἀγρίου, ὅστ' Οἰνῆος ἀδελφεὸς ἔπλετο δίου·
Οἰνεὺς δ' υἱέα γείνατ' ἀρήιον ἐν Δαναοῖσι
Τυδέα· τοῦ δ' ἐτέτυκτο πάις σθεναρὸς Διομήδης.
οὕνεκα Θερσίταο περὶ κταμένοιο χαλέφθη.
καί νύ κε Πηλείωνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
εἰ μή μιν κατέρυξαν Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
πολλὰ παρηγορέοντες ὁμιλαδόν· ὣς δὲ καὶ αὐτὸν

Πηλείδην ἑτέρωθεν ἐρήτυον· ἦ γὰρ ἔμελλον
ἤδη καὶ ξιφέεσσιν ἐριδμαίνειν οἱ ἄριστοι
Ἀργείων· τοὺς γάρ ῥα κακὸς χόλος ὀτρύνεσκεν.
ἀλλ' οἳ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων.
οἳ δὲ μέγ' οἰκτείραντες ἀγαυὴν Πενθεσίλειαν
Ἀτρεΐδαι βασιλῆες, ἀγασσάμενοί ἑ καὶ αὐτοί,
Τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρειν ἐρικυδέος Ἴλου
σὺν σφοῖσιν τεύχεσσιν, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
ἀγγελίην προϊέντος· ὃ γὰρ φρεσὶν ᾖσι μενοίνα
κούρην ὀβριμόθυμον ὁμῶς τεύχεσσι καὶ ἵππῳ
ἐς μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀφνειοῦ Λαομέδοντος·
καί οἱ πυρκαϊὴν νηήσατο πρόσθε πόληος
ὑψηλήν, εὐρεῖαν· ὕπερθε δὲ θήκατο κούρην
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, ὅσα κταμένῃ ἐπεῴκει
ἐν πυρὶ συγκείασθαι ἐυκτεάνῳ βασιλείῃ·
καὶ τὴν μὲν κατέδαψε θοὸν μένος Ἡφαίστοιο,
φλὸξ ὀλοή· λαοὶ δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι
πυρκαϊὴν σβέσσαντο θοῶς εὐώδεϊ οἴνῳ.
ὀστέα δ' ἀλλέξαντες ἄδην ἐπέχευαν ἄλειφα
ἡδὺ καὶ ἐς κοίλην χηλὸν θέσαν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς
πίονα δημὸν ὕπερθε βάλον βοός, ἥτ' ἀγέλῃσιν
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι μετέπρεπε φερβομένῃσι.
Τρῶες δ' ὥστε θύγατρα φίλην περικωκύσαντες
ἀχνύμενοι τάρχυσαν ἐύδμητον παρὰ τεῖχος
πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι παρ' ὀστέα Λαομέδοντος,
ἦρα φέροντες Ἄρηι καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ·
καί οἱ παρκατέθαψαν Ἀμαζόνας, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
ἑσπόμεναι ποτὶ δῆριν ὑπ' Ἀργείοισι δάμησαν·
οὐ γάρ σφιν τύμβοιο πολυκλαύτοιο μέγηραν
Ἀτρεΐδαι, Τρώεσσι δ' ἐυπτολέμοισιν ὄπασσαν
ἐκ βελέων ἐρύσασθαι ὁμῶς κταμένοισι καὶ ἄλλοις·
οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ' ἐλεεινοὶ

δήιοι οὐκέτ' ἐόντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὄληται.
 Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
ἡρώων, οἳ δή σφιν ὁμοῦ κτάθεν ἠδ' ἐδάμησαν
Τρώων ἐν παλάμῃσιν ἀνὰ στόμα δηιοτῆτος,
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ, ἔξοχα δ' ἄλλων
ἀμφ' ἀγαθοῦ μύροντο Ποδάρκεος· οὐ γὰρ ἐπ' ἐσθλοῦ
δεύετ' ἀδελφειοῖο μάχῃ ἔνι Πρωτεσιλάου·
ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη πρόσθεν ὑφ' Ἕκτορι κεῖτο δαϊχθείς,
ἠύς Πρωτεσίλαος· ὃ δ' ἔγχεϊ Πενθεσιλείης
βλήμενος Ἀργείοισι λυγρὸν περικάββαλε πένθος·
τοὔνεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροθι ταρχύσαντο
τεθναότων· κείνῳ δὲ πέριξ ἐβάλοντο καμόντες
οἴῳ σῆμ' ἀρίδηλον, ἐπεὶ θρασὺς ἔπλετο θυμῷ.
νόσφι δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
θάψαντες ποτὶ νῆας ἐυπρώρους ἀφίκοντο,
Αἰακίδην Ἀχιλῆα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
ἦμος δ' αἰγλήεσσα κατ' ὠκεανοῖο βεβήκει
ἠώς, ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐκίδνατο θεσπεσίη νύξ,
δὴ τότ' ἄρ' ἐν κλισίῃς Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
δαίνυτο Πηλεΐδαο βίη· σὺν δ' ἄλλοι ἄριστοι
τέρποντ' ἐν θαλίῃς, μέχρις ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὀρέων ὕπερ ἠχηέντων
λαμπρὸν ὑπὲρ φάος ἦλθεν ἀτειρέος ἠελίοιο,
οἳ μὲν ἄρ' ἐν κλισίῃσιν Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες
γήθεον ἀκαμάτῳ μέγ' ἐπευχόμενοι Ἀχιλῆι·
Τρῶες δ' αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους
ἑζόμενοι σκοπίαζον, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
μὴ δή που μέγα τεῖχος ὑπερθόρῃ ὄβριμος ἀνήρ,
αὐτούς τε κτείνῃ, κατά τε πρήσῃ πυρὶ πάντα.
τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισι γέρων μετέειπε Θυμοίτης·
„ὦ φίλοι, οὐκέτ' ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι,
ὅππως ἔσσεται ἄλκαρ ἀνιηροῦ πολέμοιο
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο δεδουπότος, ὃς μέγα Τρώων
κάρτος ἔην τὸ πάροιθε· καὶ οὐδ' ὅγε Κῆρας ἄλυξεν,
ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ἀχιλλέος, ᾧ περ ὀίω
καὶ θεὸν ἀντιάσαντα μάχῃ ἔνι δηωθῆναι·
οἵην τήνδ' ἐδάμασσεν ἀνὰ κλόνον, ἥνπερ οἱ ἄλλοι
Ἀργεῖοι φοβέοντο, δαΐφρονα Πενθεσίλειαν·
καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος· ἔγωγέ μιν ὡς ἐνόησα,
ὠισάμην μακάρων τιν' ἀπ' οὐρανοῦ ἐνθάδ' ἱκέσθαι
ἡμῖν χάρμα φέρουσαν· ὃ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμον ἦεν.
ἀλλ' ἄγε φραζώμεσθα, τί λώιον ἄμμι γένηται,
ἢ ἔτι που στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
ἢ ἤδη φεύγωμεν ἀπ' ἄστεος ὀλλυμένοιο·

ἔτ' Ἀργείοισι δυνησόμεθ' ἀντιφερίζειν
ιένου κατὰ δῆριν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος.“
ἄρ' ἔφη· τὸν δ' υἱὸς ἀμείβετο Λαομέδοντος·
ος ἠδ' ἄλλοι Τρῶες σθεναροί τ' ἐπίκουροι,
τι δειμαίνοντες ἑῆς χαζώμεθα πάτρης,
τι δυσμενέεσσι μαχώμεθα τῆλε πόληος,
:ου ἐκ πύργων καὶ τείχεος, εἰσόκεν ἔλθῃ
ον ὀβριμόθυμος ἄγων ἀπερείσια φῦλα
οἳ ναίουσι μελάμβροτον Αἰθιόπειαν·
ίρ ῥα καὶ αὐτὸν ὀίομαι ἀγχόθι γαίης
ι ἡμετέρης· ἐπειή νύ οἱ οὔτι νέον γε
ην προέηκα μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ·
ὅγ' ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι
ἐς Τροίην· καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι.
γε τλῆτ' ἔτι βαιόν, ἐπεὶ πολὺ λώιόν ἐστι
λέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον, ἠὲ φυγόντας
ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσιν αἴσχε' ἔχοντας.“
' ὁ γέρων· ἀλλ' οὔτι σαόφρονι Πουλυδάμαντι
εν εἰσέτι δῆρις, ἐύφρονα δ' ἔκφατο μῦθον·
ι δὴ Μέμνων τοι ἀριφραδέως κατένευσεν
αἰνὸν ὄλεθρον ἀπωσέμεν, οὔτι μεγαίρω
ν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν· ἀλλ' ἄρα θυμῷ
, μὴ σὺν ἑοῖσι κιὼν ἑτάροισι δαμείη
ἀνήρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
οις· δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ' Ἀχαιῶν.
γε, μηδὲ πόληος ἑῆς ἀπὸ τῆλε φυγόντες
πολλὰ φέρωμεν ἀναλκείῃ ὑπὸ λυγρῇ
κπὴν περόωντες ἐπὶ χθόνα, μηδ' ἔτι πάτρῃ
ντες κτεινώμεθ' ὑπ' Ἀργείων ὀρυμαγδοῦ·
δη Δαναοῖσι, καὶ εἰ βραδύ, λώιον εἴη
κυδαλίμην Ἑλένην καὶ κτήματ' ἐκείνης,
ίσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν ἠδὲ καὶ ἄλλα,

δισσάκι τόσσα φέροντας ὑπὲρ πόλιός τε καὶ αὐτῶν
[ἐκδόμεν,] ἕως οὐ κτῆσιν ἀνάρσια φῦλα δέδασται
ἡμετέρην, οὐδ᾽ ἄστυ κατήνυκε πῦρ ἀίδηλον.
νῦν δ᾽ ἄγ᾽ ἐμοὶ πείθεσθε περὶ φρεσίν· οὐ γὰρ ὀίω
ἄλλον ἀμείνονα μῆτιν ἐνὶ Τρώεσσι φράσασθαι·
αἴθ᾽ ὄφελον καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουσεν ἐφετμῆς
Ἕκτωρ, ὁππότε μιν κατερήτυον ἔνδοθι πάτρης.“
ὣς φάτο Πουλυδάμαντος ἐὺ σθένος· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
ἤνεον εἰσαΐοντες ἐνὶ φρεσίν, οὐδ᾽ ἀναφανδὸν
μῦθον ἔφαν· πάντες γὰρ ἑὸν τρομέοντες ἄνακτα
ἅζοντ᾽ ἠδ᾽ Ἑλένην, κείνης ἕνεκ᾽ ὀλλύμενοί περ·
τὸν δὲ καὶ ἐσθλὸν ἐόντα Πάρις μέγα νείκεσεν ἄντην·
„Πουλυδάμα, σὺ μὲν ἐσσὶ φυγοπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
οὐδέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει μενεδήιον ἦτορ,
ἀλλὰ δέος καὶ φύζα· σὺ δ᾽ εὔχεαι εἶναι ἄριστος
ἐν βουλῇ· πάντων δὲ χερείονα μήδεα οἶδας.
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δηιοτῆτος,
μίμνε δ᾽ ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
ἀμφ᾽ ἐμὲ θωρήξονται ἀνὰ πτόλιν, εἰσόκε μῆχος
εὕρωμεν θυμῆρες ἀνηλεγέος πολέμοιο·
οὐ γὰρ νόσφι πόνοιο καὶ ἀργαλέου πολέμοιο
ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται ἠδὲ καὶ ἔργον,
φύζα δὲ νηπιάχοισι μετ᾽ εὔαδεν ἠδὲ γυναιξί·
κείνῃς θυμὸν ἔοικας· ἐγὼ δέ τοι οὔτι πέποιθα
μαρναμένῳ· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θρασὺ κάρτος.“
φῆ μέγα νεικείων· ὃ δὲ χωόμενος φάτο μῦθον
Πουλυδάμας· οὐ γάρ οἱ ἐναντίον ἅζετ᾽ ἀῦσαι
κεῖνος, ἐπεὶ στυγερὸς καὶ ἀτάσθαλος ἠδ᾽ ἀεσίφρων,
ὃς φίλα μὲν σαίνῃσιν ἐνωπαδόν, ἄλλα δὲ θυμῷ
πορφύρῃ καὶ κρύβδα τὸν οὐ παρεόντα χαλέπτῃ,
τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίῃ μέγα νείκεσε δῖον ἄνακτα·
„ὦ μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν,

σὸν θράσος ἤγαγε νῶιν ὀιζύα, σὸς νόος ἔτλη
δῆριν ἀπειρεσίην καὶ τλήσεται, εἰσόκε πάτρην
σὺν λαοῖς σφετέροισι δαϊζομένην ἐσίδηαι·
ἀλλ' ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάβοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
ἀσφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι, σόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλοι."
ὣς ἄρ' ἔφη· ὃ δ' ἄρ' οὔτι προσέννεπε Πουλυδάμαντα·
μνήσατο γάρ, Τρώεσσιν ὅσας ἐφέηκεν ἀνίας
ἠδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν, ἐπεί ῥά οἱ αἰθόμενον κῆρ
μᾶλλον ἐφώρμαινεν θανέειν ἢ νόσφι γενέσθαι
ἀντιθέης Ἑλένης, ἧς εἵνεκα Τρώιοι υἷες
ὑψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄστεος αἰπεινοῖο,
δέγμενοι Ἀργείους ἠδ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
Τοῖσι δ' ἄρ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀρήιος ἤλυθε Μέμνων,
Μέμνων κυανέοισι μετ' Αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων,
ὃς κίε λαὸν ἄγων ἀπερείσιον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
γηθόσυνοί μιν ἴδοντο κατὰ πτόλιν, ἠύτε ναῦται
χείματος ἐξ ὀλοοῖο δι' αἰθέρος ἀθρήσωσιν
ἤδη τειρόμενοι Ἑλίκης περιηγέος αἴγλην·
ὣς λαοὶ κεχάροντο περισταδόν, ἔξοχα δ' ἄλλων
Λαομεδοντιάδης· μάλα γάρ νύ οἱ ἦτορ ἐώλπει
δῃώσειν πυρὶ νῆας ὑπ' ἀνδράσιν Αἰθιόπεσσιν,
οὕνεκ' ἔχον βασιλῆα πελώριον, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
πολλοὶ ἔσαν καὶ πάντες ἐς Ἄρεα μαιμώωντες·
τῷ ῥ' ἄμοτον κύδαινεν ἐὺν γόνον Ἠριγενείης
δωτίνῃς ἀγαθῇσι καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυίῃ.
ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ἐπ' εἰλαπίνῃ καὶ ἐδωδῇ,
ὃς μὲν ἀριστῆας Δαναῶν καὶ ὅσ' ἄλγε' ἀνέτλη
ἐξενέπων, ὃ δὲ πατρὸς ἑοῦ καὶ μητέρος Ἠοῦς
ἀθάνατον βίον αἰέν, ἀπειρεσίης τε ῥέεθρα
Τηθύος, ὠκεανοῦ τε βαθυρρόου ἱερὸν οἶδμα,
ἠδὲ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονὸς ἀντολίας τε
ἠελίου, καὶ πᾶσαν ἀπ' ὠκεανοῖο κέλευθον

μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν καὶ πρώονας Ἴδης,
ἠδὲ καὶ ὡς ἐδάιξεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν
ἀργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατόν, οἵ μιν ἰόντα
εἶργον, ὃ καί σφισι πῆμα καὶ ἄσχετον ὤπασε πότμον·
καὶ τὰ μὲν ὣς ἀγόρευε, καὶ ὡς ἴδεν ἔθνεα φωτῶν
μυρία· τοῦ δ' ἀίοντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμός,
καί ἑ καθαπτόμενος γεραρῷ προσεφώνεε μύθῳ·
„ὦ Μέμνον, τὸ μὲν ἄρ με θεοὶ ποίησαν ἰδέσθαι
σὸν στρατὸν ἠδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάθροις·
ὣς μοι ἔτι κρήνειαν, ἵν' Ἀργείους ἐσίδωμαι
ὀλλυμένους ἅμα πάντας ὑπ' ἐγχείῃσι τεῇσι·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσιν ἀτειρέσι πάντα ἔοικας
ἐκπάγλως, ὡς οὔτις ἐπιχθονίων ἡρώων·
τῷ σ' ὀίω κείνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι·
νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν ἐπ' εἰλαπίνῃσιν ἐμῇσι
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα μαχήσεαι, ὡς ἐπέοικεν."
ὣς εἰπὼν παλάμῃσι δέπας πολυχανδὲς ἀείρας
Μέμνονα προφρονέως στιβαρῷ δείδεκτο κυπέλλῳ
χρυσείῳ, τό ῥα δῶκε περίφρων ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος κλυτὸν ἔργον, ὅτ' ἤγετο Κυπρογένειαν,
Ζηνὶ μεγασθενέι· ὃ δ' ἄρ' ὤπασεν υἱέι δῶρον
Δαρδάνῳ ἀντιθέῳ· ὃ δ' Ἐριχθονίῳ πόρε παιδί·
Τρωὶ δ' Ἐριχθόνιος μεγαλήτορι· αὐτὰρ ὅγ' Ἴλῳ
κάλλιπε σὺν κτεάτεσσιν· ὃ δ' ὤπασε Λαομέδοντι·
αὐτὰρ ὁ Λαομέδων Πριάμῳ πόρεν, ὅς μιν ἔμελλεν
υἱέι δωσέμεναι· τὸ δέ οἱ θεὸς οὐκ ἐτέλεσσε.
κεῖνο δέπας περικαλλὲς ἐθάμβεεν ἐν φρεσὶ Μέμνων
ἀμφαφόων, καὶ τοῖον ὑποβλήδην φάτο μῦθον·
„οὐ μὲν χρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον εὐχετάασθαι,
οὐδ' ἄρ' ὑποσχεσίην καταινευσέμεν, ἀλλὰ ἕκηλον
δαίνυσθ' ἐν μεγάροισι καὶ ἄρτια μηχανάασθαι·
εἴτε γὰρ ἐσθλός τ' εἰμὶ καὶ ἄλκιμος εἴτε καὶ οὐκί,

ἐνὶ πτολέμῳ, ὁπότ' ἀνέρος εἴδεται ἀλκή·
ἄγε δὴ κοίτοιο μεδώμεθα, μηδ' ἀνὰ νύκτα
ν· χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένοισι μάχεσθαι
τειρέσιος καὶ ἀυπνοσύνη ἀλεγεινή."
)άτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀγασσάμενος προσέειπεν·
ὅπως ἐθέλεις μεταδαίνυσο, πείθεο δ' αὐτῷ·
ἐγώ σ' ἀέκοντα βιήσομαι· οὐ γὰρ ἔοικεν
ιόντ' ἀπὸ δαιτὸς ἐρυκέμεν, οὔτε μένοντα
ἐκ μεγάροιο· θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὔτως."
ράθ'· ὃ δ' ἐκ δόρποιο μεθίστατο· βῆ δὲ πρὸς εὐνὴν
ν· ἅμα δ' ἄλλοι ἔβαν κοίτοιο μέδεσθαι
νες· τάχα δέ σφιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
ὶρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στεροπηγερέταο
οι δαίνυντο· πατὴρ δ' ἐν τοῖσι Κρονίων
; ἀγόρευε δυσηχέος ἔργα μόθοιο·
εοὶ περὶ πάντες ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ πολλῶν μένος ἵππων
ἀμφ' ὀχέεσσι δαϊζομένων ἑκάτερθεν,
τ' ὀλλυμένους· τῶν καὶ πέρι κηδόμενός τις
ὑμείων, μηδ' ἀμφ' ἐμὰ γούναθ' ἱκάνων
ω· Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοί εἰσι καὶ ἡμῖν."
φατ' ἐν μέσσοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς,
ὶ ἀσχαλόων τις ἀπὸ πτολέμοιο τράπηται,
ισσόμενος περὶ υἱέος ἠὲ φίλοιο
ις ἀφίκηται ἀτειρέος ἔνδον Ὀλύμπου.
ὲν ὡς ἐσάκουσαν ἐριγδούπου Κρονίδαο,
ἐνὶ στέρνοισι καὶ οὐ βασιλῆος ἔναντα
'φαν· μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον τρομέεσκον·
οι δ' ἵκανον ὅπη δόμος ἦεν ἑκάστου
ς· ἀμφὶ δὲ τοῖσι καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσιν
ιληχρὸν ὄνειαρ ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη.

ἦμος δ' ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερέσσυται ἄκρας
λαμπρὸς ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἑωσφόρος, ὅστ' ἐπὶ ἔργον
ἡδὺ μάλα κνώσσοντας ἀμαλλοδετῆρας ἐγείρει,
τῆμος ἀρήιον υἷα φαεσφόρου Ἠριγενείης
ὕστατος ὕπνος ἀνῆκεν· ὃ δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων
ἤδη δυσμενέεσσι λιλαίετο δηριάασθαι.
Ἠὼς δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν οὐκ ἐθέλουσα.
καὶ τότε Τρῶες ἕσαντο περὶ χροῒ δήια τεύχη,
τοῖσι δ' ἅμ' Αἰθίοπές τε, καὶ ὁππόσα φῦλα πέλοντο
ἀμφὶ βίην Πριάμοιο συναγρομένων ἐπικούρων
πανσυδίῃ· μάλα δ' ὦκα πρὸ τείχεος ἐσσεύοντο
κυανέοις νεφέεσσιν ἐοικότες, οἷα Κρονίων
χείματος ὀρνυμένοιο κατ' ἠέρα πουλὺν ἀγείρει·
αἶψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πεδίον πᾶν· οἳ δ' ἐκέχυντο
ἀκρίσι πυροβόροισιν ἀλίγκιον, αἵτε φέρονται
ὡς νέφος ἢ πολὺς ὄμβρος ὑπὲρ χθονὸς εὐρυπέδοιο
ἄπλητοι, μερόπεσσιν ἀεικέα λιμὸν ἄγουσαι·
ὣς οἳ ἴσαν πολλοί τε καὶ ὄβριμοι, ἀμφὶ δ' ἀγυιαὶ
στείνοντ' ἐσσυμένων, ὑπὸ δ' ἔγρετο ποσσὶ κονίη.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
ἐσσυμένους· εἶθαρ δὲ περὶ χροῒ χαλκὸν ἕσαντο,
κάρτεϊ Πηλείδαο πεποιθότες· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ἤιε Τιτήνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικώς,
κυδιόων ἵπποισι καὶ ἅρμασι· τοῦ δ' ἄρα τεύχη
πάντῃ μαρμαίρεσκον ἀλίγκιον ἀστεροπῇσιν·
οἷος δ' ἐκ περάτων γαιηόχου ὠκεανοῖο
ἔρχεται ἠέλιος φαεσίμβροτος οὐρανὸν εἴσω
παμφανόων, τραφερὴ δὲ γελᾷ πέρι γαῖα καὶ αἰθήρ·
τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότ' ἔσσυτο Πηλέος υἱός.
ὣς δὲ καὶ ἐν Τρώεσσιν ἀρήιος ἤιε Μέμνων
Ἄρεϊ μαιμώωντι πανείκελος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
προφρονέως ἐφέποντο παρεσσύμενοι βασιλῆι.

αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες
Τρώων καὶ Δαναῶν, μετὰ δ' ἔπρεπον Αἰθιοπῆες·
σὺν δ' ἔπεσον καναχηδὸν ὁμῶς, ἅτε κύματα πόντου
πάντοθεν ἐγρομένων ἀνέμων ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
ἀλλήλους δ' ἐδάιζον ἐυξέστῃς μελίῃσι
βάλλοντες, μετὰ δέ σφι γόος καναχή τε δεδήει·
ὡς δ' ὅτ' ἐρίγδουποι ποταμοὶ μεγάλα στενάχωσιν
εἰς ἅλα χευόμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλει ὄμβρος
ἐκ Διός, εὖτ' ἀλίαστον ἐπὶ νέφεα κτυπέωσι
θηγόμεν' ἀλλήλοισι, πυρὸς δ' ἐξέσσυτ' ἀυτμή·
ὣς τῶν μαρναμένων μέγ' ὑπαὶ ποσὶ γαῖα πελώρη
ἔβραχε, θεσπεσίου δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀυτὴ
σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ ἀύτεον ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθ' ἕλε Πηλεΐδης Θάλιον καὶ ἀμύμονα Μέντην,
ἄμφω ἀριγνώτω, βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα·
εὖτε * μελάθροισιν ὑποχθονίην * *.
γαίης * * * ἐπορούσῃ
λάβρος, ἄφαρ δέ τε πάντα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέηται
ἐκ θεμέθλων· μάλα γάρ ῥα περιτρομέει βαθὺ γαῖα·
ὣς οἵγ' ἐν κονίῃσι κατήριπον ὠκέι πότμῳ
αἰχμῇ Πηλείωνος· ὃ γὰρ μέγα μαίνετο θυμῷ.
ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐὺς πάις Ἠριγενείης
Ἀργείους ἐδάιζε, κακῇ ἐναλίγκιος Αἴσῃ,
ἥτε φέρει λαοῖσι κακὸν καὶ ἀεικέα λοιγόν.
πρῶτον δ' εἷλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
δούρατι λευγαλέῳ, ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον Ἔρευθον,
ἄμφω ἐελδομένω πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην,
οἳ Θρύον ἀμφενέμοντο παρ' Ἀλφειοῖο ῥεέθροις,
καί ῥ' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ἴλιον ἱερὸν ἄστυ.
τοὺς δ' ὁπότ' ἐξενάριξεν, ἐπῴχετο Νηλέος υἷα,
κτεῖναί μιν μεμαώς· τοῦ δ' Ἀντίλοχος θεοειδὴς
πρόσθ' ἐλθὼν ἴθυνε μακρὸν δόρυ, καί οἱ ἅμαρτε

τυτθὸν ἀλευαμένοιο· φίλον δέ οἱ εἷλεν ἑταῖρον
Αἴθοπα Πυρρασίδην· ὃ δὲ χωσάμενος κταμένοιο
Ἀντιλόχῳ ἐπιᾶλτο, λέων ὣς ὀβριμόθυμος
καπρίῳ, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἶδε μάχεσθαι
ἀνδράσι καὶ θήρεσσι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ὁρμή·
ὣς ὃ θοῶς ἐπόρουσεν, ὃ δ' εὐρέι μιν βάλε πέτρῳ
Ἀντίλοχος· τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
ἀλγινόεντ' ἀπάλαλκε φόνον κρατερὴ τρυφάλεια·
σμερδαλέον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ στέρνοισιν ὀρίνθη
βλημένου· ἀμφὶ δέ οἱ κόρυς ἴαχε· καί ῥ' ἔτι μᾶλλον
μαίνετ' ἐπ' Ἀντιλόχῳ· κρατερὴ δέ οἱ ἔζεεν ἀλκή·
τοὔνεκα Νέστορος υἷα καὶ αἰχμητήν περ ἐόντα
τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ὄβριμον ἔγχος
ἐς κραδίην, θνητοῖσιν ὅπῃ πέλει ὠκὺς ὄλεθρος.
τοῦ δ' ὑποδηωθέντος ἄχος Δαναοῖσιν ἐτύχθη
πᾶσι, μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἤλυθε πένθος
Νέστορι, παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος·
οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἑοῦ πατρὸς εἰσορόωντος·
τοὔνεκα καὶ στερεῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν
ἄχνυτο παιδὸς ἑοῖο κακῇ περὶ Κηρὶ δαμέντος·
κέκλετο δ' ἐσσυμένως Θρασυμήδεα νόσφιν ἐόντα·
„ὄρσο μοι, ὦ Θρασύμηδες ἀγακλεές, ὄφρα φονῆα
σεῖο κασιγνήτοιο καὶ υἱέος ἡμετέροιο
νεκροῦ ἑκὰς σεύωμεν ἀεικέος, ἠὲ καὶ αὐτοὶ
ἀμφ' αὐτῷ στονόεσσαν ἀναπλήσωμεν ὀιζύν.
εἰ δὲ σοὶ ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύγ' ἐμεῖο
υἱὸς ἔφυς, οὐδ' ἐσσὶ Περικλυμένοιο γενέθλης,
ὅστε καὶ Ἡρακλῆι καταντίον ἐλθέμεν ἔτλη.
ἀλλ' ἄγε δὴ πονεώμεθ', ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη
πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάζει."
ὣς φάτο· τοῦ δ' ἀίοντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο θυμὸς

:σι λευγαλέοισιν· ἄφαρ δέ οἱ ἤλυθεν ἄγχι
ύς, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἄνακτος
ἄχος· κρατεροῖο δ' ἐναντία δηριάασθαι
ονος ὡρμήθησαν ἀν' αἱματόεντα κυδοιμόν·
ὁπότ' ἀγρευτῆρε κατὰ πτύχας ὑληέσσας
ις ἠλιβάτοιο λιλαιόμενοι μέγα θήρης
ς ἢ ἄρκτοιο καταντίον ἀίσσουσι
έμεναι μεμαῶτες, ὃ δ' ἀμφοτέροις ἐπορούσας
ὶ μαιμώωντι βίην ἀπαμύνεται ἀνδρῶν·
τε καὶ Μέμνων φρόνεεν μέγα· τοὶ δέ οἱ ἄγχι
ον· ἀλλά μιν οὔτι κατακτανέειν ἐδύναντο
ῃσιν μελίῃσιν· ἀπέπλαγχθεν δέ οἱ αἰχμαὶ
ροός· μάλα γάρ που ἀπέτραπεν Ἠριγένεια·
ιτα δ' οὐχ ἁλίως χαμάδις πέσεν· ἀλλ' ὃ μὲν ὦκα
ιαὼς κατέπεφνε Πολύμνιον υἷα Μέγητος
ὺς ὀβριμόθυμος, ὃ δ' ἔκτανε Λαομέδοντα
ρος ὄβριμος υἱὸς ἀδελφειοῖο χολωθείς,
:μνων ἐδάιξε κατὰ μόθον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ν ὑπ' ἀκαμάτῃσι λύεν παγχάλκεα τεύχη,
3ίην ἀλέγων Θρασυμήδεος οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
ος, οὕνεκα πολλὸν ὑπείροχος· οἳ δ' ἅτε θῶε
ἔλαφον βεβαῶτα μέγαν φοβέοντο λέοντα
τρόσσω μεμαῶτες ἔτ' ἐλθέμεν· αἰνὰ δὲ Νέστωρ
ὲν εἰσορόων ὀλοφύρετο, κέκλετο δ' ἄλλους
; ἑτάρους δηίοισιν ἐπελθέμεν, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
νεν πονέεσθαι ἀφ' ἅρματος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ς ἀποφθιμένοιο ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε
ύναμιν· μέλλεν δὲ φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτὸς
αι ὁμῶς κταμένοις ἐναρίθμιος, εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν
ων ὀβριμόθυμος ἐπεσσύμενον προσέειπεν,
θεὶς ἀνὰ θυμὸν ὁμήλικα πατρὸς ἑοῖο·
ὦ γέρον, οὔ μοι ἔοικε καταντία σεῖο μάχεσθαι

πρεσβυτέροιο γεγῶτος, ἐπεί γ' εὖ οἶδα νοῆσαι·
ἦ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην σε νέον καὶ ἀρήιον ἄνδρα
ἀντιάαν δηίοισι, θρασὺς δέ μοι ἔλπετο θυμὸς
χειρὸς ἐμῆς καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον·
ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε μόθου στυγεροῦ τε φόνοιο,
χάζεο, μή σε βάλοιμι καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκῃ,
μηδὲ τεῷ περὶ παιδὶ πέσῃς μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
μαρνάμενος, μὴ δή σε καὶ ἄφρονα μυθήσωνται
ἀνέρες· οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρῳ ἀντιάασθαι."
ὣς φάτο· τὸν δ' ἑτέρωθι γέρων ἠμείβετο μύθῳ·
„ὦ Μέμνον, τὰ μὲν ἄρ που ἐτώσια πάντ' ἀγορεύεις·
οὐ μὲν γὰρ δηίοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς
ἀφραίνειν ἐρέει τις, ἀνηλέα παιδοφονῆα
νεκροῦ ἑκὰς σεύοντα κατὰ μόθον· ὡς ὄφελόν μοι
ἀλκὴ ἔτ' ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γνώῃς ἐμὸν ἔγχος·
νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι, οὕνεκα θυμὸ[ς]
θαρσαλέος νέου ἀνδρός, ἐλαφρότερον δὲ νόημα·
τῷ ῥα καὶ ὑψηλὰ φρονέων ἀποφώλια βάζεις.
εἰ δέ μοι ἡβώοντι καταντίον εἰληλούθεις,
οὐκ ἄν τοι κεχάροντο φίλοι κρατερῷ περ ἐόντι·
νῦν δ' ὥς τίς τε λέων ὑπὸ γήραος ἄχθομαι αἰνοῦ,
ὅντε κύων σταθμοῖο πολυρρήνοιο δίηται
θαρσαλέως, ὃ δ' ἄρ' οὔτι λιλαιόμενός περ ἀμύνει
οἷ αὐτῷ, οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἔμπεδοί εἰσιν ὀδόντες
οὐδὲ βίη, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἦτορ·
ὣς ἐμοὶ οὐκέτι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν,
οἷόν περ τὸ πάροιθεν· ὅμως δ' ἔτι φέρτερός εἰμι
πολλῶν ἀνθρώπων, παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει

* * * * * *

ὣς εἰπὼν ἀπὸ βαιὸν ἐχάσσατο· λεῖπε δ' ἄρ' υἷα
κείμενον ἐν κονίῃσιν, ἐπεί νύ οἱ οὐκέτι πάμπαν
γναμπτοῖς ἐν μελέεσσι πέλε σθένος, ὡς τὸ πάροιθε·

γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο.
ὣς δ' αὕτως ἀπόρουσεν ἐυμμελίης Θρασυμήδης,
Φηρεύς τ' ὀβριμόθυμος ἰδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι
δειδιότες· μάλα γάρ σφιν ἐπῴχετο λοίγιος ἀνήρ.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης
καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὀρυμαγδῷ,
ὁππότε συννεφὲς ἦμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι τανύσσῃ
Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα, περικτυπέουσι δὲ πάντῃ
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσιν ἄδην νεφέων συνιόντων
θεσπεσίων, κοῖλαι δὲ περικλύζονται ἄρουραι
ὄμβρου ἐπεσσυμένοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
σμερδαλέον βοόωσι κατ' οὔρεα πάντα χαράδραι·
ὣς Μέμνων σεύεσκεν ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου
Ἀργείους· μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος κεράιζε·
πολλοὶ δ' ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον
Αἰθιόπων ὑπὸ χερσί· λύθρῳ δ' ἐφορύνετο γαῖα
ὀλλυμένων Δαναῶν· μέγα δ' ἐν φρεσὶ γήθεε Μέμνων
αἰὲν ἐπεσσύμενος δηίων στίχας· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
στείνετο Τρώιον οὖδας· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
ἔλπετο γὰρ Τρώεσσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
ἔσσεσθ'· ἀλλά ἑ Μοῖρα πολύστονος ἠπερόπευεν
ἐγγύθεν ἱσταμένη καὶ ἐπὶ κλόνον ὀτρύνουσα.
ἀμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐυσθενέες πονέοντο,
Ἀλκυονεὺς Νύχιός τε καὶ Ἀσιάδης ἐρίθυμος
αἰχμητής τε Μένεκλος Ἀλέξιππός τε Κλύδων τε,
ἄλλοι τ' ἰωχμοῖο μεμαότες, οἵ ῥα καὶ αὐτοὶ
καρτύναντ' ἀνὰ δῆριν ἑῷ πίσυνοι βασιλῆι.
καὶ τότε δή ῥα Μένεκλον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσι
Νηλείδης κατέπεφνεν· ὃ δ' ἀσχαλόων ἑτάροιο
Μέμνων ὀβριμόθυμος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον·
ὡς δ' ὅτε τις κραιπνῇσιν ἐπιβρίσας ἐλάφοισι
* * * * * *

θηρητὴρ ἐν ὄρεσσι λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν
ἰλαδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὑστάτιον δόλον ἄγρης
αἰζηῶν ἰότητι, κύνες δ' ἐπικαγχαλόωσι
πυκνὸν ὑλακτιόωντες, ὁ δ' ἐμμεμαὼς ὑπ' ἄκοντι
κεμμάσιν ὠκυτάτῃσι φόνον στονόεντα τίθησιν·
ὣς Μέμνων ἐδάιξε πολὺν στρατόν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
γήθεον· Ἀργεῖοι δὲ περικλυτὸν ἄνδρα φέβοντο.
ὡς δ' ὁπότ' ἐξεριπόντος ἀπ' οὔρεος ἠλιβάτοιο
πέτρου ἀπειρεσίοιο, τὸν ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς
ὤσῃ ἀπὸ κρημνοῖο βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ,
τοῦ δ' ἄρ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγκεα μακρὰ ῥαγέντος
βῆσσαι ἐπικτυπέουσι, περιτρομέουσι δ' ἀν' ὕλην,
εἴ που μῆλ' ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται
ἢ βόες ἠέ τιν' ἄλλα, καὶ ἐξαλέονται ἰόντος
ῥιπὴν ἀργαλέην καὶ ἀμείλιχον· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Μέμνονος ὄβριμον ἔγχος ἐπεσσυμένοιο φέβοντο.
καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν Αἰακίδαο
Νέστωρ, ἀμφὶ δὲ παιδὶ μέγ' ἀχνύμενος φάτο μῦθον·
„ὦ Ἀχιλεῦ, μέγα ἕρκος ἐυσθενέων Ἀργείων,
ὤλετό μοι φίλος υἱός, ἔχει δέ μοι ἔντεα Μέμνων
τεθναότος, δείδω δὲ κυνῶν μὴ κύρμα γένηται·
ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος, ὅστις ἑταίρου
μέμνηται κταμένοιο καὶ ἄχνυται οὐκέτ' ἐόντος."
ὣς φάτο· τοῦ δ' ἀίοντος ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος·
Μέμνονα δ' ὡς ἐνόησεν ἀνὰ στονόεντα κυδοιμὸν
Ἀργείους ἰληδὸν ὑπ' ἔγχεϊ δηιόωντα,
αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάιξεν
ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι, καὶ ἰσχανόων πολέμοιο
ἤλυθέ οἱ κατέναντα, χολούμενος Ἀντιλόχοιο
ἠδ' ἄλλων κταμένων· ὁ δ' ἀνείλετο χείρεσι πέτρην,
τήν ῥα βροτοὶ θέσαν οὖρον ἐυστάχυος πεδίοιο,
καὶ βάλεν ἀκαμάτοιο κατ' ἀσπίδα Πηλείωνος,

ῖος ἀνήρ· ὃ δ' ἄρ' οὔτι τρέσας περιμήκεα πέτρην
ὐτίκα οἱ σχεδὸν ἦλθε, μακρὸν δόρυ πρόσθε τιταίνων,
τεζός, ἐπεί ῥά οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ,
ιαί οἱ δεξιὸν ὦμον ὑπὲρ σάκεος στυφέλιξεν·
ς δὲ καὶ οὐτάμενός περ ἀταρβέι μάρνατο θυμῷ·
ύψε δ' ἄρ' Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταιῷ·
οῦ δ' ἐχύθη φίλον αἷμα· χάρη δ' ἄρ' ἐτώσιον ἥρως,
αί μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσι·
„νῦν σ' ὀίω μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ' ὀλέθρῳ
ερσὶν ἐμῇσι δαμέντα, καὶ οὐκέτι μῶλον ἀλύξαι·
χέτλιε, τίπτε σὺ Τρῶας ἀνηλεγέως ὀλέεσκες
άντων εὐχόμενος πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἀνδρῶν,
* * * * * *

ητρός τ' ἀθανάτης Νηρηίδος; ἀλλὰ σοὶ ἤδη
λυθεν αἴσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμὶ
Ιοῦς ὄβριμος υἱός, ὃν ἔκποθι λειριόεσσαι
Ἑσπερίδες θρέψαντο παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο·
οὕνεκά σευ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεείνω,
ιδὼς μητέρα δῖαν, ὅσον προφερεστέρη ἐστὶ
Νηρεΐδος, τῆς αὐτὸς ἐπεύχεαι ἔκγονος εἶναι·
μὲν γὰρ μακάρεσσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνει,
ῇ ἐπὶ πάντα τελεῖται ἀπείρεος ἔνδον Ὀλύμπου
σθλά τε καὶ κλυτὰ ἔργα, τά τ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνειαρ·
δ' ἐν ἁλὸς κευθμῶσι καθημένη ἀτρυγέτοισι
αίει ὁμῶς κήτεσσι μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα
πρηκτος καὶ ἄιστος· ἐγὼ δέ μιν οὐκ ἀλεγίζω,
ὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν ἐπουρανίῃσιν ἐίσκω."
ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε θρασὺς πάις Αἰακίδαο·
ὦ Μέμνον, πῇ νῦν σε κακαὶ φρένες ἐξορόθυναν
λθέμεν ἀντί' ἐμεῖο καὶ ἐς μόθον ἰσοφαρίζειν;
ς σέο φέρτερός εἰμι βίῃ γενεῇ τε φυῇ τε,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα

καὶ σθεναροῦ Νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κούρας
Νηρεΐδας, τὰς δή ῥα θεοὶ τίουσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
οὕνεκά που Διόνυσον ἑοῖς ὑπέδεκτο μελάθροις,
ὁππότε δειμαίνεσκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου,
ἠδὲ καὶ ὡς Ἥφαιστον ἐύφρονα χαλκεοτέχνην
δέξαθ' ἑοῖσι δόμοισιν ἀπ' Οὐλύμποιο πεσόντα,
αὐτόν τ' Ἀργικέραυνον ὅπως ὑπελύσατο δεσμῶν·
τῶν μιμνησκόμενοι πανδερκέες Οὐρανίωνες
μητέρ' ἐμὴν τίουσι Θέτιν ζαθέῳ ἐν Ὀλύμπῳ.
γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω
ἐς τεὸν ἧπαρ ἵκηται ἐμῇ βεβλημένον ἀλκῇ·
Ἕκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Ἀντιλόχοιο χολωθεὶς
τίσομαι· οὐ γὰρ ὄλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρον.
ἀλλὰ τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν
ἕσταμεν, ἡμετέρων μυθεύμενοι ἔργα τοκήων
ἠδ' αὐτῶν; ἐγγὺς καὶ Ἄρης, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή.“
   ὣς εἰπὼν παλάμῃσι λάβεν πολυμήκετον ἄορ,
Μέμνων δ' αὖθ' ἑτέρωθι, καὶ ὀτραλέως συνόρουσαν·
τύπτον δ' ἀλλήλων ἄμοτον φρεσὶ μαιμώωντες
ἀσπίδας, ἃς Ἥφαιστος ὑπ' ἀμβροσίῃ κάμε τέχνῃ,
πυκνὰ συναΐσσοντες· ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν
ἀλλήλαιν ἑκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι·
Ζεὺς δὲ μέγ' ἀμφοτέροισι φίλα φρονέων βάλε κάρτος,
τεῦξε δ' ἄρ' ἀκμήτους καὶ μείζονας, οὐδὲν ὁμοίους
ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν· Ἔρις δ' ἐπεγήθεεν ἄμφω.
οἳ δ' αἰχμὴν μεμαῶτες ἄφαρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι
μεσσηγὺς σάκεός τε καὶ ὑψιλόφου τρυφαλείης
πολλάκις ἰθύνεσκον ἑὸν μένος, ἄλλοτε δ' αὖτε
βαιὸν ὑπὲρ κνημῖδος, ἔνερθε δὲ δαιδαλέοιο
θώρηκος βριαροῖσιν ἀρηρότος ἀμφὶ μέλεσσιν,
ἄμφω ἐπειγόμενοι· περὶ δέ σφισιν ἄμβροτα τεύχη

ὅμοις ἀράβησε· βοὴ δ' ἵκετ' αἰθέρα δῖον
ν Αἰθιόπων τε καὶ Ἀργείων ἐριθύμων
μένων ἑκάτερθε· κόνις δ' ὑπὸ ποσσὶν ὀρώρει
ἐς οὐρανὸν εὐρύν, ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον.
ὁ' ὀμίχλη κατ' ὄρεσφιν ὀρινομένου ὑετοῖο
* * * *

ε δὴ κελάδοντες ἐνιπλήθονται ἔναυλοι
ς ἐσσυμένοιο, βρέμει δ' ἄρα πᾶσα χαράδρη
ον, οἳ δ' ἅμα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες
ρους ὀμίχλην τε φίλην ὀλοοῖσι λύκοισιν
λοις θήρεσσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη·
ν ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπότητ' ἀλεγεινή,
ε καὶ φάος ἠὺ κατέκρυφεν ἠελίοιο
ἐπισκιάουσα· κακὴ δ' ὑπεδάμνατ' ὀϊζὺς
ἐν κονίῃσι καὶ αἰνομόρῳ ὑσμίνῃ.
ν μὲν μακάρων τις ἀπώσατο δηιοτῆτος
ίνως· ὀλοαὶ δὲ θοὰς ἑκάτερθε φάλαγγας
ἐποτρύνεσκον ἀπειρέσιον πονέεσθαι
ινὰ στονόεσσαν· Ἄρης δ' οὐ λῆγε φόνοιο
έου, πάντῃ δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
ς ἐκχυμένοιο· μέλας δ' ἐπετέρπετ' Ὄλεθρος·
το δὲ κταμένων πεδίον μέγα θ' ἱππόβοτόν τε,
ον ἀμφὶ ῥοῆς Σιμόεις καὶ Ξάνθος ἐέργει,
ν κατιόντες ἐς ἱερὸν Ἑλλήσποντον.
' ὅτε δὴ πολλὴ μὲν ἄδην μηκύνετο δῆρις
μένων, ἶσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,
ε τούσγ' ἀπάνευθεν Ὀλύμπιοι εἰσορόωντες
θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέι Πηλείωνι,
ρα Τιθωνοῖο καὶ Ἠοῦς υἱέι δίῳ.
δ' οὐρανὸς εὐρὺς ἐπέβραχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
κυανέη δὲ πέριξ ἐλελίζετο γαῖα
έρων ὑπὸ ποσσί· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι

ἀμφὶ Θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
ὀβρίμου ἀμφ' Ἀχιλῆος, ἰδ' ἄσπετα δειμαίνοντο·
δείδιε δ' Ἠριγένεια φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτή,
ἵπποις ἐμβεβαυῖα δι' αἰθέρος· αἳ δέ οἱ ἄγχι
Ἠελίοιο θύγατρες ἐθάμβεον ἑστηυῖαι
θεσπέσιον περὶ κύκλον, ὃν ἠελίῳ ἀκάμαντι
Ζεὺς πόρεν εἰς ἐνιαυτὸν ἐὺν δρόμον, ᾧ περὶ πάντα
ζώει τε φθινύθει τε, περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ
νωλεμέως αἰῶνος ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν.
καί νύ κε δὴ μακάρεσσιν ἀμείλιχος ἔμπεσε δῆρις,
εἰ μὴ ὑπ' ἐννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβρεμέταο
δοιαὶ ἄρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἑκάτερθε παρέσταν
Κῆρες· ἐρεμναίη μὲν ἔβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ,
φαιδρὴ δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· τοὶ δ' ἐσιδόντες
ἀθάνατοι μέγ' ἄυσαν, ἄφαρ δ' ἕλε τοὺς μὲν ἀνίη
λευγαλέη, τοὺς δ' ἠὺ καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα·
ἥρωες δ' ἐμάχοντο καθ' αἱματόεντα κυδοιμὸν
ἔμπεδον, οὐδέ τι Κῆρας ἐποιχομένας ἐνόησαν,
θυμὸν καὶ μέγα κάρτος ἐπ' ἀλλήλοισι φέροντες·
φαίης κε στονόεντα κατὰ μόθον ἤματι κείνῳ
μάρνασθ' ἠὲ Γίγαντας ἀτειρέας ἠὲ κραταιοὺς
Τιτῆνας· σθεναρὴ γὰρ ἐπὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει,
ἠμὲν ὅτε ξιφέεσσι συνέδραμον, ἠδ' ὅτε λᾶας
βάλλον ἀπεσσύμενοι περιμήκεας· οὐδέ τις αὐτῶν
χάζετο βαλλομένων, οὐδ' ἔτρεσαν, ἀλλ' ἅτε πρῶνες
ἕστασαν ἀκμῆτες καταειμένοι ἄσπετον ἀλκήν·
ἄμφω γὰρ μεγάλοιο Διὸς γένος εὐχετόωντο·
τοὔνεκ' ἄρα σφίσι δῆριν ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυώ,
πολλὸν ἐρειδομένοισιν ἐπὶ χρόνον ἐν δαῒ κείνῃ,
αὐτοῖς ἠδ' ἑτάροισιν ἀταρβέσιν, οἳ μετ' ἀνάκτων
νωλεμέως πονέοντο μεμαότες, ἄχρι καμόντων
αἰχμαὶ ἀνεγνάμφθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἦεν

ιένων ἑκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ' ἅμα πάντων
έων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα καὶ ἱδρὼς
)ειδομένων, κεκάλυπτο δὲ γαῖα νέκυσσιν,
ὸς ὡς νεφέεσσιν ἐς αἰγοκερῆα κιόντος
, ὅτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης·
' ἵπποι χρεμέθοντες ἐπεσσυμένοις ἅμα λαοῖς
ότας στείβεσκον, ἅτ' ἄσπετα φύλλα κατ' ἄλσος
ος ἀρχομένου μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην.
δέ που ἐν νεκύεσσι καὶ αἵματι δηριόωντο
μακάρων ἐρικυδέες, οὐδ'. ἀπέληγον
)ις κοτέοντες· Ἔρις δ' ἴθυνε τάλαντα
ης ἀλεγεινά, τὰ δ' οὐκέτι ἶσα πέλοντο·
ρα Μέμνονα δῖον ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα
ῆης οὔτησε· τὸ δ' ἀντικρὺ μέλαν ἄορ
εν· τοῦ δ' αἶψα λύθη πολυήρατος αἰών·
σε δ' ἐς μέλαν αἷμα, βράχεν δέ οἱ ἄσπετα τεύχη·
' ὑπεσμαράγησε, καὶ ἀμφεφόβηθεν ἑταῖροι·
ἄρα Μυρμιδόνες μὲν ἐσύλεον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
ν· ὃ δ' αἶψα δίωκε μένος μέγα λαίλαπι ἶσος.
ὸς δ' ἐστονάχησε καλυψαμένη νεφέεσσιν·
θη δ' ἄρα γαῖα· θοοὶ δ' ἅμα πάντες ἀῆται
; ἐφημοσύνῃσι μιῇ φορέοντο κελεύθῳ
ον Πριάμοιο καὶ ἀμφεχέοντο θανόντι,
ἀνηρείψαντο θοῶς Ἠώιον υἷα,
)έρον πολιοῖο δι' ἠέρος· ἄχνυτο δέ σφι
ἀδελφειοῖο δεδουπότος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
· τοῦ δ' ἐπὶ γαῖαν ὅσαι πέσον αἱματόεσσαι
έων ῥαθάμιγγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
αὶ ἐσσομένοις· τὰς γὰρ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλην
ἀγειράμενοι ποταμὸν θέσαν ἠχήεντα,
τε Παφλαγόνειον ἐπιχθόνιοι καλέουσι
;, ὅσοι ναίουσι μακρῆς ὑπὸ δειράσιν Ἴδης·

ὅστε καὶ αἱματόεις τραφερὴν ἐπινίσσεται αἶαν,
ὁππότε Μέμνονος ἦμαρ ἔῃ λυγρόν, ᾧ ἔνι κεῖνος
κάτθανε· λευγαλέη δὲ καὶ ἄσχετος ἔσσυται ὀδμὴ
ἐξ ὕδατος· φαίης κεν ἔθ' ἕλκεος οὐλομένοιο
πυθομένους ἰχῶρας ἀποπνείειν ἀλεγεινόν·
ἀλλὰ τὸ μὲν βουλῇσι θεῶν γένεθ'. οἳ δ' ἐπέτοντο
Ἠοῦς ὄβριμον υἷα θοοὶ φορέοντες ἀῆται
τυτθὸν ὑπὲρ γαίης, δνοφερῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
οὐδὲ μὲν Αἰθιοπῆες ἀποκταμένοιο ἄνακτος
νόσφιν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπεὶ θεὸς αἶψα καὶ αὐτοὺς
ἦγε, λιλαιομένοισι βαλὼν τάχος, οἷον ἔμελλον
οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες ἐπηέριοι φορέεσθαι·
τοὔνεχ' ἕποντ' ἀνέμοισιν ὀδυρόμενοι βασιλῆα·
ὡς δ' ὁπότ' ἀγρευτῆρος ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος
ἢ συὸς ἠὲ λέοντος ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
σῶμ' ἀναειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι
ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι κύνες ποθέοντες ἄνακτα
κνυζηθμῷ ἐφέπονται ἀνιηρῆς ἕνεκ' ἄγρης·
ὣς οἵγε προλιπόντες ἀνηλέα δηιοτῆτα
λαιψηροῖς ἐφέποντο μέγα στενάχοντες ἀήταις,
ἀχλύι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένοι· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
καὶ Δαναοὶ θάμβησαν ἅμα σφετέρῳ βασιλῆι
πάντας ἀιστωθέντας, ἀπειρεσίῃ δ' ἀνὰ θυμὸν
ἀμφασίῃ βεβόληντο. νέκυν δ' ἀκάμαντες ἀῆται
Μέμνονος ἀγχεμάχοιο θέσαν βαρέα στενάχοντες
πὰρ ποταμοῖο ῥέεθρα βαθυρρόου Αἰσήποιο,
ἧχί τε Νυμφάων καλλιπλοκάμων πέλει ἄλσος
καλόν, ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμα βάλοντο
Αἰσηποῖο θύγατρες, ἅδην πεπυκασμένον ὕλῃ
παντοίῃ· καὶ πολλὰ θεαὶ περικωκύσαντο,
υἱέα κυδαίνουσαι ἐυθρόνου Ἠριγενείης.
δύσατο δ' ἠελίοιο φάος· κατὰ δ' ἤλυθεν Ἠὼς

οὐρανόθεν κλαίουσα φίλον τέκος, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
κοῦραι ἐυπλόκαμοι δυοκαίδεκα, τῇσι μέμηλεν
αἰὲν ἑλισσομένου Ὑπερίονος αἰπὰ κέλευθα,
νύξ τε καὶ ἠριγένεια, καὶ ἐκ Διὸς ὁππόσα βουλῆς
γίνεται, οὗ περὶ δῶμα καὶ ἀρρήκτους πυλεῶνας
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, πέριξ λυκάβαντα φέρουσαι
καρποῖσι βρίθοντα, κυλινδομένου περὶ κύκλον
χειμῶνος κρυεροῖο καὶ εἴαρος ἀνθεμόεντος
ἠδὲ θέρευς ἐρατοῖο πολυσταφύλοιό τ' ὀπώρης·
αἳ τότε δὴ κατέβησαν ἀπ' αἰθέρος ἠλιβάτοιο
ἄσπετ' ὀδυρόμεναι περὶ Μέμνονα, σὺν δ' ἄρα τῇσι
Πληιάδες μύροντο· περίαχε δ' οὔρεα μακρὰ
καὶ ῥόος Αἰσήποιο· γόος δ' ἄλληκτος ὀρώρει.
ἡ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσῃσιν ἑῷ περὶ παιδὶ χυθεῖσα
μακρὸν ἀνεστονάχησε πολύστονος Ἠριγένεια·
„ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἑῇ δ' ἄρα μητέρι πένθος
ἀργαλέον περίθηκας· ἐγὼ δ' οὐ σεῖο δαμέντος
τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπουρανίοισι φαείνειν,
ἀλλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ βέρεθρα,
ψυχὴ ὅπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένοιο ποτᾶται,

* * * * *

πάντ' ἐπικιδναμένου χάεος καὶ ἀεικέος ὄρφνης,
ὄφρα τι καὶ Κρονίδαο περὶ φρένας ἄλγος ἵκηται·
οὐ γὰρ ἀτιμοτέρη Νηρηίδος, ἐκ Διὸς αὐτοῦ
πάντ' ἐπιδερκομένη, πάντ' ἐς τέλος ἄχρις ἄγουσα·
μαψιδίως· οὐ γὰρ καὶ ἐμὸν φάος ὠπίσατο Ζεύς·
τοὔνεκ' ὑπὸ ζόφον εἶμι· Θέτιν δ' ἐς Ὄλυμπον ἀγέσθω
ἐξ ἁλός, ὄφρα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνῃ·
αὐτὰρ ἐμοὶ στονόεσσα μετ' οὐρανὸν εὔαδεν ὄρφνη,
μὴ δὴ σεῖο φονῆι φάος περὶ σῶμα βάλοιμι.“
ὣς φαμένης ῥέε δάκρυ κατ' ἀμβροσίοιο προσώπου
ἀενάῳ ποταμῷ ἐναλίγκιον· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ

δεύετο γαῖα μέλαινα· συνάχνυτο δ' ἀμβροσίη Νὺξ
παιδὶ φίλῃ, καὶ πάντα κατέκρυφεν οὐρανὸς ἄστρα
ἀχλύι καὶ νεφέεσσι, φέρων χάριν Ἠριγενείῃ.
Τρῶες δ' ἄστεος ἔνδον ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμὸν
ἀχνύμενοι· πόθεον γὰρ ὁμῶς ἑτάροισιν ἄνακτα.
οὐδὲ μὲν Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐν πεδίῳ κταμένοισι παρ' ἀνδράσιν αὖλιν ἔχοντες
ἄμφω ἐυμμελίην μὲν Ἀχιλλέα κυδαίνεσκον,
Ἀντίλοχον δ' ἄρα κλαῖον· ἔχον δ' ἅμα χάρματι πένθος.
παννυχίη δ' ἀλεγεινὸν ἀνεστονάχιζε γοῶσα
Ἠώς· ἀμφὶ δέ οἱ κέχυτο ζόφος· οὐδέ τι θυμῷ
ἀντολίης ἀλέγιζε, μέγαν δ' ἤχθηρεν Ὄλυμπον·
ἄγχι δέ οἱ μάλα πολλὰ ποδώκεες ἔστενον ἵπποι
γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀήθεα, καὶ βασίλειαν
ἀχνυμένην ὁρόωντες, ἐελδόμενοι μέγα νόστου.
* * * * * *

Ζεὺς δ' ἄμοτον βρόντησε χολούμενος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
κινήθη περὶ πᾶσα· τρόμος δ' ἕλεν ἄμβροτον Ἠῶ.
τὸν δ' ἄρα καρπαλίμως μελανόχροες Αἰθιοπῆες
θάψαν ὀδυρόμενοι· τοὺς δ' Ἠριγένεια βοῶπις
πόλλ' ὀλοφυρομένους κρατεροῦ περὶ σήματι παιδὸς
οἰωνοὺς ποίησε καὶ ἠέρι δῶκε φέρεσθαι,
τοὺς καὶ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερείσια φῦλα
Μέμνονας· οἵ ῥ' ἐπὶ τύμβον ἔτι σφετέρου βασιλῆος
ἐσσύμενοι γοόωσι κόνιν * * *
* * * * καθύπερθε χέοντες
σήματος· ἀλλήλοις δὲ περικλονέουσι κυδοιμὸν
Μέμνονι ἦρα φέροντες· ὃ δ' εἰν Ἀίδαο δόμοισιν
ἠέ που ἐν μακάρεσσι κατ' Ἠλύσιον πέδον αἴης
καγχαλάᾳ, καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος Ἠὼς
δερκομένη· τοῖσιν δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντες
εἷς ἕνα δῃώσωνται ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω

πότμον ἀναπλήσωσι πονεύμενοι ἀμφὶς ἄνακτα.
καὶ τὰ μὲν ἐννεσίῃσι φαεσφόρου Ἠριγενείης
οἰωνοὶ τελέουσι θοοί· τότε δ' ἄμβροτος Ἠὼς
οὐρανὸν εἰσανόρουσεν ὁμῶς πολυαλδέσιν Ὥραις,
αἵ ῥά μιν οὐκ ἐθέλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὖδας
παρφάμεναι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει,
καίπερ ἔτ' ἀχνυμένην. ἣ δ' οὐ λάθεθ' οἷο δρόμοιο·
δείδιε γὰρ δὴ Ζηνὸς ἄδην ἄλληκτον ἐνιπήν,
ἐξ οὗ πάντα πέλονται, ὅσ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα
ἐντὸς ἔχει καὶ γαῖα καὶ αἰθομένων ἕδος ἄστρων.
τῆς δ' ἄρα Πληιάδες πρότεραι ἴσαν· ἣ δὲ καὶ αὐτὴ
αἰθερίας ὤιξε πύλας, ἐκέδασσε δ' ἄρ' αἴγλην.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ φάος ἦλθεν ἐυθρόνου Ἠριγενείης,
δὴ τότ' ἄρ' Ἀντιλόχοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικαν
αἰχμηταὶ Πύλιοι, μεγάλα στενάχοντες ἄνακτα,
καί μιν ταρχύσαντο παρ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι· περὶ δ' ἔστενον ὄβριμοι υἷες
Ἀργείων· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε πένθος
Νέστορι ἦρα φέροντας· ὃ δ' οὐ μέγα δάμνατο θυμῷ·
ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο, περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
θαρσαλέως, καὶ μή τι κατηφιόωντ' ἀκαχῆσθαι.
Πηλείδης δ' ἑτάροιο χολούμενος Ἀντιλόχοιο

σμερδνὸν ἐπὶ Τρώεσσι κορύσσετο· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
καίπερ ὑποτρομέοντες ἐυμμελίην Ἀχιλῆα
τείχεος ἐξεχέοντο μεμαότες, οὕνεκ᾽ ἄρα σφι
Κῆρες ἐνὶ στέρνοισι θράσος βάλον· ἦ γὰρ ἔμελλον
πολλοὶ ἀνοστήτοιο κατελθέμεν Ἀιδονῆος
χερσὶν ὕπ᾽ Αἰακίδαο δαΐφρονος, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς
φθεῖσθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληι.
αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἕνα χῶρον,
Τρώων ἔθνεα πολλὰ μενεπτολέμων τ᾽ Ἀργείων,
μαιμώωντ᾽ ἐς Ἄρηα διεγρομένου πολέμοιο.
Πηλείδης δ᾽ ἐν τοῖσι πολὺν περιδάμνατο λαὸν
δυσμενέων· πάντῃ δὲ φερέσβιος αἵματι γαῖα
δεύετο, καὶ νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα
Ξάνθου καὶ Σιμόεντος· ὃ δ᾽ ἑσπόμενος κερ[illegible]ε
μέχρις ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόβος ἄμφεχε λαούς·
καί νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ᾽ εἰς οὖδας ἔρεισε
θαιρῶν ἐξερύσας, ἢ καὶ συνέαξεν ὀχῆας
δόχμιος ἐγχριμφθείς, Δαναοῖσι δὲ θῆκε κέλευθον
ἐς Πριάμοιο πόληα, διέπραθε δ᾽ ὄλβιον ἄστυ,
εἰ μή οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλέι χώσατο θυμῷ,
ὡς ἴδεν ἄσπετα φῦλα δαϊκταμένων ἡρώων·
αἶψα δ᾽ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο κατήλυθε θηρὶ ἐοικώς,
ἰοδόκην ὤμοισιν ἔχων καὶ ἀναλθέας ἰούς·
ἔστη δ᾽ Αἰακίδαο καταντίον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
γωρυτὸς καὶ τόξα μέγ᾽ ἴαχεν· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
πῦρ ἄμοτον μάρμαιρε· ποσὶν δ᾽ ὑπεκίνυτο γαῖα·
σμερδαλέον δ᾽ ἤυσε μέγας θεός, ὄφρ᾽ Ἀχιλῆα
τρέψῃ ἀπὸ πτολέμοιο θεοῦ ὄπα ταρβήσαντα
θεσπεσίην, καὶ Τρῶας ὑπὲκ θανάτοιο σαώσῃ·
„χάζεο, Πηλείδη, Τρώων ἑκάς, οὐ γὰρ ἔοικεν
οὔ σ᾽ ἔτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν,
μή σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ᾽ Οὐλύμποιο χαλέψῃ.“

ὣς ἄρ᾽ ἔφη· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ οὔτι θεοῦ τρέσεν ἄμβροτον αὐδήν·
ἴδη γάρ οἱ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφεποτῶντο·
οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ, μέγα δ᾽ ἴαχεν ἄντην·
„Φοῖβε, τίη με θεοῖσι καὶ οὐ μεμαῶτα μάχεσθαι
τρύνεις, Τρώεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
ἴδη γὰρ καὶ πρόσθε μ᾽ ἀποστρέψας ὀρυμαγδοῦ
παφες, ὁππότε πρῶτον ὑπεξεσάωσας ὀλέθρου
Ἕκτορα, τῷ μέγα Τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο.
ἀλλ᾽ ἀναχάζεο τῆλε καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων
ἔρχεο, μή σε βάλοιμι καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα.“
ὣς εἰπὼν ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δ᾽ ἐπὶ Τρῶας,
ἳ ῥ᾽ ἔτι που φεύγεσκον ἀεὶ προπάροιθε πόληος,
καὶ τοὺς μὲν σεύεσκεν· ὃ δ᾽ ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Φοῖβος ἐὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
„ὢ πόποι, ὡς ὅγε μαίνετ᾽ ἀνὰ φρένας· ἀλλά οἱ οὔτι
* * * * * *

οὐδ᾽ αὐτὸς Κρονίδης ἔτ᾽ ἀνέξεται, οὔτε τις ἄλλος
οὕτω μαργαίνοντα καὶ ἀντιόωντα θεοῖσιν.“
ὣς ἄρ᾽ ἔφη καὶ ἄιστος ὁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
ἠέρα δ᾽ ἑσσάμενος στυγερὸν προέηκε βέλεμνον,
καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν· αἶψα δ᾽ ἀνῖαι
δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὃ δ᾽ ἀνετράπετ᾽ ἠύτε πύργος,
ὅντε βίη τυφῶνος ὑποχθονίῃ στροφάλιγγι
ῥήξῃ ὑπὲρ δαπέδοιο, κραδαινομένης βαθὺ γαίης·
ὣς ἐκλίθη δέμας ἠὺ κατ᾽ οὔδεος Αἰακίδαο·
ἀμφὶ δὲ παπτήνας ὀλοὸν καὶ * *
* * ἔπος ἀκράαντον ὁμόκλα·
„τίς νύ μοι αἰνὸν ὀιστὸν ἐπιπροέηκε κρυφηδόν;
τλήτω μεν κατέναντα καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἱκέσθαι,
ὄφρα κέ οἱ μέλαν αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη
ἡμετέρῳ περὶ δουρὶ καὶ Ἄιδα λυγρὸν ἵκηται·
οἶδα γάρ, ὡς οὔτις με δυνήσεται ἐγγύθεν ἐλθὼν

ἐγχείῃ δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
οὐδ' εἴπερ στέρνοισι μάλ' ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσιν,
ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσι λίην καὶ χάλκεος εἴη·
κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι·
τῷ μευ ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὔχεται εἶναι
χωόμενος Δαναοῖς, ἐπειή νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
ἔμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
ὣς γάρ μοι τὸ πάροιθε φίλη διεπέφραδε μήτηρ,
κείνου ὑπαὶ βελέεσσιν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσι· τὸ δ' οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν.“
ἦ καὶ λυγρὸν ὀϊστὸν ἀμειλίκτοισι χέρεσσιν
ἕλκεος ἐξείρυσσεν ἀναλθέος· ἐκ δέ οἱ αἷμα
ἔσσυτο τειρομένοιο· πότμος δέ οἱ ἦτορ ἐδάμνα·
ἀσχαλόων δ' ἔρριψε βέλος· τὸ δ' ἄρ' αἶψα κιοῦσαι
πνοιαὶ ἀνηρείψαντο, δόσαν δέ μιν Ἀπόλλωνι
ἐς Διὸς οἰχομένῳ ζάθεον πέδον· οὐ γὰρ ἐῴκει
ἄμβροτον ἰὸν ὀλέσθαι ἀπ' ἀθανάτοιο μολόντα·
δεξάμενος δ' ὅγε κραιπνὸς ἀφίκετο μακρὸν Ὄλυμπον
ἄλλων ἀθανάτων ἐς ὁμήγυριν, ἧχι μάλιστα
πανσυδίῃ ἀγέροντο μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
οἳ μὲν γὰρ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι
οἳ δ' ἄρα καὶ Δαναοῖς, διὰ δ' ἄνδιχα μητιόωντες
δέρκοντο κτείνοντας ἀνὰ μόθον ὀλλυμένους τε.
τὸν δ' ὁπότ' εἰσενόησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
αὐτίκα μιν νείκεσσεν ἀνιηροῖς ἐπέεσσι·
„Φοῖβε, τίη τόδ' ἔρεξας ἀτάσθαλον ἤματι τῷδε,
λησάμενος κείνοιο, τὸν ἀθάνατοι γάμον αὐτοὶ
ἀντιθέῳ Πηλῆι συνήρσαμεν; ἐν δὲ σὺ μέσσοις
δαινυμένοις ἤειδες, ὅπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἤγετ' ἄκοιτιν ἁλὸς μέγα λαῖτμα λιποῦσαν,
καί σευ φορμίζοντος ἐπήιεν ἀθρόα φῦλα,
θῆρές τ' οἰωνοί τε, βαθυσκόπελοί τε κολῶναι

ταμοί, καὶ πᾶσα βαθύσκιος ἤιεν ὕλη·
άγ' ἐξελάθου, καὶ ἀμείλιχον ἔργον ἔρεξας
ς ἀνέρα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
ι ἀποσπένδων ἠρήσαο παῖδα γενέσθαι
ιδος Πηλῆι· τεῆς δ' ἐπελήσαο ἀρῆς
ὶρων λαοῖσι κραταιοῦ Λαομέδοντος,
α βουκολέεσκες· ὃ δ' ἀθάνατόν περ ἐόντα
ς ἑὸν ἀκάχιζε· σὺ δ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ
έρεις Τρώεσσι, λελασμένος ὅσσ' ἐμόγησας.
ος, οὔ νύ τι οἶδας ἐνὶ φρεσὶ λευγαλέῃσιν,
ίτις ἀργαλέος καὶ ἐπάξιος ἄλγεα πάσχειν,
'τις ἀθανάτοισι τετιμένος· ἦ γὰρ 'Αχιλλεὺς
ἄμμι τέτυκτο καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν.
ὐ μὰν Τρώεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἴω
ϑ' Αἰακίδαο δεδουπότος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
πὸ Σκύροιο θοῶς ἐς ἀπηνέα δῆριν
οις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται, εἴκελος ἀλκὴν
ἑῷ, πολέσιν δὲ κακὸν δηίοισι πελάσσει·
οἱ οὐ Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' 'Αχιλῆι
ἰρετῆς ἐμέγηρας, ἐπεὶ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν;
, πῶς ἔτι σοῖσιν ἐν ὄμμασι Νηρηίνην
ν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ' ἰοῦσαν,
άρος κύδαινε καὶ ὡς φίλον ἔδρακεν υἷα;"
ιέγα νεικείουσα πολυσθενέος Διὸς υἷα
ἰκηχεμένη· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπαμείβετο μύθῳ·
γὰρ παράκοιτιν ἑοῦ πατρὸς ἀκαμάτοιο·
ιἱ ὀφθαλμοῖσι καταντίον εἰσοράασθαι
εν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν ἄλληκτον ἐόντων
ιατωπιόων· ἄμοτον δέ οἱ ἐσκύζοντο
ιτοι κατ' Ὄλυμπον, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄμυνον·
δ' αὖ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
' μιν κύδαινον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες

κρύβδ' Ἥρης· πάντες γὰρ ἐναντίον Οὐρανίωνες
ἅζοντ' ἀσχαλόωσαν. ὃ δ' οὔπω λήθετο θυμοῦ
Πηλείδης· ἔτι γάρ οἱ ἀμαιμακέτοις ἐνὶ γυίοις
ἔζεεν αἷμα κελαινὸν ἐελδομένοιο μάχεσθαι·
οὐδ' ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἱκέσθαι
βλημένου, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἀφέστασαν, εὖτε λέοντο
ἀγρόται ἐν ξυλόχοισι τεθηπότες, ὅντε βάλῃσι
θηρητήρ, ὃ δ' ἄρ' οὔτι πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι
λήθεται ἠνορέης, ἀλλὰ στρέφετ' ἄγριον ὄμμα,
σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὕπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς·
ὣς ἄρα Πηλείδαο χόλος καὶ λοίγιον ἕλκος
θυμὸν ἄδην ὀρόθυνε· θεοῦ δέ μιν ἰὸς ἐδάμνα.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε δυσμενέεσσι
πάλλων ὄβριμον ἔγχος, ἕλεν δ' Ὀρυθάονα δῖον
Ἕκτορος ἐσθλὸν ἑταῖρον * * *
* * * ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο τυχήσας·
οὐ γάρ οἱ κόρυς ἔσχε μακρὸν δόρυ καὶ μεμαῶτος
* * * * * * *
ἀλλὰ δι' αὐτῆς αἶψα καὶ ὀστέου ἔνδον ἵκανεν
ἶνας ἐς ἐγκεφάλοιο, κέασσε δέ οἱ θαλερὸν κῆρ·
Ἱππόνοον δ' ἐδάμασσε κατ' ὀφρύος ἔγχος ἐρείσας
ἐς θέμεθλ' ὀφθαλμοῖο· χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε γλήνη
ἐκ βλεφάρων· ψυχὴ δέ κατ' Ἄιδος ἐξεποτήθη·
Ἀλκαθόου δ' ἄρ' ἔπειτα διὰ γναθμοῖο περήσας
γλῶσσαν ὅλην ἀπέκερσεν· ὃ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης
ἐκπνείων· αἰχμὴ δὲ δι' οὔατος ἐξεφαάνθη.
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε καταντίον ἀίσσοντας
δῖος ἀνήρ, πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυσε
φευγόντων· ἔτι γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔζεεν αἷμα.
ἀλλ' ὅτε οἱ ψύχοντο μέλη καὶ ἀπήιε θυμός,
ἔστη ἐρεισάμενος μελίῃ ἔπι· τοὶ δ' ἐπέτοντο
πανσυδίῃ τρομέοντες, ὃ δέ σφισι τοῖον ὁμόκλα·

„ἆ δειλοὶ Τρῶες καὶ Δάρδανοι, οὐδὲ θανόντος
ἔγχος ἐμὸν φεύξεσθε ἀμείλιχον, ἀλλ' ἅμα πάντες
τίσετ' ἄρ' αἰνὸν ὄλεθρον Ἐριννύσιν ἡμετέρῃσιν."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀίοντες ὑπέτρεσαν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
ρθόγγον ἐριβρύχοιο νεβροὶ τρομέωσι λέοντος,
δείλαιοι, μέγα θῆρα πεφυζότες· ὣς ἄρα λαοὶ
Γρώων ἱπποπόλων ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων
ὑστατίην Ἀχιλῆος ὑποτρομέοντες ὁμοκλὴν
* * * * * * *
ἐλπόμενοί μιν ἔτ' ἔμμεν ἀνούτατον· ὃς δ' ὑπὸ πότμῳ
θυμὸν τολμήεντα καὶ ὄβριμα γυῖα βαρυνθεὶς
ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν, ἀλίγκιον οὔρεϊ μακρῷ·
γαῖα δ' ὑπεπλατάγησε, καὶ ἄσπετον ἔβραχε τεύχη
Πηλείδαο πεσόντος ἀμύμονος· οἳ δ' ἔτι θυμῷ
δήιοι εἰσορόωντες ἀπειρέσιον τρομέεσκον·
ὡς δ' ὅτε θῆρα δαφοινὸν ὑπ' αἰζηοῖσι δαμέντα
μῆλα περιτρομέουσι, παρὰ σταθμὸν ἀθρήσαντα
βλήμενον, οὐδέ οἱ ἄγχι παρελθέμεναι μεμάασιν,
ἀλλά μιν ὡς ζώοντα νέκυν περιπεφρίκασιν·
ὣς Τρῶες φοβέοντο καὶ οὐκέτ' ἐόντ' Ἀχιλῆα.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐπέεσσι Πάρις μέγα θαρσύνεσκε
λαόν, ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθεεν· ἦ γὰρ ἐώλπει
Ἀργείους παύσασθαι ἀμαιμακέτοιο κυδοιμοῦ
Πηλείδαο πεσόντος· ὃ γὰρ Δαναοῖς πέλεν ἀλκή·
„ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν μοι ἀρήγετε εὐμενέοντες,
σήμερον ἠὲ θάνωμεν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες,
ἠὲ σαωθέντες ποτὶ Ἴλιον εἰρύσσωμεν
ἵπποις Ἑκτορέοισι δεδουπότα Πηλείωνα,
οἵ μ' ἐς δηιοτῆτα κασιγνήτοιο θανόντος
ἀχνύμενοι φορέουσιν ἑὸν ποθέοντες ἄνακτα·
τοῖς εἴ πως ἐρύσαιμεν Ἀχιλλέα δῃωθέντα,
ἵπποις μὲν μέγα κῦδος ὀρέξομεν ἠδὲ καὶ αὐτῷ

Ἕκτορι, εἴ γέ τίς ἐστι κατ᾽ Ἄιδος ἀνθρώποισιν
ἢ νόος ἠὲ θέμιστες· ὃ γὰρ κακὰ μήσατο Τρῶας·
καί μιν Τρωιάδες μεγάλα φρεσὶ καγχαλόωσαι
ἀμφιπεριστήσονται ἀνὰ πτόλιν, ἠύτε λυγραὶ
πορδάλιες τεκέων κεχολωμέναι ἠὲ λέαιναι
ἀνδρὶ πολυκμήτῳ μογερῆς ἐπιίστορι θήρης
* * * * * *
ὣς Τρωαὶ περὶ νεκρὸν ἀποκταμένου Ἀχιλῆος
ἀθρόαι ἀίξουσιν ἀπειρέσιον κοτέουσαι,
αἳ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι, αἳ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
αἳ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ παίδων, αἳ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
γηθήσει δὲ μάλιστα πατὴρ ἐμὸς ἠδὲ γέροντες,
ὅσσους οὐκ ἐθέλοντας ἐν ἄστεϊ γῆρας ἐρύκει,
τόνδ᾽ ἡμεῖς εἴπερ γε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσαντες
θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτῃσιν ἐδωδήν."
ὣς φάτο· τοὶ δὲ νέκυν κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἄμφεβαν ἐσσυμένως, οἵ μιν φοβέοντο πάροιθε,
Γλαῦκός τ᾽ Αἰνείας τε καὶ ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ,
ἄλλοι τ᾽ οὐλομένοιο δαήμονες ἰωχμοῖο,
εἰρύσσαι μεμαῶτες ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ.
ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε θεοῖς ἐναλίγκιος Αἴας,
ἀλλὰ θοῶς περίβη· πάντας δ᾽ ὑπὸ δούρατι μακρῷ
ὦθει ἀπὸ νέκυος· τοὶ δ᾽ οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
ἀλλά οἱ ἀμφεμάχοντο περισταδὸν ἀίσσοντες
αἰὲν ἐπασσύτεροι, ταναχειλέες εὖτε μέλισσαι,
αἵ ῥά θ᾽ ἑὸν περὶ σίμβλον ἀπειρέσιαι ποτέωνται
ἄνδρ᾽ ἀπαμυνόμεναι, ὃ δ᾽ ἄρ᾽ οὐκ ἀλέγων ἐπιούσας·
κηροὺς ἐκτάμνῃσι μελίχροας, αἳ δ᾽ ἀκάχονται
καπνοῦ ὑπὸ ῥιπῆς ἠδ᾽ ἀνέρος, ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ὣς
ἀντίαι ἀίσσουσιν, ὃ δ᾽ οὐκ ὄθετ᾽ οὐδ᾽ ἄρα βαιόν·
ὣς Αἴας τῶν οὔτι μάλ᾽ ἐσσυμένων ἀλέγιζεν,
ἀλλ᾽ ἄρα πρῶτον ἐνήραθ᾽ ὑπὲρ μαζοῖο τυχήσας

Μαιονίδην Ἀγέλαον, ἔπειτα δὲ Θέστορα δῖον·
εἷλε δ' ἄρ' Ὠκύθοον καὶ Ἀγέστρατον ἠδ' Ἀγάνιππον
Ζωρόν τε Νίσσον τε περικλειτόν τ' Ἐρύμαντα,
ὃς Λυκίηθεν ἵκανεν ὑπὸ μεγαλήτορι Γλαύκῳ,
ναῖε δ' ὅγ' αἰπεινὸν Μελανίππιον ἱρὸν Ἀθήνης
ἀντία Μασσικύτοιο Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης,
τὴν μέγ' ὑποτρομέουσι τεθηπότες εἰν ἁλὶ ναῦται,
εὖτε περιγνάμπτωσι μάλα στυφελὰς περὶ πέτρας·
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο κλυτὸς πάις Ἱππολόχοιο
παχνώθη κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά οἱ ἔσκεν ἑταῖρος·
καί ῥα θοῶς Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πουλυβόειαν
οὔτασεν, ἀλλά οἱ οὔτι διήλασεν ἐς χρόα καλόν·
ῥινοὶ γάρ μιν ἔρυντο βοῶν καὶ ὑπ' ἀσπίδι θώρηξ,
ὅς ῥά οἱ ἀκαμάτοισι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει·
Γλαῦκος δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ
Αἰακίδην Αἴαντα δαμασσέμεναι μενεαίνων,
καί οἱ ἐπευχόμενος μέγ' ἀπείλεεν ἄφρονι θυμῷ·
„*Αἶαν, ἐπεί νύ σέ φασι μέγ' ἔξοχον ἔμμεναι ἄλλων*
Ἀργείων, σοὶ δ' αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα
ἄσπετον, ὡς Ἀχιλῆι δαΐφρονι, τῷ σε θανόντι
οἴω συνθανέεσθαι ἐπ' ἤματι τῷδε καὶ αὐτόν,
* * * * * *

ὣς ἔφατ' ἀκράαντον ἱεὶς ἔπος· οὐδέ τι ἤδη,
ὅσσον ἀμείνονος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐνώμα.
τὸν δ' ὑποδερκόμενος προσέφη μενεδήιος Αἴας·
„*ἆ δείλ', οὔ νύ τι οἶδας, ὅσον σέο φέρτερος Ἕκτωρ*
ἔπλετ' ἐνὶ πτολέμοισι; μένος δ' ἀλέεινε καὶ ἔγχος
ἡμέτερον· πινυτὸν γὰρ ὁμῶς ἔχε καρτεϊ θυμόν·
σοὶ δ' ἤτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ζόφον, ὅς ῥά μοι ἔτλης
ἐς μόθον ἐλθέμεναι μέγ' ἀμείνονί περ γεγαῶτι·
οὐ γάρ μευ ξεῖνος πατρώιος εὔχεαι εἶναι,
οὐδέ με δωτίνῃσι παραιφάμενος πολέμοιο

νόσφιν ἀποστρέψεις, ὡς Τυδέος ὄβριμον υἷα·
ἀλλὰ καὶ εἰ κείνοιο φύγες μένος, οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
ζωὸν ἀπὸ πτολέμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι.
ἦ ἄλλοισι πέποιθας ἀνὰ κλόνον, οἵ μετὰ σεῖο
μυίαις οὐτιδανῇσιν ἐοικότες ἀίσσουσιν
ἀμφὶ νέκυν Ἀχιλῆος ἀμύμονος; ἀλλ' ἄρα καὶ τοῖς
δώσω ἐπεσσύμενος θάνατον καὶ κῆρας ἐρεμνάς."
ὣς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐνεστρωφᾶτο, λέων ὣς
ἐν κυσὶν ἀγρευτῇσι κατ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην·
πολλοὺς δ' αἶψ' ἐδάμασσε μεμαότας εὖχος ἀρέσθαι,
Τρῶας ὁμῶς Λυκίοισι· περιτρομέοντο δὲ λαοί,
ἰχθύες ὡς ἀνὰ πόντον ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ
κήτεος ἢ δελφῖνος ἁλιτρεφέος μεγάλοιο·
ὣς Τρῶες φοβέοντο βίην Τελαμωνιάδαο
αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
μάρναντ', ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀχιλλέος ἄλλοθεν ἄλλοι
μυρίοι ἐν κονίῃσιν, ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα,
κτείνοντ'· οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει.
ἔνθα καὶ Ἱππολόχοιο δαΐφρονα δάμνατο παῖδα
Αἴας ὀβριμόθυμος· ὃ δ' ὕπτιος ἀμφ' Ἀχιλῆα
κάππεσεν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος·
ὣς ὅγε δουρὶ δαμεὶς περικάππεσε Πηλείωνι
βλήμενος· ἀμφὶ δέ οἱ κρατερὸς πάις Ἀγχίσαο
πολλὰ πονησάμενος σὺν ἀρηιφίλοις ἑτάροισιν
εἴρυσεν ἐς Τρῶας, καὶ ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
δῶκε φέρειν ἑτάροισι μέγ' ἀχνυμένοις περὶ θυμῷ·
αὐτὸς δ' ἀμφ' Ἀχιλῆι μαχέσκετο· τὸν δ' ἄρα δουρὶ
μυῶνος καθύπερθεν ἀρήιος οὔτασεν Αἴας
χειρὸς δεξιτερῆς· ὃ δ' ἄρ' ἐσσυμένως ἀπόρουσεν
ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο, κίεν δ' ἄφαρ ἄστεος εἴσω·
ἀμφὶ δέ οἱ πονέοντο περίφρονες ἰητῆρες,
οἵ ῥά οἱ αἷμα κάθηραν ἀφ' ἕλκεος, ἄλλα τε πάντα

τεῦχον, ὅσ' οὐταμένων ὀλοὰς ἀκέονται ἀνίας.
Αἴας δ' αἰὲν ἐμάρνατ' ἀλίγκιον ἀστεροπῇσι,
κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐπεὶ μέγα τείρετο θυμῷ
ἀχνύμενος κέαρ ἔνδον ἀνεψιοῖο δαμέντος.
ἄγχι δὲ Λαέρταο δαΐφρονος υἱὸς ἀμύμων
μάρνατο δυσμενέεσσι· φέβοντο δέ μιν μέγα λαοί·
κτεῖνε δὲ Πεισάνδροιο θοὸν καὶ ἀρήιον υἷα
Μαίναλον, ὃς ναίεσκε περικλυτὸν οὖδας Ἀβύδου·
τῷ δ' ἔπι δῖον ἔπεφνεν Ἀτύμνιον, ὃν ποτε Νύμφη
Πηγασὶς ἠύκομος σθεναρῷ τέκεν Ἠμαθίωνι
Γρηνίκου ποταμοῖο παρὰ ῥόον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Πρωτέος υἷα δάιξεν Ὀρέσβιον, ὅστε μακεδνῆς
Ἴδης ναιετάασκεν ὑπὸ πτύχας, οὐδέ ἑ μήτηρ
δέξατο νοστήσαντα περικλειτὴ Πανάκεια,
ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ὀδυσσέος, ὅστε καὶ ἄλλων
πολλῶν θυμὸν ἔλυσεν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι
κτείνων, ὅν κε κίχῃσι περὶ νέκυν· ἀλλά μιν Ἄλκων
υἱὸς ἀρηιθόοιο Μεγακλέος ἔγχεϊ τύψε
πὰρ γόνυ δεξιτερόν· περὶ δὲ κνημῖδα φαεινὴν
ἔβλυσεν αἷμα κελαινόν· ὃ δ' ἕλκεος οὐκ ἀλέγιζεν,
ἀλλ' ἄφαρ οὐτήσαντι κακὸν γένεθ', οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἱέμενον πολέμοιο δι' ἀσπίδος οὔτασε δουρί·
ὦσε δέ μιν μεγάλῃ τε βίῃ καὶ κάρτεϊ χειρὸς
ὕπτιον ἐς γαῖαν· κανάχησε δέ οἱ πέρι τεύχη
βλημένου ἐν κονίῃσι, περὶ μελέεσσι δὲ θώρηξ
δεύετο φοινήεντι λύθρῳ· ὃ δὲ λοίγιον ἔγχος
ἐκ χροὸς ἐξείρυσσε καὶ ἀσπίδος, ἕσπετο δ' αἰχμῇ
θυμὸς ἀπὸ μελέων, ἔλιπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.
τοῦ δ' ἑτάροις ἐπόρουσε καὶ οὐτάμενός περ Ὀδυσσεύς,
οὐδ' ἀπέληγε μόθοιο δυσηχέος· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
πάντες ὁμῶς ἐπιμὶξ Δαναοὶ μέγαν ἀμφ' Ἀχιλῆα
προφρονέως ἐμάχοντο, πολὺν δ' ὑπὸ χείρεσι λαὸν

ἐσσυμένως ἐδάιζον ἐυξέστῃς μελίῃσιν·
εὖτ' ἄνεμοι θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται
λάβρον ἐπιβρίσαντες ἀν' ἄλσεα ὑλήεντα
ἀρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι·
ὣς τοὺς ἐγχείῃσι βάλον Δαναοὶ μενεχάρμαι·
μέμβλετο γὰρ πάντεσσιν Ἀχιλλέος ἀμφὶ θανόντος,
ἐκπάγλως δ' Αἴαντι δαΐφρονι· τοὔνεκ' ἄρ' ἔμπης
Τρῶας ἄδην ἐδάιζε κακῇ ἐναλίγκιος Αἴσῃ.
τῷ δ' ἔπι τόξ' ἐτίταινε Πάρις· τὸν δ' αἶψα νοήσας
κάββαλε χερμαδίῳ κατὰ κράατος· ἐν δ' ἄρ' ἔθλασσεν
ἀμφίφαλον κυνέην ὀλοὸς λίθος· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
μάρψεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι κατήριπεν, οὐδέ οἱ ἰοὶ
ἤρκεσαν ἱεμένῳ· ἐκέχυντο δ' ἄρ' ἄλλυδις ἄλλοι
ἐν κονίῃ· κενεὴ δὲ παρεκτετάνυστο φαρέτρη·
τόξον δ' ἔκφυγε χεῖρε· φίλοι δέ μιν ἁρπάξαντες
ἵπποις Ἑκτορέοισι φέρον ποτὶ Τρώιον ἄστυ
βαιὸν ἔτ' ἀμπνείοντα καὶ ἀργαλέον στενάχοντα·
οὐδὲ μὲν ἔντε' ἄνακτος ἑκὰς λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
ἐκ πεδίοιο κόμισσαν ἑῷ βασιλῆι φέροντες.
τῷ δ' Αἴας ἐπὶ μακρὸν ἀύτεεν ἀσχαλόων κῆρ·
„ὦ κύον, ὡς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας
σήμερον· ἀλλά σοὶ εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ,
ἤ τινος Ἀργείων ὑπὸ χείρεσιν ἢ ἐμεῦ αὐτοῦ·
νῦν δ' ἐμοὶ ἄλλα μέμηλε περὶ φρεσίν, ὡς Ἀχιλῆος
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο νέκυν Δαναοῖσι σαώσω.“
ὣς εἰπὼν δηίοισι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλεν,
οἵ ῥ' ἔτι δηριόωντο νέκυν πέρι Πηλείωνος.
οἳ δέ οἱ ὡς ἄθρησαν ὑπὸ σθεναρῇσι χέρεσσι
πολλοὺς ἐκπνείοντας, ὑπέτρεσαν οὐδ' ἔτ' ἔμιμνον,
οὐτιδανοῖς γύπεσσιν ἐοικότες, οὕς τε φοβήσῃ
αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
πώεα δαρδάπτωσι λύκοις ὕπο δηωθέντα·

ς ἄλλυδις ἄλλον ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας
ίοισι θοοῖσι καὶ ἄορι καὶ μένεϊ ᾧ·
έγα τρομέοντες ἀπὸ πτολέμοιο φέβοντο
δίῃ, ψήρεσσιν ἐοικότες, οὕστε δαΐζων
ἐπισσεύει, τοὶ δ' ἰλαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ς ἀίσσουσιν ἀλευόμενοι μέγα πῆμα·
' ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόληα
ν ὀιζυρῶς, ἐπιειμένοι ἀκλέα φύζαν,
ος μεγάλοιο περιτρομέοντες ὁμοκλήν,
πετ' ἀνδρομέῳ πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας·
κε δὴ μάλα πάντας ἐπασσυτέρους ἀπόλεσσεν,
επταμένῃσι πύλῃς ἐσέχυντο πόληα
ἀναπνείοντες, ἐπεὶ φόβος ἦτορ ἵκανε·
' ἔλσας ἀνὰ ἄστυ, νομεὺς ὡς αἰόλα μῆλα,
πεδίον, χθόνα δ' οὐ ποσὶ μάρπτεν ἑοῖσιν
ων τεύχεσσι καὶ αἵματι καὶ κταμένοισι·
άρ εὐρὺς ὅμιλος ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ
φ' Ἑλλήσποντον ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος
κταμένων, ὁπόσους λάχε δαίμονος Αἶσα·
ίτε λήιον αὖον ὑπ' ἀμητῆρσι πέσῃσι
ν ἐόν, τὰ δὲ πολλὰ καταυτόθι δράγματα κεῖται
ιενα σταχύεσσι, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
εἰσορόωντος, ὅ τις κλυτὸν οὖδας ἔχῃσιν·
' ἀμφοτέρωθε κακῷ δμηθέντες ὀλέθρῳ
, πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο,
ς· οὐδέ τι Τρῶας Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δῃωθέντας,
ηλήιον υἷα πυρῇ δόμεν, ὅς σφιν ὄνειαρ
ἐνὶ πτολέμοισιν ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
ά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες
έκυν πονέοντο ἀπείριτον, εὖ δὲ φέροντες
σαν ἐν κλισίῃσι νεῶν προπάροιθε θοάων·

ἀμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀγειράμενοι στενάχοντο
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ὃ γὰρ πέλε κάρτος Ἀχαιῶν.
καὶ τότ' ἐνὶ κλισίῃσι λελασμένος ἐγχειάων
κεῖτο βαρυγδούποιο παρ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου,
οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν, ὁππότε Λητὼ
ἐρχομένην Πυθῶδε βιάζετο, καί ἑ χολωθεὶς
ἀκάματόν περ ἐόντα θοῶς ὑπεδάμνατ' Ἀπόλλων
λαιψηροῖς βελέεσσιν, ὃ δ' ἀργαλέῳ ἐνὶ λύθρῳ
πουλυπέλεθρος ἔκειτο κατὰ χθονὸς εὐρυπέδοιο,
μητρὸς ἑῆς· ἣ δ' υἷα περιστονάχησε πεσόντα
ἐχθόμενον μακάρεσσι, γέλασσε δὲ πότνια Λητώ·
τοῖος ἄρ' Αἰακίδης δηίων ἐπικάππεσε γαίῃ,
χάρμα φέρων Τρώεσσι, γόον δ' ἀλίαστον Ἀχαιοῖς·
* * * * * *

λαῶν μυρομένων· περὶ δ' ἔβρεμε βένθεα πόντου·
θυμὸς δ' αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον,
ἐλπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρώεσσιν ὀλέσθαι·
μνησάμενοι δ' ἄρα τοίγε φίλων παρὰ νηυσὶ τοκήων,
τοὺς λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδμήτων τε γυναικῶν,
αἵ που ὀδυρόμεναι μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσι
νηπιάχοις σὺν παισί, φίλους ποτιδέγμεναι ἄνδρας,
μᾶλλον ἀνεστενάχοντο· γόου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῷ·
κλαῖον δ' αὖτ' ἀλίαστον, ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
πρηνέες ἐκχύμενοι μεγάλῳ περὶ Πηλείωνι,
χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους δηιόωντες,
χευάμενοι δ' ᾔσχυναν ἄδην ψαμάθοισι κάρηνα·
οἵη δ' ἐκ πολέμοιο βροτῶν ἐς τεῖχος ἀλέντων
οἰμωγὴ πέλεται, ὅτε δήιοι ἐμμεμαῶτες
καίωσιν μέγα ἄστυ, κατακτείνωσι δὲ λαοὺς
πανσυδίῃ, πάντῃ δὲ διὰ κτῆσιν φορέωνται·
τοιαύτη παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν ἔπλετ' ἀυτή,
οὕνεκ' ἀοσσητὴρ Δαναῶν, πάις Αἰακίδαο,

ας παρὰ νηυσὶ θεοκμήτοισι βελέμνοις,
ς, ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὀβριμοπάτρη
ν πεδίῳ πολυαχθέι κάββαλε πέτρῃ.
ιιδόνες δ' ἄλληκτον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα
; περὶ νεκρὸν ἀμύμονος οἷο ἄνακτος,
; πάντεσσιν ἶσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·
περφίαλος πέλεν ἀνδράσιν, οὐδ' ὀλοόφρων,
φροσύνῃ καὶ κάρτεϊ πάντα κέκαστο.
δ' ἐν πρώτοισι μέγα στενάχων ἐγεγώνει,
ιιγνήτοιο φίλον ποθέων ἅμα παῖδα,
' ἐκ θεόφιν· θνητῶν γε μὲν οὔτινι βλητὸς
. ναίουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο·
κῆρ ἀχέων ὀλοφύρετο φαίδιμος Αἴας,
:ν κλισίας Πηληιάδαο δαμέντος
', ὁτὲ δ' αὖτε παρὰ ψαμάθοισι θαλάσσης
ς μάλα πουλύς, ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·
χιλεῦ, μέγα ἕρκος ἐυσθενέων Ἀργείων,
: ἐν Τροίῃ Φθίης ἑκὰς εὐρυπέδοιο,
ἀπροφάτοιο λυγρῷ βεβλημένος ἰῷ,
ιτὶ κλόνον ἄνδρες ἀνάλκιδες ἰθύνουσιν·
ς πίσυνός γε σάκος μέγα νωμήσασθαι,
κροτάφοισιν ἐπισταμένως ἐς Ἄρηα
ι πήληκα, καὶ ἐν παλάμῃ δόρυ πῆλαι
ιν δηίοισι περὶ στέρνοισι δαΐξαι
ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένους —
— — ἐσσύμενος πολεμίζειν·
υ κατέναντα τότ' ἤλυθεν, ὅς σ' ἔβαλέν περ,
ιουτητί γε τεοῦ φύγεν ἔγχεος ὁρμήν.
ς τάχα που τάδε μήδετο πάντ' ἀπολέσσαι,
ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν·
Γρώεσσι κατ' Ἀργείων τάχα νίκην
πεὶ τόσσον περ Ἀχαιῶν ἕρκος ἀπηύρα.

ὢ πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώμασι Πηλεὺς
ὀχθήσει μέγα πένθος ἀτερπέι γήραϊ κύρσας·
* * * * *
αὐτῇ σὺν φήμῃ μιν ἀπορραίσει τάχα θυμόν·
ὧδε δέ οἱ καὶ ἄμεινον, ὀιζύος αἶψα λαθέσθαι·
εἰ δέ κεν οὐ φθίσῃ ἑ κακὴ περὶ υἱέος ὄσσα,
ἆ δειλὸς χαλεποῖς ἐνὶ πένθεσι γῆρας ἰάψει,
αἰὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν βίοτον κατέδων ὀδύνῃσι,
Πηλεύς, ὃς μακάρεσσι φίλος περιώσιον ἦεν·
ἀλλ' οὐ πάντα τελοῦσι θεοὶ μογεροῖσι βροτοῖσιν.“
ὣς ὃ μὲν ἀσχαλόων ὀλοφύρετο Πηλείωνα·
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γεραιὸς ἀάσπετα κωκύεσκεν,
ἀμφιχυθεὶς δέμας ἠὺ θρασύφρονος Αἰακίδαο·
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄυσε μέγ' ἀχνύμενος πινυτὸν κῆρ·
„ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄφυκτον
κάλλιπες· ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χερειότερόν ποτ' ἐσήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
οὐδ' ὅτε πατρίδ' ἐμὴν λιπόμην ἀγανούς τε τοκῆας,
φεύγων ἐς Πηλῆα δι' Ἑλλάδος, ὅς μ' ὑπέδεκτο,
καί μοι δῶρα πόρεν, Δολόπεσσι δὲ θῆκεν ἀνάσσειν·
καὶ σέγ' ἐν ἀγκοίνῃσι φορεύμενος ἀμφὶ μέλαθρον
κόλπῳ ἐμῷ κατέθηκε, καὶ ἐνδυκέως ἐπέτελλε
νηπίαχον κομέειν, ὡσεὶ φίλον υἷα γεγῶτα·
τῷ πιθόμην· σὺ δ' ἐμοῖσι περὶ στέρνοισι γεγηθὼς
πολλάκι παππάζεσκες ἔτ' ἄκριτα χείλεσι βάζων,
καί μευ νηπιέῃσιν ἄδην ἐνὶ σῇσι δίηνας
στήθεά τ' ἠδὲ χιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὶν ἐμῇσι
πολλὸν καγχαλόων, ἐπειή νύ μοι ἦτορ ἐώλπει
θρέψειν κηδεμονῆα βίου καὶ γήραος ἄλκαρ·
καὶ τὰ μὲν ἐλπομένῳ βαιὸν χρόνον ἔπλετο πάντα·
νῦν δὲ σύγ' οἴχῃ ἄιστος ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ δ' ἐμὸν κῆρ

ὀϊζυρῶς, ἐπειή νύ με θυμὸν ἰάπτει
*   *   *   *   *

ίον· τὸ καὶ εἴθε καταφθίσειε γοῶντα,
γλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τόν περ ὀίω
ιν ἀλίαστον, ὅτ' ἀμφί ἑ φῆμις ἵκηται·
ον γὰρ νῶιν ὑπὲρ σέθεν ἔσσεται ἄλγος,
ε σῷ καὶ ἐμοί, τοί περ μέγα σεῖο θανόντος
νοι τάχα γαῖαν ὑπὲρ Διὸς ἄσχετον Αἶσαν
θ' ἐσσυμένως· καί κεν πολὺ λώιον εἴη,
' ἀπάνευθεν ἀοσσητῆρος ἑοῖο.“
ὁ γέρων, ἀλίαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων·
οί Ἀτρείδης ὀλοφύρετο δάκρυα χεύων·
' δ' ὀδύνῃσι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἔνδον·
.εο, Πηλείδη, Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
:αὶ στρατὸν εὐρὺν ἀνερκέα θῆκας Ἀχαιῶν·
ι δ' ἄρα σεῖο καταφθιμένοιο πέλονται
έσιν· σὺ δὲ χάρμα πεσὼν μέγα Τρωσὶν ἔθηκας,
ίρος φοβέοντο, λέονθ' ὡς αἰόλα μῆλα·
ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι λιλαιόμενοι μαχέονται.
τερ, ἦ ῥά τι καὶ σὺ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι
', ὃς κατένευσας ἐμοὶ Πριάμοιο ἄνακτος
απραθέειν, νῦν δ' οὐ τελέεις ὅσ' ὑπέστης,
ην ἀπάφησας ἐμὰς φρένας· οὐ γὰρ ὀίω
ναι πολέμοιο τέκμωρ φθιμένου Ἀχιλῆος.“
ἔφατ' ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
' ἐκ θυμοῖο θρασὺν περὶ Πηλείωνα·
ἄρ' ἐπεβρόμεον νῆες περιμυρομένοισιν·
ἄσπετος ὦρτο δι' αἰθέρος ἀκαμάτοιο·
τε κύματα μακρὰ βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο
ν' ἐκ πόντοιο πρὸς ἠιόνας φορέονται
λέον, πάντῃ δὲ προσαγνυμένης ἁλὸς αἰεὶ
μῶς ῥηγμῖσιν ἀπειρέσιαι βοόωσι·

τοῖος ἄρ᾽ ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς ὀρώρει,
μυρομένων ἄλληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα.
καί σφιν ὀδυρομένοισι τάχ᾽ ἤλυθε κυανέη νύξ,
εἰ μὴ ἄρ᾽ Ἀτρείδην προσεφώνεε Νηλέος υἱὸς
Νέστωρ, ὅς ῥά τ᾽ ἔχεσκεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλγος
μνησάμενος σφοῦ παιδὸς ἐΰφρονος Ἀντιλόχοιο·
„Ἀργείων σκηπτοῦχε, μέγα κρατέων Ἀγάμεμνον,
νῦν μὲν ἀποσχώμεσθα δυσηχέος αἶψα γόοιο
σήμερον· οὐ γὰρ ἔτ᾽ αὖθις ἐρωήσει τις Ἀχαιοὺς
κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι ἐπ᾽ ἤματα πολλὰ γοῶντας·
ἀλλ᾽ ἄγε δὴ βρότον αἰνὸν ἀταρβέος Αἰακίδαο
λούσαντες λεχέεσσ᾽ ἐνιθείομεν· οὐ γὰρ ἔοικεν
αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείῃσι θανόντας.“
καὶ τὰ μὲν ὣς ἐπέτελλε περίφρων Νηλέος υἱός·
αὐτὰρ ὅγ᾽ οἷς ἑτάροισιν ἐπισπέρχων ἐκέλευεν
ὕδατος ἐν πυρὶ θέντας ἄφαρ κρυεροῖο λέβητας
θερμῆναι, λοῦσαί τε νέκυν, περί θ᾽ εἵματα ἕσσαι
καλά, τά οἱ πόρε παιδὶ φίλῳ ἁλιπόρφυρα μήτηρ
ἐς Τροίην ἀνιόντι· θοῶς δ᾽ ἐπίθησαν ἄνακτι·
ἐνδυκέως δ᾽ ἄρα πάντα πονησάμενοι κατὰ κόσμον
κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι δεδουπότα Πηλείωνα.
τὸν δ᾽ ἐσιδοῦσ᾽ ἐλέησε περίφρων Τριτογένεια·
στάξε δ᾽ ἄρ᾽ ἀμβροσίην κατὰ κράατος, ἥν ῥά τέ φασι
δηρὸν ἐρυκακέειν νεαρὸν χρόα κηρὶ δαμέντων·
θῆκε δ᾽ ἄρ᾽ ἑρσήεντα καὶ εἴκελον ἀμπνείοντι·
σμερδαλέον δ᾽ ἄρ᾽ ἐπισκύνιον νεκρῷ περ ἔτευξεν,
οἷόν τ᾽ ἀμφ᾽ ἑτάροιο δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
χωομένῳ ἐπέκειτο κατὰ βλοσυροῖο προσώπου·
βριθύτερον δ᾽ ἄρ᾽ ἔθηκε δέμας καὶ ἄρειον ἰδέσθαι.
Ἀργείους δ᾽ ἕλε θάμβος ὁμιλαδὸν ἀθρήσαντας
Πηλείδην ζώοντι πανείκελον, ὅς ῥ᾽ ἐπὶ λέκτροις
ἐκχύμενος μάλα πουλὺς ἄδην εὕδοντι ἐῴκει.

ἀμφὶ δέ μιν μογεραὶ ληίτιδες, ἃς ῥά ποτ' αὐτὸς
Λῆμνόν τε ζαθέην Κιλίκων τ' αἰπὺ πτολίεθρον
Θήβην Ἠετίωνος ἑλὼν ληίσσατο κούρας,
ἑστάμεναι γοάασκον ἀμύσσουσαι χρόα καλόν,
στήθεά τ' ἀμφοτέρῃσι πεπληγυῖαι παλάμῃσιν
ἐκ θυμοῦ στενάχεσκον ἐΰφρονα Πηλείωνα·
ὡς γὰρ δὴ τίεσκε καὶ ἐκ δηίων περ ἐούσας.
πασάων δ' ἔκπαγλον ἀκηχεμένη κέαρ ἔνδον
Βρισηὶς παράκοιτις ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος
ἀμφὶ νέκυν στρωφᾶτο, καὶ ἀμφοτέρῃς παλάμῃσι
δρυπτομένη χρόα καλὸν ἀύτεεν· ἐκ δ' ἁπαλοῖο
στήθεος αἱματόεσσαι ἀνὰ σμώδιγγες ἄερθεν
θεινομένης· φαίης κεν ἐπὶ γλάγος αἷμα χέασθαι
φοίνιον· ἀγλαΐη δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλεγεινῶς
ἱμερόεν μάρμαιρε· χάρις δέ οἱ ἄμφεχεν εἶδος·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ὀιζυρὸν γοόωσα·
„ὤ μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ παθοῦσα·
οὐ γάρ μοι τόσσον περ ἐπήλυθεν ἄλλο τι πῆμα,
οὔτε κασιγνήτων, οὔτ' εὐρυχόρου περὶ πάτρης,
ὅσσον σεῖο θανόντος· ἐπεὶ σύ μοι ἱερὸν ἦμαρ
καὶ φάος ἠελίοιο πέλες καὶ μείλιχος αἰὼν
ἐλπωρή τ' ἀγαθοῖο καὶ ἄσπετον ἄλκαρ ἀνίης,
πάσης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος ἠδὲ τοκήων
ἔπλεο· πάντα γὰρ οἶος ἔης δμωῇ περ ἐούσῃ·
καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν ἑλὼν ἄπο δούλια ἔργα.
νῦν δέ τις ἐν νήεσσιν Ἀχαιῶν ἄξεται ἄλλος
Σπάρτην εἰς ἐρίβωλον ἢ ἐς πολυδίψιον Ἄργος·
καί νύ κεν ἀμφιπολεῦσα κακὰς ὑποτλήσομ' ἀνίας,
σεῦ ἀπονοσφισθεῖσα δυσάμμορος· ὡς ὄφελόν με
γαῖα χυτὴ ἐκάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.“
ὣς ἣ μὲν δμηθέντ' ὀλοφύρετο Πηλείωνα
δμωῇς σὺν μογερῇσι καὶ ἀχνυμένοισιν Ἀχαιοῖς,

μυρομένη καὶ ἄνακτα καὶ ἀνέρα· τῆς δ' ἀλεγεινὸν
ἄσπετον ἐτέρσετο δάκρυ, κατείβετο δ' ἄχρις ἐπ' οὖδας
ἐκ βλεφάρων, ὡσεί τε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
πετραίης, ἧς πουλὺς ὕπερ παγετός τε χιών τε
ἐκκέχυται στυφελοῖο κατ' οὔδεος, ἀμφὶ δὲ πάχνη
τήκεθ' ὁμῶς εὔρῳ τε καὶ ἠελίοιο βολῇσι.
καὶ τότε δή ῥ' ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο γόοιο
θυγατέρες Νηρῆος, ὅσαι μέγα βένθος ἔχουσι·
πάσῃσιν δ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσεν ἄλγος·
οἰκτρὸν δ' ἐστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος·
ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις
ἐσσυμένως οἴμησαν, ὅπῃ στόλος ἔπλετ' Ἀχαιῶν,
πανσυδίῃ πόλιοῖο δι' οἴδματος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
νισσομένῃσι θάλασσα διίστατο· ταὶ δ' ἐφέροντο
κλαγγηδόν, κραιπνῇσιν ἐειδόμεναι γεράνοισιν
ὀσσομένης μέγα χεῖμα· περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν
κήτεα μυρομένῃσιν· ἔσαν δ' ἄφαρ, ἧχι νέοντο,
παῖδα κασιγνήτης κρατερόφρονα κωκύουσαι
ἐκπάγλως. Μοῦσαι δὲ θοῶς Ἑλικῶνα λιποῦσαι
ἤλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
ἀρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρηίνῃ·
Ζεὺς δὲ μέγ' Ἀργείοισι καὶ ἄτρομον ἔμβαλε θάρσος,
ὄφρα μὴ ἐσθλὸν ὅμιλον ὑποδδείσωσι θεάων
ἀμφαδὸν ἀθρήσαντες ἀνὰ στρατόν· αἳ δ' Ἀχιλῆος
ἀμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθάνατοί περ ἐοῦσαι,
πᾶσαι ὁμῶς· ἀκταὶ δὲ περίαχον Ἑλλησπόντου·
δεύετο δὲ χθὼν πᾶσα περὶ νέκυν Αἰακίδαο
δάκρυσιν· ὣς μέγα πένθος ἀνέστενον· ἀμφὶ δὲ λαῶν
μυρομένων δακρύοισι φορύνετο τεύχεα πάντα
καὶ κλισίαι καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει.
μήτηρ δ' ἀμφιχυθεῖσα κύσε στόμα Πηλείωνος
παιδὸς ἑοῦ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα·

„γηθείτω ῥοδόπεπλος ἀν' οὐρανὸν Ἠριγένεια,
γηθείτω φρεσὶν ᾗσι μεθεὶς χόλον Ἀστεροπαίου
Ἄξιος εὐρυρέεθρος ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη·
αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς Ὄλυμπον ἀφίξομαι, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
κείσομαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλα στενάχουσα,
οὕνεκά μ' οὐκ ἐθέλουσαν ὑπ' ἀνέρι δῶκε δαμῆναι,
ἀνέρι, τὸν τάχα γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρπε,
Κῆρές τ' ἐγγὺς ἔασι τέλος θανάτοιο φέρουσαι·
ἀλλά μοι οὐ κείνοιο μέλει τόσον, ὡς Ἀχιλῆος,
ὅν μοι Ζεὺς κατένευσεν ἐν Αἰακίδαο δόμοισιν
ἴφθιμον θήσειν, ἐπεὶ οὔτι μοι ἥνδανεν εὐνή·
ἀλλ' ὁτὲ μὲν ζαὴς ἄνεμος πέλον, ἄλλοτε δ' ὕδωρ,
ἄλλοτε δ' οἰωνῷ ἐναλίγκιος ἢ πυρὸς ὁρμῇ·
οὐδέ με θνητὸς ἀνὴρ δύνατ' ἐν λεχέεσσι δαμάσσαι
φαινομένην, ὅσα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει,
μέσφ' ὅτε μοι κατένευσεν Ὀλύμπιος υἱέα δῖον
ἔκπαγλον θήσειν καὶ ἀρήιον· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀτρεκέως ἐτέλεσσεν· ὃ γὰρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·
ἀλλά μιν ὠκύμορον ποιήσατο καί μ' ἀκάχησε·
τοὔνεκ' ἐς οὐρανὸν εἶμι· Διὸς δ' ἐς δώματ' ἰοῦσα
κωκύσω φίλον υἷα, καὶ ὁππόσα πρόσθε μόγησα
ἀμφ' αὐτῷ καὶ παισὶν ἀεικέα τειρομένοισι,
μνήσω ἀκηχεμένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνω."
ὣς ἔφατ' αἰνὰ γοῶσ' ἁλίη Θέτις· ἣ δέ οἱ αὐτὴ
Καλλιόπη φάτο μῦθον ἀρηραμένη φρεσὶ θυμόν·
„ἴσχεο κωκυτοῖο, θεὰ Θέτι, μηδ' ἀλύουσα
εἵνεκα παιδὸς ἑοῖο θεῶν μεδέοντι καὶ ἀνδρῶν
σκύζεο· καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβρεμέταο ἄνακτος
υἷες ὁμῶς ἀπόλοντο κακῇ περὶ κηρὶ δαμέντες·
κάτθανε δ' υἱὸς ἐμεῖο καὶ αὐτῆς ἀθανάτοιο
Ὀρφεύς, οὗ μολπῇσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη,
πᾶσα δ' ἄρ' ὀκριόεσσα πέτρη ποταμῶν τε ῥέεθρα,

πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων,
οἰωνοί τε θοῇσι διεσσύμενοι πτερύγεσσιν·
ἀλλ' ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν οὔτι ἔοικε
πένθεσι λευγαλέοισι καὶ ἄλγεϊ θυμὸν ἀχεύειν·
τῷ σε καὶ ἀχνυμένην μεθέτω γόος υἱέος ἐσθλοῦ·
καὶ γάρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
καὶ μένος ἀείσουσιν ἐμῇ τ' ἰότητι καὶ ἄλλων
Πιερίδων· σὺ δὲ μή τι κελαινῷ πένθεϊ θυμὸν
δάμνασο θηλυτέρῃσιν ἶσον γοόωσα γυναιξίν·
ἦ οὐκ ἀίεις, ὅτι πάντας, ὅσοι χθονὶ ναιετάουσιν,
ἀνθρώπους ὀλοὴ περιπέπταται ἄσχετος Αἶσα,
οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα; τόσον σθένος ἔλλαχε μούνη·
ἣ καὶ νῦν Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα
ἐκπέρσει, Τρώων τε καὶ Ἀργείων ὀλέσασα
ἀνέρας, ὅν κ' ἐθέλῃσι· θεῶν δ' οὔτις μιν ἐρύξει."
ὣς φάτο Καλλιόπη, πινυτὰ φρεσὶ μητιόωσα·
ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα·
ὦρτο δὲ νὺξ μεγάλοιο κατ' ἠέρος ὀρφνήεσσα,
ἥτε καὶ ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ·
αὐτοῦ δ' ἐν ψαμάθοισιν Ἀχαιῶν ἔδραθον υἷες
ἰλαδὸν ἀμφὶ νέκυν, μεγάλῃ βεβαρηότες ἄτῃ·
ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θεὴν Θέτιν· ἄγχι δὲ παιδὸς
ἧστο σὺν ἀθανάτῃς Νηρηίσιν· ἀμφὶ δὲ Μοῦσαι
ἀχνυμένην ἀνὰ θυμὸν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο.
ἀλλ' ὅτε καγχαλόωσα δι' αἰθέρος ἤλυθεν ἠὼς
λαμπρότατον πᾶσίν τε φάος Τρώεσσι φέρουσα
καὶ Πριάμῳ — Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι Ἀχιλῆα
κλαῖον ἐπ' ἤματα πολλά, περιστενάχοντο δὲ μακραὶ
ἠιόνες πόντοιο, μέγας δ' ὀλοφύρετο Νηρεὺς
ἦρα φέρων κούρῃ Νηρηίδι, σὺν δέ οἱ ἄλλοι
εἰνάλιοι μύροντο θεοὶ φθιμένου Ἀχιλῆος —,

ότε δὴ μεγάλοιο νέκυν Πηληιάδαο
ἴοι πυρὶ δῶκαν, ἀάσπετα νηήσαντες
α, τά οἱ φορέοντες ἀπ᾽ οὔρεος Ἰδαίοιο
ες ὁμῶς ἐμόγησάν, ἐπεί σφεας ὀτρύνοντες
ἶδαι προέηκαν ἀπείριτον οἰσέμεν ὕλην,
θοῶς καίοιτο νέκυς κταμένου Ἀχιλῆος·
δὲ τεύχεα πολλὰ πυρῇ περινηήσαντο
ῶν κταμένων, πολλοὺς δ᾽ ἐφύπερθε βάλοντο
ων δῃώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας,
υς τε χρεμέθοντας ἐυσθενέας θ᾽ ἅμα ταύρους,
ὄιάς τε σύας τ᾽ ἔβαλον βρίθοντας ἀλοιφῇ·
α δ᾽ ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωκύουσαι
άδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο,
όν τ᾽ ἤλεκτρόν τ᾽ ἐπενήεον· ἀμφὶ δὲ χαίτας
μιδόνες κείραντο, νέκυν δ᾽ ἐκάλυψαν ἄνακτος·
᾽ αὐτὴ Βρισηὶς ἀκηχεμένη περὶ νεκρῷ
μένη πλοκάμους πύματον πόρε δῶρον ἄνακτι·
οὺς δ᾽ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφεχέοντο,
υς δ᾽ ἀμφὶ πυρῇ μέλιτος θέσαν ἠδὲ καὶ οἴνου
, οὗ μέθυ λαρὸν ὀδώδεε νέκταρι ἶσον·
δὲ πολλὰ βάλοντο θυώδεα θαῦμα βροτοῖσιν,
χθὼν φέρει ἐσθλὰ καὶ ὁππόσα δῖα θάλασσα.
λλ᾽ ὅτε δὴ περὶ πάγχυ πυρὴν διεκοσμήσαντο,
ἅμ᾽ ἱππήεσσι σὺν ἔντεσιν ἐρρώσαντο
πυρὴν πολύδακρυν· ὃ δ᾽ ἔκποθεν Οὐλύμποιο
ψεκάδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν Αἰακίδαο
οσίας, δίῃ δὲ φέρων Νηρηίδι τιμὴν
ίην προέηκεν ἐς Αἴολον, ὄφρα καλέσσῃ
ηρῶν ἀνέμων ἱερὸν μένος· ἦ γὰρ ἔμελλε
θ᾽ Αἰακίδαο νέκυς· τοῦ δ᾽ αἶψα μολόντος
ος οὐκ ἀπίθησε· καλεσσάμενος δ᾽ ἀλεγεινὸν
αλίμως Βορέην Ζεφύροιό τε λάβρον ἀήτην

ἐς Τροίην προέηκε θοῇ θύοντας ἀέλλῃ·
οἳ δὲ θοῶς οἴμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
ῥιπῇ ἀπειρεσίῃ· περὶ δ' ἴαχεν ἐσσυμένοισι
πόντος ὁμοῦ καὶ γαῖα· περικλονέοντο δ' ὕπερθε
πάντα νέφη μεγάλοιο δι' ἠέρος ἀίσσοντα·
οἳ δὲ Διὸς βουλῇσι δαϊκταμένου Ἀχιλῆος
αἶψα πυρῇ ἐνόρουσαν ἀολλέες, ὦρτο δ' ἀυτμὴ
Ἡφαίστου μαλεροῖο· γόος δ' ἀλίαστος ὀρώρει
Μυρμιδόνων· ἄνεμοι δὲ καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ
πᾶν ἦμαρ καὶ νύκτα νέκυν περιποιπνύοντες
καῖον ἐυπνείοντες ὁμῶς· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς
καπνὸς ἐς ἠέρα δῖαν, ἐπέστενε δ' ἄσπετος ὕλη
δαμναμένη πυρὶ πᾶσα, μέλαινα δὲ γίνετο τέφρη·
οἳ δὲ μέγ' ἐκτελέσαντες ἀτειρέες ἔργον ἀῆται
εἰς ἑὸν ἄντρον ἕκαστος ὁμοῦ νεφέεσσι φέροντο.
Μυρμιδόνες δ', ὅτ' ἄνακτα πελώριον ὕστατον ἄλλων
ἤνυσε πῦρ ἀίδηλον ἀποκταμένων περὶ νεκρῷ,
ἵππων τ' αἰζηῶν τε, καὶ ἄλλ' ὅσα δακρυχέοντες
ὄβριμον ἀμφὶ νέκυν κειμήλια θῆκαν Ἀχαιοί,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
φαίνετ' ἀριφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἑτέροισιν ὁμοῖα
ἦν, ἀλλ' οἷα γίγαντος ἀτειρέος, οὐδὲ μὲν ἄλλα
σὺν κείνοις ἐμέμικτ', ἐπειὴ βόες ἠδὲ καὶ ἵπποι
καὶ παῖδες Τρώων μίγδα κταμένοισι καὶ ἄλλοις
βαιὸν ἄπωθε κέοντο περὶ νέκυν, ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ῥιπῇ ὑφ' Ἡφαίστοιο δεδμημένος οἶος ἔκειτο.
τοῦ δὲ καὶ ὀστέα πάντα περιστενάχοντες ἑταῖροι
ἄλλεγον ἐς χηλὸν πολυχανδέα τε βριαρήν τε,
ἀργυρέην, χρυσῷ δὲ διαυγέι πᾶσα κέκαστο·
καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίῃ καὶ ἀλείφασι πάγχυ δίηναν
κοῦραι Νηρῆος, μέγ' Ἀχιλλέα κυδαίνουσαι,
ἐς δὲ βοῶν δημὸν θέσαν ἀθρόα πάγχυ χέασαι

ιέλιτι λιαρῷ· μήτηρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα
ε, τόν ῥα πάροιθε Διώνυσος πόρε δῶρον,
στου κλυτὸν ἔργον ἐύφρονος· ᾧ ἔνι θῆκαν
Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος· ἀμφὶ δὲ τύμβον
ἴοι καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο
ἐπ' ἀκροτάτῃ παρὰ βένθεσιν Ἑλλησπόντου
ιιδόνων βασιλῆα θρασὺν περικωκύοντες.
ὐδὲ μὲν ἄμβροτοι ἵπποι ἀταρβέος Αἰακίδαο
ον ἀδάκρυτοι παρὰ νήεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ντο σφετέροιο δαϊκταμένου βασιλῆος,
ἔθελον μογεροῖσιν ἔτ' ἀνδράσιν, οὐδὲ μὲν ἵπποις
σθ' Ἀργείων, ὀλοὸν περὶ πένθος ἔχοντες,
ὑπὲρ ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Τηθύος ἄντρα
ώπων ἀπάτερθεν ὀιζυρῶν φορέεσθαι,
ρεας τὸ πάροιθεν ἐγείνατο δῖα Ποδάργη
ἀελλόποδας, Ζεφύρῳ κελάδοντι μιγεῖσα·
ύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσαν, ὅσα σφίσι μήδετο θυμός,
σφεας κατέρυξε θεῶν νόος, ὄφρ' Ἀχιλῆος
ἀπὸ Σκύροιο θοὸς πάις, ὃν ῥα καὶ αὐτοὶ
ιυθ', ὁππόθ' ἵκοιτο ποτὶ στρατόν, οὕνεκ' ἄρα σφι
ατα γεινομένοισι Χάους ἱεροῖο θύγατρες
αι ἐπεκλώσαντο καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσι,
α Ποσειδάωνι δαμήμεναι, αὐτὰρ ἔπειτα
αλέῳ Πηλῆι καὶ ἀκαμάτῳ Ἀχιλῆι,
τον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι Νεοπτολέμῳ μεγαθύμῳ,
αὶ ἐς Ἠλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἔμελλον
ς ὑπ' ἐννεσίῃσι φέρειν μακάρων ἐπὶ γαῖαν·
κα καὶ στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ
ιν πὰρ νήεσσιν, ἑὸν κατὰ θυμὸν ἄνακτα
ὲν ἀκηχέμενοι, τὸν δ' αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι.
ιὶ τότ' ἐριγδούποιο λιπὼν ἁλὸς ὄβριμον οἶδμα
εν Ἐννοσίγαιος ἐπ' ἠόνας· οὐδέ μιν ἄνδρες

ἔδρακον, ἀλλὰ θεῇσι παρίστατο Νηρηίνης·
καί ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ' ἀχνυμένην Ἀχιλῆος·
„ἴσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γοόωσα·
οὐ γὰρ ὅγε φθιμένοισι μετέσσεται, ἀλλὰ θεοῖσιν
ὡς ἠὺς Διόνυσος ἰδὲ σθένος Ἡρακλῆος·
οὐ γάρ μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει,
οὐδ' Ἀίδης, ἀλλ' αἶψα καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγάς·
καί οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰεὶ
σὸς πάις· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μέγα λαῶν
κεῖνον κυδαίνοντα θυηπολίῃς ἐρατεινῇς
ἶσον ἐμοὶ τίσουσι· σὺ δ' ἴσχεο κωκύουσα
ἐσσυμένως καὶ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν.“
ὣς εἰπὼν ἐπὶ πόντον ἀπήιεν εἴκελος αὔρῃ,
παρφάμενος μύθοισι Θέτιν· τῆς δ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
βαιὸν ἀνέπνευσεν· τὰ δέ οἱ θεὸς ἐξετέλεσσεν.
Ἀργεῖοι δὲ γοῶντες ἀπήιον, ἧχι ἑκάστῳ
νῆες ἔσαν, τὰς ἦγον ἀφ' Ἑλλάδος· αἱ δ' Ἑλικῶνα
Πιερίδες νίσσοντο, καὶ εἰς ἅλα Νηρηῖναι
δῦσαν ἀναστενάχουσαι ἐύφρονα Πηλείωνα.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ

ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Οὐδὲ μὲν Ἱππολόχοιο δαΐφρονος ὄβριμον υἷα
Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐρικυδέα φῶτα
πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλον· τὸν δ' αὐτὸς Ἀπόλλων
ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο μάλ' ἐσσυμένως ἀναείρας
δῶκε θοοῖς Ἀνέμοισι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἴης·
οἵ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα Τηλάνδροιο
χῶρον ἐς ἱμερόεντα, πέτρην δ' ἐφύπερθε βάλοντο
ἄρρηκτον· Νύμφαι δὲ περίβλυσαν ἱερὸν ὕδωρ
ἀενάου ποταμοῖο, τὸν εἰσέτι φῦλ' ἀνθρώπων
Γλαῦκον ἐπικλείουσιν ἐΰρροον· ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀθάνατοι τεύξαντο γέρας Λυκίων βασιλῆι.
Ἀργεῖοι δ' ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα
νηυσὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
λευγαλέη καὶ πένθος, ἐπεί ῥά μιν ὡς ἑὸν υἷα
δίζοντ', οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἄδακρυς·
Τρῶες δ' αὖτ' ἀλίαστον ἐγήθεον εἰσορόωντες
τοὺς μὲν ἀκηχεμένους, τὸν δ' ἐν πυρὶ δῃωθέντα·
καί τις ἐπευχόμενος μῦθον ποτὶ τοῖον ἔειπε·
„νῦν πάντεσσιν ἄελπτον ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
ἡμῖν ὤπασε χάρμα, λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι
ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα· τοῦ γὰρ ὀίω
βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐρικυδέα φῦλα
αἵματος ἐξ ὀλοοῖο καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης·

αἰεὶ γὰρ φρεσὶν ᾗσιν ἐμήδετο * *
αἰεὶ δ' ἐν χερσίν οἱ ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος
λύθρῳ ὑπ' ἀργαλέῳ πεπαλαγμένον· οὐδέ τις ἡμέων
κείνῳ ἔναντα κιὼν ἔτ' ἐπέδρακεν Ἠριγένειαν·
νῦν δ' ὀίω φεύξεσθαι Ἀχαιῶν ὄβριμα τέκνα
νηυσὶν ἐυπρῴροισι δαϊκταμένου Ἀχιλῆος·
ὡς ὄφελον μένος ἦεν ἔθ' Ἕκτορος, ὄφρ' ἅμα πάντας
Ἀργείους σφετέρῃσιν ἐνὶ κλισίῃσιν ὄλεσσεν."
ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
ἄλλος δ' αὖθ' ἑτέρωθι πύκα φρονέων φάτο μῦθον·
„φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν ὀλοὸν στρατὸν ἔνδοθι νηῶν
πόντον ἐπ' ἠερόεντα πεφυζότας αἶψα νέεσθαι·
ἀλλ' οὐ μὰν δείσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
εἰσέτι γὰρ κρατεροί τε καὶ ὄβριμοι ἀνέρες ἄλλοι,
Τυδείδης Αἴας τε καὶ Ἀτρέος ὄβριμοι υἷες·
τοὺς ἔτ' ἐγὼ δείδοικα κατακταμένου Ἀχιλῆος·
τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν Ἀπόλλων,
καί κεν ἀνάπνευσις πολέμου καὶ ἀεικέος οἴτου
ἡμῖν εὐχομένοισιν ἐλεύσεται ἤματι κείνῳ."
„ὣς ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' οὐρανὸν ἐστενάχοντο,
ὅσσοι ἔσαν Δαναοῖσιν ἐυσθενέεσσιν ἀρωγοί,
ἀμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπειρεσίοις νεφέεσσι
θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἑτέρωθι δὲ γήθεον ἄλλοι,
εὐχόμενοι Τρώεσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέξαι.
καὶ τότε δὴ Κρονίωνα κλυτὴ προσεφώνεεν Ἥρη·
„Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τίη Τρώεσσιν ἀρήγεις
κούρης ἠυκόμοιο λελασμένος, ἥν ῥα πάροιθεν
ἀντιθέῳ Πηλῆι πόρες θυμήρε' ἄκοιτιν
Πηλίου ἐν βήσσῃσι; γάμον δέ οἱ αὐτὸς ἔτευξας
ἄμβροτον, οἳ δέ νυ πάντες ἐδαινύμεθ' ἤματι κείνῳ
ἀθάνατοι, καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα·
ἀλλὰ τάγ' ἐξελάθου, μέγα δ' Ἑλλάδι μήσαο πένθος."

ὣς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' οὔ τι προσέννεπεν ἀκάματος Ζεύς·
ἧστο γὰρ ἀχνύμενος κραδίην καὶ πολλὰ μενοινῶν,
οὕνεκεν ἤμελλον Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
Ἀργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐμήδετο λοιγὸν ὀπάσσαι
ἐν πολέμῳ στονόεντι καὶ ἐν βαρυηχέι πόντῳ·
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσσεν.
ἠὼς δ' ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκανε,
κυανέην δ' ἄρα γαῖαν ἐπήιεν ἄσπετος ὄρφνη,
ἦμος ἀναπνείουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶν ἐδόρπεον ἀχνύμενοί περ·
οὐ γὰρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμανίης
λιμὸν ἀταρτηρόν, ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται·
ἀλλ' εἶθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
γίνεται, ἢν μή τις κορέσῃ θυμαλγέα νηδύν·
τοὔνεκα δαῖτ' ἐπάσαντο καὶ ἀχνύμενοι Ἀχιλῆος·
αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη·
τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,
λῦσε δ' ἀπὸ μελέων ὀδύνας, ἐπὶ δὲ σθένος ὦρσεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι,
δέγμεναι ἠελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ' ἠώς,
δὴ τότ' ἀνέγρετο λαὸς ἐυσθενέων Ἀργείων,
πορφύρων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρ' ἀίδηλον·
κίνυντο δ' ἠύτε πόντος ἀπείριτος Ἰκαρίοιο,
ἠὲ καὶ αὐαλέον βαθὺ λήιον, ὁππόθ' ἵκηται
ῥιπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο·
ὣς ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου.
καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
„ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν γε μενεπτόλεμοι πελόμεσθα,
νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσι,
μή πως θαρσήσωσιν Ἀχιλλέος οὐκέτ' ἐόντος
* * * * * *
ἀλλ' ἄγε, σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν ἠδὲ καὶ ἵπποις

ἴομεν ἀμφὶ πόληα· πόνος δ' ἄρα κῦδος ὀρέξει."
ὣς ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν· ἀμείβετο δ' ὄβριμος Αἴας·
„Τυδείδη, σὺ μὲν ἐσθλὰ καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάζεις,
ὀτρύνων Τρώεσσιν ἐνπτολέμοισι μάχεσθαι
ἀγχεμάχους Δαναούς, οἵπερ μεμάασι καὶ αὐτοί·
ἀλλὰ χρὴ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρις ἐξ ἁλὸς ἔλθῃ
δῖα Θέτις· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μήδεται ἦτορ
υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα·
ὣς χθιζή μοι ἔειπεν, ὅτ' εἰς ἁλὸς ᾔιε βένθος,
νόσφ' ἄλλων Δαναῶν· καί ἑ σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι
ἐσσυμένην· Τρῶες δέ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱός,
οὐ μάλα θαρσήσουσιν ἔτι ζώοντος ἐμεῖο
καὶ σέθεν ἠδὲ καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ἀτρείδαο
* * * * ἔκτοθι μίμνειν."
ὣς ἄρ' ἔφη Τελαμῶνος ἐὺς πάις, οὐδέ τι ᾔδη,
ὅττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων,
ἀργαλέον· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο Τυδέος υἱός·
„ὦ φίλος, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἤματι τῷδε
υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
πὰρ νήεσσι μένωμεν ἐρυκανόωντε καὶ ἄλλους·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικε·
καὶ δ' ἄλλως Ἀχιλῆι καὶ ἀθανάτων ἀέκητι
αὐτοὶ φραζώμεσθα δόμεν θυμηδέα τιμήν."
ὣς φάτο Τυδείδαο δαΐφρονος ὄβριμον ἦτορ.
καὶ τότ' ἄρ' ἐκ πόντοιο κίεν Πηλῆος ἄκοιτις,
αὔρῃ ὑπηώῃ ἐναλίγκιον· αἶψα δ' ἵκανεν
Ἀργείων ἐς ὅμιλον, ὅπῃ μεμαῶτες ἔμιμνον,
οἳ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,
οἳ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι·
τοῖσι δ' ἅμ' ἀγρομένοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θῆκεν ἄεθλα φέρουσα καὶ ὀτρύνεσκεν Ἀχαιοὺς
αὐτίκ' ἀεθλεύειν· τοὶ δ' ἀθανάτῃ πεπίθοντο.

Πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱός,
ὐ μὲν πυγμαχίῃσι λιλαιόμενος πονέεσθαι,
ὔτε παλαισμοσύνῃ πολυτειρέι· τοῦ γὰρ ὕπερθε
υῖα καὶ ἅψεα πάντα λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας·
λλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμὸς
αὶ νόος, οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν Ἀχαιῶν
είνῳ, ὅτ' είν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
ῷ καὶ Λαέρταο κλυτὸς πάις εἵνεκα μύθων
ἐν ἀγορῇ ὑπόεικε, καὶ ὃς βασιλεύτατος ἦεν
πάντων Ἀργείων, μέγ' ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων·
οὕνεκ' ἐνὶ μέσσοισιν ἐύφρονα Νηρηίνην
μνεεν, ὡς πάσῃσι μετέπρεπεν εἰναλίῃσιν
ἵνεκ' ἐυφροσύνης τε καὶ εἴδεος· ἣ δ' ἀίουσα
έρπεθ'· ὃ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε,
όν ῥά οἱ ἀθάνατοι μάκαρες συνετεκτήναντο
Πηλίου ἀμφὶ κάρηνα, καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
αἶτα παρ' εἰλαπίνῃσιν, ὅτ' εἴδατα θεῖα φέρουσαι
ερσὶν ὑπ' ἀμβροσίῃσι θεαὶ παρενήεον Ὧραι
ρυσείοις κανέοισι, Θέμις δ' ἄρα καγχαλόωσα
ργυρέας ἐτίταινεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας,
ῦρ δ' Ἥφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
μβροσίην ἐκέραιον ἐνὶ χρυσέοισι κυπέλλοις,
ἱ δ' ἄρ' ἐς ὀρχηθμὸν Χάριτες τράπεν ἱμερόεντα,
Μοῦσαι δ' ἐς μολπήν, ἐπετέρπετο δ' οὔρεα πάντα
αὶ ποταμοὶ καὶ θῆρες, ἰαίνετο δ' ἄφθιτος αἰθὴρ
ντρα τε Χείρωνος περικαλλέα καὶ θεοὶ αὐτοί.
καὶ τὰ μὲν ἂρ Νηλῆος ἐὺς πάις Ἀργείοισι
άντα μάλ' ἱεμένοις κατελέξατο· τοὶ δ' ἀίοντες
έρπονθ'· ὃς δ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
έλπε μέσσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀμφίαχε λαὸς
σπασίως· ὃ δ' ἄρ' ἔνθεν ἑλὼν ἐρικυδέα φῶτα
κπάγλως κύδαινεν ἀρηραμένοις ἐπέεσσι,

δώδεχ' ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστεα φωτῶν,
ἕνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὡς δ' ἐδάιξε
Τήλεφον, ἠδὲ βίην ἐρικυδέος Ἠετίωνος
Θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δουρί,
υἷα Ποσειδάωνος, ἰδ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
καὶ Τρώιλον θηητόν, ἀμύμονά τ' Ἀστεροπαῖον,
αἵματι δ' ὡς ἐρύθηνεν ἅδην ποταμοῖο ῥέεθρα
Ξάνθου, καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψε
πάντα ῥόον κελάδοντα, Λυκάονος ὁππότε θυμὸν
νοσφίσατ' ἐκ μελέων ποταμοῦ σχεδὸν ἠχήεντος,
Ἕκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἕλε Πενθεσίλειαν,
ἠδὲ καὶ υἱέα δῖον ἐυθρόνου Ἠριγενείης.
καὶ τὰ μὲν Ἀργείοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς
μέλπε, καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὥς τέ οἱ οὔτις
ἔσθενε δηριάασθαι ἐναντίον, οὔτ' ἐν ἀέθλοις
αἰζηῶν, ὅτε ποσσὶ νέοι περιδηριόωνται,
οὐδὲ μὲν ἱππασίῃ, οὐδὲ σταδίῃ ἐνὶ χάρμῃ,
κάλλεΐ θ' ὡς Δαναοὺς μέγ' ὑπείρεχεν, ὥς τέ οἱ ἀλκὴ
ἔπλετ' ἀπειρεσίη, ὁπότ' Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις.
εὔχετο δ' ἀθανάτοισι καὶ υἱέα τοῖον ἰδέσθαι
κείνου, ἀπὸ Σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα.
Ἀργεῖοι δ' ἄρα πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἔπεσσιν,
αὐτή τ' ἀργυρόπεζα Θέτις, καί οἱ πόρεν ἵππους
ὠκύποδας, τοὺς πρόσθεν ἐυμμελίῃ Ἀχιλῆι
Τήλεφος ὤπασε δῶρον ἐπὶ προχοῇσι Καΐκου,
εὖτέ ἑ μοχθίζοντα κακῷ περὶ ἕλκεϊ θυμὸν
ἠκέσατ' ἐγχείῃ, τῇ μιν βάλε δηριόωντα
αὐτὸς ἔσω μηροῖο, διήλασε δ' ὄβριμον αἰχμήν·
καὶ τοὺς μὲν Νέστωρ Νηλήιος οἷς ἑτάροισιν
ὤπασεν· οἳ δ' ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντες
ἀντίθεον βασιλῆα. Θέτις δ' ἐς μέσσον ἀγῶνα
θῆκεν ἄρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας δέκα· τῇσι δὲ πάσαις

πόρτιες ἦσαν ὑπὸ μαζοῖσιν ἰοῦσαι·
οτε Πηλείδαο θρασὺ σθένος ἀκαμάτοιο
ν ἐξ Ἴδης μεγάλῳ ἐπὶ δουρὶ πεποιθώς.
ὂν πέρι δοιοὶ ἀνέσταν ἐελδόμενοι μέγα νίκης·
ρος μὲν πρῶτος Τελαμώνιος, ἂν δὲ καὶ Αἴας,
, ὅστε Λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰοβόλοισιν·
δ' ἄρα ζώσαντο θοῶς περὶ μήδεα χερσὶ
α, πάντα δ' ἔνερθεν, ἅπερ θέμις, ἐκρύψαντο,
ενοι Πηλῆος ἐυσθενέος παράκοιτιν
τ' εἰναλίας Νηρηίδας, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
ον Ἀργείων κρατεροὺς ἐσιδέσθαι ἀέθλους.
δὲ σημαίνεσκε δρόμου τέλος ὠκυτάτοιο
δης, ὃς πᾶσι μετ' Ἀργείοισιν ἄνασσε·
δ' ἔρις ὀτρύνεσκεν ἐπήρατος· οἱ δ' ἀπὸ νύσσης
χλίμως οἴμησαν ἐοικότες ἰρήκεσσι·
ὲ καὶ ἀμφήριστος ἔην δρόμος· οἱ δ' ἑκάτερθεν
οι λεύσσοντες ἐπίαχον ἄλλυδις ἄλλος·
τε τέρματ' ἔμελλον ἱκανέμεναι μεμαῶτες,
τε που Τεύκροιο μένος καὶ γυῖα πέδησαν
ατοι· τὸν γάρ ῥα θεὸς βάλεν ἤέ τις ἄτη
ἐς ἀλγινόεντα βαθυρρίζοιο μυρίκης·
ἄρ' ἐνιχριμφθεὶς χαμάδις πέσε· τοῦ δ' ἀλεγεινῶς
ἀνεγνάμφθη λαιοῦ ποδός, αἱ δ' ὑπανέσταν
έαι ἑκάτερθε περὶ φλέβες· οἱ δ' ἰάχησαν
ῖοι κατ' ἀγῶνα· παρήιξεν δέ μιν Αἴας
συνος· λαοὶ δὲ συνέδραμον, οἵ οἱ ἕποντο,
οί· αἶψα δὲ χάρμα περὶ φρένας ἤλυθε πάντων·
ἔλασαν κατὰ νῆας ἀγοῦ βόας, ὄφρα νέμωνται·
ρον δ' ἐσσυμένως ἕταροι περιποιπνύοντες
ἐπισκάζοντα· θοῶς δέ οἱ ἰητῆρες
δὸς αἷμ' ἀφέλοντο, θέσαν δ' ἐφύπερθε μοτάων
ἅδην δεύσαντες ἀλείφασιν· ἀμφὶ δὲ μίτρην

δήσαντ' ἐνδυκέως· ὀλοὰς δ' ἐκέδασσαν ἀνίας.
ἄλλω δ' αὖθ' ἑτέρωθι παλαισμοσύνης ὑπερόπλου
καρπαλίμως μνώοντο δύω κρατερόφρονε φῶτε,
Τυδέος ἱπποδάμοιο πάις καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
οἵ ῥ' ἴσαν ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν ἀθρήσαντας
Ἀργείους· ἄμφω γὰρ ἔσαν μακάρεσσιν ὁμοῖοι·
σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἐν ὄρεσσιν
ἀμφ' ἐλάφοιο μάχονται ἐδητύος ἰσχανόωντες,
ἶσον δ' ἀμφοτέροισι πέλει σθένος, οὐδέ τις αὐτῶν
λείπεται οὐδ' ἠβαιὸν ἀταρτηρῶν μάλ' ἐόντων·
ὣς οἵγ' ἶσον ἔχον κρατερὸν μένος· ὀψὲ δ' ἄρ' Αἴας
Τυδείδην συνέμαρψεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν
ἆξαι ἐπειγόμενος· ὃ δ' ἄρ' ἰδρείῃ τε καὶ ἀλκῇ
πλευρὸν ὑποκλίνας, Τελαμώνιον ὄβριμον υἷα
ἐσσυμένως ἀνάειρεν ὑπὸ μυῶνος ἐρείσας
ὦμον, καὶ ποδὶ μηρὸν ὑποπλίξας ἑτέρωσε
κάββαλεν ὄβριμον ἄνδρα κατὰ χθονός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἕζετο· τοὶ δ' ὁμάδησαν· ὃ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Αἴας ὀβριμόθυμος ἀνίστατο, δεύτερον αὖθις
ὁρμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον· αἶψα δὲ χερσὶ
σμερδαλέῃσι κόνιν κατεχεύατο, καὶ μέγα θύων
Τυδείδην ἐς μέσσον ἀΰτεεν· ὃς δέ μιν οὔτι
ταρβήσας οἴμησε καταντίον· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
ποσσὶν ὕπ' ἀμφοτέρων κόνις ὤρνυτο· τοὶ δ' ἑκάτερθε
ταῦροι ὅπως συνόρουσαν ἀταρβέες, οἵτ' ἐν ὄρεσσι
θαρσαλέου μένεος πειρώμενοι εἰς ἓν ἵκωνται
ποσσὶ κονιόμενοι, περὶ δὲ βρομέουσι κολῶναι
βρυχῇ ὕπ' ἀμφοτέρων, τοὶ δ' ἄσχετα μαιμώωντες
κράατα συμφορέουσιν ἀτειρέα καὶ μέγα κάρτος
δηρὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πονεύμενοι, ἐκ δὲ μόγοιο
λάβρον ἀνασθμαίνοντες ἀμείλιχα δηριόωνται,
πουλὺς δ' ἐκ στομάτων χαμάδις καταχεύεται ἀφρός·

'γε στιβαρῇσιν ἅδην πονέοντο χέρεσσιν·
ιτέρων δ' ἄρα νῶτα καὶ αὐχένες ἀλκήεντες
περικτυπέοντο τετριγότες, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
ρε' ἐπ' ἀλλήλοισι βαλόντ' ἐριθηλέας ὄζους·
άκι δ' Αἴαντος μεγάλου στιβαροὺς ὑπὸ μηροὺς
αλε Τυδείδης κρατερὰς χέρας, ἀλλά μιν οὔτι
σαι δύνατο στιβαροῖς ποσὶν ἐμβεβαῶτα·
ι' Αἴας καθύπερθεν ἐπεσσύμενος ποτὶ γαῖαν
ιων ἐτίνασσε, κατὰ χθονὸς οὖδας ἐρείδων·
τε δ' ἀλλοίως ὑπὸ χείρεσι δηριόωντο.
δ' ἔνθα καὶ ἔνθα μέγ' ἴαχον εἰσορόωντες,
ν Τυδείδην ἐρικυδέα θαρσύνοντες,
βίην Αἴαντος· ὃ δ' ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας
ιων ἑκάτερθε, βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χεῖρα,
ιένως ἐφέηκε κατὰ χθονὸς ἠύτε πέτρην
ὑπὸ σθεναρῇ· μέγα δ' ἴαχε Τρώιον οὖδας
ίδαο πεσόντος· ἐπηΰτησε δὲ λαός·
καὶ ὣς ἀνόρουσεν ἐελδόμενος πονέεσθαι
ίτον ἀμφ' Αἴαντα πελώριον· ἀλλ' ἄρα Νέστωρ
ἐνὶ μέσσοισι καὶ ἀμφοτέροισι μετηύδα·
ἴσχεσθ', ἀγλαὰ τέκνα, παλαισμοσύνης ὑπερόπλου·
' γὰρ δὴ πάντες, ὅσον προφερέστεροί ἐστε
ίων, μεγάλοιο καταφθιμένου Ἀχιλῆος."
ς φάτο· τοὶ δ' ἴσχοντο πονεύμενοι· ἐκ δὲ μετώπων
ν ἅδην μόρξαντο κατεσσύμενόν περ ἱδρῶτα·
αν δ' ἀλλήλους, φιλότητι δὲ δῆριν ἔθεντο·
ι' ἄρα ληιάδας πίσυρας πόρε πότνα θεάων,
έτις· τὰς δ' αὐτοὶ ἐθηήσαντο ἰδόντες
ς κρατεροὶ καὶ ἀταρβέες, οὕνεκα πασέων
ιων προφέρεσκον ἐυφροσύνῃ τε καὶ ἔργοις
ιν ἐυπλοκάμου Βρισηίδος, ἅς ποτ' Ἀχιλλεὺς
ιτ' ἐκ Λέσβοιο, νόον δ' ἐπετέρπετο τῇσι·

καί ῥ' ἣ μὲν δόρποιο πέλεν ταμίη καὶ ἐδωδῆς,
ἣ δ' ἄρα δαινυμένοισι παροινοχόει μέθυ λαρόν,
ἄλλη δ' αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχευε χέρεσσιν,
ἣ δ' ἑτέρη ἀπὸ δαιτὸς ἀεὶ φορέεσκε τράπεζαν·
τὰς δ' ἄρα Τυδείδαο μένος καὶ ὑπέρβιος Αἴας
δασσάμενοι προέηκαν ἐυπρώρους ἐπὶ νῆας·
ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης πρῶτον σθένος Ἰδομενῆος
ὤρνυτ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἴδρις πέλε παντὸς ἀέθλου·
τῷ δ' οὔτις κατέναντα κίεν· μάλα γάρ μιν ἅπαντες
αἰδόμενοι ὑπόειξαν, ἐπεί ῥα γεραίτερος ἦεν·
τῷ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισι Θέτις πόρεν ἅρμα καὶ ἵππους
ὠκύποδας, τοὺς πρόσθε βίῃ μεγάλου Πατρόκλοιο
ἤλασεν ἐκ Τρώων, Σαρπηδόνα δῖον ὀλέσσας·
καὶ τοὺς μὲν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἄγεσθαι
Ἰδομενεύς· αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν ἀγῶνι μένεσκε·
Φοῖνιξ δ' Ἀργείοισιν ἐυσθενέεσσι μετηύδα·
„νῦν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆι θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον
αὔτως, οὔτι καμόντι βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ὤμοις,
ἀλλ' ἄρ' ἀναιμωτὶ προγενέστερον ἄνδρα τίοντες·
ἀλλ' ἄλλον, νέοι ἄνδρες, ἐπεντύνεσθαι ἄεθλον,
χεῖρας ἐπ' ἀλλήλοισι δαήμονας ἰθύνοντες
πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἰήνατε Πηλείωνος.“
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀίοντες ἐπέδρακον ἀλλήλοισιν·
ἦκα δὲ πάντες ἔμιμνον ἀναινόμενοι τὸν ἄεθλον,
εἰ μή σφεας ἐνένιπεν ἀγαυοῦ Νηλέος υἱός·
„ὦ φίλοι, οὔτι ἔοικε δαήμονας ἄνδρας ἀυτῆς
πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπήρατον, ἥτε νέοισι
τερπωλὴ πέλεται, καμάτῳ δ' ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ·
ὣς εἴθ' ἐν γυίοισιν ἐμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο,
οἷον ὅτ' ἀντίθεον Πελίην κατεθάπτομεν ἡμεῖς,
αὐτὸς ἐγὼ καὶ Ἄκαστος, ἀνεψιοὶ εἰς ἓν ἰόντες,
ὁππότ' ἄρ' ἀμφήριστος ἐγὼ Πολυδεύκεϊ δίῳ

:χίῃ γενόμην, ἔλαβον δέ οἱ ἶσον ἄεθλον·
ταλαισμοσύνῃ με καὶ ὁ κρατερώτατος ἄλλων
'ος θάμβησε καὶ ἔτρεσεν, οὐδέ μοι ἔτλη
ʼ ἐλθέμεναι νίκης ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ɔυ τὸ πάροιθε παρ' ἀγχεμάχοισιν Ἐπειοῖς
' ἠὺν ἐόντα, πεσὼν δ' ἐκονίσατο νῶτα
πάρα φθιμένου Ἀμαρυγκέος, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ὶ θηήσαντο βίην καὶ κάρτος ἐμεῖο·
μοι οὐκέτι κεῖνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας
ατερός περ ἐών, ἔλαβον δ' ἀκόνιτος ἄεθλον·
ἐ με γῆρας ἔπεισι καὶ ἄλγεα· τοὕνεκ' ἄνωγα
, οἷσιν ἔοικεν, ἀέθλια χερσὶν ἀρέσθαι·
γὰρ νέῳ ἀνδρί, φέρειν ἀπ' ἀγῶνος ἄεθλον.‟
φαμένοιο γέροντος ἀνίστατο θαρσαλέος φώς,
περθύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆος,
αὶ ἵππον ἔτευξε κακὸν Πριάμοιο πόληι
ον· ἀλλ' οὔ οἵ τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἱκέσθαι
: πυγμαχίης· πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων
ɔ λευγαλέου, ὁπότ' Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις·
ν ἀνιδρωτὶ περικαλλέα δῖος Ἐπειὸς
εν τότ' ἄεθλα φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν,
ɔί σχεδὸν ἤλθεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱός,
τὴς Ἀκάμας, μέγ' ἐνὶ φρεσὶ κάρτος ἀέξων,
ɔυς ἱμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θοῇσι,
ɩί ἐπισταμένως Εὐηνορίδης Ἀγέλαος
ἰαλεν παλάμῃσιν, ἐποτρύνων βασιλῆα.
αὔτως ἕταροι Πανοπηιάδαο ἄνακτος
ύνεσκον Ἐπειόν· ὃ δ' ἐν μέσσοισι, λέων ὥς,
ιει περὶ χερσὶν ἔχων βοὸς ἶφι δαμέντος
ς ἀζαλέας· μέγα δ' ἴαχον ἔνθα καὶ ἔνθα
ἐποτρύνοντες ἐυσθενέων μένος ἀνδρῶν,
ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ

ἕσταν μαιμώωντες ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνος,
ἄμφω χεῖρας ἑὰς πειρώμενοι, εἴπερ ἔασιν
ὥς ποτ' ἐυτρόχαλοι, μηδ' ἐκ πολέμου βαρύθοιεν·
αἶψα δ' ἄρ' ἀλλήλοισι καταντία χεῖρας ἄειραν,
ταρφέα παπταίνοντες, ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσι
βαίνοντες κατὰ βαιὸν ἀεὶ γόνυ γουνὸς ἄμειβον,
ἀλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα κάρτος·
σὺν δ' ἔβαλον νεφέλῃσιν ἐοικότες αἰψηρῇσιν,
αἵτ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐπ' ἀλλήλῃσι θοροῦσαι
ἀστεροπὴν προϊᾶσι, μέγας δ' ὀροθύνεται αἰθὴρ
θηγομένων νεφέων, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἄελλαι·
ὣς τῶν ἀζαλέῃσι περικτυπέοντο γένεια
ῥινοῖς· αἷμα δὲ πουλὺ κατέρρεεν· ἐκ δὲ μετώπων
ἱδρὼς αἱματόεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς·
οἳ δ' ἄμοτον πονέοντο μεμαότες· οὐδ' ἄρ' Ἐπειὸς
λῆγεν, ἐπέσσυτο δ' αἰὲν ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
τὸν δ' ἄρα Θησέος υἱὸς ἐυφρονέων ἐν ἀέθλῳ
πολλάκις ἐς κενεὸν κρατερὰς χέρας ἰθύνεσθαι
θῆκε, καὶ ἰδρείῃσι διατμήξας ἑκάτερθε
χεῖρας, ἐς ὀφρύα τύψεν ἐπάλμενος, ἄχρις ἱκέσθαι
ὀστέον· ἐκ δέ οἱ αἷμα κατέρρεεν ὀφθαλμοῖο·
ἀλλὰ καὶ ὣς Ἀκάμαντα βαρείῃ χειρὶ τυχήσας
τύψε κατὰ κροτάφοιο, χαμαὶ δέ οἱ ἤλασε γυῖα·
αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε φωτὶ κραταιῷ,
πλῆξε δέ οἱ κεφαλήν· ὃ δ' ἄρ' ἔμπαλιν ἀίσσοντος
βαιὸν ὑποκλίνας σκαιῇ χερὶ τύψε μέτωπον,
ἄλλῃ δ' ἤλασε ῥῖνας ἐπάλμενος· ὃς δὲ καὶ αὐτὸς
μήτι παντοίῃ χέρας ὤρεγε· τοὺς δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλλήλων ἀπέρυξαν ἐελδομένους πονέεσθαι
νίκης ἀμφ' ἐρατῆς· τῶν δ' ἐσσυμένως θεράποντες
ῥινοὺς αἱματόεντας ἄφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
λῦσαν· τοὶ δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν καμάτοιο,

μορξάμενοι σπόγγοισι πολυτρήτοισι μέτωπα·
τοὺς δ' ἕταροί τε φίλοι τε παρηγορέοντες ἄγεσκον
ἀντικρὺς ἀλλήλων, ὥς κεν χόλου ἀλγινόεντος
ἐσσυμένως λελάθωνται ἀρεσσάμενοι φιλότητι·
ἀλλ' οἳ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων·
ἀνδράσι γὰρ πινυτοῖσι πέλει νόος ἤπιος αἰεί·
κύσσαν δ' ἀλλήλους, ἔριδος δ' ἐπελήθετο θυμὸς
λευγαλέης. τοῖς δ' αἶψα Θέτις κυανοκρήδεμνος
ἀργυρέους κρητῆρας ἐελδομένοισιν ὄπασσε
δοιώ, τοὺς Εὔνηος, Ἰήσονος ὄβριμος υἱός,
ὦνον ὑπὲρ κρατεροῖο Λυκάονος ἐγγυάλιξεν
ἀντιθέῳ Ἀχιλῆι περικλύστῳ ἐνὶ Λήμνῳ·
τοὺς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπέι Διονύσῳ
δῶρον, ὅτ' εἰς Οὔλυμπον ἀνήγαγε δῖαν ἄκοιτιν,
Μίνωος κούρην ἐρικυδέα, τήν ποτε Θησεὺς
κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων γε περικλύστῳ ἐνὶ Δίῃ·
τοὺς δ' ἠὺς Διόνυσος ἑῷ πόρεν υἱέι δῶρον
νέκταρος ἐμπλήσας, ὃ δ' ἄρ' ὤπασεν Ὑψιπυλείῃ
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θόας, ἣ δ' υἱέι δίῳ
κάλλιπεν, ὃς δ' Ἀχιλῆι Λυκάονος εἵνεκα δῶκε·
τῶν δ' ἕτερον μὲν ἔλεσκεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱός,
ἄλλον δ' ἠὺς Ἐπειὸς ἑὰς ἐπὶ νῆας ἴαλλε
γηθόσυνος. τῶν δ' ἀμφιδεδρυμμένα τύμματα πάντα
ἠκέσατ' ἐνδυκέως Ποδαλείριος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς
πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν, ἔπειτα δὲ χερσὶν ἑῇσι
ῥάψεν ἐπισταμένως, καθύπερθε δὲ φάρμακ' ἔθηκε
κεῖνα, τά οἱ τὸ πάροιθε πατὴρ ἑὸς ἐγγυάλιξε·
τοῖσι δ' ἄρ' ἐσσυμένως καὶ ἀναλθέα τύμματα φωτῶν
αὐτῆμαρ μορόεντος ὑπὲκ κακοῦ ἰαίνονται·
τῶν δ' ἄφαρ ἀμφὶ πρόσωπα καὶ εὐκομόωντα κάρηνα
τύμματ' ἀπαλθαίνοντο, κατηπιόωντο δ' ἀνῖαι.
ἀμφὶ δὲ τοξοσύνης Τεῦκρος καὶ Ὀιλέος υἱὸς

ἔστασαν, οἳ καὶ πρόσθε δρόμου πέρι πειρήσαντο·
τῶν δ' ἄρα τηλόσε θῆκεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων
ἱππόκομον τρυφάλειαν, ἔφη δέ τε· „πολλὸν ἀμείνων
ἔσσεται, ὅς κέρσειεν ἄπο τρίχας ὀξέι χαλκῷ.“
Αἴας δ' αὐτίκα πρῶτος ἑὸν προέηκε βέλεμνον,
πλῆξε δ' ἄρα τρυφάλειαν, ἐπηΰτησε δὲ χαλκὸς
ὀξύτατον· Τεῦκρος δὲ μέγ' ἐγκονέων ἐνὶ θυμῷ
δεύτερος ἧκεν ὀιστόν, ἄφαρ δ' ἀπέκερσεν ἐθείρας
ὀξὺ βέλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον ἀθρήσαντες,
καί μιν κυδαίνεσκον ἀπείριτον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
πληγὴ ἔτ' ἀλγύνεσκε θοοῦ ποδός, ἀλλά μιν οὔτι
βλάψεν ὑπαὶ παλάμῃσι θοὸν βέλος ἰθύνοντα·
καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρεν Πηλῆος ἄκοιτις
ἀντιθέου Τρωίλοιο, τὸν ἠιθέων μέγ' ἄριστον
Τροίῃ ἐν ἠγαθέῃ Ἑκάβη τέκετ', οὐδ' ἀπόνητο
ἀγλαΐης· δὴ γάρ μιν ἀταρτηροῦ Ἀχιλῆος
ἔγχος ὁμοῦ καὶ κάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο·
ὡς δ' ὁπόθ' ἑρσήεντα καὶ εὐθαλέοντ' ἀνὰ κῆπον
ὑδρηλῆς καπέτοιο μάλ' ἀγχόθι τηλεθάοντα
ἢ στάχυν ἢ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσαι,
κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεοθηγέι, μηδ' ἄρ' ἐάσῃ
ἐς τέλος ἡδὺ μολεῖν, μηδ' ἐς σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι,
ἀμήσας κενεόν τε καὶ ἄσπορον αἰθομένοισιν
* * * * * * *

μέλλονθ' ἑρσήεντος ὑπ' εἴαρος ἀλδαίνεσθαι·
ὣς υἱὸν Πριάμοιο θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος
Πηλείδης κατέπεφνεν, ἔτ' ἄχνοον, εἰσέτι νύμφης
νηίδα, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα·
ἀλλά μιν ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἤγαγε Μοῖρα
ἥβης ἀρχόμενον πολυγηθέος, ὁππότε φῶτες
θαρσαλέοι τελέθουσιν, ὅτ' οὐκέτι δεύεται ἦτορ.
αὐτίκα δ' αὖτε σόλον περιμήκεά τε βριαρόν τε

οἱ πειρήσαντο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἱῆλαι·
ἀλλ' οὔτις βαλέειν δύνατο στιβαρὸν μάλ' ἐόντα
ίων· οἶος δ' ἔβαλεν μενεδήιος Αἴας
ς ἀπὸ κρατερῆς, ὡσεὶ δρυὸς ἀγρονόμοιο
ἀπαυανθέντα θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ,
τε λήια πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνηται·
ησαν δ' ἄρα πάντες, ὅσον χερὸς ἐξεποτήθη
ός, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντες ἄειραν·
α μὲν Ἀνταίοιο βίη ῥίπτασκε πάροιθε
ως ἀπὸ χειρός, ἑῆς πειρώμενος ἀλκῆς,
κρατερῇσι χέρεσσι δαμήμεναι Ἡρακλῆος·
λέης δέ μιν ἠὺς ἑλὼν σὺν ληίδι πολλῇ
άτης ἔχε χειρὸς ἀέθλιον, ἀλλά μιν ἐσθλῷ
ον Αἰακίδῃ δῶρον πόρεν, ὁππότ' ἄρ' αὐτῷ
εὐπύργοιο συνέπραθε κύδιμον ἄστυ,
ς δ' υἱέι δῶκεν, ὃ δ' ὠκυπόροις ἐνὶ νηυσὶν
οίην μιν ἔνεικεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος
μενος Τρώεσσιν ἐυσθενέεσσι μάχηται
ρονέως, εἴη δὲ πόνος πειρωμένῳ ἀλκῆς·
' Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός·
ότε οἱ Νηρηὶς ἀγακλυτὰ τεύχεα δῶκε
ονος ἀντιθέοιο, τὰ καὶ μέγα θηήσαντο
ἴοι· λίην γὰρ ἔσαν περιμήκεα πάντα·
χε καγχαλόων ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνήρ·
ὰρ κείνῳ γε περὶ βριαροῖσι μέλεσσιν
σεν, ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθέντα·
; δ' αὖτ' ἀνάειρε μέγαν σόλον, ὄφρα οἱ εἴη
ολὴ μένος ἠύ, λιλαιομένῳ πονέεσθαι.
δ' ἄρα δηριόωντες ἐφ' ἅλματι πολλοὶ ἀνέσταν·
' ἄρ' ὑπέρθορε πολλὸν ἐυμμελίης Ἀγαπήνωρ
τα· τοὶ δ' ὁμάδησαν ἐπ' ἀνέρι μακρὰ θορόντι·
ἱ τεύχεα καλὰ πόρεν μεγάλοιο Κύκνοιο

δῖα Θέτις· τὸν γάρ ῥα φόνῳ ἔπι Πρωτεσιλάου
πολλῶν θυμὸν ἑλόντα κατέκτανε Πηλέος υἱός,
πρῶτον ἀριστήων· Τρῶας δ᾽ ἄχος ἀμφεκάλυψεν.
αἰγανέῃ δ᾽ ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριόωντας
Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ᾽ ἴαχον· οὐ γὰρ ἔφαντο
κεῖνον ὑπερβαλέειν οὐδὲ πτερόεντι βελέμνῳ·
τοὔνεκά οἱ φιάλην πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
μήτηρ Αἰακίδαο δαΐφρονος, ἥν ποτ᾽ Ἀχιλλεὺς
ἀργυρέην κτεάτισσε, βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μύνητα,
ὁππότε Λυρνησσοῖο διέπραθε Τρώιον ἄστυ.
Αἴας δ᾽ ὀβριμόθυμος ἐελδόμενος πονέεσθαι
χερσὶν ὁμῶς καὶ ποσσίν, ἀνιστάμενος καλέεσκεν
ἐς μέσον ἡρώων τὸν ὑπέρτατον· οἳ δ᾽ ὁρόωντες
θάμβεον ὄβριμον ἄνδρα καὶ ἄλκιμον· οὐδέ τις ἔτλη
ἄντα μολεῖν· πάντων γὰρ ὑπέκλασε δεῖμ᾽ ἀλεγεινὸν
ἠνορέην, φοβέοντο δ᾽ ἀνὰ φρένα, μή τινα χερσὶ
τύψας ἀκαμάτῃσιν ὑπὸ πληγῇσι πρόσωπον
συγχέῃ ἐσσυμένως, μέγα δ᾽ ἀνέρι πῆμα γένηται·
ὀψὲ δὲ πάντες ἔνευσαν ἐπ᾽ Εὐρυάλῳ μενεχάρμῃ
ἴδμονι πυγμαχίης, εὖ εἰδότες· ὃς δ᾽ ἐνὶ μέσσοις
τοῖον ἔπος προέηκεν ὑποτρομέων θρασὺν ἄνδρα·
„ὦ φίλοι, ἄλλον μέν τιν᾽ Ἀχαιῶν, ὅν κ᾽ ἐθέλητε,
τλήσομαι ἀντιόωντα, μέγαν δ᾽ Αἴαντα τέθηπα·
πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαρραίσει δέ μοι ἦτορ,
ἤν μιν ἐπιβρίσαντα λάβῃ χόλος· οὐδ᾽ ἄρ᾽ ὀίω
ἀνδρὸς ἀπ᾽ ἀκαμάτοιο σόος ποτὶ νῆας ἱκέσθαι.“
ὣς φαμένοιο γέλασσαν· ὃ δ᾽ ἐν φρεσὶ πάμπαν ἰάνθη,
Αἴας ὀβριμόθυμος· ἄειρε δὲ δοιὰ τάλαντα
ἀργύρου αἰγλήεντος, ἅ οἱ Θέτις εἵνεκ᾽ ἀέθλου
δῶκεν ἄτερ καμάτοιο· φίλου δ᾽ ἐμνήσατο παιδὸς
Αἴαντ᾽ εἰσορόωσα· γόος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.
οἳ δ᾽ αὖθ᾽ ἱππασίῃ μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες

ἐσσυμένως ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντος ἀέθλου·
πρῶτος μὲν Μενέλαος ἰδ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης,
Εὔμηλος δὲ Θόας τε καὶ ἰσόθεος Πολυποίτης·
ἵπποις δ' ἀμφὶ λέπαδνα βάλον καὶ ὑφ' ἅρματ' ἔρυσσαν
πάντες, ἐπειγόμενοι πολυγηθέος εἵνεκα νίκης·
αἶψα δ' ἄρ' εἰς ἓν ἅμα ξύνισαν δίφροις βεβαῶτες
χῶρον ἀν' ἠμαθόεντ'· ἐπὶ νύσσης δ' ἔσταν ἕκαστοι·
καρπαλίμως δ' εὔληρα λάβον κρατερῆς παλάμῃσιν·
ἵπποι δ' ἐγχριμφθέντες ἐν ἅρμασι ποιπνύοντες
* * * * * *
ὅπως τις προάλοιτο, πόδας δ' ὑπεκίνεον αὔτως,
οὔατα δ' ὠρθώσαντο καὶ ἄμπυκας ἀφρῷ ἔδευσαν·
οἱ δ' ἄφαρ ἐγκονέοντες ἐλαφροπόδων μένος ἵππων
μάστιον· οἱ δὲ θοῇσιν ἐοικότες Ἁρπυίῃσι
καρπαλίμως ζεύγλῃσι μέγ' ἔκθορον ἀσχαλόωντες,
ἅρματα δ' ὦκα φέρεσκον ἀπὸ χθονὸς ἀίσσοντα·
οὐδ' ἁρματροχιὰς ἰδέειν σθένον, οὐδὲ ποδοῖιν
ἐν χθονὶ σήματα, τόσσον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι·
πουλὺς δ' αἰθέρ' ἵκανε κονίσαλος ἐκ πεδίοιο,
ἢ καπνῷ ἢ ὀμίχλῃ ἐναλίγκιος, ἥντ' ἐν ὄρεσσιν
ἀμφιχέῃ πρώνεσσι Νότου μένος ἢ Ζεφύροιο,
χείματος ἐγρομένου, ὁπότ' οὔρεα δεύεται ὄμβρῳ.
ἵπποι δ' Εὐμήλοιο μέγ' ἔκθορον· αἱ δ' ἐφέποντο
ἀντιθέοιο Θόαντος· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἀύτει
ἅρματι· τοὶ δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχόρου πεδίοιο

— — — — — — —

ὅντινα δήιοι ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα

— — — — — — —

Ἤλιδος ἐκ δίης, ἐπειὴ μέγα ἔργον ἔρεξε,
παρφθάμενος θοὸν ἅρμα κακόφρονος Οἰνομάοιο,
ὅς ῥα τότ' ἠιθέοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον
κούρης ἀμφὶ γάμοιο, περίφρονος Ἱπποδαμείης·

ἀλλ' οὐ μὰν κεῖνός γε καὶ ἱππασίῃσι μεμηλὼς
ἵππους ὠκύποδας τοίους ἔχεν, ἀλλ' ἄρα πολλὸν
ποσσὶν ἀφαυροτέρους· οἳ γάρ τ' εἴδοντ' ἀνέμοισιν."
ἦ μέγα κυδαίνων ἵππων μένος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἀτρείδην· ὃ γὰρ ᾗσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ·
τοὺς δὲ μέγ' ἀσθμαίνοντας ἄφαρ θεράποντες ἔλυσαν
ζεύγλης· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀελλόποδας λύον ἵππους
πάντες, ὅσοις ἐν ἀγῶνι δρόμου πέρι δῆρις ἐτύχθη·
ἀντίθεον δὲ Θόαντα καὶ Εὐρύπυλον μενεχάρμην
ἠκέσατ' ἐσσυμένως Ποδαλείριος ἕλκεα πάντα,
ὅσσα περιδρύφθησαν ἀπὲκ δίφροιο πεσόντες·
Ἀτρείδης δ' ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης·
καί οἱ ἐυπλόκαμος Θέτις ὤπασε καλὸν ἄλεισον
χρύσεον, ἀντιθέοιο μέγα κτέαρ Ἠετίωνος,
πρὶν Θήβης κλυτὸν ἄστυ διαπραθέειν Ἀχιλῆα.
ἄλλοι δ' αὖθ' ἑτέρωθι μονάμπυκας ἔντυον ἵππους
ἐς δρόμον ἰθύνοντες, ἕλοντο δὲ χερσὶ βοείας
μάστιγας, καὶ πάντες ἀναΐξαντες ἐφ' ἵππων
ἕζονθ'· οἳ δὲ χαλινὰ γενειάσιν ἀφρίζοντες
δάπτον, καὶ ποσὶ γαῖαν ἐπέκτυπον ἐγκονέοντες
ἐκθορέειν· τοῖς δ' αἶψα τάθη δρόμος· οἳ δ' ἀπὸ νύσσης
καρπαλίμως οἴμησαν ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
εἴκελοι ἢ Βορέαο μέγα πνείοντος ἀέλλαις,
ἠὲ Νότου κελάδοντος, ὅτ' εὐρέα πόντον ὀρίνει
λαίλαπι καὶ ῥιπῇσι, θυτήριον εὖτ' ἀλεγεινὸν
ἀντέλλῃ, ναύτῃσι φέρον πολύδακρυν ὀιζύν·
ὣς οἵγ' ἐσσεύοντο κόνιν ποσὶ καρπαλίμοισιν
ἐν πεδίῳ κλονέοντες ἀπείριτον· οἳ δ' ἐλατῆρες
ἵπποις οἷσιν ἕκαστος ἐκέκλετο, τῇ μὲν ἱμάσθλην
ταρφέα πεπληγώς, ἑτέρῃ δ' ἐνὶ χειρὶ τινάσσων
νωλεμὲς ἀμφὶ γένυσσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν·
ἵπποι δ' ἐρρώοντο· βοὴ δ' ἀνὰ λαὸν ὀρώρει

ɔς· οἳ δ' ἐπέτοντο διὰ πλατέος πεδίοιο·
κεν ἐσσυμένως ἐξ Ἄργεος αἰόλος ἵππος
ν μάλα πολλὸν ἐφεξομένου Σθενέλοιο,
ρ' ἐξήρπαξε δρόμου, πεδίον δ' ἀφίκανε
κις· οὐδέ μιν ἐσθλὸς ἐὼν Καπανήιος υἱὸς
ι ἐπέσθενε χερσίν, ἐπεί ῥ' ἔτι νῆις ἀέθλων
ἔην· γενεῇ γε μὲν οὐ κακός, ἀλλὰ θοοῖο
σιον γένος ἔσκεν Ἀρίονος, ὃν τέκεν ἵππων
ια Ζεφύρῳ πολυηχέι φέρτατον ἄλλων
ν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐριδμαίνεσκε πόδεσσι
ς ἑοῖο θοῇσι καταιγίσι, καί μιν Ἄδρηστος
άρων ἔχε δῶρον, ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου·

— — — — — —

ν Τυδέος υἱὸς ἑῷ πόρε δῶρον ἑταίρῳ
ἐνὶ ζαθέῃ· ὃ δέ οἱ μέγα ποσσὶ πεποιθὼς
ἐόντ' ἐς ἀγῶνα καὶ εἰς ἔριν ἤγαγεν ἵππων,
ἐνὶ πρώτοισιν οἰόμενος μέγα κῦδος
ης ἀνελέσθαι· ὃ δ' οὔτι οἱ ἦτορ ἴηνεν
Ἀχιλῆος ἄεθλα πονεύμενος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
* * * * ἱκάνειν
ιος, Ἀτρείδης δὲ παρήλασεν ὠκὺν ἐόντα
· λαοὶ δ' Ἀγαμέμνονα κυδαίνεσκον,
τε Σθενελοῖο θρασύφρονος ἠδὲ καὶ αὐτόν,
χ δεύτερος ἦλθε, καὶ εἰ μάλα πολλάκι νύσσης
ιεν, μεγάλῳ περὶ κάρτεϊ οἷς ποσὶ θύων.
τ' ἄρ' Ἀτρείδῃ Θέτις ὤπασε καγχαλόωντι
εον θώρηκα θεηγενέος Πολυδώρου·
δ' ἄρα Σθενέλῳ βριαρὴν κόρυν Ἀστεροπαίου
ην καὶ δοῦρε δύω καὶ ἀτειρέα μίτρην.
λοις δ' ἱππήεσσι, καὶ ὁππόσοι ἤματι κείνῳ
ἀεθλεύσοντες Ἀχιλλῆος ποτὶ τύμβον,
πόρεν πάντεσσιν· ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν

υἱὸς Λαέρταο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἀλκῆς ἱέμενον κρατερῶν ἀπέρυξεν ἀέθλων
ἕλκος ἀνιηρόν, τό μιν οὔτασεν ὄβριμος Ἄλκων
ἀμφὶ νέκυν κρατεροῖο πονεύμενον Αἰακίδαο.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ.

Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄλλοι μὲν ἀπηνύσθησαν ἄεθλοι,
δὴ τότ' Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμβροτα τεύχη
θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
δαίδαλα μαρμαίρεσκεν, ὅσα σθένος Ἡφαίστοιο
ἀμφὶ σάκος ποίησε θρασύφρονος Αἰακίδαο·
καὶ τὰ μὲν εὖ ἤσκητο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ·
οὐρανὸς ἠδ' αἰθήρ, γαίῃ δ' ἅμα κεῖτο θάλασσα·
ἐν δ' ἄνεμοι νεφέλαι τε σελήνη τ' ἠέλιός τε
κεκριμέν' ἄλλυδις ἄλλα, τέτυκτο δὲ τείρεα πάντα,
ὁππόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφιφέρονται·
τῷ δ' ἄρ' ὁμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ' ἀήρ·
ἐν τῷ δ' ὄρνιθες τανυχειλέες ἀμφεποτῶντο·
φαίης κε ζώοντας ἅμα πνοιῇσι φέρεσθαι·
Τηθὺς δ' ἀμφετέτυκτο καὶ Ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα·
τοῦ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν κελαδεινῶν
κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλῃ ἐλισσομένων διὰ γαίης.
ἀμφὶ δ' ἄρ' εὖ ἤσκηντο κατ' οὔρεα μακρὰ λέοντες
σμερδαλέοι καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ' ἀλεγειναὶ

ἄρκτοι πορδάλιές τε, σύες θ' ἅμα τῇσι πέλοντο
ὄβριμοι, ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
θήγοντες καναχηδὸν ἐυκτυπέοντας ὀδόντας·
ν δ' ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες,
ἄλλοι δ' αὖ λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
βάλλοντες πονέοντο καταντίον, ὡς ἐτεόν περ.
ἐν δ' ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες, ἐν δὲ κυδοιμοὶ
ἀργαλέοι ἐνέκειντο· περικτείνοντο δὲ λαοὶ
μίγδ' ἅμ' ἑοῖς ἵπποισι· πέδον δ' ἅπαν αἵματι πολλῷ
δευομένῳ ἤικτο κατ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο·
ν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἔσαν, στονόεσσά τ' Ἐνυώ,
αἵματι λευγαλέῳ πεπαλαγμένη ἄψεα πάντα,
ν δ' Ἔρις οὐλομένη καὶ Ἐριννύες ὀβριμόθυμοι,
μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
λθέμεν, αἳ δ' ὀλοοῖο πυρὸς πνείουσαι ἀυτμήν·
μφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμείλιχοι, ἐν δ' ἄρα τῇσι
οἶτα λευγαλέου Θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Ὑσμῖναι ἐνέκειντο δυσηχέες, ὧν περὶ πάντῃ
κ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα καὶ ἱδρώς.
ἐν δ' ἄρα Γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
σμερδαλέοι πεπόνηντο περὶ πλοχμοῖσι δράκοντες
αἰνὸν λιχμώωντες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
δαίδαλα κεῖνα πέλοντο, μέγ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
οὕνεκ' ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι.
καὶ τὰ μὲν ἂρ πολέμοιο τεράατα πάντα τέτυκτο.
εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
ἄστεα καλὰ νέμοντο· δίκη δ' ἐπιίκετο πάντα·
ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἀλωαὶ
καρποῖς ἐβρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει.
αἰπύτατον δ' ἐτέτυκτο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
καὶ τρηχὺ ζαθέης Ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτὴ

εἱστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ' ἄκρης,
ὑψηλή, ψαύουσα πρὸς οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμεναι σκοπέλοισιν
ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἐὺν πάτον, οὕνεκα πολλοὶ
εἰσοπίσω χάζοντο τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα,
παῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήιον ἱδρώοντες.
ἐν δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον ἰόντες,
σπεύδοντες δρεπάνῃσι νεηκέσι, τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
* * * * * *
πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀέξετο δ' ἐς μέγα ἔργον·
ἐν δὲ βόες ζεύγλῃσιν ὑπ' αὐχένας αἰὲν ἔχοντες,
οἳ μὲν ἀπήνας εἷλκον ἐυσταχύεσσιν ἀμάλλαις
βριθομένας, οἳ δ' αὖθις ἀροτρεύεσκον ἀρούρας·
τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο, τοὶ δ' ἐφέποντο
αἰζηοὶ μετὰ τοῖσι, βοοσσόα κέντρα φέροντες
χερσὶν ἀμοιβαδίῃς· ἀνεφαίνετο δ' ἄσπετον ἔργον.
ἐν δ' αὐλοὶ κιθάραι τε παρ' εἰλαπίνῃσι πέλοντο·
ἐν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων * * *
— — — — — —
* * * * παρὰ ποσσὶ γυναικῶν·
αἳ δ' ἄρ' ἔσαν ζωῇσιν ἀλίγκια ποιπνύουσαι.
ἄγχι δ' ἄρ' ὀρχηθμοῦ τε καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς
ἀφρὸν ἔτ' ἀμφὶ κόμῃσιν ἔχουσ' ἀνεδύετο πόντου
Κύπρις ἐυστέφανος, τὴν δ' Ἵμερος ἀμφεποτᾶτο,
* * * * * *
μειδιόωσ' ἐρατεινὰ σὺν ἠυκόμοις Χαρίτεσσιν.
ἐν δ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες,
ἐξ ἁλὸς εὐρυπόροιο κασιγνήτην ἀνάγουσαι
ἐς γάμον Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
ἀθάνατοι δαίνυντο μακρὴν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὕδρηλοί τε καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
ἔσκον, ἀπειρεσίοισι κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης,

λσεά τε, κρῆναί τε διειδέες ὕδατι καλῷ.
νῆες δὲ στονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
᾿ μὲν ἄρ᾿ ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι, αἳ δὲ κατ᾿ ἰθὺ
ισσόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀέξετο κῦμ᾿ ἀλεγεινὸν
ρνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
ισυμένας φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ,
κίφεα λεύκ᾿ ἐρύοντες, ἵν᾿ ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
ἱ δ᾿ ἕζοντ᾿ ἐπ᾿ ἐρετμὰ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ
υκνὸν ἐρεσσομένῃσι μέλας λευκαίνετο πόντος.
τοῖς δ᾿ ἔπι κυδιόων μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν
σκητ᾿ Ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δέ μιν ἵπποι
ὡς ἐτεὸν σπεύδοντες ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον,
ρυσείῃ μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
τόρνυτ᾿ ἐπεσσυμένων, ὁμαλὴ δ᾿ ἄρα πρόσθε γαλήνη
πλετο· τοὶ δ᾿ ἑκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνακτα
ιγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο,
ιαίνοντες βασιλῆα, κατ᾿ ἠερόεν δ᾿ ἁλὸς οἶδμα
ηχομένοις εἴδοντο καὶ ἀργύρεοί περ ἐόντες.
ἄλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ᾿ ἀσπίδα τεχνήεντα
ερσὶν ὑπ᾿ ἀθανάτῃς πυκινόφρονος Ἡφαίστοιο·
τάντα δ᾿ ἄρ᾿ ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος Ὠκεανοῖο,
οὕνεκ᾿ ἔην ἔκτοσθε κατ᾿ ἄντυγος, ᾗ ἔνι πᾶσα
ἀσπὶς ἐνεστήρικτο, δέδεντο δὲ δαίδαλα πάντα.
τῇ δ᾿ ἄρα παρκατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθυῖα·
Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο μέγ᾿ ἀσχαλόωντι ἐοικώς,
οὐρανῷ ἐμβεβαώς· περὶ δ᾿ ἀθάνατοι πονέοντο
Τιτήνων ἐριδαινομένων Διὶ συμμεμαῶτες·
τοὺς δ᾿ ἤδη κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
ἄλληκτοι νιφάδεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἀάσπετον ὤρνυτο κάρτος·
οἱ δ᾿ ἄρ᾿ ἔτ᾿ αἰθομένοισιν ἐοικότες ἀμπνείεσκον.
ἄγχι δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέκλιτο καλὸν

ἄρρηκτον βριαρόν τε, τὸ χάνδανε Πηλείωνα.
κνημῖδες δ' ἤσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ' ἐλαφραὶ
μούνῳ ἔσαν Ἀχιλῆι μάλα στιβαραί περ ἐοῦσαι.
ἀγχόθι δ' ἄσχετον ἄορ ἄδην περιμαρμαίρεσκε,
χρυσείῳ τελαμῶνι κεκασμένον ἀργυρέῳ τε
κουλεῷ, ᾧ ἔπι κώπη ἀρηραμένη ἐλέφαντος
θεσπεσίοις τεύχεσσι μετέπρεπε παμφανόωσα.
τοῖς δὲ παρεκτετάνυστο κατὰ χθονὸς ὄβριμον ἔγχος,
Πηλιὰς ὑψικόμῃσιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι,
λύθρου ἔτι πνείουσα καὶ αἵματος Ἑκτορέοιο.
καὶ τότ' ἐν Ἀργείοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θεσπέσιον φάτο μῦθον ἀκηχεμένη Ἀχιλῆος·
„νῦν μὲν δὴ κατ' ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
ὅσσ' ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ' ἀχνυμένη κατέθηκα·
ἀλλ' ἴτω ὅς τ' ἐσάωσε νέκυν καὶ ἄριστος Ἀχαιῶν,
καί νύ κέ οἱ θνητὰ καὶ ἄμβροτα τεύχε' ἕσασθαι
δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μέγ' εὔαδεν ἀθανάτοισιν."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ' ἐπέεσσιν,
υἱὸς Λαέρταο καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος
Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν Δαναοῖσιν,
ἀστὴρ ὡς ἀρίδηλος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
ἕσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἀστράσι παμφαίνῃσι·
τῷ εἰκὼς τεύχεσσι παρίστατο Πηλείδαο·
ᾔτεε δ' Ἰδομενῆ' αὐτὸς καὶ Νηλέος υἷα

* * * * * *

ἠδ' ἄρα μητιόεντ' Ἀγαμέμνονα· τοὺς γὰρ ἐώλπει
ἴδμεναι ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθοιο·
ὣς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κείνοις ἐπὶ πάγχυ πεποίθει·
οἳ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι.
Νέστωρ δ' Ἰδομενῆι καὶ Ἀτρέος υἱέι δίῳ
ἄμφω ἐελδομένοισιν ἔπος φάτο νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
„ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα καὶ ἄσχετον ἤματι τῷδε

ἡμῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες,
Αἴαντος μεγάλοιο περιφραδέος τ' Ὀδυσῆος
ἐσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάσχετον ἀργαλέην τε·
τῶν γάρ θ' ὁπποτέρῳ δώῃ θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,
γηθήσει κατὰ θυμόν, ὃ δ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει
πάντας ἀτεμβόμενος Δαναούς, περὶ δ' ἔξοχα πάντων
ἡμέας· οὐδ' ἔτι κεῖνος ἐν ἡμῖν, ὡς τὸ πάροιθε,
στήσεται ἐν πολέμῳ· μέγα δ' ἔσσεται ἄλγος Ἀχαιοῖς,
κείνων ὅντινα δεινὸς ἕλῃ χόλος, οὕνεκα πάντων
ἡρώων προφέρουσιν, ὃ μὲν πολέμῳ, ὃ δὲ βουλῇ.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ πείθεσθον, ἐπεί ῥα γεραίτερός εἰμι
λίην, οὐκ ὀλίγον περ, ἔχω δ' ἐπὶ γήραϊ πολλῷ
καὶ νόον, οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα·
αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολύιδρις ἀμείνων
ὁπλοτέρου πέλει ἀνδρός, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε·
τοὕνεκα Τρωσὶν ἐφῶμεν ἐύφροσι τήνδε δικάσσαι

* * * * * *

ἀντιθέῳ τ' Αἴαντι φιλοπτολέμῳ τ' Ὀδυσῆι,

* * * * * *

ἠδ' ὅτις ἐξεσάωσε νέκυν Πηληιάδαο
ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο· δορύκτητοι γὰρ ἐν ἡμῖν
πολλοὶ Τρῶες ἔασι νεοδμήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ·
οἵ ῥα δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται
οὔτινι ἦρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Ἀχαιοὺς
ἶσον ἀπεχθαίρουσι κακῆς μεμνημένοι ἄτης."

ὣς φάμενον προσέειπεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων·
„ὦ γέρον, ὡς οὔτις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
σεῖο πέλει Δαναῶν, οὔτ' ἂρ νέος οὔτε παλαιός,
ὃς φῂς Ἀργείοισιν ἀνηλεγέως χαλεπῆναι
ἄνδρα τόν, ὅντινα τῶνδε θεοὶ μετόπισθε βάλωνται
νίκης· οἱ γὰρ ἄριστοι ἐπὶ σφίσι δηριόωνται·
καί ῥά μοι ἔνδοθεν ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα μενοινᾷ,

ὄφρα δορυκτήτοισι δικασπολίην ὀπάσωμεν·
τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις ὀλέθρια μήσεται ἔργα
Τρωσὶν ἐυπτολέμοισι, χόλον δ' οὐκ ἄμμιν ὀπάσσει."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἕνα θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντες
ἀμφαδὸν ἠνήναντο δικασπολίην ἐρατεινήν·
τῶν δ' ἄρ' ἀναινομένων Τρώων ἐρικυδέες υἷες
ἕζοντ' ἐν μέσσοισι, δορύκτητοί περ ἐόντες,
ὄφρα θέμιν καὶ νεῖκος ἀρήιον ἰθύνωσιν.
Αἴας δ' ἐν μέσσοισι μέγ' ἀσχαλόων φάτο μῦθον·
„ὦ Ὀδυσεῦ φρένας αἰνέ, τί τοι νόον ἤπαφε δαίμων
ἶσον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἀκαμάτοιο;
ἦ φῂς αἰνὸν ὅμιλον ἐρυκακέειν Ἀχιλῆος
βλημένου ἐν κονίῃσιν, ὅτ' ἀμφί ἑ Τρῶες ἔβησαν,
ὁππότ' ἐγὼ κείνοισι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
σεῖο καταπτώσσοντος; ἐπεί νύ σε γείνατο μήτηρ
δείλαιον καὶ ἄναλκιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμεῖο,
ὅσσον τίς τε κύων μεγαλοβρύχοιο λέοντος·
οὐ γάρ τοι στέρνοισι πέλει μενεδήιον ἦτορ,
οὐδὲ σοὶ ἀμφιμέμηλε θράσος * *
ἀλλὰ * * * καὶ ἀτάσθαλα ἔργα.
ἦε τόδ' ἐξελάθου, ὅτ' ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
ἐλθέμεναι ἀλέεινες ἅμ' ἀγρομένοισιν Ἀχαιοῖς,
καί σε καταπτώσσοντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἐφέπεσθαι
ἤγαγον Ἀτρεΐδαι; ὡς μὴ ὤφειλες ἱκέσθαι·
σῇς γὰρ ὑπ' ἐννεσίῃσι κλυτὸν Ποιάντιον υἷα
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα·
οὐκ οἴῳ δ' ἄρα τῷγε λυγρὴν ἐπεμήσαο λώβην,
ἀλλὰ καὶ ἀντιθέῳ Παλαμήδεϊ θῆκας ὄλεθρον,
ὃς σέο φέρτερος ἔσκε βίῃ καὶ ἐύφρονι βουλῇ·
νῦν δ' ἤδη καὶ ἐμεῖο καταντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
οὔτ' εὐεργεσίης μεμνημένος, οὔτε τι θυμῷ
ἀζόμενος σέο πολλὸν ὑπέρτερον, ὅς σ' ἐνὶ χάρμῃ

ίωσα πάροιθεν ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν
ενέων, ὅτε σ' ἄλλοι ἀνὰ μόθον οἰωθέντα
ιπον ἐν δηίων ὁμάδῳ φεύγοντα καὶ αὐτόν·
ρελον καὶ ἐμεῖο θρασὺ σθένος ἐν δαΐ κείνῃ
ς Ζεὺς ἐφόβησεν ἀπ' αἰθέρος, ὄφρα σε Τρῶες
τύμοις ξιφέεσσι διαμελεϊστὶ κέδασσαν
κ κυσὶ σφετέροισι, καὶ οὐκ ἂν ἐμεῖο μενοίνας
μεναι κατέναντα δολοφροσύνῃσι πεποιθώς.
λιε, τίπτε βίῃ πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἄλλων
μενος μέσσοισιν ἔχεις νέας, οὐδέ τι θυμῷ
ς, ὥσπερ ἔγωγε, θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσσαι
; ἐπεί νύ σε τάρβος ἐπήιεν. οὐδὲ μὲν αἰνὸν
νηῶν ἀπάλαλκες· ἐγὼ δ' ὑπ' ἀταρβέι θυμῷ
ν καὶ πυρὸς ἄντα καὶ Ἕκτορος, ὅς μοι ὕπεικε
ῃ ἐν ὑσμίνῃ· σὺ δέ μιν περιδείδιες αἰεί.
ρελον τόδε νῶιν ἐνὶ πτολέμῳ τις ἄεθλον
ν, ὅτ' ἀμφ' Ἀχιλῆι δεδουπότι δῆρις ὀρώρει,
ἐκ δυσμενέων με καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
κες ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας φορέοντα
ὁμῶς Ἀχιλῆι δαΐφρονι· νῦν δ' ἄρα μύθων
ῃ πίσυνος μεγάλων ἐπιμαίεαι ἔργων·
ρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ἔντεσιν ἀκαμάτοισι
ναι Αἰακίδαο δαΐφρονος, οὐδὲ μέγ' ἔγχος
ῆσαι παλάμῃσιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
να, καί μοι ἔοικε φορήμεναι ἀγλαὰ τεύχη
καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλέα δῶρα.
τίη μύθοισιν ἐριδμαίνοντε κακοῖσιν
μεν ἀμφ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀγλαὰ τεύχη;

* * * * * *

; φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ.
ς γὰρ τόδ' ἄεθλον ἀρήιον, οὐκ ἀλεγεινῶν
ν ἐνὶ μέσσοις ἐπέων Θέτις ἀργυρόπεζα·

μύθων δ' εἶν ἀγορῇ χρειὼ πέλει ἀνθρώποισιν·
οἶδα γάρ, ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος καὶ ἀρείων
εἰμί· γένος δέ μοί ἐστιν, ὅθεν μεγάλῳ Ἀχιλῆι."
ὣς φάτο· τὸν δ' ἀλεγεινὰ παραβλήδην ἐνένιπεν
υἱὸς Λαέρταο πολύτροπα μήδεα νωμῶν·
„Αἶαν ἀμετροεπές, τί νύ μοι τόσα μὰψ ἀγορεύεις;
οὐτιδανόν τέ μ' ἔφησθα καὶ ἀργαλέον καὶ ἄναλκιν
ἔμμεναι, ὅς σέο πολλὸν ὑπέρτερος εὔχομαι εἶναι
μήδεσι καὶ μύθοισι, τάτ' ἀνδράσι κάρτος ἀέξει·
καὶ γάρ τ' ἠλίβατον πέτρην ἄρρηκτον ἐοῦσαν
μήτι ὑποτμήγουσιν ἐν οὔρεσι λατόμοι ἄνδρες
ῥηιδίως, μήτι δὲ μέγαν βαρυηχέα πόντον
ναῦται ὑπεκπερόωσιν, ὅτ' ἄσπετα κυμαίνηται·
τέχνῃσιν δ' ἀγρόται κρατεροὺς δαμόωσι λέοντας
πορδάλιάς τε σύας τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν·
ταῦροι δ' ὀβριμόθυμοι ὑπὸ ζεύγλῃς δαμόωνται
ἀνθρώπων ἰότητι· νόῳ δέ τε πάντα τελεῖται·
αἰεὶ δ' ἀφραδέος πέλει ἀνέρος ἀμφὶ πόνοισι
πᾶσι καὶ ἐν βουλῇσιν ἀνὴρ πολύιδρις ἀμείνων·
τοὔνεκ' ἐυφρονέοντα θρασὺς πάις Οἰνείδαο
λέξατό μ' ἐκ πάντων ἐπιτάρροθον, ὄφρ' ἀφίκωμαι
ἐς φύλακας· μέγα δ' ἔργον ὁμῶς ἐτελέσσαμεν ἄμφω·
καὶ δ' αὐτὸν Πηλῆος ἐυσθενέος κλυτὸν υἷα
ἤγαγον Ἀτρείδῃσιν ἐπίρροθον· ἢν δὲ καὶ ἄλλου
ἥρωος χρειώ τις ἐν Ἀργείοισι πέληται,
οὐδ' ὅγε χερσὶ τεῇσιν ἐλεύσεται, οὐδὲ μὲν ἄλλων
Ἀργείων βουλῇσιν, ἐγὼ δέ ἑ μοῦνος Ἀχαιῶν
ἄξω μειλιχίοισι παραυδήσας ἐπέεσσι
δῆριν ἐς αἰζηῶν· μέγα γὰρ κράτος ἀνδράσι μῦθος
γίνετ' ἐυφροσύνῃ μεμελημένος· ἠνορέη δὲ
ἄπρηκτος τελέθει μέγεθός τ' εἰς οὐδὲν ἀέξει
ἀνέρος, εἰ μή οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἕπηται.

αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος ὁμῶς καὶ μῆτιν ὄπασσαν
ἀθάνατοι· τεῦξαν δὲ μέγ' Ἀργείοισιν ὄνειαρ.
οὐδὲ μὲν ὥς σύ μ' ἔφησθα πάρος φεύγοντα σάωσας
δηίου ἐξ ἐνοπῆς· οὐ γὰρ φύγον, ἀλλ' ἅμα πάντας
Τρῶας ἐπεσσυμένους μένον ἔμπεδον· οἳ δ' ἐπέχυντο
ἀλκῇ μαιμώωντες· ἐγὼ δ' ὑπὸ κάρτεϊ χειρῶν
πολλῶν θυμὸν ἔλυσα· σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμα βάζεις·
οὐ γὰρ ἔμοιγ' ἐπάμυνας ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἔστης ἦρα φέρων, μή τίς νύ σε δουρὶ δαμάσσῃ
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο. νέας δ' ἐς μέσσον ἔρυσσα
οὔτι περιτρομέων δηίων μένος, ἀλλ' ἵνα μῆχος
αἰὲν ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ὑπὲρ πολέμοιο φέρωμαι·
καὶ σὺ μὲν ἔκτοσθε στήσας νέας· αὐτὰρ ἔγωγε
αὐτὸν ἀεικίσσας πληγῇς ὑπὸ λευγαλέῃσιν
ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐσήλυθον, ὄφρα πύθωμαι,
ὁππόσα μητιόωνται ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ.
οὐδὲ μὲν Ἕκτορος ἔγχος ἐδείδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἐν πρώτοις ἀνόρουσα μαχέσσασθαι μενεαίνων
κείνῳ, ὅτ' ἠνορέῃ πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
νῦν δέ σευ ἀμφ' Ἀχιλῆι πολὺ πλέονας κτάνον ἄνδρας
δυσμενέων, ἐσάωσα δ' ὁμῶς τεύχεσσι θανόντα.
οὐδὲ μὲν ἐγχείην τρομέω σέθεν, ἀλλά με λυγρὸν
ἕλκος ἔτ' ἀμφ' ὀδύνῃς περινίσσεται εἵνεκα τευχέων
τῶνδ' ὑπερουτηθέντα δαϊκταμένου τ' Ἀχιλῆος·
καὶ δ' ἐμοὶ ὡς Ἀχιλῆι πέλει Διὸς ἔξοχον αἷμα.“
ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο καρτερὸς Αἴας·
„ὦ Ὀδυσεῦ δολομῆτα καὶ ἀργαλεώτατε πάντων,
οὔ νύ σ' ἐκεῖσ' ἐνόησα πονεύμενον, οὐδέ τις ἄλλος
Ἀργείων, ὅτε Τρῶες Ἀχιλλέα δῃωθέντα
ἑλκέμεναι μενέαινον· ἐγὼ δ' ὑπὸ δουρὶ καὶ ἀλκῇ
τῶν μὲν γούνατ' ἔλυσα κατὰ μόθον, οὓς δ' ἐφόβησα
αἰὲν ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἀργαλέως φοβέοντο

χήνεσιν ἢ γεράνοισιν ἐοικότες, οἷς ἐπορούσῃ
αἰετὸς ἠιόεν πεδίον κάτα βοσκομένοισιν·
ὣς Τρῶες πτώσσοντες ἐμὸν δόρυ καὶ θοὸν ἄορ
Ἴλιον ἐσκατέδυσαν ἀλευάμενοι μέγα πῆμα·
σοὶ δὲ καὶ εἰ τότε κάρτος ἐπήλυθεν, οὔτι μευ ἄγχι
μάρναο δυσμενέεσσιν, ἑκὰς δέ που ἦσθα, καὶ αὐτὸς
ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῷ
ἀντιθέου Ἀχιλῆος, ὅπου μάλα δῆρις ὀρώρει."
ὣς φάτο· τὸν δ' Ὀδυσῆος ἀμείβετο κερδαλέον κῆρ
„Αἶαν, ἐγὼν οὐ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
οὐ νόον οὐδὲ βίην, εἰ καὶ μάλα φαίδιμος ἐσσί·
ἀλλὰ νόῳ μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμι
σεῖο μετ' Ἀργείοισι, βίῃ δέ τοι ἀμφήριστος
ἢ καὶ ἀγαυότερος· τὸ δέ που καὶ Τρῶες ἴσασιν,
οἵ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἢν ἀπάτερθεν ἴδωνται.
καὶ δ' αὐτὸς σάφα οἶδας ἐμὸν μένος, ἠδὲ καὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ παλαισμοσύνῃ πολυτειρέι πολλὰ μογήσας,
ὁππότε δὴ περὶ σῆμα δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
Πηλείδης ἐρίθυμος ἀγακλυτὰ θῆκεν ἄεθλα."
ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάις ἀντιθέοιο.
καὶ τότε Τρώιοι υἷες ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν
αἰζηῶν· νίκην δὲ καὶ ἄμβροτα τεύχεα δῶκαν
πάντες ὁμοφρονέοντες ἐυπτολέμῳ Ὀδυσῆι·
τοῦ δ' ἄμοτον γήθησε νόος· στονάχησε δὲ λαός·
παχνώθη δ' Αἴαντος ἐὺ σθένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτῷ
ἄτη ἀνιηρὴ περικάππεσε· πᾶν δέ οἱ εἴσω
ἔζεσε φοίνιον αἷμα· χολὴ δ' ὑπερέβλυσεν αἰνή·
ἤπατι δ' ἔγκατ' ἔμικτο· περὶ κραδίην δ' ἀλεγεινὸν
ἷξεν ἄχος, καὶ δριμὺ δι' ἐγκεφάλοιο θεμέθλων
ἐσσύμενον μήνιγγας ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος,
σὺν δ' ἔχεεν νόον ἀνδρός· ἐπὶ χθονὶ δ' ὄμματα πήξας
ἔστη ἀκινήτῳ ἐναλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

ἀχνύμενοί μιν ἄγεσκον ἐυπρώρους ἐπὶ νῆας
πολλὰ παρηγορέοντες· ὃ δ' ὑστατίην ποσὶν οἶμον
ἤιεν οὐκ ἐθέλων· σχεδόθεν δέ οἱ ἕσπετο Μοῖρα.
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας ἔβη καὶ ἀπείρονα πόντον,
* * * * * *

Ἀργεῖοι, δόρποιο μεμαότες ἠδὲ καὶ ὕπνου·
καὶ τότ' ἔσω μεγάλοιο Θέτις κατεδύσατο πόντου·
σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἴσαν Νηρηίδες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
νήχετο κήτεα πολλά, τάτε τρέφει ἁλμυρὸν οἶδμα·
αἳ δὲ μέγα σκύζοντο Προμηθέι μητιόεντι,
μνώμεναι, ὡς κείνοιο θεοπροπίῃσι Κρονίων
δῶκε Θέτιν Πηλῆι καὶ οὐκ ἐθέλουσαν ἄγεσθαι·
Κυμοθόη δ' ἐν τῇσι μέγ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευεν·
„ὢ πόποι, ὡς ὅγε λυγρὸς ἐπάξια πήμαθ' ὑπέτλη
δεσμῷ ἐν ἀρρήκτῳ, ὅτε οἱ μέγας αἰετὸς ἧπαρ
κεῖρεν ἀεξόμενον, κατὰ νηδύος ἔνδοθι δύνων."
ὣς φάτο Κυμοθόη κυανοπλοκάμοις ἁλίῃσιν.
ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν, ἐπεσκιόωντο δ' ἀλωαὶ
νυκτὸς ἐπεσσυμένης, ἐπεκίδνατο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ τανυπρώροισιν ἴαυον
ὕπνῳ ὑπ' ἀμβροσίῳ δεδμημένοι ἠδὲ καὶ οἴνῳ
ἡδέι, τὸν Κρήτηθε παρ' Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ
ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυκλύστοιο φέρεσκον.
Αἴας δ' Ἀργείοισι χολούμενος οὔτ' ἄρα δόρπου
μνήσατ' ἐνὶ κλισίῃ μελιηδέος, οὔτε μιν ὕπνος
ἄμφεχεν, ἀλλ' ὅγ' ἑοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων·
εἵλετο δὲ ξίφος ὀξύ, καὶ ἄσπετα πορφύρεσκεν,
ἢ ὅγ' ἐνιπρήσῃ νῆας καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Ἀργείους, ἢ μοῦνον ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
δῃώσῃ μελεϊστὶ ταμὼν δολόεντ' Ὀδυσῆα·
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντα τέλεσσεν,
εἰ μή οἱ Τριτωνὶς ἀάσχετον ἔμβαλε λύσσαν·

κήδετο γὰρ φρεσὶν ᾗσι πολυτλήτου Ὀδυσῆος
ἱρῶν μνωομένη, τά οἱ ἔμπεδα κεῖνος ἔρεξε·
τοὔνεκα δὴ μεγάλοιο μένος Τελαμωνιάδαο
τρέψεν ἀπ' Ἀργείων· ὃ δ' ἄρ' ἤιε λαίλαπι ἶσος
σμερδαλέῃ, στυγερῇσι καταιγίσι βεβριθυίῃ,
ἥτε φέρει ναύτῃσι τέρας κρυεροῖο φόβοιο,
Πληιὰς εὖτ' ἀκάμαντος ἐς Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
δύεθ', ὑποπτώσσουσα περικλυτὸν Ὠρίωνα,
ἠέρα συγκλονέουσα, μέμηνε δὲ χείματι πόντος·
τῇ εἰκὼς οἴμησεν, ὅπῃ μιν γυῖα φέρεσκον·
πάντῃ δ' ἀμφιθέεσκεν ἀναιδέι θηρὶ ἐοικώς,
ὅστε βαθυσκοπέλοιο διέσσυται ἄγκεα βήσσης,
ἀφριόων γενύεσσι καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοινῶν
ἢ κυσὶν ἢ ἀγρόταις, οἵ οἱ τέκνα δηώσωνται
ἄντρων ἐξερύσαντες, ὃ δ' ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς
* * * * * *

εἴ που ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν ἴδοι θυμήρεα τέκνα·
τῷ δ' εἴ τις κύρσειε μεμηνότα θυμὸν ἔχοντι,
αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἦμαρ·
ὣς ὅγ' ἀμείλιχα θῦνε, μέλαν δέ οἱ ἔζεεν ἦτορ,
εὖτε λέβης ἀλίαστον ἐπ' ἐσχάρῃ Ἡφαίστοιο
ῥοιβδηδὸν μαίνηται ὑπαὶ πυρὸς αἰθομένοιο,
γάστρην ἀμφὶς ἅπασαν ὅτε ξύλα πολλὰ θέρηται,
ἐννεσίῃς δρηστῆρος ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῷ,
εὐτραφέος σιάλοιο περὶ τρίχας ὥς κεν ἀμέρσῃ·
ὣς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι πελώριος ἔζεε θυμός·
μαίνετο δ' ἠύτε πόντος ἀπείριτος ἠὲ θύελλα,
ἢ πυρὸς ἀκαμάτοιο θοὸν μένος, εὖτ' ἀλίαστον
μαίνηται κατ' ὄρεσφι βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο,
πίπτῃ δ' αἰθομένῃ πυρὶ πάντοθεν ἄσπετος ὕλη·
ὣς Αἴας ὀδύνῃσι πεπαρμένος ὄβριμον ἦτορ
μαίνετο λευγαλέως· ἄπλετος δέ οἱ ἔρρεεν ἀφρὸς

ιατος· βρυχὴ δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει·
δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐπέβραχε· τοὶ δ' ὁρόωντες
; ὁμῶς ἑνὸς ἀνδρὸς ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν.
τότ' ἀπ' Ὠκεανοῖο κίε χρυσήνιος Ἠώς·
; δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν εἴκελος αὔρῃ,
ὲ ξύμβλητο νέον πρὸς Ὄλυμπον ἰούσῃ
ος ἐξ ἱερῆς, ὅθι που προτέρη μόλεν ἠοῖ·
κύσσεν ἑλοῦσ', ἐπειὴ πέλε γαμβρὸς ἀμύμων,
ιὶ Κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχέεσσιν
ἀμφὶ κάρηνα χολούμενον Ἀργείοισιν·
' ἄρ' ἣ μὲν ἔβη Ζηνὸς δόμον, ὃς δ' ἐπὶ λέκτρα
έης οἴμησεν· ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν.
' ἀκαμάτῳ ἐναλίγκιος Ὠρίωνι
ἐνὶ στέρνοισιν ἔχων ὀλοόφρονα λύσσαν·
θορεν μήλοισι, λέων ὣς ὀβριμόθυμος
π' ἀργαλέῳ δεδμημένος ἄγριον ἦτορ·
μὲν ἐν κονίῃσιν ἐπασσύτερ' ἄλλοθεν ἄλλα
ιεν, ἠύτε φύλλα μένος κρατεροῦ Βορέαο
ὅτ' ἀνομένου θέρεος μετὰ χεῖμα τράπηται·
ς μήλοισι μέγ' ἀσχαλόων ἐνόρουσεν,
νος Δαναοῖσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν.
τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφεῷ ἄγχι παραστὰς
ἄλλων Δαναῶν τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
ἤμερον ἦ τάχα πᾶσιν ὀλέθριον ἔσσεται ἦμαρ,
ος μεγάλοιο περὶ φρεσὶ μαινομένοιο,
ι νῆας ἐνιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ἡμέας
; ἐνὶ κλισίῃσι κοτεσσάμενος περὶ τευχέων·
λον μὴ τῶνδε Θέτις πέρι δῆριν ἔθηκε,
ρα Λαέρταο πάις μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ριάασθαι ἐναντίον ἄφρονι θυμῷ·
μέγ' ἀασάμεσθα, κακὸς δέ τις ἤπαφε δαίμων·
ὰρ πολέμοιο δεδουπότος Αἰακίδαο

μοῦνον ἔτ' ἦν Αἴαντος ἐὺ σθένος· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
ἡμῖν ἐξολέσουσι θεοὶ κακὰ νῶιν ἄγοντες,
ὥς κεν πάντες ἄιστον ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον."
ὣς φάμενον προσέειπεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων·
„μὴ νῦν, ὦ Μενέλαε, μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ
σκύζεο μητιόεντι Κεφαλλήνων βασιλῆι·
οὐ γάρ ὅγ' αἴτιός ἐστιν, ἐπεὶ μάλα πολλάκις ἡμῖν
γίνεται ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἄχος δ' ἄρα δυσμενέεσσιν."
ὣς οἳ μὲν Δαναῶν ἀκαχήμενοι ἠγορόωντο·
μηλονόμοι δ' ἀπάνευθε παρὰ Ξάνθοιο ῥεέθροις
πτῶσσον ὑπὸ μυρίκῃσιν ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
ὡς δ' ὅταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπτώσσωσι λαγωοὶ
θάμνοις ἐν λασίοισιν, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ κεκληγὼς
πωτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα, τανυσσάμενος πτερύγεσσιν·
ὣς οἵγ' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα·
ὀψὲ δ' ὅγ' ἀρνειοῖο κατακταμένου σχεδὸν ἔστη,
καί ῥ' ὀλοὸν γελάσας τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
„κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι, κυνῶν βόσις ἠδ' οἰωνῶν·
οὐ γάρ σ' οὐδ' Ἀχιλῆος ἐρύσσατο κύδιμα τεύχη,
ὧν ἕνεκ' ἀφραδέων μέγ' ἀμείνονι δηριάασκες·
κεῖσο, κύον· σὲ γὰρ οὔτι γοήσεται ἀμφιπεσοῦσα
κουριδίη μετὰ παιδὸς ἀάσχετον ἀσχαλόωσα,
οὐ τοκέες· τοῖς οὔτι μετέσσεαι ἐλδομένοισι
γήραος ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἐπεί νύ σε τῆλ' ἀπὸ πάτρης
οἰωνοί τε κύνες τε δεδουπότα δαρδάψουσιν."
ὣς ἄρ' ἔφη δολόεντα μετὰ κταμένοις Ὀδυσῆα
κεῖσθαι ὀιόμενος μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ·
καὶ τότε οἱ Τριτωνὶς ἀπὸ φρενὸς ἠδὲ καὶ ὄσσων
ἐσκέδασεν Μανίην βλοσυρήν, πνείουσαν ὄλεθρον·
ἣ δὲ θοῶς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
ἧχι θοαὶ ναίουσιν Ἐριννύες, αἵτε βροτοῖσιν
αἰὲν ὑπερφιάλοισι κακὰς ἐφιᾶσιν ἀνίας.

Αἴας δ', ὡς ἴδε μῆλα κατὰ χθονὸς ἀσπαίροντα,
ἀμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀίσατο γὰρ δόλον εἶναι
κ μακάρων· πάντεσσι δ' ὑπεκλάσθη μελέεσσι
λήμενος ἄλγεσι θυμὸν ἀρήιον· οὐδ' ἄρα πρόσσω
σθενεν ἀσχαλόων ἐπιβήμεναι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
λλ' ἔστη σκοπιῇ ἐναλίγκιος, ἥτ' ἐν ὄρεσσι
ασάων μάλα πολλὸν ὑπερτάτη ἐρρίζωται.
λλ' ὅτε οἱ πάλι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη,
υγρὸν ἀνεστονάχησεν, ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
„ὤ μοι ἐγώ, τί νυ τόσσον ἀπέχθομαι ἀθανάτοισιν;
ἵ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ἔθεντο,
ῆλα κατακτεῖναι, τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμοῦ·
ις ὄφελον τίσασθαι Ὀδυσσέος ἀργαλέον κῆρ
ερσὶν ἐμῇς, ἐπειή με κακῇ περικάββαλεν ἄτῃ
υγρὸς ἐὼν μάλα πάγχυ· πάθοι γε μὲν ἄλγεα θυμῷ,
ππόσα μητιόωνται Ἐριννύες ἀνθρώποισιν
ργαλέοις· δοῖεν δὲ καὶ ἄλλοις Ἀργείοισιν
σμίνας ὀλοὰς καὶ πένθεα δακρυόεντα,
ὐτῷ τ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι· μηδ' ὅγ' ἀπήμων
λθοι ἑὸν ποτὶ δῶμα λελαιόμενός περ ἱκέσθαι.
λλὰ τί μοι στυγεροῖσι μετέμμεναι ἐσθλὸν ἐόντα;
ρρέτω Ἀργείων ὀλοὸς στρατός, ἐρρέτω αἰὼν
σχετος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸς ἔχει γέρας, ἀλλὰ χερείων
ιμήεις τε πέλει καὶ φίλτερος· ἦ γὰρ Ὀδυσσεὺς
ιετ' ἐν Ἀργείοισιν, ἐμεῦ δ' ἐπὶ πάγχυ λάθοντο
ργων θ', ὁππόσ' ἔρεξα καὶ ἔτλην εἵνεκα λαῶν."
ὣς εἰπὼν πάις ἐσθλὸς ἐυσθενέος Τελαμῶνος
Ἑκτόρεον ξίφος ὦσε δι' αὐχένος· ἐκ δέ οἱ αἷμα
σσύμενον κελάρυζεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
Τυφῶν ὥς, τὸν Ζηνὸς ἐνεπρήσαντο κεραυνοί·
ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα στονάχησε πεσόντος.
καὶ τότε δὴ Δαναοὶ κίον ἀθρόοι, ὡς ἐσίδοντο

κείμενον ἐν κονίῃσι· πάρος δέ οἱ οὔτις ἵκανεν
ἐγγύς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσορόωντας·
αἶψα δ' ἄρα κταμένῳ περικάππεσον· ἀμφὶ δὲ κρᾶτα
πρηνέες ἐκχύμενοι κόνιν ἄσπετον ἀμφεχέοντο,
καί σφιν ὀδυρομένων γόος αἰθέρα δῖον ἵκανεν·
ὡς δ' ὅταν εἰροπόκων ὀίων ἄπο νήπια τέκνα
ἀνέρες ἐξελάσωσιν, ἵνα σφίσι δαῖτα κάμωνται,
αἳ δὲ μέγα σκαίρουσι διηνεκέως μεμακυῖαι
μητέρες ἐκ τεκέων σηκοὺς πέρι χηρωθέντας·
ὣς οἵγ' ἀμφ' Αἴαντα μέγα στένον ἤματι κείνῳ
πανσυδίῃ· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος Ἴδη
καὶ πεδίον καὶ νῆες ἀπειρεσίη τε θάλασσα.
Τεῦκρος δ' ἀμφ' αὐτῷ μάλα μήδετο κῆρας ἐπισπεῖν
ἀργαλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο
εἶργον· ὃ δ' ἀσχαλόων περικάππεσε τεθνειῶτι,
δάκρυα πολλὰ χέων ἀδινώτερα νηπιάχοιο,
ὅστε παρ' ἐσχαρεῶνι τέφρην περιειμένος ὤμοις
κὰκ κεφαλῆς μάλα πάμπαν ὀδύρεται ὀρφανὸν ἦμαρ
μητρὸς ἀποφθιμένης, ἥ μιν τρέφε νηίδα πατρός·
ὣς ὅγε κωκύεσκε κασιγνήτοιο δαμέντος
ἑρπύζων περὶ νεκρόν, ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
„Αἶαν καρτερόθυμε, τίη νύ τοι ἔβλαβεν ἦτορ
* * * * * *
οἷ αὐτῷ στονόεντα φόνον καὶ πῆμα βαλέσθαι;
ἦ ἵνα Τρώιοι υἷες ὀιζύος ἀμπνεύσωσιν,
Ἀργείους δ' ὀλέσωσι σέθεν κταμένοιο κιόντες;
οὐ γὰρ τοῖσδ' ἔτι θάρσος, ὅσον πάρος, ὀλλυμένοισιν
ἔσσεται ἐν πολέμῳ· σὺ γὰρ ἔπλεο πήματος ἄλκαρ·
οὐδ' ἔτ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος σέο δεῦρο θανόντος
ἁνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐέλδομαι ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
ὄφρα με σὺν σοὶ γαῖα φερέσβιος ἀμφικαλύπτῃ·
οὐ γάρ μοι τοκέων τόσσον μέλει, εἴ που ἔτ' εἰσίν,

ἔτ᾽ ἀμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα,
σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλεο κῦδος.“
α μέγα στενάχων· ἐπὶ δ᾽ ἔστενε δῖα Τέκμησσα,
)ς παράκοιτις ἀμύμονος, ἥνπερ ἐοῦσαν
ν σφετέρην ἄλοχον θέτο, καί μιν ἔτευξε
ν ἔμμεν ἄνασσαν, ὅσων ἀνὰ δῶμα γυναῖκες
αὶ μεδέουσι παρ᾽ ἀνδράσι κουριδίοισιν·
ἀκαμάτῃσιν ὑπ᾽ ἀγκοίνῃσι δαμεῖσα
ιάκην τέκεθ᾽ υἱόν, ἐοικότα πάντα τοκῆι·
μὲν οὖν ἔτι τυτθὸς ἐνὶ λεχέεσσι λέλειπτο·
ἔγα στενάχουσα φίλῳ περικάππεσε νεκρῷ
ὶς ἐν κονίῃσι, καλὸν δέμας αἰσχύνουσα·
ὀλοφυδνὸν ἄυσε μέγ᾽ ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
μοι ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ θάνες, οὔτι δαϊχθεὶς
νέων παλάμῃσιν ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ·
πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐ γὰρ ἐώλπειν
κταφθιμένοιο πολύστονον ἦμαρ ἰδέσθαι
)ίῃ· τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ Κῆρες ἔχευαν·
ὄφελον τὸ πάροιθε περὶ τραφερὴ χάνε γαῖα,
έο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
ερειότερόν ποτ᾽ ἐσήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
τε με πρώτιστον ἐμῆς ἀποτηλόθι πάτρης
κέων εἴρυσσας ἅμ᾽ ἄλλης ληιάδεσσι
ὀλοφυρομένην, ἐπειή νύ με τὸ πρὶν ἄνασσαν
ν περ ἐοῦσαν ἐπήιε δούλιον ἦμαρ·
ιοι οὔτε πάτρης θυμηδέος, οὔτε τοκήων
εται οἰχομένων, ὁπόσον σέο δηωθέντος,
ά μοι δειλῇ θυμήρεα πάντα μενοίνας,
μ᾽ ἔθηκας ἄκοιτιν ὁμόφρονα, καί ῥά μ᾽ ἔφησθα
ν αὐτίκ᾽ ἄνασσαν ἐυκτιμένης Σαλαμῖνος
σας Τροίηθε· τὰ δ᾽ οὐ θεὸς ἄμμι τέλεσσεν·
ιὺ μέν μοι ἄιστος ἀποίχεαι, οὐδέ νύ σοί περ

μέμβλετ' ἐμεῦ καὶ παιδός, ὃς οὐ πατρὶ τέρψεται ἦτορ,
οὐ σέο κοιρανίης ἐπιβήσεται, ἀλλά μιν ἄλλοι
δμῶα λυγρὸν τεύξουσιν, ἐπεὶ πατρὸς οὐκέτ' ἐόντος
νηπίαχοι κομέονται ὑπ' ἄνδρεσσιν μάλα πολλὸν
χειροτέροις· ὀλοῇ γὰρ ὑπ' ὀρφανίῃ βαρὺς αἰὼν
παισὶ πέλει, καὶ πήματ' ἐπ' ἄλλοθεν ἄλλα χέονται.
καὶ δέ με δειλαίην τάχα δούλιον ἵξεται ἦμαρ·
οἰχομένου σέο πρόσθεν, ὅ μοι θεὸς ὣς ἐτέτυξο."
ὣς φαμένην προσέειπε φίλα φρονέων Ἀγαμέμνων·
„ὦ γύναι, οὔ νύ σέ τις δμωήν ποτε θήσεται ἄλλος,
Τεύκρου ἔτι ζώοντος ἀμύμονος ἠδ' ἐμεῦ αὐτοῦ·
ἀλλά σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίοις γεράεσσι,
τίσομεν ὥστε θεήν, καὶ σὸν τέκος, ὡς ἔτ' ἐόντος
ἀντιθέου Αἴαντος, ὃς ἔπλετο κάρτος Ἀχαιῶν.
αἴθ' ὄφελον μηδ' ἄλγος Ἀχαιίδι θήκατο πάσῃ,
αὐτὸς ἑῇ ὑπὸ χειρὶ δαμείς· οὐ γάρ μιν ἀπείρων
δυσμενέων σθένε λαὸς ὑπ' Ἄρεϊ δῃώσασθαι."
ὣς ἔφατ' ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
οἰκτρὸν ἀνεστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος
μυρομένων, ὀλοὴ δὲ περὶ σφίσι πέπτατ' ἀνίη·
καὶ δ' αὐτὸν λάβε πένθος Ὀδυσσέα μητιόεντα
κείνου ἀποκταμένοιο, καὶ ἀχνύμενος κατὰ θυμὸν
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἀκηχεμένοισιν Ἀχαιοῖς·
„ὦ φίλοι, ὡς οὔπω τι κακώτερον ἄλλο χόλοιο
γίνεται, ὅστε βροτοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξει·
ὃς καὶ νῦν Αἴαντα πελώριον ἐξορόθυνεν
ἀμφ' ἐμοὶ ἐν φρεσὶν ᾗσι χολούμενον· ὡς ὄφελόν μοι
μή ποτε Τρώιοι υἷες Ἀχιλλέος εἵνεκα τευχέων
νίκην ἀμφεβάλοντ' ἐρικυδέα, τῆς πέρι θυμὸν
ἀχνύμενος πάις ἐσθλὸς ἐυσθενέος Τελαμῶνος
ὤλετο χερσὶν ἑῇσι· χόλου δέ οἱ οὔτι ἔγωγε
αἴτιος, ἀλλά τις Αἶσα πολύστονος, ἥ μιν ἐδάμνα·

εἰ γάρ μοι κέαρ ἔνδον ἐνὶ στέρνοισιν ἐώλπει
κεῖνον ἀλαστήσειν καθ' ἑὸν νόον, οὔτ' ἂν ἔγωγε
ἦλθον ἐριδμαίνων νίκης ὕπερ, οὔτε τιν' ἄλλον
ἐν Δαναοῖσιν ἔασα μεμαότα δηριάασθαι,
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα τεύχε' ἀείρας
προφρονέως ἂν ὄπασσα, καὶ εἴ τί περ ἄλλο μενοίνα.
νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι
ὠισάμην μετόπισθεν, ἐπεί ῥά οἱ οὔτε γυναικός,
οὔτε περὶ πτόλιος μαχόμην, οὔτ' εὐρέος ὄλβου,
ἀλλά μοι ἀμφ' ἀρετῆς νεῖκος πέλεν, ἧς πέρι δῆρις
τερπνὴ γίνεται αἰὲν ἐύφροσιν ἀνθρώποισι·
κεῖνος δ' ἐσθλὸς ἐὼν στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος Αἴσῃ
ἤλιτεν· οὐ γὰρ ἔοικε μέγ' ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο, καὶ ἄλγεα πόλλ' ἐπιόντα
τλῆναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενί, μηδ' ἀκάχησθαι."
ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάις ἀντιθέοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο γόου καὶ πένθεος αἰνοῦ,
δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἔτ' ἀχνυμένοισιν ἔειπεν·
„ὦ φίλοι, ὡς ἄρα Κῆρες ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσαι
ἡμῖν αἶψ' ἐβάλοντο λυγρῷ ἐπὶ πένθεϊ πένθος,
Αἴαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ' Ἀχιλῆος
ἄλλων τ' Ἀργείων ἠδ' υἱέος ἡμετέροιο
Ἀντιλόχου· ἀλλ' οὔτι θέμις κταμένους ἐνὶ χάρμῃ
κλαίειν ἤματα πάντα καὶ ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλὰ γόου λήσασθαι ἀεικέος, οὕνεκ' ἄμεινον
ἔρδειν, ὅσσα βροτοῖσιν ἐπὶ φθιμένοισιν ἔοικε,
πυρκαϊὴν καὶ σῆμα, καὶ ὀστέα ταρχύσασθαι·
νεκρὸς δ' οὔτι γόοισιν ἀνέγρεται, οὐδέ τι οἶδε
φράσσασθ', εὖτέ ἑ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχάνωσιν."
ἦ ῥα παρηγορέων· περὶ δ' ἀντίθεοι βασιλῆες
ἀθρόοι αἶψ' ἀγέροντο, μέγ' ἀχνύμενοι κέαρ ἔνδον,
καί ἑ μέγαν περ ἐόντα θοῶς ποτὶ νῆας ἔνεικαν

πολλοὶ ἀείραντες· κατὰ δὲ σπείροισι κάλυψαν
αἷμ' ἀποφαιδρύναντες, ὅ οἱ βριαροῖς μελέεσσι
τερσόμενον περίκειτο καὶ ἔντεσι σὺν κονίῃσι.
καὶ τότ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων φέρον ἄσπετον ὕλην
αἰζηοί, πάντῃ δὲ νέκυν πέρι νηήσαντο·
πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα
φάρεά τ' εὐποίητα βοῶν τ' ἐρικυδέα φῦλα,
ἠδὲ καὶ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένους ποσὶν ἵππους,
χρυσόν τ' αἰγλήεντα καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν,
ὅσσα πάρος κταμένων ἀποαίνυτο φαίδιμος ἀνήρ,
ἤλεκτρόν τ' ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τόν ῥά τέ φασιν
ἔμμεναι Ἡελίοιο πανομφαίοιο θυγατρῶν
δάκρυ, τὸ δὴ Φαέθοντος ὑπὲρ κταμένοιο χέαντο
μυρόμεναι μεγάλοιο παρὰ ῥόον Ἠριδάνοιο,
καὶ τὸ μὲν Ἠέλιος γέρας ἄφθιτον υἱέι τεύχων
ἤλεκτρον ποίησε μέγα κτέαρ ἀνθρώποισι,
τόν ῥα τότ' εὐρυπέδοιο πυρῆς καθύπερθε βάλοντο
Ἀργεῖοι κλυτὸν ἄνδρα δεδουπότα κυδαίνοντες
Αἴαντ'· ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλα στενάχοντες ἔθεντο
τιμήεντ' ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἱμερόεντα,
ἠδὲ καὶ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος, ἄλλα τε πάντα,
ὁππόσα κυδήεντα καὶ ἀγλαὸν ὄλβον ὀφέλλει·
ἐν δ' ἔβαλον κρατεροῖο πυρὸς μένος· ἦλθε δὲ πνοιὴ
ἐξ ἁλός, ἣν προέηκε θεὰ Θέτις, ὄφρα θέρηται
Αἴαντος μεγάλοιο βίη· ὃ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ
καίετο πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
οἷός που τὸ πάροιθε Διὸς στονόεντι κεραυνῷ
Ἐγκέλαδος δέδμητο κατ' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
Θρινακίης ὑπένερθεν, ὅλη δ' ὑπετύφετο νῆσος·
ἢ οἷος ζώοντα μέλη πυρὶ δῶκε θέρεσθαι
Ἡρακλέης Νέσσοιο δολοφροσύνῃσι χαλεφθείς,
ὁππότ' ἔτλη μέγα ἔργον, ὅλη δ' ἀμφέστενεν Οἴτη

;ωοῦ καιομένοιο, μίγη δέ οἱ ἠέρι θυμὸς
ἄνδρα λιπὼν ἀρίδηλον, ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν
ιὐτός, ἐπεί οἱ σῶμα πολύκμητον χάδε γαῖα·
:οῖος ἄρ' ἐν πυρὶ κεῖτο λελασμένος ἰωχμοῖο
Αἴας σὺν τεύχεσσι· πολὺς δ' ἐστείνετο λαὸς
ιἰγιαλοῖς· Τρῶες δ' ἐγάννυντ', ἀκάχοντο δ' Ἀχαιοί.
ἀλλ' ὅτε δὴ δέμας ἠὺ κατήνυσε πῦρ ἀίδηλον,
ὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
;ηλῷ ἐνὶ χρυσέῃ θῆκαν· περὶ δέ σφισι γαῖαν
;εῦαν ἀπειρεσίην Ῥοιτηίδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς·
:ὐτίκα δ' ἐσκίδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας
υμὸν ἀκηχεμένοι· τὸν γὰρ τίον ἶσον Ἀχιλλεῖ.
ὺξ δ' ἐπόρουσε μέλαινα μετ' ἀνέρας ὕπνον ἄγουσα·
ἳ δ' ἄρα δαῖτ' ἐπάσαντο καὶ ἠριγένειαν ἔμιμνον,
αιὸν ἀποβρίξαντες ἀραιοῖσι βλεφάροισιν·
ἰνῶς γὰρ φοβέοντο κατὰ φρένα, μή σφισι Τρῶες
υκτὸς ἐπέλθωσιν Τελαμωνιάδαο θανόντος.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.

Ἠὼς δ' Ὠκεανοῖο ῥόον καὶ λέκτρα λιποῦσα
ιθωνοῦ προσέβη μέγαν οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ίδνατο παμφανόωσα· γέλασσε δὲ γαῖα καὶ αἰθήρ·
οὶ δ' εἰς ἔρ: α τράποντο βροτοὶ ῥεῖα φθινύθοντες,
λλος δ' ἀλλοίοισιν ἐπῴχετο· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

εἰς ἀγορὴν ἐχέοντο καλεσσαμένου Μενελάου·
καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἠγερέθοντο,
δὴ τότ' ἐνὶ μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηύδα·
„κέκλυτε μῦθον ἐμεῖο, θεηγενέες βασιλῆες,
ὡς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἦτορ
λαῶν ὀλλυμένων, οἵ ῥ' ἤλυθον εἵνεκ' ἐμεῖο
δῆριν ἐς ἀργαλέην, τοὺς οὐχ ὑποδέξεται οἶκος,
οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος Αἶσα·
ὡς ὄφελον Θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
αὐτῷ ἐμοὶ ἐπόρουσε, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
νῦν δέ μοι ἀλλήκτους ὀδύνας ἐνεθήκατο δαίμων,
ὄφρ' ὁρόω κακὰ πολλά· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν
εἰσορόων ἐπὶ δηρὸν ἀμήχανα ἔργα μόθοιο;
ἀλλ' ἄγεθ', ὅσσοι ἔτ' εἰμέν, ἐπ' ὠκυπόροισι νέεσσι
καρπαλίμως φεύγωμεν ἑὴν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
Αἴαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ' Ἀχιλῆος,
τῶν ἐγὼ οὐκ ὀίω κταμένων ὑπαλύξαι ὄλεθρον
ἡμέας, ἀλλ' ὑπὸ Τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλέοισιν
εἵνεκ' ἐμεῦ Ἑλένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔτι
μέμβλεται ὡς ὑμέων, ὁπότε κταμένους ἐσίδωμαι
ἐν πολέμῳ· κείνη δ' ἀλαπαδνοτάτῳ σὺν ἀκοίτῃ
ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς φρένας εἵλετο δαίμων
ἐκ κραδίης, ὅτ' ἐμεῖο λίπεν δόμον ἠδὲ καὶ εὐνήν.
ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ μελήσει·
ἡμεῖς δ' αἶψα νεώμεθ', ἐπεὶ πολὺ λώιόν ἐστιν
ἐκφυγέειν πολέμοιο δυσηχέος, ἢ ἀπολέσθαι.“
ὣς ἔφατ' Ἀργείων πειρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίῃ πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ,
Τρῶας ὅπως ὀλέσῃ, καὶ τείχεα μακρὰ πόληος
ῥήξῃ ὑπὲκ θεμέθλων, μάλα δ' αἵματος ἄσῃ Ἄρηα,
δίου Ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
οὐ γάρ τι ζήλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο.

καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινεν, ἑῇ δ' ἐπιίζανεν ἕδρῃ·
καὶ τότε Τυδείδης ἐγχέσπαλος ὦρτ' ἐνὶ μέσσοις,
καί ῥα θοῶς νείκεσσεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
„ἆ δείλ' Ἀτρέος υἱέ, τίη νύ σε δεῖμα κιχάνει
ἀργαλέον, καὶ τοῖα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις,
ὡς πάις ἠὲ γυνή, τῶνπερ σθένος ἔστ' ἀλαπαδνόν;
ἀλλὰ σοὶ οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
* * * * * *
πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
θάρσος γὰρ μερόπεσσι κλέος μέγα, φύζα δ' ὄνειδος.
εἰ δ' ἄρα τις καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρῳ,
ῥίψω δ' οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτῃσιν ἐδωδήν·
ἀλλ' ἄγεθ', οἷσι μέμηλεν ὀρινέμεναι μένε' ἀνδρῶν,
λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνάντων κατὰ νῆας
δούρατα θηγέμεναι, παρά τ' ἀσπίδας ἄλλα τε πάντα
εὖ θέσθαι, καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσσασθαι ἅπαντας
* * * * * *
ἀνέρας ἠδ' ἵππους, οἵτ' ἐς πόλεμον μεμάασιν·
ἐν πεδίῳ δ' ὤκιστα διακρινέει μένος Ἄρης."
ὣς φάτο Τυδείδης· κατὰ δ' ἕζετο, ἦχι πάρος περ·
τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπῃ θέμις ἔστ' ἀγορεύειν·
„κέκλυτέ μευ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων·
ἴστε γάρ, ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν·
ἤδη μὲν καὶ πρόσθ' ἐφάμην δεκάτῳ λυκάβαντι
πέρσειν Ἴλιον αἰπύ· τὸ δὴ νῦν ἐκτελέουσιν
ἀθάνατοι· νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ἄγε, Τυδέος υἷα μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα
πέμψωμεν Σκῦρόνδε θοῶς ἐν νηὶ μελαίνῃ,
οἵ ῥα παραιπεπίθοντες Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα
ἄξουσιν· μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει."

ὣς φάτο Θέστορος υἱὸς ἐύφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
γηθόσυνοι κελάδησαν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον, ὡς ἀγόρευε·
καὶ τότε Λαέρταο πάις μετέειπεν Ἀχαιοῖς·
„ὦ φίλοι, οὐκέτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν
σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει εἰσαΐουσιν·
οἶδα γάρ, ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν οὔτ' ἀγορητὴς
ἁνδάνει, οὔτ' ἄρ' ἀοιδός, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι
* * * * * *

νῦν δ', ὅπερ εὔαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν Ἀργείοισι,
Τυδείδαο μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμι·
ἄμφω γάρ κεν ἰόντε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄξομεν ὄβριμον υἷα παρακλίναντ' ἐπέεσσιν,
εἴ καί μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκει
μήτηρ ἐν μεγάροισιν, ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
ἐλπομένη κατὰ θυμὸν ἀρήιον ἔμμεναι υἷα
* * * * * *

ὣς φάμενον προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
„ὦ Ὀδυσεῦ, μέγ' ὄνειαρ ἐυσθενέων Ἀργείων,
ἤνπερ Ἀχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο, πόροι δέ τις οὐρανιώνων
νίκην εὐχομένοισι καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἱκέσθαι,
δώσω οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην
Ἑρμιόνην, καὶ πολλὰ καὶ ὄλβια δῶρα σὺν αὐτῇ
προφρονέως· οὐ γάρ μιν ὀίομαι οὔτε γυναῖκα,
οὔτ' ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ὀνόσασθαι."
ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμησαν ἔπεσσι.
καὶ τότε λῦτ' ἀγορή· τοὶ δ' ἐσκίδναντ' ἐπὶ νῆας
ἱέμενοι δείπνοιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή·
καί ῥ' ὅτε δὴ παύσαντο κορεσσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆι περίφρονι Τυδέος υἱὸς

ͅ)ὴν εἴρυσσεν ἀπειρεσίης ἁλὸς εἴσω·
λίμως δ' ἤια καὶ ἄρμενα πάντα βαλόντες
* * * * *

:αὶ αὐτοὶ ἔβαν, μετὰ δέ σφισιν εἴκοσι φῶτες
ːς εἰρεσίης, ὁπότ' ἀντίαι ὦσιν ἄελλαι,
:ότ' εὐρέα πόντον ὑποστορέῃσι γαλήνη·
ὅτε δὴ κληῖσιν ἐπ' εὐτύκτοισι κάθισσαν,
ν ἁλὸς μέγα χεῦμα· πολὺς δ' ἀμφέζεεν ἀφρός·
δ' ἀμφ' ἐλάτῃσι διεπρήσσοντο κέλευθοι
'πεσσυμένης· τοὶ δ' ἱδρώοντες ἔρεσσον·
)θ' ὑπὸ ζεύγλῃσι βόες μέγα κεκμηῶτες
τέην ἐρύσσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπήνην
τετριγυῖαν ὑπ' ἄξονι δινήεντι
ενοι, πουλὺς δὲ κατ' αὐχένος ἠδὲ καὶ ὤμων
ἀμφοτέροισι κατέσσυται ἄχρις ἐπ' οὖδας·
ιος μογέεσκον ὑπὸ στιβαρῇς ἐλάτῃσιν
· μάλα δ' ὦκα διήνυον εὐρέα πόντον.
)ς δ' ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀποσκοπίαζον ἰόντας·
δ' αἰνὰ βέλεμνα καὶ ἔγχεα, τοῖσι μάχοντο.
δ' ἄστεος ἐντὸς ἀταρβέες ἐντύνοντο,
εμον μεμαῶτες ἰδ' εὐχόμενοι μακάρεσσι
'αί τε πόνοιο καὶ ἀμπνεῦσαι καμάτοιο.
σι δ' ἐελδομένοισι θεοὶ μέγα πήματος ἄλκαρ
ʼ Εὐρύπυλον κρατεροῦ γένος Ἡρακλῆος·
λαοὶ ἕποντο δαήμονες ἰωχμοῖο
, ὅσοι δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι Καΐκου
ον, κρατερῇσι πεποιθότες ἐγχείῃσιν.
έ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ Τρώιοι υἷες·
πόθ' ἕρκεος ἐντὸς ἐεργμένοι ἀθρήσωσιν
ἀνέρα χῆνες, ὅτις σφίσιν εἴδατα βάλλῃ,
* * * * *

σιν, τοῦ δ' ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος·

ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο
ὄβριμον Εὐρύπυλον, τοῦ δ' ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
τέρπετ' ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναῖκες
θάμβεον ἀνέρα δῖον· ὃ δ' ἔξοχος ἔσσυτο λαῶν,
ἠύτε τις θώεσσι λέων ἐν ὄρεσσι μετελθών·
τὸν δὲ Πάρις δείδεκτο, τίεν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον·
τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν, ἰῆς τ' ἐτέτυκτο γενέθλης·
τὸν γὰρ δὴ τέκε δῖα κασιγνήτη Πριάμοιο
Ἀστυόχη, κρατερῇσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
Τηλέφου, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέι Ἡρακλῆι
λάθρῃ ἑοῖο τοκῆος ἐυπλόκαμος τέκεν Αὔγη·
καί μιν τυτθὸν ἐόντα καὶ ἰσχανόωντα γάλακτος
θρέψε θοή ποτε κεμμάς, ἑῷ δ' ἴσα φίλατο νεβρῷ,
μαζὸν ὑποσχομένη βουλῇ Διός· οὐ γὰρ ἐῴκει
ἔκγονον Ἡρακλῆος ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι·
τοῦ δ' ἄρα κύδιμον υἷα Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ
ἦγεν ἑὸν ποτὶ δῶμα δι' εὐρυχόροιο πόληος
σῆμα πάρ' Ἀσσαράκοιο καὶ Ἕκτορος αἰπὰ μέλαθρα
νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγχι
δώματ' ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἑρκείοιο·
καί μιν ἀδελφειῶν πηῶν θ' ὕπερ ἠδὲ τοκήων
εἴρετο προφρονέως· ὃ δέ οἱ μάλα πάντ' ἀγόρευεν·
ἄμφω δ' ὣς ὀάριζον ἅμ' ἀλλήλοισι κιόντες.
ἦλθον δ' ἐς μέγα δῶμα καὶ ὄλβιον· ἔνθα δ' ἄρ' ἧστο
ἀντιθέη Ἑλένη Χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος·
καί ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποιπνύεσκον,
ἄλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλειτοῦ θαλάμοιο
ἔργα τιτυσκόμεναι, ὁπόσα δμωῇσιν ἔοικεν·
Εὐρύπυλον δ' Ἑλένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορόωσα,
κεῖνος δ' αὖθ' Ἑλένην· μετὰ δ' ἀλλήλους ἐπέεσσιν
ἄμφω δεικανόωντο δόμῳ ἐνὶ κηώεντι·
δμῶες δ' αὖτε θρόνους δοιὼ θέσαν ἐγγὺς ἀνάσσης·

ϰ δ' Ἀλέξανδρος ϰατ' ἄρ' ἕζετο, πὰρ δ' ἄρα τῷγε
ιύπυλος. λαοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο,
φυλαϰτῆρες Τρώων ἔσαν ὀβριμόθυμοι·
α δὲ τεύχεα θῆϰαν ἐπὶ χθόνα, πὰρ δὲ ϰαὶ ἵππους
σαν ἔτι πνείοντας ὀιζυροῖο μόγοιο·
ὲ φάτνῃσι βάλοντο, τάτ' ὠϰέες ἵπποι ἔδουσι.
ϰαὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετο δ' αἶα ϰαὶ αἰθήρ·
' ἄρα δαῖτ' ἐπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
τειοι Τρῶές τε· πολὺς δ' ἐπὶ μῦθος ὀρώρει
νυμένων· πάντῃ δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
ετο πὰρ ϰλισίῃσιν· ἐπίαχε δ' ἠπύτα σύριγξ,
οί τε λιγυροῖσιν ἀρηράμενοι ϰαλάμοισιν,
ιὶ δὲ φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἱμερόεσσα·
νεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εἰσορόωντες
* * * εἰσαΐοντες
ῶν φορμίγγων τ' ἰαχήν, ἀνδρῶν τε ϰαὶ ἵππων,
ιγγός θ', ἣ δαιτὶ μεταπρέπει ἠδὲ νομεῦσι·
νεϰ' ἄρ' οἷσιν ἕϰαστος ἐπὶ ϰλισίῃσι ϰέλευσε
ς ἀμοιβαίῃσι φυλασσέμεν ἄχρις ἐς ἠῶ,
σφεας Τρῶες ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι ϰιόντες,
α τότ' αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίναζον.
ῶς δ' αὔτως ϰατὰ δώματ' Ἀλεξάνδροιο δαΐφρων
ντο Τηλεφίδης μετ' ἀγαϰλειτῶν βασιλήων·
λὰ δ' ἄρα Πρίαμός τε ϰαὶ ἄλλοι Τρώιοι υἷες
ης ηὔχοντο μιγήμεναι Ἀργείοισιν
* * * * * *
η ἐν ἀργαλέῃ· ὃ δ' ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν·
ὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δῶμαθ' ἕϰαστος·
ρύπυλος δ' αὐτοῦ ϰατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν,
* * * * * *
έγος εὐποίητον, ὅπῃ πάρος αὐτὸς ἴαυεν
Ἀλέξανδρος μετ' ἀγαϰλειτῆς ἀλόχοιο·

κεῖνο γὰρ ἔκπαγλόν τε καὶ ἔξοχον ἔπλετο πάντων·
ἔνθ' ὅγε λέξατ' ἰών· τοὶ δ' ἄλλοσε κοῖτον ἕλοντο
μέχρις ἐπ' ἠριγένειαν ἐύθρονον. αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
Τηλεφίδης ἀνόρουσε καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἵκανε
σύν τ' ἄλλοις βασιλεῦσιν, ὅσοι κατὰ Ἴλιον ἦσαν·
λαοὶ δ' αὐτίκ' ἔδυσαν ἐν ἔντεσι μαιμώωντες,
πάντες ἐνὶ πρώτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι.
ὣς δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περικάτθετο γυίοις
τεύχεα μαρμαρέῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσι·
καί οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δῖαν ἔκειτο,
ὁππόσα πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σθένος Ἡρακλῆος.
  ἐν μὲν ἔσαν βλοσυρῇσι γενειάσι λιχμώωντες
δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δράκοντες,
σμερδαλέον μεμαῶτες· ὃ δέ σφεας ἄλλοθεν ἄλλον
νηπιαχός περ ἐὼν ὑπεδάμνατο· καί οἱ ἀταρβὴς
ἔσκε νόος καὶ θυμός, ἐπεὶ Διὶ κάρτος ἐῴκει
ἐξ ἀρχῆς· οὐ γάρ τι θεῶν γένος οὐρανιώνων
ἄπρηκτον τελέθει καὶ ἀμήχανον, ἀλλά οἱ ἀλκὴ
ἕσπετ' ἀπειρεσίη καὶ νηδύος ἔνδον ἐόντι.
  ἐν δὲ Νεμειαίοιο βίη ἐτέτυκτο λέοντος,
ὀβρίμου Ἡρακλῆος ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσι
τειρόμενος κρατερῶς· βλοσυρῆς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσσιν
αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀποπνείοντι δ' ἐῴκει.
  ἄγχι δέ οἱ πεπόνητο μένος πολυδειράδος ὕδρης
αἰνὸν λιχμώωσα· καρήατα δ' ἀλγινόεντα
ἄλλα μὲν ἂρ δέδμητο κατὰ χθονός, ἄλλα δ' ἄεξεν
ἐξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ' ἔχεν Ἡρακλῆα
θαρσαλέον τ' Ἰόλαον, ἐπεὶ κρατερὰ φρονέοντε
ἄμφω, ὃ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώωντα
ἅρπῃ ὑπ' ἀγκυλόδοντι θοῶς, ὃ δὲ καῖε σιδήρῳ
αἰθομένῳ· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς ὁμοκλή.
  ἑξείης δ' ἐτέτυκτο βίη συὸς ἀκαμάτοιο,

ἰφριόων γενύεσσι· φέρεν δέ μιν, ὡς ἐτεόν περ,
ζωὸν ἐς Εὐρυσθῆα μέγα σθένος Ἀλκείδαο.
κεμμὰς δ' εὖ ἤσκητο θοὴ πόδας, ἥτ' ἀλεγεινῶν
ἀμφὶ περικτιόνων μέγ' ἐσίνετο πᾶσαν ἀλωήν·
καὶ τὴν μὲν χρυσέοιο κεράατος ὄβριμος ἥρως
ἔμφεχεν, οὐλομένοιο πυρὸς πνείουσαν ἀυτμήν.
ἀμφὶ δ' ἄρα στυγεραὶ Στυμφηλίδες, αἳ μὲν ὀιστοῖς
βλήμεναι ἐν κονίῃσιν ἀπέπνεον, αἳ δ' ἔτι φύζης
μνωόμεναι πολιοῖο δι' ἠέρος ἐσσεύοντο·
τῇσι δ' ἔφ' Ἡρακλέης κεχολωμένος ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
ὃν ἀεὶ προΐαλλε, μάλα σπεύδοντι ἐοικώς.
ἐν δὲ καὶ Αὐγείαο μέγας σταθμὸς ἀντιθέοιο
τεχνήεις ἤσκητο κατ' ἀκαμάτοιο βοείης·
τῷ δ' ἄρα θεσπεσίοιο βαθὺν ῥόον Ἀλφειοῖο
ὄβριμος Ἡρακλέης ἐπαγίνεεν· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
θάμβεον ἄσπετον ἔργον. ἀπόπροθι δ' ἔπλετο ταῦρος
πυρπνόος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀμαιμάκετόν περ ἐόντα
γνάμπτε βίῃ κρατεροῖο κεράατος· οἳ δέ οἱ ἄμφω
ἀκάματοι μυῶνες ἐρειδομένοιο τέταντο·
καί ῥ' ὃ μὲν ὡς μυκηθμὸν ἱεὶς πέλεν. ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἀμφὶ σάκος πεπόνητο θεῶν ἐπιειμένη εἶδος
Ἱππολύτη· καὶ τὴν μὲν ὑπὸ κρατερῇσι χέρεσσι
δαιδαλέου ζωστῆρος ἀμερσέμεναι μενεαίνων
εἷλκε κόμης ἵπποιο κατ' ὠκέος· αἳ δ' ἀπάτερθεν
ἄλλαι ὑποτρομέεσκον Ἀμαζόνες. ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Θρηικίην ἀνὰ γαῖαν ἔσαν Διομήδεος ἵπποι
ἀνδροβόροι· καὶ τὰς μὲν ἐπὶ στυγερῇσι φάτνῃσιν
αὐτῷ σὺν βασιλῆι κακὰ φρονέοντι δάιξεν.
ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος
τεθναότος παρὰ βουσί· καρήατα δ' ἐν κονίῃσιν
αἱματόεντα κέχυντο, βίῃ ῥοπάλοιο δαμέντα·
πρόσθε δέ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων,

Ὄρθρος, ἀνιηρῷ ἐναλίγκιος ὄβριμον ἀλκὴν
Κερβέρῳ, ὅς ῥά οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ.
ἀμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχατο μαρμαίροντα
Ἑσπερίδων ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
πτώσσουσαι θρασὺν υἷα Διὸς μεγάλοιο φέβοντο.
ἐν δ' ἄρ' ἔην, μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι,
Κέρβερος, ὅν ῥ' ἀκάμαντι Τυφωέι γείνατ' Ἔχιδνα
ἄντρῳ ὑπ' ὀκρυόεντι μελαίνης ἀγχόθι νυκτός,
ἀμφ' ὀλοῇσι πύλῃσι πολυκλαύτου Ἀίδαο,
εἴργων νεκρὸν ὅμιλον ὑπ' ἠερόεντι βερέθρῳ·
ῥεῖα δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πληγῇσι δαμάσσας
ἦγε καρηβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
ἕλκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς ἀήθεα χῶρον,
θαρσαλέως. ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγκεα μακρὰ
Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμὰ Προμηθέος ἄλλυδις ἄλλα
αὐτῇς σὺν πέτρῃσιν ἀναρρήξας ἀραρυίαις
λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀγχόθι κεῖτο
αἰετός, ἀλγινόεντι δέμας βεβλημένος ἰῷ.
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα κάρτος
ἀμφὶ Φόλοιο μέλαθρον· ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ οἶνος,
ἀντίον Ἡρακλῆι τεράατα κεῖνα μάχεσθαι·
καί ῥ' οἳ μὲν πεύκῃσι περὶ δμηθέντες ἔκειντο,
τὰς ἔχον ἐν χείρεσσι, μάχης ἄκος· οἳ δ' ἔτι μακρῇς
δηριόωντ' ἐλάτῃσι μεμαότες, οὐδ' ἀπέληγον
ὑσμίνης· πάντων δὲ καρήατα δεύετο λύθρῳ
θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον, ὡς ἐτεόν περ·
οἴνῳ δ' αἷμα μέμικτο, συνηλοίητο δὲ πάντα
εἴδατα καὶ κρητῆρες ἐΰξεστοί τε τράπεζαι.
Νέσσον δ' αὖθ' ἑτέρωθι παρὰ ῥόον Εὐηνοῖο
κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης ὑπεδάμνατ' οἰστῷ,

μφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος. ἐν δ' ἐτέτυκτο
βρίμου Ἀνταίοιο μέγα σθένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
μφὶ παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριόωντα
ψοῦ ἀειράμενος κρατερῇς συνέαξε χέρεσσι.
κεῖτο δ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐυρρόου Ἑλλησπόντου
ργαλέον μέγα κῆτος ἀμειλίκτοισιν ὀιστοῖς
λήμενον· Ἡσιόνης δὲ κακοὺς ἀπελύετο δεσμούς.
ἄλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
μφεχεν Εὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εὐρύ.
αίνετο δ' ἶσος Ἄρηι μετὰ στίχας ἀίσσοντι·
Γρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο
εύχεά τ' ἠδὲ καὶ ἄνδρα θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
ὸν δὲ Πάρις ποτὶ δῆριν ἐποτρύνων προσέειπε·
„χαίρω σεῖο κιόντος, ἐπεί νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
Ἀργείους μάλα πάντας ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι
ὐτῆς σὺν νήεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔποτε τοῖον
δρακον ἐν Τρώεσσιν ἐυπτολέμοισί τ' Ἀχαιοῖς·
λλὰ σύ, πρὸς μεγάλοιο καὶ ὀβρίμου Ἡρακλῆος,
ῷ μέγεθός τε βίην τε καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔοικας,
είνου μνωόμενος φρονέων τ' ἀντάξια ἔργα
αρσαλέως Τρώεσσι δαιζομένοις ἐπάμυνον,
ν πως ἀμπνεύσωμεν· ἐπεὶ σέγε μοῦνον ὀίω
στεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλέξαι.“
ἦ μέγ' ἐποτρύνων· ὃ δέ μιν προσεφώνεε μύθῳ·
„Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἐοικώς,
αῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,
ς τε θάνῃ κατὰ δῆριν ὑπέρβιον ἠὲ σαωθῇ·
μεῖς δ', ὥσπερ ἔοικε καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
τησόμεθα πρὸ πόληος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
ὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν ἢ ἀπολέσθαι.“
ὣς φάτο θαρσαλέως· Τρῶες δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο.
αὶ τότ' Ἀλέξανδρόν τε καὶ Αἰνείαν ἐρίθυμον

Πουλυδάμαντά τ' ἐυμμελίην καὶ Πάμμονα δῖον,
Δηίφοβόν τ' ἐπὶ τοῖσι καὶ Αἴθικον, ὃς περὶ πάντων
Παφλαγόνων ἐκέκαστο μάχῃ ἔνι τλῆναι ὅμιλον,
τοὺς ἅμα λέξατο πάντας ἐπισταμένους πονέεσθαι,
ὅππως δυσμενέεσσιν ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται
ἐν πολέμῳ· μάλα δ' ὦκα κίον προπάροιθεν ὁμίλου·
προφρονέως δ' οἴμησαν ἀπ' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
πολλοὶ ἕπονθ', ὡσείτε μελισσάων κλυτὰ φῦλα
ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι κατηρεφέος σίμβλοιο
ἐκχύμεναι καναχηδόν, ὅτ' εἴαρος ἦμαρ ἵκηται·
ὣς ἄρα τοῖσιν ἕποντο βροτοὶ ποτὶ δῆριν ἰοῦσι·
τῶν δ' ἄρα νισσομένων πολὺς αἰθέρα δοῦπος ἵκανεν
αὐτῶν ἠδ' ἵππων· περὶ δ' ἔβρεμεν ἄσπετα τεύχη.
ὡς δ' ὁπόταν μεγάλοιο βίῃ ἀνέμοιο θοροῦσα
κινήσῃ προθέλυμνον ἁλὸς βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
κύματα δ' ὦκα κελαινὰ πρὸς ἠιόνας βοόωντα
φῦκος ἀποπτύωσιν ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν·
ὣς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἐστιχόωντο
ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον· αὐτὴ δ' ἔπλετο λαῶν
ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων, ὀλοοῦ πολέμοιο
ἀντιάαν καὶ μήτι καταπτώσσοντας ἐνιπὴν
μίμνειν πὰρ νήεσσιν· ἐπειγομένῳ δὲ μάχεσθαι

* * * * * *

Τρωσὶ δ' ἄρ' ἐσσυμένοισι συνήντεον, εὖτε βόεσσι
πόρτιες ἐκ ξυλόχοιο ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένῃσιν
ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος, ὁππότ' ἄρουραι
πυκνὸν τηλεθάουσι, βρύει δ' ἅλις ἄνθεσι γαῖα,
πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βοῶν γλάγος ἠδὲ καὶ οἰῶν,
μυκηθμὸς δ' ἄρα πουλὺς ὀρίνεται ἔνθα καὶ ἔνθα
μισγομένων, γάνυται δὲ μετὰ σφίσι βουκόλος ἀνήρ·

ὣς τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων ὀρυμαγδὸς
ὠρώρει· δεινὸν γὰρ ἀύτεον ἀμφοτέρωθεν.
σὺν δὲ μάχην ἐτάνυσσαν ἀπείριτον· ἐν δὲ Κυδοιμὸς
στρωφᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλέοιο Φόνοιο·
σὺν δ' ἔπεσον ῥινοί τε καὶ ἔγχεα καὶ τρυφάλειαι
πλησίον· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἴσον πυρὶ μαρμαίρεσκε·
φρῖξε δ' ἄρ' ἐγχείῃσι μάχη· περὶ δ' αἵματι πάντῃ
δεύετο γαῖα μέλαινα δαϊζομένων ἡρώων
ἵππων τ' ὠκυπόδων, οἵθ' ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο,
οἳ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἄξοσιν, οἳ δ' ἐφύπερθεν
πίπτοντες· στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀυτή·
ἐν γὰρ δὴ χάλκειος ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι·
καί ῥ' οἳ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο,
οἳ δ' αὖτ' αἰγανέῃσι νεηκέσιν ἠδὲ βελέσσιν,
ἄλλοι δ' ἀξίνῃσι καὶ ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
καὶ κρατεροῖς ξιφέεσσι καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν,
ἄλλος δ' ἄλλα χέρεσσι μάχης ἀλκτήριον εἶχε.
    πρῶτοι δ' Ἀργεῖοι Τρώων ὤσαντο φάλαγγας
βαιὸν ἀπὸ σφείων· τοὶ δ' ἔμπαλιν ὁρμήσαντες
αἵματι δεῦον Ἄρηα μετ' Ἀργείοισι θορόντες·
Εὐρύπυλος δ' ἐν τοῖσι μελαίνῃ λαίλαπι ἶσος
λαὸν ἐπῴχετο πάντα καὶ Ἀργείους ἐνάριζε
θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ἀάσπετον ὤπασε κάρτος
Ζεὺς ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέι Ἡρακλῆι·
ἔνθ' ὅγε καὶ Νιρῆα θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα
μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκεϊ δουρὶ
βαιὸν ὑπὲρ πρότμησιν· ὃ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης·
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη, δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη,
δεύετο δ' ἀγλαὸν εἶδος ἅμ' εὐθαλέεσσι κόμῃσι·
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι σὺν κταμένοισιν,
ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλαίης εὐκεάτοιο,
ἥντε βίη ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἠχήεντα

σύν τ' ὄχθῃς ἐλάσῃσι βόθρον διὰ πάντα κεδάσσας
ῥιζόθεν, ἣ δ' ἄρα κεῖται ὑπ' ἄνθεσι βεβριθυῖα·
ὣς τῆμος Νιρῆος ἐπὶ χθονὸς ἄσπετον οὖδας
ἐξεχύθη δέμας ἠὺ καὶ ἀγλαΐη ἐρατεινή·
τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Εὐρύπυλος μεγάλ' εὔχετο δῃωθέντι·
„κεῖσό νυν ἐν κονίῃσιν, ἐπεί νύ τοι εἶδος ἀγητὸν
οὔτι λιλαιομένῳ περ ἐπήρκεσεν, ἀλλά σ' ἔγωγε
νοσφισάμην βιότοιο λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι·
σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθών·
οὐ γὰρ κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει.“
ὣς εἰπὼν κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε' ἑλέσθαι
μήδετ' ἐπεσσύμενος· τοῦ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων
χωόμενος Νιρῆος, ὅ οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη·
δουρὶ δέ μιν στονόεντι κατ' εὐρέος ἤλασεν ὤμου
δεξιτεροῦ, σύτο δ' αἷμα πολυσθενέος περ ἐόντος·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπόρουσεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
ἀλλ' ὥς τίς τε λέων ἢ ἄγριος οὔρεσι κάπρος
* * * * * *

μαίνετ' ἐνὶ μέσσοισιν, ἕως κ' ἐπιόντα δαμάσσῃ,
ὅς ῥά μιν οὔτασε πρῶτος ὑποφθάμενος δι' ὁμίλου·
τὰ φρονέων ἐπόρουσε Μαχάονι, καί ῥά μιν ὦκα
οὔτασεν ἐγχείῃ περιμήκεΐ τε στιβαρῇ τε
δεξιτερὸν κατὰ γλουτόν· ὃ δ' οὐκ ἀνεχάζετ' ὀπίσσω,
οὐδ' ἐπιόντ' ἀλέεινε, καὶ αἵματος ἐσσυμένοιο·
ἀλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας
κάββαλε κὰκ κεφαλῆς μεγαθύμου Τηλεφίδαο·
τοῦ δὲ κόρυς στονόεντα φόνον καὶ κῆρ' ἀπάλαλκεν
ἐσσυμένως· ὃ δ' ἔπειτα κραταιῷ χώσατο φωτὶ
Εὐρύπυλος μᾶλλον, μέγα δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
ὠκὺ διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
αἰχμὴ δ' αἱματόεσσα μετάφρενον ἄχρις ἵκανεν·
ἤριπε δ' ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοῖσι λέοντος·

ἀμφὶ δέ οἱ μελέεσσι μέγ᾽ ἔβραχεν αἰόλα τεύχη·
Εὐρύπυλος δέ οἱ αἶψα πολύστονον εἰρύσατ᾽ αἰχμὴν
ἐκ χροὸς οὐταμένοιο, καὶ εὐχόμενος μέγ᾽ ἀύτει·
„ἆ δείλ᾽, οὔ νύ τοι ἦτορ ἀρηράμενον φρεσὶ πάμπαν
ἔπλετ᾽, ὃς οὐτιδανός περ ἐὼν μέγ᾽ ἀμείνονι φωτὶ
ἄντα κίες· τῷ καί σε κακὴ λάχε δαίμονος Αἶσα·
ἀλλὰ σοὶ ἔσσετ᾽ ὄνειαρ, ὅτ᾽ οἰωνοὶ δατέονται
σάρκα τεὴν κταμένοιο κατὰ μόθον· ἦ ἔτ᾽ ἐέλπῃ
νοστήσειν καὶ ἐμεῖο μένος καὶ χεῖρας ἀλύξειν;
ἐσσὶ μὲν ἰητήρ, μάλα δ᾽ ἤπια φάρμακα οἶδας,
τοῖς πίσυνος τάχ᾽ ἔολπας ὑπεκφυγέειν κακὸν ἦμαρ·
ἀλλ᾽ οὐ μὰν οὐδ᾽ αὐτὸς ἀπ᾽ ἠνεμόεντος Ὀλύμπου
σεῖο πατὴρ τεὸν ἦτορ ἔτ᾽ ἐκ θανάτοιο σαώσει,
οὐδ᾽ εἴ τοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην καταχεύῃ."
ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ὅγε βαιὸν ἀναπνείων προσέειπεν·
„Εὐρύπυλ᾽, οὐδ᾽ ἄρα σοὶ πουλὺν χρόνον αἴσιμόν ἐστι
ζώειν, ἀλλὰ σοὶ ἄγχι παρίσταται οὐλομένη Κὴρ
Τρώιον ἂμ πεδίον, τῷ καὶ νῦν αἴσυλα ῥέξεις."
ὣς φάμενον λίπε θυμός· ἔβη δ᾽ ἄφαρ Ἄιδος εἴσω·
τὸν δὲ καὶ οὐκέτ᾽ ἐόντα προσηύδα κύδιμος ἀνήρ·
„νῦν μὲν δὴ σύγε κεῖσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔγωγε
ὕστερον οὐκ ἀλέγω, εἰ καὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρος
σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός· οὔτι γὰρ ἄνδρες
ζώομεν ἤματα πάντα· πότμος δ᾽ ἐπὶ πᾶσι τέτυκται."
ὣς εἰπὼν οὔταζε νέκυν· μέγα δ᾽ ἴαχε Τεῦκρος,
ὡς ἴδεν ἐν κονίῃσι Μαχάονα· τοῦ γὰρ ἄπωθεν
εἱστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος· ἐν γὰρ ἔκειτο
δῆρις ἐνὶ μέσσοισιν· ἐπ᾽ ἄλλῳ δ᾽ ἄλλος ὀρώρει·
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγανοῦ
Νιρῆός θ᾽, ὃς κεῖτο παραυτόθι· τὸν δ᾽ ἐνόησεν
ὕστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν κονίῃσιν·
αἶψα δ᾽ ὅγ᾽ Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὰ βοήσας·

ρεα Παφλαγόνων καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν
είουσ' Ἡράκλειαν· ἔοικε δὲ κεῖνο θεοῖσιν
τρον, ἐπεί ῥα τέτυκται ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι
ἴνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ
υστάλλῳ ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντῃ
ἴνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῇσι πέτρῃσιν,
ξηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ἰνδάλλονται·
φ' αὐτοῖσι δὲ Πᾶνες ὁμῶς Νύμφαι τ' ἐρατειναί,
τοί τ' ἠλακάται τε, καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα
γα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ περὶ θαῦμα βροτοῖσιν
εται ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
ἔνι δοιαὶ ἔνεισι καταιβασίαι τ' ἄνοδοί τε,
μὲν πρὸς βορέαο τετραμμένη ἠχήεντος
οιάς, ἣ δὲ νότοιο καταντίον ὑγρὸν ἀέντος,
θνητοὶ νίσσονται ὑπὸ σπέος εὐρὺ θεάων·
δ' ἑτέρη μακάρων πέλεται ὁδός, οὐδέ μιν ἄνδρες
ιδίως πατέουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται
χρις ἐπ' Ἀιδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
λὰ τὰ μὲν μακάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράασθαι.

* * * * * *

φὶ Μαχάονα δῖον ἰδ' Ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα
ρναμένων ἑκάτερθεν ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος·
ὲ δὲ δὴ Δαναοί σφεας εἴρυσαν ἀθλήσαντες
λλά περ· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρας ἐκόμισσαν
ῦροι, ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπτατ' ὀιζὺς
γαλέου πολέμοιο· πόνῳ δ' ἐνέμιμνον ἀνάγκῃ.
λ' ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
ρας ἀν' αἱματόεντα καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμόν,
τότ' ἄρ' Ἀργείων πολέες φύγον ἔνδοθι νηῶν,
σους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπῴχετο πῆμα κυλίνδων·
κῦροι δ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἀτρέος υἷε κραταιὼ
μνον ἐν ὑσμίνῃ· καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοντο

δυσμενέων παλάμῃσι περιστρωφῶντες ὁμίλῳ,
εἰ μὴ Ὀιλέος υἱὸς ἐύφρονα Πουλυδάμαντα
ἔγχεϊ τύψε παρ' ὦμον ἀριστερὸν ἀγχόθι μαζοῦ·
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη· ὃ δ' ἐχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω.
Δηίφοβον δ' οὔτησε περικλειτὸς Μενέλαος
δεξιτερὸν παρὰ μαζόν· ὃ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν.
ἔνθ' Ἀγαμέμνων δῖος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον
πληθύος ἐξ ὀλοῆς· μετὰ δ' Αἴθικον ᾤχετο δῖον,
θύων ἐγχείῃσιν· ὃ δ' εἰς ἑτάρους ἀλέεινε.
τοὺς δ' ὁπότ' Εὐρύπυλος λαοσσόος εἰσενόησε
χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
αὐτίκα κάλλιπε λαόν, ὅσον κατὰ νῆας ἔλασσε,
καί ῥα θοῶς οἴμησεν ἐπ' Ἀτρέος υἷε κραταιὼ
παῖδά τε καρτερόθυμον Ὀιλέος, ὃς περὶ μὲν θεῖν
ἔσκε θοός, περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔνι φέρτατος ἦεν·
τοῖς ἔπι κραιπνὸν ὄρουσεν ἔχων περιμήκετον ἔγχος·
σὺν δέ οἱ ἦλθε Πάρις τε καὶ Αἰνείας ἐρίθυμος,
ὅς ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήκεϊ πέτρῃ
κὰκ κόρυθα κρατερήν· ὃ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι ταννσθεὶς
ψυχὴν οὔτι κάπυσσεν, ἐπεί νύ οἱ αἴσιμον ἦμαρ
ἐν νόστῳ ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτρῃσι·
καί ῥά μιν ἁρπάξαντες ἀρηίφιλοι θεράποντες
βαιὸν ἔτ' ἀμπνείοντα φέρον ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν.
καὶ τότ' ἄρ' οἰώθησαν ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
Ἀτρεΐδαι· περὶ δέ σφιν ὀλέθριος ἵσταθ' ὅμιλος
βαλλόντων ἑκάτερθεν, ὅ τι σθένε χερσὶν ἑλέσθαι·
οἳ μὲν γὰρ στονόεντα βέλη χέον, οἳ δέ νυ λᾶας,
ἄλλοι δ' αἰγανέας· τοὶ δ' ἐν μέσσοισιν ἐόντες
στρωφῶντ', εὖτε σύες μέσῳ ἕρκεϊ ἠὲ λέοντες
ἤματι τῷ, ὅτ' ἄνακτες ἀολλίσσωσ' ἀνθρώπους
ἀργαλέως τ' εἰλέωσι κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον
θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς, οἳ δ' ἕρκεος ἐντὸς ἐόντες

δμῶας δαρδάπτουσιν, ὅ τις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται·
ὣς οἵγ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένους ἐδάιζον.
ἀλλ' οὐδ' ὣς μένος εἶχον ἐελδόμενοί περ ἀλύξαι,
εἰ μὴ Τεῦκρος ἵκανε καὶ Ἰδομενεὺς ἐρίθυμος
Μηριόνης τε Θόας τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
οἵ ῥα πάρος φοβέοντο θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο,
καί κε φύγον κατὰ νῆας ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρείδῃσι περιδδείσαντες ἵκοντο
ἄντην Εὐρυπύλοιο· μάχη δ' αἴδηλος ἐτύχθη.
ἔνθα τότ' Αἰνείαο κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔρεισε
Τεῦκρος ἐυμμελίης· τοῦ δ' οὐ χρόα καλὸν ἴαψεν·
ἤρκεσε γάρ οἱ πῆμα σάκος μέγα τετραβόειον·
ἀλλὰ καὶ ὣς δείσας ἀνεχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω.
Μηριόνης δ' ἐπόρουσεν ἀμύμονι Λαοφόωντι
Παιονίδῃ, τὸν ἐγείνατ' ἐυπλόκαμος Κλεομήδη
Ἀξιοῦ ἀμφὶ ῥέεθρα· κίεν δ' ὅγ' ἐς Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶν ἀρηξέμεναι μετ' ἀμύμονος Ἀστεροπαίου·
τὸν δ' ἄρα Μηριόνης νύξ' ἔγχεϊ ὀκριόεντι
αἰδοίων ἐφύπερθε· θοῶς δέ οἱ εἴρυσεν αἰχμὴ
ἔγκατα· τοῦ δ' ὤκιστα ποτὶ ζόφον ἔσσυτο θυμός.
Αἴαντος δ' ἄρ' ἑταῖρος Ὀιλιάδαο δαΐφρων
Ἀλκιμέδης ἐς ὅμιλον ἐυσθενέων βάλε Τρώων·
ἧκε δ' ἐπευξάμενος δηίων ἐς φύλοπιν αἰνὴν
σφενδόνῃ ἀλγινόεντα λίθον· διὰ δ' ἔτρεσαν ἄνδρες
ῥοῖζον ὁμῶς καὶ λᾶα περιδδείσαντες ἰόντα·
τὸν δ' ὀλοὴ φέρε Μοῖρα ποτὶ θρασὺν ἡνιοχῆα
Πάμμονος Ἱππασίδην· τὸν δ' ἡνία χερσὶν ἔχοντα
πλῆξε κατὰ κροτάφοιο· θοῶς δέ μιν ἔκβαλε δίφρου
πρόσθεν ἑοῖο τροχοῖο· θοὸν δέ οἱ ἅρμα πεσόντος
λυγρὸν ἐπισσώτροισι δέμας διελίσσετ' ὀπίσσω
ἵππων ἱεμένων· θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
ἐσσυμένως μάστιγα καὶ ἡνία νόσφι λιπόντα·

Πάμμονι δ' ἔμπεσε πένθος· ἄφαρ δέ ἑ θῆκεν ἀνάγκη
ἄμφω καὶ βασιλῆα καὶ ἡνιοχεῖν θοὸν ἅρμα·
καί νύ κεν αὐτοῦ κῆρα καὶ ὕστατον ἦμαρ ἀνέτλη,
εἰ μή οἱ Τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἱματόεντα
ἡνία δέξατο χερσὶ καὶ ἐξεσάωσεν ἄνακτα
ἤδη τειρόμενον δηίων ὀλοῇσι χέρεσσιν.
ἀντίθεον δ' Ἀκάμαντα καταντίον ἀίσσοντα
Νέστορος ὄβριμος υἱὸς ὑπὲρ γόνυ δούρατι τύψεν·
ἕλκεϊ δ' οὐλομένῳ στυγερὰς ὑπεδύσατ' ἀνίας·
χάσσατο δ' ἐκ πολέμοιο· λίπεν δ' ἑτάροισι κυδοιμὸν
δακρυόεντ'· οὐ γάρ οἱ ἔτι πτολέμοιο μεμήλει.
καὶ τότε δὴ θεράπων ἐρικυδέος Εὐρυπύλοιο
τύψε Θόαντος ἑταῖρον Ἐχέμμονα * *
* * * ἀνὰ δηιοτῆτα
ὤμου τυτθὸν ἔνερθε· περὶ κραδίην δέ οἱ ἔγχος
ἶξεν ἀνιηρόν· σὺν δ' αἵματι κήκιεν ἱδρὼς
ψυχρὸς ἀπὸ μελέων· καί μιν στρεφθέντα φέρεσθαι
εἰσοπίσω κατέμαρψε μέγα σθένος Εὐρυπύλοιο·
κόψε δέ οἱ θοὰ νεῦρα· πόδες δ' ἀέκοντες ἔμιμνον
αὐτοῦ, ὅπῃ μιν τύψε· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.
ἐσσυμένως δὲ Θόας νύξεν Πάριν ὀξέι δουρὶ
δεξιτερὸν κατὰ μηρόν· ὃ δ' ᾤχετο τυτθὸν ὀπίσσω
οἰσόμενος θοὰ τόξα, τά οἱ μετόπισθε λέλειπτο.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα λᾶαν, ὅσον σθένε, χερσὶν ἀείρας
κάββαλεν Εὐρυπύλοιο βραχίονα· τοῦ δὲ χαμᾶζε
κάππεσε λοίγιον ἔγχος· ἄφαρ δ' ἀνεχάσσατ' ὀπίσσω
οἰσέμεν ἐγχείην· τὴν γάρ τ' ἔχεν, ἔκβαλε χειρός.
Ἀτρεΐδαι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο.
τῷ δὲ θοῶς θεράποντες ἔβαν σχεδόν, οἵ οἱ ἔνεγκαν
ἀαγὲς δόρυ μακρόν, ὃ πολλῶν γούνατ' ἔλυσε·
δεξάμενος δ' ὅγε λαὸν ἐπῴχετο κάρτεϊ θύων,
κτείνων, ὅν κε κίχῃσι, πολὺν δ' ὑπεδάμναθ' ὅμιλον.

’ οὔτ’ ’Ατρεῖδαι μένον ἔμπεδον, οὔτε τις ἄλλος
χων Δαναῶν· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας
ον· πᾶσιν γὰρ ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων
υλος· μετόπισθε δ’ ἐπισπόμενος κεράιζε·
ι δ’ αὖ Τρώεσσιν ἰδ’ ἱπποδάμοις ἑτάροισιν·
φίλοι, εἰ δ’ ἄγε θυμὸν ἐνὶ στέρνοισι λαβόντες
εν Δαναοῖσι φόνον καὶ κῆρ’ ἀίδηλον,
ῦν μήλοισιν ἐοικότες ἀπονέονται
ὶ σφετέρας· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
ς ὀλοῆς, ἧς παιδόθεν ἴδμονές εἰμεν.“
ράτο· τοὶ δ’ ἐπόρουσαν ἀολλέες ’Αργείοισιν·
γα τρομέοντες ἀπ’ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
· τοὶ δ’ ἐφέποντο κύνες ὡς ἀργιόδοντες
ιν ἀγροτέρῃσιν ἀν’ ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην·
ς δ’ ἐν κονίῃσι βάλον μάλα περ μεμαῶτας
ειν ὀλοοῖο φόνου στονόεσσαν ὁμοκλήν·
ιλος μὲν ἔπεφνεν ἀμύμονα Βουκολίωνα
τε Χρόμιόν τε καὶ ῎Αντιφον· οἳ δὲ Μυκήνην
ὑκτέανον, τοὶ δ’ ἐν Λακεδαίμονι ναῖον·
’ ὅγ’ ἐξενάριξεν ἀριγνώτους περ ἐόντας.
α πληθύος εἷλεν ἀάσπετα φῦλ’ ἀνθρώπων,
ι οὐ σθένος ἐστὶ λιλαιομένῳ περ ἀεῖσαι,
μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη.
δὲ Φέρητα καὶ ’Αντίμαχον κατέπεφνεν,
ρους Κρήτηθεν ἅμ’ ’Ιδομενῆι κιόντας.
Αγήνωρ δῖος ἀμύμονα Μῶλον ἔπεφνεν,
π’ ῎Αργεος ἦλθεν ὑπὸ Σθενέλῳ βασιλῆι·
εν αἰγανέῃ νεοθηγέι πολλὸν ὀπίσσω
ς’ ἐκ πολέμοιο τυχὼν ὑπὸ νείατα κνήμης
ῆς· αἰχμὴ δὲ διὰ πλατὺ νεῦρον ἔκερσεν
ς ἱεμένη· παρὰ δ’ ἔθρισεν ὀστέα φωτὸς
ις· ὀδύνῃ δὲ μίγη μόρος, ἔφθιτο δ’ ἀνήρ.

ἔνθα Πάρις Μόσυνόν τ' ἔβαλεν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
ἄμφω ἀδελφειούς, οἵτ' ἐκ Σαλαμῖνος ἵκοντο
Αἴαντος νήεσσι, καὶ οὐκέτι νόστον ἕλοντο·
τοῖσι δ' ἔπι Κλεόλαον, ἐὺν θεράποντα Μέγητος,
εἷλε βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
μάρψε κακή, καὶ θυμὸς ἀπέπτατο· τοῦ δὲ δαμέντος
ἔνδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔτι κραδίη ἀλεγεινὴ
ταρφέα παλλομένη πτερόεν πελέμιξε βέλεμνον·
ἄλλον δ' ἰὸν ἀφῆκεν ἐπὶ θρασὺν Ἠετίωνα
ἐσσυμένως· τοῦ δ' αἶψα διὰ γναθμοῖο πέρησε
χαλκός· ὃ δ' ἐστονάχησε· μίγη δέ οἱ αἵματι δάκρυ.
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος
Ἀργείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόντων.
καί νύ κε δὴ τότε Τρῶες ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε βαθύσκιον ἠέρ' ἄγουσα·
χάσσατο δ' Εὐρύπυλος, σὺν δ' ἄλλοι Τρώιοι υἷες
νηῶν βαιὸν ἄπωθε ποτὶ προχοὰς Σιμόεντος,
ἧχί περ αὖλιν ἔθεντο γεγηθότες· οἳ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι γοάασκον ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
πολλοὺς ἐν κονίῃσι μέλας ἐκιχήσατο πότμος.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΕΒΔΟΜΟΣ.

Ἦμος δ' οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν, ἔγρετο δ' ἠὼς
αμπρὸν παμφανόωσα, κνέφας δ' ἀνεχάσσατο νυκτός,
ἠ τότ' ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων,
ἳ μὲν ἔβαν προπάροιθε νεῶν κρατερὴν ἐπὶ δῆριν
ντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες, οἳ δ' ἀπάτερθεν
ὐτοῦ πὰρ νήεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο
Ιιρέα θ', ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐῴκει
άλλεϊ τ' ἀγλαΐῃ τε· βίῃ δ' οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
ὐ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·
λλ' ἐσθλῷ κακὸν ἄγχι παρίσταται ἔκ τινος αἴσης·
ὶς Νιρῆι ἄνακτι παρ' ἀγλαΐῃ ἐρατεινῇ
εἶτ' ἀλαπαδνοσύνη· Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν,
λλά ἑ ταρχύσαντο καὶ ὠδύραντ' ἐπὶ τύμβῳ,
ὅσσα Μαχάονα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
σον ἀεὶ τίεσκον, ἐπεὶ πυκνὰ μήδεα ᾔδη

* * * * * *

:λλὰ καὶ ἀμφοτέροις αὐτὸν περὶ σῆμα βάλοντο.
καὶ τότ' ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης·
ὀρτο δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε μέγας κόναβος καὶ ἀυτὴ
ἠγνυμένων λάεσσι καὶ ἐγχείῃσι βοειῶν·
ιαί ῥ' οἳ μὲν πονέοντο πολυκμήτῳ ὑπ' Ἄρηι·
νωλεμέως δ' ἄρ' ἄπαστος ἐδητύος ἐν κονίῃσι
ιεῖτο μέγα στενάχων Ποδαλείριος· οὐδ' ὅγε σῆμα
λεῖπε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὁρμαίνεσκε

χερσὶν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀνηλεγέως ἀπολέσθαι·
καί ῥ' ὁτὲ μὲν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος, ἄλλοτε δ' αὖτε
δίζετο φάρμακον αἰνόν· ἑοὶ δέ μιν εἶργον ἑταῖροι
πολλὰ παρηγορέοντες· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης·
καί νύ κε θυμὸν ἑῇσιν ὑπαὶ παλάμῃσιν ὄλεσσεν
ἐσθλοῦ ἀδελφειοῖο νεοκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
εἰ μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν, οὐδ' ἀμέλησεν
αἰνῶς τειρομένοιο· κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που
ἐκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀμφὶ κάρῃ χεύοντα κόνιν καὶ στήθεα χερσὶ
θεινόμενον κρατερῇσι καὶ οὔνομα κικλήσκοντα
οἷο κασιγνήτοιο· περιστενάχοντο δ' ἄνακτα
δμῶες ὁμῶς ἑτάροισι· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀιζύς·
καί ῥ' ὅγε μειλιχίοισι μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
„ἴσχεο λευγαλέοιο γόου καὶ πένθεος αἰνοῦ,
ὦ τέκος· οὐ γὰρ ἔοικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα
μύρεσθ', οἷα γυναῖκα, παρ' οὐκέτ' ἐόντι πεσόντα·
οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ' ἐς φάος, οὕνεκ' ἄιστος
ψυχή οἱ πεπότηται ἐς ἠέρα, σῶμα δ' ἄνευθε
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα·
αὔτως δ', ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἔφθιτο· τέτλαθι δ' ἄλγος
ἄσπετον, ὥσπερ ἔγωγε Μαχάονος οὔτι χερείω
παῖδ' ὀλέσας δηίοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, εὖ μὲν ἄκοντι,
εὖ δὲ σαοφροσύνῃσι κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
αἰζηῶν φιλέεσκεν ἑὸν πατέρ', ὡς ἐμὲ κεῖνος,
κάτθανε δ' εἵνεκ' ἐμεῖο σαωσέμεναι μενεαίνων
ὃν πατέρ'· ἀλλά οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο πάσασθαι
σῖτον ἔτλην καὶ ζωὸς ἔτ' ἠριγένειαν ἰδέσθαι,
εὖ εἰδώς, ὅτι πάντες ὁμὴν Ἀίδαο κέλευθον
νισσόμεθ' ἄνθρωποι, πᾶσίν τ' ἐπὶ τέρματα κεῖται
λυγρὰ μόρου στονόεντος· ἔοικε δὲ θνητὸν ἐόντα
πάντα φέρειν, ὁπόσ' ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς ἠδ' ἀλεγεινά.“

ὣς φάθ᾽· ὃ δ᾽ ἀχνύμενός μιν ἀμείβετο· τοῦ δ᾽ ἀλεγεινὸν
ἔξεεν εἰσέτι δάκρυ καὶ ἀγλαὰ δεῦε γένεια·
„ὦ πάτερ, ἄσχετον ἄλγος ἐμὸν καταδάμναται ἦτορ
ἀμφὶ κασιγνήτοιο περίφρονος, ὅς μ᾽ ἀτίταλλεν
οἰχομένοιο τοκῆος ἐς οὐρανόν, ὡς ἑὸν υἷα,
σφῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι καὶ ἰητήρια νούσων
ἐκ θυμοῖο δίδαξε· μιῇ δ᾽ ἐνὶ δαιτὶ καὶ εὐνῇ
τερπόμεθα ξυνοῖσιν ἰαινόμενοι κτεάτεσσι·
τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐδ᾽ ἔτι κείνου
τεθναότος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράασθαι."
ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ὁ γεραιὸς ἀκηχέμενον προσέειπε·
„πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων
ὀρφανίην, πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἶα καλύψει,
οὐ μὲν ἄρ᾽ ἐκτελέσαντας ὁμὴν βιότοιο κέλευθον,
οὐδ᾽ οἵην τις ἕκαστος ἐέλδεται, οὕνεχ᾽ ὕπερθεν
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται
μυρία, εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν οὔτις
δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ᾽ ἀπροτίοπτα τέτυκται
ἀχλύι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένα· τοῖς δ᾽ ἐπὶ χεῖρας
οἴη Μοῖρα τίθησι καὶ οὐχ ὁρόωσ᾽ ἀπ᾽ Ὀλύμπου
ἐς γαῖαν προΐησι· τὰ δ᾽ ἄλλυδις ἄλλα φέρονται
πνοιῇς ὣς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῷ
ἀμφεχύθη μέγα πῆμα, λυγρῷ δ᾽ ἐπικάππεσεν ὄλβος
* * * * * *

οὔτι ἑκών· ἀλαὸς δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι·
τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ἀσφαλέως οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
πυκνὰ ποτιπταίει· τρέπεται δέ οἱ αἰόλον ἴχνος
ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
εἰς ἀγαθόν· μερόπων δὲ πανόλβιος οὔτις ἐτύχθη
ἐς τέλος ἐξ ἀρχῆς· ἑτέρῳ δ᾽ ἕτερ᾽ ἀντιόωσι.
καῦρον δὲ ζώοντας ἐν ἄλγεσιν οὔτι ἔοικε

ζωέμεν * * * * *
* ἔλπεο δ' αἰὲν ἀρείονα, μηδ' ἐπὶ λυγρῷ
θυμὸν ἔχειν· καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
ἐσθλὸν μὲν νίσσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεί,
ἀργαλέον δὲ ποτὶ στυγερὸν ζόφον· ἔπλετο δ' ἄμφω
σεῖο κασιγνήτῳ· καὶ μείλιχος ἔσκε βροτοῖσι,
καὶ πάις ἀθανάτοιο· θεῶν δ' ἐς φῦλον ὀίω
κεῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσίῃσιν."
ὣς εἰπών μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα
παρφάμενος μύθοισιν, ἄγεν δ' ἀπὸ σήματος αἰνοῦ
ἐντροπαλιζόμενον καὶ ἔτ' ἀργαλέα στενάχοντα·
ἐς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο· πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον καὶ Τρῶες ὀρινομένου πολέμοιο.
Εὐρύπυλος δ' ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Ἄρηι
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι καὶ ἔγχεϊ μαιμώωντι
δάμνατο δήια φῦλα· νεκρῶν δ' ἐστείνετο γαῖα
κτεινομένων ἑκάτερθεν· ὃ δ' ἐν νεκύεσσι βεβηκὼς
μάρνατο θαρσαλέως πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας
καὶ πόδας· οὐδ' ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ·
ἀλλ' ὅγε Πηνέλεων κρατερόφρονα δουρὶ δάμασσεν
ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ πολλοὺς
ἔκτανεν· οὐδ' ὅγε χεῖρας ἀπέτρεπε δηιοτῆτος,
ἀλλ' ἕπετ' Ἀργείοισι χολούμενος, εὖτε πάροιθεν
ὄβριμος Ἡρακλέης Φολόης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
Κενταύροις ἐπόρουσεν ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων,
τοὺς ἅμα πάντας ἔπεφνε καὶ ὠκυτάτους περ ἐόντας
καὶ κρατεροὺς ὀλοοῦ τε δαήμονας ἰωχμοῖο·
ὣς ὅγ' ἐπασσύτερον Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
δάμνατ' ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἰλαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
ἀθρόοι ἐν κονίῃσι δεδουπότες ἐξεχέοντο.
ὣς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ποταμοῖο
ὄχθαι ἀποτμήγονται ἐπὶ ψαμμώδεϊ χώρῳ

ἀμφοτέρωθεν, ὃ δ᾽ εἰς ἁλὸς ἔσσυται οἶδμα
ζων ἀλεγεινὸν ἀνὰ ῥόον, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
οἱ ἐπικτυπέουσι, βρέμει δ᾽ ἄρα μακρὰ ῥέεθρα
ιειπομένων, εἴκει δέ οἱ ἕρκεα πάντα·
ι κύδιμοι υἷες ἐυπτολέμων Ἀργείων
ὑπ᾽ Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι,
ίχεν αἱματόεντα κατὰ μόθον· οἳ δ᾽ ὑπάλυξαν,
ς ἐξεσάωσε ποδῶν μένος· ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ὣς
εων ἐρύσαντο δυσηχέος ἐξ ὁμάδοιο
πὶ σφετέρας, καίπερ ποσὶ καρπαλίμοισι
ἀλευόμενοι στυγερὰς καὶ ἀνηλέα πότμον·
δίῃ δ᾽ ἔντοσθε νεῶν φύγον· οὐδέ τι θυμῷ
ν Εὐρυπύλοιο καταντία δηριάασθαι,
ἄρα σφίσι φύζαν ὀιζυρὴν ἐφέηκεν
έης υἱωνὸν ἀτειρέα πάμπαν ἀέξων.
ρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμνον,
ίπως ὑπὸ πρῶνα φοβεύμεναι αἰνὸν ἀήτην,
ιέρει νιφετόν τε πολὺν κρυερήν τε χάλαζαν
ς ἐπαΐσσων, ταὶ δ᾽ ἐς νομὸν ἐσσύμεναί περ
οὔτι κατιθὺς ὑπερκύπτουσι κολώνης,
ρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας ἠδὲ φάραγγας
εναι, θάμνοισι δ᾽ ὑπὸ σκιεροῖσι νέμονται
, ὄφρ᾽ ἀνέμοιο κακαὶ λήξωσιν ἄελλαι·
ναοὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμιμνον
ου ὄβριμον υἷα μετεσσύμενον τρομέοντες.
τὰρ ὃ νῆας ἔμελλε θοὰς καὶ λαὸν ὀλέσσειν,
Τριτογένεια θράσος βάλεν Ἀργείοισιν
ρ· οἳ δ᾽ ἄλληκτον ἀφ᾽ ἕρκεος αἰπεινοῖο
νέας βάλλοντες ἀνιηροῖς βελέεσσι
ν ἐπασσυτέρους· δεύοντο δὲ τείχεα λύθρῳ
λέῳ· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων πέλε φωτῶν.
ίτως δ᾽ αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα δηριόωντο

Κήτειοι Τρῶές τε καὶ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
ἄλλοτε μὲν προπάροιθε νεῶν, ὅτὲ δ' ἀμφὶ μακεδνὸν
τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος ἀάσχετος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
ἤματα δοιὰ φόνοιο καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης
παύσανθ', οὕνεχ' ἵκανεν ἐς Εὐρύπυλον βασιλῆα
ἀγγελίη Δαναῶν, ὥς κεν πολέμοιο μεθέντες
πυρκαϊῇ δώωσι δαϊκταμένους ἐνὶ χάρμῃ·
αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἐπίθησε· καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
παυσάμενοι ἑκάτερθε νεκροὺς περιταρχύσαντο
ἐν κονίῃ ἐριπόντας· Ἀχαιοὶ δ' ἔξοχα πάντων
Πηνέλεων μύροντο· βάλον δ' ἐπὶ σῆμα θανόντι
εὐρὺ μάλ', ὑψηλόν τε καὶ ἐσσομένοις ἀρίδηλον·
πληθὺν δ' αὖτ' ἀπάνευθε δαϊκταμένων ἡρώων
θάψαν ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμὸν
πυρκαϊὴν ἅμα πᾶσι μίαν περινηήσαντες
καὶ τάφον· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπόπροθι Τρώιοι υἷες
τάρχυσαν κταμένους· ὀλοὴ δ' Ἔρις οὐκ ἀπέληγεν,
ἀλλ' ἔτ' ἐποτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
ἀντιάαν δηίοισιν· ὃ δ' οὔπω χάζετο νηῶν,
ἀλλ' ἔμενεν, Δαναοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξων.

τοὶ δ' ἐς Σκῦρον ἵκοντο μελαίνῃ νηὶ θέοντες·
εὗρον δ' υἷ' Ἀχιλῆος ἑοῦ προπάροιθε δόμοιο,
ἄλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν ἱέντα,
ἄλλοτε δ' αὖθ' ἵπποισι πονεύμενον ὠκυπόδεσσι·
γήθησαν δ' ἐσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμοιο
ἔργα μετοιχόμενον, καίπερ μέγα τειρόμενον κῆρ
ἀμφὶ πατρὸς κταμένοιο· τὸ γὰρ τὸ πάροιθε πέπυστο·
αἶψα δέ οἱ κίον ἄντα τεθηπότες, οὕνεχ' ὁρῶντο
θαρσαλέῳ Ἀχιλῆι δέμας περικαλλὲς ὁμοῖον·
τοὺς δ' ἄρ' ὑποφθάμενος τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·

„ὦ ξεῖνοι, μέγα χαίρετ' ἐμὸν ποτὶ δῶμα κιόντες·
εἴπατε δ', ὁππόθεν ἐστὲ καὶ οἵτινες, ἠδ' ὅ τι χρειὼ

:’ ἔχοντες ἐμεῖο δι’ οἴδματος ἀτρυγέτοιο.“
ς ἔφατ’ εἰρόμενος· ὃ δ’ ἀμείβετο δῖος Ὀδυσσεύς·
ς τοι φίλοι εἰμὲν ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος,
ι σέ φασι τεκέσθαι ἐύφρονα Δηιδάμειαν·
αὐτοὶ τεὸν εἶδος ἐίσκομεν ἀνέρι κείνῳ
αν· ὃ δ’ ἀθανάτοισι πολυσθενέεσσιν ἐῴκει.
’ ἐγὼν Ἰθάκηθεν, ὃ δ’ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
τε Τυδείδαο δαΐφρονος οὔνομ’ ἄκουσας,
Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ὅς νύ τοι ἄγχι
; ἐγὼν ἕστηκα θεοπροπίης ἕνεκ’ ἐλθών·
ἐλέαιρε τάχιστα καὶ Ἀργείοις ἐπάμυνον
ν ἐς Τροίην· ὣς γὰρ τέλος ἔσσετ’ ἄρηι.
ι δῶρ’ ὀπάσουσιν ἀάσπετα δῖοι Ἀχαιοί·
α δ’ αὐτὸς ἔγωγε τεοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο
, ἅπερ φορέων μέγα τέρψεαι· οὐ γὰρ ἔοικε
ῶν τεύχεσι κεῖνα, θεοῦ δέ που Ἄρεος ὅπλοις
ἐλει· πουλὺς δὲ περὶ σφίσι πάμπαν ἄρηρε
ς δαιδαλέοισι κεκασμένος, οἷσι καὶ αὐτὸς
ιστος μέγα θυμὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἰάνθη
ν ἄμβροτα κεῖνα, τὰ σοὶ μέγα θαῦμα ἰδόντι
αι, οὕνεκα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα
σάκος πεπόνηται ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ·

— — — — —

:έριξ ἤσκηνται ἐοικότα κινυμένοισι

— — — — —

α καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ’ οὐπώποτε τοῖα
τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ’ ἐφόρησεν,
σός γε πατήρ, τὸν ἴσον Διὶ τῖον Ἀχαιοὶ
ες, ἐγὼ δὲ μάλιστα φίλα φρονέων ἀγάπαζον·
ἀποκταμένοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα,
ῖς δυσμενέεσσιν ἀνηλέα πότμον ὀπάσσας·
κά μοι κείνοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε

δῖα Θέτις· τὰ δ' ἄρ' αὖθις ἐελδόμενός περ ἔγωγε
δώσω προφρονέως, ὁπότ' Ἴλιον εἰσαφίκηαι.
καί νύ σε καὶ Μενέλαος, ἐπὴν Πριάμοιο πόληα
πέρσαντες νήεσσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσωμεν,
αὐτίκα οἱ γαμβρὸν ποιήσεται, ἣν ἐθέλῃσθα,
ἀμφ' εὐεργεσίης· δώσει δέ τοι ἄσπετ' ἄγεσθαι
κτήματά τε χρυσόν τε μετ' ἠυκόμοιο θυγατρός,
ὅσσ' ἐπέοικεν ἕπεσθαι ἐυκτεάνῳ βασιλῆι."
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
„εἰ μὲν δὴ καλέουσι θεοπροπίῃσιν Ἀχαιοί,
αὔριον αἶψα νεώμεθ' ἐπ' εὐρέα βένθεα πόντου,
ἤν τι φάος Δαναοῖσι λιλαιομένοισι γένωμαι·
νῦν δ' ἴομεν ποτὶ δώματ' ἐύξεινόν τε τράπεζαν,
οἵην περ ξείνοισι θέμις παρατεκτήνασθαι·
ἀμφὶ δ' ἐμοῖο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει."
ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ'· οἳ δ' ἑσπόμενοι μέγα χαῖρον·
καί ῥ' ὅτε δὴ μέγα δῶμα κίον καὶ κάλλιμον αὐλήν,
εὗρον Δηιδάμειαν ἀκηχεμένην ἐνὶ θυμῷ
τηκομένην θ', ὡσεί τε χιὼν κατατήκετ' ὄρεσσιν
εὔρου ὑπὸ λιγέος καὶ ἀτειρέος ἠελίοιο·
ὣς ἥγε φθινύθεσκε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ·
καί μιν ἔτ' ἀχνυμένην περ ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
ἠσπάζοντ' ἐπέεσσι· πάις δέ οἱ ἐγγύθεν ἐλθὼν
μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν καὶ οὔνομ' ἑκάστου.
χρειὼ δ', ἥντιν' ἵκανον, ἐπέκρυφε μέχρις ἐς ἠῶ,
ὄφρα μὴ ἀχνυμένην μιν ἕλῃ πολύδακρυς ἀνίη,
καί μιν ἀπεσσύμενον μάλα λισσομένη κατερύκῃ.
αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο καὶ ὕπνῳ θυμὸν ἴηναν
πάντες, ὅσοι Σκύροιο πέδον περιναιετάασκον
εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
κύματα ῥηγνυμένοιο πρὸς ἠόνας Αἰγαίοιο·
ἀλλ' οὐ Δηιδάμειαν ἐπήρατος ὕπνος ἔμαρπτεν

α κερδαλέου μιμνησκομένην Ὀδυσῆος
ὶ ἀντιθέου Διομήδεος, οἵ ῥά μιν ἄμφω
ποιήσαντο φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
μενοι κείνοιο θρασὺν νόον, ὄφρ' ἀφίκηται
εἰς ἐνοπήν· τῷ δ' ἄτροπος ἤντετο Μοῖρα,
τέκλασε νόστον, ἀπειρέσιον δ' ἄρα πένθος
πόρεν Πηλῆι καὶ αὐτῇ Δηιδαμείῃ·
ιά μιν κατὰ θυμὸν ἀάσπετον ἄμφεχε δεῖμα
; ἐπεσσυμένοιο ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμόν,
λευγαλέῳ ἐπὶ πένθεϊ πένθος ἵκηται.
ὶς δ' εἰσανέβη μέγαν οὐρανόν· οἳ δ' ἀπὸ λέκτρων
λίμως ὤρνυντο· νόησε δὲ Δηιδάμεια·
έ οἱ στέρνοισι περὶ πλατέεσσι χυθεῖσα
ἔως γοάασκεν, ἐς αἰθέρα μακρὰ βοῶσα·
οῦς ἐν ὄρεσσιν ἀπειρέσιον μεμακυῖα
ἑὴν δίζηται ἐν ἄγκεσιν, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι·
μυρομένης ἀμφίαχεν αἰπὺ μέλαθρον
θεν ἐκ μυχάτων, μέγα δ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευε·
κνον, ποῖ δὴ νῦν σοὶ ἐὺς νόος ἐκπεπότηται,
ἐς πολύδακρυ μετὰ ξείνοισιν ἕπεσθαι,
λεῖς ὀλέκονται ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,
ἐπιστάμενοι πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην;
σὺ μὲν νέος ἐσσὶ καὶ οὔπω δήια ἔργα
ἅτ' ἀνθρώποισιν ἀλάλκουσιν κακὸν ἦμαρ·
ὺ μέν μευ ἄκουσον, ἑοῖς δ' ἐνὶ μίμνε δόμοισι,
μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὔαθ' ἵκηται
ιταφθιμένοιο κατὰ μόθον· οὐ γὰρ ὀίω
ναί σ' ἔτι δεῦρο μετάτροπον ἐξ ὁμάδοιο·
ὰρ οὐδὲ πατὴρ τεὸς ἔκφυγε κῆρ' ἀίδηλον,
δάμη κατὰ δῆριν, ὅπερ καὶ σεῖο καὶ ἄλλων
προφέρεσκε, θεὰ δέ οἱ ἔπλετο μήτηρ,

τῶνδε δολοφροσύνῃ καὶ μήδεσιν, οἵ σε καὶ αὐτὸν
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν ἐποτρύνουσι νέεσθαι·
τοὔνεκ' ἐγὼ δείδοικα περὶ κραδίῃ τρομέουσα,
μή μοι καὶ σέο, τέκνον, ἀποφθιμένοιο πέληται,
εὖνιν καλλειφθεῖσαν ἀεικέα πήματα πάσχειν·
οὐ γάρ πώ τι γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρός,
χηρωθῇ δὲ μέλαθρον ὑπ' ἀργαλέου θανάτοιο·
αὐτίκα γὰρ περὶ φῶτες ἀποτμήγουσιν ἀρούρας,
κείρουσιν δέ τε πάντα καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας·
τοὔνεκ' ἄρ' οὔ τι τέτυκται ὀιζυρώτερον ἄλλο
χήρης ἐν μεγάροισιν ἀκιδνότερόν τε γυναικός."
ἦ μέγα κωκύουσα· πάις δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
„θάρσει, μῆτερ ἐμεῖο, κακὴν δ' ἀποπέμπεο φήμην·
οὐ γὰρ ὑπὲρ κῆράς τις ὑπ' ἄρεϊ δάμναται ἀνήρ·
εἰ δέ μοι αἴσιμόν ἐστι δαμήμεναι εἵνεκ' Ἀχαιῶν,
τεθναίην ῥέξας τι καὶ ἄξιον Αἰακίδῃσιν."
ὣς φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κίεν γεραρὸς Λυκομήδης
καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·
„ὦ τέκος ὀβριμόθυμον, ἑῷ πατρὶ κάρτος ἐοικώς,
οἶδ', ὅτι καρτερός ἐσσι καὶ ὄβριμος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
καὶ πόλεμον δείδοικα πικρὸν καὶ κῦμα θαλάσσης
λευγαλέον· ναῦται γὰρ ἀεὶ σχεδόν εἰσιν ὀλέθρου.
ἀλλὰ σὺ δείδιε, τέκνον, ἐπὴν πλόον εἰσαφίκηαι
ὕστερον ἢ Τροίηθεν ἢ ἄλλοθεν, οἷά τε πολλὰ
* * * * * *

τῆμος, ὅτ' αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠερόεντι
ἠέλιος μετόπισθε βαλὼν ῥυτῆρα βελέμνων
τοξευτήν, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσιν ἄελλαι,
ἢ ὁπότ' ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα φέρονται
ἄστρα κατερχομένοιο ποτὶ κνέφας Ὠρίωνος·
δείδιε δ' ἐν φρεσὶ σῇσιν ἰσημερίην ἀλεγεινήν,"

ᾗ ἔνι συμφορέονται ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
* * * * * *

ἔκποθεν ἀίσσουσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
ἢ ὅτε Πληιάδων πέλεται δύσις, ἥν ῥα καὶ αὐτὴν
δείδιθι μαιμώωσαν ἔσω ἁλός, ἠδὲ καὶ ἄλλα
ἄστρα, τά που μογεροῖσι πέλει δέος ἀνθρώποισι
δυόμεν' ἢ ἀνιόντα κατὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης."
ὣς εἰπὼν κύσε παῖδα καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου
ἱμείροντα μόθοιο δυσηχέος· ὃς δ' ἐρατεινὸν
μειδιόων ἐπὶ νῆα θοῶς ὥρμαινε νέεσθαι·
ἀλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
δακρυόεις ὀαρισμὸς ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν·
ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχανόωντα
εἴργει ἐφεζόμενος, ὃ δ' ἐρυκανόωντα χαλινὸν
δάπτει ἐπιχρεμέθων, στέρνον δέ οἱ ἀφριόωντος
δεύεται, οὐδ' ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἴμης,
πουλὺς δ' ἀμφ' ἕνα χῶρον ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ
ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ῥώοντ' ἐσσυμένοιο, κάρη δ' εἰς ὕψος ἀείρει
φυσιόων μάλα πολλά, νόος δ' ἐπιτέρπετ' ἄνακτος·
ὣς ἄρα κύδιμον υἷα μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
μήτηρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέεσκον·
ἣ δὲ καὶ ἀχνυμένη περ ἑῷ ἐπαγάλλετο παιδί.
ὃς δέ μιν ἀμφικύσας μάλα μυρία κάλλιπε μούνην,
μυρομένην ἀλεγεινὰ φίλου κατὰ δώματα πατρός·
οἵη δ' ἀμφὶ μέλαθρα μέγ' ἀσχαλόωσα χελιδὼν
μύρεται αἰόλα τέκνα, τά που μάλα τετριγῶτα
αἰνὸς ὄφις κατέδαψε καὶ ἤκαχε μητέρα κεδνήν,
ἡ δ' ὁτὲ μὲν χήρην περιπέπταται ἀμφὶ καλιήν,
ἄλλοτε δ' εὐτύκτοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται
αἰνὰ κινυρομένη τεκέων ὕπερ· ὣς ἄρα κείνου
μύρετο Δηιδάμεια, καὶ υἱέος ἄλλοτε μέν που

εὐνὴν ἀμφιχυθεῖσα μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
κλαῖεν ἐπὶ φλιῇσι· φίλῳ δ' ἐγκάτθετο κόλπῳ,
εἴ τί οἱ ἐν μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα,
ᾧ ἔπι τυτθὸς ἐὼν ἀταλὰς φρένας ἰαίνεσκεν·
ἀμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴ που ἴδοιτο,
ταρφέα μιν φιλέεσκε, καὶ εἴ τί περ ἄλλο γοῶσα
ἔδρακε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος. οὐδ' ὅγε μητρὸς
ἄσπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
βαῖνε θοὴν ἐπὶ νῆα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα
ἀστέρι παμφανόωντι πανείκελον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἕσπετ' ὁμῶς Ὀδυσῆι δαΐφρονι Τυδέος υἱός,
ἄλλοι τ' εἴκοσι φῶτες ἀρηράμενοι φρεσὶ θυμόν,
τοὺς ἔχε κεδνοτάτους ἐν δώμασι Δηιδάμεια,
καί σφας ἑῷ πόρε παιδὶ θοοὺς ἔμεναι θεράποντας,
οἳ τότ' Ἀχιλλέος υἷα θρασὺν περιποιπνύεσκον
ἐσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ἤιε καγχαλόων· κεχάροντο δὲ Νηρηῖναι
ἀμφὶ Θέτιν· καὶ δ' αὐτὸς ἐγήθεε Κυανοχαίτης
εἰσορόων Ἀχιλῆος ἀμύμονος ὄβριμον υἷα,
ὡς ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος
καίπερ ἐὼν ἔτι παιδνός, ἔτ' ἄχνοος· ἀλλά μιν ἀλκὴ
καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἑῆς δ' ἐξέσσυτο πάτρης,
οἷος Ἄρης, ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόεντα
χωόμενος δηίοισι, μέμηνε δέ οἱ μέγα θυμός,
καί οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πέλει, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ὄμματα μαρμαίρουσιν ἴσον πυρί, ταὶ δὲ παρειαὶ
κάλλος ὁμοῦ κρυόεντι φόβῳ καταειμέναι αἰνὸν
φαίνοντ' ἐσσυμένου, τρομέουσι δὲ καὶ θεοὶ αὐτοί·
τοῖος ἔην Ἀχιλῆος ἐὺς πάις· οἳ δ' ἀνὰ ἄστυ
εὔχοντ' ἀθανάτοισι σαωσέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα
ἀργαλέου παλίνορσον ἀπ' ἄρεος· οἳ δ' ἐσάκουσαν
εὐχομένων· ὃ δὲ πάντας ὑπείρεχεν, οἵ οἱ ἕποντο.

όντες δ' ἐπὶ θῖνα βαρυγδούποιο θαλάσσης
'πειτ' ἐλατῆρας ἐυξόου ἔνδοθι νηός,
ἐντύνοντας ἐπειγομένους τ' ἀνὰ νῆα·
ἀν' αὐτὸς ἔβη· τοὶ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔλυσαν
ι', αἳ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἕπονται·
ἄρ' εὐπλοΐην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
ινέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
ένων ὑπὸ Τρωσὶ καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ·
χιλήιον υἷα παρεξόμενοι ἑκάτερθε
κον μύθοισιν, ἑοῦ πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
ἀνὰ πλόον εὐρὺν ἐμήσατο καὶ ποτὶ γαίῃ
ιυ ἀγχεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν
όλιν Πριάμοιο — — —
* τε καὶ ὅσσ' * *
— — φέρων κλέος Ἀτρείδῃσι·
ἄρ' ἰαίνετο θυμὸς ἐελδομένοιο καὶ αὐτοῦ
ἀταρβήτοιο κλέος καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
που ἐν θαλάμοισιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ
Δηιδάμεια πολύστονα δάκρυα χεῦε,
νὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίῃς
, ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος
ρος κηροῖο· γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλειπε
ένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὕνεκα μήτηρ
ἑῷ περὶ παιδί, καὶ ἦν ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται
* * * * *

ιἱ ἱστία νηὸς ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης
εκρύπτοντο καὶ ἠέρι φαίνεθ' ὁμοῖα·
μὲν στονάχιζε πανημερίη γοόωσα.
ς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον ἐπισπομένου ἀνέμοιο
ἐπιψαύουσα πολυρροθίοιο θαλάσσης·
ρεον δ' ἑκάτερθε περὶ τρόπιν ἔβραχε κῦμα·
ε καὶ μέγα λαῖτμα διήνυσε ποντοποροῦσα·

ἀμφὶ δέ οἱ πέσε νυκτὸς ἔπι κνέφας· ἣ δ' ὑπ' ἀήτῃ
πλῶε κυβερνήτῃ τε, διαπρήσσουσα θαλάσσης
βένθεα· θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἠώς.
τοῖσι δ' ἄρ' Ἰδαίων ὀρέων φαίνοντο κολῶναι,
Χρῦσά τε καὶ Σμίνθειον ἕδος καὶ Σιγιὰς ἄκρη,
τύμβος τ' Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀλλά μιν οὔτι
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
δεῖξε Νεοπτολέμῳ, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· παρημείβοντο δὲ νήσους
αἶψα Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελείπετ' ὀπίσσω·
φαίνετο δ' αὖτ' Ἐλεοῦντος ἕδος, τόθι Πρωτεσιλάου
σῆμα πέλει πτελέῃσι κατάσκιον αἰπεινῇσιν,
αἵ ῥ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμεναι δαπέδοιο
Ἴλιον, αὐτίκα τῇσι θοῶς αὐαίνεται ἄκρα·
νῆα δ' ἐρεσσομένην ἄνεμος φέρεν ἀγχόθι Τροίης·
ἵκετο δ', ἧχι καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες
Ἀργείων, οἳ τῆμος ὀιζυρῶς πονέοντο
μαρνάμενοι περὶ τεῖχος, ὅπερ πάρος αὐτοὶ ἔδειμαν
νηῶν ἔμμεναι ἕρκος ἐυσθενέων θ' ἅμα λαῶν
ἐν πολέμῳ· τὸ δ' ἄρ' ἤδη ὑπ' Εὐρυπύλοιο χέρεσσι
μέλλεν ἀμαλδύνεσθαι ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ,
εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐνόησε κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
βαλλόμεν' ἕρκεα μακρά, θοῆς δ' ἄφαρ ἔκθορε νηός,
θαρσαλέως δ' ἐβόησεν, ὅσον χάδε οἱ κέαρ ἔνδον·
„ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα κυλίνδεται Ἀργείοισι
σήμερον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες
ἴομεν ἐς πολέμοιο πολυκμήτοιο κυδοιμόν·
ἤδη γὰρ πύργοισιν ἐφ' ἡμετέροισι μάχονται
Τρῶες ἐυπτόλεμοι, τοὶ δὴ τάχα τείχεα μακρὰ
ῥηξάμενοι πυρὶ νῆας ἐνιπρήσουσι μάλ' αἰνῶς·
νῶιν δ' οὐκέτι νόστος ἐελδομένοις ἀνὰ θυμὸν
ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ μόρον αἶψα δαμέντες

μεθ' ἐν Τροίῃ, τεκέων ἑκὰς ἠδὲ γυναικῶν."
ς φάτο· τοὶ δ' ὤκιστα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
υδίῃ· πάντας γὰρ ἕλε τρόμος εἰσαΐοντας
ι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἐῴκει
ὶ φίλῳ μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης·
αλίμως δ' ἵκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
ἔην ἄγχιστα νεὼς κυανοπρῴροιο·
* * * * * *

ὰ γὰρ ἐξημοιβὰ παραυτόθι τεύχεα κεῖτο,
Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἑέων ἑτάρων, ὁπόσα κταμένων ἀφέλοντο·
ἐσθλὸς μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα, τοὶ δὲ χέρεια
ν, ὅσοις ἀλαπαδνὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ·
ρ Ὀδυσσεὺς δύσαθ', ἅ οἱ Ἰθάκηθεν ἕποντο·
δὲ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κάλλιμα τεύχη
, τὰ δὴ Σώκοιο βίην εἴρυσσε πάροιθεν·
δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἐδύσατο τεύχεα πατρός,
φαίνετο πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἐλαφρὰ
στου παλάμῃσι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει,
ρ ἐόνθ' ἑτέροισι πελώρια· τῷ δ' ἅμα πάντα
το τεύχεα κοῦφα· κάρη γε μὲν οὔτι βάρυνε
; * * * * *

ίς, ἀλλά ἑ χερσὶ καὶ ἠλίβατόν περ ἐοῦσαν
ως ἀνάειρεν ἔθ' αἵματος ἰσχανόωσαν.
ργείων δέ μιν ὅσσοι ἐπέδρακον, οὔτι δύναντο
ρ ἐελδόμενοι σχεδὸν ἐλθέμεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
ερὶ τεῖχος ἔτειρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμός·
ὅτ' ἀν' εὐρέα πόντον ἐρημαίῃ περὶ νήσῳ
όπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι ἀσχαλόωσιν
ς, οὔστ' ἀνέμοιο καταιγίδες ἀντιόωσαι
υσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἳ δ' ἀλεγεινοὶ
ριτρωχῶσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα·

ἦια, τειρομένοισι δ' ἐπιπνεύσῃ λιγὺς οὖρος,
* * * * * *

ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν ἔθνος ἀκηχέμενον τὸ πάροιθεν
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίῃ κεχάροντο μολόντι,
ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν καμάτοιο·
ὄσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέος εὖτε λέοντος,
ὅστε κατ' οὔρεα μακρὰ μέγ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
ἔσσυται ἀγρευτῇσιν ἐναντίον, οἵτε οἱ ἤδη
ἄντρῳ ἐπεμβαίνωσιν ἐρύσσασθαι μεμαῶτες
σκύμνους οἰωθέντας ἑῶν ἀπὸ τῆλε τοκήων
βήσσῃ ἐνὶ σκιερῇ, ὃ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔκ τινος ἄκρης
ἀθρήσας ὀλοοῖσιν ἐπέσσυται ἀγρευτῇσι
σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς·
ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀταρβέος Αἰακίδαο
θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ἐυπτολέμοισιν ὄρινεν·
οἴμησεν δ' ἄρα πρῶτον, ὅπῃ μάλα δῆρις ὀρώρει
ἂμ πεδίον· τῇ γάρ σφιν ἐείδετο τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηίτερον δηίοισι κατὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν,
οὕνεκ' ἀκιδνοτέρῃσιν ἐπάλξεσιν ἠρήρειστο.
σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαιμώωντες ἄρηι·
εὗρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρονα, τῷ δ' ἅμ' ἑταί(
πύργῳ ἐπεμβεβαῶτας, ὀιομένους περὶ θυμῷ
ῥήξειν τείχεα μακρὰ καὶ Ἀργείους ἀπολέσσειν
πανσυδίῃ· τοῖς δ' οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ·
ἀλλά σφεας Ὀδυσεύς τ' ἠδὲ σθεναρὸς Διομήδης
ἰσόθεός τε Νεοπτόλεμος δῖός τε Λεοντεὺς
ἂψ ἀπὸ τείχεος ὦσαν ἀπειρεσίοις βελέεσσιν.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοῖο κύνες μογεροί τε νομῆες
κάρτεϊ καὶ φωνῇ κρατεροὺς σεύουσι λέοντας
πάντοθεν ἐσσύμενοι, τοὶ δ' ὄμμασι γλαυκιόωντες
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα, λιλαιόμενοι μέγα θυμῷ
πόρτιας ἠδὲ βόας μετὰ γαμφηλῇσι λαφύξαι,

ιαὶ ὣς εἴκουσι κυνῶν ὑπὸ καρτεροθύμων
ενοι, μάλα γάρ σφιν ἐπαΐσσουσι νομῆες·
* * * * *

, ὅσον τις ἵησι χερὸς περιμήκεα λᾶαν·
ρ Τρῶας ἔα νηῶν ἀπὸ νόσφι φέβεσθαι
πυλος, δηίων δὲ μάλα σχεδὸν ὀτρύνεσκε
ιν, εἰσόκε νῆας ἕλῃ καὶ πάντας ὀλέσσῃ
ίους· Ζεὺς γάρ οἱ ἀπειρέσιον βάλε κάρτος·
α δ' ὀκριόεσσαν ἑλὼν καὶ ἀτειρέα πέτρην
ἐπεσσυμένως κατὰ τείχεος ἠλιβάτοιο·
αλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θέμεθλα
ς αἰπεινοῖο· δέος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς,
ς ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίῃσιν·
ὐδ' ὣς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
μενον θώεσσιν ἐοικότες ἠὲ λύκοισι,
ν λῃιστῆρσιν ἀναιδέσιν, οὕστ' ἐν ὄρεσσιν
ιν ἐξελάσωσιν ὁμῶς κυσὶν ἀγροιῶται
ι σκύμνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
ένως, τοὶ δ' οὔτι βιαζόμενοι βελέεσσι
τ', ἀλλὰ μένοντες ἀμύνουσιν τεκέεσσιν·
ἀμυνόμενοι νηῶν ὕπερ ἠδὲ καὶ αὐτῶν
ν ἐν ὑσμίνῃ· τοῖς δ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
ει μέγα πᾶσι νεῶν προπάροιθε θοάων·
δειλοὶ καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
ν δὴ βελέεσσι νεῶν ἄπο ταρβήσαντα
ιτ', εἰ μὴ τεῖχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁμοκλήν·
έ μοι εὖτε λέοντι κύνες πτώσσοντες ἐν ὕλῃ
ισθ' ἔνδον ἐόντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν·
ποτ' ἐκ νηῶν ἐς Τρώιον οὖδας ἵκησθε,
πάρος, μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὔ νύ τις ὑμέας
αι ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἅμα πάντες
σθ' ἐν κονίῃσιν ἐμεῦ ὕπο δῃωθέντες."

ὣς ἔφατ' ἀκράαντον ἱεὶς ἔπος· οὐδέ τι ᾔδη,
ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθε
χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἔμελλε
δάμνασθ' οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι·
οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότ' ἔσκεν ἄτερ κρατεροῖο πόνοιο,
ἀλλ' ἄρα Τρῶας ἔναιρεν ἀφ' ἕρκεος· οἳ δ' ἐφέβοντο
βαλλόμενοι καθύπερθε· περικλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
Εὐρυπύλῳ· πάντας γὰρ ἀνιηρὸν δέος ᾕρει·
ὡς δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἑοῖο
πτώσσουσι βροντὴν μεγάλου Διὸς ἀμφὶ νέφεσσι
ῥηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναχίζεται αἰθήρ·
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν
ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα μενεπτόλεμον *
* * * Νεοπτόλεμον φοβέοντο
* * * * * *

πᾶν ὅ, τι χερσὶν ἕηκεν· ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα,
δυσμενέων κεφαλῇσι φέρον πολύδακρυν ἄρηα·
οἳ δ' ἄρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
Τρῶες ἔφαντ' Ἀχιλῆα πελώριον εἰσοράασθαι
αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφασίην ἀλεγεινὴν
κεῦθον ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
ἐς φρένα Κητείων, μηδ' Εὐρυπύλοιο ἄνακτος·
αὐτοῦ δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες
μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν κρυεροῦ τε φόβοιο·
αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς καὶ δεῖμ' ἀλεγεινόν,
* * * * * *

ὡς δ' ὅτε παιπαλόεσσαν ὁδὸν κάτα ποσσὶν ἰόντες
ἀνέρες ἀθρήσωσιν ἀπ' οὔρεος ἀίσσοντα
χείμαρρον, καναχῇ δὲ περιβρομέει περὶ πέτρῃ,
οὐδ' ἔτι οἱ μεμάασιν ἀνὰ ῥόον ἠχήεντα
δύμεναι ἐγκονέοντες, ἐπεὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον
δερκόμενοι τρομέουσι καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·

: Τρῶες ἔμιμνον ἐελδόμενοί περ αὐτῆς
* * * * *

ὕπ' Ἀργείων· τοὺς δ' Εὐρύπυλος θεοειδὴς
:οτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἦ γὰρ ἐώλπει
ὶς δηιόωντα πελώριον ἐν δαΐ φῶτα
:αμεῖν καὶ κάρτος· ὃ δ' οὐκ ἀπέληγε μόθοιο.
ν δ' ἄρ' Ἀθηναίη κρατερὸν πόνον εἰσορόωσα
:εν Οὐλύμποιο θυώδεος αἰπὰ μέλαθρα·
ὶρ' ὑπὲρ κεφαλῆς ὀρέων· οὐδ' ἴχνεσι γαίης
:έγ' ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ
νην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ' ἀνέμοιο·
ι δ' αἶψ' ἀφίκανε, πόδας δ' ἐπέθηκε κολώνῃ
ι ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ' ἔνθεν αὐτὴν
χων ἀνδρῶν· κύδαινε δὲ πολλὸν Ἀχαιούς·
αὖτ' Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων
; ὁμοῦ καὶ κάρτος, ἅτ' ἀνδράσιν εἰς ἓν ἰόντα
σιν μέγα κῦδος· ὃ δ' ἀμφοτέροισι κέκαστο,
ἔην Διὸς αἷμα, φίλῳ δ' ἤικτο τοκῆι·
ἄτρεστος ἐὼν πολέας κτάνεν ἀγχόθι πύργων.
λιεὺς κατὰ πόντον ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης
ι ἰχθύσι πῆμα φέρει μένος Ἡφαίστοιο
ὶς ἔντοσθε, διεγρομένη δ' ὑπ' ἀυτμῇ
ρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἳ δὲ κελαίνης
ἀίσσουσι μεμαότες ὕστατον αἴγλην
ιν, τοὺς γάρ ῥα τανυγλώχινι τριαίνῃ
ἐπεσσυμένους, γάνυται δέ οἱ ἦτορ ἐπ' ἄγρῃ·
κύδιμος υἱὸς ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος
ι περὶ τεῖχος ἐδάμνατο δήια φῦλα
πεσσυμένων. πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
μῶς ἄλλῃσιν ἐπάλξεσιν· ἔβραχε δ' εὐρὺς
ις καὶ νῆες· ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ
βαλλομένων· κάματος δ' ὑπεδάμνατο λαοὺς

ἄσπετος ἀμφοτέρωθε, λύοντο δὲ γυῖα καὶ ἀλκὴ
αἰζηῶν· ἀλλ' οὔτι μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄμφεχεν υἱέα δῖον, ἐπεί ῥά οἱ ὄβριμον ἦτορ
πάμπαν ἔην ἄτρυτον· ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι
ἥψατο μαρναμένοιο δέος * *
* * * μένος δ' ἀκάμαντι ἐῴκει
ἀενάῳ ποταμῷ, τὸν ἀπειρεσίη πυρὸς ὁρμὴ
οὔποτ' ἰοῦσ' ἐφόβησε, καὶ ἢν μέγα μαίνετ' ἀήτης
Ἡφαίστου κλονέων ἱερὸν μένος — ἢν γὰρ ἵκηται
ἐγγὺς ἐπὶ προχοῇσι, μαραίνεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἅψασθ' ἀργαλέῃ σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο —·
ὣς ἄρα Πηλείδαο δαΐφρονος υἱέος ἐσθλοῦ
οὔτε μόγος στονόεις οὔτ' ἂρ δέος ἥψατο γούνων,
αἰὲν ἐρειδομένοιο καὶ ὀτρύνοντος ἑταίρους·
οὐ μὴν οὐδὲ βέλος κείνου χρόα καλὸν ἵκανε
πολλῶν βαλλομένων· ἀλλ' ὡς νιφάδες περὶ πέτρην
πολλάκις ἠίχθησαν ἐτώσια· πάντα γὰρ εὐρὺ
εἶργε σάκος βριαρή τε κόρυς, κλυτὰ δῶρα θεοῖο·
τοῖς ἐπικαγχαλόων κρατερὸς πάις Αἰακίδαο
φοίτα μακρὰ βοῶν περὶ τείχεϊ, πολλὰ κελεύων
ἐς μόθον Ἀργείοισιν ἀταρβέα * *
* * * * οὕνεκα πάντων
πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος, ἔχεν δ' ἔτι θυμὸν ὁμοκλῆς
λευγαλέης ἀκόρητον, ἑοῦ δ' ἄρα μήδετο πατρὸς
τίσεσθ' ἀλγινόεντα φόνον· κεχάροντο δ' ἄνακτι
Μυρμιδόνες· στυγερὴ δὲ πέλεν περὶ τεῖχος ἀυτή.
 ἔνθα δύω κτάνε παῖδε πολυχρύσοιο Μέγητος,
ὃς γόνος ἔσκε Δύμαντος, ἔχεν δ' ἐρικυδέας υἷας,
εἰδότας εὖ μὲν ἄκοντα βαλεῖν, εὖ δ' ἵππον ἐλάσσαι
ἐν πολέμῳ καὶ μακρὸν ἐπισταμένως δόρυ πῆλαι,
τοὺς τέκε οἱ Περίβοια μιῇ ὠδῖνι παρ' ὄχθης
Σαγγαρίου, Κέλτον τε καὶ Εὔβιον· οὐδ' ἀπόναντο

ἀπειρεσίοιο πολὺν χρόνον, οὕνεκα Μοῖραι
ν ἐπὶ σφίσι πάγχυ τέλος βιότοιο βάλοντο·
δ' ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμῶς, ὥς κάτθανον ἄμφω
Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μὲν ἄκοντι
νος ἐς κραδίην, ὃ δὲ χερμαδίῳ ἀλεγεινῷ
φαλῆς· βριαρὴ δὲ περιθραυσθεῖσα καρήνῳ
θη τρυφάλεια καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν.
δ' ἄρα σφίσι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων
δυσμενέων· μέγα δ' Ἄρεος ἔργον ὀρώρει,
ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, ἤνυτο δ' ἠὼς
σίη, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο
το τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἱ δ' ἀγχόθι πύργων
ἀνέπνευσαν· καὶ δ' αὐτοὶ Τρώιοι υἷες
ντο μόθοιο δυσηχέος, οὕνεκ' ἐτύχθη
ις ἀργαλέη περὶ τείχεϊ. καί νύ χ' ἅπαντες
οι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρῃσιν ὄλοντο,
Ἀχιλλῆος κρατερὸς πάις ἤματι κείνῳ
νέων ἀπάλαλκε πολὺν στρατὸν ἠδὲ καὶ αὐτὸν
πυλον· τῷ δ' αἶψα γέρων σχεδὸν ἤλυθε Φοῖνιξ,
ν ἰδὼν θάμβησεν ἐοικότα Πηλείωνι·
δέ οἱ μέγα χάρμα καὶ ἄσπετον ἄλγος ἵκανεν,
μὲν μνησθέντι ποδώκεος ἀμφ' Ἀχιλῆος,
δ' ἄρ', οὕνεκά οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενόησε

* * * * *

δ' ὅγ' ἀσπασίως, ἐπεὶ οὔποτε φῦλ' ἀνθρώπων
γόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάρμα φέρονται·
ύθη δέ οἱ, εὖτε πατὴρ περὶ παιδὶ χυθείη,
θεῶν ἰότητι πολὺν χρόνον ἄλγε' ἀνατλὰς
ἑὸν ποτὶ δῶμα φίλῳ μέγα χάρμα τοκῆι·
Νεοπτολέμοιο κάρη καὶ στήθεα κύσσεν
υθείς· καὶ τοῖον ἀγασσάμενος φάτο μῦθον·
αῖρέ μοι, ὦ τέκος ἐσθλὸν Ἀχιλλέος, ὅν ποτ' ἔγωγε

τυτθὸν ἐόντ' ἀτίταλλον ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐμῇσι
προφρονέως· ὃ δ' ἄρ' ὦκα θεῶν ἐρικυδέι βουλῇ
ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἀέξετο· καί οἱ ἔγωγε
γήθεον εἰσορόων ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἀλκήν·
ἔσκε δέ μοι μέγ' ὄνειαρ· ἶσον δέ ἑ παιδὶ τίεσκον
τηλυγέτῳ· ὃ δ' ἄρ' ἶσον ἑῷ πατρὶ τῖεν ἐμὸν κῆρ·
κείνῳ μὲν γὰρ ἔγωγε πατήρ, ὃ δ' ἄρ' υἱὸς ἔμοιγε
ἔσκε νόῳ· φαίης κεν ἰδὼν ἑνὸς αἵματος εἶναι
εἵνεχ' ὁμοφροσύνης· ἀρετῇ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν
πολλόν, ἐπεὶ μακάρεσσι δέμας καὶ κάρτος ἐῴκει·
τῷ σύγε πάμπαν ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κεῖνον ὀίω
ζωὸν ἔτ' Ἀργείοισι μετέμμεναι· οὗ μ' ἄχος ὀξὺ
ἀμφέχει ἤματα πάντα, λυγρῷ δ' ἐπὶ γήραϊ θυμὸν
τείρομαι· ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει
κείνου ἔτι ζώοντος· ὃ καὶ πέλει ἀνέρι κῦδος
κηδεμονῆος ἑοῦ ὑπὸ χείρεσι ταρχυθῆναι.
ἀλλά, τέκος, κείνου μὲν ἐγὼν οὐ λήσομαι ἦτορ
ἀχνύμενος· σὺ δὲ μήτι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν·
ἀλλ' ἄγε Μυρμιδόνεσσι καὶ ἱπποδάμοισιν Ἀχαιοῖς
τειρομένοις ἐπάμυνε, μέγ' ἀμφ' ἀγαθοῖο τοκῆος
χωόμενος δηίοισι· κλέος δέ τοι ἔσσεται ἐσθλόν,
Εὐρύπυλον δαμάσαντι μάχης ἀκόρητον ἐόντα·
τοῦ γὰρ ὑπέρτερός ἐσσι καὶ ἔσσεαι, ὅσσον ἀρείων
σεῖο πατὴρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος."
ὣς φάμενον προσέειπε πάις ξανθοῦ Ἀχιλῆος·
„ὦ γέρον, ἡμετέρην ἀρετὴν ἀνὰ δηιοτῆτα
Αἶσα διακρινέει κρατερὴ καὶ ὑπέρβιος Ἄρης."
ὣς εἰπὼν αὐτῆμαρ ἐέλδετο τείχεος ἐκτὸς
σεύεσθ' ἐν τεύχεσσιν ἑοῦ πατρός· ἀλλά μιν ἔσχε
νύξ, ἥτ' ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο φέρουσα
ἔσσυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο καλυψαμένη δέμας ὄρφνῃ.
Ἀργείων δέ μιν υἷες ἶσον κρατερῷ Ἀχιλῆι

:ύδαινον παρὰ νηυσὶ γεγηθότες, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
ϑαρσαλέους κατέτευξεν ἰὼν ἐπὶ δῆριν ἑτοίμως·
:οὕνεκά μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γεράεσσιν
ἴσπετα δῶρα διδόντες, ἅτ' ἀνέρι πλοῦτον ὀφέλλει·
ι μὲν γὰρ χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ γυναῖκας
ἱμωίδας, οἱ δ' ἄρα χαλκὸν ἀάσπετον, οἱ δὲ σίδηρον,
ἄλλοι δ' οἶνον ἐρυϑρὸν ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὄπασσαν,
ππους τ' ὠκύποδας καὶ ἀρήια τεύχεα φωτῶν,
ράρεά τ' εὐποίητα γυναικῶν κάλλιμα ἔργα·
οἷς ἔπι ϑυμὸν ἴαινε Νεοπτολέμοιο φίλον κῆρ·
:αί ῥ' οἱ μὲν δόρποιο ποτὶ κλισίῃσι μέλοντο
ιὸν Ἀχιλλῆος ϑεοειδέα κυδαίνοντες
σον ἐπουρανίοισιν ἀτειρέσι· τῷ δ' Ἀγαμέμνων
τόλλ' ἐπικαγχαλόων τοῖον ποτὶ μῦϑον ἔειπεν·
„ἀτρεκέως πάις ἐσσὶ ϑρασύφρονος Αἰακίδαο,
ὦ τέκος, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος ἠδὲ καὶ εἶδος
:αὶ μέγεϑος καὶ ϑάρσος ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔοικας·
ῷ σοὶ ἐγὼ μέγα ϑυμὸν ἰαίνομαι· ἦ γὰρ ἔολπα
ῇσιν ὑπαὶ παλάμῃσι καὶ ἔγχεϊ δήια φῦλα
:αὶ Πριάμοιο πόληα περικλειτὴν ἐναρίξαι,
ὕνεκα πατρὶ ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κεῖνον ὀίω
ἰσοράαν παρὰ νηυσίν, ὅτε Τρώεσσιν ὁμόκλα
;ωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
στὶ σὺν ἀϑανάτοισι· σὲ δ' ἐκ μακάρων προέηκε
ἡμερον Ἀργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι."
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
„εἴϑε μιν, ὦ Ἀγάμεμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον,
ὄφρα καὶ αὐτὸς ἄϑρησεν ἑὸν ϑυμήρεα παῖδα
οὔτι καταισχύνοντα βίην πατρός, ὥσπερ ὀίω
ἔσσεσϑ', ἤν με σάωσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες."
ὣς ἄρ' ἔφη πινυτῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ ϑυμόν·
λαοὶ δ' ἀμφιέποντες ἐϑάμβεον ἀνέρα δῖον·

ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότ' ἄρ' Αἰακίδαο θρασύφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἀνστὰς ἐκ δόρποιο ποτὶ κλισίην ἀφίκανε
πατρὸς ἑοῦ· τὰ δὲ πολλὰ δαϊκταμένων ἡρώων
ἔντεά οἱ παρέκεινθ'· αἳ δ' ἀμφί μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
χήρην ληιάδες κλισίην ἐπιπορσύνεσκον,
ὡς ζώοντος ἄνακτος· ὃ δ' ὡς ἴδεν ἔντεα Τρώων
καὶ δμωάς, στονάχησεν· ἔρως δέ μιν εἷλε τοκῆος·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγκεα ῥωπήεντα
σμερδαλέοιο λέοντος ὑπ' ἀγρευτῆσι δαμέντος
σκύμνος ἐς ἄντρον ἵκηται ἐύσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ταρφέα παπταίνει κενεὸν σπέος, ἀθρόα δ' αὐτοῦ
ὀστέα δερκόμενος κταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
ἵππων ἠδὲ βοῶν μεγάλ' ἄχνυται ἀμφὶ τοκῆος·
ὣς ἄρα θαρσαλέοιο πάις τότε Πηλείδαο
θυμὸν ἐπαχνώθη· δμωαὶ δέ μιν ἀμφαγάσαντο·
καὶ δ' αὐτὴ Βρισηίς, ὅτ' ἔδρακεν υἷ' Ἀχιλῆος,
ἄλλοτε μὲν θυμῷ μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄχνυτ' Ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἀμφασίῃ βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἐτεόν περ
αὐτοῦ ἔτι ζώοντος ἀταρβέος Αἰακίδαο.
Τρῶες δ' αὖτ' ἀπάνευθε γεγηθότες ὄβριμον ἄνδρα
Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίῃσι καὶ αὐτοί,
ὁππόσον Ἕκτορα δῖον, ὅτ' Ἀργείους ἐδάιζε,
ῥυόμενος πτολίεθρον ἑὸν καὶ κτῆσιν ἅπασαν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μερόπεσσιν ἐπὶ γλυκὺς ἤλυθεν ὕπνος,
δὴ τότε Τρώιοι υἷες ἰδ' Ἀργεῖοι μενεχάρμαι
νόσφι φυλακτήρων εὗδον βεβαρηότες ὕπνῳ.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΟΓΔΟΟΣ.

Ἦμος δ' ἠελίοιο φάος περικίδνατο γαῖαν
ἐκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος Ἠριγενείης,
δὴ τότε που Τρῶες καὶ Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες
θωρήσσονθ' ἑκάτερθεν ἐπειγόμενοι ποτὶ δῆριν·
καὶ τοὺς μὲν πάις ἐσθλὸς Ἀχιλλέος ὀτρύνεσκεν
ἀντιάαν Τρώεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας,
τοὺς δ' ἄρα Τηλεφίδαο μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
τεῖχος μὲν χαμάδις βαλέειν νῆάς τ' ἀμαθύνειν
ἐν πυρὶ λευγαλέῳ, λαοὺς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐξαι·
ἀλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἐναλίγκιος αὔρῃ
μαψιδίῃ· Κῆρες δὲ μάλα σχεδὸν ἑστηυῖαι
πολλὸν καγχαλάασκον ἐτώσια μητιόωντι.
καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλέος ἄτρομος υἱὸς
θαρσαλέον φάτο μῦθον ἐποτρύνων πονέεσθαι·
„κέκλυτέ μευ, θεράποντες, ἀρήιον ἐν φρεσὶ θυμὸν
θέντες, ἵν' Ἀργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενώμεθα· μηδέ τις ἡμέων
ταρβείτω· κρατερὴ γὰρ ἄδην ἐκ θάρσεος ἀλκὴ
γίνεται ἀνθρώποισι, δέος δὲ βίην ἀμαθύνει
καὶ νόον· ἀλλ' ἄγε πάντες ἐς ἄρεα καρτύνασθε,
ὄφρα μὴ ἀμπνεύσῃ Τρώων στρατός, ἀλλ' Ἀχιλῆα
φαίῃ ἔτι ζώοντα μετέμμεναι Ἀργείοισιν.“
ὣς εἰπὼν ὤμοισι πατρώια δύσατο τεύχη
πάντοθε μαρμαίροντα· Θέτις δ' ἡγάλλετο θυμῷ

ἐξ ἁλὸς εἰσορόωσα μέγα σθένος υἱωνοῖο·
καί ῥα θοῶς οἴμησε πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν·
οἷος δ' ἐκ περάτων ἀναφαίνεται ὠκεανοῖο
ἠέλιος θνητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι καὶ ἅρμασι συμφέρετ' ἀστὴρ
Σείριος, ὅστε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον·
τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἤιεν ὄβριμος ἥρως,
υἱὸς Ἀχιλλῆος· φόρεον δέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι,
τούς οἱ ἐελδομένῳ νηῶν ἄπο λαὸν ἐλάσσαι
ὤπασεν Αὐτομέδων· ὃς γάρ σφεας ἡνιόχευεν·
ἵπποι δ' αὖτ' ἐχάρησαν ἑὸν φορέοντες ἄνακτα
εἴκελον Αἰακίδῃ· τῶν δ' ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει
ἔμμεναι ἀνέρ᾽ κεῖνον Ἀχιλλέος οὔτι χερείω.
ὣς δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγα καγχαλόωντες ἄγερθεν
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίην ἄμοτον μεμαῶτες,
λευγαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οὕστε κλονήσῃ
* * * * * *

χηραμοῦ ἐκποτέονται, ἐελδόμενοι χρόα θεῖναι
ἀνδρόμεον, πάντες δὲ περὶ στέγος ὁρμαίνοντες
τεύχουσιν μέγα πῆμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν·
ὣς οἵγ' ἐκ νηῶν καὶ τείχεος ἐξεχέοντο
μαιμώωντες ἄρηι· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος.
πᾶν πεδίον δ' ἀπάνευθεν ἐλάμπετο τεύχεσι φωτῶν,
ἠελίου καθύπερθεν ἀπείριτα μαρμαίροντος·
οἷον δὲ νέφος εἶσι δι' ἠέρος ἀπλήτοιο
πνοιῇσιν μεγάλῃσιν ἐλαυνόμενον Βορέαο,
ἦμος δὴ νιφετός τε πέλει καὶ χείματος ὥρη
ἀργαλέη, πάντῃ δὲ περιστέφει οὐρανὸν ὄρφνη·
ὣς τῶν πλήθετο γαῖα συνερχομένων ἑκάτερθε
νηῶν βαιὸν ἄπωθε· κόνις δ' εἰς οὐρανὸν εὐρὺν
πέπτατ' ἀειρομένη· κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν,

σὺν δὲ καὶ ἅρματα πολλά· διεσσύμενοι δ' ἐπὶ μῶλον
ἵπποι ἐπεχρεμέτιζον· ἐὴ δ' ἐκέλευεν ἕκαστον
ἀλκὴ ἀνιηρὴν ἐς φύλοπιν ὀτρύνουσα.
ὡς δ' ὅτε κύματα μακρὰ δύο κλονέουσιν ἀῆται
σμερδαλέον βρομέοντες ἀνὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης
ἔκποθεν ἀλλήλοισι περιρρηγνύντες ἀέλλας,
ὁππότε χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
μαίνετ', ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει ἀμφιτρίτη
κύμασι λευγαλέοισι, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα φέρονται
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα, τῶν δ' ἀλεγεινὴ
ὀρνυμένων ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωή·
ὣς οἵγ' ἀμφοτέρωθεν ἐπ' ἄρεα συμφορέοντο
σμερδαλέον μεμαῶτες· Ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ ἀλκή·
σὺν δ' ἔβαλον βροντῇσιν ἐοικότες ἢ στεροπῇσιν,
αἵτε μέγα κτυπέουσι δι' ἠέρος, ὁππότ' ἀῆται
λάβροι ἐριδμαίνωσι, καὶ ὁππότε λάβρον ἀέντες
σὺν νέφεα ῥήξωσι Διὸς μέγα χωομένοιο
ἀνδράσιν, οἵτ' ἐρίτιμον ὑπὲρ Θέμιν ἔργα κάμωνται·
ὣς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχεϊ δ' ἔγχος
συμφέρετ', ἀσπίδι δ' ἀσπίς, ἐπ' ἀνέρα δ' ἤιεν ἀνήρ.
πρῶτος δ' ὄβριμος υἱὸς ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος
δάμνατ' ἐὺν Μελανῆα καὶ ἀγλαὸν Ἀλκιδάμαντα,
υἷας Ἀλεξινόμοιο δαΐφρονος, ὅστ' ἐνὶ κοίλῃ
Καύνῳ ναιετάασκε διειδέος ἀγχόθι λίμνης
Ἴμβρῳ ὑπὸ νιφόεντι παραὶ ποσὶ Ταρβήλοιο·
κτεῖνε δὲ Κασσάνδροιο θοὸν ποσὶ παῖδα Μένητα,
ὃν τέκε δῖα Κρέουσα παρὰ προχοῇς ποταμοῖο
Λίνδου ἐυρρείταο, μενεπτολέμων ὅθι Καρῶν
πείρατα καὶ Λυκίης ἐρικυδέος ἄκρα πέλονται·
εἷλε δ' ἄρ' αἰχμητῆρα Μόρυν Φρυγίηθε μολόντα·
τῷ δ' ἄρ' ὁμῶς Πόλυβόν τε καὶ Ἱππομέδοντα κατέκτα,
τὸν μὲν ὑπὸ κραδίην, τὸν δ' ἐς κληῖδα τυχήσας·

δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον· ἐπέστενε δ' αἶα νέκυσσι
Τρώων· οἳ δ' ὑπόεικον ἐοικότες αὐαλέοισι
θάμνοις, οὓς ὀλοοῖο πυρὸς κατεδάμνατ' ἀυτμή,
ῥηιδίως ἐπιόντος ὀπωρινοῦ Βορέαο·
ὣς τοῦ ἐπεσσυμένοιο κατηρείποντο φάλαγγες.
Αἰνείας δ' ἐδάμασσεν Ἀριστόλοχον μενεχάρμην
πλήξας χερμαδίῳ κατὰ κράατος· ἐν δ' ἄρ' ἔθλασσεν
ὀστέα σὺν πήληκι· λίπεν δ' ἄφαρ ὀστέα θυμός.
Τυδείδης δ' Εὔμαιον ἕλεν θοόν, ὅς ῥά τ' ἔναιε
Δάρδανον αἰπήεσσαν, ἵν' Ἀγχίσαο πέλονται
εὐναί, ὅπου Κυθέρειαν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν.
ἔνθ' Ἀγαμέμνων κτεῖνεν ἐὺν Στράτον· οὐδ' ὅγε Θρήκην
ἵκετ' ἀπὸ πτολέμοιο, φίλης δ' ἑκὰς ἔφθιτο πάτρης.
Μηριόνης δ' ἐδάμασσε Χλέμον Πεισήνορος υἷα,
ἀντιθέου Γλαύκοιο φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ὅς ῥά τε ναιετάασκε παρὰ προχοῇς Λιμυροῖο,
καί ῥά μιν ὡς βασιλῆα περικτίονες τίον ἄνδρες
Γλαύκου ἀποκταμένοιο καὶ οὐκέτι κοιρανέοντος,
πάντες, ὅσοι Φοίνικος ἕδος περὶ πάγχυ νέμοντο
αἰπύ τε Μασσικύτοιο ῥίον ῥωχμόν τε Χιμαίρης.
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε κατὰ μόθον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Εὐρύπυλος πολέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλε
δυσμενέσιν· πρῶτον δὲ μενεπτόλεμον κατέπεφνεν
Εὔρυτον, αὐτὰρ ἔπειτα Μενοίτιον αἰολομίτρην,
ἀντιθέους ἑτάρους Ἐλεφήνορος, ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Ἅρπαλον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἐύφρονος ἔσκεν ἑταῖρος·
ἀλλ' ὃ μὲν οὖν ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον, οὐδ' ἐπαμύνειν
ἔσθενεν ᾧ θεράποντι δεδουπότι· τοῦ δ' ἄρ' ἑταῖρος
Ἄντιφος ὀβριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη,
καὶ βάλεν Εὐρυπύλοιο καταντίον· ἀλλά μιν οὔτι
οὔτασεν, οὕνεκά οἱ κρατερὸν δόρυ τυτθὸν ἄπωθεν
ἔμπεσε Μειλανίωνι δαΐφρονι, τόν ποτε μητὴρ

:το πὰρ προχοῇσιν ἐυρρείταο Καΐκου,
:η καλλιπάρῃος ὑποδμηθεῖσ' Ἐρυλάῳ.
ύπυλος δ' ἑτάροιο χολωσάμενος κταμένοιο
ρῳ αἶψ' ἐπόρουσεν· ὃ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν
ηθὺν ἑτάρων· κρατερὸν δέ μιν οὔτι δάμασσεν
Τηλεφίδαο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
λέως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀνδροφόνοιο Κύκλωπος
ρον· ὣς γάρ που στυγερῇ ἐπιήνδανε Μοίρῃ·
ύπυλος δ' ἑτέρωθεν ἐπῴχετο· τοῦ δ' ὑπὸ δουρὶ
ἐπεσσυμένοιο κατήριπε πουλὺς ὅμιλος·
δένδρεα μακρὰ βίῃ δμηθέντα σιδήρου
ιν ἐν λασίοισιν ἀναπλήσωσι φάραγγας
μέν' ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ χθονός· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
ντ' Εὐρυπύλοιο δαΐφρονος ἐγχείῃσι,
ὅτε οἱ κίεν ἄντα μέγα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
Ἀχιλλῆος· τὼ δ' ἄμφω δούρατα μακρὰ
λάμῃσι τίνασσον ἐπὶ σφίσι μαιμώωντες·
πυλος δέ ἑ πρῶτος ἀνειρόμενος προσέειπε·
ίς πόθεν εἰλήλουθας ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
ρὸς Ἄιδα Κῆρες ἀμείλικτοι φορέουσιν·
ρ τίς μ' ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέῃ ὑσμίνῃ·
ιοι ὅσσοι ἔναντα λιλαιόμενοι μαχέσασθαι
κίον, πάντεσσι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
έως, πάντων δὲ παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα
τε σάρκας τε κύνες διὰ πάντα δάσαντο.
ιοι εἰπέ, τίς ἐσσι, τίνος δ' ἐπαγάλλεαι ἵπποις;"
φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
μ' ἐπισπεύδοντα ποτὶ κλόνον αἱματόεντα
ς ἐὼν ὡσεί τε φίλα φρονέων ἐρεείνεις
ναι γενεήν, ἥνπερ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;
Ἀχιλλῆος κρατερόφρονος, ὅστε τοκῆα
άροιθ' ἐφόβησε βαλὼν περιμήκεϊ δουρί·

καί νύ κέ μιν θανάτοιο κακαὶ περὶ Κῆρες ἔμαρψαν,
εἰ μή οἱ στονόεντα θοῶς ἰήσατ' ὄλεθρον·
ἵπποι δ', οἵ φορέουσιν, ἐμοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο,
οὓς τέκεθ' Ἅρπυια Ζεφύρῳ πάρος εὐνηθεῖσα,
οἵτε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν
ἀκρονυχὶ ψαύοντες, ἴσον δ' ἀνέμοισι φέρονται·
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν γενεὴν ἐδάης ἵππων τε καὶ αὐτοῦ,
καὶ δόρατος πείρησαι ἀτειρέος ἡμετέροιο
γνώμεναι ἄντα βίην· γενεὴ δέ οἱ ἐν κορυφῇσι
Πηλίου αἰπεινοῖο, τομὴν ὅθι λεῖπε καὶ ὕλην."
ἦ ῥα καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνήρ,
πάλλων ἐγχείην περιμήκετον· ὃς δ' ἑτέρωθεν
χερσὶν ὑπὸ κρατερῇσιν ἀπειρεσίην λάβε πέτρην,
καί ῥα Νεοπτολέμοιο κατ' ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι
χρυσείης· τὸν δ' οὔτι προσεσσυμένη στυφέλιξεν,
ἀλλ' ἅτε πρὼν εἱστήκει ἀπείριτος οὔρεϊ μακρῷ,
τόν ῥα διιπετέων ποταμῶν μένος οὐδ' ἅμα πάντων
ἂψ ὦσαι δύναται, ὃ γὰρ ἔμπεδον ἐρρίζωται·
ὣς ἄρα μίμνεν ἄτρεστος Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
ἀλλ' οὐδ' ὣς τάρβησε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
ἄσπετον υἶ' Ἀχιλῆος, ἐπεί ῥά μιν ὀτρύνεσκε
θάρσος ἑὸν καὶ Κῆρες· ὑπὸ κραδίῃσι δὲ θυμὸς
ἔζεεν ἀμφοτέροισι· περὶ σφίσι δ' αἰόλα τεύχη
ἔβραχεν· οἳ δ' ἅτε θῆρες ἐπήεσαν ἀλλήλοισι,
σμερδαλέοι, τοῖσίντε κατ' οὔρεα δῆρις ἀέξει,
ὁππότε λευγαλέῳ λιμῷ βεβολημένοι ἦτορ
ἢ βοὸς ἢ ἐλάφοιο περὶ κταμένου πονέωνται
ἄμφω παιφάσσοντες, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
μαρναμένων· ὣς οἵγε συνήεσαν ἀλλήλοισι
δῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον. ἀμφὶ δὲ μακραὶ
λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄδην πονέοντο φάλαγγες
ἐς μόθον· ἀργαλέη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει·

οἳ δ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰψηρῇσι
σύν ῥ' ἔβαλον μελίῃσι, μεμαότες αἷμα κεδάσσαι
ἀλλήλων· τοὺς δ' αἰὲν ἐποτρύνεσκεν Ἐνυὼ
ἐγγύθεν ἱσταμένη· τοὶ δ' οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
ἀλλά σφεας ἐδάιζον ἐς ἀσπίδας, ἄλλοτε δ' αὖτε
οὔταζον κνημῖδας ἰδ' ὑψιλόφους τρυφαλείας·
καί τις καὶ χροὸς ἥψατ', ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἔπειγε
θαρσαλέους ἥρωας· Ἔρις δ' ἐπετέρπετο θυμῷ
κείνους εἰσορόωσα· πολὺς δ' ἐξέρρεεν ἱδρὼς
ἀμφοτέρων· οἳ δ' αἰὲν ἐκαρτύνοντο μένοντες·
ἄμφω γὰρ μακάρων ἔσαν αἵματος· οἳ δ' ἀπ' Ὀλύμπου

* * * * * *

οἳ μὲν γὰρ κύδαινον Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα,
οἳ δ' αὖτ' Εὐρύπυλον θεοειδέα· τοὶ δ' ἑκάτερθεν
μάρναντ' ἀκμήτοισιν ἐειδόμενοι σκοπέλοισιν
ἠλιβάτων ὀρέων· μέγα δ' ἔβραχον ἀμφοτέρωθεν
θεινόμεναι μελίῃσι θάμ' ἀσπίδες· ὀψὲ δὲ μακρὴ
Πηλιὰς Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθερεῶνος
πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δ' ἔκχυτο φοίνιον αἷμα
ἐσσυμένως· ψυχὴ δὲ δι' ἕλκεος ἐξεποτήθη
ἐκ μελέων, ὀλοὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν πέσεν ὄρφνη·
ἤριπε δ' ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονός, ἠύτε βλωθρὴ
ἢ πίτυς ἢ ἐλάτη κρυεροῦ Βορέαο βίηφιν
ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα· τόσην ἐπικάππεσε γαῖαν
Εὐρυπύλοιο δέμας· μέγα δ' ἔβραχε Τρώιον οὖδας
καὶ πεδίον· χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῷ
ἀχροίη καὶ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρευθος·
τῷ δ' ἐπικαγχαλόων μεγάλ' εὔχετο καρτερὸς ἥρως·
„Εὐρύπυλ', ἦ που ἔφης Δαναῶν νέας ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
δηώσειν καὶ πάντας ὀιζυρῶς ἀπολέσσειν
ἡμέας· ἀλλὰ σοὶ οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοί σ' ἐδάμασσε καὶ ἀκάματόν περ ἐόντα

πατρὸς ἐμοῖο μέγ' ἔγχος, ὅπερ βροτὸς οὔτις ἀλύξει
ἡμῖν ἄντα μολών, οὐδ' εἰ παγχάλκεος ἦεν."
ἦ ῥα καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον εἴρυσεν αἰχμὴν
ἐσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ' ἔτρεσαν εἰσορόωντες
ἀνέρα καρτερόθυμον· ὃ δ' αὐτίκα τεύχε' ἀπούρας
δῶκε θοοῖς ἑτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ' ἐς θοὸν ἅρμα θορὼν καὶ ἀτειρέας ἵππους
ἤιεν, οἷός τ' εἶσι δι' αἰθέρος ἀπλήτοιο
ἐκ Διὸς ἀκαμάτοιο σὺν ἀστεροπῇσι κεραυνός,
ὅντε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα
νόσφι Διὸς μεγάλοιο, ὃ δ' ἐσσύμενος ποτὶ γαῖαν
δένδρεά τε ῥήγνυσι καὶ οὔρεα παιπαλόεντα·
ὣς ὁ θοῶς Τρώεσσιν ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων·
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλος, ὅσους κίχον ἄμβροτοι ἵπποι·
πλήθετο δὲ χθονὸς οὖδας, ἄδην δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ.
ὡς δ' ὅτε μυρία φύλλα κατ' οὔρεος ἐν βήσσῃσι
ταρφέα πεπτηῶτα χυτὴν κατὰ γαῖαν ἐρέψῃ·
ὣς Τρώων τότε λαὸς ἀάσπετος ἐν χθονὶ κεῖτο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
ὧν ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν αἷμα κελαινὸν
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· μάλα δ' ἄντυγες ἀμφ' ὀχέεσσι
κινύμεναι δεύοντο περὶ στροφάλιγξιν ἑῇσι.
καί νύ κε Τρώιοι υἷες ἔσω πυλέων ἀφίκοντο,
πόρτιες εὖτε λέοντα φοβεύμεναι ἢ σύες ὄμβρον,
εἰ μὴ Ἄρης ἀλεγεινὸς ἀρηγέμεναι μενεαίνων
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κατήλυθεν Οὐλύμποιο
κρύβδ' ἄλλων μακάρων· φόρεον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποι,
Αἴθων καὶ Φλόγιος, Κόναβος δ' ἐπὶ τοῖσι Φόβος τε,
τοὺς Βορέῃ κελάδοντι τέκε βλοσυρῶπις Ἐριννὺς
πῦρ ὀλοὸν πνείοντας· ὑπέστενε δ' αἰόλος αἰθὴρ
ἐσσυμένων ποτὶ δῆριν· ὃ δ' ὀτραλέως ἀφίκανεν
ἐς Τροίην· ὑπὸ δ' αἶα μέγ' ἔκτυπε θεσπεσίοισιν

ἵππων ἀμφὶ πόδεσσι· μολὼν δ' ἄγχιστα κυδοιμοῦ
πῆλε δόρυ βριαρόν· μέγα δ' ἴαχε Τρωσὶ κελεύων
ἀντιάαν δηίοισι κατὰ κλόνον· οἳ δ' αἴοντες
θεσπεσίην ὄπα πάντες ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἴδοντο
ἄμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας, οὐδὲ μὲν ἵππους·
ἠέρι γὰρ κεκάλυπτο· νόησε δὲ θέσκελον αὐδὴν
ἔκποθεν αἴσσουσαν ἄδην εἰς οὔατα Τρώων
ἀντιθέου Ἑλένοιο κλυτὸς νόος· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
γήθησεν καὶ λαὸν ἀπεσσύμενον μέγ' ἀύτει·
„ὦ δειλοί, τί φέβεσθε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
υἱέα θαρσαλέον; θνητός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτός,
οὐδέ οἱ ἶσον Ἄρηι πέλει σθένος, ὃς μέγ' ἀρήγει
ἧμιν ἐελδομένοισι· βοᾷ δ' ὅγε μακρὰ κελεύων
μάρνασθ' Ἀργείοισι κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄγε θυμῷ
τλῆτε φίλοι καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
οὐ γὰρ ἀμείνονα Τρωσὶν ὀίομαι ἄλλον ἱκέσθαι
ἀλκτῆρα πτολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν Ἄρηος
λώιον, εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει;
ὃς νῦν ἄμμιν ἵκανεν ἐπίρροθος· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μνήσασθε πτολέμοιο, δέος δ' ἀπὸ νόσφι βάλεσθε."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἵσταντο καταντίον Ἀργείοισιν·
ἠύτ' ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοιο
φεύγοντες τὸ πάροιθε βίην τρέψωσι μάχεσθαι,
ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπεσσιν·
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἀνὰ μόθον αἰνὸν Ἄρηος
δείματος ἐκτὸς ἔσαν· κατὰ δ' ἀντίον ἀνέρος ἀνὴρ
μάρνατο θαρσαλέως· περὶ δ' ἔκτυπεν ἔντεα φωτῶν
θεινόμενα ξιφέεσσι καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν·
αἰχμαὶ δ' ἐς χρόα δῦνον· ἐδεύετο δ' αἵματι πολλῷ
δεινὸς Ἄρης· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
μαρναμένων ἑκάτερθε· μάχη δ' ἔχεν ἶσα τάλαντα.
ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοὶ μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς

ὄρχατον ἀμπελόεντα διατμήξωσι σιδήρῳ
σπερχόμενοι, τῶν δ' ἶσον ἀέξεται εἰς ἔριν ἔργον,
οὕνεκ' ἴσοι τελέθουσιν ὁμηλικίῃ τε βίῃ τε·
ὣς τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα
ἶσα πέλεν· Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον ἐνθέμενοι κῆρ
μίμνον ἀταρβήτοιο πεποιθότες Ἄρεος ἀλκῇ,
Ἀργεῖοι δ' ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος·
κτεῖνον δ' ἀλλήλους· ὀλοὴ δ' ἀνὰ μέσσον Ἐνυὼ
στρωφᾶτ' ἀλγινόεντι λύθρῳ πεπαλαγμένη ὤμους
καὶ χέρας· ἐκ δέ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέεν ἱδρώς·
οὐδ' ἑτέροισιν ἄμυνεν, ἴσῃ δ' ἐπετέρπετο χάρμῃ
ἀζομένη φρεσὶν ᾗσι Θέτιν καὶ δῖον Ἄρηα.
    ἔνθα Νεοπτόλεμος τηλέκλειτον Περιμήδεα
δάμναθ', ὃς οἰκί' ἔναιε παρὰ Σμινθήιον ἄλσος·
τῷ δ' ἔπι Κέστρον ἔπεφνε μενεπτόλεμόν τε Φάληρον
καὶ κρατερὸν Περίλαον ἐυμμελίην τε Μενάλκην,
ὃν τέκετ' Ἰφιάνασσα παρὰ ζάθεον πόδα Κίλλης
τεχνήεντι Μέδοντι δαήμονι τεκτοσυνάων·
ἀλλ' ὁ μὲν οἴκοι ἔμιμνε φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ·
παιδὸς δ' οὐκ ἀπόνητο· δόμον δέ οἱ ἔργα τε πάντα
χηρωσταὶ μετόπισθεν ἀποφθιμένοιο δάσαντο.
Δηίφοβος δὲ Λυκῶνα μενεπτόλεμον κατέπεφνε
τυτθὸν ὑπὲρ βουβῶνα τυχών· περὶ δ' ἔγχεϊ μακρῷ
ἔγκατα πάντ' ἐχύθησαν· ὅλη δ' ἐξέσσυτο νηδύς.
Αἰνείας δὲ Δάμαντα κατέκτανεν, ὃς τὸ πάροιθεν
Αὐλίδα ναιετάασκε, συνέσπετο δ' Ἀρκεσιλάῳ
ἐς Τροίην· ἀλλ' οὔτι φίλην πάλιν ἔδρακε γαῖαν.
Εὐρύαλος δ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀλεγεινὸν ἄκοντα
Ἀστραῖον· τοῦ δ' αἶψα διὰ στέρνοιο ποτήθη
αἰχμὴ ἀνιηρή, στομάχου δ' ἀπέκερσε κελεύθους
ἀνέρι κῆρα φέρουσα· μίγη δέ οἱ εἴδατα λύθρῳ.
τοῦ δ' ἄρα βαιὸν ἄπωθεν ἕλεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ

ένην, Τεύκροιο δαΐφρονος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
ἐς κληῗδα θοῶς· σὺν δ' αἵματι θυμὸς
εν ἐκ μελέων· ὀλοὴ δέ μιν ἀμφεχύθη νύξ.
ῳ δ' ἔμπεσε πένθος ἀποκταμένου ἑτάροιο,
λεν ὠκὺν ὀιστὸν Ἀγήνορος ἄντα τανύσσας·
ἱ οὔτι τύχησεν ἀλευαμένου μάλα τυτθόν·
ε δ' ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηιοφόντῃ
ἐς ὀφθαλμόν, διὰ δ' οὔατος ἐξεπέρησε
ροῦ, γλήνην δὲ διέτμαγεν, οὕνεκα Μοῖραι
έον βέλος ὦσαν, ὅπῃ φίλον· ὃς δ' ἔτι ποσσὶν
ἀνασκαίρεσκε· βαλὼν δ' ὅγε δεύτερον ἰὸν
* * * * *

ἐπερροίζησε· διέθρισε δ' αὐχένος ἶνας
ὺς ἀίξας· τὸν δ' ἀργαλέη κίχε Μοῖρα.
ιος δ' ἄλλῳ τεῦχε φόνον· κεχάροντο δὲ Κῆρες
ύρος, ἀλγινόεσσα δ' Ἔρις μέγα μαιμώωσα
μάλα μακρόν, Ἄρης δέ οἱ ἀντεβόησε
κλέον, Τρώεσσι δ' ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
οισι δὲ φύζαν, ἄφαρ δ' ἐλέλιξε φάλαγγας·
ὐχ υἷα φόβησεν Ἀχιλλέος· ἀλλ' ὅγε μίμνων
το θαρσαλέως, ἐπὶ δ' ἔκτανεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ·
ὅτε τις μυίῃσι περὶ γλάγος ἐρχομένῃσι
περιρρίψῃ κοῦρος νέος, αἳ δ' ὑπὸ πληγῇ
δαμνάμεναι σχεδὸν ἀθρόαι ἄλλοθεν ἄλλαι
' ἀποπνείουσι, πάις δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
ι φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος
ν ἀμφὶ νέκυσσι καὶ οὐκ ἀλέγιζεν Ἄρηος
ν ἐποτρύνοντος· ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλον
παΐσσοντος· ὅπως δ' ἀνέμοιο θυέλλας
ἐπεσσυμένας ὄρεος μεγάλοιο κολώνη,
ι μίμνεν ἄτρεστος· Ἄρης δέ οἱ ἐμμεμαῶτι
, καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι

αὐτὸς ἀπορρίψας ἱερὸν νέφος, εἰ μὴ Ἀθήνη
ἔκποθεν Οὐλύμποιο θόρεν ποτὶ δάσκιον Ἴδην·
ἔτρεμε δὲ χθὼν δῖα καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Ξάνθου· τόσσον ἔσεισε· δέος δ' ἀμφέκλασε θυμὸν
Νυμφάων, φοβέοντο δ' ὑπὲρ Πριάμοιο πόληος·
τεύχεα δ' ἀμβροσίοισι περὶ στέρνοισι *
* * * * στεροπαὶ ποτέονται·
σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἀπ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
πῦρ ἄμοτον πνείεσκον· ἄνω δ' ἔψαυε νέφεσσι
θεσπεσίη τρυφάλεια· θοῶ δ' ἤμελλεν Ἄρηι
μάρνασθ' ἐσσυμένως, εἰ μὴ Διὸς ἠὺ νόημα
ἀμφοτέρους ἐφόβησεν, ἀπ' αἰθέρος αἰπεινοῖο
βροντήσας ἀλεγεινόν· Ἄρης δ' ἀπεχάζετο χάρμης·
δὴ γάρ οἱ μεγάλοιο Διὸς διεφαίνετο θυμός·
ἵκετο δ' ἐς Θρήκην δυσχείμερον, οὐδ' ἔτι Τρώων
μέμβλετό οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέρβιον· οὐδὲ μὲν ἐσθλὴ
Παλλὰς ἔτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἷξεν Ἀθηναίων ἱερὸν πέδον· οἳ δ' ἔτι χάρμης
μνώοντ' οὐλομένης· δεύοντο δὲ Τρώιοι υἷες
ἀλκῆς· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο
χαζομένοισιν ἕποντο κατ' ἴχνιον, ἠύτ' ἀῆται
νήεσιν ἐσσυμένης ὑπὸ λαίφεσιν εἰς ἁλὸς οἶδμα
ὄβριμον, ἢ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἢ κεμάδεσσιν
ὀτρηροὶ κατ' ὄρεσφι κύνες λελιημένοι ἄγρης·
ὣς Δαναοὶ δηίοισιν ἐπήιον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
υἱὸς Ἀχιλλῆος μεγάλῳ δορὶ θαρσύνεσκε
κτείνων, ὃν κε κίχησι κατὰ κλόνον· οἳ δ' ἐπὶ φύζαν
χασσάμενοι κατέδυσαν ἐς ὑψίπυλον πτολίεθρον.

Ἀργεῖοι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο,
ἔλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
ἄρνας ὅπως σταθμοῖσιν ἐπ' οἰοπόλοισι νομῆες·
ὡς δ' ὁπότ' ἀμπνείωσι βόες μέγα κεκμηῶτες

ίχθος ἀνειρύσσαντες ἄνω ποτὶ δύσβατον ἄκρην
τυκνὸν ἀνασθμαίνοντες ὑπὸ ζυγόν· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
ίμπνεον ἐν τεύχεσσι κεκμηκότες· ἀμφὶ δὲ πύργους
ιάρνασθαι μεμαῶτες ἐκυκλώσαντο πόληα·
ἰ δ' ἄρ' ἐῇσι πύλῃσιν ἐπειρύσσαντες ὀχῆας
'ν τείχεσσιν ἔμιμνον ἐπεσσυμένων μένος ἀνδρῶν·
ὸς δ' ὅτε μηλοβοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένωσι
.αίλαπα κυανέην, ὅτε χείματος ἦμαρ ἵκηται
ιάβρον ὁμοῦ στεροπῇσι καὶ ὕδατι καὶ νιφάδεσσι
:αρφέσιν, οἳ δὲ μάλ' οὔτι λιλαιόμενοί περ ἱκέσθαι
'ς νομὸν ἀίσσουσιν, ἄχρις μέγα λωφήσειε
;εῖμα καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομέοντες·
ὣς οἵγ' ἐν τείχεσσι μένον τρομέοντες ὁμοκλὴν
ἰυσμενέων· λαοὶ δὲ θοῶς ἐπέχυντο πόληι·
ὸς δ' ὁπότε ψῆρες τανυσίπτεροι ἠὲ κολοιοὶ
ιαρπῷ ἐλαϊνέῳ θαμέες περὶ πάγχυ πέσωσι
ἰρώμης ἱέμενοι θυμηδέος, οὐδ' ἄρα τούσγε
ιίζηοὶ βοόωντες ἀποτρωπῶσι φέβεσθαι,
τρὶν φαγέειν, λιμὸς γὰρ ἀναιδέα θυμὸν ἀέξει·
ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμφεχέοντο πόληι
ὄβριμοι· ἐν δὲ πύλῃσι πέσον μεμαῶτες ἐρύσσαι
ἔργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος Ἐννοσιγαίου.
Τρῶες δ' οὐ λήθοντο μάχης μάλα περ δεδιῶτες,
ἀλλὰ καὶ ὣς πύργοισιν ἐφεσταότες πονέοντο
νωλεμέως· αἰεὶ δὲ θεοδμήτων ἀπὸ τειχέων
* *ἰοὶ δὲ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν*
θρῶσκον ὁμῶς λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
δυσμενέων ἐς ὅμιλον, ἐπεί σφισι τλήμονα Φοῖβος
ἧκε βίην· ἔτι γάρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς
Τρωσὶν ἐυπτολέμοισι καὶ Ἕκτορος οἰχομένοιο.
ἔνθ' ἄρα Μηριόνης στυγερὸν προέηκε βέλεμνον,
ιαὶ βάλε Φυλοδάμαντα φίλον κρατεροῖο Πολίτεω

τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πάγη δ' ὑπὸ λαιμὸν ὀιστός·
κάππεσε δ' αἰγυπιῷ ἐναλίγκιος, ὅντ' ἀπὸ πέτρης
ἰῷ ἐυγλώχινι βαλὼν αἰζηὸς ὀλέσσῃ·
ὣς ὁ θοῶς πύργοιο κατήριπεν αἰπεινοῖο·
γυῖα δέ οἱ λίπε θυμός· ἐπέβραχε δ' ἔντεα νεκρῷ·
τῷ δ' ἐπικαγχαλόων υἱὸς κρατεροῖο Μόλοιο
ἄλλον ἀφῆκεν ὀιστὸν ἐελδόμενος μέγα θυμῷ
υἷα βαλεῖν Πριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην·
ἀλλ' ὃ μὲν αἶψ' ἀλέεινε παρακλίνας ἑτέρωσε
ὃν δέμας, οὐδέ οἱ ἰὸς ἐπὶ χρόα καλὸν ἴαψεν·
ὡς δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ βένθος ἐπειγομένης νεὸς οὔρῳ
ναύτης παιπαλόεσσαν ἰδὼν ἐν χεύματι πέτρην
νῆα παρατρέψῃ λελιημένος ἐξυπαλύξαι,
χειρὶ παρακλίνας οἰήιον, ᾗχί ἑ θυμὸς
ὀτρύνει, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πῆμ' ἀπερύκει·
ὣς ἄρ' ὅγε προϊδὼν ὀλοὸν βέλος ἔκφυγε πότμον.
οἳ δ' αἰεὶ μάρναντο· λύθρῳ δ' ἐρυθαίνετο τείχη
πύργοι θ' ὑψηλοὶ καὶ ἐπάλξιες, ᾗχί τε Τρῶες
ἰοῖσι κτείνοντο πολυσθενέων ὑπ' Ἀχαιῶν·
οὐδὲ μὲν οἵγ' ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον· ὀρώρει δ' αἰπὺς ὄλεθρος
βαλλομένων ἑκάτερθε· λυγρὴ δ' ἐπετέρπετ' Ἐνυὼ
δῆριν ἐπικλονέουσα, κασιγνήτη Πολέμοιο·
καί νύ κε δὴ ῥήξαντο πύλας καὶ τείχεα Τροίης
Ἀργεῖοι, μάλα γάρ σφιν ἀάσπετον ἔπλετο κάρτος,
εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐβόησεν ἀγακλειτὸς Γανυμήδης
οὐρανοῦ ἐκκατιδών· μάλα γὰρ περιδείδιε πάτρης·
„Ζεῦ πάτερ, εἰ ἐτεόν γε τεῆς ἔξ εἰμι γενέθλης,
σῇσι δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι λιπὼν ἐρικυδέα πάτρην
εἰμὶ μετ' ἀθανάτοισι, πέλει δέ μοι ἄμβροτος αἰών,
τῷ μευ νῦν ἐσάκουσον ἀκηχεμένου μέγα θυμῷ·
οὐ γὰρ τλήσομαι ἄστυ καταιθόμενον προσιδέσθαι,

ἄρ' ἀπολλυμένην γενεὴν ἐν δηιοτῆτι
ιλέῃ, τοῦ δ' οὔ τι χερειότερον πέλει ἄλγος·
: καὶ εἰ μέμονε κραδίη τάδε μηχανάασθαι,
ἐμεῦ ἄπο νόσφιν· ἐλαφρότερον δέ μοι ἄλγος
αι, ἣν μὴ ἔγωγε μετ' ὄμμασιν οἷσιν ἴδωμαι·
γὰρ οἴκτιστον καὶ κύντατον, ὁππότε πάτρην
ενέων παλάμῃσιν ἐρειπομένην τις ἴδηται."
ῥα μέγα στενάχων Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ.
ὅτ' ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρεσίοις νεφέεσσι
ιέως ἐκάλυψε κλυτὴν Πριάμοιο πόληα·
ἔθη δὲ μάχη φθισίμβροτος· οὐδέ τις ἀνδρῶν
ιν ἐπὶ τεῖχος ἔτ' ἔσθενεν, ἧχι τέτυκτο·
έσι γὰρ νεφέεσσι διηνεκέως κεκάλυπτο·
δ' ἄρα βρονταί τε καὶ ἀστεροπαὶ κτυπέοντο
όθεν· Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαΐοντες
εον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι μέγ' ἴαχε Νηλέος υἱός·
ὦ κλυτοὶ Ἀργείων σημάντορες, οὐκέτι νῶιν
αι ἔμπεδα γυῖα Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
ὶν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδει
ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἑὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες
ύμεσθα πόνοιο καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ,
πάντας ἐνιπρήσῃ μάλα περ μενεαίνων·
ῦν μὲν τεράεσσι πιθώμεθα· τῷ γὰρ ἔοικε
ις ἀεὶ πεπιθέσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐστιν
ων τε θεῶν ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων·
ὰρ Τιτήνεσσιν ὑπερφιάλοισι χολωθεὶς
όθεν κατέχευε πυρὸς μένος· ἣ δ' ὑπένερθε
ο πάντοθε γαῖα, καὶ ὠκεανοῦ πλατὺ χεῦμα
ἐκ βυσσοῖο καὶ ἐς πέρατ' ἄχρις ἱκέσθαι·
οταμῶν τέρσοντο ῥοαὶ μάλα μακρὰ ῥεόντων·
κτο δ', ὁππόσα φῦλα φερέσβιος ἔτρεφε γαῖα,
σα πόντος ἔφερβεν ἀπείριτος, ἠδ' ὁπόσ' ὕδωρ

ἀενάων ποταμῶν· ἐπὶ δέ σφισιν ἄσπετος αἰθὴρ
τέφρῃ ὑπεκρύφθη καὶ λιγνύι· τείρετο δὲ χθών·
τοὔνεκ' ἐγὼ δείδοικα Διὸς μένος ἤματι τῷδε.
ἀλλ' ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπεὶ Τρώεσσιν ἀρήγει
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἡμῖν κῦδος ὀρέξει·
ἄλλοτε γάρ τε φίλη πέλει ἠώς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή·
καὶ δ' οὔπω δὴ μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ,
εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτήτυμος ἔπλετο μῦθος,
τόν ῥα πάρος κατέλεξεν ὁμηγερέεσσιν Ἀχαιοῖς
δῃῶσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀπάνευθε περικλυτὸν ἄστυ λιπόντ
χάσσαντ' ἐκ πολέμοιο Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν·
ἀνέρι γὰρ πεπίθοντο παλαιῶν ἵστορι μύθων.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀμέλησαν ἀποκταμένων ἐνὶ χάρμῃ·
ἀλλά σφεας τάρχυσαν ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες·
οὐ γὰρ δὴ κείνους νέφος ἄμφεχεν, ἀλλὰ πόληα
ὑψηλὴν καὶ τεῖχος ἀνέμβατον, ᾧ πέρι πολλοὶ
Τρώων υἷες ἄρηι καὶ Ἀργείων ἐδάμησαν·
ἐλθόντες δ' ἐπὶ νῆας ἀρήια τεύχεα θέντο,
καί ῥα κόνιν καὶ ἱδρῶτα λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο
κύμασιν ἐμβεβαῶτες ἐυρρόου Ἑλλησπόντου.
ἠέλιος δ' ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους·
νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἀπέτραπε δ' ἀνέρας ἔργων·
Ἀργεῖοι δ' Ἀχιλῆος ἐυπτολέμου θρασὺν υἷα
ἶσα τοκῆι τίεσκον· ὃ δ' ἐν κλισίῃσιν ἀνάκτων
δαίνυτο καγχαλόων· κάματος δέ μιν οὔτι βάρυνεν,
οὕνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων
ἐξέλετ', ἀκμήτῳ δ' ἐναλίγκιον εἰσοράασθαι
τεῦξεν· ὃ δ' ἐκ δόρποιο κορεσσάμενος κρατερὸν κῆρ
ἐς κλισίην ἀφίκανεν ἑοῦ πατρός, ἔνθα οἱ ὕπνος
ἀμφεχύθη· Δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἴαυον
αἰὲν ἀμειβόμενοι φυλακάς· φοβέοντο γὰρ αἰνῶς,

Τρώων μή ποτε λαὸς ἢ ἀγχεμάχων ἐπικούρων
νῆας ἐνιπρήσῃ, νόστον δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ.
ὣς δ' αὔτως Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων
ἀμφὶ πύλας καὶ τεῖχος ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκον,
Ἀργείων στονόεσσαν ὑποτρομέοντες ὁμοκλήν.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΕΝΝΑΤΟΣ.

Ἦμος δ' ἤνυτο νυκτὸς ἄπο κνέφας, ἔγρετο δ' ἠὼς
ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ' ἀπείριτον ἄσπετος αἰθήρ,
δὴ τότ' ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων
ἂμ πεδίον πάπταινον, ἴδοντο δὲ Ἰλίου ἄκρην
ἀννέφελον, χθιζὸν δὲ τέρας μέγα θαυμάζεσκον·
Τρῶες δ' οὐκέτ' ἔφαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
στήμεναι ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας.
Ἀντήνωρ δ' ἐν τοῖσι θεῶν ἠρήσατ' ἄνακτι·
„Ζεῦ, Ἴδης μεδέων ἠδ' οὐρανοῦ αἰγλήεντος,
κλῦθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄβριμον ἄνδρα πόληος
τρέψον ἀφ' ἡμετέρης ὀλοὰ φρεσὶ μητιόωντα,
εἴθ' ὅγ' Ἀχιλλεύς ἐστι καὶ οὐ κίε δῶμ' Ἀίδαο,
εἴτε τις ἄλλος Ἀχαιὸς ἀλίγκιος ἀνέρι κείνῳ·
λαοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, κακοῦ δ' οὐ γίνετ' ἐρωή,
ἀλλὰ φόνος τε καὶ οἶτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει·
Ζεῦ πάτερ, οὐδέ νυ σοί τι δαϊζομένων ὑπ' Ἀχαιοῖς

μέμβλεται, ἀλλ' ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἷος ἑοῖο
Δαρδάνου ἀντιθέοιο μέγ' Ἀργείοισιν ἀρήγεις.
ἀλλὰ σοὶ εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ κραδίῃ μενεαίνει,
Τρῶας ὑπ' Ἀργείοισιν ὀιζυρῶς ἀπολέσσαι,
ἔρξον ἄφαρ, μηδ' ἄμμι πολὺν χρόνον ἄλγεα τεῦχε."
ἦ ῥα μέγ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυεν οὐρανόθι Ζεύς
καὶ τὸ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσε, τὸ δ' οὐκ ἤμελλε τελέσσειν·
δὴ γάρ οἱ κατένευσεν, ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
Τρῶες ὁμῶς τεκέεσσι, δαΐφρονα δ' υἷ' Ἀχιλῆος
τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος,
ἀλλά ἑ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει
ἦρα φέρειν καὶ κῦδος ἐύφρονι Νηρηίνῃ.
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων·
μεσσηγὺς δὲ πόληος ἰδ' εὐρέος Ἑλλησπόντου
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
καῖον ὁμῶς ἵπποισι· μάχη δ' ἐπέπαυτο φόνοιο,
οὕνεκα δὴ Πριάμοιο βίη κήρυκα Μενοίτην
εἰς Ἀγαμέμνονα πέμψε καὶ ἄλλους πάντας Ἀχαιοὺς
λισσόμενος νέκυας πυρὶ καιέμεν· οἳ δ' ἐπίθοντο
αἰδόμενοι κταμένους· οὐ γάρ σφισι μῆνις ὀπηδεῖ·
ἦμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειάς,
δὴ τότ' ἄρ' Ἀργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο,
Τρῶες δ' ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μέλαθρα,
ἀχνύμενοι μάλα πολλὰ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο·
τὸν γὰρ δὴ τίεσκον ἴσον Πριάμοιο τέκεσσι·
τοὔνεκά μιν τάρχυσαν ἀποκταμένων ἑκὰς ἄλλων
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης, ὅθι μακρὰ ῥέεθρα
* * * * * *

δινήεις προΐησιν ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρῳ.
υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀταρβέος ἵκετο πατρὸς
τύμβον ἐς εὐρώεντα· κύσεν δ' ὅγε δάκρυα χεύων
στήλην εὐποίητον ἀποφθιμένοιο τοκῆος·

καί ῥα περιστενάχων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
„χαῖρε πάτερ καὶ ἔνερθε κατὰ χθονός· οὐ γὰρ ἔγωγε
λήσομαι οἰχομένοιο σέθεν ποτὶ δῶμ' Ἀίδαο·
ὡς εἴθε ζωόν σε μετ' Ἀργείοισι κίχανον·
τῷ κε τάχ' ἀλλήλοισι φρένας τερφθέντ' ἐνὶ θυμῷ
Ἰλίου ἐξ ἱερῆς ληισσάμεθ' ἄσπετον ὄλβον·
νῦν δ' οὔτ' ἄρ σύγ' ἐσεῖδες ἑὸν τέκος, οὔτε σ' ἔγωγε
εἶδον ζωὸν ἐόντα λιλαιόμενός περ ἰδέσθαι·
ἀλλὰ καὶ ὣς σέο νόσφι καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος
σὸν δόρυ καὶ τεὸν υἷα μέγ' ἐν δαῒ πεφρίκασι
δυσμενέες, Δαναοὶ δὲ γεγηθότες εἰσορόωσι
σοὶ δέμας ἠδὲ φυὴν ἐναλίγκιον ἠδὲ καὶ ἔργα.“
ὣς εἰπὼν ἀπὸ θερμὸν ὀμόρξατο δάκρυ παρειῶν·
βῆ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ὑπερθύμοιο τοκῆος
οὐκ οἶος· ἅμα γάρ οἱ ἴσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων, Φοῖνιξ δ' ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀπήδει
λυγρὸν ἀναστενάχων περικυδέος ἀμφ' Ἀχιλῆος.
νὺξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἵκανεν, ἐπέσσυτο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
οἳ δ' ἄρα δορπήσαντες ἕλονθ' ὕπνον· ἔγρετο δ' ἠώς·
Ἀργεῖοι δ' ἄρ' ἔδυσαν ἐν ἔντεσι· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶν
αἴγλη μαρμαίρεσκεν ἐς αἰθέρα μέχρις ἰοῦσα·
καί ῥα θοῶς ἔκτοσθε πυλάων ἐσσεύοντο
πανσυδίῃ νιφάδεσσιν ἐοικότες, αἵτε φέρονται
ταρφέες ἐκ νεφέων κρυερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
ὣς οἵγ' ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος, ὦρτο δ' ἀυτὴ
σμερδαλέη· μέγα δ' αἶα περιστεναχίζετ' ἰόντων.
Τρῶες δ' εὖτ' ἐπύθοντο βοὴν καὶ λαὸν ἴδοντο,
θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον
πότμον ὀιομένων· περὶ γὰρ νέφος ὣς ἐφαάνθη
λαὸς δυσμενέων· κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν
κινυμένων· ἄμοτον δὲ κονίσαλος ὦρτο ποσσὶν·
καὶ τότ' ἄρ' ἤ θεῶν τις ὑπὸ φρένας ἔμβαλε θάρσος

Δηιφόβῳ καὶ θῆκε μάλ' ἄτρομον, ἠὲ καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον, ὄφρ' ἀπὸ πάτρης
δυσμενέων ἀλεγεινὸν ὑπ' ἔγχεϊ λαὸν ἐλάσσῃ·
θαρσαλέον δ' ἄρα μῦθον ἐνὶ Τρώεσσιν ἔειπεν·
„ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἀρήιον ἐν φρεσὶ θέσθε,
μνησάμενοι, στονόεντος ὅσα πτολέμοιο τελευτὴ
ἄλγε' ἐπ' ἀνθρώποισι δορυκτήτοισι τίθησιν·
οὐ γὰρ Ἀλεξάνδροιο πέλει πέρι μοῦνον ἄεθλος,
οὐδ' Ἑλένης, ἀλλ' ἔστι περὶ πτόλιός τε καὶ αὐτῶν,
ἠδ' ἀλόχων τεκέων τε φίλων γεραρῶν τε τοκήων,
πάσης τ' ἀγλαΐης καὶ κτήσιος ἠδ' ἐρατεινῆς
γαίης, ἥ με δαμέντα κατὰ κλόνον ἀμφικαλύψοι
μᾶλλον, ἢ ἀθρήσαιμι φίλην ὑπὸ δούρασι πάτρην
δυσμενέων· οὐ γάρ τι κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο
πῆμα μετ' ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσι τετύχθαι·
τοὔνεκ' ἀπωσάμενοι στυγερὸν δέος ἀμφ' ἐμὲ πάντες
καρτύνασθ' ἐπὶ δῆριν ἀμείλιχον· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ζωὸς ἔθ' ἡμῖν ἄντα μαχήσεται, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε· πέλει δέ τις ἄλλος Ἀχαιῶν,
ὃς νῦν λαὸν ἔγειρεν, ἔοικε δὲ πάντ' Ἀχιλῆι·

* * * * * *

μήτε τιν' ἄλλον Ἀχαιὸν ὑποτρομέειν περὶ πάτρης
μαρναμένους· τῷ μή τι φεβώμεθα μῶλον Ἄρηος,
εἰ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἀνέτλημεν μογέοντες·
ἦ οὔπω τόδε οἶδατ' ἀνὰ φρένας, ὡς ἀλεγεινοῖς
ἀνδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε καὶ ὄλβος,
ἐκ δ' ἄρα λευγαλέων ἀνέμων καὶ χείματος αἰνοῦ
Ζεὺς ἐπάγει μερόπεσσι δι' ἠέρος εὔδιον ἦμαρ,
ἔκ τ' ὀλοῆς νούσοιο πέλει σθένος, ἔκ τε μόθοιο
εἰρήνη; τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργα.“
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐς Ἄρηα μεμαότες ἐντύναντο
ἐσσυμένως· καναχὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντῃ

μῶλον ἐς ἀλγινόεντα κορυσσομένων αἰζηῶν·
ἔνθ᾽ ἄρα τῷ μὲν ἄκοιτις ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν
ἔντε᾽ ἀποιχομένῳ παρενήεε δακρυχέουσα·
τῷ δ᾽ ἄρα νήπιοι υἷες ἐπειγόμενοι περὶ πατρὶ
τεύχεα πάντα φέρεσκον· ὃ δέ σφισιν ἄλλοτε μέν που
ἄχνυτ᾽ ὀδυρομένοις, ὁτὲ δ᾽ ἔμπαλι μειδιάασκε
παισὶν ἀγαλλόμενος· κραδίη δέ οἱ ἐν δαῒ μᾶλλον
ὥρμαινεν πονέεσθαι ὑπὲρ τεκέων τε καὶ αὐτοῦ·
ἄλλῳ δ᾽ αὖτε γεραιὸς ἐπισταμένης παλάμῃσιν
ἀμφετίθει μελέεσσι κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
πολλὰ παρηγορέων φίλον υἱέα, μηδενὶ εἴκειν
ἐν πολέμῳ, καὶ στέρνα τετυμμένα δείκνυε παιδὶ
ταρφέα σήματ᾽ ἔχοντα παλαιῆς δηιοτῆτος.
    ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μάλα πάντες ἐν ἔντεσι θωρήχθησαν,
ἄστεος ἐξεχέοντο μέγ᾽ ἱέμενοι πολέμοιο
λευγαλέου· ταχέεσσι δ᾽ ἐφ᾽ ἱππήεσσιν ὄρουσαν
ἱππῆες, πεζοῖσι δ᾽ ἐπέχραον ἔθνεα πεζῶν,
ἅρμασι δ᾽ ἅρμαθ᾽ ἵκοντο καταντίον· ἔβραχε δὲ χθὼν
ἐς μόθον ἐσσυμένων· ἐπαῦτεε δ᾽ οἷσιν ἕκαστος
κεκλόμενος· τοὶ δ᾽ αἶψα συνήιον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρα σφι
τεύχε᾽ ἐπεσμαράγησε· μίγη δ᾽ ἑκάτερθεν ἀυτὴ
λευγαλέη· τὰ δὲ πολλὰ θοῶς ποτέοντο βέλεμνα
βαλλόμεν᾽ ἀμφοτέρωθεν· ὑπ᾽ ἔγχεσι δ᾽ ἀσπίδες ἀνδρῶν
θεινόμεναι κτυπέεσκον ἀάσχετον, αἳ δ᾽ ὑπ᾽ ἀκόντων
καὶ ξιφέων· πολέες δὲ καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
ἀνέρες οὐτάζοντο· φορύνετο δ᾽ ἔντεα φωτῶν
αἵματι. Τρωιάδες δ᾽ ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
αἰζηῶν στονόεντα μόθον· πάσῃσι δὲ γυῖα
ἔτρεμεν εὐχομένῃσιν ὑπὲρ τεκέων τε καὶ ἀνδρῶν
ἠδὲ κασιγνήτων· πολιοὶ δ᾽ ἅμα τῇσι γέροντες
ἕζοντ᾽ εἰσορόωντες· ἔχον δ᾽ ὑπὸ χείρεσι *
* * * ἔδον δ᾽ ὑπὸ πένθεσι θυμὸν

παίδων ἀμφὶ φίλων· Ἑλένη δ' ἐν δώμασι μίμνεν
οἴη ἅμ' ἀμφιπόλοισιν· ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰδώς.
οἳ δ' ἄμοτον πονέοντο πρὸ τείχεος· ἀμφὶ δὲ Κῆρες
γήθεον· οὐλομένη δ' ἐπαΰτεεν ἀμφοτέροισι
μακρὸν Ἔρις βοόωσα· κόνις δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
κτεινομένων· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος.
ἔνθ' ἄρα Δηίφοβος κρατερὸν κτάνεν ἡνιοχῆα
* *Ἱππασίδην, ὃ δ' ἀφ' ἅρματος αἰψηροῖο*
ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν· ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄνακτα·
δείδιε γάρ, μὴ δή μιν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα
υἱὸς ἐὺς Πριάμοιο κατακτείνῃσι καὶ αὐτόν·
ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος· ἀλλ' ἐπὶ δίφρον
ἆλτο θοῶς, ἵπποισι δ' ἐκέκλετο μακρὰ τινάσσων
εὔληρ', οὐδ' ἔχε μάστιν, ἔλαυνε δὲ δούρατι θείνων·
καὶ τοὺς μὲν Πριάμοιο πάις λίπεν, ἵκετο δ' ἄλλων
ἐς πληθύν· πολέεσσι δ' ὀλέθριον ὤπασεν ἦμαρ
ἐσσυμένως· ὀλοῇ γὰρ ἀλίγκιος αἰὲν ἀέλλῃ
θαρσαλέως δηίοισιν ἐπῴχετο· τοῦ δ' ὑπὸ χερσὶ
μυρίοι ἐκτείνοντο· πέδον δ' ἐστείνετο νεκρῶν·
ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα μακρὰ θορὼν εἰς ἄγκεα βήσσης
δρυτόμος ἐγκονέων νεοθηλέα δάμναται ὕλην,
ἄνθρακας ὄφρα κάμῃσι κατακρύψας ὑπὸ γαῖαν
σὺν πυρὶ δούρατα πολλά· τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεσόντα
πρῶνας ὕπερθε κάλυψαν, ἀνὴρ δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
ὣς ἄρα Δηιφόβοιο θοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιοὶ
ἰλαδὸν ὀλλύμενοι περικάππεσον ἀλλήλοισι·
καί ῥ' οἳ μὲν Τρῴεσσιν ὁμίλεον, οἳ δ' ἐφέβοντο
εὐρὺν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥόον· τοὺς δ' ὕδατος εἴσω
Δηίφοβος συνέλασσε καὶ οὐκ ἀπέληγε φόνοιο·
ὡς δ' ὁπότ' ἰχθυόεντος ἐπ' ᾐόσιν Ἑλλησπόντου
δίκτυον ἐξερύωσι πολύκμητοι ἁλιῆες
κολπωθὲν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ' ἁλὸς εἰσέτ' ἐόντος

ἐνθόρῃ αἰζηὸς γναμπτὸν δόρυ χερσὶ μεμαρπὼς
αἰνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρειν φόνον * *
* * * * ἄλλοθεν ἄλλον
δάμναται ὅν κε κίχῃσι, φόνῳ δ' ἐρυθαίνεται ὕδωρ·
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι περὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
αἵματι φοινίχθησαν, ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄρα Τρῶες ἀναιμωτὶ πονέοντο,
ἀλλά σφεας ἐδάιζεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱὸς
ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι· Θέτις δέ που εἰσορόωσα
τέρπετ' ἐφ' υἱωνῷ, ὅσον ἄχνυτο Πηλείωνι·
τοῦ γὰρ ὑπὸ μελίῃ πουλὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι
πῖπτεν ὁμῶς ἵπποισιν· ὃ δ' ἑσπόμενος κεράιζεν·
ἔνθ' Ἀμίδην ἐδάιξε περικλυτόν, ὅς ῥά οἱ ἵππῳ
ἑζόμενος συνέκυρσε καὶ οὐκ ἀπόνητ' ἐρατεινῆς
ἱππασίης· δὴ γάρ μιν ὑπ' ἔγχεϊ τύψε φαεινῷ
ἐς νηδύν· αἰχμὴ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν·
ἔγκατα δ' ἐξεχύθησαν· ἕλεν δέ μιν οὐλομένη Κὴρ
ἐσσυμένως ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεσόντα.
εἷλε δ' ἄρ' Ἀσκάνιόν τε καὶ Οἴνοπα, τὸν μὲν ἐλάσσας
δουρὶ μέγα στομάχοιο ποτὶ στόμα, τὸν δ' ὑπὸ λαιμόν,
καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν.
ἄλλους δ' ἔκτανεν αἰέν, ὅσους κίχε· τίς κεν ἐκείνους
ἀνδρῶν μυθήσαιτο, κατὰ κλόνον ὅσσοι ὄλοντο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο; κάμεν δέ οἱ οὔποτε γυῖα·
ὡς δ' ὁπότ' αἰζηῶν τις ἀγρῷ ἐνὶ τηλεθάοντι
πᾶν ἦμαρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσιν
ἐς γαῖαν κατέχευεν ἀπείρονα καρπὸν ἐλαίης
ῥάβδῳ ἐπισπέρχων, ἐκάλυψε δὲ χῶρον ὕπερθεν·
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι κατήριπε πουλὺς ὅμιλος.
Τυδείδης δ' ἑτέρωθεν ἐυμμελίης τ' Ἀγαμέμνων
ἄλλοι τ' ἐν Δαναοῖσιν ἀριστῆες πονέοντο
προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς

Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐκ θυμοῖο μάχοντο καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
χαζομένους· πολέες γε μὲν οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων
ἐκ πολέμοιο φέβοντο μένος τρομέοντες Ἀχαιῶν.
ὀψὲ δ' ἄρ' εἰσενόησε περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου
ὀλλυμένους Δαναοὺς κρατερὸς πάις Αἰακίδαο
αἰὲν ἐπασσυτέρους· λίπε δ' οὓς πάρος αὐτόθ' ἔναιρε,
φεύγοντας ποτὶ ἄστυ, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευε
κεῖσ' ἐλάαν, ὅθι πουλὺς ἐδάμνατο λαὸς Ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἐπίθησε καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
σεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἳ δ' ἐπέτοντο
ῥίμφα διὰ κταμένων κρατερὸν φορέοντες ἄνακτα·
οἷος δ' ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἔρχεται Ἄρης
ἐμβεβαὼς ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γαῖα
ἐσσυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοισι θεοῖο
τεύχε' ἐπιβρομέουσιν ἶσον πυρὶ μαρμαίροντα·
τοῖος Ἀχιλλῆος κρατεροῦ πάις ἤιεν ἄντην
ἐσθλοῦ Δηιφόβοιο· κόνις δ' ἐπαείρετο πολλὴ
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσιν· ἰδὼν δέ μιν ἄλκιμος ἀνὴρ
Αὐτομέδων ἐνόησεν, ὅτις πέλεν· αἶψα δ' ἄνακτι
τοῖον ἔπος κατέλεξε περικλυτὸν ἄνδρα πιφαύσκων·
„ὦ ἄνα, Δηιφόβοιο πέλει στρατὸς ἠδὲ καὶ αὐτός,
* * * * * *
σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
ἢ θεὸς ἢ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος.“
ὣς ἄρ' ἔφη· ὃ δ' ἄρ' οὔτι προσέννεπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἵππους ὀτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, ὄφρα τάχιστα
ολλυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλάλκοι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀφίκοντο μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
δὴ τότε Δηίφοβος μάλα περ χατέων πολέμοιο
ἔστη, ὅπως πῦρ αἰνόν, ὅθ' ὕδατος ἐγγὺς ἵκηται·

θάμβεε δ' εἰσορόων κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἵππους ἠδὲ καὶ υἷα πελώριον, οὔτι τοκῆος
μείονα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ὁρμαίνεσκεν
ἄλλοτε μὲν φεύγειν, ὁτὲ δ' ἀνέρος ἄντα μάχεσθαι·
ὡς δ' ὅτε σῦς ἐν ὄρεσσι νεηγενέων ἀπὸ τέκνων
θῶας ἀποσσεύῃσι, λέων δ' ἑτέρωθι φανείη
ἔκποθεν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἵσταται ἄσπετος ὁρμὴ
οὔτε πρόσω μεμαῶτος ἔτ' ἐλθέμεν, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
θήγει δ' ἀφριόωντας ὑπὸ γναθμοῖσιν ὀδόντας·
ὣς υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἅρμασι μίμνε καὶ ἵπποις
πορφύρων φρεσὶ πολλὰ καὶ ἀμφαφόων δόρυ χερσί·
τὸν δ' υἱὸς προσέειπεν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος·
„Πριαμίδη, τί νυ τόσσον ἐπ' Ἀργείοισι μέμηνας
χειροτέροις, οἳ σεῖο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν
φεῦγον ἐπεσσυμένοιο, σὺ δ' ἔλπεο πολλὸν ἄριστος
ἔμμεναι; ἀλλὰ σοὶ εἴπερ ὑπὸ κραδίῃ μένος ἐστίν,
ἡμετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀσχέτου αἰχμῆς.“
ὣς εἰπὼν οἴμησε λέων ὣς ἄντ' ἐλάφοιο,
ἀμβεβαὼς ἵπποισι καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο·
καί νύ κέ μιν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχῳ κατέπεφνεν,
εἰ μή οἱ μέλαν αἶψα νέφος κατέχευεν Ἀπόλλων
ἔκποθεν Οὐλύμποιο, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο
ἥρπασε, καί μιν ἔθηκε ποτὶ πτόλιν, ἧχι καὶ ἄλλοι
Τρῶες ἴσαν φεύγοντες· ὃ δ' ἐς κενεὸν δόρυ τύψας
Πηλεΐδαο πάις τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
„ὦ κύον, ἐξήλυξας ἐμὸν μένος· οὐδὲ σοὶ ἀλκὴ
ἐμένῳ περ ἄλαλκε, θεῶν δέ τις, ὅς σ' ἐκάλυψε
νύκτα βαλὼν καθύπερθε, καὶ ἐκ κακότητος ἐρύσσας
* * * * * ἔρυξεν.“
ὣς ἄρ' ἔφη· δνοφερὸν δὲ νέφος καθύπερθε Κρονίων
ὗτ' ὀμίχλην διέχευε· λύθη δ' εἰς ἠέρα μακρήν·
αὐτίκα δ' ἐξεφάνη πεδίον καὶ πᾶσα περὶ χθών·

Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐκ θυμοῖο μάχοντο καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
χαζομένους· πολέες γε μὲν οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων
ἐκ πολέμοιο φέβοντο μένος τρομέοντες Ἀχαιῶν.
ὀψὲ δ' ἄρ' εἰσενόησε περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου
ὀλλυμένους Δαναοὺς κρατερὸς πάις Αἰακίδαο
αἰὲν ἐπασσυτέρους· λίπε δ' οὓς πάρος αὐτόθ' ἔναιρε,
φεύγοντας ποτὶ ἄστυ, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευε
κεῖσ' ἐλάαν, ὅθι πουλὺς ἐδάμνατο λαὸς Ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἐπίθησε καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
σεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἳ δ' ἐπέτοντο
ῥίμφα διὰ κταμένων κρατερὸν φορέοντες ἄνακτα·
οἷος δ' ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἔρχεται Ἄρης
ἐμβεβαὼς ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γαῖα
ἐσσυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοισι θεοῖο
τεύχε' ἐπιβρομέουσιν ἴσον πυρὶ μαρμαίροντα·
τοῖος Ἀχιλλῆος κρατεροῦ πάις ἤιεν ἄντην
ἐσθλοῦ Δηιφόβοιο· κόνις δ' ἐπαείρετο πολλὴ
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσιν· ἰδὼν δέ μιν ἄλκιμος ἀνὴρ
Αὐτομέδων ἐνόησεν, ὅτις πέλεν· αἶψα δ' ἄνακτι
τοῖον ἔπος κατέλεξε περικλυτὸν ἄνδρα πιφαύσκων·
„ὦ ἄνα, Δηιφόβοιο πέλει στρατὸς ἠδὲ καὶ αὐτός,
* * * * * *

σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
ἢ θεὸς ἢ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος.“
ὣς ἄρ' ἔφη· ὃ δ' ἄρ' οὔτι προσέννεπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἵππους ὀτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, ὄφρα τάχιστα
ολλυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλάλκοι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀφίκοντο μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
δὴ τότε Δηίφοβος μάλα περ χατέων πολέμοιο
ἔστη, ὅπως πῦρ αἰνόν, ὅθ' ὕδατος ἐγγὺς ἵκηται·

θάμβεε δ' εἰσορόων κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἵππους ἠδὲ καὶ υἷα πελώριον, οὔτι τοκῆος
ιείονα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ὁρμαίνεσκεν
ἄλλοτε μὲν φεύγειν, ὁτὲ δ' ἀνέρος ἄντα μάχεσθαι·
ὁς δ' ὅτε σῦς ἐν ὄρεσσι νεηγενέων ἀπὸ τέκνων
θῶας ἀποσσεύησι, λέων δ' ἑτέρωθι φανείη
κποθεν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἵσταται ἄσπετος ὁρμὴ
ὔτε πρόσω μεμαῶτος ἔτ' ἐλθέμεν, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
θήγει δ' ἀφριόωντας ὑπὸ γναθμοῖσιν ὀδόντας·
ὣς υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἅρμασι μίμνε καὶ ἵπποις
τορφύρων φρεσὶ πολλὰ καὶ ἀμφαφόων δόρυ χερσί·
ὸν δ' υἱὸς προσέειπεν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος·
„Πριαμίδη, τί νυ τόσσον ἐπ' Ἀργείοισι μέμηνας
ειροτέροις, οἳ σεῖο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν
εῦγον ἐπεσσυμένοιο, σὺ δ' ἔλπεο πολλὸν ἄριστος
μμεναι; ἀλλὰ σοὶ εἴπερ ὑπὸ κραδίῃ μένος ἐστίν,
μετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀσχέτου αἰχμῆς.“
ὣς εἰπὼν οἴμησε λέων ὡς ἄντ' ἐλάφοιο,
μβεβαὼς ἵπποισι καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο·
αί νύ κέ μιν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχῳ κατέπεφνεν,
ἰ μή οἱ μέλαν αἶψα νέφος κατέχευεν Ἀπόλλων
κποθεν Οὐλύμποιο, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο
ρπασε, καί μιν ἔθηκε ποτὶ πτόλιν, ἧχι καὶ ἄλλοι
Γρῶες ἴσαν φεύγοντες· ὃ δ' ἐς κενεὸν δόρυ τύψας
Ιηλείδαο πάις τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
„ὦ κύον, ἐξήλυξας ἐμὸν μένος· οὐδὲ σοὶ ἀλκὴ
ἐμένῳ περ ἄλαλκε, θεῶν δέ τις, ὅς σ' ἐκάλυψε
ύκτα βαλὼν καθύπερθε, καὶ ἐκ κακότητος ἐρύσσας
* * * * * ἔρυξεν.“
ὣς ἄρ' ἔφη· δνοφερὸν δὲ νέφος καθύπερθε Κρονίων
ὗτ' ὀμίχλην διέχευε· λύθη δ' εἰς ἠέρα μακρήν·
ὐτίκα δ' ἐξεφάνη πεδίον καὶ πᾶσα περὶ χθών·

Τρῶας δ' εἰσενόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἐόντας
Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσιν· ἔβη δ' ἄρα πατρὶ ἐοικὼς
ἀντία δυσμενέων, οἵ μιν φοβέοντο κιόντα·
ἠύτε κῦμ' ἀλεγεινὸν ἐπεσσύμενον τρομέουσι
ναῦται, ὅ τ' ἐξ ἀνέμοιο διεγρόμενον φορέηται
εὐρὺ μάλ' ὑψηλόν τε, μέμηνε δὲ λαίλαπι πόντος·
ὣς τοῦ ἐπερχομένοιο κακὸν δέος ἄμφεχε Τρῶας·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐποτρύνων ἑτάροισι·
„κλῦτε φίλοι καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε
ἄτρομον, οἷον ἔοικε φορήμεναι ἀνέρας ἐσθλοὺς
νίκην ἱεμένους ἐρικυδέα χερσὶν ἀρέσθαι
καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλ' ἄγε θυμὸν
παρθέμενοι πονεώμεθ' ὑπὲρ μένος, εἰσόκε Τροίης
πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ καὶ ἐκτελέσωμεν ἐέλδωρ·
αἰδὼς γάρ, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔνθα μένοντας
ἔμμεναι ἀπρήκτους καὶ ἀνάλκιδας, οἷα γυναῖκας·
τεθναίην γὰρ μᾶλλον ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην.“
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐς Ἄρεος ἔργον ὄρουσαν
θαρσαλέως, Τρώεσσι δ' ἐπέδραμον· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο περὶ πτόλιν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἔντοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἀπέληγε
δεινὸς ἄρης, Τρώων μὲν ἐελδομένων ἀπερύξαι
δυσμενέων στρατὸν αἰνόν, ἐυσθενέων δ' Ἀργείων
ἄστυ διαπραθέειν· ὀλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀιζύς.
καὶ τότε δὴ Τρώεσσιν ἀρηγέμεναι μενεαίνων
ἔκθορεν Οὐλύμποιο καλυψάμενος νεφέεσσι
Λητοΐδης· τὸν δ' αἶψα θοαὶ φορέεσκον ἄελλαι
τεύχεσι χρυσείοισι κεκασμένον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
μάρμαιρον κατιόντος ἴσον στεροπῇσι κέλευθοι·
ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν· ἔβραχε δ' αἰθὴρ
θεσπέσιον καὶ γαῖα μέγ' ἴαχεν, εὖτ' ἀκάμαντας
θῆκε παρὰ Ξάνθοιο ῥόον πόδας· ἐκ δ' ἐβόησε

σμερδαλέον, Τρωσὶν δὲ θράσος βάλε, δεῖμα δ' Ἀχαιοῖς
μίμνειν αἱματόεντα κατὰ κλόνον· οὐδ' Ἐνοσίχθων
ὄβριμος ἠγνοίησε· μένος δ' ἐνέπνευσεν Ἀχαιοῖς
ἤδη τειρομένοισι· μάχη δ' ἀίδηλος ἐτύχθη
ἀθανάτων βουλῇσιν· ὄλοντο δὲ μυρία φῦλα
αἰζηῶν ἑκάτερθε· κοτεσσάμενος δ' ἄρ' Ἀπόλλων
Ἀργείοις ὥρμαινε βαλεῖν θρασὺν υἷ' Ἀχιλῆος
αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν Ἀχιλλέα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸν
οἰωνοὶ κατέρυκον ἀριστερὰ κεκλήγοντες,
ἄλλα τε σήματα πολλά· χόλος δέ οἱ οὐκέτ' ἔμελλε
πείθεσθαι τεράεσσι· τὸ δ' οὐ λάθε Κυανοχαίτην·
* * * * * *

ἠέρι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
νισσομένοιο ἄνακτος ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐελδόμενός μιν ἐρύξαι·
„*ἴσχε τέκος, καὶ μήτι πελώριον υἷ' Ἀχιλῆος*
κτείνῃς· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ὀλύμπιος ὀλλυμένοιο
γηθήσει· μέγα δ' ἄλγος ἐμοὶ καὶ πᾶσι θεοῖσιν
ἔσσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἀμφ' Ἀχιλῆα·
ἀλλ' ἀναχάζεο δῖον ἐς αἰθέρα, μή με χολώσῃς,
αἶψα δ' ἀναρρήξας μεγάλης χθονὸς αἰνὰ βέρεθρα
αὐτὴν Ἴλιον εἶθαρ ἑοῖς ἅμα τείχεσι πᾶσαν
θήσω ὑπὸ ζόφον εὐρύν· ἄχος δέ τοι ἔσσεται αὐτῷ.“
ὣς φάθ'· ὃ δ' ἀζόμενος μέγ' ἀδελφεὸν οἷο τοκῆος
δείσας τ' ἀμφὶ πόληος ἐυσθενέων θ' ἅμα λαῶν
χάσσατ' ἐς οὐρανὸν εὐρύν, ὃ δ' εἰς ἅλα· τοὶ δ' ἐμάχοντο
ἀλλήλους ὀλέκοντες, Ἔρις δ' ἐπετέρπετο χάρμῃ,
μέσφ' ὅτε δὴ Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιοὶ
ἐς νῆας χάσσαντο καὶ ἐξελάθοντο μόθοιο·
οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δαμήμεναι Ἰλίου ἄστυ,
πρίν γε Φιλοκτήταο βίην ἐς ὅμιλον Ἀχαιῶν
ἐλθέμεναι, πολέμοιο δαήμονα δακρυόεντος.

καὶ τὸ μὲν ἢ ἀγαθοῖσιν ἐπέφρασατ' οἰωνοῖσιν,
ἠὲ καὶ ἐν σπλάγχνοισιν ἐπέδρακεν; οὐ γὰρ ἄιδρις
μαντοσύνης ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὣς ἤδεε πάντα.
τῷ πίσυνοι στονόεντος ἀποιχόμενοι πολέμοιο
'Ατρεΐδαι προέηκαν ἐυκτιμένην ποτὶ Λῆμνον
Τυδέος ὄβριμον υἷα μενεπτόλεμόν τ' 'Οδυσῆα
νηὶ θοῇ· τοὶ δ' αἶψα ποτὶ πτόλιν Ἡφαίστοιο
ἤλυθον Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης,
Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, ὅπῃ πάρος αἰνὸν ὄλεθρον
ἀνδράσι κουριδίοισιν ἐμητίσαντο γυναῖκες
ἔκπαγλον κοτέουσαι, ἐπεί σφεας οὔτι τίεσκον,
ἀλλ' ἄρα δμωιάδεσσι παρευνάζοντο γυναιξὶ
Θρηικίης, τὰς δουρὶ καὶ ἠνορέῃ κτεάτισσαν
πέρθοντές ποτε γαῖαν ἀρηιφίλων Θρηίκων·
αἳ δὲ μέγα ζήλοιο περὶ κραδίῃσι πεσόντος
θυμὸν ἀνοιδήσαντο, φίλους δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας
κτεῖνον ἀνηλεγέως ὑπὸ χείρεσιν, οὐδ' ἐλέησαν
κουριδίους περ ἐόντας· ἐπεὶ μέγα μαίνεται ἦτορ
ἀνέρος ἠδὲ γυναικός, ὅτε ζηλήμονι νούσῳ
ἀμφιπέσῃ· κρατεραὶ γὰρ ἐποτρύνουσιν ἀνῖαι·
ἀλλ' αἵγε σφετέροισιν ἐπ' ἀνδράσι πῆμα βάλοντο
νυκτὶ μιῇ, καὶ πᾶσαν ἐχηρώσαντο πόληα
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρβέα καὶ μέγα κάρτος.
οἳ δ' ὅτε δὴ Λῆμνον — — —
— — — κοῖλον κίον ἠδὲ καὶ ἄντρον
λάϊνεον, τόθι κεῖτο πάις Ποίαντος ἀγαυοῦ,
δὴ τότ' ἄρα σφίσι θάμβος ἐπήλυθεν, εὖτ' ἐσίδοντο
ἀνέρα λευγαλέῃσιν ἐπιστενάχοντ' ὀδύνῃσι
κεκλιμένον στυφελοῖο κατ' οὔδεος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο·
ἄλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροΐ, χείματος ἄλκαρ
λευγαλέου· δὴ γάρ μιν ἐπὴν ἕλε λιμὸς ἀτερπής,

ν ἀάσχετον ἰόν, ὅπῃ νόος ἰθύνεσκε·
μὲν ἄρ κατέδαπτε, τὰ δ' ἕλκεος οὐλομένοιο
* * * * *

ίθει καθύπερθε μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης·
αι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο
ὅπως ὀλοοῖο, τὸν ἀργαλέης δόλος ἄγρης
η νυκτὸς ἰόντα θοοῦ ποδός, ὅς δ' ὑπ' ἀνάγκης
ιενος ποδὸς ἄκρον ἀταρτηροῖσιν ὀδοῦσι
: εἰς ἑὸν ἄντρον ἀφίκεται, ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
ὁμοῦ λιμός τε καὶ ἀργαλέαι μελεδῶναι·
ν ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ' ἀνίη·
πᾶν μεμάραντο δέμας, περὶ δ' ὀστέα μοῦνον
ἔην, ὀλοὴ δὲ παρηίδας ἀμφέχυτ' αὐχμὴ
λέον ῥυπόωντος· ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος
:το· κοῖλαι δ' ἔσκον ὑπ' ὀφρύσιν ἀνδρὸς ὀπωπαὶ
τειρομένοιο· γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλειπεν,
ά οἱ μέλαν ἕλκος, ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι,
* * * * *

ιενον καθύπερθε· λυγραὶ δ' ὑπέρεπτον ἀνῖαι.
ὅτ' ἐπὶ προβολῇσι πολυκλύστοιο θαλάσσης
ν παιπαλόεσσαν ἀπειρεσίης ἁλὸς ἅλμη
ιθ', ὑποτμήγουσα μάλα στερεήν περ ἐοῦσαν,
ιένης δ' ἄρα τῆς ἀνέμῳ καὶ χείματι λάβρῳ
ὰ κοιλαίνονται ὑποβρωθέντα θαλάσσῃ·
ῦ ὑπίχνιον ἕλκος ἀέξετο πυθομένοιο
το, στυφελοῖς τόν οἱ ἐνομόρξατ' ὀδοῦσι
ς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε στυγερόν τε
αι, ὁππότε μιν τέρσῃ περὶ χέρσον ἰόντα
ο μένος· τῷ καὶ μέγα φέρτατον ἄνδρα
δυσαλθήτοισιν ὑποδμηθέντ' ὀδύνῃσιν·
οἱ ἕλκεος αἰὲν ἐπὶ χθόνα λειβομένοιο
ς πεπάλακτο πέδον πολυχανδέος ἄντρου,

θαῦμα μέγ' ἀνθρώποισι καὶ ὕστερον ἐσσομένοισι.
καί οἱ πὰρ κλισίην φαρέτρη παρεκέκλιτο μακρή,
ἰῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δ' ἄρ' οἱ μὲν ἐπ' ἄγρην,
οἱ δ' ἐς δυσμενέας, τοὺς ἄμφεχε λοίγιον ὕδρου
φάρμακον αἰνομόροιο· πάροιθε δέ οἱ μέγα τόξον
κεῖτο πέλας, γναμπτοῖσιν ἀρηράμενον κεράεσσι,
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι τετυγμένον Ἡρακλῆος.
τοὺς δ' ὁπότ' εἰσενόησε ποτὶ σπέος εὐρὺ κιόντας,
ἐσσυμένως οἴμησεν, ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσαι
ἀλγινόεντα βέλεμνα, χόλου μεμνημένος αἰνοῦ,
οὕνεκά μιν τὸ πάροιθε μέγα στενάχοντα λίποντο
μοῦνον ἐρημαίοισιν ἐπ' αἰγιαλοῖσι θαλάσσης·
καί νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσεν, ἅ οἱ θρασὺς ἤθελε θυμός,
εἰ μή οἱ στονόεντα χόλον διέχευεν Ἀθήνη,
ἀνέρας εἰσορόωντος ὁμήθεας· οἱ δέ οἱ ἄγχι
ἤλυθον ἀχνυμένοισιν ἐοικότε· καί ῥά μιν ἄμφω
ἄντρου ἔσω κοίλοιο παρεζόμενοι ἑκάτερθεν
ἕλκεος ἀμφ' ὀλοοῖο καὶ ἀργαλέων ὀδυνάων
εἴροντ'· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἑὰς διεπέφραδ' ἀνίας·
οἱ δέ ἑ θαρσύνεσκον· ἔφαντο δέ οἱ λυγρὸν ἕλκος
ἐξ ὀλοοῖο μόγοιο καὶ ἄλγεος ἰήσασθαι,
ἢν στρατὸν εἰσαφίκηται Ἀχαιικόν, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
φάντο μέγ' ἀσχαλάαν παρὰ νήεσιν ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἀτρείδας ἅμα τοῖσι· κακῶν δέ οἱ οὔτιν' Ἀχαιῶν
αἴτιον ἔμμεν ἔφαντο [κατὰ στρατόν], ἀλλ' ἀλεγεινὰς
Μοίρας, ὧν ἑκὰς οὔτις ἀνὴρ ἐπινίσσεται αἶαν,
ἀλλ' αἰεὶ μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀπροτίοπτοι
στρωφῶντ' ἤματα πάντα, βροτῶν μένος ἄλλοτε μέν που
βλάπτουσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἔκποθι κυδαίνουσαι· ἐπεὶ μάλα πάντα βροτοῖσι
κεῖναι καὶ στονόεντα καὶ ἤπια μηχανόωνται,
αὐταὶ ὅπως ἐθέλουσιν· ὃ δ' εἰσαΐων Ὀδυσῆος

ἠδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος αὐτίκα θυμὸν
ῥηιδίως κατέπαυσεν ἀνιηροῖο χόλοιο,
ἔκπαγλον τὸ πάροιθε χολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει.
οἳ δέ μιν αἶψ' ἐπὶ νῆα καὶ ἠιόνας βαρυδούπους
καγχαλόωντες ἔνεικαν ὁμῶς σφετέροισι βελέμνοις·
καί ῥά οἱ ἀμφεμάσαντο δέμας καὶ ἀμείλιχον ἕλκος
σπόγγῳ ἐυτρήτῳ, κατὰ δ' ἔκλυσαν ὕδατι πολλῷ.
ἀμπνύνθη δ' ἄρα τυτθόν· ἄφαρ δέ οἱ ἐγκονέοντες
δόρπον ἐὺν τεύξαντο μεμαότι· σὺν δὲ καὶ αὐτοὶ
δαίνυντ' ἔνδοθι νηός· ἐπήλυθε δ' ἀμβροσίη νύξ·
τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνος ὄρουσε· μένον δ' ἄχρις ἠριγενείης
ἀμφιάλου Λήμνοιο παρ' ἠόσιν· αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
πείσμαθ' ὁμῶς εὐνῇσιν ἐυγνάμπτοισιν ἄειραν
ἔκπλεον ἐγκονέοντες· ἐπιπροέηκε δ' Ἀθήνη
ἐξόπιθεν πνείοντα τανυπρώρου νεὸς οὖρον·
ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι,
νῆα κατιθύνοντες ἐύζυγον· ἣ δ' ὑπ' ἰωῇ
ἔσσυτ' ἐπὶ πλατὺ χεῦμα· μέλαν δ' ἀμφέστενε κῦμα
ῥηγνύμενον· πολιὸς δὲ περίζεε πάντοθεν ἀφρός·
ἀμφὶ δέ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο
ῥίμφα διαπρήσσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα.
οἳ δ' ἄφαρ Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο,
ἧχι καὶ ἄλλαι νῆες ἔσαν· κεχάροντο δ' Ἀχαιοί,
ὡς ἴδον, οὓς ποθέεσκον ἀνὰ στρατόν· οἳ δ' ἄρα νηὸς
ἀσπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ' ἄρα χεῖρας ἀραιὰς
Ποίαντος θρασὺς υἱὸς ἐπ' ἀνέρας, οἵ ῥά μιν ἄμφω
λυγρὸν ἐπισκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἄγεσκον
ἀμφοτέρων κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν·
ἠύτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐς ἥμισυ μέχρι κοπεῖσαν
φηγὸν ὑφ' ὑλοτόμοιο βίης, ἢ πίονα πεύκην
τυτθὸν ἔθ' ἑστηυῖαν, ὅσον λίπε δρυτόμος ἀνὴρ
πρέμνον ὑποτμήγων λιπαρόν, δάος ὄφρα πέληται

πίσσα πυρὶ δμηθεῖσα * * *
* * * κατ᾽ οὔρεα, τὴν δ᾽ ἀλεγεινῶς
ἀχθομένην ἄνεμός τε καὶ ἀδρανίη ποτικλίνῃ·
ὣς ἄρ᾽ ὑπ᾽ ἀτλήτῳ βεβαρημένον ἄλγεϊ φῶτα
θαρσαλέοι ἥρωες ἐπικλινθέντα φέρεσκον
Ἀργείων ἐς ὅμιλον ἀρήιον· οἳ δ᾽ ἐσιδόντες
ᾤκτειραν μάλα πάντες ἑκηβόλον ἀνέρα λυγρῷ
ἕλκεϊ τειρόμενον· τὸν δὲ στερεὸν καὶ ἄνουσον
ὠκύτερον ποίησε νοήματος αἰψηροῖο
ἶσος ἐπουρανίοις Ποδαλείριος, εὖ μὲν ὕπερθε
πάσσων φάρμακα πολλὰ καθ᾽ ἕλκεος, εὖ δὲ κικλήσκων
οὔνομα πατρὸς ἑοῖο· θοῶς δ᾽ ἰάχησαν Ἀχαιοὶ
πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς Ἀσκληπιοῦ υἷα·
καί μιν φαιδρύναντο καὶ ἀμφί ἑ χρῖσαν ἐλαίῳ
προφρονέως· ὀλοὴ δὲ κατηφείη καὶ ὀιζὺς
ἀθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· τοὶ δ᾽ ἀνὰ θυμὸν
τέρποντ᾽ εἰσορόωντες· ὃ δ᾽ ἄμπνυεν ἐκ κακότητος·
ἀχροίῃ δ᾽ ἄρ᾽ ἔρευθος ἐπήλυθεν, ἀργαλέῃ δὲ
ἀδρανίῃ μέγα κάρτος· ἀέξετο δ᾽ ἅψεα πάντα·
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἀλδαίνηται ἐπὶ σταχύεσσιν ἄρουρα,
ἥν τὸ πάρος φθινύθουσαν ἐπέκλυσε χείματος αἰνοῦ
ὄμβρος ἐπιβρίσας, ἣ δ᾽ ἀλδομένη ἀνέμοισι
μειδιάᾳ τεθαλυῖα πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ·
ὣς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτήταο πάροιθε
πᾶν δέμας αἶψ᾽ ἀνέθηλεν· ἐντροχάλῳ δ᾽ ἐνὶ κοίλῃ
κάλλιπε κήδεα πάντα, τά οἱ περιδάμνατο θυμόν.
Ἀτρεῖδαι δ᾽ ὁρόωντες ἅτ᾽ ἐκ θανάτου ἀνιόντα
ἀνέρα θαυμάζεσκον· ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
ἀθανάτων· τὸ δ᾽ ἄρ᾽ ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν·
καὶ γάρ οἱ μέγεθός τε καὶ ἀγλαΐην κατέχευεν
ἐσθλὴ Τριτογένεια· φάνη δ᾽ ἄφαρ, οἷος ἔην περ
τὸ πρὶν ἐν Ἀργείοισι, πάρος κακότητι δαμῆναι·

καὶ τότ' ἄρ' ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
πάντες ὁμῶς οἱ ἄριστοι ἄγον Ποιάντιον υἷα·
καί μιν κυδαίνοντες ἐπ' εἰλαπίνῃσι γέραιρον·
ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο ποτοῦ καὶ ἐδητύος ἐσθλῆς,
δὴ τότε μιν προσέειπεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων·
„ὦ φίλ', ἐπειδή περ σὲ θεῶν ἰότητι πάροιθε
Λήμνῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν, βλαφθέντε νόημα,
μηδ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βαλέσθαι,
* * * * * *

οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδ' ἐρέξαμεν, ἀλλά που αὐτοὶ
ἤθελον ἀθάνατοι νῶιν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας ὀιστοῖς
δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ' ἀντία σεῖο μάχονται.

— — — — — —

πᾶσαν ἀν' ἤπειρον πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν ἄιστοι.
Μοιράων ἰότητι πολυσχιδέες τε πέλονται,
πυκναί τε σκολιαί τε, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
τῶν δὲ δι' αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος Αἴσῃ,
εἰδόμενοι φύλλοισιν ὑπὸ πνοιῇς ἀνέμοιο
σευομένοις· ἀγαθὸς δὲ κακῇ ἐνέκυρσε κελεύθῳ
πολλάκις, οὐκ ἐσθλὸς δ' ἀγαθῇ· τὰς δ' οὔτ' ἀλέασθαι,
οὔτ' ἄρ' ἑκών τις ἑλέσθαι ἐπιχθόνιος δύνατ' ἀνήρ·
χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἢν φορέηθ' ὑπ' ἀέλλαις
οἴμην ἀργαλέην, στερεῇ φρενὶ τλῆναι ὀιζύν.
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμεσθα καὶ ἠλίτομεν τόδε ἔργον,
ἐξαῦτις δώροισιν ἀρεσσόμεθ' ἀπλήτοισι,
Τρώων ἤν ποθ' ἕλωμεν ἐυκτίμενον πτολίεθρον·
νῦν δὲ λάβ' ἑπτὰ γυναῖκας ἐείκοσί τ' ὠκέας ἵππους
ἀθλοφόρους τρίποδάς τε δυώδεκα, τοῖς ἐπὶ θυμὸν
τέρψεις ἤματα πάντα· καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλήιον ἔσται.“
ὣς εἰπὼν ἥρωι πόρεν περικαλλέα δῶρα·

τὸν δ' ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱός·
„ὦ φίλος, οὔ τοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδὲ μὲν ἄλλῳ
Ἀργείων, τῶν εἴ τις ἔτ' ἤλιτεν εἵνεκ' ἐμεῖο·
οἶδα γάρ, ὡς στρεπτὸς νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
οὐδ' αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι οὐδ' ἀσύφηλον,
ἀλλ' ὁτὲ μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι·
νῦν δ' ἴομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι
βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν."
ὣς εἰπὼν ἀπόρουσε καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
σφῶν ἑτάρων· οἱ δ' αἶψα φιλοπτολέμῳ βασιλῆι
εὐνὴν ἐντύνοντο μέγα φρεσὶ καγχαλόωντες·
αὐτὰρ ὅγ' ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐπ' ἠῶ.
νὺξ δ' ἀνεχάσσατο δῖα· φάος δ' ἐρύθηνε κολώνας
ἠελίου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποίπνυον ἔργα.
Ἀργεῖοι δ' ὀλοοῖο μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
οἱ μὲν δούρατα θῆγον ἐύξοα, τοὶ δὲ βέλεμνα,
ἄλλοι δ' αἰγανέας· ἅμα δ' ἠοῖ δαῖτα πένοντο
αὐτοῖς ἠδ' ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν.
τοῖσιν δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐποτρύνων πονέεσθαι·
„εἰ δ' ἄγε νῦν πολέμοιο μεδώμεθα· μηδέ τις ἡμέων
μιμνέτω ἐν νήεσσι, πάρος κλυτὰ τείχεα λῦσαι
Τροίης εὐπύργοιο, καταπρῆσαί τε πόληα."
ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
δῦσαν δ' ἐν τεύχεσσι καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ' ἄρα νηῶν
πανσυδίῃ μελίῃσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο
καὶ βοέοις σακέεσσι καὶ ἀμφιφάλοις κορύθεσσιν·
ἄλλος δ' ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας· οὐδέ κε φαίης
κείνων ἐσσυμένων ἑκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἀπ' ἄλλου·
ὣς ἄρ' ἴσαν θαμινοὶ καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ.

Τρῶες δ' αὖτ' ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόληος
πάντες σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν ἠδὲ καὶ ἵπποις
ὠκυτάτοις· καῖον γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
δειδιότες, μὴ λαὸς ἐπιβρίσειεν Ἀχαιῶν·
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἀίσσοντας,
ἐσσυμένως κταμένοισι χυτὸν περὶ σῆμα βάλοντο
σπερχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες.
τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ μῦθον ἔειπε
Πουλυδάμας, ὃ γὰρ ἔσκε λίην πινυτὸς καὶ ἐχέφρων·
„ὦ φίλοι, οὐκέτ' ἀνεκτὸς ἐφ' ἡμῖν μαίνεται ἄρης·
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως πολέμοιό τι μῆχος
εὕρωμεν· Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες·
νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐυδμήτοις ἐπιβάντες
μίμνωμεν νύκτας τε καὶ ἤματα δηριόωντες,
εἰσόκε δὴ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίβωλον ἵκωνται,
ἢ αὐτοῦ παρὰ τεῖχος ἀκηδήσωσι μένοντες
ἀκλεὲς ἑζόμενοι· ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτοῖς
ῥῆξαι τείχεα μακρά, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖσι τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα·
οὐδέ τί που βρώμης ἐπιδευόμεθ', οὐδὲ ποτῆτος·
πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθροις
ἔμπεδον εἴδατα κεῖται, ἅπερ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσετ' ἀγειρομένοισιν ἐδωδὴ
ἐς κόρον, εἰ καὶ ἔτ' ἄλλος ἐελδομένοισιν ἵκηται

τρὶς τόσος ἐνθάδε λαὸς ἀρηγέμεναι μενεαίνων."
ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένισπε θρασὺς πάις Ἀγχίσαο·
„Πουλυδάμα, πῶς γάρ σε σαόφρονά φασι τετύχθαι,
ὃς κέλεαι ποτὶ δηρὸν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
οὐ γὰρ ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' Ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄρ' ἐπιβρίσουσιν ἀλευομένους ἐσιδόντες·
νῶιν δ' ἔσσεται ἄλγος ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ,
ἤν πως ἐνθάδε πουλὺν ἐπὶ χρόνον ἀμφιμάχωνται·
οὐ γάρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει
ἧμιν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν, οὐδέ τις οἴσει
οἶνον Μαιονίηθεν· ἀνιηρῷ δ' ὑπὸ λιμῷ
φθισόμεθ' ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τεῖχος ἀμύνει.
ἀλλ' εἰ μὲν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρας ἀλύξαι,
εἰ δ' ἄρ' ὀιζυρῶς θανέειν πολυηχέι μώλῳ
μέλλομεν, εἶν ἔντεσσι σὺν ἡμετέροις τεκέεσσι
καὶ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα· καί ῥά ποθι Ζεὺς
χραισμήσει· κείνου γὰρ ἀφ' αἵματός εἰμεν ἀγαυοῦ·
εἰ δέ κεν ἂρ καὶ κείνῳ ἀπεχθόμενοι τελέθωμεν,
εὐκλειῶς τάχ' ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
βέλτερον, ἠὲ μένοντας ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι."
ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον εἰσαΐοντες·
αἶψα δὲ δὴ κορύθεσσι καὶ ἀσπίσι καὶ δοράτεσσι
φράχθεν ἐπ' ἀλλήλους· ἐπὶ δ' ἀκαμάτου Διὸς ὄσσε
δέρκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς ἄρηα
Τρῶας ἐπ' Ἀργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστου,
ὄφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσῃ
λαοῖς· ἦ γὰρ ἔμελλεν Ἀλέξανδρος θανέεσθαι
χερσὶ Φιλοκτήταο πονεύμενος ἀμφ' ἀλόχοιο.
τοὺς δ' ἄγεν εἰς ἕνα χῶρον Ἔρις μεθέπουσα κυδοιμὸν
οὔτινι φαινομένη· περὶ γὰρ νέφος ἄμφεχεν ὤμους
αἱματόεν· φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμὸν
ἄλλοτε μὲν Τρώων ἐς ὁμήγυριν, ἄλλοτ' Ἀχαιῶν·

τὴν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἀταρβέες ἀμφεπένοντο
πατροκασιγνήτην κρατερόφρονα κυδαίνοντες·
ἣ δὲ μέγ' ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα·
τεύχεα δ' ἐξ ἀδάμαντος ἔχεν πεπαλαγμένα λύθρῳ·
πάλλε δὲ λοίγιον ἔγχος ἐς ἠέρα· τῆς δ' ὑπὸ ποσσὶ
κίνυτο γαῖα μέλαινα· πυρὸς δ' ἄμπνειεν ἀυτμὴν
σμερδαλέου· μέγα δ' αἰὲν ἀύτεεν ὀτρύνουσα
αἰζηούς· οἳ δ' αἶψα συνήιον ἀρτύνοντες
ὑσμίνην· δεινὴ γὰρ ἄγεν θεὸς ἐς μέγα ἔργον.
τῶν δ' ὡς ἢ ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων
εἴαρος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ καὶ ὕλη
φύλλα φύει, ἢ ὡς ὅτ' ἀν' ἀζαλέην ξύλοχον πῦρ
αἰθόμενον βρομέει, ἢ ὡς μέγα πόντος ἀπείρων
μαίνεται ἐξ ἀνέμοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ ῥοῖβδος
γίνετ' ἀπειρέσιος, τρομέει δ' ὕπο γούνατα ναυτέων·
ὣς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
ἐν δέ σφιν πέσε δῆρις· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ὄρουσε.
πρῶτος δ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν Ἁρπαλίωνα
υἱὸν Ἀριζήλοιο, τὸν Ἀμφινόμη τέκε μήτηρ
γῇ ἔνι Βοιωτῶν, ὃ δ' ἅμα Προθοήνορι δίῳ
ἐς Τροίην ἵκανεν ἀμυνέμεν Ἀργείοισι·
τόν ῥα τότ' Αἰνείας ἁπαλὴν ὑπὸ νηδύα τύψας
νοσφίσατ' ἐκ θυμοῖο καὶ ἡδέος ἐκ βιότοιο·
τῷ δ' ἔπι Θερσάνδροιο δαΐφρονος υἷα δάμασσεν
Ὕλλον, ἐυγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι,
ὃν τέκε δῖ' Ἀρέθουσα παρ' ὕδασι Ληθαίοιο
Κρήτῃ ἐν ἀμφιάλῳ· μέγα δ' ἤκαχεν Ἰδομενῆα.
αὐτὰρ Πηλείδαο πάις δυοκαίδεκα φῶτας
Τρώων αὐτίκ' ὄλεσσεν ὑπ' ἔγχεϊ πατρὸς ἑοῖο·
Κέβρον μὲν πρώτιστα καὶ Ἅρμονα Πασίθεόν τε
Ὑσμινόν τε καὶ Ἰμβράσιον Σχέδιόν τε Φλέγην τε
Μνήσαιόν τ' ἐπὶ τοῖσι καὶ Εὔνομον Ἀμφίνοόν τε

καὶ Φάσιν ἠδὲ Γαληνόν, ὃς οἰκία ναιετάασκε
Γαργάρῳ αἰπεινῇ, μετὰ δ' ἔπρεπε μαρναμένοισι
Τρωσὶν ἐυσθενέεσσι, κίεν δ' ἅμ' ἀπείρονι λαῷ
ἐς Τροίην· μάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Δαρδανίδης Πρίαμος δώσειν περικαλλέα δῶρα,
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλεν
ἐσσυμένως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀργαλέου πολέμοιο,
πρὶν δόμον ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι.
καὶ τότε Μοῖρ' ἀίδηλος ἐπέτραπεν Ἀργείοισιν
Εὐρυμένην, ἕταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο·
ὦρσε δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὄφρα δαμάσσας
πολλοὺς αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσῃ ὑπ' ὀλέθρῳ·
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἀνηλέι θηρὶ ἐοικώς·
οἳ δέ μιν οὐχ ὑπέμειναν ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο
αἰνὸν μαιμώωντα καὶ οὐκ ἀλέγοντα μόροιο·
καί νύ κεν ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαῒ κείνῃ,
εἰ μή οἱ χεῖρές τε κάμον καὶ δούρατος αἰχμὴ
πάμπαν ἀνεγνάμφθη· ξίφεος δέ οἱ οὐκέτι κώπη
ἔσθενεν· ἀλλά μιν Αἶσα διέκλασε· τὸν δ' ὑπ' ἄκοντι
τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ' ἔβλυσεν αἷμα
ἐκ στόματος· τῷ δ' αἶψα σὺν ἄλγεϊ Μοῖρα παρέστη.
τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο δύω θεράποντες Ἐπειοῦ
Δηιλέων τε καὶ Ἀμφίων ἀπὸ τεύχε' ἑλέσθαι
ὥρμαινον· τοὺς δ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
δάμνατο μαιμώωντας ὀιζυρῶς περὶ νεκρῷ·
ὡς δ' ὅτ' ἐν οἰνοπέδῳ τις ἐπαΐσσοντας ὀπώρῃ
σφῆκας τερσομένῃσι περὶ σταφυλῇσι δαμάσσῃ,
οἳ δ' ἄρ' ἀποπνείουσι, πάρος γεύσασθαι ὀπώρης·
ὣς τοὺς αἶψ' ἐδάμασσε, πρὶν ἔντεα ληίσσασθαι.
Τυδείδης δὲ Μένοντα καὶ Ἀμφίνοον κατέπεφνεν
ἄμφω ἀμύμονε φῶτε· Πάρις δ' ἕλε Δημολέοντα
Ἱππασίδην, ὃς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναιε

πὰρ προχοῆς ποταμοῖο βαθυρρόου Εὐρώταο,
ἤλυθε δ' ἐς Τροίην ὑπ' ἀρηιθόῳ Μενελάῳ·
καί ἑ Πάρις κατέπεφνε τυχὼν ὑπὸ μαζὸν ὀιστῷ
δεξιόν, ἐκ δέ οἱ ἦτορ ἀπὸ μελέων ἐκέδασσε.
Τεῦκρος δὲ Ζέχιν εἷλε περικλυτὸν υἷα Μέδοντος,
ὅς ῥά τε ναιετάασκεν ἐνὶ Φρυγίῃ πολυμήλῳ
ἄντρον ὑπὸ ζάθεον καλλιπλοκάμων Νυμφάων,
ἧχί ποτ' Ἐνδυμίωνα παρυπνώοντα βόεσσιν
ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δῖα Σελήνη
οὐρανόθεν· δριμὺς γὰρ ἄγεν πόθος ἠιθέοιο
ἀθανάτην πονέουσαν * * *
* * * * ἧς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσίν· ἀμφὶ γὰρ αὐτῇ
ἐκκέχυτ' ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος· οἱ δέ νυ φῶτες
θηεῦντ' εἰσέτι κεῖνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης
ἔμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα, κεῖνο δ' ἵησι
λευκὸν ὕδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὁππόθ' ἵκηται,
πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα, πέλει δ' ἄρα λάινον οὖδας.
Ἀλκαίῳ δ' ἐπόρουσε Μέγης Φυλήιος υἱός·
καί ῥά μιν ἀσπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν
ἐγχείῃ· τοῦ δ' ὦκα λύθη πολυήρατος αἰών·
οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαύτοιο μολόντα
καίπερ ἐελδόμενοι μογεροὶ δέξαντο τοκῆες,
Φύλλις ἐύζωνος καὶ Μάργασος, οἵ ῥ' ἐνέμοντο
Ἁρπάσου ἀμφὶ ῥέεθρα διειδέος, οὗ ἀλεγεινῷ
Μαιάνδρῳ κελάδοντα ῥόον καὶ ἀπείριτον οἶδμα
συμφέρετ', ἤματα πάντα λάβρῳ περὶ χεύματι θύων.
Γλαύκου δ' ἐσθλὸν ἑταῖρον ἐυμμελίην Σκυλακῆα
υἱὸς Ὀιλῆος σχεδὸν οὔτασεν ἀντιόωντα
βαιὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατὺν ἤλασεν ὦμον
αἰχμὴ ἀνιηρή· περὶ δ' ἔβλυσεν αἷμα βοείῃ·
ἀλλά μιν οὔτι δάμασσεν· ἐπεί ῥά ἑ μόρσιμον ἦμαρ

δέχνυτο νοστήσαντα φίλης παρὰ τείχεσι πάτρης·
εὖτε γὰρ Ἴλιον αἰπὺ θοοὶ διέπερσαν Ἀχαιοί,
δὴ τότ' ἄρ' ἐκ πολέμοιο φυγὼν Λυκίην ἀφίκανεν
οἶος ἄνευθ' ἑτάρων· τὸν δ' ἄστεος ἄγχι γυναῖκες
ἀγρόμεναι τεκέων σφετέρων ὕπερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
εἴρονθ'· ὃς δ' ἄρα τῇσι μόρον κατέλεξεν ἁπάντων·
αἳ δ' ἄρα χερμαδίοισι περισταδὸν ἀνέρα κεῖνον
δάμναντ', οὐδ' ἀπόνητο μολὼν ἐς πατρίδα νόστου,
ἀλλά ἑ λᾶες ὕπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
καί ῥά οἱ ἐκ βελέων ὀλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη,
τῷ ἔνι, κυδαλίμης Τιτηνίδος ἀγχόθι πέτρης,
πὰρ τέμενος καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου·
ἀλλ' ὃ μὲν αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσας ὑπ' ὀλέθρῳ
ὕστερον ἐννεσίῃσιν ἀγανοῦ Λητοΐδαο
τίεται ὥστε θεός, φθινύθει δέ οἱ οὔποτε τιμή.
Ποίαντος δ' ἐπὶ τοῖσι πάις κτάνε Δηιονῆα
ἠδ' Ἀντήνορος υἱὸν ἐυμμελίην Ἀκάμαντα·
ἄλλων δ' αἰζηῶν ὑπεδάμνατο πουλὺν ὅμιλον·
θῦνε γὰρ ἐν δηίοισιν ἀτειρέι ἶσος Ἄρηι
ἢ ποταμῷ κελάδοντι, ὃς ἕρκεα μακρὰ δαΐζει
πλημμύρων, ὅτε λάβρον ὀρινόμενος περὶ πέτρης
ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ μεμιγμένος ἔρχεται ὄμβρῳ,
ἀέναός περ ἐὼν καὶ ἀγάρροος, οὐδέ νυ τόνγε
εἴργουσιν προβλῆτες ἀάσπετα παφλάζοντα·
ὣς οὔτις Ποίαντος ἀγακλειτοῦ θρασὺν υἷα
ἔσθενεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πελάσσαι·
ἐν γάρ οἱ στέρνοισι μένος περιώσιον ἦεν·
τεύχεσι δ' ἀμφεκέκαστο δαΐφρονος Ἡρακλῆος
δαιδαλέοις· περὶ γάρ οἱ ἐνὶ ζωστῆρι φαεινῷ
ἄρκτοι ἔσαν βλοσυραὶ καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ θῶες
σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωσαι
πορδάλιες· τῶν δ' ἄγχι λύκοι ἔσαν ὀβριμόθυμοι

ύες ἀργιόδοντες ἐυσθενέες τε λέοντες,
γλως ζωοῖσιν ἐοικότες· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ναι ἐνέκειντο μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο·
:λα μέν οἱ τόσσα περὶ ζωστῆρα τέτυκτο.
δέ οἱ γωρυτὸς ἀπείριτος ἀμφεκέκαστο·
ν ἔην Διὸς υἱὸς ἀελλοπόδης Ἑρμείης
ου ἀμφὶ ῥέεθρα κατακτείνων μέγαν Ἄργον,
ον, ὃς ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκεν·
βίη Φαέθοντος ἀνὰ ῥόον Ἠριδανοῖο
ενος ἐκ δίφροιο· καταιθομένης δ' ἄρα γαίης,
εόν περ, ἄητο μέλας ἐνὶ ἠέρι καπνός·
εὺς δ' ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδάιξε Μέδουσαν,
ον ἧχι λοετρὰ πέλει καὶ τέρματα γαίης
ί τ' ὠκεανοῖο βαθυρρόου, ἔνθ' ἀκάμαντι
ι δύνοντι συνέρχεται ἑσπερίη νύξ·
καὶ ἀκαμάτοιο μέγας πάις Ἰαπετοῖο
:άσου ἠλιβάτοιο παρηώρητο κολώνῃ
ῷ ἐν ἀρρήκτῳ· κεῖρεν δέ οἱ αἰετὸς ἧπαρ
ἐεξόμενον· ὃ δ' ἄρα στενάχοντι ἐῴκει·
ὶ μὲν ἆρ τεύξαντο κλυταὶ χέρες Ἡφαίστοιο
ῳ Ἡρακλῆι· ὃ δ' ὤπασε παιδὶ φορῆναι
ντος, μάλα γάρ οἱ ὁμωρόφιος φίλος ἦεν.
ὀτὰρ ὁ κυδιόων ἐνὶ τεύχεσι δάμνατο λαούς·
έ οἱ ἐπόρουσε Πάρις, στονόεντας ὀιστοὺς
ἰν ἐν χείρεσσι μετὰ γναμπτοῖο βιοῖο
αλέως· τῷ γάρ ῥα συνήιεν ὕστατον ἦμαρ·
' ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος· ἣ δ' ἰάχησεν
πεσσυμένοιο· τὸ δ' οὐχ ἅλιον φύγε χειρῶν·
' αὐτοῦ μὲν ἅμαρτεν ἀλευαμένου μάλα τυτθόν,
ἔβαλεν Κλεόδωρον ἀγακλειτόν περ ἐόντα
' ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ἄχρις ἐς ὦμον·
ρ ἔχεν σάκος εὐρύ, τό οἱ λυγρὸν ἔσχεν ὄλεθρον·

ἀλλ' ὅγε γυμνὸς ἐὼν ἀνεχάζετο· τοῦ γὰρ ἀπ' ὤμων
Πουλυδάμας ἀπάραξε σάκος τελαμῶνα δαΐξας
βουπλῆγι στιβαρῷ· ὃ δ' ἐχάσσατο μαρνάμενός περ
αἰχμῇ ἀνιηρῇ· στονόεις δέ οἱ ἔμπεσεν ἰὸς
ἄλλοθεν ἀΐξας· ὣς γάρ νύ που ἤθελε δαίμων
θήσειν αἰνὸν ὄλεθρον ἐύφρονος υἱέι Λέρνου,
ὃν τέκετ' Ἀμφιάλη Ῥοδίων ἐν πίονι γαίῃ.
τὸν δ' ὡς οὖν ἐδάμασσε Πάρις στονόεντι βελέμνῳ,
δὴ τότε που Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
ἐμμεμαὼς θοὰ τόξα τιταίνων οἱ μέγ' ἀύτει·
„ὦ κύον, ὥς σοὶ ἔγωγε φόνον καὶ κῆρ' ἀίδηλον
δώσω, ἐπεί νύ μοι ἄντα λιλαίεαι ἰσοφαρίζειν·
καί κεν ἀναπνεύσουσιν, ὅσοι σέθεν εἵνεκα λυγροῦ
τείροντ' ἐν πολέμῳ· τάχα γὰρ λύσις ἔσσετ' ὀλέθρου
ἐνθάδε σεῖο θανόντος, ἐπεί σφισι πῆμα τέτυξαι."
ὣς εἰπὼν νευρὴν μὲν ἐύστροφον ἀγχόθι μαζοῦ
εἴρυσε, κυκλώθη δὲ κέρας, καὶ ἀμείλιχος ἰὸς
ἰθύνθη, τόξον δ' ἄκρη ὑπερέσχεν ἀκωκὴ
τυτθὸν ὑπ' αἰζηοῖο βίῃ· μέγα δ' ἔβραχε νευρὴ
ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο δυσηχέος· οὐδ' ἀφάμαρτε
δῖος ἀνήρ· τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, ἀλλ' ἔτι θυμῷ
ἔσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰός,
ἀλλὰ παρέθρισε χειρὸς ἐπιγράβδην χρόα καλόν·
ἐξαῦτις δ' ὅγε τόξα τιτύσκετο· τὸν δὲ παραφθὰς
ἰῷ ἐυγλώχινι βάλεν βουβῶνος ὕπερθε
Ποίαντος φίλος υἱός· ὃ δ' οὐκέτι μίμνε μάχεσθαι,
ἀλλὰ θοῶς ἀπόρουσε, κύων ὥς, ὅστε λέοντα
ταρβήσας χάσσηται ἐπεσσύμενος τὸ πάροιθεν·
ὣς ὅγε λευγαλέῃσι πεπαρμένος ἦτορ ἀνίῃς
χάζετ' ἀπὸ πτολέμοιο· συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ
ἀλλήλους ὀλέκοντες· ἐν αἵματι δ' ἔπλετο δῆρις
κτεινομένων ἑκάτερθε· νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσσι

υδίῃ, ψεκάδεσσιν ἐοικότες ἠὲ χαλάζῃ
ος νιφάδεσσιν, ὅτ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην
; ὑπ' ἐννεσίῃς ζέφυρος καὶ χεῖμα παλύνει·
' ἀμφοτέρωθεν ἀνηλέι Κηρὶ δαμέντες
ι ἀλλήλοισι δεδουπότες ἀμφεχέοντο.
νὰ δ' ἀνεστενάχιζε Πάρις· περὶ δ' ἕλκεϊ θυμὸν
το· τὸν δ' ἀλύοντα τάχ' ἄμφεπον ἰητῆρες.
ς δ' εἰς ἑὸν ἄστυ κίον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας
ίας ἀφίκοντο θοῶς· τοὺς γάρ ῥα κυδοιμοῦ
πέπαυσε μέλαινα, μόγον δ' ἐξείλετο γυίων
ἐπὶ βλεφάροισι πόνου ἀλκτῆρα χέασα.
λ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὸν Πάριν ἄχρις ἐς ἠῶ·
ρ οἵ τις ἄλαλκε λιλαιομένων περ ἀμύνειν
ίοις ἀκέεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ αἴσιμον ἦεν
νης ὑπὸ χερσὶ μόρον καὶ κῆρας ἀλύξαι,
λῃ· ὃ δ' ἄρ' αἶψα θεοπροπίῃσι πιθήσας
ὐκ ἐθέλων· ὀλοὴ δέ μιν ἦγεν ἀνάγκη
δίης εἰς ὦπα· λυγροί γε μὲν ἀντιόωντες
ρυφῆς ὄρνιθες ἀύτεον, οἳ δ' ἀνὰ χεῖρα
ν ἀίσσοντες· ὃ δέ σφεας ἄλλοτε μέν που
ν εἰσορόων, ὁτὲ δ' ἀκράαντα πέτεσθαι
· τοὶ δέ οἱ αἰνὸν ὑπ' ἄλγεσι φαῖνον ὄλεθρον.
ἐς Οἰνώνην ἐρικυδέα· τὸν δ' ἐσιδοῦσαι
ολοι θάμβησαν ἀολλέες ἠδὲ καὶ αὐτὴ
ῃ· ὃ δ' ἄρ' αἶψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικὸς

— — — — —

ιέλαιν' ἐφύπερθε καὶ ἔνδοθι, μέχρις ἱκέσθαι
ν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέου, οὕνεκα νηδὺν
ικον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάμενον χρόα φωτός·
ο δὲ στυγερῇ βεβολημένος ἦτορ ἀνίῃ·
ὅτε τις νούσῳ τε καὶ ἀργαλέῃ μέγα δίψῃ
ενος κραδίην ἀδινὸν κέαρ αὐαίνηται,

ὅντε περιζείουσα χολὴ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νωθὴς
ψυχή οἱ πεπότητ' ἐπὶ χείλεσιν αὐαλέοισιν
ἀμφότερον, βιότου τε καὶ ὕδατος ἱμείρουσα·
ὣς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι καταίθετο θυμὸς ἀνίῃ·
καί ῥ' ὀλιγοδρανέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
„ὦ γύναι αἰδοίη, μὴ δή νύ με τειρόμενόν περ
ἐχθήρῃς, ἐπεὶ ἄρ σε πάρος λίπον ἐν μεγάροισι
χήρην, οὐκ ἐθέλων περ· ἄγον δέ με Κῆρες ἄφυκτοι
εἰς Ἑλένην, ἧς εἴθε πάρος λεχέεσσι μιγῆναι
σῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι θανὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσα·
ἀλλ' ἄγε, πρός τε θεῶν, οἵτ' οὐρανὸν ἀμφινέμονται,
πρός τε τεῶν λεχέων καὶ κουριδίης φιλότητος
ἤπιον ἔνθεο θυμόν, ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἄλαλκε
φάρμακ' ἀλεξήσοντα καθ' ἕλκεος οὐλομένοιο
θεῖσα, τά μοι μεμόρηται ἀπωσέμεν ἄλγεα θυμοῦ,
ἢν ἐθέλῃς· σῇσιν γὰρ ἐπὶ φρεσίν, εἴτε σαῶσαι
μήδεαι ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, εἴτε καὶ οὐκί·
ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα καὶ ὠκυμόρων σθένος ἰῶν
ἐξάκεσ', ἕως μοι ἔτ' ἀμφὶ μένος καὶ γυῖα τέθηλε·
μηδέ τί με ζήλοιο λυγροῦ μεμνημένη ἔμπης
καλλείψῃς θανέεσθαι ἀμειλίκτῳ ὑπὸ πότμῳ
πὰρ ποσὶ σοῖσι πεσόντα· Λιτῆς δ' ἀποθύμια ῥέξεις,
αἵ ῥα καὶ αὐταὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες
εἰσί, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοις κοτέουσαι
ἐξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ἐριννὺν
καὶ χόλον· ἀλλὰ σύ, πότνα, κακὰς ἀπὸ Κῆρας ἔρυκε
ἐσσυμένως, εἰ καί τι παρήλιτον ἀφραδίῃσιν."
ὣς ἄρ' ἔφη· τῆς δ' οὔτι φρένας παρέπεισε κελαινάς,
ἀλλά ἑ κερτομέουσα μέγ' ἀχνύμενον προσέειπε·
„τίπτε μοι εἰλήλουθας ἐναντίον, ἥν ῥα πάροιθε
κάλλιπες ἐν μεγάροισιν ἀάσπετα κωκύουσαν
εἵνεκα Τυνδαρίδος πολυκηδέος, ᾗ παριαύων

τέρπεο καγχαλόων, ἐπειὴ πολὺ φερτέρη ἐστὶ
τῆς σέο κουριδίης· τὴν γὰρ φάτις ἔμμεν ἀγήρω·
κείνην ἐσσυμένως γουνάζεο, μηδέ νύ μοί περ
δακρυόεις ἐλεεινὰ καὶ ἀλγινόεντα παραύδα·
αἲ γάρ μοι μέγα θηρὸς ὑπὸ κραδίῃ μένος εἴη
δαρδάψαι σέο σάρκας, ἔπειτα δέ θ' αἷμα λαφύξαι,
οἷά με πήματ' ἔοργας ἀτασθαλίῃσι πιθήσας.
σχέτλιε, ποῦ νύ τοί ἐστιν ἐυστέφανος Κυθέρεια;
πῇ δὲ πέλει γαμβροῖο λελασμένος ἀκάματος Ζεύς;
τοὺς ἔχ' ἀοσσητῆρας· ἐμῶν δ' ἀπὸ τῆλε μελάθρων
χάζεο, καὶ μακάρεσσι καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἀλεγεινόν·
σεῖο γὰρ εἵνεκ', ἀλιτρέ, καὶ ἀθανάτους ἕλε πένθος,
τοὺς μὲν ἐφ' υἱωνοῖς, τοὺς δ' υἱάσιν ὀλλυμένοισιν.
ἀλλά μοι ἔρρε δόμοιο καὶ εἰς Ἑλένην ἀφίκανε,
ἧς σε χρεὼ νυκτός τε καὶ ἤματος ἀσχαλόωντα
τρύζειν πὰρ λεχέεσσι πεπαρμένον ἄλγεϊ λυγρῷ,
εἰσόκε σ' ἰήνειεν ἀνιηρῶν ὀδυνάων."

ὣς φαμένη γοόωντα φίλων ἀπέπεμπε μελάθρων,
νηπίη· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλον
κείνου ἀποφθιμένοιο καὶ αὐτῇ Κῆρες ἕπεσθαι
ἐσσυμένως· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν Διὸς Αἶσα.

τὸν δ' ἄρ' ἀπεσσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄκριας Ἴδης
λυγρὸν ἐπισκάζοντα καὶ ἀχνύμενον μέγα θυμῷ
Ἥρη τ' εἰσενόησε καὶ ἄμβροτον ἦτορ ἰάνθη,
ἑζομένη κατ' Ὄλυμπόν, ὅπῃ Διὸς ἔπλετ' ἀλωή·
καί ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο,
τάς ποτ' ἄρ' Ἠελίῳ χαροπὴ δμηθεῖσα Σελήνη
γείνατ' ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρέας, οὐδὲν ὁμοίας
ἀλλήλης· μορφῇ δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης·

* * * * * *

ἣ δ' ἑτέρη χειμῶνι καὶ αἰγοκερῆι μέμηλε·

* * * * * *

* * * * * *

τέτρασι γὰρ μοίρῃσι βροτῶν διαμείβεται αἰών,
ἃς κεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδόν· ἀλλὰ τὰ μέν που
αὐτῷ Ζηνὶ μέλοιτο κατ' οὐρανόν· αἳ δ' ὀάριζον,
ὁππόσα λοίγιος Αἶσα περὶ φρεσὶν οὐλομένῃσι
μήδετο, Τυνδαρίδος στυγερὸν γάμον ἐντύνουσα
Δηιφόβῳ, καὶ μῆνιν ἀνιηρὴν Ἑλένοιο
καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικός, ὅπως τέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἤμελλον μάρψαντες ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσσι
χωόμενον Τρώεσσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθαι,
ὥς τέ οἱ ἐννεσίῃσι κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
ἑσπομένου Ὀδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀρούσας
Ἀλκαθόῳ στονόεντα φέρειν ἤμελλεν ὄλεθρον
ἁρπάξας ἐθέλουσαν ἐύφρονα Τριτογένειαν,
ἥτ' ἔρυμα πτόλιός τε καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρώων·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῶν τις ἀπειρέσιον χαλεπήνας
ἔσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο
ἀθανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίης·
οὐδέ οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεκτήναντο σιδήρῳ
ἀνέρες, ἀλλά μιν αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
κάββαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα.
  καὶ τὰ μὲν ὣς ὀάριζε Διὸς δάμαρ ἀμφιπόλοισιν,
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι. Πάριν δ' ἄρα θυμὸς ἐν Ἴδῃ
κάλλιπεν, οὐδ' Ἑλένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα·
ἀμφὶ δέ μιν Νύμφαι μέγ' ἐκώκυον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
εἰσέτι που μέμνηντο κατὰ φρένας, ὅσσα πάροιθεν
ἐξέτι νηπιάχοιο συναγρομένης ὀάριζε·
σὺν δέ σφιν μύροντο βοῶν θοοὶ ἀγροιῶται
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ἐπεστενάχοντο δὲ βῆσσαι.
  καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυτλήτοιο γυναικὶ
δεινὸν Ἀλεξάνδροιο μόρον φάτο βουκόλος ἀνήρ·
τῆς δ' ἄφαρ, ὡς ἐσάκουσε, τρόμῳ περιπάλλετο θυμός,

γυῖα δ' ὑπεκλάσθησαν· ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·
„ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πένθεσι πένθος
κάλλιπες αἰὲν ἄφυκτον, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
παίδων ἔσκες ἐμεῖο μεθ' Ἕκτορα· τῷ νύ σε λυγρὴ
κλαύσομαι, εἰσόκε μοι κραδίῃ ἔνι πάλλεται ἦτορ·
οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλά τις Αἶσα
μήδετο λοίγια ἔργα, τὰ μὴ ὤφειλον ὀτλῆσαι,
ἀλλ' ἔθανον τὸ πάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ὄλβῳ·

* * * * * *

ἐλπομένη καὶ ἔτ' ἄλλα κακώτερα θηήσασθαι,
παῖδας μὲν κταμένους, κεραϊζομένην δὲ πόληα
καὶ πυρὶ δαιομένην Δαναῶν ὑπὸ καρτεροθύμων,
σύν τε νυοὺς θύγατράς τε μετὰ Τρῳῇσι καὶ ἄλλης
ἑλκομένας ἅμα παισὶ δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ.“
ὣς φάτο κωκύουσα· πόσις δέ οἱ οὔ τι πέπυστο·
ἀλλ' ὅ παρ' Ἕκτορος ἧστο τάφῳ ἐπὶ δάκρυα χεύων,
οὕνεκ' ἄριστος ἔην καὶ ἐρύετο δούρατι πάτρην·
τοῦ πέρι πευκαλίμας ἀχέων φρένας οὔ τι πέπυστο.
ἀλλ' Ἑλένη μάλα πολλὰ διηνεκέως γοόωσα
ἄλλα μὲν ἐν Τρώεσσιν ἀύτεεν, ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίῃ μενέαινε· φίλον δ' ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·
„ἆνερ, ἐμοὶ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῷ σοὶ μέγα πῆμα,
ὤλεο λευγαλέως· ἐμὲ δ' ἐν στυγερῇ κακότητι
κάλλιπες ἐλπομένην ὀλοώτερα πήματ' ἰδέσθαι·
ὡς ὄφελόν μ' Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο πάροιθεν,
ὁππότε σοίγ' ἑπόμην ὀλοῇ ὑπὸ δαίμονος Αἴσῃ·
νῦν δ' ἄρα καὶ σοὶ πῆμα θεοὶ δόσαν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῇ
αἰνομόρῳ· πάντες δέ μ' ἀάσπετον ἐρρίγασι,
πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμὸν κέαρ· οὐδέ πῃ οἶδα
ἐκφυγέειν· εἰ γάρ κε φύγω Δαναῶν ἐς ὅμιλον,
αὐτίκ' ἀεικίσσουσιν ἐμὸν δέμας· εἰ δέ κε μίμνω,
Τρῳαὶ καὶ Τρῶές με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι

αἶψα διαρραίσουσι· νέκυν δ' οὐ γαῖα καλύψει,
ἀλλὰ κύνες δάψουσι καὶ οἰωνῶν θοὰ φῦλα·
ὡς ὄφελόν μ' ἐδάμασσε, πάρος τάδε πήματ' ἰδέσθαι"
* * * * * *

ὣς ἔφατ', οὔτι γοῶσα πόσιν τόσον, ὁππόσον αὐτῆς
μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη· ἀμφὶ δὲ Τρωαὶ
ὡς κεῖνον στενάχοντο, μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων,
αἳ μὲν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι, αἳ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
αἳ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, αἳ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
οἴη δ' ἐκ θυμοῖο δαΐζετο κυδαλίμοιο
Οἰνώνη· ἀλλ' οὔτι μετὰ Τρῳῇσιν ἐοῦσα
κώκυεν, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις
κεῖτο βαρυστενάχουσα παλαιοῦ λέκτρον ἀκοίτεω·
οἵη δ' ἐν ξυλόχοισι περιτρέφεται κρύσταλλος
αἰπυτάτων ὀρέων, ἥτ' ἄγκεα πολλὰ παλύνει
χευαμένη ζεφύροιο καταιγίσιν· * *
* * * * ἀμφὶ δὲ μακραὶ
ἄκριες ὑδρηλῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι
δεύονθ', ἡ δὲ νάπῃσιν ἀπειρεσίη περ ἐοῦσα
πίδακος ἐσσυμένης κρυερὸν περιτήκεται ὕδωρ·
ὣς ἥγ' ἀσχαλόωσα μέγα στυγερῇ ὑπ' ἀνίῃ
τήκετ' ἀκηχεμένη πόσιος περὶ κουριδίοιο·
αἰνὰ δ' ἀναστενάχουσα φίλον προσελέξατο θυμόν·
„ὤ μοι ἀτασθαλίης, ὤ μοι στυγεροῦ βιότοιο,
ἣ πόσιν ἀμφαγάπησα δυσάμμορον, ᾧ σὺν ἐώλπειν
γήραϊ τειρομένη βιότου κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι·
αἰὲν ὁμοφρονέουσα· θεοὶ δ' ἑτέρωσε βάλοντο·
ὥς μ' ὄφελόν ποτε Κῆρες ἀνηρείψαντο μέλαιναι,
ὁππότε νόσφιν ἔμελλον Ἀλεξάνδροιο πέλεσθαι·
ἀλλὰ καὶ εἰ ζωός μ' ἔλιπεν, μέγα τλήσομαι ἔργον,
ἀμφ' αὐτῷ θανέειν, ἐπεὶ οὔτι μοι εὔαδεν ἠώς."
ὣς φαμένης ἐλεεινὰ κατὰ βλεφάροιιν ἔχυντο

δάκρυα, κουριδίοιο δ' ἀναπλήσαντος ὄλεθρον
μνωομένη, ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρί, τήκετο λάθρη
— ἅζετο γὰρ πατέρα σφὸν ἰδ' ἀμφιπόλους εὐπέπλους —,
μέχρις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἀπ' εὐρέος ὠκεανοῖο
νὺξ ἐχύθη, μερόπεσσι λύσιν καμάτοιο φέρουσα.
καί ῥα τόθ' ὑπνώοντος ἐνὶ μεγάροισι τοκῆος
καὶ δμώων πυλεῶνας ἀναρρήξασα μελάθρων
ἔκθορεν, ἠύτ' ἄελλα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα·
ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα πόρτιν ἐρασσαμένην μέγα ταύρου
θυμὸς ἐποτρύνει ποσὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
ἐσσυμένως, ἡ δ' οὔτι λιλαιομένη φιλότητος
ταρβεῖ βουκόλον ἄνδρα, φέρει δέ μιν ἄσχετος ὁρμή,
εἴ που ἐνὶ ξυλόχοισιν ὁμήθεα ταῦρον ἴδοιτο·
ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα διήνυε μακρὰ κέλευθα,
διζομένη τάχα ποσσὶ πυρῆς ἐπιβήμεναι αἰνῆς·
οὐδέ τί οἱ κάμε γούνατ'· ἐλαφρότεροι δ' ἐφέροντο
ἐσσυμένης πόδες αἰέν· ἔπειγε γὰρ οὐλομένη Κὴρ
καὶ Κύπρις· οὐδέ τι θῆρας ἐδείδιε λαχνήεντας
ἀντομένους ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖα·
πᾶσα δέ οἱ λασίων ὀρέων ἐστείβετο πέτρη
καὶ κρημνοί, πᾶσαι δὲ διεπρήσσοντο χαράδραι·
τὴν δέ που εἰσορόωσα τόθ' ὑψόθι δῖα Σελήνη
μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἐνδυμίωνος
πολλὰ μάλ' ἐσσυμένην ὀλοφύρετο· καί οἱ ὕπερθε
λαμπρὸν παμφανόωσα μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους.
ἵκετο δ' ἐμβεβαυῖα δι' οὔρεος, ἧχι καὶ ἄλλαι
νύμφαι Ἀλεξάνδροιο πυρὴν περικωκύεσκον·
τὸν δ' ἔτι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
μηλονόμοι ξυνιόντες ἀπ' οὔρεος ἄλλοθεν ἄλλοι
ὕλην θεσπεσίην παρενήεον, ὄφρα φέροντες

— — — — — —

κλαίοντες μάλα πολλὰ περισταδόν· ἣ δέ μιν οὔτι
ἀμφαδὸν ὡς ἄθρησε, γοήσατο τειρομένη περ,
ἀλλὰ καλυψαμένη περὶ φάρεϊ καλὰ πρόσωπα
αἶψα πυρῇ ἐνέπαλτο· γόον δ' ἄρα πουλὺν ὄρινε·
καίετο δ' ἀμφὶ πόσει· Νύμφαι δέ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
θάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο μετ' ἀνέρι πεπτηυῖαν·
καί τις ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
„ἀτρεκέως Πάρις ἦεν ἀτάσθαλος, ὃς μάλα κεδνὴν
κάλλιπε κουριδίην καὶ ἀνήγαγε μάργον ἄκοιτιν,
οἷ αὐτῷ καὶ Τρωσὶ καὶ ἄστεϊ λοίγιον ἄλγος,
νήπιος· οὐδ' ἀλόχοιο περίφρονος ἅζετο θυμὸν
τειρομένης, ἥπερ μιν ὑπὲρ φάος ἠελίοιο
καίπερ ἀπεχθαίροντα καὶ οὐ φιλέοντα τίεσκεν.“
ὣς ἄρ' ἔφη Νύμφη τις ἀνὰ φρένας· οἳ δ' ἐνὶ μέσσῃ
πυρκαϊῇ καίοντο λελασμένοι ἠριγενείης·
ἀμφὶ δὲ βουκόλοι ἄνδρες ἐθάμβεον, εὖτε πάροιθεν
Ἀργεῖοι θάμβησαν ἀολλέες, ἀθρήσαντες
Εὐάδνην Καπανῆος ἐπεκχυμένην μελέεσσιν
ἀμφὶ πόσιν δμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῷ.
ἀλλ' ὁπότ' ἀμφοτέρους ὀλοὴ πυρὸς ἤνυσε ῥιπή,
Οἰνώνην τε Πάριν τε, μιῇ δ' ὑποκάββαλε τέφρῃ,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτῶν
χρυσέῳ ἐν κρητῆρι θέσαν· περὶ δέ σφισι σῆμα
ἐσσυμένως τεύξαντο· θέσαν δ' ἄρα δοιὼ ὕπερθε
στήλας, αἵπερ ἔασι τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλῃ.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ.

Τρωαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἐδύναντο
λθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόθ' ἔκειτο
στεος αἰπεινοῖο· νέοι δ' ἔκτοσθε πόληος
ωλεμέως πονέοντο· μάχη δ' οὐ λῆγε φόνοιο,
αίπερ Ἀλεξάνδροιο δεδουπότος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
'ρωσὶν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτόλιν, οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
είχεος ἤιον ἐκτός, ἐπεί σφεας ἦγεν ἀνάγκη·
, γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἔρις στονόεσσά τ' Ἐνυὼ
τρωφῶντ', ἀργαλέῃσιν Ἐριννύσιν εἴκελαι ἄντην,
μφω ἀπὸ στομάτων ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον·
μφ' αὐτοῖσι δὲ Κῆρες ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι
ργαλέως μαίνοντο· Φόβος δ' ἑτέρωθι καὶ Ἄρης
χοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφέσπετο δέ σφισι Δεῖμος
οινήεντι λύθρῳ πεπαλαγμένος, ὄφρα ἓ φῶτες
ἱ μὲν καρτύνωνται ὁρώμενοι, οἳ δὲ φέβωνται·
άντῃ δ' αἰγανέαι τε καὶ ἔγχεα καὶ βέλε' ἀνδρῶν,
λλυδις ἄλλα χέοντο κακοῦ μεμαῶτα φόνοιο·
μφὶ δ' ἄρα σφίσι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὀρώρει,
αρναμένων ἑκάτερθε κατὰ φθισήνορα χάρμην.
Ἔνθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεφνεν,
; τράφη ἐν Λυκίῃ Ξάνθου παρὰ καλὰ ῥέεθρα,
ν ποτ' ἐριγδούποιο Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
ητὼ δῖ' ἀνέφηνεν, ἀναρρήξασα χέρεσσι
ρηχὺ πέδον Λυκίης ἐριχυδέος, ὁππόθ' ἑοῖο

θεσπεσίου τοκετοῖο πολυτλήτῃσιν ἀνίῃ
δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσιν, ὅσην ὠδῖνες ἔγειρον.
τῷ δ' ἔπι Νῖρον ὄλεσσε βαλὼν ἀνὰ δηιοτῆτα
δουρὶ διὰ γναθμοῖο· πέρησε δέ οἱ στόμα χαλκὸς
γλῶσσάν τ' αὐδήεσσαν· ὃ δ' ἔγχεος ἄσχετον αἰχμὴν
ἄμφεχε βεβρυχώς· περὶ δ' ἔρρεεν αἷμα γένυσσι
φθεγγομένου· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατερῆς χερὸς ἀλκῇ
ἐγχείη στονόεσσα ποτὶ χθονὸς οὖδας ἔρεισε
δευόμενον θυμοῖο· βάλεν δ' Εὐήνορα δῖον
τυτθὸν ὑπὲρ λαπάρην, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἧπαρ
αἰχμήν· τῷ δ' ἀλεγεινὸς ἄφαρ συνέκυρσεν ὄλεθρος.
εἷλε δ' ἄρ' Ἰφιτίωνα, καὶ Ἱππομέδοντα δάμασσε
Μαινάλου ὄβριμον υἷα, τὸν Ὠκυρόη τέκε Νύμφη
Σαγγαρίου ποταμοῖο παρὰ ῥόον· οὐδέ νυ τόνγε
δέξατο νοστήσαντα· κακὴ δέ ἑ Κὴρ ἀπάμερσε
παιδὸς ἀνιηρῶς, μέγα δ' υἱέος ἔμβαλε πένθος.
Αἰνείας δὲ Βρέμοντα καὶ Ἀνδρόμαχον κατέπεφνεν,
ὃς τράφη ἐν Κνωσσῷ, ὃ δ' ἄρα ζαθέῃ ἐνὶ Λύκτῳ·
ἄμφω δ' εἰς ἕνα χῶρον ἀπ' ὠκυπόδων πέσον ἵππων·
καί ῥ' ὃ μὲν ἀσπαίρεσκε πεπαρμένος ἔγχεϊ μακρῷ
λαιμόν, ὃ δ' ἀλγινόεντος ἀνὰ κροτάφοιο θέμεθλα
χερμαδίῳ στονόεντι μάλα κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
βλήμενος ἐκπνείεσκε, μέλας δέ μιν ἄμφεχε πότμος·
ἵπποι δ' ἐπτοίηντο καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε
φεύγοντες πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι·
καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνείαο
μάρψαντες κεχάροντο φίλῃ περὶ ληίδι θυμόν.
ἔνθα Φιλοκτήτης ὀλοῷ βάλε Πείρασον ἰῷ
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ' ἀγκύλα νεῦρα
γούνατος ἐξόπιθεν, κατὰ δ' ἔκλασεν ἀνέρος ὁρμήν·
καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις ὅτ' ἔδρακε γυιωθέντα,
ἐσσυμένως ἀπάμερσε καρήατος ἄορι τύψας

ἀλγινόεντα τένοντα· κόλον δ' ὑπεδέξατο γαῖα
σῶμα· κάρη δ' ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο
φωνῆς ἱεμένοιο· ταχὺς δ' ἅμ' ἀπέπτατο θυμός.
Πουλυδάμας δὲ Κλέωνα καὶ Εὐρύμαχον βάλε δουρί,
οἳ Σύμηθεν ἵκανον ὑπὸ Νιρῆι ἄνακτι,
ἄμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι
αἰνοῦ ὑπ' ἀγκίστροιο, βαλέσθαι δ' εἰς ἅλα δῖαν
δίκτυα, καὶ παλάμῃσι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς
ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ' ἰχθύσι νωμήσασθαι·
ἀλλ' οὔ σφιν τότε πῆμα θαλάσσια ἤρκεσεν ἔργα.
Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμος βάλε φαίδιμον Ἕλλον,
τόν ῥα παρὰ λίμνῃ Γυγαίῃ γείνατο μήτηρ
Κλειτὼ καλλιπάρῃος· ὃ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
πρηνής· τοῦ δ' ἀπάτερθεν ὁμῶς δόρυ κάππεσε μακρὸν

— — — — — —

ὤμου ἀπὸ βριαροῖο κεκομμένη ἄορι λυγρῷ
χεὶρ ἔτι μαιμώωσα ποτὶ κλόνον ἔγχος ἀεῖραι
μαψιδίως· οὐ γάρ μιν ἀνὴρ εἰς ἔργον ἐνώμα,
ἀλλ' αὔτως ἤσπαιρεν, ἅτε βλοσυροῖο δράκοντος
οὐρὴ ἀποτμηθεῖσ' ἀναπάλλεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἕσπεται ἐς πόνον αἰπύν, ἵνα χραύσαντα διώξῃ·
ὣς ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν
ὥρμαινεν πονέεσθαι· ἀτὰρ μένος οὐκέτ' ὀπήδει.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Αἶνον ἐνήρατο καὶ Πολύιδον
ἄμφω Κητείους, τὸν δούρατι, τὸν δ' ἀλεγεινῷ
ἄορι δῃώσας. Σθένελος δ' ἕλε δῖον Ἄβαντα
αἰγανέην προϊείς· ἣ δ' ἀσφαράγοιο διαπρὸ
ἐσσυμένη ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίον ἤλθε τένοντα·
λῦσε δ' ἄρ' ἀνέρος ἦτορ, ὑπέκλασε δ' ἅψεα πάντα.
Τυδείδης δ' ἕλε Λαοδόκον, Μέλιον δ' Ἀγαμέμνων,
Δηίφοβος δὲ Δρύαντα καὶ Ἄλκιμον· αὐτὰρ Ἀγήνωρ
Ἵππασον ἐξενάριξεν ἀγακλειτόν περ ἐόντα,

ὅς ῥ' ἀπὸ Πηνειοῦ ποταμοῦ κίεν· οὐδ' ἐρατεινὰ
θρέπτρα τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεί ῥά μιν ἔκλασε δαίμων.
ἔνθα Θόας ἐδάμασσε Λάλον καὶ ἀγήνορα Λύγκον,
Μηριόνης δὲ Λυκῶνα, καὶ Ἀρχίλοχον Μενέλαος,
ὅς ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκε
πέτρην θ' Ἡφαίστοιο περίφρονος, ἥτε βροτοῖσι
θαῦμα πέλει· δὴ γάρ οἱ ἐναίθεται ἀκάματον πῦρ,
ἄσβεστον νυκτός τε καὶ ἤματος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
φοίνικες θαλέθουσι, φέρουσι δ' ἀπείρονα καρπόν,
ῥίζης καιομένης ἅμα λάεσιν· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀθάνατοι τεύξαντο καὶ ἐσσομένοισιν ἰδέσθαι.
Τεῦκρος δ' Ἱππομέδοντος ἀμύμονος υἷα Μενοίτην
ἐσσυμένως ὥρμαινε βαλεῖν ἐπιόντα βελέμνῳ·
καί ῥα νόῳ καὶ χερσὶ καὶ ὄμμασιν ἰθύνεσκεν
ἰὸν ἀπὸ γναμπτοῖο κεράατος· ὃς δ' ἀλεγεινὸν
ἆλτο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἐς ἀνέρα· τῷ δ' ὕπο νευρὴ
εἰσέτι που κανάχιζεν· ὁ δ' ἀντίον ἀσπαίρεσκε
βλήμενος, οὕνεκα Κῆρες ὁμῶς φορέοντο βελέμνῳ
καίριον ἐς κραδίην, ὅθι περ νόος ἔζεται ἀνδρῶν
καὶ μένος, ὀτραλέαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλευθοι.
Εὐρύαλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὸς
λᾶα μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας·
ὡς δ' ὅτε τις γεράνοισι τανυφθόγγοισι χολωθεὶς
οὖρος ἀνὴρ πεδίοιο μέγ' ἀσχαλόων ἐπορούσῃ
* * * * * *

δινήσας περὶ κρατὶ θοῇ χερὶ νεῦρα βόεια
λᾶα βάλῃ κατέναντα, διασκεδάσῃ δ' ὑπὸ ῥοίζῳ
ἠέρι πεπταμένας δολιχὰς στίχας, αἳ δὲ φέβονται,
ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην εἰλεύμεναι ἀίσσουσι
κλαγγηδὸν μάλα πάγχυ, πάρος κατὰ κόσμον ἰοῦσαι·
ὣς ἄρα δυσμενέες φοβερὸν βέλος ἀμφεφόβηθεν
ὀβρίμου Εὐρυάλοιο· τὸ δ' οὐχ ἅλιον φέρε δαίμων,

ἀλλ' ἄρα σὺν πήληκι κάρη κρατεροῖο Μέλητος
θλάσσε περὶ πληγῇσι· μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρητός.
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε, περιστεναχίζετο δ' αἶα·
ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
λάβρον ὑπὸ ῥιπῆς βαρυηχέος ἄλλυδις ἄλλα
δένδρεα μακρὰ πέσῃσιν ὑπὲκ ῥιζέων ἐριπόντα
ἄλσεος εὐρυπέδοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περὶ χθών·
ὣς οἵγ' ἐν κονίῃσι πέσον, κανάχησε δὲ τεύχη
ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ' ἔβραχεν· οἳ δὲ κυδοιμοῦ
ἀργαλέου μνώοντο, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἠὺς Ἀπόλλων
ἠδ' Ἀντηνορίδαο δαΐφρονος Εὐρυμάχοιο·
οἳ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν Ἀχαιοῖς
ἄγχι μάλ' ἑσταότες κατὰ φύλοπιν, εὖθ' ὑπ' ἀπήνῃ
δοιοὶ ὁμηλικίῃ κρατεροὶ βόες, οὐδ' ἀπέληγον
ὑσμίνης· τοὺς δ' αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπεν
μάντεϊ εἰδόμενος Πολυμήστορι, τόν ποτε μήτηρ
γείνατ' ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇς θεράποντ' Ἑκάτοιο·
„Εὐρύμαχ' Αἰνεία τε, θεῶν γένος, οὔτι ἔοικεν
ὑμέας Ἀργείοισιν ὑπεικέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ὔμμιν ὑπαντιάσας κεχαρήσεται ὄβριμος Ἄρης,
ἢν ἐθέλητε μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον, οὕνεκα Μοῖραι
μακρὸν ἐπ' ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο.“
ὣς εἰπὼν ἀνέμοισι μίγη καὶ ἄιστος ἐτύχθη·
οἳ δὲ νόῳ φράσσαντο θεοῦ μένος· αἶψα γὰρ αὐτοῖς
θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύατο, μαίνετο δέ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔνθορον Ἀργείοισιν,
ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἀλεγεινὸν
ἐκ θυμοῦ κοτέοντες ἐπιβρίσωσι μελίσσαις,
ὥστε περὶ σταφυλῆς αὐαινομένης ἐν ὀπώρῃ
ἐρχομένας ἐσίδωσιν ἢ ἐκ σίμβλοιο θορούσας·
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἐυπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς

ἔνθορον ἐσσυμένως· κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ
μαρναμένων· ἐγέλασσε δ' Ἄρης· ἰάχησε δ' Ἐνυὼ
σμερδαλέον· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη·
οἳ δ' ἄρα δυσμενέων ἀπερείσια φῦλα δάιζον
χερσὶν ἀμαιμακέτῃσι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
αὔτως, ἠύτ' ἄμαλλα θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ,
ἥν ῥά τ' ἐπισπέρχωσι θοοὶ χέρας ἀμητῆρες
δασσάμενοι κατ' ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ χερσὶ κατηρείποντο φάλαγγες
μυρίαι· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιπεπληθυῖα
αἵματι πλημμύρεσκεν· Ἔρις δ' ἄρ' ἰαίνετο θυμῷ
ὀλλυμένων· οἳ δ' οὔτι κακοῦ παύοντο μόθοιο,
ἀλλ' ἅτε μῆλα λέοντες ἀπηνέες * *
* * * ἐπήιον· οἳ δ' ἄρα φύζης
λευγαλέης μνώοντο καὶ ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο
φεῦγον, ὅσοις ἀδάικτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κεῖτο·
υἱὸς δ' Ἀγχίσαο δαΐφρονος αἰὲν ὀπήδει,
δυσμενέων μετόπισθεν ὑπ' ἔγχεϊ νῶτα δαΐζων,
Εὐρύμαχος δ' ἑτέρωθεν· ἰαίνετο δ' ἄμβροτον ἦτορ
ὑψόθεν εἰσορόωντος ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος.
ὡς δ' ὅτε τις σιάλοισιν ἀνὴρ ἐς λήιον αὖον
ἐρχομένοις, πρὶν ἄμαλλαν ὑπ' ἀμητῆρσι δαμῆναι,
ἀντί' ἐπισσεύῃ κρατεροὺς κύνας, οἳ δ' ὁρόωντες
ἐσσυμένους τρομέουσι, καὶ οὐκέτι μέμβλεται αὐτοῖς
εἴδατος, ἀλλὰ τρέπονται ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
πανσυδίῃ, τοὺς δ' αἶψα κύνες κατὰ ποσσὶ κιχόντες
ἐξόπιθεν δάπτουσιν ἀμείλιχα, τοὶ δὲ φέβονται
μακρὸν ἀνιύζοντες, ἄναξ δ' ἐπιτέρπετ' ἀρούρης·
ὣς ἄρ' ἰαίνετο Φοῖβος, ὅτ' ἔδρακεν ἐκ πολέμοιο
φεύγοντ' Ἀργείων πουλὺν στρατόν· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
ἔργα μόθων μεμέλητο· πόδας δ' εὔχοντο θεοῖσιν
ὦκα φέρειν· μούνοις γὰρ ἔτ' ἐν ποσὶν ἔπλετο νόστου

ἐλπωρή· πάντας γὰρ ἐπήιεν ἔγχεϊ θύων
Εὐρύμαχός τε καὶ Αἰνείας, σὺν δέ σφιν ἑταῖροι.
ἔνθα τις Ἀργείων, ἢ κάρτεϊ πάγχυ πεποιθώς,
ἢ Μοίρης ἰότητι λιλαιομένης μιν ὀλέσσαι,
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος ἵππον ἔρυκε
γνάμψαι ἐπειγόμενος ποτὶ φύλοπιν, ὄφρα μάχηται
ἀντία δυσμενέων· τὸν δ' ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ
παρφθάμενος μυῶνα κατ' ἀλγινόεντα δάιξεν
ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι· βίῃ δ' ὑπόειξε σιδήρου
ὀστέον οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα
ῥηιδίως ἤμησε· φλέβες δ' ὑπερέβλυσαν αἷμα·
ἀμφεχύθη δ' ἵπποιο κατ' αὐχένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς
κάππεσεν ἀμφὶ νέκυσσι· λίπεν δ' ἄρα χεῖρα κραταιὴν
στερρὸν ἔτ' ἐκπεφυυῖαν ἐυγνάμπτοιο χαλινοῦ,
οἵη ἔτι ζώοντος ἔην· μέγα δ' ἔπλετο θαῦμα,
οὕνεκα δὴ ῥυτῆρος ἀπεκρέμαθ' αἱματόεσσα,
Ἄρεος ἐννεσίῃσι φόβον δηίοισι φέρουσα·
φαίης κεν χατέουσαν ἔθ' ἱππασίης πονέεσθαι·
σῆμα δέ μιν φέρεν ἵππος ἀποκταμένοιο ἄνακτος.
Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἰξύα δουρὶ
Αἰθαλίδην· αἰχμὴ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἐξεπέρησεν
ἔγκατ' ἐφελκομένη· ὃ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
συμμάρψας χείρεσσιν ὁμῶς χολάδεσσιν ἀκωκήν,
δεινὰ μάλα στενάχων, γαίῃ δ' ἐνέρεισεν ὀδόντας
βεβρυχώς· ψυχὴ δὲ καὶ ἄλγεα κάλλιπον ἄνδρα.
Ἀργεῖοι δὲ βόεσσιν ἐοικότες ἐπτοίηντο,
οὕστ' ἄμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ζεύγλῃ καὶ ἀρότρῳ
τύψῃ ὑπὸ λαπάρην ταναοῖς ὑπὸ χείλεσιν οἶστρος
αἵματος ἱέμενος, τοὶ δ' ἄσπετον ἀσχαλόωσιν
ἔργου ἑκὰς φεύγοντες, ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυται ἀνὴρ
ἀμφ' ἄροτρον πονέων τε πόνον, τρομέων τ' ἐπὶ βουσί,
μὴ δή που κατόπισθεν ἐπαΐσσοντος ἀρότρου

κέρση νεῦρα σίδηρος ἀμείλιχος ἐν ποσὶ κύρσας·
ὣς Δαναοὶ φοβέοντο. περὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν
υἱὸς Ἀχιλλῆος· μέγα δ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
„ἆ δειλοί, τί φέβεσθε, ἐοικότες οὐτιδανοῖσι
ψήρεσιν, οὕστ' ἐφόβησεν ἰὼν κατεναντία κίρκος;
ἀλλ' ἄγε θέσθ' ἔνι θυμόν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι
τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀνάλκιδα φύζαν ἑλέσθαι.“
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο, θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέντες
ἐσσυμένως· ὃ δὲ Τρωσὶ μέγα φρονέων ἐνόρουσε
πάλλων ἐν χείρεσσι θοὸν δόρυ· τῷ δ' ἄρα λαοὶ
Μυρμιδόνων ἐφέποντο, βίην ἀτάλαντον ἀέλλῃ
ἐν στέρνοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ κυδοιμοῦ
Ἀργεῖοι· ὃ δ' ἄρ' αἶψα φίλῳ πατρὶ θυμὸν ἐοικὼς
ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἔπεφνε κατὰ μόθον· οἳ δ' ἀπιόντες
χάζοντ', ἠύτε κύμαθ', ἅτ' ἐκ βορέαο θυέλλης
πόλλ' ἐπιπαφλάζοντα κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν
ὀρνύμεν' ἐκ πόντοιο, τὰ δ' ἔκποθεν ἄλλος ἀήτης
ἀντίον ἀΐξας μεγάλῃ περὶ λαίλαπι θύων
ὤσῃ ἀπ' ἠιόνων Βορέω ἔτι βαιὸν ἀέντος·
ὣς Τρῶας Δαναοῖσιν ἐποιχομένους τὸ πάροιθεν
υἱὸς Ἀχιλλῆος θεοειδέος ὦσεν ὀπίσσω
τυτθόν, ἐπεὶ μένος ἠὺ θρασύφρονος Αἰνείαο
φευγέμεν οὐκ εἴασε, μένειν δ' ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
* * * * * *

θαρσαλέως· ἑκάτερθε δ' ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ
ὑσμίνην· ἀλλ' οὔτι καταντίον Αἰνείαο
υἱὸς Ἀχιλλῆος πῆλεν δόρυ πατρὸς ἑοῖο,
ἀλλ' ἄλλῃ τρέπε θυμόν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος
ἁζομένη Κυθέρειαν ἀπέτραπεν υἱωνοῖο
θυμὸν καὶ μέγα κάρτος, ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεα λαῶν
* * * * * *

δάμνατο μυρία φῦλα· δαϊκταμένων δ' ἐνὶ χάρμῃ
οἰωνοὶ κεχάροντο μεμαότες ἔγκατα φωτῶν
δαρδάψαι καὶ σάρκας· ἐπεστενάχοντο δὲ Νύμφαι
καλλιρόου Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο θύγατρες.
καί ῥ' οἳ μὲν πονέοντο· κόνιν δ' ἀκάμαντες ἀῆται
ὦρσαν ἀπειρεσίην· ἤχλυσε δὲ πᾶσαν ὕπερθεν
ἠέρα θεσπεσίην, ὥστ' ἀπροτίοπτος ὁμίχλη,
οὐδ' ἄρα φαίνετο γαῖα, βροτῶν δ' ἀμάθυνεν ὀπωπάς·
ἀλλὰ καὶ ὣς μάρναντο· καὶ ἐς χέρας ὅντιν' ἕλοντο
κτεῖνον ἀνηλεγέως, εἰ καὶ μάλα φίλτατος ἦεν·
οὐ γὰρ ἔην φράσσασθαι ἀνὰ κλόνον οὔτ' ἐπιόντα
δήιον, οὔτ' ἄρ' ἑταῖρον· ἀμηχανίη δ' ἔχε λαούς·
καί νύ κε μίγδ' ἐγένοντο καὶ ἀργαλέως ἀπόλοντο
πάντες ὁμῶς ὀλοοῖσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες
ἀλλήλων, εἰ μή σφιν ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
ἤρκεσε τειρομένοισι, κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἔλασσεν
ὑσμίνης, ὀλοὰς δὲ κατεπρήυνεν ἀέλλας·
οἳ δ' ἔτι δηριόωντο· πόνος δ' ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
πολλὸν ἐλαφρότερος· δέρκοντο γὰρ εἴτε δαΐξαι
χρειὼ δήιον ἄνδρα κατὰ κλόνον, εἴτ' ἀλέασθαι
* * * * * *
καί ῥ' ὁτὲ μὲν Δαναοὶ Τρώων ἀνέεργον ὅμιλον,
ἄλλοτε δ' αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας· ἔπλετο δ' αἰνὴ
ὑσμίνη· νιφάδεσσι δ' ἐοικότα πῖπτε βέλεμνα
ἀμφοτέρωθεν ἰόντα· δέος δ' ἔχε μηλοβοτῆρας
ἔκποθεν Ἰδαίων ὀρέων ὁρόωντας ἀυτήν.
καί τις ἐς αἰθέρα δῖον ἐπουρανίοισιν ἀείρων
* * * * * *
εὔχετο, δυσμενέας μὲν ὑπ' ἄρεϊ πάντας ὀλέσθαι,
Τρῶας δὲ στονόεντος ἀναπνεῦσαι πολέμοιο,
ἦμαρ δ' εἰσιδέειν ποτ' ἐλεύθερον· ἀλλά οἱ οὔτι
ἔκλυον· Αἶσα γὰρ ἄλλα πολύστονος ὁρμαίνεσκεν·

ἅζετο δ' οὔτε Ζῆνα πελώριον, οὔτε τιν' ἄλλων
ἀθανάτων· οὐ γάρ τι μετατρέπεται νόος αἰνὸς
κείνης, ὅντινα πότμον ἐπ' ἀνδράσι γεινομένοισιν,
ἀνδράσιν ἢ πολίεσσιν ἐπικλώσηται ἀφύκτῳ
νήματι· τῇ δ' ὕπο πάντα τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
τῆς καὶ ὑπ' ἐννεσίῃσι πόνος καὶ δῆρις ὀρώρει
ἱππομάχοις Τρώεσσι καὶ ἀγχεμάχοισιν Ἀχαιοῖς.
τεῦχον δ' ἀλλήλοισι φόνον καὶ ἀνηλέα πότμον
νωλεμέως· οὐ γάρ τιν' ἔχεν δέος, ἀλλ' ἐμάχοντο
προφρονέως· θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρας ἐς αἰχμήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθεν ἐν κονίῃσι,
δὴ τότ' ἄρ' Ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὤρνυτο κάρτος
Παλλάδος ἐννεσίῃσι δαΐφρονος, ἥ ῥα μολοῦσα
ὑσμίνης ἄγχιστα μέγ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν,
ἐκπέρσαι μεμαυῖα κλυτὴν Πριάμοιο πόληα·
καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαν ἐρικυδέα δῖ' Ἀφροδίτη,
ἥ ῥα μέγα στενάχιζεν Ἀλεξάνδροιο δαμέντος,
αὐτὴ ἀπὸ πτολέμοιο καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
ἥρπασεν ἐσσυμένως· περὶ δ' ἠέρα χεύατο πουλύν·
οὐ γὰρ ἔτ' αἴσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι κείνῳ
μάρνασθ' Ἀργείοισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο·
τῷ καὶ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν
ἐκ θυμοῦ Δαναοῖσιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαν,
μὴ καὶ ὑπὲρ κῆράς μιν ἕλῃ θεός· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
φείσατο πρόσθεν Ἄρηος, ὅπερ πολὺ φέρτερος ἦεν.
Τρῶες δ' οὐκέτ' ἔμιμνον ἀνὰ στόμα δηιοτῆτος,
ἀλλ' ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
ἐν γάρ σφιν θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν
ἔνθορον Ἀργεῖοι μέγα μαιμώωντες ἄρηι·
τῶν δ' ἄρα δαμναμένων ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι
καὶ πεδίον· πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν
ἀνέρες ἠδ' ἵπποι· μάλα δ' ἅρματα πολλὰ κέχυντο

βαλλομένων· πάντῃ δ' ἀπερείσιον ἔρρεεν αἷμα
ὑετὸς ὥς· ὀλοὴ γὰρ ἐπήιεν Αἶσα κυδοιμόν.
καί ῥ' οἳ μὲν ξιφέεσσι πεπαρμένοι ἢ μελίῃσι
κεῖντο παρ' ἀλλήλοισιν, ἀλίγκιον ἐκχυμένοισι
δούρασιν, εὖτ' ἐπὶ θινὶ βαρυγδούποιο θαλάσσης
ἀνέρες ἄσπετα δεσμὰ πολυκμήτων ἀπὸ γόμφων
λυσάμενοι σκεδάσωσι διὰ ξύλα μακρὰ καὶ ὕλην
ἠλιβάτου σχεδίης, πάντῃ δ' ἀναπλήθεται εὐρὺς
αἰγιαλός, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτικλύζεται οἶδμα·
ὣς οἵγ' ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δῃωθέντες
κεῖντο πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο.
παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηιοτῆτα
δῦσαν ἀνὰ πτολίεθρον, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
τῶν δ' ἄλοχοι καὶ παῖδες ἀπὸ χροὸς αἱματόεντος
τεύχεα πάντα δέχοντο κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ·
πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετεύχατο· πᾶν δ' ἀνὰ ἄστυ
ἔσσυντ' ἰητῆρες ἐς οὐταμένων αἰζηῶν
οἰκία ποιπνύοντες, ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται·
τοὺς δ' ἄλοχοι καὶ τέκνα περιστενάχοντο μολόντας
ἐκ πολέμου· πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἀύτευν·
καί ῥ' οἳ μὲν στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ
κεῖντο βαρυστενάχοντες ἐπ' ἄλγεσιν· οἳ δ' ἐπὶ δόρπον
ἐκ καμάτοιο τρέποντο· θοοὶ δ' ἐπαῦτεον ἵπποι
φορβῇ ἐπιχρεμέθοντες ἄδην. ἑτέρωθι δ' Ἀχαιοὶ
πὰρ κλισίῃς νήεσσί θ' ὁμοίια Τρωσὶ πένοντο.
ἦμος δ' ὠκεανοῖο ῥοὰς ὑπερήλασεν Ἠὼς
ἵππους μαρμαίροντας, ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν·
δὴ τότ' ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων,
οἳ μὲν ἔβαν Πριάμοιο ποτὶ πτόλιν αἰπήεσσαν,
οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ κλισίῃσιν ἅμ' ἀνδράσιν οὐταμένοισι
μίμνον, μή ποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινὸς
νῆας ἕλῃ Τρώεσσι φέρων χάριν· οἳ δ' ἀπὸ πύργων

μάρναντ' Ἀργείοισι· μόθος δ' ἀλεγεινὸς ὀρώρει.
Σκαιῆς μὲν προπάροιθε πύλης Καπανήιος υἱὸς
μάρναθ' ἅμ' ἀντιθέῳ Διομήδεϊ· τοὺς δ' ἄρ' ὕπερθε
Δηίφοβός τε μενεπτόλεμος κρατερός τε Πολίτης
σύν τ' ἄλλοις ἑτάροισιν * * *
* * * ἐρητύοντες ὀιστοῖς
ἠδ' ἄρα χερμαδίοισι· περικτυπέοντο δὲ φωτῶν
βαλλόμεναι κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες, αἵτ' ἀλεγεινὸν
αἰζηῶν ῥύοντο μόρον καὶ ἀμείλιχον αἶσαν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἰδαίῃσιν ἐριδμαίνεσκε πύλῃσιν
υἱὸς Ἀχιλλῆος· πονέοντο δέ οἱ πέρι πάντες
Μυρμιδόνες κρατεροῖο δαήμονες ἰωχμοῖο·
τοὺς δ' ἀπὸ τείχεος εἶργον ἀπειρεσίοις βελέεσσι
θαρσαλέως Ἕλενός τε καὶ ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ,
Τρῶας ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόθον· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τείχεσι πάτρης.
ἐς πεδίον δὲ πύλῃσι καὶ ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας
νισσομένῃς Ὀδυσεύς τε καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο
νωλεμέως· τοὺς δ' ἠὺς ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας λάεσσι μέγα φρονέων ἀπέρυκε.
πρὸς δὲ ῥόον Σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόεντα
Τεῦκρος ἐυμμελίης· ἄλλῃ δ' ἔχεν ἄλλος ὀιζύν.
καὶ τότ' ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα κύδιμοι ἄνδρ[ες]
κείνου τεχνήεντι νόῳ ποτὶ μῶλον ἄρηος
ἀσπίδας ἐντύναντο, βάλον δ' ἐφύπερθε καρήνων
θέντες ἐπ' ἀλλήλῃσι· μιῇ δ' ἅπαν ἥρμοσεν ἁρμῇ·
φαίης κεν μεγάροιο κατηρεφὲς ἔμμεναι ἕρκος
πυκνόν, ὅ τ' οὔτ' ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἀέντος
ῥιπὴ ἀπειρεσίη, οὔτ' ἐκ Διὸς ἄσπετος ὄμβρος·
τοῖαι ἄρ' Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοείῃς
καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δ' ἕνα θυμὸν ἐς ἀλκὴν
εἰς ἓν ἀρηράμενοι· καθύπερθε δὲ Τρώιοι υἷες

βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὡς στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
γαῖαν ἐπὶ τραφερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δοῦρα
καὶ βέλεα στονόεντα καὶ ἀλγινόεντες ἄκοντες
πήγνυντ' ἐν σακέεσσι, τὰ δ' ἐν χθονί, πολλὰ δ' ἄπωθε
μαψιδίως φορέοντο παλιμπλαγχθέντα βοείης
* * * ἀναγναμφθέντα βέλεμνα
πάντοθε βαλλομένων· οἳ δὲ κτύπον οὔτι φέβοντο
ἄσπετον, οὐδ' ὑπόεικον, ἅτε ψεκάδων ἀίοντες
δοῦπον· ἄνω δ' ὑπὸ τεῖχος ὁμῶς ἴσαν· οὐδέ τις αὐτῶν
νόσφιν ἀφειστήκει· συναρηράμενοι δ' ἐφέποντο,
ὡς νέφος ἠερόεν, τό ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ
αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων.
πουλὺς δ' ἀμφὶ φάλαγγι βρόμος, καναχή θ' ὑπὸ ποσσὶ
νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἀῆται
ὀρνυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
αἰζηῶν μετόπισθε· περίαχε δ' ἄκριτος αὐδή,
οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιβρομέουσι μέλισσαι·
ἆσθμα δ' ἀνήιε πουλὺ χύδην, περίχευε δ' ἀυτμὴν
λαοῦ ἀποπνείοντος· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θυμῷ
Ἀτρεῖδαι κεχάροντο περὶ σφίσι κυδιόωντες,
δερκόμενοι πολέμοιο δυσηχέος ἄτρομον ἕρκος·
ὥρμηναν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο
ἀθρόοι ἐγχριμφθέντες ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
ῥῆξαι τείχεα μακρά, πύλας δ' εἰς οὖδας ἐρεῖσαι
θαιρῶν ἐξερύσαντες· ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
ἐλπωρήν· ἀλλ' οὔ σφιν ἐπήρκεσαν οὔτε βόειαι,
οὔτε θοοὶ βουπλῆγες, ἐπεὶ μένος Αἰνείαο
ὄβριμον ἀμφοτέρῃς ἐπαρηρότα χείρεσι λᾶαν
ἐμμεμαὼς ἐφέηκε, δάμασσε δὲ τλήμονι πότμῳ
ἀνέρας, οὓς κατέμαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
φερβομένας ὑπὸ πρῶνα βίῃ κρημνοῖο ῥαγέντος
αἶγας, ὑποτρομέουσι δ', ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται·

ὣς Δαναοὶ θάμβησαν· ὁ δ' εἰσέτι λᾶας ὕπερθεν
βάλλεν ἐπασσυτέρους, κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες·
ὡς δ' ὅτ' ἐν οὔρεσι πρῶνας Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
ἀμφὶ μιῇ κορυφῇ συναρηρότας ἄλλυδις ἄλλον
ῥήξῃ ὑπὸ βροντῇσι καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ,
ἀμφὶ δὲ μῆλα νομοῖσι καὶ ἄλλ' ὅσα νέρθε νέμονται
* * * κατ' ἄλσεα πάντα φέβονται·
ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν υἷες ὑπέτρεσαν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
Αἰνείας συνέχευε θοῶς ἔρυμα πτολέμοιο
ἀσπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
κάρτος ἀπειρέσιον θεὸς ὤπασεν· οὐδέ τις αὐτῶν
ἔσθενέ οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὄσσε βαλέσθαι,
οὕνεκά οἱ μάρμαιρε περὶ βριαροῖς μελέεσσι
τεύχεα θεσπεσίῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσιν·
εἱστήκει δέ οἱ ἄγχι δέμας κεκαλυμμένος ὄρφνῃ
δεινὸς Ἄρης, καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα
ἢ μόρον ἢ δέος αἰνὸν ἐπ' Ἀργείοισι φέροντα·
μάρνατο δ' ὡς ὁπότ' αὐτὸς Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
ἀσχαλόων ἐδάιξεν ὑπέρβια φῦλα Γιγάντων
σμερδαλέων, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε,
τηθύν τ' ὠκεανόν τε καὶ οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
γυῖ' ἐλελίζετ' Ἄτλαντος ὑπ' ἀκαμάτου Διὸς ὁρμῇ·
ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείαο κατηρείποντο φάλαγγες
Ἀργείων ἀνὰ δῆριν· ὁ γὰρ περὶ τεῖχος ἁπάντῃ
ἔσσυτο δυσμενέεσσι χολούμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
πᾶν, ὅ τι οἱ παρέκυρσεν ἐπειγομένῳ ποτὶ μῶλον,
βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
κεῖτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανιώνων,
τοῖσί περ Αἰνείας μεγάλῳ περὶ κάρτεϊ θύων
δυσμενέων ἀπέρυκε πολὺν στρατόν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καρτύναντο· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀιζὺς
ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν ἠμὲν Ἀχαιῶν,

ἠδ' ἄρα καὶ Τρώων· μέγα δ' ἴαχον ἀμφοτέρωθεν,
Αἰνείας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων
μάρνασθ' ἀμφὶ πόληος ἑῶν * * *
* * * τεκέων τε καὶ αὐτῶν
προφρονέως· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
Ἀργείους ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τείχεα Τροίης
μίμνειν, ἄχρι πόληα πυρὶ πρήσαντες ἕλωσι·
τοὺς δ' ἄμφω στονόεσσα καὶ ἄσπετος ἄμφεχ' ἀυτὴ
μαρναμένους πρόπαν ἦμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦεν
ἄμπνευσις πολέμοιο λιλαιομένων ἀνὰ θυμόν,
τῶν μὲν ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ' ἄρεϊ, τῶν δὲ σαῶσαι.
Αἴας δ' αὖτ' ἀπάτερθε θρασύφρονος Αἰνείαο
μαρνάμενος Τρώεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλε
σφῇσιν ἑκηβολίῃσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἄλλοτε μέν που
ἰθὺ βέλος πεπότητο δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀλγινόεντες ἄκοντες· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν·
οἳ δὲ περιπτώσσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἀλκὴν
ἐς μόθον οὐκέτ' ἔμιμνον· ἔλειπε δὲ τείχεα λαός.
καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαῒ Λοκρῶν,
Ἀλκιμέδων ἐρίθυμος, ἑῷ πίσυνος βασιλῆι
κάρτεΐ τε σφετέρῳ καὶ θαρσαλέῃ νεότητι,
ἐμμεμαὼς πολέμοιο θοοῖς ἐπεβήσατο ποσσὶ
κλίμακος, ὄφρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείη
λευγαλέην * * * * *
* σφετέροιο καρήατος ἠδὲ καὶ ἄλκαρ
ἀσπίδα θεὶς καθύπερθεν ἀνήιε λυγρὰ κέλευθα
ἄτρομον ἐνθέμενος κραδίῃ νόον· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἄλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἷρπεν ἄνω· τὸν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος·
καί νύ κε δὴ Τρώεσσιν ἄχος γένετ', εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
ἤδη ὑπερκύπτοντι καὶ εἰσορόωντι πόληα
ὑστάτιον καὶ πρῶτον ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο

Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεί ῥά μιν οὐ λάθεν ὁρμή,
οὐδ' ἀπάτερθεν ἐόντα· βάλεν δέ μιν εὐρέι πέτρῳ
κὰκ κεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρὸς
κλίμακά οἱ συνέαξεν· ὃ δ' ὑψόθεν ἠύτ' ὀιστὸς
ἔσσυτ' ἀπὸ νευρῆς· ὀλοὸς δέ οἱ ἕσπετο πότμος
ἀμφελελιξαμένῳ· στονόεις δέ οἱ ἠέρι θυμὸς
αἶψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελὴν ἀφικέσθαι·
ἤριπε δ' ἐν θώρηκι κατὰ χθονός, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ καὶ σάκος εὐρὺ
καὶ κρατερὴ τρυφάλεια· περιστονάχησε δὲ Λοκρῶν
λαός, ὅτ' ἔδρακον ἄνδρα κακῇ δεδμημένον ἄτῃ·
δὴ γάρ οἱ λασίοιο καρήατος ἄλλυδις ἄλλῃ
ἐγκέφαλος πεπάλακτο· συνηλοίηντο δὲ πάντα
ὀστέα καὶ θοὰ γυῖα λυγρῷ πεπαλαγμένα λύθρῳ.
καὶ τότε δὴ Ποίαντος ἐῢς πάις ἀντιθέοιο,
ὡς ἴδεν Αἰνείαν περὶ τείχεα μαιμώωντα
θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἄφαρ προέηκεν ὀιστὸν
ἰθύνων ἐς φῶτα περικλυτόν· οὐδ' ἀφάμαρτεν
ἀνέρος, ἀλλά οἱ οὔτι δι' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
ἐς χρόα καλὸν ἵκανεν· ἀπέτραπε γὰρ Κυθέρεια
καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέγραφε δέρμα βοείης·
οὐδ' ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλὰ Μένοντα
* * * * * *

μεσσηγὺς σάκεός τε καὶ ἱπποκόμου τρυφαλείης
τύψεν· ὃ δ' ἐκ πύργοιο κατήριπεν, εὖτ' ἀπὸ πέτρης
ἄγριον αἶγα βάλῃσιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμνῳ·
ὣς ὃ πεσὼν τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ἱερὸς αἰών.
Αἰνείας δ' ἑτάροιο χολωσάμενος βάλε πέτρην,
καί ῥα Φιλοκτήταο κατέκτανεν ἐσθλὸν ἑταῖρον
Τοξαίχμην· θλάσσεν δὲ κάρη, συνέαξε δὲ πάντα
ὀστέα σὺν πήληκι· λύθη δέ οἱ ἀγλαὸν ἦτορ.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε πάις Ποίαντος ἀγαυοῦ·

„Αἰνεία, νῦν ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ σῇσιν ἄριστος
ἔμμεναι, ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες
δυσμενέεσσι μάχονται ἀνάλκιδες· εἰ δὲ τὶς ἐσσί,
ἵκεο τείχεος ἐκτὸς ἐν ἔντεσιν, ὄφρα δαείης
Ποίαντος θρασὺν υἷα καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν.“
ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι θρασὺς πάις Ἀγχίσαο
καίπερ ἐελδόμενος προσεφώνεεν, οὕνεκ' ὀρώρει
δῆρις ὀιζυρὴ περὶ τείχεα μακρὰ καὶ ἄστυ
νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο·
οὐδέ σφιν μάλα δηρὸν ὑπ' ἄρεϊ τειρομένοισιν
ἔσκε λύσις καμάτοιο· πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεα Τροίης
αἰχμηταὶ Δαναοί, πολέμου δ' οὐ γίνετο τέκμωρ,
δὴ τότ' ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας,
εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν ὑπ' ἐννεσίῃς Ἑκάτοιο
πτήσιας οἰωνῶν ἠδ' ἀστέρας ἄλλα τε πάντα
σήμαθ', ὅσ' ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται,
καί σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
„μηκέτι πὰρ τείχεσσιν ἐφεζόμενοι πονέεσθε,
ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε
καὶ δόλον, ὅς λαοῖσι καὶ ἡμῖν ἔσσετ' ὄνειαρ·
ἦ γὰρ ἔγωγε χθιζὸν ἐσέδρακον ἐνθάδε σῆμα·

ἴρηξ σεῦε πέλειαν· ἐπειγομένη δ' ἄρα κείνη
χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τῇ δ' ὃ χολωθεὶς
ἀργαλέως μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόθι μίμνε
χηραμοῦ· ἣ δ' ἀλέεινεν· ὃ δ' ἐνθέμενος χόλον αἰνὸν
θάμνῳ ὑπεκρύφθη· ἣ δ' ἔκθορεν ἀφραδίῃσιν,
ἔμμεναι ἐλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὃς δ' ἐπαερθεὶς
δειλαίῃ τρήρωνι φόνον στονόεντ' ἐφέηκε·
τῷ νῦν μήτι βίῃ πειρώμεθα Τρώιον ἄστυ
περσέμεν, ἀλλ' εἴ πού τι δόλος καὶ μῆτις ἀνύσσῃ."
    ὣς ἄρ' ἔφη· τῶν δ' οὔτις ἔφη φρεσὶ τεκμήρασθαι
ἄλκαρ ὀιζυροῖο μόθου· δίζοντο δὲ μῆχος
εὑρεμέναι· μοῦνος δὲ σαοφροσύνῃσι νόησεν
υἱὸς Λαέρταο καὶ ἀντίον ἔκφατο μῦθον·
    „ὦ φίλ', ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
εἰ ἐτεὸν πέπρωται ἐυπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
ἐκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνῃσι πόληα,
ἵππον τεκτήναντες ἀριστέες ἐς λόχον ἄνδρες
βησόμεθ' ἀσπασίως· λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι νέεσθαι
ἐς Τένεδον σὺν νηυσίν, ἐνιπρῆσαι δ' ἄρα πάντες
ἃς κλισίας, ἵνα Τρῶες ἀπ' ἄστεος ἀθρήσαντες
ἐς πεδίον προχέωνται ἀταρβέες· ἀλλά τις ἀνὴρ
θαρσαλέος, τόνγ' οὔτις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι,
μιμνέτω ἔκτοθεν ἵππου ἀρήιον ἐνθέμενος κῆρ,
ὅστις ὑποκρίναιτο βίην ὑπέροπλον Ἀχαιῶν
ῥέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων μὲν ἀλύξαι
ἵππῳ ὑποπτήξας εὐεργέι· „τὸν δ' ἐκάμοντο
Παλλάδι, χωομένῃ Τρώων ὑπὲρ αἰχμητάων·"
καὶ τὰ μὲν ὣς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν,
εἰσόκε οἱ πεπίθωνται ἀταρτηροί περ ἐόντες,
ἐς δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα,
ὄφρ' ἡμῖν ἀλεγεινὸν ἐς ἄρεα σῆμα πέληται,
τοῖς μὲν ἄρ' αἰθαλόεντα θοῶς ἀνὰ πυρσὸν ἀείρας,

τοὺς δ' ἄρ' ἐποτρύνας ἐκβήμεναι εὐρέος ἵππου,
ὁππότε Τρώιοι υἷες ἀκηδέες ὑπνώωσιν."
ὣς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν, ὅπως ὑπεθήκατ' Ἀχαιοῖς
μῆτιν καὶ δόλον ἐσθλόν, ὃς Ἀργείοισιν ἔμελλε
νίκης ἔμμεναι ἄλκαρ, ἀτὰρ μέγα Τρώεσι πῆμα·
τοὔνεκ' ἀριστήεσσιν ἐυπτολέμοισι μετηύδα·
„μηκέτι νῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθαι,
ὦ φίλοι, ἀλλὰ πιθέσθαι ἐυπτολέμῳ Ὀδυσῆι·
οὐδέ οἱ ἔσσετ' ἄπρηκτον ἐυφρονέοντι νόημα·
ἤδη γὰρ Δαναοῖσι θεοὶ τελέουσιν ἐέλδωρ,
σήματα δ' οὐκ ἀτέλεστ' ἀναφαίνεται ἄλλοθεν ἄλλα·
Ζηνὸς μὲν γὰρ ὕπερθε μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι· παραΐσσουσι δὲ λαοὺς
δεξιοὶ ὄρνιθες ταναῇ ὀπὶ κεκλήγοντες.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀμφὶ πόληα
μίμνωμεν· Τρωσὶν γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ' ἀνάγκη
θάρσος, ὅπερ πρὸς ἄρηα καὶ οὐτιδανόν περ ἐγείρει·
κάρτιστοι δὲ τότ' ἄνδρες ἐπὶ μόθον, ὁππότε θυμὸν
παρθέμενοι στονόεντος ἀφειδήσωσιν ὀλέθρου·
ὡς νῦν Τρώιοι υἷες ἀταρβέες ἀμφιμάχονται
ἄστυ περὶ σφέτερον· μέγα δέ σφισι μαίνεται ἦτορ."
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
„ὦ Κάλχαν, δηίοισι καταντίον ἄλκιμοι ἄνδρες
μάρνανται· τοὶ δ' ἐντὸς ἀλευόμενοι ἀπὸ πύργων
οὐτιδανοὶ πονέονται, ὅσων φρένα δεῖμα χαλέπτει·
τῷ νῦν μήτε δόλον φραζώμεθα, μήτε τι μῆχος
ἄλλο· πόνῳ γὰρ ἔοικεν ἀριστέας * *
* * * . * ἔμμεναι ἄνδρας
καὶ δορί· θαρσαλέοι γὰρ ἀμείνονες ἐν δαῒ φῶτες."
ὣς φάμενον προσέειπε μένος Λαερτιάδαο·
„ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἀταρβέος Αἰακίδαο,

ἵππου δουρατέοιο πόδας κάμεν, αὐτὰρ ἔπειτα
νηδύα, τῇ δ' ἐφύπερθε συνήρμοσε νῶτα καὶ ἰξὺν
ἐξόπιθεν, δειρὴν δὲ πάρος, καθύπερθε δὲ χαίτην
αὐχένος ὑψηλοῖο καθήρμοσεν, ὡς ἐτεόν περ,
κινυμένην, λάσιον δὲ κάρη καὶ ἐύτριχον οὐρήν,
οὔατά τ' ὀφθαλμούς τε διειδέας ἄλλα τε πάντα,
οἷς ἐπικίνυται ἵππος· ἀέξετο δ' ἱερὸν ἔργον
ὡς ἐτεὸν ζώοντος, ἐπεὶ θεὸς ἀνέρι τέχνην
δῶκ' ἐρατήν· τετέλεστο δ' ἐνὶ τρισὶν ἤμασι πάντα
Παλλάδος ἐννεσίῃσι· πολὺς δ' ἐπεγήθεε λαὸς
Ἀργείων, θαύμαζε δ', ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς
καὶ τάχος ἐκπεπόνητο ποδῶν, χρεμέθοντί τ' ἐῴκει.
καὶ τότε δῖος Ἐπειὸς ὑπὲρ μεγακήτεος ἵππου
εὔχετ' ἐπ' ἀκαμάτῳ Τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας·
„κλῦθι, θεὰ μεγάθυμε, σάου δ' ἐμὲ καὶ τεὸν ἵππον."
ὣς φάτο· τοῦ δ' ἐσάκουσε θεὰ πολύμητις Ἀθήνη,
καί ῥά οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγητὸν
πᾶσιν, ὅσοι μιν ἴδοντο καὶ οἳ μετόπισθε πύθοντο.
ἀλλ' ὅτε δὴ Δαναοὶ μὲν ἐγήθεον ἔργον Ἐπειοῦ
δερκόμενοι, Τρῶες δὲ πεφυζότες ἔνδοθι πύργων
μίμνον ἀλευάμενοι θάνατον καὶ ἀνηλέα κῆρα,
δὴ τότ' ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Τηθύος ἄντρα
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάτερθε μολόντος
ἔμπεσεν ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δέ σφισι θυμὸς
ἔπλετ' ὀρινομένων· ἀνέμων δ' ἐπιβάντες ἀέλλαις
οὐρανόθεν φορέοντο ποτὶ χθόνα· τοῖσι δ' ὕπ' αἰθὴρ
ἔβραχεν· οἳ δὲ μολόντες ἐπὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
ἀλλήλων ἵσταντο καταντίον, οἳ μὲν Ἀχαιῶν
οἳ δ' ἄρ' ὑπὲρ Τρώων· πολέμου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῷ·
τοῖσι δ' ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἳ λάχον εὐρέα πόντον·
καί ῥ' οἳ μὲν δολόεντα κοτεσσάμενοι μενέαινον
ἵππον ἀμαλδῦναι σὺν νήεσιν, οἳ δ' ἐρατεινὴν

Ἴλιον· Αἶσα δ' ἔρυκε πολύτροπος, ἐς δὲ κυδοιμὸν
τρέψε νόον μακάρεσσιν· Ἄρης δ' ἐξῆρχε μόθοιο,
ἆλτο δ' Ἀθηναίης κατεναντίον· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
σύμπεσον ἀλλήλοισι· περὶ σφίσι δ' ἄμβροτα τεύχη
χρύσεα κινυμένοισι μέγ' ἴαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
εὐρὺς ἐπεσμαράγησε· κελαινὴ δ' ἔτρεμε γαῖα
ἀθανάτων ὑπὸ ποσσί· μακρὸν δ' ἅμα πάντες ἄυσαν·
σμερδαλέη δ' ἐνοπὴ μέχρις οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
μέχρις ἐπ' Ἀιδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
Τιτῆνες δ' ὑπένερθε μέγ' ἔτρεσαν· ἀμφὶ δὲ μακρὴ
Ἴδη ἐπέστενε πᾶσα καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
ἀενάων ποταμῶν, δολιχαὶ δ' ἅμα τοῖσι χαράδραι
νῆές τ' Ἀργείων Πριάμοιό τε κύδιμον ἄστυ.
ἀλλ' οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδ' ἐνόησαν
αὐτῶν ἐννεσίῃσι θεῶν ἔριν· οἳ δὲ κολώνας
χερσὶν ἀπορρήξαντες ἀπ' οὔρεος Ἰδαίοιο
βάλλον ἐπ' ἀλλήλους· αἳ δὲ ψαμάθοισιν ὁμοῖαι
ῥεῖα διεσκίδναντο, θεῶν περὶ δ' ἄσχετα γυῖα
ῥηγνύμεναι διὰ τυτθὰ * * *
* * * Διὸς δ' ἐπὶ πείρασι γαίης
οὐ λάθον ἠὺ νόημα· λιπὼν δ' ἄφαρ Ὠκεανοῖο
χεύματ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιε· τὸν δὲ φέρεσκον
Εὖρος καὶ Βορέης, Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι Νότος τε,
τοὺς ὑπὸ θεσπέσιον ζυγὸν αἰόλος ἤγαγεν Ἶρις
ἅρματος αἰὲν ἐόντος, ὅ οἱ κάμεν ἄμβροτος Αἰὼν
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος·
ἵκετο δ' Οὐλύμποιο ῥίον μέγα· σὺν δ' ἐτίναξεν
ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε χολούμενος· ἄλλοθε δ' ἄλλαι
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι μέγ' ἔκτυπον· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνα· καίετο δ' ἀὴρ
ἄσπετον· ἀθανάτοισι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δεῖμα·
πάντων δ' ἔτρεμε γυῖα καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων·

τῶν δὲ περιδδείσασα κλυτὴ Θέμις εὖτε νόημα
ἆλτο διὰ νεφέων· τάχα δέ σφεας εἰσαφίκανεν·
οἴη γὰρ στονόεντος ἀπόπροθι μίμνε μόθοιο·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐρυκανόωσα μάχεσθαι·
„ἴσχεσθ' ἰωχμοῖο δυσηχέος· οὐ γὰρ ἔοικε
Ζηνὸς χωομένοιο μινυνθαδίων ἕνεκ' ἀνδρῶν
μάρνασθ' αἰὲν ἐόντας, ἐπεὶ τάχα πάντες ἄιστοι
ἔσσεσθ'· ἦ γὰρ ὕπερθεν ἐφ' ὑμέας οὔρεα πάντα
εἰς ἓν ἀναρρήξας οὔθ' υἱῶν οὔτε θυγατρῶν
φείσεται, ἀλλ' ἄρα πάντας ὁμῶς ἐφύπερθε καλύψει
γαίῃ ἀπειρεσίῃ· οὐδ' ἔσσεται ὔμμιν ἄλυξις
ἐς φάος· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόφος αἰὲν ἐρύξει."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν,
ὑσμίνης δ' ἴσχοντο, χόλον δ' ἀπὸ νόσφι βάλοντο
ἀργαλέον, φιλότητα δ' ὁμήθεα ποιήσαντο·
καί ῥ' οἳ μὲν νίσσοντο πρὸς οὐρανόν, οἳ δ' ἁλὸς εἴσω,
οἳ δ' ἀνὰ γαῖαν ἔμιμνον. ἐυπτολέμοισι δ' Ἀχαιοῖς
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων φάτο μῦθον·
„ὦ κλυτοὶ Ἀργείων σημάντορες ὀβριμόθυμοι,
νῦν μοι ἐελδομένῳ τεκμήρατε, οἵτινές ἐστε
ἐκπάγλως κρατεροὶ καὶ ἀμύμονες· ἦ γὰρ ἱκάνει
ἔργον ἀναγκαίης· ἀλλὰ μνησώμεθ' ἄρηος,
ἐς δ' ἵππον βαίνωμεν ἐύξοον, ὄφρα κε τέκμωρ
εὕρωμεν πολέμοιο δυσηχέος· ὣς γὰρ ἄμεινον
ἔσσεται, ἤν κε δόλῳ καὶ μήδεσιν ἀργαλέοισιν
ἄστυ μέγ' ἐκπέρσωμεν, οὗ εἵνεκα δεῦρο μολόντες
πάσχομεν ἄλγεα πολλὰ φίλης ἀπὸ τηλόθι γαίης.
ἀλλ' ἄγε δή, μένος ἠὺ καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θέντες
* * * * * *

καὶ γάρ τις κατὰ δῆριν ἀνιηρῇ ὑπ' ἀνάγκῃ
θαρσήσας ἀνὰ θυμὸν ἀμείνονα φῶτα κατέκτα
χειρότερος γεγαώς· μάλα γάρ μέγα θυμὸν ἀέξει

θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα πέλει * *
* * * πολὺ λώιον ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ἄγ', ἀριστῆες μὲν ἐὺν λόχον ἐντύνεσθε·
οἳ δ' ἄλλοι Τενέδοιο πρὸς ἱερὸν ἄστυ μολόντες
μιμνέμεν, εἰσόκεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσωσι
δήιοι ἐλπόμενοι Τριτωνίδι δῶρον ἄγεσθαι·
αἰζηῶν δέ τις ἐσθλός, ὃν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι,
μιμνέτω ἄγχ' ἵπποιο σιδήρεον ἐνθέμενος κῆρ·
καί οἱ πάντα μέλοιτο μάλ' ἔμπεδον, ὁππόσ' ἔγωγε
πρόσθ' ἐφάμην· καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσῃ,
ὄφρα μὴ ἀμφαδὰ Τρωσὶν Ἀχαιῶν ἔργα πέληται."
ὣς φάτο· τὸν δὲ Σίνων ἀπαμείβετο κύδιμος ἀνὴρ
ἄλλων δειδιότων· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἔμελλεν
ἐκτελέειν· τῷ καί μιν ἐυφρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν
ἠὺς ἀγάσσατο λαός· ὃ δ' ἐν μέσσοισιν ἔειπεν·
„ὦ Ὀδυσεῦ καὶ πάντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
ἔργον μὲν τόδ' ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσσω,
εἰ καὶ ἀεικίζωσι καὶ εἰ πυρὶ μητιόωνται
βάλλειν ζωὸν ἐόντα· τὸ γάρ νύ μοι εὔαδε θυμῷ,
ἢ θανέειν δηίοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, ἢ ὑπαλύξαι
Ἀργείοις μέγα κῦδος ἐελδομένοισι φέροντα."
ὣς φάτο θαρσαλέως· μέγα δ' Ἀργεῖοι κεχάροντο·
καί τις ἔφη· „ὡς τῷδε θεὸς μέγα θάρσος ἔδωκε
σήμερον· οὐ γὰρ πρόσθεν ἔην θρασύς· ἀλλά ἑ δαίμων
ὀτρύνει πάντεσσι κακὸν Τρώεσσι γενέσθαι
ἢ νῶιν· νῦν γάρ που ὀίομαι ἐσσυμένως περ
ἀργαλέου πολέμοιο τέκμωρ ἀίδηλον ἔσεσθαι."
ὣς ἄρ' ἔφη κατὰ λαὸν ἀρηιφίλων τις Ἀχαιῶν·
Νέστωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπε·
„νῦν χρειώ, φίλα τέκνα, βίης καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·
νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεοὶ καὶ ἀμύμονα νίκην
ἧμιν ἐελδομένοισι φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν·

ἀλλ᾽ ἄγε, θαρσαλέως πολυχανδέος ἔνδοθεν ἵππου
βαίνετ᾽, ἐπεὶ μερόπεσσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάζει·
ὡς ὄφελον μέγα κάρτος ἐμοῖς ἔτι γούνασι κεῖτο,
οἷον ὅτ᾽ Αἴσονος υἱὸς ἔσω νεὸς ὠκυπόροιο
᾽Αργώης καλέεσκεν ἀριστέας, ὁππότ᾽ ἔγωγε
πρῶτος ἀριστήων καταβήμεναι ὁρμαίνεσκον,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ἀντίθεος Πελίης ἀέκοντά μ᾽ ἔρυκε·
νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι πολύστονον· ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ὥς,
ὡς νέος ἡβώων, καταβήσομαι ἔνδοθεν ἵππου
θαρσαλέως· θάρσος δὲ κλέος καὶ κῦδος ὀπάσσει.“
ὣς φάμενον προσέειπε πάις ξανθοῦ ᾽Αχιλῆος·
„ὦ Νέστορ, σὺ μέν ἐσσι νόῳ προφερέστατος ἀνδρῶν
πάντων· ἀλλά σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρπεν,
οὐδέ τοι ἔμπεδός ἐστι βίη χατέοντι πόνοιο·
τῷ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠόνας ἀπονέεσθαι·
ἐς δὲ λόχον νέοι ἄνδρες ἔθ᾽ ὑσμίνης ἀκόρητοι
βησόμεθ᾽, ὡς σὺ γεραιὲ λιλαιομένοις ἐπιτέλλεις.“
ὣς φάτο· τοῦ δ᾽ ἄγχιστα κιὼν Νηλήιος υἱὸς
ἀμφοτέρας οἱ ἔκυσσε χέρας κεφαλήν τ᾽ ἐφύπερθεν,
οὕνεχ᾽ ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὐρέα δύμεναι ἵππον,
αὐτὸν δ᾽ αὖτε κέλευε γεραίτερον ἔκτοθι μίμνειν
ἄλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδετο γὰρ πονέεσθαι·
καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·
„ἐσσὶ πατρὸς κείνοιο βίῃ καὶ ἐύφρονι μύθῳ
ἀντιθέου ᾽Αχιλῆος· ἔολπα δὲ σῇσι χέρεσσιν
᾽Αργείους Πριάμοιο διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ·
ὀψὲ δ᾽ ἄρ᾽ ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσεται ἡμῖν
πολλὰ πονησαμένοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρά·
ἄλγεα μὲν παρὰ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
ἐσθλὰ δὲ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δ᾽ ἐς μέσσον ἔλασσαν·
τοὔνεκα ῥηιδίη μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα
αἰζηοῖσι κέλευθος, ἀνιηρὴ δ᾽ ἐπὶ κῦδος,

’ ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσῃ.“
ς φάτο· τὸν δ’ Ἀχιλῆος ἀμείβετο κύδιμος υἱός·
ἐρον, ὡς σύγ’ ἔολπας ἐνὶ φρεσί, τοῦτο πέλοιτο
εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτως·
ἑτέρως ἐθέλουσι θεοί, καὶ τοῦτο τετύχθω·
οίμην γὰρ ὑπ’ ἄρει ἐυκλειῶς ἀπολέσθαι,
γὼν Τροίηθεν ὀνείδεα πολλὰ φέρεσθαι.“
’ς εἰπὼν ὤμοισι κατ’ ἄμβροτα θήκατο τεύχη
ὸς ἑοῦ· τοὶ δ’ αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν
ν οἵ ἄριστοι, ὅσοις θρασὺς ἔπλετο θυμός.
μοι νῦν καθ’ ἕκαστον ἀνειρομένῳ σάφα Μοῦσαι
θ’, ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχανδέος ἵππου·
γὰρ πᾶσάν μοι ἐνὶ φρεσὶ θήκατ’ ἀοιδήν,
μοι ἔτ’ ἀμφὶ παρειὰ κατασκίδνασθαι ἴουλον,
νης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι
ύσον Ἑρμοῦ ἄπωθεν, ὅσον βοόωντος ἀκοῦσαι,
μιδος περὶ νηόν, Ἐλευθερίῳ ἐνὶ κήπῳ,
τ’ οὔτε λίην χθαμαλῷ οὔθ’ ὑψόθι πολλῷ.
ρῶτος μὲν κατέβαινεν ἐς ἵππον κητώεντα
Ἀχιλλῆος, σὺν δὲ κρατερὸς Μενέλαος,
Ὀδυσεὺς Σθένελός τε καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
Φιλοκτήτης τε καὶ Ἄντικλος ἠδὲ Μενεσθεύς,
ὲ Θόας ἐρίθυμος ἰδὲ ξανθὸς Πολυποίτης,
τ’ Εὐρύπυλός τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
όνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀριδεικέτω ἄμφω,
’ ἄρ’ ἐυμμελίης Ποδαλείριος Εὐρύμαχός τε,
ρός τ’ ἀντίθεος καὶ Ἰαλμενὸς ὀβριμόθυμος,
ιος Ἀντίμαχός τε μενεπτόλεμός τε Λεοντεύς·
’ Εὔμηλος ἔβη θεοείκελος Εὐρύαλός τε,
φόων τε καὶ Ἀμφίμαχος κρατερός τ’ Ἀγαπήνωρ,
’ Ἀκάμας τε Μέγης τε κραταιοῦ Φυλέος υἱός·
δ’ αὖ κατέβαινον, ὅσοι ἔσαν ἔξοχ’ ἄριστοι,

*ὅσσους χάνδανεν ἵππος ἐύξοος ἐντὸς ἐέργειν·
ἐν δέ σφιν πύματος κατεβήσατο δῖος Ἐπειός,
ὅς ῥα καὶ ἵππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δ' ᾧ ἐνὶ θυμῷ
ἠμὲν ἀναπτύξαι κείνου πτύχας ἠδ' ἐπερεῖσαι·
τοὔνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος· εἴρυσε δ' εἴσω
κλίμακας, ᾗς ἀνέβησαν· ὃ δ' αὖ μάλα πάντ' ἐπερείσας
αὐτοῦ πὰρ κληῗδι καθέζετο· τοὶ δὲ σιωπῇ
πάντες ἔσαν μεσσηγὺς ὁμῶς νίκης καὶ ὀλέθρου.
οἳ δ' ἄλλοι νήεσσιν ἐπέπλεον εὐρέα πόντον
ἃς κλισίας πρήσαντες, ὅπῃ πάρος αὐτοὶ ἴαυον.
τοῖσι δὲ κοιρανέοντε δύω κρατερόφρονε φῶτε
σήμαινον, Νέστωρ τε καὶ αἰχμητὴς Ἀγαμέμνων·
τοὺς δὲ καὶ ἐλδομένους καταβήμεναι ἔνδοθεν ἵππου
Ἀργεῖοι κατέρυξαν, ἵν' ἐν νήεσσι μένοντες
λαοῖς σημαίνωσιν, ἐπεὶ πολὺ λώιον ἄνδρες
ἔργον ἐποίχονται, ὁπότ' εἰσορόωσιν ἄνακτες·
τοὔνεκ' ἄρ' ἔκτοθι μίμνον ἀριστῆές περ ἐόντες.
οἳ δὲ θοῶς ἀφίκοντο πρὸς ἠιόνας Τενέδοιο·
εὐνὰς δ' ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθεος· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
νηῶν ἐσσυμένως· ἀπὸ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔδησαν
ἠιόνων· αὐτοὶ δὲ παραυτόθι μίμνον ἕκηλοι
δέγμενοι, ὁππότε πυρσὸς ἐελδομένοισι φανείη.
οἳ δ' ἄρ' ἐν ἵππῳ ἔσαν δηίων σχεδόν, ἄλλοτε μέν που
φθεῖσθαι ὀιόμενοι, ὁτὲ δ' ἱερὸν ἄστυ δαΐξαι·
καὶ τὰ μὲν ἐλπομένοισιν ἐπήλυθεν ἠριγένεια.
Τρῶες δ' εἰσενόησαν ἐπ' ἠόσιν Ἑλλησπόντου
καπνὸν ἔτ' ἀίσσοντα δι' ἠέρος· οὐδ' ἄρα νῆας
δέρκονθ', αἵ σφιν ἔνεικαν ἀφ' Ἑλλάδος αἰνὸν ὄλεθρον·
γηθόσυνοι δ' ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι
τεύχε' ἐφεσσάμενοι· ἔτι γὰρ δέος ἄμφεχε θυμόν·
ἵππον δ' εἰσενόησαν ἐύξοον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
θάμβεον ἑσταότες· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐτύχθη·*

ἀγχόθι δ' αὖτε Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν·
καί μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ ἄλλοθεν ἄλλος
μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
μειλιχίοις εἴροντο πάρος, μετέπειτα δ' ὁμοκλῇ
σμερδαλέῃ, καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δάιζον
πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἰέν· ὃ δ' ἔμπεδον ἠύτε πέτρη
μίμνεν ἀτειρέα γυῖ' ἐπιειμένος· ὀψὲ δ' ἄρ' αὐτοῦ
οὔαθ' ὁμῶς καὶ ῥῖνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο
πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτέα εἴπῃ,
ὅππῃ ἔβαν Δαναοὶ σὺν νήεσιν, ἢ τί καὶ ἵππος
ἔνδον ἐρητύεσκεν· ὃ δ' ἐνθέμενος φρεσὶ κάρτος
λώβης οὐκ ἀλέγιζεν ἀεικέος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
ἔτλη καὶ πληγῇσι καὶ ἐν πυρὶ τειρόμενός περ
ἀργαλέως· Ἥρη γὰρ ἐνέπνευσεν μέγα κάρτος·
τοῖα δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δολοφρονέων ἀγόρευεν·
„Ἀργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβονται
ἰκρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ καὶ ἀνίῃ·
Κάλχαντος δ' ἰότητι δαΐφρονι Τριτογενείῃ
ἵππον ἐτεκτήναντο, θεῆς χόλον ὄφρ' ἀλέωνται
πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὕπερ· ἀμφὶ δὲ νόστου
ἐννεσίῃς Ὀδυσῆος ἐμοὶ μενέαινον ὄλεθρον,
ὄφρα με δῃώσωσι δυσηχέος ἄγχι θαλάσσης
δαίμοσιν εἰναλίοις· ἐμὲ δ' οὐ λάθον, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
σπονδάς τ' οὐλοχύτας τε μάλ' ἐσσυμένως ὑπαλύξας
ἀθανάτων βουλῇσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου·
οἳ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ἀναγκαίῃ με λίποντο,
ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς κρατερόφρονα κούρην.“
ὣς φάτο κερδοσύνῃσι καὶ οὐ κάμεν ἄλγεσι θυμόν·
ἀνδρὸς γὰρ κρατεροῖο, κακὴν ὑποτλῆναι ἀνάγκην.
τῷ δ' οἳ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατόν, οἳ δ' ἄρ' ἔφαντο
ἔμμεναι ἠπεροπῆα πολύτροπον, οἷς ἄρα βουλὴ
ἥνδανε Λαοκόωντος· ὃ γὰρ πεπνυμένα βάζων

φῆ δόλον ἔμμεναι αἰνὸν ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιῶν,
πάντας δ' ὀτρύνεσκε θοῶς ἐμπρησέμεν ἵππον,
ἵππον δουράτεον καὶ γνώμεναι εἴ τι κεκεύθει.
καί νύ κέ οἱ πεπίθοντο καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον,
εἰ μὴ Τριτογένεια κοτεσσαμένη περὶ θυμῷ
αὐτῷ καὶ Τρώεσσι καὶ ἄστεϊ γαῖαν ἔνερθεν
θεσπεσίην ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ Λαοκόωντος·
τῷ δ' ἄφαρ ἔμπεσε δεῖμα· τρόμος δ' ἀμφέκλασε γυῖα
ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· μέλαινα δέ οἱ περὶ κρατὶ
νὺξ ἐχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος,
σὺν δ' ἔχεεν λασίῃσιν ὑπ' ὀφρύσιν ὄμματα φωτός·
γλῆναι δ' ἀργαλέῃσι πεπαρμέναι ἀμφ' ὀδύνῃσι
ῥιζόθεν ἐκλονέοντο· περιστρωφῶντο δ' ὀπωπαὶ
τειρόμεναι ὑπένερθεν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἵκανεν
ἄχρι καὶ ἐς μήνιγγας ἰδ' ἐγκεφάλοιο θέμεθλα·
τοῦ δ' ὁτὲ μὲν φαίνοντο μεμιγμένοι αἵματι πολλῷ
ὀφθαλμοί, ὁτὲ δ' αὖτε δυσαλθέα γλαυκιόωντες·
πολλάκι δ' ἔρρεον, οἷον ὅτε στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
εἴβεται ἐξ ὀρέων νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ·
μαινομένῳ δ' ἤικτο, καὶ ἔδρακε διπλόα πάντα,
αἰνὰ μάλα στενάχων· καὶ ἔτι Τρώεσσι κέλευεν,
οὐδ' ἀλέγιζε μόγοιο· φάος δέ οἱ ἐσθλὸν ἄμερσε
δῖα θεά· λευκαὶ δ' ἄρ' ὑπὸ βλέφαρ' ἔσταν ὀπωπαὶ
αἵματος ἐξ ὀλοοῖο· περιστενάχιζε δὲ λαὸς
οἰκτείρων φίλον ἄνδρα, καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην
ἐρριγώς, μὴ δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν.
καί σφιν ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον,
* * * * * *

οὕνεκα λωβήσαντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος,
ἐλπόμενοι κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
τοὔνεκα προφρονέως μιν ἄγον ποτὶ Τρώιον ἄστυ
ὀψέ περ οἰκτείραντες. ἀγειρόμενοι δ' ἅμα πάντες

σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῶς περιμήκεϊ ἵππῳ
δησάμενοι καθύπερθεν, ἐπεί ῥά οἱ ἐσθλὸς Ἐπειὸς
ποσσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν ἐύτροχα δούρατ᾽ ἔθηκεν,
ὄφρα κεν αἰζηοῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἕπηται
ἑλκόμενος Τρώων ὑπὸ χείρεσιν· οἳ δ᾽ ἅμα πάντες
εἷλκον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες, ἠύτε νῆα
ἕλκωσιν μογέοντες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσσης
αἰζηοί, στιβαραὶ δὲ περιστενάχουσι φάλαγγες
τριβόμεναι, δεινὸν δὲ τρόπις περιτετριγυῖα
ἀμφὶς ὀλισθαίνουσα κατέρχεται εἰς ἁλὸς οἶδμα·
ὣς οἵγε σφίσι πῆμα ποτὶ πτόλιν ἔργον Ἐπειοῦ
πανσυδίῃ μογέοντες ἀνείρυον· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
πολλὸν ἄδην στεφέων ἐριθηλέα κόσμον ἔθεντο·
αὐτοὶ δ᾽ ἐστέψαντο κάρη· μέγα δ᾽ ἤπυε λαὸς

— — — — — —

ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων· ἐγέλασσε δ᾽ Ἐνυὼ
δερκομένη πολέμοιο κακὸν τέλος, ὑψόθι δ᾽ Ἥρη
τέρπετ᾽, Ἀθηναίη δ᾽ ἐπεγήθεεν· οἳ δὲ μολόντες
ἄστυ ποτὶ σφέτερον μεγάλης κρήδεμνα πόληος
λυσάμενοι λυγρὸν ἵππον ἐσήγαγον· αἳ δ᾽ ὀλόλυξαν
Τρωιάδες, πᾶσαι δὲ περισταδὸν εἰσορόωσαι
θάμβεον ὄβριμον ἔργον· ὃ δέ σφισιν ἔκρυφε πῆμα.
Λαοκόων δ᾽ ἔτ᾽ ἔμιμνεν ἐποτρύνων ἑτάροισιν
ἵππον ἀμαλδῦναι μαλερῷ πυρί· τοὶ δέ οἱ οὔτι
πείθοντ᾽, ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὁμοκλὴν

* * * * * *

τῷ δ᾽ ἔπι κύντερον ἄλλο θεὰ μεγάθυμος Ἀθήνη
δυστήνοις τεκέεσσιν ἐμήδετο Λαοκόωντος.
δὴ γάρ που πέλεν ἄντρον ὑπὸ στυφελώδεϊ πέτρῃ
ἠερόεν, θνητοῖσιν ἀνέμβατον, ᾧ ἔνι θῆρες
σμερδαλέοι ναίεσκον, ἔτ᾽ οὐλομένοιο γενέθλης
Τυφῶνος, νήσοιο κατὰ πτύχας, ἥντε Καλύδνην

λαοὶ ἐπικλείουσιν ἔσω ἁλὸς ἀντία Τροίης·
ἔνθεν ἀναστήσασα βίην καλέεσκε δρακόντων
ἐς Τροίην· οἳ δ' αἶψα θεῆς ὕπο κινηθέντες
νῆσον ὅλην ἐτίναξαν· ἐπεσμαράγησε δὲ πόντος
νισσομένων καὶ κῦμα διίστατο· τοὶ δ' ἐφέροντο
αἰνὸν λιχμώωντες· ἔφριξε δὲ κήτεα πόντου·
ἀμφὶ δ' ἄρα στενάχοντο μέγα Ξάνθοιο θύγατρες
Νύμφαι καὶ Σιμόεντος, ἀπ' Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
ἄχνυτο· τοὶ δ' ἄφαρ ἶξον, ὅπῃ θεὸς ὀτρύνεσκε,
θήγοντες βλοσυρῇσι γενειάσι λοιγὸν ὀδόντων
δυστήνοις ἐπὶ παισί· κακὴ δ' ἐπενίσσετο φύζα
Τρῶας, ὅτ' εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πέλωρα·
οὐδέ τις αἰζηῶν, οὐδ' εἰ μένος ἄτρομος ἦεν,
μεῖναι ἔτλη· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε δεῖμα
θῆρας ἀλευομένους, ὀδύνη δ' ἔχεν· ἂν δὲ γυναῖκες
οἴμωζον· καί πού τις ἑῶν ἐπελήσατο τέκνων
αὐτὴ ἀλευομένη στυγερὸν μόρον· ἀμφὶ δὲ Τροίη
ἔστεν' ἐπεσσυμένων· πολλοὶ δ' ἄφαρ εἰς ἓν ἰόντες
γυῖα περιδρύφθησαν· ἐνεστείνοντο δ' ἀγυιαῖς
ἀμφιπεριπτώσσοντες· ἔλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθε
Λαοκόων ἅμα παισί· πέδησε γὰρ οὐλομένη Κὴρ
καὶ θεός· οἳ δέ οἱ υἷας ὑποτρομέοντας ὄλεθρον
ἀμφοτέρους ὀλοῇσιν ἀνηρείψαντο γένυσσι
πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντας ἑὰς χέρας· οὐδ' ὅγ' ἀμύνειν
ἔσθενεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀπόπροθεν εἰσορόωντες
κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθηπότες. οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνης
προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα Τρωσὶν ἐφετμὴν
ἄμφω ἀιστώθησαν ὑπὸ χθόνα· τῶν δ' ἔτι σῆμα
φαίνεθ', ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος
Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ· προπάροιθε δὲ Τρώιοι υἷες
παίδων Λαοκόωντος ἀμείλιχα δῃωθέντων
τεῦξαν ἅμ' ἀγρόμενοι κενεὸν τάφον, ᾧ ἔπι δάκρυ

χεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ὑπ' ὄμμασιν· ἀμφὶ δὲ μήτηρ
πολλὰ κινυρομένη κενεῷ ἐπαῦτεε τύμβῳ
ἐλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον, ἔστενε δ' ἄτην
ἀνέρος ἀφραδίης, μακάρων δ' ὑπεδείδιε μῆνιν·
ὡς δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν
πολλὰ μάλ' ἀχνυμένη κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδών,
ἧς ἔτι νήπια τέκνα, πάρος κελαδεινὸν ἀείδειν,
δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι μένος βλοσυροῖο δράκοντος,
μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, καὶ ἄσπετον ἀσχαλόωσα
μύρεται ἀμφὶ δόμον κενεὸν μάλα κεκληγυῖα·
ὣς ἥγε στενάχιζε λυγρῷ τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ
μυρομένη κενεῷ περὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλο
πῆμα μάλ' ἀργαλέον πόσιος πέλεν ἀμφ' ἀλαο[illegible]
καί ῥ' ἣ μὲν φίλα τέκνα καὶ ἀνέρα κωκύεσκε,
τοὺς μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ' ἄμμορον ἠελίοιο·
Τρῶες δ' ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλὰς
λείβοντες μέθυ λαρόν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξαι·
ἱερὰ δ' οὐ καίοντο, πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' ἀυτμή,
ὄμβρου ὅπως καθύπερθε δυσηχέος ἐσσυμένοιο·
καπνὸς δ' αἱματόεις ἀνεκήκιε· μηρὰ δὲ πάντα
πῖπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατηρείποντο δὲ βωμοί·
σπονδαὶ δ' αἷμα γένοντο· θεῶν δ' ἐξέρρεε δάκρυ,
καὶ νηοὶ δεύοντο λύθρῳ· στοναχαὶ δ' ἐφέροντο
ἔκποθεν ἀπροφάτοιο· περισσείοντο δὲ μακρὰ
τείχεα καὶ πύργοι μεγάλ' ἔκτυπον, ὡς ἐτεόν περ
* * * * * *

αὐτόματοι δ' ἄρ' ὀχῆες ἀνωίγνυντο πυλάων
αἰνὸν κεκλήγοντες· ἐπεστενάχοντο δὲ λυγρὸν
ἐννύχιοι ὄρνιθες ἐρημαῖον βοόωντες·
ἄστρα δὲ πάντ' ἐφύπερθε θεοδμήτοιο πόληος
ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε καὶ ἀννεφέλου περ ἐόντος

οὐρανοῦ αἰγλήεντος· ἀπαναίνοντο δὲ δάφναι
πὰρ νηῷ Φοίβοιο πάρος θαλεραί περ ἐοῦσαι·
ἐν δὲ λύκοι καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο
ἔντοσθεν πυλέων· μάλα μυρία δ' ἄλλα φαάνθη
σήματα, Δαρδανίδῃσι καὶ ἄστεϊ πῆμα φέροντα.
ἀλλ' οὐ δεῖμ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ Τρώων φρένας ἷξε
δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράατα πάντα κατ' ἄστυ·
Κῆρες γὰρ πάντων νόον ἔκβαλον, ὄφρ' ἐπὶ δαιτὶ
πότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες.
οἴη δ' ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν πινυτόν τε νόημα
Κασσάνδρη, τῆς οὔποτ' ἔπος γένετ' ἀκράαντον,
ἀλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν, ἀκούετο δ' ἔκ τινος αἴσης
ὡς ἀνεμώλιον αἰέν, ἵν' ἄλγεα Τρωσὶ γένηται·
ἥ ῥ' ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν
εἰς ἓν ἅμ' ἀίσσοντα, μέγ' ἴαχεν, εὖτε λέαινα,
ἥν ῥά τ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης
οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃ, τῆς δ' ἐν φρεσὶ μαίνεται ἦτορ
* * * * * *
πάντῃ ἀν' οὔρεα μακρά, πέλει δέ οἱ ἄσχετος ἀλκή·
ὣς ἄρα μαιμώωσα θεόπροπον ἔνδοθεν ἦτορ
ἤλυθεν ἐκ μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφεκέχυντο
ὤμοις ἀργυφέοισι μετάφρενον ἄχρις ἰοῦσαι·
ὄσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέα· τῆς δ' ὑπὸ δειρή,
ἐξ ἀνέμων ἅτε πρέμνον, ἄδην ἐλελίζετο πάντῃ.
καί ῥα μέγα στονάχησε καὶ ἴαχε παρθένος ἐσθλή·
„ἆ δειλοί, νῦν βῆμεν ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ γὰρ ἡμῖν
ἔμπλειον πυρὸς ἄστυ καὶ αἵματος ἠδὲ καὶ οἴτου
λευγαλέου· πάντῃ δὲ τεράατα δακρυόεντα
ἀθάνατοι φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ τέρματ' ὀλέθρου·
σχέτλιοι, οὐδέ τι ἴστε κακὸν μόρον, ἀλλ' ἅμα πάντες
χαίρετ' ἄρ' ἀφραδέοντες — — —
— — — ὃ γὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν.

ἀλλά μοι οὐ πείθεσθ᾽, οὐδ᾽ εἰ μάλα πόλλ᾽ ἀγορεύω,
οὕνεκ᾽ Ἐριννύες ἄκρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ
ἀμφ᾽ Ἑλένης, καὶ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀίσσουσι
πάντῃ ἀνὰ πτολίεθρον· ἐπ᾽ εἰλαπίνῃ δ᾽ ἀλεγεινῇ
δαίνυσθ᾽ ὕστατα δόρπα κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ,
ἤδη ἐπιψαύοντες ὁμὴν ὁδὸν εἰδώλοισι.“
καί τις κερτομέων ὀλοφώιον ἔκφατο μῦθον·
„ὦ κούρη Πριάμοιο, τίη νύ σε μάργος ἀνώγει
γλῶσσα κακοφραδίη τ᾽ ἀνεμώλια πάντ᾽ ἀγορεύειν;
οὐδέ σε παρθενικὴ καὶ ἀκήρατος ἀμφέχει αἰδώς,
ἀλλά σε λύσσ᾽ ὀλοὴ περιδέδρομε· τῷ νύ σε πάντες
αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἐοῦσαν·
ἔρρε καὶ Ἀργείοισι κακὴν προτιόσσεο φήμην
ἠδ᾽ αὐτῇ· τάχα γάρ σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος
μίμνει Λαοκόωντος ἀναιδέος· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθανάτων φίλα δῶρα δαϊζέμεν ἀφραδέοντα.“
ὣς ἄρ᾽ ἔφη Τρώων τις ἀνὰ πτόλιν· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
κούρην μωμήσαντο καὶ οὐ φάσαν ἄρτια βάζειν,
οὕνεκ᾽ ἄρα σφίσι πῆμα καὶ ἀργαλέον μένος Αἴσης
ἄγχι παρειστήκει· τοὶ δ᾽ οὐ νοέοντες ὄλεθρον
κείνην κερτομέοντες ἀπέτρεπον εὐρέος ἵππου·
ἣ γάρ οἱ μενέαινε διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι,
ἠὲ καταπρῆσαι μαλερῷ πυρί· τοὔνεκα πεύκης
αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ᾽ ἐσχαρεῶνος ἑλοῦσα
ἔσσυτο μαιμώωσ᾽, ἑτέρῃ δ᾽ ἐν χειρὶ φέρεσκεν
ἀμφίτυπον βουπλῆγα· λυγροῦ δ᾽ ἐπεμαίετο ἵππου,
ὄφρα λόχον στονόεντα καὶ ἀμφαδὸν ἀθρήσωσι
Τρῶες· τοὶ δέ οἱ αἶψα χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες
πῦρ ὀλοόν τε σίδηρον ἀκηδέες ἐντύνοντο
δαῖτα λυγρήν· μάλα γάρ σφας ἐπήιεν ὑστατίη νύξ.
Ἀργεῖοι δ᾽ ἔντοσθεν ἐγήθεον εἰσαΐοντες
δαινυμένων ὅμαδον κατὰ Ἴλιον οὐδ᾽ ἀλεγόντων

Κασσάνδρης, τὴν ῥ' αὐτοὶ ἐθάμβεον, ὡς ἐτέτυκτο
ἀτρεκέως εἰδυῖα νόον καὶ μῆτιν Ἀχαιῶν.
ἣ δ' ἅτε πόρδαλις ἔσσυτ' ἐν οὔρεσιν ἀσχαλόωσα,
ἥντ' ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες μογεροί τε νομῆες
σεύοντ' ἐσσυμένως, ἣ δ' ἄγριον ἦτορ ἔχουσα
ἐντροπαλιζομένη ἀναχάζεται ἐσσυμένη περ·
ὣς ἥγ' εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο τειρομένη κῆρ
Τρώων ἀμφὶ φόνῳ· μάλα γὰρ μέγα δέχνυτο πῆμα.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΣ.

Οἳ δ' ἄρ' ἀνὰ πτολίεθρον ἐδόρπεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ ὁμῶς σύριγξι μέγ' ἤπυον· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
μολπὴ ἐπ' ὀρχηθμοῖσι καὶ ἄκριτος ἔσκεν ἀυτὴ
δαινυμένων, οἵη τε πέλει περὶ δαιτὶ καὶ οἴνῳ·
ὧδε δέ τις χείρεσσι λαβὼν ἔμπλειον ἄλεισον
πῖνεν ἀκηδέστως· βαρύθοντο δέ οἱ φρένες ἔνδον·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφθαλμοὶ στρεφεδίνεον· ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλῳ
ἐκ στόματος προΐεσκεν ἔπος κεκολουμένα βάζων·
καί ῥά οἱ ἐν μεγάρῳ κειμήλια καὶ δόμος αὐτὸς
φαίνετο κινυμένοισιν ἐοικότα· πάντα δ' ἐώλπει
ἀμφιπεριστρωφᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν· ὄσσε δ' ἄρ' ἀχλὺς
ἄμφεχεν· ἀκρήτῳ γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ
καὶ νόος αἰζηῶν, ὁπότ' ἐς φρένα χανδὸν ἵκηται·
καί ῥα καρηβαρέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·

„ἦ ῥ' ἅλιον Δαναοὶ πουλὺν στρατὸν ἐνθάδ' ἄγειραν,
σχέτλιοι, οὐδ' ἐτέλεσσαν, ὅσα φρεσὶ μηχανόωντο,
ἀλλ' αὔτως ἀπόρουσαν ἀπ' ἄστεος ἡμετέροιο
νηπιάχοις παίδεσσιν ἐοικότες ἠὲ γυναιξίν."
ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐεργόμενος φρένας οἴνῳ,
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπὶ προθύροισιν ὄλεθρον.
εὖτε γὰρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλον
οἴνῳ ἀναπλήθοντας ἀπειρεσίῳ καὶ ἐδωδῇ,
δὴ τότ' ἄρ' αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἄειρε
δεικνὺς Ἀργείοισι πυρὸς σέλας· ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή μιν ἴδωνται
Τρῶες ἐυσθενέες, τάχα δ' ἀμφαδὰ πάντα γένηται·
ἀλλ' οἳ μὲν λεχέεσι πανύστατον ὕπνον ἴαυον
πολλῷ ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρηότες· οἳ δ' ἐσιδόντες
ἐκ Τενέδου νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο.
αὐτὸς δ' ἄγχ' ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦκα δ' ἄυσεν,
ἦκα μάλ', ὡς μήπου τις ἐνὶ Τρώεσσι πύθηται,
ἀλλ' οἶοι Δαναῶν ἡγήτορες, ὧν ἀπὸ νόσφιν
ὕπνος ἄδην πεπότητο λιλαιομένων πονέεσθαι·
οἵ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες ἐπέκλυον, ἐς δ' Ὀδυσῆα
πάντες ἐπ' οὔατ' ἔνευσαν· ὃ δέ σφεας ὀτρύνεσκεν
ἦκα καὶ ἀτρεμέως ἐκβήμεναι· οἳ δ' ἐπίθοντο
ἐς μόθον ὀτρύνοντι, καὶ ἐξ ἵπποιο χαμᾶζε
ὥρμαινον προνέεσθαι· ὃ δ' ἰδρείῃσιν ἔρυκε
πάντας ἅμ' ἐσσυμένους· αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
ἵππου δουρατέοιο μάλ' ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα
πλευρὰ διεξῴιξεν ἐυμμελίῃ ὑπ' Ἐπειῷ·
βαιὸν δ' ἐξανέδυ σανίδων ὕπερ, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
Τρῶας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότ' εἴπου ἴδοιτο·
ὡς δ' ὅταν ἀργαλέῳ λιμῷ βεβολημένος ἦτορ
ἐξ ὀρέων ἔλθῃσι λύκος χατέων μάλ' ἐδωδῆς
ποίμνης πρὸς σταθμὸν εὐρύν, ἀλευόμενος δ' ἄρα φῶτας

καὶ κύνας, οἵ ῥά τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάασι,
βαίνῃ ποσσὶν ἕκηλος ὑπὲρ ποιμνήιον ἕρκος·
ὣς Ὀδυσεὺς ἵπποιο κατήιεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ὄβριμοι ἄλλοι ἕποντο Πανελλήνων βασιλῆες,
νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ἅσπερ Ἐπειὸς
τεῦξεν ἀριστήεσσιν ἐυσθενέεσσι κέλευθα
ἵππον ἐσερχομένοισι καὶ ἐξ ἵπποιο κιοῦσιν·
οἵ ῥα τότ' ἀμφ' αὐτῇσι κατήιον ἄλλοθεν ἄλλοι,
θαρσαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οὕστε κλονήσῃ
δρυτόμος, οἳ δ' ἅμα πάντες ὀρινόμενοι περὶ θυμῷ
ὄζου ὑπεκπροχέονται, ὅτε κτύπον εἰσαΐουσιν·
ὣς οἵγ' ἐξ ἵπποιο μεμαότες ἐξεχέοντο
ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐύκτιτον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
πάλλετ' ἐνὶ στέρνοισι κέαρ· τάχα δ' οἳ μὲν ἔναιρον,
δυσμενέας — — — — —
— τοὶ δ' ἔτ' ἔρεσσον ἔσω ἁλός· αἳ δ' ἐφέροντο
νῆες ὑπὲρ μέγα χεῦμα· Θέτις δ' ἴθυνε κέλευθα
οὖρον ἐπιπροϊεῖσα· νόος δ' ἄρ' ἰαίνετ' Ἀχαιῶν·
καρπαλίμως δ' ἐλθόντες ἐπ' ἠόνας Ἑλλησπόντου,
ἔνθ' αὖθις στήσαντο νέας, σὺν δ' ἅρμενα πάντα
εἷλον ἐπισταμένως, ὅσα νήεσιν αἰὲν ἕπονται·
αὐτοὶ δ' αἶψ' ἐκβάντες ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο
ἄβρομοι, ἠύτε μῆλα ποτὶ σταθμὸν ἀίσσοντα
ἐκ νομοῦ ὑλήεντος ὀπωρινὴν ὑπὸ νύκτα·
ὣς οἵγ' αὐίαχοι Τρώων ποτὶ ἄστυ νέοντο
πάντες ἀριστήεσσιν ἀρηγέμεναι μεμαῶτες.
οἳ δ' ὡς ἀργαλέῳ λιμῷ περιπαιφάσσοντες
* * * * * *

σταθμῷ ἐπιβρίσωσι κατ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην
εὕδοντος μογεροῦ σημάντορος, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
δάμνανθ' ἕρκεος ἐντὸς ὑπὸ κνέφας, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
— — — — — —

καὶ νεκύεσσιν, ὀρώρει δ' αἰνὸς ὄλεθρος
ἔτι πλεόνων Δαναῶν ἔκτοσθεν ἐόντων.
' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἔβαν ποτὶ τείχεα Τροίης,
μαιμώωντες ἀνηλεγέως ἐπέχυντο
ἱμοιο πόληα μένος πνείοντες Ἄρηος·
εὗρον πτολίεθρον ἐνίπλειον πολέμοιο
ύων, πάντη δὲ πυρὶ στονόεντα μέλαθρα
ν' ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἰαίνοντο·
αὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ φρονέοντες ὄρουσαν·
ͻ δ' ἐν μέσσοισιν Ἄρης στονόεσσά τ' Ἐνυώ·
δ' αἷμα κελαινὸν ὑπέρρεε, δεύετο δὲ χθὼν
' τ' ὀλλυμένων ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων·
μὲν θανάτῳ δεδμημένοι ὀκρυόεντι
κατὰ πτολίεθρον ἐν αἵματι· τοὶ δ' ἐφύπερθε
ἀποπνείοντες ἑὸν μένος· οἳ δ' ἄρα χερσὶ
ν ἔγκατ' ἔχοντες ὀιζυρῶς ἀλάληντο
ͻμους· ἄλλοι δὲ ποδῶν ἑκάτερθε κοπέντων
εκροὺς εἴρπυζον ἀάσπετα κωκύοντες·
ʼ δ' ἐν κονίῃσι μαχέσσασθαι μεμαώτων
ἀπηράχθησαν ὁμῶς κεφαλῇσι καὶ αὐτῆς·
ʼτων δ' ἑτέρων μελίαι διὰ νῶτα πέρησαν
ὺς ἐς μαζούς, τῶν δ' ἰξύας ἄχρις ἱκέσθαι
ν ἐφύπερθε διαμπερές, ἧχι μάλιστα
ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδυνος αἰχμή.
δ' ἀμφὶ πόληα κυνῶν ἀλεγεινὸς ὀρώρει
ός· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων αἰζηῶν
λευγαλέη· περὶ δ' ἴαχε πάντα μέλαθρα
ν. οἰμωγὴ δὲ πέλε στονόεσσα γυναικῶν
ʼων γεράνοισιν, ὅτ' αἰετὸν ἀθρήσωσιν
ν ἀίσσοντα δι' αἰθέρος, οὐδ' ἄρα τῇσι
λέον στέρνοισι πέλει μένος, ἀλλά ἑ μοῦνον
ʼ ἀνατρύζουσι φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν·

ὣς ἄρα Τρωιάδες μέγα κώκυον ἄλλοθεν ἄλλαι,
αἱ μὲν ἀνεγρόμεναι λεχέων ἄπο, ταὶ δ' ἐπὶ γαῖαν
θρώσκουσαι· τῆς δ' οὔτι μίτρης ἔτι μέμβλετο λυγρῆς,
ἀλλ' αὔτως ἀλάληντο περὶ μελέεσσι χιτῶνα
μοῦνον ἐφεσσάμεναι· ταὶ δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύπτρην
οὔτε βαθὺν μελέεσσιν ἑλεῖν πέπλον, ἀλλ' ἐπιόντας
δυσμενέας τρομέουσαι ἀμηχανίῃ πεπέδηντο
παλλόμεναι κραδίην, μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι· αἳ δ' ἀλεγεινῶς
ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην καὶ στήθεα χερσὶ
θεινόμεναι γοάασκον ἄδην· ἕτεραι δὲ κυδοιμὸν
δυσμενέων ἔτλησαν ἐναντίον, ἐκ δ' ἐλάθοντο
δείματος, ὀλλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἀνδράσιν ἢ τεκέεσσιν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάγκη
ὦπασεν. οἰμωγὴ δ' ἀταλάφρονας ἔκβαλεν ὕπνου
νηπιάχους, τῶν οὔπω ἐπίστατο κήδεα θυμός·
— — — — — —
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἀπέπνεον· — —
— — — — οἳ δ' ἐπέχυντο
πότμον ὁμῶς ὁρόωντες ὀνείρασιν· ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Κῆρες ὀιζυρῶς ἐπεγήθεον ὀλλυμένοισιν·
οἳ δ' ὡς ἀφνειοῖο σύες κατὰ δώματ' ἄνακτος
εἰλαπίνην λαοῖσιν ἀπείριτον ἐντύνοντος
μυρίοι ἐκτείνοντο· λυγρῷ δ' ἀνεμίσγετο λύθρῳ
οἶνος ἔτ' ἐν κρητῆρσι λελειμμένος· οὐδέ τις ἦεν,
ὅς κεν ἄνευθε φόνοιο φέρε στονόεντα σίδηρον,
οὐδ' εἴ τις μάλ' ἄναλκις ἔην· ὀλέκοντο δὲ Τρῶες.
ὡς δ' ὑπὸ θώεσι μῆλα δαΐζεται ἠὲ λύκοισι
καύματος ἐσσυμένοιο δυσαέος ἤματι μέσσῳ
ποιμένος οὐ παρεόντος, ὅτε σκιερῷ ἐνὶ χώρῳ
ἰλαδὸν ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα
μίμνωσιν, κείνοιο γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος,

* * * * *

πλησάμενοι πολυχανδέα πάντ' ἐπιόντες
΄λαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι μένοντες
ακὴν δ' ἄρα δαῖτα λυγρῷ τεύχουσι νομῆι·
ιαοὶ Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
ι ἐπεσσύμενοι πυμάτην ἀνὰ δηιοτῆτα·
ι' ἔην Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ' ἅμα πάντων
:ὰ μέλη πεπάλακτο μελαινόμεν' αἵματι πολλῷ.
ὲ μὲν Ἀργείοισιν ἀνούτατος ἔπλετο δῆρις,
μὲν δεπάεσσι τετυμμένοι, οἳ δὲ τραπέζαις,
ι καιομένοισιν ἐπ' ἐσχαρεῶνι τυπέντες
, οἳ δ' ὀβελοῖσι πεπαρμένοι ἐκπνείεσκον,
που καὶ σπλάγχνα συῶν περὶ θερμὰ λέλειπτο
του μαλεροῖο περιζείοντος ἀυτμῇ·
' αὖ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
ον δμηθέντες ἐν αἵματι· τῶν δ' ἀπὸ χειρῶν
οι ἐτμήθησαν, ἐπὶ ξίφος εὖτε βάλοντο
ἐελδόμενοι στυγερὰς ἀπὸ κῆρας ἀμύνειν·
ι τις βρεχμόν τε καὶ ἐγκέφαλον συνέχευε
λων ἑτάροιο κατὰ μόθον· οἳ δ' ἅτε θῆρες
νοι σταθμοῖς ἔνι ποιμένος ἀγραύλοιο
ως μαίνοντο διεγρομένοιο χόλοιο
ὑπὸ λευγαλέην· μέγα δ' ἰσχανόωντες ἄρηος
ὁμους Πριάμοιο κυδοίμεον ἄλλοθεν ἄλλον
ες· πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείῃσι δάμησαν
ιν· Τρῶες γὰρ ὅσοι φθάσαν ἐν μεγάροισιν
ἢ δόρυ μακρὸν ἑῆς ἀνὰ χερσὶν ἀεῖραι,
΄έας δάμναντο καὶ ὧς, βεβαρηότες οἴνῳ.
λη δ' ἄσπετος ὦρτο δι' ἄστεος, οὕνεκ' Ἀχαιῶν
ἔχον χείρεσσι πυρὸς σέλας, ὄφρ' ἀνὰ δῆριν
΄έας τε φίλους τε μάλ' ἀτρεκέως ὁρόωσι.
τότε Τυδέος υἱὸς ἀνὰ μόθον ἀντιόωντα

αἰχμητῆρα Κόροιβον, ἀγαυοῦ Μύγδονος υἷα,
ἐγχείῃ κοίλοιο διὰ στομάχοιο πέρησεν,
ἧχι θοαὶ πόσιός τε καὶ εἴδατός εἰσι κέλευθοι·
καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας ἐκιχήσατο πότμος·
κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἷμα καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν,
νήπιος· οὐδ' ἀπόνητο γάμων, ὧν οὕνεχ' ἵκανε
χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο πόλιν * *
* * * * καὶ ὑπέσχετ' Ἀχαιοὺς
Ἰλίου ἂψ ὦσαι· τῷ δ' οὐ θεὸς ἐξετέλεσσεν
ἐλπωρήν· Κῆρες γὰρ ἄφαρ προέηκαν ὄλεθρον.
σὺν δέ οἱ Εὐρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιόωντα
γαμβρὸν ἐυμμελίην Ἀντήνορος, ὅς ῥα μάλιστα
θυμὸν ἐνὶ Τρώεσσι σαοφροσύνῃσι κέκαστο.
ἔνθα καὶ Ἰλιονῆι συνήντετο δημογέροντι,
καί οἱ ἔπι ξίφος αἰνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δ' ἄρα πάγχυ
γηραλέου κλάσθησαν ἄδην ἐπὶ σώματι γυῖα·
καί ῥα περιτρομέων ἅμα χείρεσιν ἀμφοτέρῃσι,
τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοόν, τῇ δ' ἥψατο γούνων
ἀνδροφόνου ἥρωος· ὃ δ' ἐς μόθον ἐσσύμενός περ
ἢ χόλου ἀμβολίῃ, ἢ καὶ θεοῦ ὀτρύνοντος,
βαιὸν ἀπέσχε γέροντος ἑὸν ξίφος, ὄφρα τι εἴπῃ
λισσόμενος θοὸν ἄνδρα καὶ ὄβριμον· ὃς δ' ἀλεγεινὸν
ἴαχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ μιν ἄμφεχε δεῖμα·
„γουνοῦμαί σ', ὅτις ἐσσὶ πολυσθενέων Ἀργείων,
αἴδεσαι ἀμφὶ γέροντος * * *
* * * τεὰς χέρας, ἀργαλέου τε
λῆγε χόλου· καὶ γάρ ῥα πέλει μακρὸν ἀνέρι κῦδος
ἄνδρα νέον κτείναντι καὶ ὄβριμον· ἢν δὲ γέροντα
κτείνῃς, οὔ νύ τοι αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς·
τοὔνεκ' ἐμεῦ ἄπο νόσφιν ἐς αἰζηοὺς τρέπε χεῖρας,
ἐλπόμενός ποτε γῆρας ὁμοίιον εἰσαφικέσθαι."
ὣς φάμενον προσέειπε κραταιοῦ Τυδέος υἱός·

,ὦ γέρον, ἔλπομ' ἔγωγ' ἐσθλὸν ποτὶ γῆρας ἱκέσθαι·
:λλά μοι ἕως ἔτι κάρτος ἀέξεται, οὔτιν' ἐάσω
χθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' Ἄιδι πάντας ἰάψω,
ὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸς ἀνὴρ * * *
* * * καὶ δήιον ἄνδρ' ἀπαμύνει."
ὣς εἰπὼν λαιμοῖο διήλασε λοίγιον ἄορ
ʼεινὸς ἀνήρ, ἴθυνε δ', ὅπῃ θνητοῖς ἐπὶ πότμον
›υχῆς εἰσι τάχιστα καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα·
:αὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δῃωθέντα
Γυδείδαο χέρεσσιν· ὃ δ' εἰσέτι Τρῶας ἐναίρων
σσυτ' ἀνὰ πτολίεθρον ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
ʼάμνατο δ' ἠὺν Ἄβαντα· βάλεν δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ
›ία Περιμνήστοιο περικλυτὸν Εὐρυκόωντα.
Αἴας δ' Ἀμφιμέδοντα, Δαμαστορίδην δ' Ἀγαμέμνων,
ʼδομενεὺς δὲ Μίμαντα, Μέγης δ' ἕλε Δηιοπίτην.
υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀμαιμακέτῳ ὑπὸ δουρὶ
Ιάμμονα δῖον ὄλεσσε, βάλεν δ' ἐπιόντα Πολίτην,
Αντίφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε, τοὺς ἅμα πάντας
›ἷας Πριάμοιο· καὶ ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν
ʼάμνατ' Ἀγήνορα δῖον· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν
ιρώων· πάντῃ δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὄλεθρος
λλυμένων· ὃ δὲ πατρὸς ἑοῦ καταειμένος ἀλκὴν
:αιμώων ἐδάιζεν, ὅσους κίχεν· ἐν δὲ καὶ αὐτῷ
ʼυσμενέων βασιλῆι κακὰ φρονέων ἐνέκυρσεν
Ἑρκείου ποτὶ βωμόν· ὃ δ' ὡς ἴδεν υἷ' Ἀχιλῆος,
γνω ἄφαρ τὸν ἐόντα καὶ οὐ τρέσεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς
θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσσαι·
οὕνεκά μιν προσέειπε λιλαιόμενος θανέεσθαι·
„ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος,
:τεῖνον, μηδ' ἐλέαιρε δυσάμμορον· οὐ γὰρ ἔγωγε
:οῖα παθὼν καὶ τόσσα λιλαίομαι εἰσοράασθαι
ἠελίοιο φάος πανδερκέος, ἀλλά που ἤδη

φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι καὶ ἐκλελαθέσθαι ἀνίης
λευγαλέης, ὁμάδου τε δυσηχέος· ὡς ὄφελόν με
σεῖο πατὴρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην ἐσιδέσθαι
Ἴλιον, ὁππότ' ἄποινα περὶ κταμένοιο φέρεσκον
Ἕκτορος, ὅν μοι ἔπεφνε πατὴρ τεός· ἀλλὰ τὸ μέν που
Κῆρες ἐπεκλώσαντο· σὺ δ' ἡμετέροιο φόνοιο
ἄασον ὄβριμον ἦτορ, ὅπως λελάθωμ' ὀδυνάων.“
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
„ὦ γέρον, ἐμμεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀνώγεις·
οὐ γάρ σ' ἐχθρὸν ἐόντα μετὰ ζωοῖσιν ἐάσω·
οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο.“
ὣς εἰπὼν ἀπέκοψε κάρην πολιοῖο γέροντος
ῥηιδίως, ὡς ἤν τις ἀπὸ στάχυν ἀμήσηται
ληίου ἀζαλέοιο θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ.
ἡ δὲ μέγα μύζουσα κυλίνδετο πολλὸν ἐπ' αἶαν
νόσφ' ἄλλων μελέων, ὁπόσοις ἐγκίνυται ἀνήρ·
κεῖτο δ' ἄρ' ἐς μέλαν αἷμα καὶ εἰς ἑτέρων φόνον ἀνδρῶν
* * * * * *

ὄλβῳ καὶ γενεῇ καὶ ἀπειρεσίοις τεκέεσσιν·
οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ κῦδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
ἀλλ' ἄρα που καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον·
καὶ τὸν μὲν πότμος εἷλε· κακῶν δ' ὅγε λήσατο πάντων.
οἳ δὲ καὶ Ἀστυάνακτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι
πύργου ἀφ' ὑψηλοῖο, φίλον δέ οἱ ἦτορ ὄλεσσαν
μητρὸς ἀφαρπάξαντες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐόντα,
Ἕκτορι χωόμενοι, ἐπειή σφισι πῆμα κόρυσσε
ζωὸς ἐών· τῷ καί οἱ ἀπηχθήραντο γενέθλην,
καί οἱ παῖδ' ἐβάλοντο καθ' ἕρκεος αἰπεινοῖο,
νήπιον, οὔπω δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο.
ἠύτε πόρτιν ὄρεσφι λύκοι χατέοντες ἐδωδῆς
κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται
μητρὸς ἀποτμήξαντες ἐυγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,

ἣ δὲ θέῃ γοόωσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα
μακρὰ κινυρομένη, τῇ δ' ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
ἔλθῃ, ἐπεί ἑ λέοντες ἀναρπάξωσι καὶ αὐτήν·
ὣς τὴν ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο
ἦγον δήιοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλῃς ληιάδεσσι,
κούρην Ἠετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν·
ἣ δ' ἄρα παιδὸς ἑοῖο καὶ ἀνέρος ἠδὲ τοκῆος
μνησαμένη φόνον αἰνὸν ἐύσφυρος Ἠετιώνη
ὥρμηνεν θανέεσθαι, ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἄμεινον
τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ χείροσιν ἀμφιπολεύειν·
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄυσε μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
„εἰ δ' ἄγε νῦν καὶ ἐμεῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ
ἢ κατὰ πετράων ἢ ἔσω πυρὸς αἶψα βάλεσθε,
Ἀργεῖοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πήματ' ἔασι·
καὶ γάρ μευ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνήρατο Πηλέος υἱὸς
Θήβῃ ἐνὶ ζαθέῃ, Τροίῃ δ' ἔνι φαίδιμον ἄνδρα,
ὅς μοι ἔην μάλα πάντα, τάτ' ἔλδετο θυμὸς ἐμεῖο·
καί μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐνὶ μεγάροις ἔτι παῖδα,
ᾧ ἔπι κυδιάασκον ἀπείριτον, ᾧ ἔπι πολλὰ
ἐλπομένην ἀπάφησε κακὴ καὶ ἀτάσθαλος Αἶσα·
τῷ νύ μ' ἀκηχεμένην πολυτειρέος ἐκ βιότοιο
νοσφίσατ' ἐσσυμένως, μηδ' εἰς ἑὰ δώματ' ἄγεσθε
μίγδα δορυκτήτοισιν, ἐπεί νύ μοι οὐκέτι θυμῷ
εὔαδεν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὕνεκα δαίμων
κηδεμονῆας ὄλεσσεν· ἄχος δέ με δέχνυται αἰνὸν
ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν.“
ἦ ῥα λιλαιομένη χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔοικε
ζωέμεναι κείνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος ὄνειδος
ἀμφιχάνῃ· δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων·
οἳ δὲ βίῃ ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλιον ἦμαρ.
ἄλλοι δ' αὖτ' ἄλλοις ἐν δώμασι θυμὸν ἔλειπον
ἀνέρες· ἐν δ' ἄρα τοῖσι βοὴ πολύδακρυς ὀρώρει·

ἀλλ' οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἀργεῖοι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατεινῆς,
ὥς ξείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐσάωσεν
ἰσόθεον Μενέλαον ὁμῶς Ὀδυσῆι μολόντα·
τῷ δ' ἐπίηρα φέροντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
αὐτὸν μὲν ζώοντα λίπον καὶ * *
* * * * καὶ κτῆσιν ἅπασαν,
καὶ Θέμιν ἁζόμενοι πανδερκέα καὶ φίλον ἄνδρα.
καὶ τότε δὴ πάις ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο
πολλὰ καμὼν περὶ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
δουρὶ καὶ ἠνορέῃ, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσας,
ὡς ἴδε δυσμενέων ὑπὸ χείρεσι λευγαλέῃσιν
αἰθόμενον πτολίεθρον, ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαοὺς
πανσυδίῃ, καὶ κτῆσιν ἀπείριτον, ἔκ τε μελάθρων
ἑλκομένας ἀλόχους ἅμα παίδεσιν, οὐκέτ' ἄρ' αὐτοῦ
ἐλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτειχέα πάτρην,
ἀλλά οἱ ὁρμαίνεσκε νόος μέγα πῆμ' ὑπαλύξαι·
ὡς δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ βένθος ἀνὴρ οἰήια νωμῶν
νηὸς ἐπισταμένως ἄνεμον καὶ κῦμ' ἀλεγεινὸν
* * * * ἀλεείνων
πάντοθεν ἐσσύμενον στυγερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ
χεῖρα κάμῃ καὶ θυμόν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
ὀλλυμένης ἀπάνευθε λιπὼν οἰήια μοῦνα
τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκέτι νηὸς
φορτίδος· ὣς πάις ἐσθλὸς ἐΰφρονος Ἀγχίσαο
ἄστυ λιπὼν δηίοισι καταιθόμενον πυρὶ πολλῷ
υἱέα καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάξας φορέεσκε,
τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὦμον ἐφεσσάμενος κρατερῇσι
χερσὶ πολυτλήτῳ ὑπὸ γήραϊ μοχθίζοντα,
τὸν δ' ἁπαλῆς ἅμα χειρὸς ἐπιψαύοντα πόδεσσι
γαίης οὐλομένου τε φοβεύμενον ἔργα μόθοιο
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης

ἐκρέματ' ἐμπεφυὼς ἀταλὸς πάις· ἀμφὶ δὲ δάκρυ
χεύατό οἱ ἁπαλῇσι παρηίσιν· αὐτὰρ ὅ νεκρῶν
σώμαθ' ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖς ποσί, πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ
οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ' ὁδὸν ἡγεμόνευεν,
υἱωνὸν καὶ παῖδα καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
πρόφρων ῥυομένη· τοῦ δ' ἐσσυμένου ὑπὸ ποσσὶ
πάντῃ πῦρ ὑπόεικε· περισχίζοντο δ' ἀυτμαὶ
Ἡφαίστου μαλεροῖο· καὶ ἔγχεα καὶ βέλε' ἀνδρῶν
πῖπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονός, ὁππόσ' Ἀχαιοὶ
κείνῳ ἐπέρριψαν πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι.
καὶ τότε δὴ Κάλχας μέγαλ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
„ἴσχεσθ' Αἰνείαο κατ' ἰφθίμοιο καρήνου
βάλλοντες στονόεντα βέλη καὶ λοίγια δοῦρα·
τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἐρικυδέι βουλῇ
Θύμβριν ἐπ' εὐρυρέεθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα
τευξέμεν ἱερὸν ἄστυ καὶ ἐσσομένοισιν ἀγητὸν
ἀνθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν
ἄχρις ἐπ' ἀντολίην τε καὶ ἀκαμάτου δύσιν ἠοῦς·
καὶ δ' αὐτῷ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
οὕνεκα δὴ πάις ἐστὶν ἐυπλοκάμου Ἀφροδίτης.
καὶ δ' ἄλλως τοῦδ' ἀνδρὸς ἑὰς ἀπεχώμεθα χεῖρας,
οὕνεκά οἱ χρυσοῖο καὶ ἄλλων * *
* * * ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν
ἄνδρα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν,
τῶν πάντων προβέβουλεν ἑὸν πατέρ' ἠδὲ καὶ υἷα·
νὺξ δὲ μί' ἧμιν ἔφηνε καὶ υἱέα πατρὶ γέροντι
ἤπιον ἐκπάγλως, καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο καὶ ὡς θεὸν εἰσοράασκον
πάντες· ὃ δ' ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἷο βεβήκει,
ἧχί ἑ ποιπνύοντα πόδες φέρον· οἳ δ' ἔτι Τροίης
Ἀργεῖοι πτολίεθρον ἐυκτίμενον διέπερθον.

καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δηίφοβον κατέπεφνε καρηβαρέοντα κιχήσας
ἀμφ' Ἑλένης λεχέεσσι δυσάμμορον· ἣ δ' ὑπὸ φύζῃ
κεύθετ' ἐνὶ μεγάροισιν· ὃ δ' αἵματος ἐκχυμένοιο
γήθεεν ἀμφὶ φόνῳ· τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
„ὦ κύον, ὥς τοι ἔγωγε φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
σήμερον· οὐδέ σε δῖα κιχήσεται Ἠριγένεια
ζωὸν ἔτ' ἐν Τρώεσσι, καὶ εἰ Διὸς εὔχεαι εἶναι
γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο· μέλας δέ σε δέξατ' ὄλεθρος
ἡμετέρης ἀλόχοιο παρὰ μεγάροισι δαμέντα
ἀργαλέως· ὣς εἴθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
θυμὸν Ἀλεξάνδροιο κατὰ μόθον ἀντιόωντος
νοσφισάμην· καί κέν μοι ἐλαφρότερον πέλεν ἄλγος·
ἀλλ' ὃ μὲν ἤδη ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα
τίσας αἴσιμα πάντα· σὲ δ' οὐκ ἄρα μέλλεν ὀνήσειν
ἡμετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ Θέμιν οὔποτ' ἀλιτροὶ
ἀνέρες ἐξαλέονται ἀκήρατον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
εἰσοράα νυκτός τε καὶ ἤματος, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ἀνθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται,
τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιίστορας ἔργων.“
ὣς εἰπὼν δηίοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον·
μαίνετο γάρ οἱ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἀέξων
ζηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέῃσι
Τρωσὶ κακὰ φρονέεσκε, τὰ δὴ θεὸς ἐξετέλεσσε
πρέσβα Δίκη· κεῖνοι γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
ἀμφ' Ἑλένης, πρῶτοι δὲ καὶ ὅρκια πημήναντο,
σχέτλιοι, ὁππότε κεῖνο διὲκ μέλαν αἷμα καὶ ἱρὰ
ἀθανάτων ἐλάθοντο παραιβασίῃσι νόοιο·
τῷ καί σφιν μετόπισθεν Ἐριννύες ἄλγεα τεῦχον·
τοὔνεκ' ἄρ' οἳ μὲν ὄλοντο πρὸ τείχεος, οἳ δ' ἀνὰ ἄστυ
τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ καὶ ἠυκόμοις ἀλόχοισιν.
ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο

εὗρεν ἑὴν παράκοιτιν ὑποτρομέουσαν ὁμοκλὴν
ἀνδρὸς κουριδίοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἀθρήσας
ὥρμηνε κτανέειν ζηλημοσύνῃσι νόοιο,
εἰ μή οἱ κατέρυξε βίην ἐρόεσσ' Ἀφροδίτη,
ἥ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωήν·
τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο· καί οἱ ἔνερθεν
ἡδὺν ὑφ' ἵμερον ὦρσε κατὰ φρενὸς ἠδὲ καὶ ὄσσων·
τῷ δ' ἄρα θάμβος ἄελπτον ἐπήλυθεν· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
κάλλος ἰδὼν ἀρίδηλον ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι,
ἀλλ' ὥστε ξύλον αὖον ἐν οὔρεϊ ὑλήεντι
εἱστήκει, τὸ μὲν οὔτε θοαὶ βορέαο θύελλαι
ἐσσύμεναι κλονέουσι δι' ἠέρος, οὔτε νότοιο·
ὣς ὅ ταφὼν μένε δηρόν· ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκὴ
δερκομένου παράκοιτιν· ἄφαρ δ' ὅγε λήσατο πάντων,
ὅσσα οἱ ἐν λεχέεσσι παρήλιτε κουριδίοισι·
πάντα γὰρ ἠμάλδυνε θεὰ Κύπρις, ἥπερ ἁπάντων
ἀθανάτων δάμνησι νόον θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
ἀλλὰ καὶ ὣς θοὸν ἄορ ἀπὸ χθονὸς αὖθις ἀείρας
κουριδίῃ ἐπόρουσε· νόος δέ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ
ὁρμᾶτ' ἐσσυμένοιο· δόλῳ δ' ἄρα θέλγεν Ἀχαιούς·
καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἱέμενόν περ
μειλιχίοις μάλα πολλὰ παραυδήσας ἐπέεσσι·
δείδιε γὰρ μὴ δή σφιν ἐτώσια πάντα γένηται·

„ἴσχεο νῦν, Μενέλαε, χολούμενος· οὐ γὰρ ἔοικε
κουριδίην παράκοιτιν ἐναιρέμεν, ἧς πέρι πολλὰ
ἄλγε' ἀνέτλημεν Πριάμῳ κακὰ μητιόωντες·
οὐ γάρ τοι Ἑλένη πέλει αἰτίη, ὡς σύγ' ἔολπας,
ἀλλὰ Πάρις, ξενίοιο Διὸς καὶ σεῖο τραπέζης
λησάμενος· τῷ καί μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων."

ὣς φάθ'· ὃ δ' αἶψ' ἐπίθησε. θεοὶ δ' ἐρικυδέα Τροίην
κυανέοις νεφέεσσι καλυψάμενοι γοάασκον,
νόσφιν ἐυπλοκάμου Τριτωνίδος ἠδὲ καὶ Ἥρης,

αἳ μέγα κυδιάασκον ἀνὰ φρένας, εὖτ' ἐσίδοντο
περθόμενον κλυτὸν ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὴ ἐύφρων Τριτογένεια
πάμπαν ἄδακρυς ἔην, ἐπειή ῥά οἱ ἔνδοθι νηοῦ
Κασσάνδρην ᾔσχυνεν Ὀιλέος ὄβριμος υἱός,
θυμοῦ τ' ἠδὲ νόοιο βεβλαμμένος· ἣ δέ οἱ αἰνὸν
εἰσοπίσω βάλε πῆμα, καὶ ἀνέρα τίσατο λώβης·
οὐδὲ μὲν ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
καὶ χόλος ἀμφεχύθη· βλοσυρὰς δ' ἔτρεψεν ὀπωπὰς
νηὸν ἐς ὑψόροφον· περὶ δ' ἔβραχε θεῖον ἄγαλμα,
καὶ δάπεδον νηοῖο μέγ' ἔτρεμεν· οὐδ' ὅγε λυγρῆς
λῆγεν ἀτασθαλίης, ἐπεὶ φρένας ἄασε Κύπρις.
πάντῃ δ' ἄλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα
ὑψόθεν· ἀζαλέη δὲ κόνις συνεμίσγετο καπνῷ·
ὦρτο δ' ἄρα κτύπος αἰνὸς * * *
* * * * καίοντο δὲ πάντα

— — — — — —

Ἀντιμάχοιο μέλαθρα· καταίθετο δ' ἄσπετος ἄκρη
Πέργαμον ἀμφ' ἐρατὴν περί θ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος
νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος ἀμφί τε βωμὸν
Ἑρκείου· θάλαμοι δὲ κατεπρήθοντ' ἐρατεινοὶ
υἱωνῶν Πριάμοιο· πόλις δ' ἀμαθύνετο πᾶσα.
Τρῶες δ' οἳ μὲν παισὶν ὕπ' Ἀργείων ὀλέκοντο,
οἳ δ' ὑπὸ λευγαλέου τε πυρὸς σφετέρων τε μελάθρων,
ἔνθα σφιν καὶ μοῖρα κακὴ καὶ τύμβος ἐτύχθη,
ἄλλοι δὲ ξιφέεσσιν ἑὸν διὰ λαιμὸν ἔλασσαν
πῦρ ἅμα δυσμενέεσσιν ἐπὶ προθύροισιν ἰδόντες,
οἳ δ' ἄρ' ὁμῶς τεκέεσσι κατακτείναντες ἄκοιτιν
κάππεσον ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκῃ·
καί ῥά τις οἰόμενος δηίων ἑκὰς ἔμμεν' αὐτὴν
ἔκποθεν Ἡφαίστοιο θοῶς ἀνὰ κάλπιν ἀείρας
ὥρμηνεν πονέεσθαι ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ παραφθὰς

Ἀργείων τις ἔτυψεν ὑπ' ἔγχεϊ καί οἱ ὄλεσσε
θυμὸν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρημένον· ἤριπε δ' εἴσω
δώματος· ἀμφὶ δέ οἱ κενεὴ περικάππεσε κάλπις·
ἄλλῳ δ' αὖ φεύγοντι διὰ μεγάροιο μεσόδμη
ἔμπεσε καιομένη, ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺς ὄλεθρος.
πολλαὶ δ' αὖτε γυναῖκες ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
ἐσσύμεναι μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώματι παίδων,
οὓς λίπον ἐν λεχέεσσιν· ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσσὶν ἰοῦσαι
παισὶν ὁμῶς ἀπόλοντο δόμων ἐφύπερθε πεσόντων.
ἵπποι δ' αὖτε κύνες τε δι' ἄστεος ἐπτοίηντο
φεύγοντες στυγεροῖο πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
στεῖβον ἀποκταμένους, ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες
αἰὲν ἐπερρώοντο· βοὴ δ' ἀμφίαχεν ἄστυ·
καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλογὸς ἐσσυμένοιο

— — — — — —

φθεγγομένου· τοὺς δ' ἔνδον ἀμείλιχος Αἶσα δάμασσεν·
ἄλλον δ' ἄλλα κέλευθα φέρον στονόεντος ὀλέθρου.
φλὸξ δ' ἄρ' ἐς ἠέρα δῖαν ἀνέγρετο· πέπτατο δ' αἴγλη
ἄσπετος· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων ὁρόωντο
μέχρις ἐπ' Ἰδαίων ὀρέων ὑψηλὰ κάρηνα
Θρηικίης τε Σάμοιο καὶ ἀγχιάλου Τενέδοιο·
καί τις ἁλὸς κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἔκφατο μῦθον·
„ἤνυσαν Ἀργεῖοι κρατερόφρονες ἄσπετον ἔργον
πολλὰ μάλ' ἀμφ' Ἑλένης ἑλικοβλεφάροιο καμόντες,
πᾶσα δ' ἄρ' ἡ τὸ πάροιθε πανόλβιος ἐν πυρὶ Τροίη
καίεται· οὐδὲ θεῶν τις ἐελδομένοισιν ἄμυνε·
πάντα γὰρ ἄσχετος Αἶσα βροτῶν ἐπιδέρκεται ἔργα·
καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πολλὰ καὶ οὐκ ἀρίδηλα γεγῶτα
κυδήεντα τίθησι, τὰ δ' ὑψόθι μείον' ἔθηκε·
πολλάκι δ' ἐξ ἀγαθοῖο πέλει κακόν, ἐκ δὲ κακοῖο
ἐσθλὸν ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βιότοιο."
ὣς ἄρ' ἔφη μερόπων τις ἀπόπροθεν ἄσπετον αἴγλην

εἰσορόων· στονόεσσα δ' ἔτ' ἄμφεχε Τρῶας ὀϊζύς·
Ἀργεῖοι δ' ἀνὰ ἄστυ κυδοίμεον, ἠύτ' ἀῆται
λάβροι ἀπείρονα πόντον ὀρινόμενοι κλονέουσιν,
ὁππότ' ἄρ' ἀντιπέρηθε δυσαέος Ἀρκτούροιο
βηλὸν ἐς ἀστερόεντα θυτήριον ἀντέλλῃσιν
ἐς νότον ἠερόεντα τετραμμένον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες ἀμαλδύνοντ' ἐνὶ πόντῳ
ὀρνυμένων ἀνέμων· τοῖς εἴκελοι υἷες Ἀχαιῶν
πόρθεον Ἴλιον αἰπύ· τὸ δ' ἐν πυρὶ καίετο πολλῷ·
ἠύτ' ὄρος λασίῃσιν ἄδην καταειμένον ὕλῃς
ἐσσυμένως καίηται ὑπαὶ πυρὸς ὀρνυμένοιο
ἐξ ἀνέμων, δολιχαὶ δὲ περιβρομέουσι κολῶναι,
τῷ δ' ἄρα λευγαλέως ἐνιτείρεται ἄγρια πάντα
Ἡφαίστοιο βίῃφι περιστρεφθέντα καθ' ὕλην·
ὣς Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν· οὐδέ τις αὐτοὺς
ῥύετ' ἐπουρανίων· περὶ γὰρ λίνα πάντοθε Μοῖραι
μακρὰ περιστήσαντο, τά περ βροτὸς οὔποτ' ἄλυξε.
καὶ τότε Δημοφόωντι μενεπτολέμῳ τ' Ἀκάμαντι
Θησῆος μεγάλοιο δι' ἄστεος ἤντετο μήτηρ
καίπερ * * * * *
* ἐελδομένη· μακάρων δέ τις ἡγεμόνευεν,
ὅς μιν ἄγεν κείνοισι καταντίον· ἣ δ' ἀλάλυκτο
φεύγουσ' ἐκ πολέμοιο καὶ ἐκ πυρός· οἱ δ' ἐσιδόντες
αἴγλῃ ἐν Ἡφαίστοιο δέμας μέγεθός τε γυναικός,
αὐτὴν ἔμμεν ἔφαντο θεηγενέος Πριάμοιο
ἀντιθέην παράκοιτιν· ἄφαρ δέ οἱ ἐμμεμαῶτες
χεῖρας ἐπερρίψαντο, λιλαιόμενοί μιν ἄγεσθαι
ἐς Δαναούς· ἣ δ' αἰνὸν ἀναστενάχουσα μετηύδα·
„μή νύ με, κύδιμα τέκνα φιλοπτολέμων Ἀργείων,
δήιον ὣς ἐρύοντες ἑὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθε·
οὐ γὰρ Τρωιάδων γένος εὔχομαι, ἀλλά μοι ἐσθλὸν
αἷμα πέλει Δαναῶν μάλ' ἐυκλεές, οὕνεκα Πιτθεὺς

γείνατό μ' ἐν Τροιζῆνι, γάμῳ δ' ἐδνώσατο δῖος
Αἰγεύς, ἐκ δ' ἄρ' ἐμεῖο κλυτὸς πάις ἔπλετο Θησεύς·
ἀλλά με, πρὸς μεγάλοιο Διός, τερπνῶν τε τοκήων,
εἰ ἐτεὸν Θησῆος ἀμύμονος ἐνθάδ' ἵκοντο
υἷες ἅμ' Ἀτρείδῃσι, φίλοις παίδεσσιν ἐκείνου
δεῖξατ' ἐελδομένοισι κατὰ στρατόν, οὕσπερ ὀίω
ὔμμιν ὁμήλικας ἔμμεν· ἀναπνεύσει δέ μευ ἦτορ,
ἢν κείνους ζώοντας ἴδω καὶ ἀριστέας ἄμφω.“
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀίοντες ἑοῦ μνήσαντο τοκῆος,
ἀμφ' Ἑλένης ὅσ' ἔρεξε, καὶ ὡς διέπερσαν Ἀφίδνας
κοῦροι ἐριγδούποιο Διὸς πάρος, ὁππότ' ἄρ' αὐτοὺς
ὑσμίνης ἀπάνευθεν ἀπεκρύψαντο τιθῆναι
νηπιάχους ἔτ' ἐόντας· ἀνεμνήσαντο δ' ἀγαυῆς
Αἴθρης, ὅσσ' ἐμόγησε δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ,
ἄμφω ὁμῶς ἑκυρή τε καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα
ἀντιθέης Ἑλένης· σὺν δ' ἀμφασίῃ κεχάροντο·
Δημοφόων δέ μιν ἠὺς ἐελδομένην προσέειπε·
„σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδὲς ἐέλδωρ
αὐτίκ', ἐπεί ῥα δέδορκας ἀμύμονος υἱέος υἷας
ἡμέας, οἵ σε φίλῃς συναειράμενοι παλάμῃσιν
οἴσομεν ἐς νῆας, καὶ ἐς Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
ἄξομεν ἀσπασίως, ὅθι περ πάρος ἐμβασίλευες.“
ὣς φάμενον μεγάλοιο πατρὸς προσπτύξατο μήτηρ
χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα, κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους
καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα γένειά τε λαχνήεντα·
ὣς δ' αὔτως Ἀκάμαντα κύσεν, περὶ δέ σφισι δάκρυ
ἡδὺ κατὰ βλεφάροιιν ἐχεύατο μυρομένοισιν·
ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοῖο μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
λαοὶ φημίξωσι μόρον, τὸν δ' ἔκποθεν υἷες
ὕστερον ἀθρήσαντες ἐς οἰκία νοστήσαντα
κλαίουσιν μάλα τερπνόν· ὃ δ' ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς
μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐπωμαδόν, ἀμφὶ δὲ δῶμα

ἡδὺ κινυρομένων γοερὴ περιπέπτατ' ἰωή·
ὣς τῶν μυρομένων λαρὸς γόος ἀμφιδεδήει.
καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτήτοιο θύγατρα
Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι
εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα·
τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθε
ῥῆξεν ἀπειρεσίην· ἣ δ' ἐννεσίῃσι θεοῖο
κούρην δέξατο δῖαν ἔσω κοίλοιο βερέθρου,
Ἰλίου ὀλλυμένης, ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ἑὸν δέμας ἀμφικαλύψαι
ἀχλύι καὶ νεφέεσσιν ἀκηχεμένην *
* * * * * χορὸν ἄλλων
Πληιάδων, αἵ δή οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν·
ἀλλ' αἳ μὲν μογεροῖσιν ἐπόψιαι ἀνθρώποισιν
ἰλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανόν· ἣ δ' ἄρα μούνη
κεύθεται αἰὲν ἄιστος, ἐπεί ῥά οἱ υἱέος ἐσθλοῦ
Δαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὕπατος χραίσμησεν ἀπ' αἰθέρος, οὕνεκα Μοίραις
εἴκει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀθανάτων τάχ' ἔρεξεν ἑὸς νόος, ἠὲ καὶ οὐκί.
Ἀργεῖοι δ' ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ὄρινον.

ΚΟΙΝΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΘ ΟΜΗΡΟΝ
ΛΟΓΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΣ.

Καὶ τότ᾽ ἀπ᾽ ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ἠὼς
οὐρανὸν εἰσανόρουσε· χάος δ᾽ ὑπεδέξατο νύκτα·
οἳ δὲ βίῃ Τροίην εὐερκέα δῃώσαντο
Ἀργεῖοι, καὶ κτῆσιν ἀπείρονα ληίσσαντο,
χειμάρροις ποταμοῖσιν ἐοικότες, οἵτε φέρονται
ἐξ ὀρέων καναχηδὸν ὀρινομένου ὑετοῖο,
πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ καὶ ὁππόσα φύετ᾽ ὄρεσφιν
αὐτοῖς σὺν πρώνεσσιν ἔσω φορέουσι θαλάσσης·
ὣς Δαναοὶ πέρσαντες ὑπαὶ πυρὶ Τρώιον ἄστυ
κτήματα πάντα φέρεσκον ἐυσκάρθμους ἐπὶ νῆας·
σὺν δ᾽ ἄρα Τρωιάδας καταγίνεον ἄλλοθεν ἄλλας,
τὰς μὲν ἔτ᾽ ἀδμῆτας καὶ νηίδας οἷο γάμοιο,
τὰς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπ᾽ αἰζηοῖσι νέον φιλότητι δαμείσας,
ἄλλας δ᾽ αὖ πολιοπλοκάμους, ἑτέρας δ᾽ ἄρ᾽ ἐκείνων
ὁπλοτέρας, ὧν παῖδας ἀπειρύσσαντ᾽ ἀπὸ μαζῶν
ὑστάτιον χείλεσσι γλάγος περιμαιμώωντας.
τοῖσιν δὴ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
ἦγεν ἑὴν παράκοιτιν ἀπ᾽ ἄστεος αἰθομένοιο,
ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔχεν δέ ἑ χάρμα καὶ αἰδώς·
Κασσάνδρην δ᾽ ἄγε δῖαν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων,
Ἀνδρομάχην δ᾽ Ἀχιλῆος ἐὺς πάις· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
εἷλκε βίῃ Ἑκάβην· τῆς δ᾽ ἀθρόα δάκρυ᾽ ἀπ᾽ ὄσσων
πίδακος ὣς ἐχέοντο· περιτρομέεσκε δὲ γυῖα,
καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ, δεδάικτο δὲ χαίτας

κράατος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ' ἐπεπέπτατο πολλή,
τήν που ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἄδην κατεχεύατο χερσὶν
ὀλλυμένου Πριάμοιο καὶ ἄστεος αἰθομένοιο·
καί ῥα μέγα στονάχιζεν, ὅτ' ἄμφεχε δούλιον ἦμαρ
μὰψ ἀεκαζομένην. ἕτερος δ' ἑτέρην γοόωσαν
ἦγεν Τρωιάδων σφετέρας ἐπὶ νῆας ἀνάγκῃ·
αἳ δ' ἀδινὸν γοόωσαι ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι,
νηπιάχοις ἅμα παισὶ κινυρόμεναι μάλα λυγρῶς·
ὡς δ' ὁπότ' ἀργιόδουσιν ὁμῶς συσὶ νήπια τέκνα
σταθμοῦ ἀπὸ προτέροιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
ἀνέρες ἐγρομένῳ ὑπὸ χείματι, τοὶ δ' ἀλεγεινὸν
μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν·
ὣς Τρωαὶ Δαναοῖσιν ὑπ' ἐστενάχοντο δαμεῖσαι·
ἴσην δ' αὖ καὶ ἄνασσα φέρεν καὶ δμωὶς ἀνάγκην.
    ἀλλ' οὐ μὰν Ἑλένην γόος ἄμφεχεν· ἀλλά οἱ αἰδὼς
ὄμμασι κυανέοισιν ἐφίζανε, καί οἱ ὕπερθε
καλὰς ἀμφερύθηνε παρηίδας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή ἑ κιοῦσαν
κυανέας ἐπὶ νῆας ἀεικίσσωνται Ἀχαιοί·
τοὕνεχ' ὑποτρομέουσα φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ·
καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ἐφύπερθε καλύπτρῃ
ἕσπετο νισσομένοιο κατ' ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο
αἰδοῖ πορφύρουσα παρήιον, ἠύτε Κύπρις,
εὖτέ μιν Οὐρανίωνες ἐν ἀγκοίνῃσιν Ἄρηος
ἀμφαδὸν εἰσενόησαν ἑὸν λέχος αἰσχύνουσαν
δεσμοῖς ἐν θαμινοῖσι δαήμονος Ἡφαίστοιο,
τοῖς ἔνι κεῖτ' ἀχέουσα περὶ φρεσὶν αἰδομένη τε
ἰλαδὸν ἀγρομένων μακάρων γένος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἥφαιστον· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτεω
ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι ἐπ' αἴσχεϊ θηλυτέρῃσι·
τῇ Ἑλένη εἰκυῖα δέμας καὶ ἀκήρατον αἰδῶ
ἤιε σὺν Τρῳῇσι δορυκτήτοισι καὶ αὐτὴ

νῆας ἔπ' Ἀργείων εὐήρεας· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον ἀθρήσαντες ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ἀγλαΐην καὶ κάλλος ἐπήρατον· οὐδέ τις ἔτλη
κείνην οὔτε κρυφηδὸν ἐπεσβολίῃσι χαλέψαι,
οὔτ' οὖν ἀμφαδίην, ἀλλ' ὡς θεὸν εἰσορόωντο
ἀσπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη·
ὡς δ' ὅτ' ἀλωομένοισι δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
πατρὶς ἑὴ μετὰ δηρὸν ἀποιχομένοισι φανείη,
οἳ δὲ καὶ ἐκ πόντοιο καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες
πάτρῃ χεῖρ' ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῷ·
ὣς Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
μνῆστις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος οὐδὲ κυδοιμοῦ·
τοῖον γὰρ Κυθέρεια νόον ποιήσατο πάντων,
ἦρα φέρουσ' Ἑλένῃ ἑλικώπιδι καὶ Διὶ πατρί.
καὶ τότ' ἄρ', ὡς ἐνόησε φίλον δεδαϊγμένον ἄστυ
Ξάνθος, ἔθ' αἱματόεντος ἀναπνείων ὀρυμαγδοῦ,
μύρετο σὺν Νύμφῃσιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ
ἔκποθε καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόληα·
ὡς δ' ὅτε λήιον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα
τυτθὰ διατμήξῃ, στάχυας δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ
ῥιπῇ ὑπ' ἀργαλέῃ, καλάμη δ' ἄρα χεύατ' ἔραζε
μαψιδίη, καρποῖο κατ' οὔδεος ὀλλυμένοιο
λευγαλέως, λυγρῷ δὲ πέλει μέγα πένθος ἄνακτι·
ὣς ἄρα καὶ Ξάνθοιο περὶ φρένας ἤλυθεν ἄλγος
Ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν ὀιζὺς
ἀθάνατόν περ ἐόντα· μακρὴ δ' ἀμφέστενεν Ἴδη
καὶ Σιμόεις· μύροντο δ' ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
Ἰδαῖοι Πριάμοιο πόλιν περικωκύοντες.
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
μέλποντες νίκης ἐρικυδέος ὄβριμον ἀλκήν,
ἄλλοτε δὲ ζάθεον μακάρων γένος ἠδὲ καὶ αὐτῶν
θυμὸν τολμήεντα καὶ ἄφθιτον ἔργον Ἐπειοῦ·

μολπὴ δ' οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος, εὖτε κολοιῶν
κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ' εὔδιον ἦμαρ ἵκηται
χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ' ἄρα νήνεμος αἰθήρ·
ὣς τῶν πὰρ νήεσσι μέγ' ἔνδοθι γηθομένων κῆρ
* * * * * *

ἀθάνατοι τέρποντο κατ' οὐρανόν, ὅσσοι ἀρωγοὶ
ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπτολέμων Ἀργείων·
ἄλλοι δ' αὖ χαλέπαινον, ὅσοι Τρώεσσιν ἄμυνον,
δερκόμενοι Πριάμοιο καταιθόμενον πτολίεθρον·
ἀλλ' οὐ μὰν ὑπὲρ Αἶσαν ἐελδόμενοί περ ἀμύνειν
ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
ῥηιδίως δύνατ' Αἶσαν ἀπωσέμεν, ὃς περὶ πάντων
ἀθανάτων σθένος ἐστί, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται.
Ἀργεῖοι δ' ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες
καῖον ὁμῶς σχίζῃσι, καὶ ἐσσύμενοι περὶ βωμοὺς
λείβεσκον μέθυ λαρὸν ἐπ' αἰθομένῃσι θυηλῇς,
ἦρα θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἤνυσαν ἔργον·
πολλὰ δ' ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέι κυδαίνεσκον
πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππος·
θαύμαζον δὲ Σίνωνα περικλυτόν, οὕνεχ' ὑπέτλη
λώβην δυσμενέων πολυκηδέα· καί ῥά ἑ πάντες
μολπῇ καὶ γεράεσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον·
ὃς δ' ἄρ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθεε τλήμονι θυμῷ
νίκῃ ἔπ' Ἀργείων, σφετέρῃ δ' οὐκ ἄχνυτο λώβῃ·
ἀνέρι γὰρ πινυτῷ καὶ ἐπίφρονι πολλὸν ἄμεινον
κῦδος καὶ χρυσοῖο καὶ εἴδεος ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἐσθλῶν, ὁππόσα τ' ἐστὶ καὶ ἔσσεται ἀνθρώποισιν·
οἳ δ' ἄρα πὰρ νήεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες
δόρπεον ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐνέποντες·
„ἠνύσαμεν πολέμοιο μακροῦ τέλος· ἠράμεθ' εὐρὺ
κῦδος ὁμῶς δηίοισι μέγα πτολίεθρον ἑλόντες·
ἀλλά, Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνευσον."

ὣς ἔφαν· ἀλλ' οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἔνευσε·
τοῖς δέ τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος * *
* * * * οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
εὐνομίης ἐτράποντο καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς·
ὃς δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄειδεν,
λαοὶ ὅπως συνάγερθεν ἐς Αὐλίδος ἱερὸν οὖδας,
ἠδ' ὡς Πηλείδαο μέγα σθένος ἀκαμάτοιο
δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόληας,
ἕνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὅσσα τ' ἔρεξε
Τήλεφον ἀμφὶς ἄνακτα καὶ ὄβριμον Ἠετίωνα,
ὡς δὲ Κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον, ἠδ' ὅσ' Ἀχαιοὶ
μαρνάμενοι κατὰ μῆνιν Ἀχιλλέος ἔργα κάμοντο,
Ἕκτορα δ' ὡς εἴρυσσεν ἑῆς περὶ τείχεα πάτρης,
ὥς θ' ἕλε Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὥς τ' ἐδάμασσεν
υἱέα Τιθωνοῖο, καὶ ὡς κτάνε καρτερὸς Αἴας
Γλαῦκον ἐυμμελίην, ἠδ' ὡς ἐρικυδέα φῶτα
Εὐρύπυλον κατέπεφνε θοοῦ πάις Αἰακίδαο,
ὡς δὲ Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήταο βέλεμνα,
ἠδ' ὁπόσοι δολόεντος ἐσήλυθον ἔνδοθεν ἵππου
ἀνέρες, ὥς τε πόληα θεηγενέος Πριάμοιο
πέρσαντες δαίνυντο κακῶν ἀπὸ νόσφι κυδοιμῶν.
ἄλλα δ' ἄρ' ἄλλος ἄειδεν, ὅ τι φρεσὶν ᾗσι μενοίνα.
ἀλλ' ὅτε δαινυμένοισι μέσον περιτέλλετο νυκτός,
δὴ τότε που δόρποιο καὶ ἀκρήτοιο πότοιο
παυσάμενοι πάντες λαθικηδέα κοῖτον ἕλοντο·
χθιζὸν γὰρ καμάτοιο μένος κατεδάμνατο πάντας·
τῷ καὶ παννύχιοι λελιημένοι εἰλαπινάζειν
παύσανθ', οὕνεκεν ὕπνος ἄδην ἀέκοντας ἔρυκεν·
ἄλλη δ' ἄλλος ἴαυεν· ὃ δ' ἐν κλισίῃσιν ἑῇσιν
Ἀτρείδης ὀάριζε μετ' ἠυκόμοιο γυναικός·
οὐ γάρ πω κείνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὕπνος ἔπιπτεν,

ἀλλὰ Κύπρις πεπότητο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιοῦ
λέκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ' ἀπὸ νόσφι βάλωνται·
πρώτη δ' αὖθ' Ἑλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
„μή νύ μοι, ὦ Μενέλαε, χόλον ποτιβάλλεο θυμῷ·
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σέο δῶμα καὶ εὐνήν,
ἀλλά μ' Ἀλεξάνδροιο βίη καὶ Τρώιοι υἷες
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος ἀνηρείψαντο κιόντες,
καί μ' ἄμοτον μεμαυῖαν ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι
ἢ βρόχῳ ἀργαλέῳ ἢ καὶ ξίφεϊ στονόεντι
εἶργον ἐνὶ μεγάροισι παρηγορέοντες ἔπεσσι
σεῦ ἕνεκ' ἀχνυμένην καὶ τηλυγέτοιο θυγατρός·
τῆς νύ σε πρός τε γάμου πολυγηθέος ἠδὲ σεῦ αὐτοῦ
λίσσομαι, ἀμφ' ἐμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνίης.“
ὣς φαμένην προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
„μηκέτι νῦν μέμνησ', ἀλλ' ἴσχέμεν ἄλγεα θυμῷ·
ἀλλὰ τὰ μέν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἐέργοι
λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ' ἔργων.“
ὣς φάτο· τὴν δ' ἕλε χάρμα, δέος δ' ἐξέσσυτο θυμοῦ·
ἔλπετο γὰρ παύσασθαι ἀνιηροῖο χόλοιο
ὃν πόσιν· ἀμφὶ δέ μιν βάλε πήχεε· καί σφιν ἅμ' ἄμφω
δάκρυ κατὰ βλεφάροιιν ἐλείβετο ἡδὺ γοώντων·
ἀσπασίως δ' ἄρα τώγε παρ' ἀλλήλοισι κλιθέντε
σφωιτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο·
ὡς δ' ὅτε που κισσός τε καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλωνται
ἀλλήλοις περὶ πρέμνα, τὰ δ' οὔποτε ἴς ἀνέμοιο
σφῶν ἄπο νόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει· ὣς ἄρα τώγε
ἀλλήλοις συνέχοντο λιλαιόμενοι φιλότητος.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπήλυθεν ὕπνος ἀπήμων,
δὴ τότ' Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς οὗ υἱέος, οἷος ἔην περ
ζωὸς ἐών, ὅτε Τρωσὶν ἄχος πέλε, χάρμα δ' Ἀχαιοῖς·
κύσσε δέ οἱ δειρὴν καὶ φάεα μαρμαίροντα

ἀσπασίως· καὶ τοῖα παρηγορέων προσέειπε·
„χαῖρε, τέκος, καὶ μήτι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν
εἵνεκ' ἐμεῖο θανόντος, ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
ἤδη ὁμέστιός εἰμι· σὺ δ' ἴσχεο τειρόμενος κῆρ
ἀμφ' ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἄδην ἐμὸν ἔνθεο θυμῷ·
αἰεὶ δ' Ἀργείων πρόμος ἵστασο μηδενὶ εἴκων
ἠνορέῃ· ἀγορῇ δὲ παλαιοτέροισι βροτοῖσι
πείθεο· καὶ νύ σε πάντες ἐύφρονα μυθήσονται.
τῖε δ' ἀμύμονας ἄνδρας, ὅσοις νόος ἔμπεδός ἐστιν·
ἐσθλῷ γὰρ φίλος ἐσθλὸς ἀνήρ, χαλεπῷ δ' ἀλεγεινός.
ἢν δ' ἀγαθὸν φρονέῃς, ἀγαθῶν καὶ τεύξεαι ἔργων·
κεῖνος δ' οὔποτ' ἀνὴρ Ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν,
ᾧτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
πρέμνον δύσβατόν ἐστι, μακρὸν δέ οἱ ἄχρις ἐπ' αἴθρην
ὄζοι ἀνηέξηνθ'· ὁπόσοισι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ
καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται
εἰς Ἀρετῆς ἀναβάντες ἐυστεφάνου κλυτὸν ἔρνος·
ἀλλ' ἄγε, κύδιμος ἔσσο, καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμῃσι
μήτ' ἐπὶ πήματι πάγχυ δαΐζεο θυμὸν ἀνίῃ,
μήτ' ἐσθλῷ μέγα χαῖρε· νόος δέ τοι ἤπιος ἔστω
ἔς τε φίλους ἑτάρους ἔς θ' υἱέας ἔς τε γυναῖκας
μνωομένῳ κατὰ θυμόν, ὅτι σχεδὸν ἀνθρώποισιν
οὐλομένοιο μόροιο πύλαι καὶ δώματα νεκρῶν·
ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοίιον ἄνθεσι ποίης,
ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι· τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
τοὔνεκα μείλιχος ἔσσο. καὶ Ἀργείοισιν ἔνισπε,
Ἀτρείδῃ δὲ μάλιστ' Ἀγαμέμνονι, εἴ γέ τι θυμῷ
μέμνηνθ', ὅσσ' ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόληα,
ἠδ' ὅσα ληισάμην, πρὶν Τρώιον οὖδας ἱκέσθαι,
τῷ μοι νῦν κατὰ θυμὸν ἐελδομένῳ περὶ πάντων
ληίδος ἐκ Πριάμοιο Πολυξείνην εὔπεπλον
* * * * * *

ὄφρα θοῶς ῥέξωσιν, ἐπεί σφισι χώομαι ἔμπης
μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάρος Βρισηΐδος· ἀμφὶ δ' ἄρ' οἶδμα
κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ' ἐπὶ χείματι χεῖμα,
ὄφρα καταφθινύθοντες ἀτασθαλίῃσιν ἑῇσι
μίμνωσ' ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ χρόνον, εἰσόκ' ἔμοιγε
λοιβὰς ἀμφιχέωνται ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
αὐτὴν δ', εἴ κ' ἐθέλωσιν, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸν ἕλωνται,
κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν οὔτι μεγαίρω."
ὣς εἰπὼν ἀπόρουσε θοῇ ἐναλίγκιος αὔρῃ·
αἶψα δ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον κίεν, ἧχι τέτυκται
οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη τ' ἄνοδός τε
ἀθανάτοις μακάρεσσιν· ὃ δ', ὁππότε μιν λίπεν ὕπνος,
μνήσατο πατρὸς ἑοῖο· νόος δέ οἱ ηὺς ἰάνθη.
ἀλλ' ὅτ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν Ἠριγένεια
νύκτα διασκεδάσασα, φάνη δ' ἄρα γαῖα καὶ αἰθήρ,
δὴ τότ' Ἀχαιῶν υἷες ἀπὲκ λεχέων ἀνόρουσαν
ἱέμενοι νόστοιο· νέας δ' ἐς βένθεα πόντου
εἷλκον καγχαλόωντες ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ ἄρ' αὐτοὺς
ἐσσυμένους κατέρυκεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός,
εἰς ἀγορήν τ' ἐκάλεσσε καὶ ἔκφατο πατρὸς ἐφετμήν·
„κέκλυτέ μευ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων,
πατρὸς ἐφημοσύνην ἐρικυδέος, ἥν μοι ἔνισπε
χθιζὸς ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας ὑπνώοντι·
φῆ γὰρ ἀειγενέεσσι μετέμμεναι ἀθανάτοισιν·
ἠνώγει δ' ὑμέας τε καὶ Ἀτρείδην βασιλῆα,
ὄφρα οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περικαλλὲς ἄροισθε
τύμβον ἐπ' εὐρώεντα Πολυξείνην εὔπεπλον·
καί μιν ἔφη ῥέξαντας ἀπόπροθι ταρχύσασθαι·
εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν,
ἠπείλει κατὰ πόντον ἐναντία κύματ' ἀείρας
λαὸν ὁμῶς νήεσσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξειν."
ὣς φαμένου πείθοντο, καὶ ὡς θεῷ εὐχετόωντο·

καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέξετο κῦμα θυέλλῃ
εὐρύτερον καὶ μᾶλλον ἐπήτριμον, ἢ πάρος ἦεν,
μαινομένου ἀνέμοιο· μέγας δ' ὀρθύνετο πόντος
χερσὶ Ποσειδάωνος· ὃ γὰρ κρατερῷ Ἀχιλῆι
ἦρα φέρεν· πᾶσαι δὲ θοῶς ἐνόρουσαν ἄελλαι
ἐς πέλαγος· Δαναοὶ δὲ μέγ' εὐχόμενοι Ἀχιλῆι
πάντες ὁμῶς μάλα τοῖα πρὸς ἀλλήλους ὀάριζον·
„ἀτρεκέως γενεὴ μεγάλου Διὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·
τῷ καὶ νῦν θεός ἐστι, καὶ εἰ πάρος ἔσκε μεθ' ἡμῖν·
οὐ γὰρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἄμβροτος αἰών.“
ὣς φάμενοι ποτὶ τύμβον Ἀχιλλέος ἀπονέοντο·
τὴν δ' ἄγον, ἠύτε πόρτιν ἐς ἀθανάτοιο θυηλὰς
μητρὸς ἀπειρύσσαντες ἐνὶ ξυλόχοισι βοτῆρες,
ἣ δ' ἄρα μακρὰ βοῶσα κινύρεται ἀχνυμένη κῆρ·
ὣς τῆμος Πριάμοιο πάις περικωκύεσκε
δυσμενέων ἐν χερσίν· ἄδην δέ οἱ ἔκχυτο δάκρυ·
ὡς δ' ὁπότε βριαρῷ ὑπὸ χέρματι καρπὸς ἐλαίης
οὔπω χειμερίῃσι μελαινόμενος ψεκάδεσσι
χεύῃ πολλὸν ἄλειφα, περιτρίζωσι δὲ μακρὰ
ἄρμεν' ὑπὸ σπάρτοισι βιαζομένων αἰζηῶν·
ὣς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρὸς
ἑλκομένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος
αἰνὸν ὁμῶς στοναχῇσι κατὰ βλεφάρων ῥέε δάκρυ,
καί οἱ κόλπος ἔνερθεν ἐπλήθετο· δεύετο δὲ χρὼς
ἀτρεκέως ἀτάλαντος ἐυκτεάνῳ ἐλέφαντι.
καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθεσι κύντερον ἄλγος
τλήμονος ἐς κραδίην Ἑκάβης πέσεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
μνήσατ' ὀιζυροῖο καὶ ἀλγινόεντος ὀνείρου,
τόν ῥ' ἴδεν ὑπνώουσα παροιχομένῃ ἐνὶ νυκτί·
ἦ γὰρ ὀίετο τύμβον ἔπ' ἀντιθέου Ἀχιλῆος
ἑστάμεναι γοόωσα· κόμαι δέ οἱ ἄχρις ἔπ' οὖδας
ἐκ κεφαλῆς ἐκέχυντο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν

ἔρρεε φοίνιον αἷμα ποτὶ χθόνα, δεῦε δὲ σῆμα·
τοῦ πέρι δειμαίνουσα καὶ ὀσσομένη μέγα πῆμα
οἰκτρὸν ἀνοιμώζεσκε, γόῳ δ' ἐπὶ μακρὸν ἀΰτει·
εὖτε κύων προπάροιθε κινυρομένη μεγάροιο
μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησι, νέον σφαραγεῦσα γάλακτι,
τῆς ἄπο νήπια τέκνα, πάρος φάος εἰσοράασθαι,
νόσφι βάλωσιν ἄνακτες ἕλωρ ἔμεν οἰωνοῖσιν,
ἣ δ' ὁτὲ μὲν θ' ὑλακῇσι κινύρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὠρυθμῷ, στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀυτή·
ὣς Ἑκάβη γοόωσα μέγ' ἴαχεν ἀμφὶ θυγατρί·
„ὤ μοι ἐγώ, τί νυ πρῶτα, τί δ' ὕστατον ἀχνυμένη κῆρ
κωκύσω πολέεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν,
υἱέας ἢ πόσιν αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίελπτα παθόντας,
ἢ πόλιν ἠὲ θύγατρας ἀεικέας, ἢ ἐμὸν αὐτῆς
ἦμαρ ἀναγκαῖον καὶ δούλιον; οὕνεκα Κῆρες
σμερδαλέαι πολέεσσί μ' ἐνειλήσαντο κακοῖσι·
τέκνον ἐμόν, σοὶ δ' αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίελπτα καὶ αὐτῇ
ἄλγε' ἐπεκλώσαντο· γάμου δ' ἄπο νόσφι βάλοντο
ἐγγὺς ἐόνθ' Ὑμέναιον, ἐπεκρήναντο δ' ὄλεθρον
ἄσχετον ἀργαλέον τε καὶ οὐ φατόν· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
καὶ νέκυς ἡμετέρῳ ἔτ' ἰαίνεται αἵματι θυμόν·
ὥς μ' ὄφελον μετὰ σεῖο, φίλον τέκος, ἤματι τῷδε
γαῖα χανοῦσα κάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι."
ὣς φαμένης ἄλληκτα κατὰ βλεφάροιιν ἔχυντο
δάκρυα· λευγαλέον γὰρ ἔχεν μετὰ πένθεσι πένθος·
οἳ δ' ὅτ' ἔβαν ποτὶ τύμβον Ἀχιλλῆος ζαθέοιο,
δὴ τότε οἱ φίλος υἱὸς ἐρυσσάμενος θοὸν ἄορ
σκαιῇ μὲν κούρην κατερήτυε, δεξιτερῇ δὲ
τύμβῳ ἐπιψαύων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
„κλῦθι, πάτερ, σέο παιδὸς ἐπευχομένοιο καὶ ἄλλων
Ἀργείων, μηδ' ἄμμιν ἔτ' ἀργαλέως χαλέπαινε·
ἤδη γάρ τοι πάντα τελέσσομεν, ὅσσα μενοινᾷς

σῇσιν ἐνὶ πραπίδεσσι· σὺ δ' ἵλαος ἄμμι γένοιο,
τεύξας εὐχομένοισι θοῶς θυμηδέα νόστον.“
ὣς εἰπὼν κούρης διὰ λοίγιον ἤλασεν ἄορ
λευκανίης· τὴν δ' αἶψα λίπεν πολυήρατος αἰὼν
οἰκτρὸν ἀνοιμώξασαν ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο·
καί ῥ' ἣ μὲν πρηνὴς χαμάδις πέσε· τῆς δ' ὑπὸ δειρῇ
φοινίχθη πέρι πάντα, χιὼν ὥς, ἥτ' ἐν ὄρεσσιν
ἢ συὸς ἢ ἄρκτοιο κατουταμένης ὑπ' ἄκοντι
αἵματι πορφυρόεντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὕπερθεν.
Ἀργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρεσθαι
ἐς δόμον ἀντιθέου Ἀντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
κεῖνος ἐνὶ Τρώεσσιν ἑῷ πάρος υἱέι δίῳ
Εὐρυμάχῳ ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν·
ὃς δ' ἐπεὶ οὖν τάρχυσε κλυτὴν Πριάμοιο θύγατρα
ἐγγὺς ἑοῖο δόμοιο, παραὶ Γανυμήδεος ἱρὸν
* * * * * *

δώματα καὶ νηοῖο καταντίον Ἀτρυτώνης·
δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
σμερδαλέη, καὶ χεῦμα κατεπρήυνε γαλήνη.
οἳ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
μέλποντες μακάρων ἱερὸν γένος ἠδ' Ἀχιλῆα·
αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο βοῶν ἀπὸ μῆρα ταμόντες
ἀθανάτοις· ἐρατὴ δὲ θυηπολίη πέλε πάντῃ·
οἳ δέ που ἀργυρέοισι καὶ ἐν χρυσέοισι κυπέλλοις
πῖνον ἀφυσσάμενοι λαρὸν μέθυ· γήθεε δέ σφι
θυμὸς ἐελδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι·
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπε·
„κλῦτε, φίλοι, πολέμοιο μακρὴν προφυγόντες ὁμοκλήν,
ὄφρα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
ἤδη γὰρ νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη·
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ που Ἀχιλλέος ὄβριμον ἦτορ

παύσατ' ὀιζυροῖο χόλου, κατέρυξε δὲ κῦμα
ὄβριμον Ἐννοσίγαιος, ἐπιπνείουσι δ' ἀῆται
μείλιχοι, οὐδ' ἔτι κῦμα κορύσσεται· ἀλλ' ἄγε νῆας
εἰς ἁλὸς οἶδμ' ἐρύσαντες ἀναμνησώμεθα νόστου."
ὣς φάτ' ἐελδομένοις· οἳ δ' ἐς πλόον ἐντύνοντο·
ἔνθα τέρας θνητὸν ἐπιχθονίοισι φαάνθη,
οὕνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο
ἐκ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων γένετ'· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον ἀγρόμενοι· τῆς δ' ἄψεα λάινα πάντα
θῆκε θεός, μέγα θαῦμα καὶ ἐσσομένοισι βροτοῖσι·
καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίῃσιν Ἀχαιοὶ
νηὸς ἐπ' ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ἑλλησπόντου·
καρπαλίμως δ' ἄρα νῆας ἔσω ἁλὸς εἰρύσσαντες
κτήματα πάντ' ἐβάλονθ', ὁπόσ' Ἴλιον εἰσανιόντες
ληίσσαντο πάροιθε περικτίονας δαμάσαντες,
ἠδ' ὁπόσ' ἐξ αὐτῆς ἄγον Ἰλίου, οἷσι μάλιστα
γήθεον, οὕνεκ' ἔσαν μάλα μυρία· τοῖς δ' ἅμα πολλαὶ
ληιάδες συνέποντο μάλ' ἀχνύμεναι κατὰ θυμόν·
αὐτοὶ δ' ἐντὸς ἵκοντο νεῶν. ἀλλ' οὔ σφισι Κάλχας
ἕσπετ' ἐπειγομένοισιν ἔσω ἁλός, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Ἀργείους κατέρυκε· Καφηρίσι γὰρ περὶ πέτρῃς
δείδιεν αἰνὸν ὄλεθρον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσιν·
οἳ δέ οἱ οὔτι πίθοντο· παρήπαφε γὰρ νόον ἀνδρῶν
Αἶσα κακή· μοῦνος δὲ θεοπροπίας εὖ εἰδὼς
Ἀμφίλοχος, θοὸς υἱὸς ἀμύμονος Ἀμφιαράου,
μίμνεν ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
αἴσιμον ἀμφοτέροισιν, ἑῆς ἀπὸ τηλόθι γαίης
Παμφύλων Κιλίκων τε ποτὶ πτολίεθρα νέεσθαι.
ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
νηῶν πείσματ' ἔλυσαν ἀπὸ χθονὸς ἠδὲ καὶ εὐνὰς
ἐσσυμένως ἀνάειραν· ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος
σπερχομένων· νῆες δὲ περικλύζοντο θαλάσσῃ·

ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πολλὰ περὶ πρώρῃσιν ἔκειντο
ἔντε' ἀποκταμένων· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
μυρί' ἀπῃώρηντο· κατεστέψαντο δὲ νῆας
καὶ κεφαλὰς καὶ δοῦρα καὶ ἀσπίδας, οἷσι μάχοντο
ἀντία δυσμενέων· ἀπὸ δὲ πρώρηθεν ἄνακτες
εἰς ἅλα κυανέην λεῖβον μέθυ, πολλὰ θεοῖσιν
εὐχόμενοι μακάρεσσιν ἀκηδέα νόστον ὀπάσσαι·
εὐχωλαὶ δ' ἀνέμοισι μίγεν καὶ ἀπόπροθι νηῶν
μαψιδίως νεφέεσσι καὶ ἠέρι συμφορέοντο.
αἳ δ' ἄρα παπταίνεσκον ἐς Ἴλιον ἀχνύμεναι κῆρ
ληιάδες· καὶ πολλὰ κινυρόμεναι γοάασκον
κρύβδην Ἀργείων, μέγ' ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχουσαι·
καί ῥ' αἳ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἳ δὲ μέτωπα
*　　*　　*　　*　　αἳ δ' ἑὰ τέκνα
ἄμφεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ' οὔπω δούλιον ἦμαρ
ἔστενον, οὐδὲ πάτρης ἐπὶ πήμασιν, ἀλλ' ἐπὶ μαζῷ
θυμὸν ἔχον· κηδέων γὰρ ἀπόπροθι νήπιον ἦτορ·
πάσῃσιν δ' ἐλέλυντο κόμαι καὶ στήθεα λυγρὰ
ἀμφ' ὀνύχεσσι δέδρυπτο· παρειῇσιν δ' ἔπι δάκρυ
αὐαλέον περίκειτο, κατείβετο δ' ἄλλ' ἐφύπερθε
πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων· δέρκοντο δὲ τλήμονα πάτρην
αἰθομένην ἔτι πάγχυ, πολὺν δ' ἀνὰ καπνὸν ἰόντα·
ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην περικυδέα παπταίνουσαι
πᾶσαί μιν θηεῦντο, θεοπροπίης ἀλεγεινῆς
μνωόμεναι· ἣ δέ σφιν ἐπεγγελάασκε γοώσαις,
καίπερ ἀκηχεμένη στυγεροῖς ἐπὶ πήμασι πάτρης.
Τρώων δ' ὅσσοι ἄλυξαν ἀνηλέος ἐκ πολέμοιο,
ἀγρόμενοι κατὰ ἄστυ περὶ νέκυας πονέοντο
θαπτέμεναι μεμαῶτες· ἄγεν δ' ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον
Ἀντήνωρ· αὐτὴν δὲ πυρὴν πολέεσσι τίθεντο.
Ἀργεῖοι δ' ἄλληκτον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες
ἄλλοτε μὲν κώπῃσι διέπρησσον μέλαν ὕδωρ,

ἄλλοτε δ' ἱστία νηυσὶ μεμαότες ἐντύνοντο
ἐσσυμένως· ὀπίσω δὲ θοῶς ἀπελείπετο πᾶσα
Δαρδανίη καὶ τύμβος Ἀχιλλέος· οἳ δ' ἀνὰ θυμὸν
καίπερ ἰαινόμενοι κταμένων μνησθέντες ἑταίρων
ἀργαλέως ἀκάχοντο καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν
* * * * * *
εἰσέβαλον· ἣ δέ σφιν ἐφαίνετο τηλόθι νηῶν
χαζομένη· τοὶ δ' αἶψα παρ' ἀγχιάλοιο φέροντο
ῥηγμῖνας Τενέδοιο· παρημείβοντο δὲ Χρῦσαν
καὶ Φοίβου Σμινθῆος ἕδος ζαθέοιό τε Κίλλης·
Λέσβος δ' ἠνεμόεσσ' ἀνεφαίνετο· κάμπτετο δ' ἄκρη
ἐσσυμένως Λεκτοῖο, τόθι ῥίον ὕστατον Ἴδης·
λαίφεα δὲ πρησθέντα περίαχεν· ἀμφὶ δὲ πρώραις
ἔβραχεν οἶδμα κελαινόν· ἐπεσκιόωντο δὲ μακρὰ
κύματα· λευκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι.
καί νύ κεν Ἀργεῖοι κίον Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
πάντες ἁλὸς κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρα σφι
κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέσησεν Ἀθήνη·
καί ῥ' ὁπότ' Εὐβοίης σχεδὸν ἤλυθον ἠνεμοέσσης,
δὴ τότε μητιόωσα βαρὺν καὶ ἀνηλέα πότμον
ἀμφὶ Λοκρῶν βασιλῆι καὶ ἄσχετον ἀσχαλόωσα
Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη φάτο μῦθον
ἀθανάτων ἀπάνευθε· χόλον δέ οἱ οὐ χάδε θυμός·
„Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανόωνται
ἀνέρες, οὐκ ἀλέγοντες ἀνὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτοῦ,
οὔτ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ τίσις οὐκέτ' ὀπηδεῖ
ἀνδράσι λευγαλέοισι, κακοῦ δ' ἄρα πολλάκις ἐσθλὸς
συμφέρετ' ἄλγεσι μᾶλλον, ἔχει δ' ἄλληκτον ὀιζύν·
τοὔνεκ' ἄρ' οὔτε δίκην τις ἔθ' ἅζεται, οὐδέ τις αἰδὼς
ἔστι παρ' ἀνθρώποισιν. . ἔγωγε μὲν οὔτ' ἐν Ὀλύμπῳ
ἔσσομαι, οὔτ' ἔτι σεῖο κεκλήσομαι, εἰ μὴ Ἀχαιῶν
τίσομ' ἀτασθαλίην, ἐπειή νύ μοι ἔνδοθεν ἦτορ

* * * ἐπεί ῥά μοι ἔνδοθι νηοῦ
υἱὸς Ὀιλῆος μέγ' ἐνήλιτεν, οὐδ' ἐλέαιρε
Κασσάνδρην ὀρέγουσαν ἀκηδέας εἰς ἐμὲ χεῖρας
πολλάκις, οὐδ' ὅγ' ἔδεισεν ἐμὸν μένος, οὐδέ τι θυμῷ
ᾐδέσατ' ἀθανάτην, ἀλλ' ἄσχετον ἔργον ἔρεξε·
τῷ νύ μοι ἀμβροσίῃσι περὶ φρεσὶ μή τι μεγήρῃς
ῥέξαι, ὅπως μοι θυμὸς ἐέλδεται, ὄφρα καὶ ἄλλοι
αἰζηοὶ τρομέωσι θεῶν ἀρίδηλον ὁμοκλήν."
ὣς φαμένην προσέειπε πατὴρ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν·
„ὦ τέκος, οὔτι ἔγωγ' ἀνθίσταμαι εἵνεκ' Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ καὶ ἔντεα πάντα, τά μοι πάρος ἦρα φέροντες
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν ἐτεκτήναντο Κύκλωπες,
δώσω ἐελδομένῃ· σὺ δὲ σῷ κρατερόφρονι θυμῷ
αὐτὴ χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρινον."
ὣς εἰπὼν στεροπήν τε θοὴν ὀλοόν τε κεραυνὸν
καὶ βροντὴν στονόεσσαν ἀταρβέος ἀγχόθι κούρης
θήκατο· τῆς δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦριν ἐδύσατο παμφανόωσαν,
ἄρρηκτον, βριαρήν τε, καὶ ἀθανάτοισιν ἀγητήν·
ἐν γάρ οἱ πεπόνητο κάρη βλοσυροῖο Μεδούσης
σμερδαλέον· κρατεροὶ δὲ καὶ ἀκαμάτου πυρὸς ὁρμὴν
λάβρον ἀποπνείοντες ἔσαν καθύπερθε δράκοντες·
ἔβραχε δ' αἰγὶς ἅπασα περὶ στήθεσσιν ἀνάσσης,
οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθήρ·
λάζετο δ' ἔντεα πατρός, ἅπερ θεὸς οὔτις ἀείρει
νόσφι Διὸς μεγάλοιο· τίναξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον·
σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε καὶ ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε·
νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα·
Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων ἐπετέρπετο· κίνυτο δ' εὐρὺς
οὐρανὸς ἀμφὶ πόδεσσι θεῆς· περὶ δ' ἔβραχεν αἰθήρ,
ὡς Διὸς ἀκαμάτοιο ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῶτος·
ἣ δ' ἄφαρ ἠερόεντος ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι

οὐρανόθεν προέηκεν ἐς Αἰόλον ἄμβροτον Ἶριν,
ὄφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ
* * * * * ἰάλλῃ
ἐλθέμεναι κραναοῖο Καφηρέος, ἔνθεν Ἀχαιῶν
* * * * * *
νωλεμέως χριμφθέντας, ἀνοιδῆναί τε θάλασσαν,
λευγαλέῃς ῥιπῇσι μεμηνότας· ἣ δ' αἴουσα
ἐσσυμένως οἴμησε περιγναμφθεῖσα νέφεσσι·
φαίης κεν πῦρ ἔμμεν ἅμ' ἠέρι καὶ μέλαν ὕδωρ·
ἵκετο δ' Αἰολίην, ἀνέμων ὅθι λάβρον ἀέντων
ἄντρα πέλει στυφελῇσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρῃσι,
κοῖλα καὶ ἠχήεντα· δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται
Αἰόλου Ἱπποτάδαο· κίχεν δέ μιν ἔνδον ἐόντα
σύν τ' ἀλόχῳ καὶ παισὶ δυώδεκα· καί οἱ ἔειπεν,
ὁππόσ' Ἀθηναίη Δαναῶν ἐπεμήδετο νόστῳ·
αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀπίθησε, μολὼν δ' ἔκτοσθε μελάθρων
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσιν ὄρος μέγα τύψε τριαίνῃ,
ἔνθ' ἄνεμοι κελαδεινὰ δυσηχέες ηὐλίζοντο
ἐν κενεῷ κευθμῶνι· περίαχε δ' αἰὲν ἰωὴ
βρυχομένη ἀλεγεινά· βίῃ δ' ἔρρηξε κολώνην·
οἱ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμνὴν
λαίλαπα συμφορέοντας ἀήμεναι, ὄφρ' ἀλεγεινὸν
ὀρνυμένης ἁλὸς οἶδμα Καφηρέος ἄκρα καλύψῃ·
οἱ δὲ θοῶς ὤρνυντο, πάρος βασιλῆος ἀκοῦσαι
πᾶν ἔπος· ἐσσυμένοισι δ' ἐπεστενάχιζε θάλασσα
ἄσχετον· ἠλιβάτοισι δ' ἐοικότα κύματ' ὄρεσσιν
ἄλλοθεν ἄλλα φέροντο· κατεκλάσθη δ' ἄρ' Ἀχαιῶν
θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἄλλοτε μέν που
ὑψηλὸν φέρε κῦμα δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
οἷα κατὰ κρημνοῖο κυλινδομένας φορέεσκε
βυσσὸν ἐς ἠερόεντα· βίῃ δέ τις ἄσχετος αἰεὶ
ψάμμον ἀναβλύζεσκε διοιγομένοιο κλύδωνος·

οἳ δ' ἄρ' ἀμηχανίῃ βεβολημένοι οὔτ' ἐπ' ἐρετμῷ
χεῖρα βαλεῖν ἐδύναντο τεθηπότες, οὔτ' ἄρα λαίφη
ἔσθενον ἀμφὶ κέρα λελιημένοι εἰρύσσασθαι
ῥηγνύμεν' ἐξ ἀνέμων, οὐδ' ἔμπαλιν ἰθύνασθαι
ἐς πλόον· ἀργαλέαι γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι·
οὐδὲ κυβερνήτῃσι πέλεν μένος εἰσέτι νηῶν
χερσὶν ἐπισταμένῃσι θοῶς οἰήια νωμᾶν·
πάντα γὰρ ἄλλυδις ἄλλα κακαὶ διέχευαν ἄελλαι·
οὐδέ τις ἐλπωρὴ βιότου πέλεν, οὕνεκ' ἐρεμνὴ
νὺξ ἅμα καὶ μέγα χεῖμα καὶ ἀθανάτων χόλος αἰνὸς
ὦρτο· Ποσειδάων γὰρ ἀνηλέα πόντον ὄρινεν,
ἦρα κασιγνήτοιο φέρων ἐρικυδέι κούρῃ,
ἥ ῥα καὶ αὐτὴ ὕπερθεν ἀμείλιχα μαιμώωσα
θῦνε μετ' ἀστεροπῇσιν· ἐπέκτυπε δ' οὐρανόθεν Ζεὺς
κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἑὸν τέκος, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
νῆσοί τ' ἤπειροί τε κατεκλύζοντο θαλάσσῃ
Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν, ἧχι μάλιστα
τεῦχεν ἀμειλίκτοισιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγεα δαίμων
Ἀργείοις. στοναχὴ δὲ καὶ οἰμωγὴ κατὰ νῆας
ἔπλετ' ἀπολλυμένων· κανάχιζε δὲ δούρατα νηῶν
ἀγνυμένων· αἳ γάρ ῥα συνωχαδὸν ἀλλήλῃσιν
αἰὲν ἐπερρήγνυντο· πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει·
καί ῥ' οἳ μὲν κώπῃσιν ἀπωσέμεναι μεμαῶτες
νῆας ἐπεσσυμένας αὐτοῖς ἅμα δούρασι λυγροὶ
κάππεσον ἐς μέγα βένθος, ἀμειλίκτῳ δ' ὑπὸ πότμῳ
κάτθανον, οὕνεκ' ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
νηῶν δούρατα μακρά· συνηλοίηντο δὲ πάντων
σώματα λευγαλέως· οἳ δ' ἐν νήεσσι πεσόντες
κεῖντο καταφθιμένοισιν ἐοικότες· οἳ δ' ὑπ' ἀνάγκης
νήχοντ' ἀμφιπεσόντες ἐυξέστοισιν ἐρετμοῖς·
ἄλλοι δ' αὖ σανίδεσσιν ἐπέπλεον· ἔβραχε δ' ἅλμη
βυσσόθεν, ὥστε θάλασσαν ἰδ' οὐρανὸν ἠδὲ καὶ αἶαν

φαίνεσθ᾽ ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα.
ἣ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ἀτρυτώνη
οὔτι καταισχύνεσκε βίην πατρός· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αἰθὴρ
ἴαχεν· ἣ δ᾽ Αἴαντι χόλον καὶ πῆμα φέρουσα
ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν, ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλῃ
ἐσκέδασεν διὰ τυτθά· περίαχε δ᾽ αἶα καὶ αἰθήρ·
ἐκλύσθη δ᾽ ἄρα πᾶσα περίδρομος ἀμφιτρίτη·
οἳ δ᾽ ἔκτοσθε νεὸς πέσον ἀθρόοι· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτοὺς
κύματα μακρὰ φέροντο· περὶ στεροπῆσι δ᾽ ἀνάσσης
αἴγλη μαρμαίρεσκε διὰ κνέφας ἀίσσουσα·
οἳ δ᾽ ἄποτον λάπτοντες ἁλὸς πολυηχέος ἅλμην
θυμὸν ἀποπνείοντες ὑπὲρ πόντοιο φέροντο·
ληιάσιν δ᾽ ἄρα χάρμα καὶ ὀλλυμένῃσι τέτυκτο·
καί ῥ᾽ αἳ μὲν κατέδυσαν ἔσω ἁλὸς ἀμφιβαλοῦσαι
χεῖρας ἑοῖς τεκέεσσι δυσάμμοροι· αἳ δ᾽ ἀλεγεινὰ
δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας, οἷς ἅμα λυγραὶ
σπεῦδον ἀποφθίσασθαι ἑῆς ἀντάξια λώβης,
τινύμεναι Δαναούς· ἣ δ᾽ ὑψόθεν εἰσορόωσα
τέρπεθ᾽ ἑὸν κατὰ θυμὸν ἀγαυὴ Τριτογένεια.
Αἴας δ᾽ ἄλλοτε μὲν περινήχετο δούρατι νηός,
ἄλλοτε δ᾽ αὖ χείρεσσι διήνυεν ἁλμυρὰ βένθη
ἀκαμάτῳ Τιτῆνι βίην ὑπέροπλον ἐοικώς·
σχίζετο δ᾽ ἁλμυρὸν οἶδμα περὶ κρατερῇσι χέρεσσιν
ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· θεοὶ δέ μιν εἰσορόωντες
ἠνορέην καὶ κάρτος ἐθάμβεον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
ἄλλοτε μὲν φορέεσκε πελώριον ἠύτ᾽ ἐπ᾽ ἄκρην
οὔρεος ὑψηλοῖο δι᾽ ἠέρος, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ὑψόθεν οἷα φάραγξιν ἐνέκρυφεν· οὐδ᾽ ὅγε χεῖρας
κάμνε πολυτλήτους· πολλοί γε μὲν ἔνθα καὶ ἔνθα
σβεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοί·
οὔπω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
κούρη ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα,

πρὶν τλῆναι κακὰ πολλὰ καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογῆσαι·
τοὔνεκά μιν κατὰ βένθος ἐδάμνατο δηρὸν ὀϊζὺς
πάντοθε τειρόμενον· περὶ γὰρ κακὰ μυρία Κῆρες
ἀνδρὶ περιστήσαντο· μένος δ' ἐνέπνευσεν ἀνάγκη·
φῆ δέ, καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἓν ἵκωνται
χωόμενοι καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι θάλασσαν,
ἐκφυγέειν· ἀλλ' οὔτι θεῶν ὑπάλυξεν ὁμοκλήν·
δὴ γάρ οἱ νεμέσησεν ὑπέρβιος Ἐννοσίγαιος,
εὖτέ μιν εἰσενόησεν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης
Γυραίης, καί οἱ μέγ' ἐχώσατο· σὺν δ' ἐτίναξε
πόντον ὁμῶς καὶ γαῖαν ἀπείριτον· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κρημνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος· αἳ δ' ἀλεγεινὸν
θεινόμεναι ῥηγμῖνες ἐπέβραχον οἴδματι λάβρῳ
χωομένοιο ἄνακτος· ἀπέσχισε δ' εἰς ἅλα πέτρον
εὐρέα, τοῦπερ ἐκεῖνος ἑῆς ἐπεμαίετο χερσί·
καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένου μάλα δηρὸν
χεῖρες ἀπεδρύφθησαν, ὑπέδραμε δ' αἷμ' ὀνύχεσσι·
μορμῦρον δέ οἱ αἰὲν ὀρινομένου περὶ κῦμα
ἀφρὸς ἄδην λεύκαινε κάρη λάσιόν τε γένειον·
καὶ νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
ῥήξας γαῖαν ἔνερθεν ἐπιπροέηκε κολώνην
* * * * * *

εὖτε πάρος μεγάλοιο κατ' Ἐγκελάδοιο δαΐφρων
Παλλὰς ἀειραμένη Σικελὴν ἐπικάββαλε νῆσον,
ἣ ῥ' ἔτι καίεται αἰὲν ὑπ' ἀκαμάτοιο Γίγαντος
αἰθαλόεν πνείοντος ἔσω χθονός· ὣς ἄρα Λοκρῶν
ἀμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη
ὑψόθεν ἐξεριποῦσα· βάρυνε δὲ καρτερὸν ἄνδρα·
ἀμφὶ δέ μιν θανάτοιο μέλας ἐπιχήσατ' ὄλεθρος
γαίῃ ὁμῶς δμηθέντα καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ.
ὣς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα φέροντο,
οἳ μὲν ἄρ' ἐν νήεσσι τεθηπότες, οἳ δὲ πεσόντες

ἔκτοσθεν νηῶν· ὀλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
αἳ μὲν γὰρ φορέοντ' ἐπικάρσιαι εἰν ἁλὶ νῆες,
ἄλλαι δ' ἀνστρέψασαι ἄνω τρόπιν· ὧν δέ που ἱστοὶ
ἐκ κεράων ἐάγησαν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω·
τῶν δὲ διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σκεδάσαντο θύελλαι·
αἳ δὲ καὶ ἐς μέγα βένθος ὑποβρύχιαι κατέδυσαν
ὄμβρου ἐπιβρίσαντος ἀπείρονος, οὐδ' ὑπέμειναν
λάβρον ὁμῶς ἀνέμοισι θαλάσσης καὶ Διὸς ὕδωρ
μισγόμενον· ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθὴρ
συνεχές· ἣ δ' ὑπένερθεν ἐμαίνετο δῖα θάλασσα·
καί τις ἔφη· „τάχα τοῖον ἐπέχραεν ἀνδράσι χεῖμα,
ὁππότε Δευκαλίωνος ἀθέσφατος ὑετὸς ἦλθε,
ποντώθη δ' ἄρα γαῖα, βυθὸς δ' ἐπεχεύατο πάντη.“
ὣς ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις ἐνὶ φρεσὶ χεῖμα τεθηπὼς
λευγαλέον· πολλοὶ δὲ κατέφθιθεν· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
πλήθεθ' ἁλὸς μέγα χεῦμα, περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
ἠιόνες· πολέας γὰρ ἀπέπτυσε κῦμ' ἐπὶ χέρσον·
ἀμφὶ δὲ νήια δοῦρα βαρύβρομον ἀμφιτρίτην
πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε· μέσον δ' ἀνεφαίνετο κῦμα.
ἄλλοι δ' ἄλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἳ μὲν ἀν' εὐρὺ
πόντον ὀρινομένης ἁλὸς ἄσχετον, οἳ δ' ἐνὶ πέτρῃς
ἄξαντες πέρι νῆας ὀϊζυρῶς ἀπόλοντο
Ναυπλίου ἐννεσίῃσιν· ὃ γὰρ κοτέων μάλα παιδὸς
χείματος ὀρνυμένοιο καὶ ὀλλυμένων Ἀργείων
καίπερ ἀκηχέμενος μέγ' ἐγήθεεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
δῶκε τίσιν θεὸς αἶψα, καὶ ἔδρακεν ἐχθρὸν ὅμιλον
τειρόμενον κατὰ βένθος· ἑῷ δ' ἄρα πολλὰ τοκῆι
εὔχεθ' ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι·
τοῦ δὲ Ποσειδάων μάλα μὲν κλύεν — —
— — — — ἄλλα δὲ πόντου
ἂψ μέλαν οἶδμα φέρεσκεν· ὃ δ' ἁψάμενος χερὶ πεύκην
αἰθομένην ἀνάειρε· δόλῳ δ' ἐπέλασσεν Ἀχαιούς,

ἐλπομένους εὔορμον ἕδος λιμένων ἀφικέσθαι·
αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῇσι δάμησαν
αὐτῇς σὺν νήεσσι· κακῷ δ' ἔπι κύντερον ἄλγος
τλῆσαν ἀνιηρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς
νυκτὶ θοῇ· παῦροι δὲ φύγον μόρον, οὔστ' ἐσάωσεν
ἢ θεὸς ἢ δαίμων τις ἐπίρροθος. αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄλλοτε μὲν θυμῷ μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄχνυτ' Ὀδυσσῆος πινυτόφρονος, οὕνεκ' ἔμελλε
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ Ποσειδάωνος ὁμοκλῇ,
ὅς ῥα τότ' ἀκαμάτῃσι περὶ φρεσὶ πάγχυ μεγαίρων
τείχεσι καὶ πύργοισιν ἐυσθενέων Ἀργείων,
οὓς ἔκαμον Τρώων στυγερῆς ἔμεν ἄλκαρ αὐτῆς,
ἐσσυμένως μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμμυρε θάλασσαν,
ὅσση ἀπ' Εὐξείνοιο κατέρχεται Ἑλλήσποντον,
καί μιν ἐπ' ἠιόνας Τροίης βάλεν· ὗε δ' ὕπερθε
Ζεὺς ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέι Ἐννοσιγαίῳ·
οὐ μὴν οὐδ' Ἑκάεργος ἄτερ καμάτοιο τέτυκτο,
ἀλλ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων μάλα πάντα ῥέεθρα
εἰς ἕνα χῶρον ἄγεσκε, κατέκλυσε δ' ἔργον Ἀχαιῶν·
* * * * * *

καὶ τόσση δὲ θάλασσα καὶ εἰσέτι * *
* * * * *κελάδοντες*
χείμαρροί τ' ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ,
τοὺς μέλαν οἶδμ' ἀνέεργε πολυστόνου Ἀμφιτρίτης
πόντον ἐπελθέμεναι, πρὶν τείχεα πάντ' ἀμαθῦναι
ἀργαλέως Δαναῶν· αὐτὸς δ' ἄρα γαῖαν ἔνερθε
ῥῆξε Ποσειδάων, ἀνὰ δ' ἔβλυσεν ἄσπετον ὕδωρ
ἰλύν τε ψάμαθόν τε· βίῃ δ' ἐλέλιξε κραταιῇ
Σίγεον· ἠιόνες δὲ μέγ' ἔβραχον· ἐκ δὲ θεμέθλων
Δαρδανίη * * * * *
* *καὶ ἄιστον ὑποβρύχιόν τ' ἐκαλύφθη*
ἕρκος ἀπειρέσιον, κατεδύσατο δ' ἔνδοθι γαίης

μακρὰ διισταμένης· ψάμαθος δ' ἔτι φαίνετο μούνη
χασσαμένου πόντοιο, καὶ ἐκ θινῶν ἐριδούπων

* * * * * *

νόσφιν ἀπ' αἰγιαλοῖο κατεκτάθη· ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀθανάτων ἐτέλεσσε κακὸς νόος· οἳ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι πλώεσκον, ὅσους διὰ χεῖμα κέδασσεν·
ἄλλῃ δ' ἄλλος ἵκανεν, ὅπῃ θεὸς ἦγεν ἕκαστον,
ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

INDEX NOMINUM.

Z.

Π.

Υ.

Φ.

Lege 3, 610 *Ἀξιὸς*. 8, 300. 11. 91 *Λύκωνα*. 11, 85 *Λαόδοκον*. 11, 91 *Ἀρχέλοχον*. 12, 311 *Ἕρμον*. 12, 322 *Ἰάλμενος*.

HOMERI CARMINA.

VOL. III.

HYMNI HOMERICI

EX RECENSIONE

AUGUSTI BAUMEISTER.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXX.

HYMNI HOMERICI

ACCEDENTIBUS

PIGRAMMATIS ET BATRACHOMYOMACHIA

HOMERO VULGO ATTRIBUTIS.

EX RECENSIONE

AUGUSTI BAUMEISTER.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXX.

LIPSIAE. TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO.

Qui factum sit, ut inter tot tantosque viros doctos, qui Homericos sese profitentur, ego potissimum accesserim ad recensenda haec carmina, quae si minus ipsius Homeri, tamen Homericae poesi et argumento et dicendi genere habentur proxima, paucis attinet explicare. Nam inde ab illo tempore, quo almam Georgiam Augustam adii, Frid. Guil. Schneidewinum prae ceteris nactus sum moderatorem studiorum prudentissimum et in me benevolentissimum, qui et publicis exercitationibus et sermonibus domesticis miros quosdam (ut ille ait) amores mihi excitavit Homeri, capitis ac fontis Graecarum litterarum, atque ad hunc iterum iterumque tractandum ut me converterem, auctor fuit gravissimus. Et quam disserendo tradidit discipulis monstravitque viam, qua esset in his studiis ingrediendum, eam ipse exemplo praeivit doctrinaeque documenta proposuit luculentissima commentationibus duabus de hymnis Homericis conscriptis (altera inserta Studiis Gottingensibus a. 1847 editis, altera Philologi Vol. III). Cui viro egregie de me merito quantum debere me sentiam quum coram ipso, dum in vivis erat, nunquam dissimulaverim, ne eos quidem qui haec lecturi sint ignorare volui. Sed exacto quadriennio posteaquam spatiis Academiae relictis praeparatoque itinere Graeco accessi ad loca illa cum ipsorum amoenitate conspicua, tum summis rebus per triginta saecula gestis nobilitata, non immemor equidem summi poetae, cujus nullus mons, nullus rivus me non admonebat, et Iliadem memoriter recitavi, quum agrum Trojanum inviserem Achilleumque tumulum adequitarem, et in Aegeo insulas circumvehens Ulixis errores ita relegi, ut non semel ad vesperam unda vento exagitata exemplar quodque ertenebam sale puro conspergeret: *ἀμφὶ δὲ κῦμα στ*[illegible]ant, sed *φύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης*. Sed dum illud s[illegible] versuum

cabam, in quo *quacunque ingredimur*, *in aliqua historia vestigium ponimus*, quum praecipue mansio Athenis esset, omnis humanitatis quasi quadam arce bonarumque artium metropoli, quid mirum, quod nihil antiquius habebam, quam ut vel rerum priscarum memoriam testibus incorruptissimis, inscriptionibus dico, repeterem, vel situm locorum nobilissimorum requirerem, vel fabulas deorum heroumque cum natura regionum arcte conjunctas atque ex illo solo quasi enatas indagarem, vel etiam ex ore plebis Grajae facundiae quanta possem vestigia exciperem, vel denique divina artis antiquae nec usquam renaturae opera quotquot durarunt (eheu! plerumque disjecta barbaroque furore nefarie contusa) intuens admirarer atque aeterna illa qua spirant pulchritudinis specie, quam ad mores formandos ingeniumque excolendum plurimum valere jure semper existimatum est, animum assidua contemplatione imbuerem? Eodem studio quum in Italia complures menses commoratus essem Parisiosque adissem, redux in patriam ubi ratio muneris scholastici quod suscepi ab opportunitate harum rerum altius persequendarum me abduxit, in eum gyrum, qui ad institutionem puerilem proxime pertinet, contrahere me coactus resumsi prisca studia et nescio quo casu in hymnos Homericos delatus, quae antea obiter tetigeram, ea studiosius coepi investigare. Paullo post insperantibus omnibus Schneidewinus decessit, cujus obitus praematurus non solum familiaribus luctum attulit gravissimum, verum litterarum Graecarum studia clade affecit acerbissima. Qui quum dudum haec carmina perpolita in lucem editurum se promisisset, nominisque sui auctoritate effecisset, ut nemo alius ad id negotium accingeretur, spe frustratus librarius honestissimus imparatum ad hoc me invitavit, ut in locum Schneidewini succederem. Ne multa; suscepi rem plenam aleae, non quin alios fortasse multos esse putarem, qui instructiores doctrina multiplici et ingenio ornatiores ad hoc essent venturi, sed quia sperabam hac mea qualicunque unum vel alterum ex his (ut fit) ad rem in melius ndam posse excitari. Neque enim eam mihi sumo m, ut recensionem horum carminum exhibere me solutam et in saeculum duraturam (quod peritis-

simus quisque harum rerum judex ne ab ullo quidem exspectabit); sed intellexi nova quasi fundamenta jacienda esse, in quibus futura aliquando horum carminum recensio possit exstrui. Nam quod in unoquoque antiquo auctore fieri debere nunc omnes consentiunt, ut codicibus diligenter excussis pretioque eorum constituto scriptura primum ad solam fidem et auctoritatem librorum revocetur, deinde conjectura emendetur, id ad hunc diem factum non est in his hymnis, quum neque codices satis accurate essent collati neque quo quisque loco habendus esset constaret. Quod ut tandem recte fieret, Schneidewinus operam impenderat impigerrimam. Ipse contulerat cura diligentissima codicem Moscoviensem, et ab amicitia Henrici Keilii V. Cl. impetraverat, ut is in itinere Italico duorum librorum lectiones primus enotaret, alterius Laurentiani, alterius Ambrosiani. Has collationes posteaquam ex Schneidewini libris comparavi per Ernestum de Leutsch, praeceptorem in me benevolentissimum, tum demum judicare potui, quae via ac ratio textus quem vocant constituendi in his hymnis esset ingredienda. Sed quoniam institutum hujus editionis me non sinit vel omnium librorum afferre lectiones vel eam quam mihi informavi sententiam de scriptura codicum eligenda argumentis et disserendo comprobare, spero me iis qui haec accuratius cupient cognoscere satisfacturum esse editione majori anno proximo, si deus faveat officiique ratio permiserit, proditura. Interea hoc tantum monitum velim falsam esse ac plane evertendam opinionem quae inde a Ruhnkenii temporibus invaluit de praestantia codicis Moscoviensis. Hic enim liber etsi ex fonte puro originem traxit, postea in locis et sanis et corruptis ita inquinatus est interpolationibus molestissimis, ut solus per se nullam fidem mereatur. Summa autem auctoritas tribuenda est Laurentiano, qui menda exhibet plurima, locupletia (ut ita dicam) sincerae scripturae testimonia, vacuus est a correctionibus importuni doctoris. Nam quae ad marginem lectiones ar pictae sunt, eam singularem condicionem habent, ut ne ... ex ingenio provenerint nescio cujus grammatici ne ...ipsi, rori (qui mirus regnat in his rebus) originem debe... νουσιν pluris aestimandae sint quam quae in continu... ...rsus con-

serie leguntur. Id quod imprimis elucet his locis, ubi aut novos aut prorsus commutatos versus suppeditat, quos ego uno excepto loco, ubi causa gravior intercedit, praeferendos vulgatae et in ordinem recipiendos putavi; vide H. Apoll. Pyth. 147 [b], 344, Merc. 288, 366, 563. Idem habet uno loco etiam codex Moscoviensis, H. Merc. 458, 459, ceteri nullo. Omnino igitur tota ratio scripturae constituendae sic definienda est, ut expensis inter se et expletis lectionibus Laurentiani et Moscoviensis reperiamus quid quoque loco a communi horum librorum parente olim fuerit scriptum, reliqui autem qui innotuerunt codices (Ambrosianus, Parisini tres apud Matthiam, editio princeps Florentina, quae codicis instar habenda est), quia neque illos ulla re superant et multis locis correctoris manum sunt experti, in censum non veniant. Deinde vero in locis corruptis et lacunosis utendum est conjectura, quae quam late pateat in his carminibus quibusque finibus regunda sit, difficile est dictu. Nam post tot viros et doctrina et ingenii acumine maxime insignes, qui in hoc genere elaborarunt, Henricum Stephanum, Barnesium, Ruhnkenium, Ilgenium, Matthiam, Hermannum, Vossium, Frankium, Schneidewinum — post horum dico operam diligentissimam etiamnunc restant tot loci aegroti et conclamati, ut medicinam repertum iri omnibus plane desperandum sit. Omitto, quod propter dubiam et obscuram quae est de auctoribus et de aetate horum carminum memoriam multa quae ad dialectum et ad universum genus dicendi pertinent, difficillime dijudicantur; nihil dico de iis dubitationibus, quae nuper exstiterunt de argumentis describendis et de antiquis interpolationibus majorum hymnorum; quae quidem omnia prout apud te constitueris, magnum quoddam ad judicium lectionum valere necesse est. Ego autem quum intelligerem, quam scopuloso difficilique in loco versarer, in hac editione usui quotidiano destinata ita moderandam duxi rationem criticam, ut neque ...rdes omnes et menda librariorum per saecula propagata ess...us venerarer atque intacta relinquerem (asterisco no...t ii loci, quorum medela non erat in promtu, remo... ontextu versus aperte spurii) neque ipse ingenioli ... causa intemperata libidine conjectandi nimio

cum contemptu grassarer adversus codices. Ac si numerum locorum spectes, perraro tantum, id est locis viginti sex, ipse periculum feci conjecturae, nec si quem locum probabiliter emendavi, id magnae mihi laudi postulo tribui. Sin hoc effecero, ut aequis et benevolis harum rerum existimatoribus in aliorum emendationibus aut recipiendis aut rejiciendis recto et circumspecto judicio usus esse, in meis parcus fuisse videar, omnia quae et in votis erant et in facultate mea posita, consecutum me esse profiteor.

Iam ut cognoscant lectores, quae sint cujusque in his rebus, recensum dabo omnium locorum conjectura ut spero sanatorum; qui sunt numero fere ducenti et nonaginta Codices ubi dico aliquam lectionem exhibere, non semper omnes consentientes, sed aut plurimos aut eos tantum de quibus interest scire, imprimis Laurentianum intellectum volo.

I. *Εἰς Ἀπόλλωνα Δήλιον.* Sic Ilgenius inscripsit priorem partem totius hymni qui est in Apollinem. — 3. *ῥά τ'* Hermannus; codd. *ῥά γ'*. — 18. *ἐπ'* Reizius; codd. *ὑπ'*. — 19. *τ' ἄρ* Matthias; codd. *γάρ*. — 26. *Κύνθου* Holstenius; codd. *Κύνθος*. — 30. *τ'* inseruit Hermannus. — 31. *Αἰγίνης* Schneidewinus; codd. *Αἴγινα*. — 32. *Πειρεσίαι* Ruhnkenius; codd. *τ' Εἰρεσίαι*. — 33. *Ἀθόως* Barnesius; codd. *Ἄθως*. — 46. Matthias versum restituit. — 59. Corruptus. — 62. *μεγάλου Κοίοιο* Barnesius; codd. *μεγάλοιο Κρόνοιο*. — 65. *γενοίμην* Stephanus; codd. *γ' ἐροίμην*. — 81. Lacunae signum Hermannus. — 90. *γονῇ* Frankius; codd. *γόνῳ*. — 104. *χρύσεον ἠλέκτροισιν ἐερμένον* ego scripsi; codd. *χρυσείοισι λίνοισιν ἐεργμένον*. — 116. *δὴ τότε τὴν* Ilgenius; codd. *τὴν τότε δή*. — 125. *ἀθανάτοις χείλεσσιν* Xaverius Eble; codd. *ἀθανάτῃσιν χερσίν*. — 133. *ἐπὶ* Matthias; codd. *ἀπό*. — 152. Versum restituerunt Bernardus Martinus et Ilgenius; codd. *οἳ τότ' ἐπαντία σεῖο τ' Ἰάονες*. — 165. *Ἀλλ' ἄγεθ' ἱλήκοι μὲν* Normannus ex Thucyd. III 104; codd. *ἀλλ' ἄγε δὴ Λητὼ μὲν*. — 171. *ὑποκρίνασθ' εὐφήμως* Ruhnkenius ex Thucyd. III 104; codd. *ὑποκρίνασθε ἀφ' ἡμέων*. — 173. Quod scripsi, Hermannus dedit; codd. *τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν ἀοιδαί*. —

II. *Εἰς Ἀπόλλωνα Πύθιον.* In codicibus versus con-

tinuantur nullo spatio interposito. Ruhnkenius hymnos divisit; inscriptionem posuit Ilgenius. — 6. ἔχων τεθυωμένα Barnesius; codd. ἔχων τε θυώδεα. — 30. μνηστῆρσιν B. Martinus, codd. μνηστῆσιν. — 31. ὅππως μνωόμενος Wolfius, codd. ὁππόσ' ἀνωόμενος; Ἀζανίδα Martinus, codd. Ἀζαντίδα. — 33. Exhibui conjecturam Schneidewini, codd. ἢ ἅμα Φόρβαντι Τριόπω γένος, ἢ ἅμ' ἐρευθεῖ. — 35. Post verba οὐ μὴν codd. addunt Τρίοπός γ' ἐνέλιπεν. — Lacunas post 34 et 35 indicarunt Hermannus et Schneidewinus. — 39. Λάκμον ego, codd. Λέκτον; τ' Ἠμαθίην τε Matthias, codd. τ' ἠμαθόεντα; ἠδ' Ἐνιῆνας idem, codd. ἢ μαγνηίδας. — 50. ὕλη Barnesius, codd. ὕλην. — 57. ἄγωσιν Barnesius, codd. ἄγησιν. — 64. πολύπυρον Barnesius, codd. πολύπυργον. — 65. Ἁλίαρτον Martinus, codd. Ἄμαρτον. — 81. οἵ τε Ilgenius, codd. οἱ δέ. — 94. ἀλλ' ἀκέων ego, codd. ἀλλὰ καὶ ὥς. — 103. θείων Hermannus; codd. θύων. — 121. ξεστοῖσιν Ernestius, codd. κτιστοῖσιν. — 131. ἐκ κορυφῆς Barnesius, codd. ἐν κορυφῇ. — 139. Lacunam Matthias instituit. — 147[b]. Hunc versum inserui cum Schneidewino ex margine Laur. — 148. Schneidewinus emendavit ex cod. Mosc. — 150. αἰσχύνασ' Barnesius, codd. αἰσχύνας. — 153. κῆρ Barnesius, codd. περ. — 159. αὐτὰρ ego posui, codd. αὐτοί. — 161. εἴη ὅσον Hermannus, codd. ἢ πόσσον vel πάροσον. — 177. ἢ Wolfius, codd. ὅς. — 186. ζώουσα Ilgenius, codd. ζωοῖσι. — 205. πετραίης προχοῇσιν Ruhnkenius, codd. πέτρῃσι προχυτῆσιν. — 212—219. Ordinem versuum et lacunae signa post 218 dedi ex Hermanni sententia; in codd. post v. 212 sequuntur 216 —218, tum 213—215. 219 sqq. — 216. ἄρ' ὅγ' ὁρμ. Schneidewinus, codd. ἄρα ὁρμ. — 224. ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε Matthias, codd. ἐπεφράσσατο νοῆσαι. — 228. οὐδ' ἕλκον ego, codd. οὐδ' ἕλυον. — 230. ἔπειγε Ruhnkenius, codd. ἔγειρε. — 232. Ἕλος τ', ἔφαλον Matthias, codd. ἀλιστέφανον. — 239. αὖθις Piersonus, codd. ἀμφὶς. — 241. ἑκοῦσα ego, codd. ἔχουσα. — 253. τάχ' ἐφαίνετο Schneidewinus, codd. κατεφαίνετο. — 264. ἶκεν Barnesius, codd. ἧκεν. — 268. Κρισαίων Hermannus, codd. Κρισσαγῶν. — 278. τετιηότε ego, codd. τετιηότες. — 287. Lacunam statuit Hermannus. — 290. ἐγγεγάασιν Ilgenius, codd. ἐκγεγάασιν. — 301. τετιμένοι Hermannus, codd. τετιμένον. — 310. μέλαιναν ἐπ' Matthias, codd. θοὴν ἐπὶ. —

313. δ' post πῦρ addidit Ilgenius. — 329. ὑπὸ Matthias, codd. παρὰ. — 332. περὶ Ernestius, codd. παρὰ. — 343. 344. ἔμελλον — τετιμένοι Piersonus, codd. ἔμελλεν — τετιμένος. — 344. ἄδυτον ζάθεον ex margine Laur., ceteri αὐτοῦ δάπεδον. — 351. corruptus. — 360. δ' εὖ πεφύλαχθε Schneidewinus, codd. δὲ προφύλαχθε. — 361. Verba extrema corrupta; fort. καὶ ἐμὴν ἰθύντε θέμιστα. — 362. εἰ δέ τι Reizius, codd. ἤέ τι. —

III. Εἰς Ἑρμῆν. 17. μεσσημάτιος κιθάριζεν Schneidewinus, codd. μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν. — 25. Damnatus a Ruhnkenio. — 37. ἔχμα Ruhnkenius; codd. αἰχμά. — 38. τότε κεν Hermannus; codd. τότε ἂν. — 41. ἀναπιλήσας Hermannus; codd. ἀναπηλήσας. — 43. περήσῃ Frankius; codd. περήσει. — 44. θαμειαὶ Barnesius; codd. θαμιναί. — 45. αἵ δέ τε ego scripsi, codd. αἳ ὅτε vel ἃς ὅτε. — 48. λιθορρίνοιο Piersonus; codd. διὰ ῥινοῖο. — 52. χεροῖν Schneidewinus; codd. φέρων. — 58. ὡς Ernestius; codd. ὃν. — 76. ἴχνι' Hermannus; codd. ἴχνη. — 77. 78. ego e textu removi. — 79. δ' εὖτ' ἔρριψεν Schneidewinus; codd. δ' αὐτίκ' ἔριψεν. — 84. Verba τὰ — Πιερίηθεν Hermannus uncis inclusit. — 86. Corruptus. — 91. πολυοινήσεις Ilgenius; codd. πολὺ οἰνήσεις. Lacunam indicavit Groddeckius. — 99. 100. ego ejeci. — 103. ἀκμῆτες Ilgenius; codd. ἀδμῆτες. — ἐπ' Schneidewinus; codd. ἐς. — 111. ego ejeci. — 114. φῦσαν Hemsterhusius; codd. φύζαν. — 116. ἐριβρύχους Barnesius; codd. ὑποβρυχίας. — 124. ἐπὶ Barnesius; codd. ἐνὶ. — 125. τὰ μέταζε scripsi ex Schneidewini suspicione (post ab ipso improbata); codd. τάμετ' ἄσσα vel ἅσσα. — 127. χαρμόφρων Stephanus; codd. χαρμοφέρων vel χάρμα φέρων. — 132. ἤδεῖ' Ruhnkenius; codd. ἤδει. — 133. περᾶν Barnesius; codd. πέρην. — 136. φωρῆς Hermannus; codd. φωνῆς. — ἀγείρας Ilgenius; codd. ἀείρας. — 141. ego ejeci. — 152. corruptus. — 157. ἢ σὲ κακὸν τὰ μέταζε J. C. Schmittius; codd. ἤ σε λαβόντα μεταξὺ. — 160. τάλαν Ruhnkenius; codd. πάλιν. — 163. δεδίσκεαι Piersonus; codd. τιτύσκεαι. — 168. ἄλιστοι

λι

Schneidewinus ex cod. Laur.: ἄπαστοι. — 172. τιμῇ Schneidewinus; codd. τιμῆς. — 188. Corruptus. — 211. ἔχον Hermanus; codd. ἔχεν. — 224. κένταυρον λασιαύχενα Schneidewinus; codd. κενταύρου λασιαύχενος. — 238. οὔλη Herman-

nus; codd. ὕλης.—239. Corruptus.—241. φῇ Hermannus; codd. δή.—242. ἐγρήσσων ἐτεόν γε Hermannus; codd. ἄγρης· εἰνέτεόν τε. — 248. ἐμπλείους Ilgenius; codd. ἐκπλείους. — 256. λαβὼν Ilgenius; codd. βαλὼν.—259. ὀλοοῖσι Bothius; codd. ὀλίγοισι.— 262. ἢ Matthias; codd. καὶ.—265. οὔτι Hermannus; codd. οὔτε. — 279. ὀφρῦς Hermannus; codd. ὀφρύσι. — 280. ὑποσχὼν ego; codd. ἀκούων.— 288. Dedi lectionem marginalem cod. Laur.; codd. in textu ἀντήσεις ἀγέλῃσι βοῶν καὶ πώεσι μήλων. — 313. ἐρίδαινον Schneidewinus; codd. ἐρέεινεν. — 316. ἐκδεδαὼς ego scripsi; codd. οὐκ ἀδίκως. — 325. εὐδίῃ ego scripsi; codd. εὐμυλίῃ. — 326. ἀθρόοι Groddeckius; codd. ἄφθιτοι — μετὰ χρυσόθρονον ἠῶ margo Laur.; codd. in textu ποτὶ πτύχας Οὐλύμποιο. — 342. Πύλονδ' Clarkius; codd. πόρονδ'. — 343. ἀγάσσασθαι Ilgenius; codd. ἀγάσσεσθαι.— 346. ἄϊκτος Hermannus; codd. ὅδ' ἐκτὸς. — 357. διαπυρπαλάμησεν Ilgenius; codd. διὰ πῦρ μάλ' ἄμησεν. — 361. ὠμόργαζε Ilgenius; codd. ὠμάρταζε. — 366. Dedi lectionem marginalem Laur., qui pro αὐτίκα praebet αὖ τὸν vel ἄλλον; textus codd. Ἑρμῆς δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ηὔδα. — 380. τὸ δέ τ' Hermanus; codd. τόδε δ'. — 383. ἐπιδώσομαι Barnesius; codd. ἐπιδαίομαι. — 385. που Hermannus; codd. ποτ'. — 400. ἦχι ῥα οἱ Hermannus; codd. ἦχ' οὗ δὴ. — τἄγρευμ' Doederlinus; codd. τὰ χρήματ'. — 406. αὐτὰρ Hermannus; codd. αὐτὸς. — 407. δειμαίνω Stephanus; codd. θαυμαίνω. — 414. ὁ δὲ δὴ Schneidewinus; codd. τότε δὴ. — 415. πύκν' Barnesius; codd. πῦρ. — 416. Lacunae signa ego appinxi.— 418. Lacunam Hermannus indicavit. — 419. μέρος Martinus; codd. μέλος. — 458. μῦθον Ruhnkenius; codd. θυμὸν. — 459. τὸ δ' Hermannus; codd. τόδ'. — 460. κρανέϊνον Ilgenius; codd. κρανάιον. — 472. γὰρ Kaemmerer; codd. παρὰ. — 473. ἐγώ σε πανομφαῖον Hermannus; codd. ἔγωγε παῖδ' ἀφνειὸν. — 478. εὔμολπον Schneidewinus; codd. εὐμόλπει. — 479. ἐπισταμένην Barnesius; codd. ἐπισταμένως. — 482. ὃς γὰρ ἂν Schneidewinus; codd. ὅστις ἂν. — 486. θέλγουσα Schneidewinus; codd. φθέγγουσα. — 488. θρυλλίζοι Ruhnkenius; codd. θρυαλίζοι. — 497. ἔχειν Matthias; codd. ἔχων. — 501. μέρος Martinus; codd. μέλος. — ὑπὸ χειρὸς Schneidewinus; codd. ὑπὸ καλὸν. — 502. ἄειδε Ilgenius; codd. ἄεισε. — 507. καί ῥ' ὁ μὲν Matthias; codd. καὶ τὸ μὲν. —

508. ἐξέτι κείνου Hermannus; codd. ὡς ἔτι καὶ νῦν. — 520. ἔρδειν Hermannus; codd. ἔρδοις. — 526. ἡ σε Schneidewinus; codd. ἐκ δὲ. — 527. ἀνθρώπων Schneidewinus; codd. ἅμα πάντων. — 531. ἐπικραίνουσ' οἴμους Hermannus; codd. ἐπικραίνουσα θεούς. — 552. Θριαὶ Hermannus; codd. Μοῖραι. — 557. ἀλέγιζεν Hermannus; codd. ἀλέγυνεν vel ἀλέγεινει. — 558. ἄλλοτε ἄλλῃ Schneidewinus; codd. ἄλλοτ' ἐπ' αλλῃ. — 563. Margo Laur. γρ. ψεύδονται δ' ἤπειτα δι' ἀλλήλων δενέουσαι, unde ego dedi δονέουσαι. Ejeci versum qui in textu codd. et in editt. adhuc legebatur: πειρῶνται δ' ἤπειτα παρὲξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν. —

IV. *Εἰς Ἀφροδίτην.* 9. ἅδεν Hermannus, codd. εὔαδεν. — 13. σατίνας τε καὶ Ruhnkenius, codd. σατίνα καί. — 52. συνέμιξε Schaeferus, codd. ἀνέμιξε. — 63. ἑδανῷ Ruhnkenius, codd. ἑανῷ. — 72. ἤισαν Ilgenius, codd. ἤεσαν. — 87. ἐΰγνάμπτας ego, codd. ἐπιγναμπτάς. — 103. ἀνδρῶν Schneidewinus, codd. ἄνδρα. — 113. τε inseruit Wolfius. — 116. γε Hermannus, codd. τε. — 132. οὐ μὲν γάρ τε ego, codd. οὐ γάρ τε vel οὐ γάρ τοι. — 136. Hunc versum concinnavit Ruhnkenius ex duobus, qui sunt in plerisque codd., his:

οὔ σφιν ἀεικελίη νύος ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκυῖα.
εἴ τι ἀεικελίη γυνὴ ἔσσομαι, ἠὲ καὶ οὐκί. —

139. Matthias hunc restituit ex varia codicum depravatione. — 173. εὐποιήτου δὲ μελ. Ruhnkenius, codd. εὐποιήτοιο μελ. — 194. τοι δεῖος Hermannus, codd. τοι τι δέος vel τι δέος. — 212. δὲ Wolfius, codd. τε. — 252. στόμα χείσεται Martinus, codd. στοναχήσεται. — 276. κε inseruit Barnesius. — 280. μιν Hermannus, codd. νιν. — 283. τῷ δὲ Hermannus, codd. τῷδε. — 284. φάσθαι Matthias, codd. φασί. — 285. ἔκγονον Barnesius, codd. ἔγγονον. — 290. ὀνόμαινε Hermannus, codd. ὀνόμηνε. —

V. *Εἰς Δήμητραν.* In codice Moscoviensi, qui solus habet hunc hymnum, legitur: τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι εἰς τὴν δήμητραν. — 1. θεὸν Vossius, cod. θεάν. — 10. δέ τε Wyttenbachius, cod. τό τε. — 13. κηώδει δ' ὀδμῇ πᾶς τ' οὐρ. Ruhnkenius, cod. κῶδις τ'. ὀδμῇ πᾶς δ' οὐρ. — 23. Ἔλειαι Ilgenius, cod. ἐλαῖαι. — 37. Lacunam indicavit Hermannus. — 46. οὐδέ οἱ οἰωνῶν τις ἐτήτ. Hermannus, cod. οὔτ' οἰωνῶν τις. τῇ ἐτήτ. — 58. Lacunam indicavit Hermannus. —

85. τιμῇ Schneidewinus, cod. τιμὴν. — 112. δ' inseruit Ruhnkenius. — 115. πιλνᾷ Hermannus, cod. πιλνᾷς. — 119. φίλ', αἵτινες Fonteinius, cod. φίλα, τινες. — 120. οὔ τοι Fonteinius, cod. οὔτι. — 122. μὲν addidit Brunckius. — 128. δ' ἡρτύν. Hermannus, cod. ἐπηρτ. — 134. ἐγγεγ. Ruhnkenius, cod. ἐκγεγ. — 144. διδασκήσαιμι Vossius, cod. διαθήσαιμι. — 162. ἀνώγῃ Matthias, cod. ἀνώγει. — 179. θεὸν Vossius, cod. θεὰν. — 182. Cod. κατ' ἄκρηθεν. — 207. οἵ Matthias, cod. τοι. — 211. ἐπέβη Vossius, cod. ἕνεκεν. — 220. πολυάρητος Ruhnkenius, cod. πολυήρατος. — 221. Ita Hermannus, cod. τόν γε θρέψαιο. — 227. θρέψασθ'· οὔ Vossius, cod. θρέψω· κοὔ. — 228. οὔτε τομαῖον Vossius, cod. οὐθ' ὑποταμνὸν. — 229. οὐλοτόμοιο Vossius, cod. ὑλοτόμοιο. — 336. Codex unum versum exhibet οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων. οὐ θησάμενος. δημήτηρ. Ex conjectura mea, quae intercidisse videntur, reposui. — 256. καὶ ante ἀφράδμ. in codice positum delevit Vossius. — 258. νήκεστον Vossius, cod. μήκιστον. — 263. ἄφθιτος Ruhnkenius; cod. ἄφθιτον. — 267. Ἀθηναίοισι conj. Matthias, cod. ἐν ἀλλήλοισι. — συνάξουσ' Ilgenius, cod. συναυξήσουσι. — Lacunam indicavit Hermannus. — 269. ὄναρ Hermannus; cod. ὀνείαρ. — 280. αὐγῆς Ruhnkenius, cod. αὐτῆς. — 302. ῥ' ἴμεν Wyttenbachius, cod. δ' ἴμεν. — 317. τὸ μεσηγὺ Matthias, cod. μεσσηγὺ (e correctione). — 325. πατὴρ inseruit Hermannus. — 328. κεν ἕλοιτο Hermannus, cod. κ' ἐθέλοιτο. — 337. ὑπὸ Vossius, cod. ἀπὸ. — 344. 345. Dedi emendationem Matthiae; codex habet haec: ἠδ' ἐπ' ἀτλήτων ἔργοις θεῶν μακάρων μητίσετο βουλῇ. — 348. με Wyttenbachius, cod. σε. — 364. δ' ἰοῦσα Ruhnkenius, cod. δ' ἰοῦσα. — 371. Ἅιδης Schneidewinus, cod. αὐτὸς. — Quaecunque inde a v. 387 litteris minoribus exprimenda curavi, ea manu recentiori in codice sunt scripta, in ceteris vestigia primae manus nusquam prorsus evanuerunt. De hac re, in quam Schneidewinus diligentissime investigavit, accuratiora tradam in editione majori. — 402. ὑπὸ Vossius, cod. ἀπὸ. — 404. τίνι σ' ἐξαπ. Ruhnkenius, cod. τιν' ἐξαπ. — 411. αὐτίκ' Frankius, cod. αὐτὰρ. — 420. Μηλόβοσις ex Pausania, cod. Μηλοβότη. — Cod. Ὠκύρθη καλλικῶπις. — 426. κρόκον τ' ἀγανὸν Vossius, cod. κροκοέντα γανόν. — 428. ὥσπερ κρόκον corruptum. — 429. δρε-

πόμην Ruhnkenius, cod. δρεπομένη. — 442. Δημήτερα Fonteinius, cod. ἣν μητέρα. — 450. Ῥάριον Ruhnkenius, cod. ῥίον. — 462. κεν ἕλοιο recte Vossius; nam in codice κε θέλησθα totum est a manu secunda. — 465. Totus versus excepta voce ἀθανάτοισιν ab Hermanno confectus certissima ut videtur conjectura. In codice sequuntur deinde quinque versuum fragmenta ex vv. 448—452 male huc translata. — 446. Verba ὥς τοι ὑπέστη sunt Hermanni; codex a manu sec. habet δύο δὲ πὰρ σοί. — 456. βρισέμεν Ruhnkenius; cod. βρυσέμεν. — 465. Verba uncis inclusa supplevit Hermannus. — 473. δεῖξε Ruhnkenius, et hoc ipsum scriptum fuisse a manu prima suspicatur Schneidewinus; manus secunda dedit εἶπε. — 476. δρησμοσύνην et πᾶσιν Ruhnkenius, cod. χρησμ. et καλά. — 479. οὔτε χανεῖν Ilgenius; cod. οὔτ' ἀχέειν. — ἄγος Ruhnkenius; cod. ἄχος. — 481. ὁμοίως Vossius, cod. ὁμοίων. — 490. Ἀλλ' ἄγ' Ἐλευσ. Ruhnkenius, cod. Ἀλλὰ θελευσ. — 494. ὀπάζειν Vossius, cod. ὄπαζε.

VII. Διόνυσος ἢ λῃσταί. Ita codd. potiores. Vulgo Εἰς Διόνυσον. — 22. αὖτις ego scripsi; codd. αὐτὸν. — 27. σὺμ πάνθ' ὅπλα ego; codd. σύμπανθ' ὅπλα. — 43. νῆ' ἤδη Hermannus; codd. μὴ δήδειν. — 55. δῖε κάτωρ corruptum; an δῖ ἴκτωρ? —

XII, 2. ἀθανάτων Matthias; codd. ἀθανάτην. —

XIII, 3. σάω Barnesius; codd. σάου. —

XIX, 9. ἐφεζόμενος ego reposui; codd. ἐφελκόμενος. — 12. ἀργινόεντα Barnesius; codd. αἰγινόεντα. — 14. οἷος Hermannus; codd. οἷον. — 15. ἄγρης Piersonus; codd. ἄκρης. — 16. ἥδυμον ego; codd. νήδυμον. — 18. ἵει ego scripsi; codd. χέει. — 22. δ' inseruit Buttmannus. — 26. ποίῃ Hermannus; codd. ποίην. — 30. ὅτ' ego; codd. ὄγ'. — 31. τέ Hermannus; codd. δέ. — 33. λάθε Ruhnkenius; codd. θάλε. — 38. ἀναΐξασα, λίπεν Martinus; codd. ἀναΐξας, λεῖπεν. — 40. Ἑρμείης Matthias; codd. Ἑρμείας. — 45. ἕτερφθεν Stephanus; codd. ἕτερφθον. — 48. λίτομαι Barnesius; codd. λίσσομαι. —

XX, 1. ἀείσεο Frankius; codd. ἀείδεο. —

XXIV, 4. εὐμενέουσα Schneidew.; codd. θυμὸν ἔχουσα. —

XXVI, 13. Hunc v. spurium judicavit Frankius. —

XXVIII, 10. ὑπὸ βρίμης Ilgenius; codd. ὑπ' ὀμβρίμης. — 12. ἔκχυτο ego scripsi; codd. ἔσχετο. —

XXIX, 4. τίμιον Frankius; codd. τιμήν. — Versum 11, qui in codd. legitur ante v. 9, transposuit Martinus. —

XXX, 14. φερεσανθέσιν Ernestius; codd. περεσανθέσιν. — 15. παίζουσαι σκαίρουσι Ruhnkenius; codd. παίζουσι χαίρουσι. —

XXXI, 14. Post hunc versum lacunam esse vidit Hermannus. — 16. ἑσπέριος Ruhnkenius; codd. θεσπέσιος. —

XXXII, 1. εὐειδῆ Bothius; codd. ἀείδειν. —

XXXIII, 16. κρίσιν ipse tentavi; codd. σφίσιν. —

XXXIV. VV. 1—9 ex Homeri hymnis affert Diodor. III, 66; vv. 10—21 in cod. Moscoviensi praemissi sunt hymno qui est in Cererem. — 16. ἐπένευσε Ruhnkenius; cod. ἐκέλευσε. — 17. ἵληθ᾽ Hermannus; cod. ἵλαθ᾽. —

Epigrammata. I, 2. Κύμης ἐριώπιδα κούρην Ilgenius, idemque v. 4 ζαθέου pro ξανθοῦ. — In carmine III Herodoti qui fertur lectiones secutus sum. — IV, 6. ποντοτίνακτον Piersonus; codd. ποτνιάνακτον. — 10. φῆμιν ἀοιδῆς Wolfius; codd. φημὶ ἀοιδήν. — 12. corruptus. — 17. ἀλαὸν ego scripsi; codd. ὀλίγον. — VI, 2. ζαθέου Ruhnkenius; codd. ξανθοῦ. — VIII, 1. ἐναλίγκιοι corruptum. — IX, 1 et 2 metro vinxit Barnesius. — XIV, 6. Lectio Suidae corrupta. — A carmine XV lacero et corruptissimo manum abstinendam putavi dedique integram Herodoti qui fertur lectionem. — Postremo Batrachomyomachiae adjeci eam recensionem, quae a me prodiit Gottingae ante hos sex annos. Paucula quaedam ipse mutavi, v. 72 καὶ ἐπὶ pro eo quod erat κἀπὶ, 83 πᾶσιν ὁμῶς pro ἀμφοτέροις, 99 ὕδατι pro ὕδασι, 260 μύεσιν pro μυσὶν, 303 μονοημέρου pro μονοήμερος. Commodissime autem Augustus Nauckius mecum communicavit complures emendationes, e quibus certissimas meo judicio in versus recepi has: 114 ἔχθιστος et ἔκτοσθεν, ex codicibus optimis, quos hoc loco nescio quomodo contempseram; 132 ἐν ὅπλοις pro ἔνοπλοι; 144 εἰς οὖατ᾽ ἀμύμων, ubi meliores libri εἰς οὔατα μυῶν; 298 ἀτειρέες pro ἀχειρέες. Ceteras viri doctissimi suspiciones alio loco publici juris faciam. —

Scribebam Elberfeldae ipsis Calendis
Martiis anni MDCCCLVIII.

AUG. BAUMEISTER.

ΥΜΝΟΙ ΟΜΗΡΙΚΟΙ.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

I.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΔΗΛΙΟΝ.

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
ὅν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καί ῥά τ' ἀναΐσσουσιν ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Λητὼ δ' οἴη μίμνε παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ,
ἥ ῥα βιόν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήισε φαρέτρην,
καί οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσέου· τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσείῳ
δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητὼ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα; 19

Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα, 14
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, 15
τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
ἀγχοτάτω φοίνικος, ἐπ' Ἰνωποῖο ῥεέθροις.

πάντῃ γάρ τοι, Φοῖβε, νόμοι βεβλήαται ᾠδῆς, 20
ἠμὲν ἀν' ἤπειρον πορτιτρόφον ἠδ' ἀνὰ νήσους. 85
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἅδον καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες,
ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι λιμένες τε θαλάσσης.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

I.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΔΗΛΙΟΝ.

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
ὅν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καί ῥά τ' ἀναΐσσουσιν ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἑδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Λητὼ δ' οἴη μίμνε παραὶ Διὶ τερπικεραύνῳ,
ἥ ῥα βιόν τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήισε φαρέτρην,
καί οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὤμων χείρεσσιν ἑλοῦσα
τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἑοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσέου· τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατὴρ δέπαϊ χρυσείῳ
δεικνύμενος φίλον υἱόν· ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητὼ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα; 19

Χαῖρε, μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα, 14
Ἀπόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, 15
τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
ἀγχοτάτω φοίνικος, ἐπ' Ἰνωποῖο ῥεέθροις.

πάντῃ γάρ τοι, Φοῖβε, νόμοι βεβλήαται ᾠδῆς,
ἠμὲν ἀν' ἤπειρον πορτιτρόφον ἠδ' ἀνὰ νήσους.
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἅδον καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες,
ἀκταί τ' εἰς ἅλα κεκλιμέναι λιμένες τε θαλάσσης.

1*

ἤ ὥς σε πρῶτον Λητὼ τέκε, χάρμα βροτοῖσι,
κλινθεῖσα πρὸς Κύνθος ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ,
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ; ἑκάτερθε δὲ κῦμα κελαινὸν
ἐξῄει χέρσονδε λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν.
ἔνθεν ἀπορνύμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις,
ὅσσους Κρήτη τ' ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν,
νῆσός τ' Αἰγίνης ναυσικλειτή τ' Εὔβοια,
Αἰγαὶ Πειρεσίαι τε καὶ ἀμφιάλη Πεπάρηθος,
Θρηΐκιός τ' Ἀθόως καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα,
Θρηϊκίη τε Σάμος Ἴδης τ' ὄρεα σκιόεντα,
Σκύρος καὶ Φώκαια καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπὺ,
Ἴμβρος τ' εὐκτιμένη καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα,
Λέσβος τ' ἠγαθέη, Μάκαρος ἕδος Αἰολίωνος,
καὶ Χίος, ἣ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται,
παιπαλόεις τε Μίμας καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα,
καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπὺ,
καὶ Σάμος ὑδρηλὴ Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
Μίλητός τε Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,
καὶ Κνίδος αἰπεινὴ καὶ Κάρπαθος ἠνεμόεσσα,
Νάξος τ' ἠδὲ Πάρος Ῥήναιά τε πετρήεσσα,
τόσσον ἔπ' ὠδίνουσα Ἑκηβόλον ἵκετο Λητὼ,
εἴ τίς οἱ γαιέων υἱεῖ θέλοι οἰκία θέσθαι.
αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
Φοῖβον δέξασθαι, καὶ πιοτέρη περ ἐοῦσα·
πρίν γ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσατο πότνια Λητὼ,
καί μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
    Δῆλ', εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἕδος ἔμμεναι υἷος ἐμοῖο,
Φοίβου Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πίονα νηὸν, —
ἄλλος δ' οὔτις σεῖο ποθ' ἅψεται, οὐδέ σε τίσει,
 οὔτ' εὔβων σε ἔσεσθαι ὀΐομαι, οὔτ' εὔμηλον,
  τρύγην οἴσεις, οὔτ' ἂρ φυτὰ μυρία φύσεις.
   Ἀπόλλωνος ἑκαέργου νηὸν ἔχησθα,

ἄνθρωποί τοι πάντες ἀγινήσουσ' ἑκατόμβας
ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσση δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
* δηρὸν ἄναξ εἰ βόσκοις θεοὶ κέ σ' ἔχωσιν
χειρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὔ τοι πῖαρ ὑπ' οὖδας.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
Λητοῖ, κυδίστη θύγατερ μεγάλου Κοίοιο,
ἀσπασίη μὲν ἔγωγε γονὴν ἑκάτοιο ἄνακτος
δεξαίμην· αἰνῶς γάρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχὴς
ἀνδράσιν· ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην.
ἀλλὰ τόδε τρομέω, Λητοῖ, ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
λίην γάρ τινα φασὶν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
τῷ ῥ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
μὴ, ὁπόταν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
νῆσον ἀτιμήσας, ἐπειὴ κραναήπεδός εἰμι,
ποσσὶ καταστρέψας ὤσῃ ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
κλύσσει· ὁ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίξεται, ᾗ κεν ἅδῃ οἱ,
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαί τε μέλαιναι
οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα, χήτεϊ λαῶν.
ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα
* * *
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπειὴ πολυώνυμός ἐστιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ὄμοσσεν·
Ἴστω νῦν τάδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἦ μὴν Φοίβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ

βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γονῇ ἑκάτοιο ἄνακτος·
Λητὼ δ' ἐννῆμάρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
ὠδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἔνδοθι πᾶσαι,
ὅσσαι ἄρισται ἔασι, Διώνη τε Ῥείη τε
Ἰχναίη τε Θέμις καὶ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη,
ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης·
μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
ἧστο γὰρ ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν,
Ἥρης φραδμοσύνῃ λευκωλένου, ἥ μιν ἔρυκε
ζηλοσύνῃ, ὅτ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
Λητὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότ' ἔμελλεν.
Αἳ δ' Ἶριν προὔπεμψαν ἐϋκτιμένης ἀπὸ νήσου,
ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὅρμον,
χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἐννεάπηχυν·
νόσφιν δ' ἤνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης,
μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰοῦσαν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον,
αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπὲκ μεγάροιο θύραζε
ἐκπροκαλεσσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
πάντα μάλ', ὡς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
βὰν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
εὖτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια,
δὴ τότε τὴν τόκος εἷλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πήχεε, γοῦνα δ' ἔρεισε
λειμῶνι μαλακῷ· μείδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·

ἧστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διος νεφεληγερέταο.

ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόωσδε· θεαὶ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
Ἔνθα σέ, ἤιε Φοῖβε, θεαὶ λόον ὕδατι καλῷ
ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ,
λεπτῷ, νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσεον στρόφον ἧκαν.
οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
ἀθανάτοις χείλεσσιν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Λητὼ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ, Φοῖβε, κατέβρως ἄμβροτον εἶδαρ,
οὔ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύοντο δὲ πείρατα πάντα.
αὐτίκα δ' ἀθανάτῃσι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Εἴη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλήν.
Ὣς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἐπὶ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
θάμβεον ἀθάναται· χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα
ἤνθησ', ὡς ὅτε τι ῥίον οὔρεος ἄνθεσιν ὕλης.
Αὐτὸς δ', ἀργυρότοξε ἄναξ, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
ἄλλοτε μέν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαο παιπαλόεντος,
ἄλλοτε δ' αὖ νήσους τε καὶ ἀνέρας ἠλάσκαζες.
πολλοί τοι νηοί τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρώονες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοί θ' ἅλαδε προρέοντες·
ἀλλὰ σὺ Δήλῳ, Φοῖβε, μάλιστ' ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται
αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.
οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ
μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.

βεβρίθει, καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
γηθοσύνῃ, ὅτι μιν θεὸς εἵλετο οἰκία θέσθαι
νήσων ἠπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.

φαίη κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεί,
ὃς τότ' ἐπαντιάσει', ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν·
πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμον
ἄνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνους τε γυναῖκας,
νῆάς τ' ὠκείας ἠδ' αὐτῶν κτήματα πολλά.
πρὸς δὲ, τόδε μέγα θαῦμα, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται,
κοῦραι Δηλιάδες, Ἑκατηβελέταο θεράπναι·
αἵτ' ἐπεὶ ἂρ πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,
αὖτις δ' αὖ Λητώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν
μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν
ὕμνον ἀείδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
μιμεῖσθ' ἴσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
φθέγγεσθ'· οὕτω σφιν καλὴ συνάρηρεν ἀοιδή.
Ἀλλ' ἄγεθ' ἱλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξὺν,
χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
μνήσασθ', ὁππότε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών·
ὦ κοῦραι, τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν
ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέῳ τέρπεσθε μάλιστα;
ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' εὐφήμως·
τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἔνι παιπαλοέσσῃ,
τοῦ περ καὶ μετόπισθεν ἀριστεύσουσιν ἀοιδαί.
ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν, ὅσσον ἐπ' αἶαν
ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας·
οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα
ὑμνέων ἀργυρότοξον, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ.

λει

ἥστο γα

II.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΠΥΘΙΟΝ.

[Ὦ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν
καὶ Μίλητον ἔχεις, ἔναλον πόλιν ἱμερόεσσαν,
αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστης μέγ' ἀνάσσεις.]
* * *

εἶσι δὲ φορμίζων Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς
φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθὼ πετρήεσσαν,
ἄμβροτα εἵματ' ἔχων τεθυωμένα· τοῖο δὲ φόρμιγξ
χρυσέου ὑπὸ πλήκτρου καναχὴν ἔχει ἱμερόεσσαν.
ἔνθεν δὲ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς, ὥστε νόημα,
εἶσι Διὸς πρὸς δῶμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ ἀοιδή·
Μοῦσαι μέν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ
ὑμνεῦσίν ῥα θεῶν δῶρ' ἄμβροτα ἠδ' ἀνθρώπων
τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
ζώουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
εὑρέμεναι θανάτοιό τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ·
αὐτὰρ ἐϋπλόκαμοι Χάριτες καὶ ἐΰφρονες Ὧραι
Ἁρμονίη θ' Ἥβη τε Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη
ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι·
τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται οὔτ' ἐλάχεια,
ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγητὴ,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
ἐν δ' αὖ τῇσιν Ἄρης καὶ ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης
παίζουσ'· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει,
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· αἴγλη δέ μιν ἀμφιφαείνει
μαρμαρυγῆς τε ποδῶν καὶ ἐϋκλώστοιο χιτῶνος.
οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν εἰσορόωντες,
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς,
υἷα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω πάντως εὔυμνον ἐόντα;
ἠέ σ' ἐνὶ μνηστῆρσιν ἀείδω καὶ φιλότητι,
ὅππως μνωόμενος ἔκιες 'Αζανίδα κούρην,
Ἴσχυ' ἅμ' ἀντιθέῳ, 'Ελατιονίδῃ εὐΐππῳ;
ἢ ὡς Φόρβαντα Τριόπεω γένος, ἢ 'Αμάρυνθον;
ἢ ἅμα Λευκίππῳ καὶ Λευκίπποιο δάμαρτι
* * *

πεζὸς, ὁ δ' ἵπποισιν; οὐ μὴν
* * *

ἢ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον;
Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμποιο κατῆλθες·
Λάκμον τ' 'Ημαθίην τε παρέστιχες ἠδ' 'Ενιῆνας,
καὶ διὰ Περραιβούς· τάχα δ' εἰς 'Ιαωλκὸν ἵκανες,
Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλειτῆς Εὐβοίης.
στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ· τό τοι οὐχ ἅδε θυμῷ
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.
ἔνθεν δ' Εὔριπον διαβὰς, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
βῆς ἀν' ὄρος ζάθεον χλωρόν· τάχα δ' ἶξες ἀπ' αὐτοῦ
ἐς Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποίην.
Θήβης δ' εἰσαφίκανες ἕδος καταειμένον ὕλῃ·
οὐ γάρ πώ τις ἔναιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθοι
Θήβης ἂμ πεδίον πυρηφόρον, ἀλλ' ἔχεν ὕλη.
ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον,
Ὀγχηστὸν δ' ἶξες, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος·
ἔνθα νεοδμὴς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός περ
ἕλκων ἅρματα καλά· χαμαὶ δ' ἐλατὴρ ἀγαθός περ
ἐκ δίφροιο θορὼν ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
λε[illegible]ιν' ὄχεα κροτέουσιν ἀνακτορίην ἀφιέντες.
[illegible] κεν ἅρματ' ἄγωσιν ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
ἵππο[illegible] μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίναντες ἐῶσιν·

ὣς γὰρ τὰ πρώτισθ᾽ ὁσίη γένεθ᾽· οἱ δὲ ἄνακτι
εὔχονται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῖρα φυλάσσει.
[ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ᾽ Ἄπολλον·
Κηφισσὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα κιχήσαο καλλιρέεθρον,
ὅστε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ.
τὸν διαβὰς, Ἑκάεργε, καὶ Ὠκαλέην πολύπυργον]
ἔνθεν ἄρ᾽ εἰς Ἁλίαρτον ἀφίκεο ποιήεντα.
βῆς δ᾽ ἐπὶ Τελφούσης· τόθι τοι ἅδε χῶρος ἀπήμων
τεύξασθαι νηόν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
στῆς δὲ μάλ᾽ ἄγχ᾽ αὐτῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπες·
Τελφοῦσ᾽, ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν
ἀνθρώπων τεῦξαι χρηστήριον, οἵτε μοι αἰεὶ
ἐνθάδ᾽ ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἠδ᾽ ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ᾽ ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· ἡ δ᾽ ἐσιδοῦσα
Τελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο εἶπέ τε μῦθον·
Φοῖβε ἄναξ ἑκάεργε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
ἐνθάδ᾽ ἐπεὶ φρονέεις τεῦξαι περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵτε τοι αἰεὶ
ἐνθάδ᾽ ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας —
ἀλλ᾽ ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
πημανέει σ᾽ αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκειάων,
ἀρδόμενοί τ᾽ οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων·
ἔνθά τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσοράασθαι
ἅρματά τ᾽ εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων,
ἢ νηόν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ᾽ ἐνεόντα.
ἀλλ᾽ εἰ δή τι πίθοιο, σὺ δὲ κρείσσων καὶ ἀρείων
ἐσσὶ, ἄναξ, ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον,

ἐν Κρίσσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο.
ἔνθ' οὔθ' ἅρματα καλὰ δονήσεται, οὔτε τοι ἵππων
ὠκυπόδων κτύπος ἔσται ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
ἀλλ' ἀκέων προσάγοιεν Ἰηπαιήονι δῶρα
ἀνθρώπων κλυτὰ φῦλα· σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγηθὼς
δέξαι' ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰποῦσ' Ἑκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἷ αὐτῇ
Τελφούσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονί, μηδ' Ἑκάτοιο.
ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκιες, ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
ἷξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,
οἳ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον
ἐν καλῇ βήσσῃ Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης.
ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θείων·
ἵκεο δ' ἐς Κρίσην ὑπὸ Παρνησὸν νιφόεντα,
κνημὸν πρὸς Ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὕπερθεν
πέτρη ἐπικρέμαται, κοίλη δ' ὑποδέδρομε βῆσσα,
τρηχεῖ'· ἔνθα ἄναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων
νηὸν ποιήσασθαι ἐπήρατον εἶπέ τε μῦθον·
Ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν,
ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἵτέ μοι αἰεὶ
ἐνθάδ' ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας,
ἠμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν,
ἠδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιρύτας κατὰ νήσους,
χρησόμενοι· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν
πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίονι νηῷ.
Ὣς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων
εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς
λάϊνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἠδ' Ἀγαμήδης,
υἱέες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων
ξεστοῖσιν λάεσσιν, ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεί.
ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος, ἔνθα δράκαιναν

κτεῖνεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο,
ζατρεφέα, μεγάλην, τέρας ἄγριον, ἣ κακὰ πολλὰ
ἀνθρώπους ἔρδεσκεν ἐπὶ χθονὶ, πολλὰ μὲν αὐτοὺς,
πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδ', ἐπεὶ πέλε πῆμα δαφοινόν.
[καί ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν·
ὅν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε χολωσαμένη Διὶ πατρὶ,
ἦντ' ἄρα δὴ Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
ἐκ κορυφῆς· ἡ δ' αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη,
ἠδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
ὡς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
πρῶτος, ἐπεί μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν·
καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἣ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
αὐτὰρ ὅγ' ἠπεδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος, ῥικνὸς πόδας, ὃν τέκον αὐτή·
* * *

ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα καὶ ἔμβαλεν εὐρέϊ πόντῳ·
ἀλλά ἑ Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
δέξατο καὶ μετὰ ᾗσι κασιγνήτῃσι κόμισσεν.
ὡς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίζεσθαι μακάρεσσι.
σχέτλιε, ποικιλομῆτα, τί νῦν ἔτι μήσεαι ἄλλο;
πῶς ἔτλης οἶος τεκέειν γλαυκώπιδ' Ἀθήνην;
οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
ἦν ἄρ' ἐν ἀθανάτοισιν, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
φράζεο νῦν, μή τοί τι κακὸν μητίσομ' ὀπίσσω. 147 b.
καὶ νῦν μέντοι ἐγὼ τεχνήσομαι, ὥς κε γένηται
παῖς ἐμοὶ, ὅς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
οὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λέχος οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς.
οὐδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σεῖο
τηλόθεν οὖσα θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν.

Ὣς εἰποῦσ' ἀπονόσφι θεῶν κίε χωομένη κῆρ.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
χειρὶ καταπρηνεῖ δ' ἔλασε χθόνα καὶ φάτο μῦθον·
Κέκλυτε νῦν μοι, Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Τιτῆνές τε θεοὶ, τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἒξ ἄνδρες τε θεοί τε·
αὐτὰρ νῦν μευ πάντες ἀκούσατε καὶ δότε παῖδα
νόσφι Διὸς, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·
ἀλλ' ὅγε φέρτερος εἴη, ὅσον Κρόνου εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ·
κινήθη δ' ἄρα Γαῖα φερέσβιος· ἡ δ' ἐσιδοῦσα
τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν· ὀΐετο γὰρ τελέεσθαι.
ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὔτε πότ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἤλυθε μητιόεντος,
οὔτε πότ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον, ὡς τὸ πάρος περ,
[αὐτῷ ἐφεζομένη πυκινὰς φραζέσκετο βουλάς·]
ἀλλ' ἥγ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
ἀλλ' ὅτε δὴ νύκτες τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
ἡ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσι,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα, πῆμα βροτοῖσιν.
αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῷ κακόν· ἡ δ' ὑπέδεκτο.
ἣ κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·]
ὃς τῇγ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἴσιμον ἦμαρ,
πρίν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
καρτερόν· ἡ δ' ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη χαλεπῇσι,
κεῖτο μέγ' ἀσθμαίνουσα κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
θεσπεσίη δ' ἐνοπὴ γένετ' ἄσπετος· ἡ δὲ καθ' ὕλην
πυκνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, λεῖπε δὲ θυμὸν
φοινὸν ἀποπνείουσ'· ὁ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἐνταυθοῖ νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ·
οὐδὲ σύγε ζώουσα κακὸν δήλημα βροτοῖσιν
ἔσσεαι, οἳ γαίης πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντες
ἐνθάδ᾽ ἀγινήσουσι τεληέσσας ἑκατόμβας·
οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ᾽ οὔτε Τυφωεὺς
ἀρκέσει οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ᾽ αὐτοῦ
πύσει Γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
Ὣς φάτ᾽ ἐπευχόμενος· τὴν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
τὴν δ᾽ αὐτοῦ κατέπυσ᾽ ἱερὸν μένος Ἠελίοιο,
ἐξ οὗ νῦν Πυθὼ κικλήσκεται· οἱ δὲ ἄνακτα
Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκα κεῖθι
αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος Ἠελίοιο.
Καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἔγνω ᾗσιν ἐπὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
οὕνεκά μιν κρήνη καλλίρροος ἐξαπάφησε·
βῆ δ᾽ ἐπὶ Τελφούσῃ κεχολωμένος, αἶψα δ᾽ ἵκανε·
στῆ δὲ μάλ᾽ ἄγχ᾽ αὐτῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τελφοῦσ᾽, οὐκ ἄρ᾽ ἔμελλες ἐμὸν νόον ἐξαπαφοῦσα
χῶρον ἔχουσ᾽ ἐρατὸν προρέειν καλλίρροον ὕδωρ.
ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἴης.
Ἦ καὶ ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
πετραίῃς προχοῇσιν, ἀπέκρυψεν δὲ ῥέεθρα,
καὶ βωμὸν ποιήσατ᾽ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι,
ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόου· ἔνθα δ᾽ ἄνακτι
πάντες ἐπίκλησιν Τελφουσίῳ εὐχετόωνται,
οὕνεκα Τελφούσης ἱερῆς ᾔσχυνε ῥέεθρα.
Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων,
οὕστινας ἀνθρώπους ὀργίονας εἰσαγάγοιτο,
οἳ θεραπεύσονται Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ
ἱερά τε ῥέξουσι καὶ ἀγγελέουσι θέμιστας
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅττι κεν εἴπῃ
χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὕπο Παρνησοῖο.
ταῦτ᾽ ἄρα ὁρμαίνων ἐνόησ᾽ ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ

νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσσοῦ Μινωίου, οἵ ῥα τ' ἄνακτι

* * *

οἱ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηὶ μελαίνῃ
ἐς Πύλον ἠμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους
ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήντετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε δέμας δελφῖνι ἐοικὼς
νηὶ θοῇ, καὶ κεῖτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε·
τῶν δ' οὔτις κατὰ θυμὸν ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησε·

* * *

πάντοθ' ἀνασσείασκε, τίνασσε δὲ νήια δοῦρα.
οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νηὶ καθείατο δειμαίνοντες·
οὐδ' οἵ γ' ὅπλ' ἔλυον κοίλην ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
οὐδ' ἔλκον λαῖφος νηὸς κυανοπρῴροιο,
ἀλλ' ὡς τὰ πρώτιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν,
ὣς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ Νότος κατόπισθεν ἔπειγε
νῆα θοήν· πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
πὰρ δὲ Λακωνίδα γαῖαν Ἕλός τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
ἶξον καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἠελίοιο,
Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
Ἠελίοιο ἄνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν ἠδ' ἀποβάντες
φράσσασθαι μέγα θαῦμα καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι,
εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
ἢ εἰς οἶδμ' ἅλιον πολυΐχθυον αὖθις ὀρούσει.
ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηῦς εὐεργὴς,
ἀλλὰ παρὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἐκοῦσα
ἤι' ὁδόν· πνοιῇ δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων
ῥηιδίως ἴθυν'· ἡ δὲ πρήσσουσα κέλευθον
Ἀρήνην ἵκανε καὶ Ἀργυφέην ἐρατεινὴν,
καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἰπυ
καὶ Πύλον ἠμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους.

βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην,
ἠδὲ παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
εὖτε Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἀγαλλομένη Διὸς οὔρῳ,
καί σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίσσετο πᾶσαν,
καὶ δὴ ἐπὶ Κρίσης τάχ' ἐφαίνετο κόλπος ἀπείρων,
ὅστε διὲκ Πελοπόννησον πίειραν ἐέργει·
ἦλθ' ἄνεμος Ζέφυρος μέγας, αἴθριος, ἐκ Διὸς αἴσης,
λάβρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
νηῦς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄψορροι δὴ ἔπειτα πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε
ἔπλεον· ἡγεμόνευε δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
ἶξον δ' ἐς Κρίσην εὐδείελον, ἀμπελόεσσαν,
ἐς λιμέν'· ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηῦς.
ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἤματι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλαὶ
σπινθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἷκεν·
ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
ἔνθ' ἄρ' ὅγε φλόγ' ἔδαιε πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα·
πᾶσαν δὲ Κρίσην κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Κρισαίων ἄλοχοι καλλίζωνοί τε θύγατρες
Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος εἷλεν ἕκαστον.
ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ὣς ἆλτο πέτεσθαι,
ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,
πρωθήβῃ, χαίτης εἰλυμένος εὐρέας ὤμους·
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
τίφθ' οὕτως ἧσθον τετιηότε, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν

ἐκβῆτ', οὐδὲ καθ' ὅπλα μελαίνης νηὸς ἔθεσθε;
αὕτη μέν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
ὁππόταν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηῒ μελαίνῃ
ἔλθωσιν καμάτῳ ἀδδηκότες, αὐτίκα δέ σφεας
σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
Ὣς φάτο καί σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
οὐ δέμας οὐδὲ φυὴν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
* * *

οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς δῆμος; τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλέομεν μέγα λαῖτμα,
εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι·
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλθομεν οὔτι ἑκόντες,
[νόστου ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα·]
ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.
Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ξεῖνοι, τοὶ Κνωσσὸν πολυδένδρεον ἀμφινέμεσθε
τὸ πρὶν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε
ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος,
ἔς τε φίλας ἀλόχους· ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἕξετ' ἐμὸν πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισιν.
εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων δ' εὔχομαι εἶναι·
ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οὔτι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἕξετ' ἐμὸν πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι,
βουλάς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν ἰότητι
αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πείθεσθε τάχιστα·
ἱστία μὲν πρῶτον κάθετον λύσαντε βοείας,

νῆα δ' ἔπειτα μέλαιναν ἐπ' ἠπείρου ἐρύσασθε,
ἐκ δὲ κτήμαθ' ἕλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς ἐΐσης,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες, ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες,
εὔχεσθαι δὴ ἔπειτα παριστάμενοι περὶ βωμόν·
ὡς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
εἰδόμενος δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
ὣς ἐμοὶ εὔχεσθαι Δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς
** αὐτὸς δέλφιος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεί.*
δειπνῆσαι τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαι μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἧσθε,
ἔρχεσθαί θ' ἅμ' ἐμοὶ καὶ ἰηπαιήον' ἀείδειν,
εἰσόκε χῶρον ἵκησθον, ἵν' ἕξετε πίονα νηόν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
ἱστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας,
ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἐκ δ' ἁλὸς ἤπειρόνδε θοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν·
καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
πῦρ δ' ἐπικαίοντες ἐπί τ' ἄλφιτα λευκὰ θύοντες
εὔχονθ', ὡς ἐκέλευε, παριστάμενοι περὶ βωμόν.
δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
καὶ σπεῖσαν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἐρατὸν κιθαρίζων,
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς· οἱ δὲ ῥήσσοντες ἕποντο
Κρῆτες πρὸς Πυθὼ καὶ Ἰηπαιήον' ἄειδον,
οἷοί τε Κρητῶν παιήονες, οἷσί τε Μοῦσα
ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.

ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσὶν, αἶψα δ' ἵκοντο
Παρνησὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον, ἔνθ' ἄρ' ἔμελλον
οἰκήσειν πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισι·
δεῖξε δ' ἄγων ἄδυτον ζάθεον καὶ πίονα νηόν.
τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὖδα·
Ὦ ἄν', ἐπειδὴ τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
ἤγαγες· οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα; τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
* *οὔτε τρυγηφόρος ἥδε γ' ἐπήρατος οὔτ' εὐλείμων,*
ὥστ' ἀπό τ' εὖ ζώειν καὶ ἅμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν.
Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Νήπιοι ἄνθρωποι, δυστλήμονες, οἳ μελεδῶνας
βούλεσθ' ἀργαλέους τε πόνους καὶ στείνεα θυμῷ·
ῥηΐδιον ἔπος ὔμμ' ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν,
σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων,
ἐνθάδ' ἀγειρομένων καὶ ἐμὴν ἰθύν τε μάλιστα.
εἰ δέ τι τηΰσιον ἔπος ἔσσεται, ἠέ τι ἔργον,
ὕβρις θ', ἣ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἤματα πάντα.
εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

III.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ὕμνει, Μοῦσα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸν,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
νύμφη ἐϋπλόκαμος, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἠλεύαθ' ὅμιλον,
ἄντρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
ἀλλ' ὅτε δὴ μεγάλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο,
[τῇ δ' ἤδη δέκατος μεὶς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
εἴς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσημά τε ἔργα τέτυκτο·]
καὶ τότ' ἐγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἱμυλομήτην,
ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,
νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν
ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
[ἠῷος γεγονὼς μέσῳ ἤματι ἐγκιθάριζεν,
ἑσπέριος βοῦς κλέψεν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
τετράδι τῇ προτέρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.]
ὃς καὶ, ἐπειδὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυίων,
οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ζήτει βόας Ἀπόλλωνος,
οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο.
ἔνθα χέλυν εὑρὼν, ἐκτήσατο μυρίον ὄλβον·
ἣ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι,
βοσκομένη προπάροιθε δόμων ἐριθηλέα ποίην,
σαῦλα ποσὶν βαίνουσα· Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
ἀθρήσας ἐγέλασσε, καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε· 77

Ἑρμῆς τοι πρώτιστα χέλυν τεκτήνατ' ἀοιδόν·

Σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον· οὐκ ὀνοτάζω.
χαῖρε, φυὴν ἐρόεσσα, χοροίτυπε, δαιτὸς ἑταίρη,
ἀσπασίη προφανεῖσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα,
αἰόλον ὄστρακον, ἐσσὶ, χέλυς ὄρεσι ζώουσα;
ἀλλ' οἴσω σ' εἰς δῶμα λαβών· ὄφελός τι μοι ἔσσῃ,
οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺ δέ με πρώτιστον ὀνήσεις.
οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν·
ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἔχμα
ζώουσ'· ἢν δὲ θάνῃς, τότε κεν μάλα καλὸν ἀείδοις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρῃσιν ἀείρας,
ἂψ εἴσω κίε δῶμα φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα.
ἔνθ' ἀναπιλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου
αἰῶν' ἐξετόρησεν ὀρεσκῴοιο χελώνης.
ὡς δ' ὁπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ
ἀνέρος, ὅντε θαμειαὶ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,
αἵ δέ τε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαὶ,
ὣς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμὼν δόνακας καλάμοιο,
πειρήνας διὰ νῶτα λιθορρίνοιο χελώνης.
ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεσσιν ἑῇσι,
καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν,
ἑπτὰ δὲ συμφώνους οἴων ἐτανύσσατο χορδάς.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε χεροῖν ἐρατεινὸν ἄθυρμα,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν
ἐξ αὐτοσχεδίης πειρώμενος, ἠΰτε κοῦροι
ἡβηταὶ θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέουσιν,
ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον,
ὡς πάρος ὠρίζεσκον ἑταιρείῃ φιλότητι,
'ν τ' αὐτοῦ γενεὴν ὀνομακλυτὸν ὀνομάζων·
πόλους τε γέραιρε καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης,
'ποδας κατὰ οἶκον ἐπηετανούς τε λέβητας.

καὶ τὰ μὲν οὖν ἤειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοίνα.
καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
φόρμιγγα γλαφυρήν· ὁ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων
ἆλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεος ἐκ μεγάροιο,
ὁρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν, οἷά τε φῶτες
φηληταὶ διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἠέλιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς Ὠκεανόνδε
αὐτοῖσίν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν· αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
Πιερίης ἀφίκανε θέων ὄρεα σκιόεντα,
ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον,
βοσκόμεναι λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινούς.
τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς, ἐΰσκοπος Ἀργειφόντης,
πεντήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ἴχνι' ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης.
σάνδαλα δ' εὖτ' ἔρριψεν ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν, 79
ἄφραστ' ἠδ' ἀνόητα διέπλεκε θαυματὰ ἔργα,
συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέος ἄγκαλον ὕλης,
εὐλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα,
αὐτοῖσιν πετάλοισι, [τὰ κύδιμος Ἀργειφόντης
ἔσπασε Πιερίηθεν] ὁδοιπορίην ἀλεείνων,
** οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδὸν, αὐτοπρεπὴς ὥς.*
τὸν δὲ γέρων ἐνόησε δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωὴν,
ἱέμενον πεδίονδε δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην·
τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·
Ὦ γέρον, ὅστε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὤμους,
ἦ πολυοινήσεις, εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρῃσι.

* * *

καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι καὶ κωφὸς ἀκούσας,

ἀντία ποιήσας ὁπλὰς, τὰς πρόσθεν ὄπισθεν, 77
τὰς δ' ὄπιθεν πρόσθεν· κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.

* καὶ σιγᾶν, ὅτε μή τι καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.
Τόσσον φὰς συνέσευε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
πολλὰ δ' ὄρη σκιόεντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς
καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
ὀρφναίη δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίη νὺξ,
ἡ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργός·
τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.
ἀκμῆτες δ' ἵκανον ἐπ' αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους,
καὶ τὰς μὲν συνέλασσεν ἐς αὔλιον * ἀθρόας οὔσας,
λωτὸν ἐρεπτομένας ἠδ' ἐρσήεντα κύπειρον·
σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν ἐπέλεψε σιδήρῳ
ἄρμενον ἐν παλάμῃς· * ἄμπνυτο δὲ θερμὸς ἀϋτμή·
πολλὰ δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
οὖλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλὸξ
τηλόσε φῦσαν ἱεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
τόφρα δ' ἐριβρύχους ἕλικας βοῦς εἷλκε θύραζε
δοιὰς ἄγχι πυρός· — δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή· —
ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας·
* ἐγκλίνων δ' ἐκύλινδε, δι' αἰῶνάς τε τορήσας
ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε, ταμὼν κρέα πίονα δημῷ·
ὤπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι,
σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεγάσμια καὶ μέλαν αἷμα
ἐργμένον ἐν χολάδεσσι· τὰ δ' αὐτοῦ κεῖτ' ἐπὶ χώρης·

ἡ δὲ νέον σκοπιὴν προσεβήσατο δῖα Σελήνη, 99
Πάλλαντος θυγάτηρ Μεγαμηδείδαο ἄνακτος, 100

Ἑρμῆς τοι πρώτιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε 111

ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐπὶ πέτρῃ,
ὡς ἔτι νῦν τὰ μέταξε πολυχρόνιοι πεφύασι,
δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἑκάστῃ.
ἔνθ' ὁσίης κρεάων ἠράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς·
ὀδμὴ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα
ἡδεῖ'· ἀλλ' οὐδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
καί τε μάλ' ἱμείροντι, περᾶν ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
δημὸν καὶ κρέα πολλά, μετήορα δ' αἶψ' ἀνάειρε,
σῆμα νέης φωρῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' ἀγείρας
οὐλόποδ', οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμῇ.
αὐτὰρ ἐπεί τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσε δαίμων,
σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδίνην·
ἀνθρακιὴν δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν.
Κυλλήνης δ' αἶψ' αὖτις ἀφίκετο δῖα κάρηνα 142
ὄρθριος, οὐδέ τίς οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
οὐδὲ κύνες λελάκοντο· Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς
δοχμωθεὶς μεγάροιο διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν,
αὔρῃ ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος, ἠΰτ' ὀμίχλη.
[ἰθύσας δ' ἄντρου ἐξίκετο πίονα νηὸν,
ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν, ὥσπερ ἐπ' οὔδει.]
ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκνον ἐπῴχετο κύδιμος Ἑρμῆς·
σπάργανον ἀμφ' ὤμοις εἰλυμένος, ἠΰτε τέκνον
* νήπιον, ἐν παλάμῃσι περ ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων,
κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
μητέρα δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεὰν θεὸς, εἶπέ τε μῦθον·

παννύχιος· καλὸν δὲ φόως ἐπέλαμπε Σελήνης. 141

Τίπτε σὺ, ποικιλομῆτα, πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ
ἔρχῃ, ἀναιδείην ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἴω
ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσιν ἔχοντα
Λητοΐδου ὑπὸ χερσὶ διὲκ προθύροιο περήσειν,
ἢ σὲ κακὸν τὰ μέταξε κατ' ἄγκεα φηλητεύσειν.
ἔρρε, τάλαν· μεγάλην σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν
θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
μῆτερ ἐμὴ, τί με ταῦτα δεδίσκεαι, ἠΰτε τέκνον
νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
ταρβαλέον, καὶ μητρὸς ὑπαιδείδοικεν ἐνιπάς;
αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι, ἥτις ἀρίστη,
** βουλεύων ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσι*
νῶι μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄλιστοι
αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὡς σὺ κελεύεις.
βέλτερον ἤματα πάντα μετ' ἀθανάτοις ὀαρίζειν,
πλούσιον, ἀφνειὸν, πολυλήιον, ἢ κατὰ δῶμα
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῇ,
κἀγὼ τῆς ὁσίης ἐπιβήσομαι, ἧσπερ Ἀπόλλων.
εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμὸς, ἤτοι ἔγωγε
πειρήσω — δύναμαι — φηλητέων ὄρχαμος εἶναι.
εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Λητοῦς ἐρικυδέος υἱὸς,
ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὀΐομαι ἀντιβολήσειν.
εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα μέγαν δόμον ἀντιτορήσων·
ἔνθεν ἅλις τρίποδας περικαλλέας ἠδὲ λέβητας
πορθήσω καὶ χρυσὸν, ἅλις τ' αἴθωνα σίδηρον,
καὶ πολλὴν ἐσθῆτα· σὺ δ' ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα.
Ὣς οἱ μέν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
υἱός τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.
Ἠὼς δ' ἠριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα
ὤρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυρρόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ὀγχηστόνδ' ἀφίκανε κιὼν, πολυήρατον ἄλσος

ἁγνὸν ἐρισφαράγου Γαιηόχου· ἔνθα γέροντα
* κνώδαλον εὗρε νέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἕρκος ἀλωῆς·
τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός·
 Ὦ γέρον Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος,
βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνω,
πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἑλικτὰς,
ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μοῦνος ἀπ' ἄλλων
κυάνεος· χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἕποντο
τέσσαρες, ἠΰτε φῶτες, ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν,
οἵ τε κύνες ὅ τε ταῦρος· ὃ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται·
ταὶ δ' ἔβαν ἠελίοιο νέον καταδυομένοιο
ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος, ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
ταῦτά μοι εἰπὲ, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἴπου ὅπωπας
ἀνέρα ταῖσδ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον.
 Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ὦ φίλος, ἀργαλέον μὲν, ὅσ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται,
τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ,
φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον·
αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο·
παῖδα δ' ἔδοξα, φέριστε, σαφὲς δ' οὐκ οἶδα, νοῆσαι,
ὅστις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν ἐϋκραίρῃσιν ὀπήδει
νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον· ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν.
ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχον ἀντίον αὐτῷ.
 Φῆ ῥ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶσσον ὁδὸν κίε μῦθον ἀκούσας·
οἰωνὸν δ' ἐνόει τανυσίπτερον, αὐτίκα δ' ἔγνω
φηλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
ἐσσυμένως δ' ἤιξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
ἐς Πύλον ἠγαθέην διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους·
ἴχνια τ' εἰσενόησεν Ἑκηβόλος εἶπέ τε μῦθον·

Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
ἴχνια μὲν τάδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων,
ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τάδε γίνεται οὔτε γυναικὸς,
οὔτε λύκων πολιῶν οὔτ' ἄρκτων οὔτε λεόντων·
οὔτε τι κένταυρον λασιαύχενα ἔλπομαι εἶναι,
ὅστις τοῖα πέλωρα βιβᾷ ποσὶ καρπαλίμοισιν·
αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.
Ὣς εἰπὼν ἤιξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταείμενον ὕλῃ,
πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε νύμφη
ἀμβροσίη ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα δι' οὔρεος ἠγαθέοιο
κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην.
ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λάϊνον οὐδὸν
ἄντρον ἐς ἠερόεν ἑκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς
χωόμενον περὶ βουσὶν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα,
σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ'· ἠΰτε πολλὴν
πρέμνων ἀνθρακιὴν οὔλη σποδὸς ἀμφικαλύπτει,
* ὣς Ἑρμῆς Ἑκάεργον ἰδὼν ἀλέεινεν ἑαυτόν.
ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη χεῖράς τε πόδας τε,
φή ῥα νεόλλουτος, προκαλεύμενος ἥδυμον ὕπνον,
ἐγρήσσων ἐτεόν γε· χέλυν δ' ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε.
γνῶ δ' οὐδ' ἠγνοίησε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα καὶ φίλον υἱὸν,
παῖδ' ὀλίγον, δολίῃς εἰλυμένον ἐντροπίῃσι.
παπτήνας δ' ἄρα πάντα μυχὸν μεγάλοιο δόμοιο
τρεῖς ἀδύτους ἀνέῳγε λαβὼν κληῗδα φαεινὴν,
νέκταρος ἐμπλείους ἠδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
...ς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
...ὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυφα εἵματα νύμφης,

οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν·
ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μεγάλοιο δόμοιο
Λητοΐδης, μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·
Ὦ παῖ, ὃς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
θᾶττον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διοισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον.
ῥίψω γάρ σε λαβὼν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
εἰς ζόφον αἰνόμορον καὶ ἀμήχανον· οὐδέ σε μήτηρ
ἐς φάος οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
ἐρρήσεις ὀλοοῖσιν ἐν ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·
Λητοΐδη, τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπας;
ἦ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
οὐκ ἂν μηνύσαιμ', οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην·
οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ἔοικα.
οὐκ ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
ὕπνος ἔμοιγε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρὸς,
σπάργανά τ' ἀμφ' ὤμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
μή τις τοῦτο πύθοιτο, πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
καί κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο,
παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
βουσὶν ἐπ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.
χθὲς γενόμην, ἁπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχεῖα δ' ὑπὸ χθών.
εἰ δὲ θέλεις, πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι,
μήτε τιν' ἄλλον ὄπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
αἵτινες αἱ βόες εἰσί· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.
Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων
ὀφρῦς ῥιπτάζεσκεν, ὁρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
μάκρ' ἀποσυρίζων, ἅλιον τὸν μῦθον ὑποσχών.
τὸν δ' ἁπαλὸν γελάσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ὦ πέπον, ἠπεροπευτὰ, δολοφραδὲς, ἦ σε μάλ' οἴω

πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὖ ναιετάοντας
ἔννυχον οὐχ ἕνα μοῦνον ἐπ' οὔδεϊ φῶτα καθίσσαι,
σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις.
πολλοὺς δ' ἀγραύλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὁπόταν κρειῶν ἐρατίζων
ἀντᾷς βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις ὀΐεσσιν.
ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς,
ἐκ λίκνου κατάβαινε, μελαίνης νυκτὸς ἑταῖρε.
τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοις γέρας ἕξεις,
ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
οἰωνὸν προέηκεν, ἀειρόμενος μετὰ χερσί,
τλήμονα γαστρὸς ἔριθον, ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε· τοῖο δ' Ἀπόλλων
ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.
ἕζετο δὲ προπάροιθε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
Ἑρμῆν κερτομέων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Θάρσει, σπαργανιῶτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
εὑρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα,
τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς,
σπουδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὔατα χερσὶν ἐώθει
σπάργανον ἀμφ' ὤμοισιν ἐελμένον, εἶπε δὲ μῦθον·
Πῇ με φέρεις, Ἑκάεργε, θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
ἦ με βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
ὢ πόποι, εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· οὐ γὰρ ἔγωγε
ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὄπωπα,
αἵτινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.
δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρρήδην ἐρίδαινον
Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱός,

ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες· (ὁ μὲν νημερτέα φωνὴν
ἐκδεδαὼς ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν,
αὐτὰρ ὁ τέχνῃσίν τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον·)
αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν,
ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε
πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός
αἶψα δ' ἵκοντο κάρηνα θυώδεος Οὐλύμποιο
ἐς πατέρα Κρονίωνα Διὸς περικαλλέα τέκνα·
κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.
εὐδίη δ' ἔχ' Ὄλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ
ἀθρόοι ἠγερέθοντο μετὰ χρυσόθρονον ἠῶ.
ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Φοῖβε, πόθεν ταύτην μενοεικέα ληίδ' ἐλαύνεις,
παῖδα νέον γεγαῶτα, φυὴν κήρυκος ἔχοντα;
σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἦλθε.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
ὦ πάτερ, ἦ τάχα μῦθον ἀκούσεαι οὐκ ἀλαπαδνὸν,
κερτομέων, ὡς οἶος ἐγὼ φιλολήιός εἰμι.
παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστὴν
Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι, πολὺν διὰ χῶρον ἀνύσσας,
κέρτομον, οἷον ἔγωγε θεῶν οὐκ ἄλλον ὄπωπα,
οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λησίμβροτοί εἰσ' ἐπὶ γαίῃ.
κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ᾤχετ' ἐλαύνων
ἑσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
εὐθὺ Πύλονδ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἴχνια τοῖα πέλωρα,
οἷά τ' ἀγάσσασθαι, καὶ ἀγαυοῦ δαίμονος ἔργα.
τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα
ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα·
αὐτὸς δ' οὗτος ἄϊκτος, ἀμήχανος, οὔτ' ἄρα ποσσὶν

οὔτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον·
ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἔχων διέτριβε κέλευθα,
τοῖα πέλωρ', ὡς εἴ τις ἀραιῇσι δρυσὶ βαίνοι.
ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον,
ῥεῖα μάλ' ἴχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κονίῃσιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
ἄφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος ἠδὲ καὶ αὐτοῦ,
χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
εἰς Πύλον εὐθὺς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέερξε,
καὶ διαπυρπαλάμησεν ὁδοῦ τὸ μὲν ἔνθα, τὸ δ' ἔνθα,
ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἐοικώς,
ἄντρῳ ἐν ἠερόεντι κατὰ ζόφον· οὐδέ κεν αὐτὸν
αἰετὸς ὀξὺ λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν
αὐγὰς ὠμόργαζε δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν·
οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα,
οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
Ἤτοι ἄρ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἑρμῆς δ' αὐτίκα μῦθον ἐν ἀθανάτοισιν ἔειπεν,
δείξατο δ' εἰς Κρονίωνα, θεῶν σημάντορα πάντων·
Ζεῦ πάτερ, ἤτοι ἐγώ σοι ἀληθείην καταλέξω·
νημερτής τε γάρ εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
ἦλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίποδας βοῦς
σήμερον ἠελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο·
οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας οὐδὲ κατόπτας.
μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς,
πολλὰ δέ μ' ἠπείλησε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρὺν,
οὕνεχ' ὁ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης,
αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμην — τὰ δέ τ' οἶδε καὶ αὐτός· —
οὔτι βοῶν ἐλατῆρι, κραταιῷ φωτὶ, ἐοικώς.
πείθεο· καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὔχεαι εἶναι·

ιχ οἴκαδ' ἔλασσα βόας, ὣς ὄλβιος εἴην,
ιπὲρ οὐδὸν ἔβην· τὸ δέ τ' ἀτρεκέως ἀγορεύω.
ν δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
φιλῶ καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτὸς,]
κ αἴτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδώσομαι ὅρκον·
τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
ιυ ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὲ νηλέα φώρην,
ιατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὁπλοτέροισιν ἄρηγε.
Ὣς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργειφόντης·
σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένῃ οὐδ' ἀπέβαλλε.
δὲ μέγ' ἐξεγέλασσεν ἰδὼν κακομηδέα παῖδα,
ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν.
ιέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
ιῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίῃσι νόοιο,
δ' αὖτ' ἀπέκρυψε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
ν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς·
ος γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
ἄμφω σπεύδοντε Διὸς περικαλλέα τέκνα
λον ἠμαθόεντα ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἷξον·
ς δ' ἐξίκοντο καὶ αὔλιον ὑψιμέλαθρον,
χ οἱ τἄγρευμ' ἀτιτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λάϊνον ἄντρον,
ῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
δης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοείας
ἐπ' ἠλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν·
Ιῶς ἐδύνω, δολομῆτα, δύω βόε δειροτομῆσαι,
εογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὰρ ἔγωγε
ίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδέ τί σε χρὴ
ιν ἀέξεσθαι, Κυλλήνιε, Μαιάδος υἱέ.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περίστρεφε καρτερὰ δεσμὰ
ον· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντ'

αὐτόθεν, ἐμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλῃσι,
* ῥεῖά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλῃσι βόεσσιν,
Ἑρμέω βουλῇσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
θαύμασεν ἀθρήσας. ὁ δὲ δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο, πύκν' ἀμαρύσσων,
* * *
ἐγκρύψαι μεμαώς· Λητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν
ῥεῖα μάλ' ἐπρήϋνεν ἑκηβόλον, ὡς ἔθελ' αὐτὸς,
καὶ κρατερόν περ ἐόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
* * *
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ
θεσπεσίης ἐνοπῆς· καί μιν γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων
στῆ ῥ' ὅγε θαρσήσας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς
Φοίβου Ἀπόλλωνος· τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων
γηρύετ' ἀμβολάδην, — ἐρατὴ δέ οἱ ἕσπετο φωνὴ, —
* κραίνων ἀθανάτους τε θεοὺς, καὶ γαῖαν ἐρεμνὴν,
ὡς τὰ πρῶτα γένοντο καὶ ὡς λάχε μοῖραν ἕκαστος.
Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ,
μητέρα Μουσάων· ἡ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν·
τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε καὶ ὡς γεγάασιν ἕκαστος
ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱὸς,
πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσιν ἀμήχανος αἴνυτο θυμὸν,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βουφόνε, μηχανιῶτα, πονεύμενε, δαιτὸς ἑταῖρε,
πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
ἡσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι ὀΐω·
οὖν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, πολύτροπε Μαιάδος υἱὲ,
πείθ y' ἐκ γενετῆς τάδ' ἅμ' ἕσπετο θαυματὰ ἔργα

ἠέ τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδήν;
θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὄσσαν ἀκούω,
ἣν οὐ πώποτέ φημι δαήμεναι οὔτε τιν' ἀνδρῶν,
οὔτε τιν' ἀθανάτων οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι,
νόσφι σέθεν, φηλῆτα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
τίς τέχνη, τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδώνων,
τίς τρίβος· ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν,
εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἥδυμον ὕπνον ἑλέσθαι.
καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιν ὀπηδὸς,
τῇσι χοροί τε μέλουσι καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς,
καὶ μολπὴ τεθαλυῖα καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν·
ἀλλ' οὔπω τί μοι ὧδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν,
οἷα νέων θαλίῃς ἐνδέξια ἔργα πέλονται.
θαυμάζω, Διὸς υἱὲ, τάδ', ὡς ἐρατὸν κιθαρίζεις.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μήδεα οἶδας,
ἷζε, πέπον, καὶ μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισι·
νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
σοί τ' αὐτῷ καὶ μητρί· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
ναὶ μὰ τόδε κρανέϊνον ἀκόντιον, ἦ μὲν ἐγώ σε
** κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἡγεμονεύσω,*
δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.
Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
Εἰρωτᾷς μ', Ἑκάεργε, περιφραδές· αὐτὰρ ἐγώ σοι
τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὔτι μεγαίρω.
σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι
βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
πρῶτος γὰρ, Διὸς υἱὲ, μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις,
ἠΰς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
ἐκ πάσης ὁσίης, ἔπορεν δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
καὶ τιμάς· σὲ δέ φασι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς
μαντείας, Ἑκάεργε· Διὸς γὰρ θέσφατα πάντα·

καὶ νῦν αὐτὸς ἐγώ σε πανομφαῖον δεδάηκα.
σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅττι μενοινᾷς.
ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν,
μέλπεο καὶ κιθάριζε καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε
δέγμενος ἐξ ἐμέθεν — σὺ δέ μοι, φίλε, κῦδος ὄπαζε —
εὔμολπον μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην,
καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπισταμένην ἀγορεύειν.
εὔκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν
καὶ χορὸν ἱμερόεντα καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,
εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἤματος. ὃς γὰρ ἂν αὐτὴν
τέχνῃ καὶ σοφίῃ, δεδαημένος, ἐξερεείνῃ,
φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει,
ῥεῖα συνηθείῃσιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν,
ἐργασίην φεύγουσα δυήπαθον· ὃς δέ κεν αὐτὴν
νῆις ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεείνῃ,
μὰψ αὔτως κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυλλίζοι.
σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι, ὅττι μενοινᾷς.
καί τοι ἐγὼ δώσω ταύτην, Διὸς ἀγλαὲ κοῦρε·
ἡμεῖς δ' αὖτ' ὄρεός τε καὶ ἱπποβότου πεδίοιο
βουσὶ νομοὺς, Ἑκάεργε, νομεύσομεν ἀγραύλοισιν.
ἔνθεν ἅλις τέξουσι βόες ταύροισι μιγεῖσαι
μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ
κερδαλέον περ ἐόντα περιζαμενῶς κεχολῶσθαι.
Ὣς εἰπὼν ὤρεξ'· ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχειν μάστιγα φαεινὴν,
βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς, ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέρος· ἡ δ' ὑπὸ χειρὸς
ἱμερόεν κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν.
οὖ... Ἔνθα βόας μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
πείθ[illegible]· αὐτοὶ δὲ, Διὸς περικαλλέα τέκνα,

ἄψορροι πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο,
τερπόμενοι φόρμιγγι· χάρη δ' ἄρα μητιέτα Ζεύς
* * *

Καὶ τότε Λητοΐδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δείδια, Μαιάδος υἱὲ, διάκτορε, ποικιλομῆτα,
μή μοι ἅμα κλέψῃς κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα·
τιμὴν γὰρ πὰρ Ζηνὸς ἔχεις ἐπαμοίβια ἔργα
θήσειν ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδειν.
Καὶ τότε Μαιάδος υἱὸς ὑποσχόμενος κατένευσε,
μή ποτ' ἀποκλέψειν, ὅσ' Ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,
μηδέ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Λητοΐδης κατένευσεν ἐπ' ἀρθμῷ καὶ φιλότητι,
μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι,
μήτε θεὸν μήτ' ἄνδρα Διὸς γόνον· ἦ σε τέλειον
σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι ἠδ' ἀνθρώπων,
πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄλβου καὶ πλούτου δώσω περικαλλέα ῥάβδον,
χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήριον ἥ σε φυλάξει,
πάντας ἐπικραίνουσ' οἴμους ἐπέων τε καὶ ἔργων
τῶν ἀγαθῶν, ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς.
μαντείην δὲ, φέριστε, Διοτρεφὲς, ἣν ἐρεείνεις,
οὔτε σὲ θέσφατόν ἐστι δαήμεναι οὔτε τιν' ἄλλον

ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε· καί ῥ' ὁ μὲν Ἑρμῆς
Λητοΐδην ἐφίλησε διαμπερὲς ἐξέτι κείνου,
σήματ' ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
ἱμερτὴν, δεδαὼς ὁ δ' ὑπωλένιον κιθάριζεν·
αὐτὸς δ' αὖθ' ἑτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.

ἢ κεφαλῇ νεύσας, ἢ ἐπὶ Στυγὸς ὄμβριμον ὕδωρ,

ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἔγωγε
πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
μή τινα νόσφιν ἐμεῖο θεῶν αἰειγενετάων
ἄλλόν γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
καὶ σὺ, κασίγνητε χρυσόρραπι, μή με κέλευε
θέσφατα πιφαύσκειν, ὅσα μήδεται εὐρύοπα Ζεύς.
ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φῦλ' ἀνθρώπων.
καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ
φωνῇ καὶ πτερύγεσσι τελη̣έντων οἰωνῶν·
οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται, οὐδ' ἀπατήσω.
ὃς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι
μαντείην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεείνειν
ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἐόντων,
φήμ', ἁλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Μαίης ἐρικυδέος υἱὲ
καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον·
Θριαὶ γάρ τινες εἰσὶ, κασίγνηται γεγαυῖαι,
παρθένοι, ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφιτα λευκὰ
οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο,
μαντείης ἀπάνευθε διδάσκαλοι, ἣν ἐπὶ βουσὶ
παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγιζεν.
ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτώμεναι ἄλλοτε ἄλλῃ,
κηρία βόσκονται καί τε κραίνουσιν ἕκαστα.
αἳ δ' ὅτε μὲν θυΐωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρὸν,
προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
ἢν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἡδεῖαν ἐδωδὴν,
ψεύδονται δὴ ἔπειτα δι' ἀλλήλων δονέουσαι.
τάς τοι ἔπειτα δίδωμι· σὺ δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων,
σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε, καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης,
πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται, αἴκε τύχῃσι.

ταῦτ' ἔχε, Μαιάδος υἱὲ, καὶ ἀγραύλους ἕλικας βοῦς,
ἵππους τ' ἀμφιπόλευε καὶ ἡμιόνους ταλαεργούς·
[καὶ χαροποῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι
καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθὼν,]
πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κύδιμον Ἑρμῆν·
οἶον δ' εἰς Ἀΐδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,
ὅστ' ἄδοτός περ ἐὼν δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.
Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
παντοίῃ φιλότητι· χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων.
πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.
παῦρα μὲν οὖν ὀνίνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

IV.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε,
καί τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
οἰωνούς τε διιπετέας καὶ θηρία πάντα,
ἠμὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδ' ὅσα πόντος·
πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην·
οὐ γάρ οἱ ἅδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἅδον καὶ ἔργον Ἄρηος,
ὑσμῖναί τε μάχαι τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ.

ἣ δέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν
ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστῃ.
οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
δάμναται ἐν φιλότητι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.
καὶ γὰρ τῇ ἅδε τόξα καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν,
φόρμιγγές τε χοροί τε διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ
ἄλσεά τε σκιόεντα δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.
οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κούρῃ ἅδεν ἔργ' Ἀφροδίτης,
Ἱστίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν, ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν·
ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστὶν,
ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα, δῖα θεάων.
τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο,
καί τε μέσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἕζετο πῖαρ ἑλοῦσα.
πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχός ἐστι,
καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
καί τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
ὅστε μέγιστός τ' ἐστὶ, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
καί τε τοῦ, εὖτε θέλοι, πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα,
ῥηϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶν,
Ἥρης ἐκλελαθοῦσα, κασιγνήτης ἀλόχου τε,
ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτῃσι θεῇσι.
κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
μήτηρ τε Ῥείη· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.

αὖτις δ' ὁπλοτάτην, βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,

Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὄφρα τάχιστα
μηδ᾽ αὐτὴ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη,
καί ποτ᾽ ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν,
ἡδὺ γελοιήσασα, φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξί,
καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
ὥς τε θεὰς συνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ᾽ ἄρα οἱ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ὃς τότ᾽ ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἴδης
βουκολέεσκεν βοῦς, δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
τὸν δὴ ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἠράσατ᾽, ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν.
ἐς Κύπρον δ᾽ ἐλθοῦσα θυώδεα νηὸν ἔδυνεν·
ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης.
ἔνθ᾽ ἥγ᾽ εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας.
ἑσσαμένη δ᾽ εὖ πάντα περὶ χροῒ εἵματα καλά,
χρυσῷ κοσμηθεῖσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
σεύατ᾽ ἐπὶ Τροίην προλιποῦσ᾽ εὐώδεα Κύπρον,
ὕψι μετὰ νεφέεσσι θοῶς πρήσσουσα κέλευθον.
Ἴδην δ᾽ ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
βῆ δ᾽ ἰθὺς σταθμοῖο δι᾽ οὔρεος· οἱ δὲ μετ᾽ αὐτὴν
σαίνοντες πολιοί τε λύκοι χαροποί τε λέοντες,
ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
ἤισαν· ἡ δ᾽ ὁρόωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν,
καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ᾽ ἵμερον· οἱ δ᾽ ἅμα πάντες
σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.
αὐτὴ δ᾽ ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε·

ἀμβροσίῳ, ἑανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν. 63

τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον οἶον ἀπ' ἄλλων
Ἀγχίσην ἥρωα, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.
οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἕποντο νομοὺς κατὰ ποιήεντας
πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος οἷος ἀπ' ἄλλων
πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρύσιον κιθαρίζων.
στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη,
μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ἀγχίσης δ' ὁρόων ἐφράζετο θαύμαινέν τε
εἶδός τε μέγεθός τε καὶ εἵματα σιγαλόεντα.
πέπλον μὲν γὰρ ἕεστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
εἶχε δ' ἐϋγναμπτὰς ἕλικας κάλυκάς τε φαεινάς·
ὅρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν,
καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιλοι· ὡς δὲ σελήνη
στήθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
Χαῖρε, ἄνασσ', ἥτις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις,
Ἄρτεμις ἢ Λητὼ ἠὲ χρυσέη Ἀφροδίτη
ἢ Θέμις ἠϋγενὴς ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἤ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἤλυθες, αἵτε θεοῖσι
πᾶσιν ἑταιρίζουσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται,
ἤ τις Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ,
βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
ὥρῃσιν πάσῃσι· σὺ δ' εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα
δός με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἀνδρῶν,
ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
δηρὸν ἐῢ ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,
ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.

ἢ Νυμφῶν, αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι, 98

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ' ἀθανάτῃσιν ἐίσκεις;
ἀλλὰ καταθνητή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, εἴπου ἀκούεις,
ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχήτοιο ἀνάσσει.
γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα.
Τρῳὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν· ἡ δὲ διαπρὸ
σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα.
ὣς δ' ἤτοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
νῦν δέ μ' ἀνήρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης
ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο·
ἔνθεν μ' ἥρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης·
πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους·
οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης·
Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὅγ' αὖτις
ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
αὐτὰρ ἐγώ σ' ἱκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκήων
ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ τε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν·
ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος
πατρί τε σῷ δεῖξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίῃ,
σοῖς τε κασιγνήτοις, οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν·
εἴ σφιν ἀεικελίη νυὸς ἔσσομαι, ἠὲ καὶ οὐκί.
πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους,
εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητέρι κηδομένῃ περ·

οἵ δέ κέ τοι χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντὴν
πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα,
τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ.
Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Εἰ μὲν θνητή τ' ἐσσὶ, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς, ὡς ἀγορεύεις,
ἀθανάτοιο δ' ἕκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἱκάνεις
Ἑρμέω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεαι ἤματα πάντα·
οὔτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
ἐνθάδε με σχήσει, πρὶν σῇ φιλότητι μιγῆναι
αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἴ κεν ἑκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
τόξου ἀπ' ἀργυρέου προΐῃ βέλεα στονόεντα.
βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῇσι,
σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς, δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς εἰπὼν λάβε χεῖρα· φιλομμειδὴς δ' Ἀφροδίτη
ἕρπε μεταστρεφθεῖσα, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
ἐς λέχος εὔστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
χλαίνῃσιν μαλακῇς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὕπερθεν
ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο βαρυφθόγγων τε λεόντων,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
οἳ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
κόσμον μέν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινὸν,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους.
λῦσε δέ οἱ ζώνην, ἰδὲ εἵματα σιγαλόεντα
ἔκδυε καὶ κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Ἀγχίσης· ὁ δ' ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ
ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτὸς, οὐ σάφα εἰδώς.
Ἦμος δ' ἂψ εἰς αὖλιν ἀποκλίνουσι νομῆες
βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων·
τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε

νήδυμον, αὐτὴ δὲ χροῒ ἕννυτο εἵματα καλά.
ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ δῖα θεάων
ἔστη πὰρ κλισίῃ· εὐποιήτου δὲ μελάθρου
κῦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν
ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
ἐξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὄρσεο, Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον ἰαύεις;
καὶ φράσαι, εἴ τοι ὁμοίη ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι,
οἵην δή με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.
ὡς δὲ ἴδεν δειρήν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης,
τάρβησέν τε καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἂψ δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα, θεὰ, ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο,
μή με ζῶντ' ἀμενηνὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἐάσῃς
ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
γίγνεται, ὅστε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτῃσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
θάρσει, μηδέ τι σῇσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
οὐ γάρ τοί τι δέος παθέειν κακὸν ἐξ ἐμέθεν γε,
οὐδ' ἄλλων μακάρων· ἐπειὴ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι.
σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει,
καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται·
τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκά μ' αἰνὸν
ἔσχεν ἄχος, ἕνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ·
ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταθνητῶν ἀνθρώπων
αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἶδός τε φυήν τε.
ἦτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητιέτα Ζεὺς

ἥρπασεν ὃν διὰ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη,
καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιοινοχοεύοι,
θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἀθανάτοισι,
χρυσέου ἐν κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ᾔδει,
ὅππῃ οἱ φίλον υἱὸν ἀνήρπασε θέσπις ἄελλα·
τὸν δὴ ἔπειτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἷος ἄποινα,
ἵππους ἀρσίποδας, τοί τ' ἀθανάτους φορέουσι.
τούς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπεν δὲ ἕκαστα
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσι διάκτορος Ἀργειφόντης,
ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἶσα θεοῖσιν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὅγ' ἔκλυεν ἀγγελιάων,
οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον,
γηθόσυνος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
ὣς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς,
ὑμετέρης γενεῆς, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα κελαινεφέα Κρονίωνα,
ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα·
τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἠὼς
ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοιόν.
τὸν δ' ἤτοι εἷως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥβη,
Ἠοῖ τερπόμενος χρυσοθρόνῳ ἠριγενείῃ,
ναῖε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῇς ἐπὶ πείρασι γαίης·
αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαὶ κατέχυντο ἔθειραι
καλῆς ἐκ κεφαλῆς εὐηγενέος τε γενείου,
τοῦ δ' ἤτοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἠὼς,
αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα,
σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.
ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν,
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ' οὐδ' ἀναεῖραι,

δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ϑαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
δ' ἤτοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, οὐδέ τι κίκυς
', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
ἂν ἔγωγέ σε τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἑλοίμην
νατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα.
' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε
ις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης,
ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοίϊον ἀμφικαλύψει
ειὲς, τό τ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
όμενον, καματηρὸν, ὅ τε στυγέουσι θεοί περ.
ὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο,
ρὶν ἐμοὺς ὀάρους καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
νάτους συνέμιξα καταθνητῇσι γυναιξὶ,
βεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χείσεται ἐξονομῆναι
το μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην,
λιον, οὐκ ὀνομαστὸν, ἀπεπλάγχθην δὲ νόοιο,
δα δ' ὑπὸ ζώνῃ ἐθέμην βροτῷ εὐνηθεῖσα.
μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο,
ιφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῷοι βαθύκολποι,
όδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε·
' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἕπονται·
ὸν μὲν ζώουσι καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι,
τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.
δὲ Σειληνοί τε καὶ εὔσκοπος Ἀργειφόντης
ιοντ' ἐν φιλότητι μυχῷ σπείων ἐροέντων.
δ' ἅμ' ἢ ἐλάται ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι
ομένῃσιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ,
κὶ, τηλεθάουσαι, ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν·

[ἑστᾶσ' ἠλίβατοι· τεμένη δέ ἑ κικλήσκουσιν
ἀθανάτων· τὰς δ' οὔτι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ·]
ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκῃ θανάτοιο,
ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλά,
φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἄπ' ὄζοι,
τῶν δὲ θ' ὁμοῦ ψυχὴ λείπει φάος ἠελίοιο.
αἳ μὲν ἐμὸν θρέψουσι παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
σοὶ δ' ἐγώ, ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃς θάλος ὀφθαλμοῖσι,
γηθήσεις ὁρόων· μάλα γὰρ θεοείκελος ἔσται·
ἄξεις δ' αὐτίκα μιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
ἢν δέ τις εἴρηταί σε καταθνητῶν ἀνθρώπων,
ἥτις σοι φίλον υἱὸν ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ,
τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω·
φάσθαι τοι Νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι,
αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ.
εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξεαι ἄφρονι θυμῷ,
ἐν φιλότητι μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
Ζεύς σε χολωσάμενος βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.
εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας,
ἴσχεο μηδ' ὀνόμαινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
  Ὣς εἰποῦσ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.
  Χαῖρε, θεά, Κύπροιο ἐϋκτιμένης μεδέουσα·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἕλῃ πολυήρατος ἥβη,
ἄξουσίν σοι δεῦρο θεαί, δείξουσί τε παῖδα.

V.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
ατρα τανύσφυρον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
εν δὲ βαρύκτυπος εὐρυόπα Ζεὺς,
ρος χρυσαόρου, ἀγλαοκάρπου,
ρησι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλποις,
μένην, ῥόδα καὶ κρόκον ἠδ' ἴα καλὰ
λακὸν καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον
ὃν ἔφυσε δόλον καλυκώπιδι κούρῃ
λῇσι χαριζομένη Πολυδέκτῃ,
νόωντα, σέβας δέ τε πᾶσιν ἰδέσθαι
θεοῖς ἠδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
ζης ἑκατὸν κάρα ἐξεπεφύκει·
ῃ πᾶς τ' οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
γέλασσε καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης.
ήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἄμφω
λαβεῖν· χάνε δὲ χθὼν εὐρυάγυια
δίον, τῇ ὄρουσεν ἄναξ Πολυδέγμων
οισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
κουσαν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν
ένην· ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ,
έρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.
άτων οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
ς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι Ἔλειαι·
υ θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
, Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
ξ, Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς,
ένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόσφιν
ίνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῷ,
καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.

τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγεν Διὸς ἐννεσίῃσι
πατροκασίγνητος, πολυσημάντωρ πολυδέγμων,
ἵπποις ἀθανάτοισι, Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
ὄφρα μὲν οὖν γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
λεῦσσε θεὰ, καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα,
αὐγάς τ' ἠελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνὴν
ὄψεσθαι καὶ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων·
τόφρα οἱ ἐλπὶς ἔθελγε μέγαν νόον ἀχνυμένης περ·

* * *

ἤχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ· τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
ὀξὺ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις
ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλῃσι,
κυάνεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὤμων,
σεύατο δ', ὥστ' οἰωνὸς, ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν
μαιομένη· τῇ δ' οὔτις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
ἤθελεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
οὐδέ οἱ οἰωνῶν τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
ἐννῆμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Δηὼ
στρωφᾶτ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο
πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χρόα βάλλετο λουτροῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς Ἠώς,
ἤντετό οἱ Ἑκάτη, σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα,
καί ῥά οἱ ἀγγελέουσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
Πότνια Δημήτηρ, ὡρηφόρε, ἀγλαόδωρε,
τίς θεῶν οὐρανίων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
ἥρπασε Περσεφόνην, καὶ σὸν φίλον ἤκαχε θυμόν;
φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
ὅστις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα

* * *

Ὣς ἄρ' ἔφη Ἑκάτη· τὴν δ' οὐκ ἠμείβετο μύθῳ

Ῥείης ἠϋκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ
ἤϊξ', αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
Ἠέλιον δ' ἵκοντο, θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
στὰν δ' ἵππων προπάροιθε, καὶ εἴρετο δῖα θεάων·
'Ἠέλι', αἴδεσσαί με θεάς ὕπερ, εἴ ποτε δή σευ
ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα·
κούρην, τὴν ἔτεκον, γλυκερὸν θάλος, εἴδεϊ κυδρήν,
τῆς ἀδινὴν ὄπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
ὥστε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
ἀλλά, σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσι,
νημερτέως μοι ἔνισπε φίλον τέκος, εἴ που ὄπωπας,
ὅστις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
οἴχεται ἠὲ θεῶν ἢ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς φάτο· τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἠμείβετο μύθῳ·
Ῥείης ἠϋκόμου θύγατερ, Δήμητερ ἄνασσα,
εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἅζομαι ἠδ' ἐλεαίρω
ἀχνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρῳ· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος ἀθανάτων, εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεύς,
ὅς μιν ἔδωκ' Ἀΐδῃ θαλερὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν
αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ' ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ἁρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσαν.
ἀλλά, θεά, κατάπαυε μέγαν γόον [οὐδέ τι σε χρὴ
μὰψ αὔτως ἄπλητον ἔχειν χόλον·] οὔ τοι ἀεικὴς
γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς,
αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος· ἀμφὶ δὲ τιμῇ,
ἔλλαχεν, ὡς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη·
τοῖς μεταναιετάει, τῶν ἔλλαχε κοίρανος εἶναι.
Ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα, τανύπτεροι ὥστ' οἰωνοί.
τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἵκετο θυμόν.
χωσαμένη δὴ ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι

νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὄλυμπον
ᾤχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πίονα ἔργα,
εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
εἰσορόων γίνωσκε βαθυζώνων τε γυναικῶν,
πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα.
ὃς τότ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης κοίρανος ἦεν.
ἕζετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο φίλον τετιημένη ἦτορ,
Παρθενίῳ φρέατι, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης,
γρηῒ παλαιγενέϊ ἐναλίγκιος, ἥ τε τόκοιο
εἴργηται δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
οἷαί τε τροφοὶ εἰσὶ θεμιστοπόλων βασιλήων
παίδων καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἠχήεντα.
τὴν δὲ ἴδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θύγατρες,
ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον, ὄφρα φέροιεν
κάλπισι χαλκείῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρὸς,
τέσσαρες, ὥστε θεαὶ, κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,
Καλλιδίκη καὶ Κλεισιδίκη Δημώ τ' ἐρόεσσα
Καλλιθόη θ', ἣ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἁπασῶν·
οὐδ' ἔγνων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὁρᾶσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Τίς πόθεν ἐσσὶ γρηῢ παλαιγενέων ἀνθρώπων;
τίπτε δὲ νόσφι πόληος ἀπέστιχες, οὐδὲ δόμοισι
πιλνᾷ; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα
τηλίκαι, ὡς σύ περ ὧδε, καὶ ὁπλότεραι γεγάασιν,
αἵ κέ σε φίλωνται ἠμὲν ἔπει ἠδὲ καὶ ἔργῳ.
Ὣς ἔφαν· ἡ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
τέκνα φίλ', αἵτινες ἐστὲ γυναικῶν θηλυτεράων,
χαίρετ'· ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὔ τοι ἀεικὲς
ὑμῖν εἰρομένῃσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Δὼς μὲν ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ.
νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης

ἤλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίῃ δ' ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
ἄνδρες ληιστῆρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα
νηῒ θοῇ Θορικόνδε κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
ἠπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτοί·
δεῖπνον δ' ἠρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἤρατο θυμός·
λάθρῃ δ' ὁρμηθεῖσα δι' ἠπείροιο μελαίνης,
φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή με
ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀποναίατο τιμῆς.
οὕτω δεῦρ' ἱκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα,
ἥτις δὴ γαῖ' ἐστὶ, καὶ οἵτινες ἐγγεγάασιν.
ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
δοῖεν κουριδίους ἄνδρας, καὶ τέκνα τεκέσθαι,
ὡς ἐθέλουσι τοκῆες· ἐμὲ δ' αὖτ' οἰκτείρατε, κοῦραι,
προφρονέως, φίλα τέκνα, τέως πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνέρος ἠδὲ γυναικὸς, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
πρόφρων, οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται.
καί κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
καλὰ τιθηνοίμην, καὶ δώματα τηρήσαιμι,
καί κε λέχος στορέσαιμι μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων
δεσπόσυνον, καί κ' ἔργα διδασκήσαιμι γυναῖκας.
Φῆ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἀδμὴς,
Καλλιδίκη, Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
Μαῖα, θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι, ἠδ' ὀνομήνω
ἀνέρας, οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς,
δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόληος
εἰρύαται βουλῇσι καὶ ἰθείῃσι δίκῃσιν·
ἠμὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος ἠδὲ Διόκλου
ἠδὲ Πολυξείνου καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο
καὶ Δολίχου καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο.

τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν·
τάων οὐκ ἄν τίς σε κατὰ πρώτιστον ὀπωπὴν
εἶδος ἀτιμήσασα δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
ἀλλά σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοείκελός ἐσσι.
εἰ δὲ θέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς
ἔλθωμεν καὶ μητρὶ βαθυζώνῳ Μετανείρῃ
εἴπωμεν τάδε πάντα διαμπερὲς, αἴ κέ σ' ἀνώγῃ
ἡμέτερόνδ' ἰέναι μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾷν.
τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχετος ἀσπάσιός τε.
εἰ τόν γ' ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ῥεῖά κε τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι· ταὶ δὲ φαεινὰ
πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι.
ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὦκα δὲ μητρὶ
ἔννεπον, ὡς εἶδόν τε καὶ ἔκλυον. ἡ δὲ μάλ' ὦκα
ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
αἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφοι ἢ πόρτιες εἴαρος ὥρῃ
ἅλλοντ' ἂν λειμῶνα κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ,
ὣς αἳ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμεροέντων
ἤϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν· ἀμφὶ δὲ χαῖται
ὤμοις ἀΐσσοντο κροκηΐῳ ἄνθει ὁμοῖαι.
τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεὸν, ἔνθα πάρος περ
κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς
ἡγεῦνθ'· ἡ δ' ἄρ' ὄπισθε φίλον τετιημένη ἦτορ
στεῖχε κατὰ κρῆθεν κεκαλυμμένη· ἀμφὶ δὲ πέπλος
κυάνεος ῥαδινοῖσι θεῆς ἐλελίζετο ποσσίν.
εἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
βὰν δὲ δι' αἰθούσης, ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ
ἧστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα, νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν

ἔδραμον· ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ, καί ῥα μελάθρου
κῦρε κάρη, πλῆσεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δέος εἷλεν·
εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγεν.
ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὡρηφόρος ἀγλαόδωρος
ἤθελεν ἑδριάασθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε, κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
πρίν γ' ὅτε δή οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
πηκτὸν ἕδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφεον βάλε κῶας.
ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην·
δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἧστ' ἐπὶ δίφρου,
οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπεϊ προσπτύσσετο οὔτε τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀγέλαστος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ἧστο, πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρὸς,
πρίν γ' ὅτε δὴ χλεύῃς μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνιαν, ἁγνὴν,
μειδῆσαι γελάσαι τε καὶ ἵλαον σχεῖν θυμόν·
ἣ δή οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὔαδεν ὀργαῖς.
τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιηδέος οἴνου
πλήσασ'· ἡ δ' ἀνένευσ'· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκε
πίνειν οἶνον ἐρυθρόν· ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
δοῦναι μίξασαν πιέμεν γλήχωνι τερείνῃ.
ἡ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεᾷ πόρεν, ὡς ἐκέλευε·
δεξαμένη δ' ὁσίης ἐπέβη πολυπότνια Δηώ.
τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν ἐΰζωνος Μετάνειρα·
Χαῖρε, γύναι, ἐπεὶ οὔ σε κακῶν ἄπ' ἔολπα τοκήων
ἔμμεναι, ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδὼς
καὶ χάρις, ὡσεί πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλήων.
ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
τέτλαμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κεῖται.
νῦν δ', ἐπεὶ ἵκεο δεῦρο, παρέσσεται, ὅσσα τ' ἐμοί περ.
παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον

ὤπασαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δέ μοι ἐστίν.
εἰ τόν γ᾽ ἐκθρέψαιο, καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
ἦ ῥά κε τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.
  Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ·
καὶ σὺ, γύναι, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν.
παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι, ὥς με κελεύεις
θρέψασθ᾽· οὔ μιν, ἔολπα, κακοφραδίῃσι τιθήνης
οὔτ᾽ ἄρ᾽ ἐπηλυσίη δηλήσεται οὔτε τομαῖον·
οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον οὐλοτόμοιο,
οἶδα δ᾽ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν.
  Ὣς ἄρα φωνήσασα θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ
χερσίν τ᾽ ἀθανάτῃσι· γεγήθει δὲ φρένα μήτηρ.
ὣς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Δημοφόωνθ᾽, ὃν ἔτικτεν ἐΰζωνος Μετάνειρα,
ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὁ δ᾽ ἀέξετο δαίμονι ἶσος,
οὔτ᾽ οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος [γάλα μητρός·
ἀλλὰ γὰρ ἤματα μέν μιν ἐϋστέφανος] Δημήτηρ
χρίεσκ᾽ ἀμβροσίῃ, ὡσεὶ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
ἡδὺ καταπνείουσα καὶ ἐν κόλποισιν ἔχουσα·
νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει, ἠΰτε δαλόν,
λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμ᾽ ἐτέτυκτο,
ὡς προθαλὴς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐῴκει.
καί κέν μιν ποίησεν ἀγήρων τ᾽ ἀθάνατόν τε,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ἀφραδίῃσιν ἐΰζωνος Μετάνειρα
νύκτ᾽ ἐπιτηρήσασα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
σκέψατο· κώκυσεν δὲ καὶ ἄμφω πλήξατο μηρὼ
δείσασ᾽ ᾧ περὶ παιδὶ καὶ ἀάσθη μέγα θυμῷ,
καί ῥ᾽ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Τέκνον Δημοφόων, ξείνη σε πυρὶ ἔνι πολλῷ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.
  Ὣς φάτ᾽ ὀδυρομένη· τῆς δ᾽ ἄϊε δῖα θεάων.

τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
χείρεσσ' ἀθανάτῃσιν ἀπὸ ἕο θῆκε πέδονδε,
ἐξανελοῦσα πυρὸς, θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς,
καί ῥ' ἄμυδις προσέειπεν ἐΰζωνον Μετάνειραν·
Νήϊδες ἄνθρωποι, ἀφράδμονες οὔτ' ἀγαθοῖο
αἶσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι οὔτε κακοῖο·
καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῇς νήκεστον ἀάσθης.
ἴστω γὰρ θεῶν ὅρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ,
ἀθάνατον κέν τοι καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα
παῖδα φίλον ποίησα καὶ ἄφθιτον ὤπασα τιμήν·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
τιμὴ δ' ἄφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται, οὕνεκα γουνῶν
ἡμετέρων ἐπέβη καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἴαυσεν.
ὥρῃσιν δ' ἄρα τοῦγε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
παῖδες Ἐλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
αἰὲν Ἀθηναίοισι συνάξουσ' ἤματα πάντα.

* * *

εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥτε μέγιστον
ἀθανάτοις θνητοῖσί τ' ὄναρ καὶ χάρμα τέτυκται.
ἀλλ' ἄγε μοι νηόν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ
τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν αἰπύ τε τεῖχος,
Καλλιχόρου καθύπερθεν, ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
ὄργια δ' αὐτὴ ἐγὼν ὑποθήσομαι, ὡς ἂν ἔπειτα
εὐαγέως ἔρδοντες ἐμὸν νόον ἱλάσκοισθε.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψε,
γῆρας ἀπωσαμένη, περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο·
ὀδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυηέντων ἀπὸ πέπλων
σκίδνατο, τῆλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
λάμπε θεῆς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενήνοθεν ὤμους,
αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκινὸς δόμος, ἀστεροπῆς ὥς·
βῆ δὲ διὲκ μεγάρων· τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,

*δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς
μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.
τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσάκουσαν ἐλεινήν,
κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον· ἡ μὲν ἔπειτα
παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ·
ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι'· ἡ δ' ἔσσυτο πόσσ' ἁπαλοῖσι,
μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.
ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα
ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός·
χειρότεραι γὰρ δή μιν ἔχον τροφοὶ ἠδὲ τιθῆναι.
Αἳ μὲν παννύχιαι κυδρὴν θεὸν ἱλάσκοντο,
δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
εὐρυβίῃ Κελεῷ νημερτέα μυθήσαντο,
ὡς ἐπέτελλε θεά, καλλιστέφανος Δημήτηρ.
αὐτὰρ ὅγ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρονα λαὸν
ἤνωγ' ἠϋκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
οἱ δὲ μάλ' αἶψ' ἐπίθοντο καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,
τεῦχον δ', ὡς ἐπέτελλ'· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ·
αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν καὶ ἐρώησαν καμάτοιο,
βάν ῥ' ἴμεν οἴκαδ' ἕκαστος· ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ
ἔνθα καθεζομένη μακάρων ἀπὸ νόσφιν ἁπάντων,
μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός.
αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
ποίησ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον, οὐδέ τι γαῖα
σπέρμ' ἀνίει· κρύπτεν γὰρ ἐϋστέφανος Δημήτηρ.
πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες εἷλκον ἀρούραις·
πολλὸν δὲ κρῖ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ.
καί νύ κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων
λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν
καὶ θυσιῶν ἤμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν ἑῷ τ' ἐφράσσατο θυμῷ.*

Ἶριν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὦρσε καλέσσαι
Δήμητρ' ἠΰκομον, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν.
ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι
πείθετο καὶ τὸ μεσηγὺ διέδραμεν ὦκα πόδεσσιν.
ἵκετο δὲ πτολίεθρον Ἐλευσῖνος θυοέσσης,
εὗρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δήμητερ, καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδὼς
ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετάων.
ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.
Ὣς φάτο λισσομένη· τῆς δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.
αὖτις ἔπειτα πατὴρ μάκαρας θεοὺς αἰὲν ἐόντας
πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κιόντες
κίκλησκον καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
τιμάς θ', ἅς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισιν ἑλέσθαι·
ἀλλ' οὔτις πεῖσαι δύνατο φρένας ἠδὲ νόημα
θυμῷ χωομένης· στερεῶς δ' ἠναίνετο μύθους.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε θυώδεος Οὐλύμποιο
πρίν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
πρὶν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἑὴν εὐώπιδα κούρην.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεύς,
εἰς Ἔρεβος πέμψε χρυσόρραπιν Ἀργειφόντην,
ὄφρ' Ἀΐδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν
ἁγνὴν Περσεφόνειαν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
ἐς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ἑ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλλήξειε χόλοιο.
Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης
ἐσσυμένως κατόρουσε, λιπὼν ἕδος Οὐλύμποιο.
τέτμε δὲ τόν γε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἐόντα,
ἥμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
πόλλ' ἀεκαζομένῃ μητρὸς πόθῳ· ἡ δ' ἔτ' ἄτλητον
ὀργισθεῖσα θεῶν μακάρων μηνίετο βουλῇ.

ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Ἅιδη κυανοχαῖτα, καταφθιμένοισιν ἀνάσσων,
Ζεύς με πατὴρ ἤνωγεν ἀγαυὴν Περσεφόνειαν
ἐξαγαγεῖν Ἐρέβευσφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἑ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς
ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον,
φθῖσαι φῦλ' ἀμενηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τι
ἀθανάτων· ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσι
μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ
ἧσται, Ἐλευσῖνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς
ὀφρύσιν, οὐδ' ἀπίθησε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῇς.
ἐσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·
Ἔρχεο, Περσεφόνη, παρὰ μητέρα κυανόπεπλον
ἤπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
μηδέ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.
οὔ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικὴς ἔσσομ' ἀκοίτης,
αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἔνθα δ' ἐοῦσα
δεσπόσσεις πάντων, ὁπόσα ζώει τε καὶ ἕρπει,
τιμὰς δὲ σχήσεισθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας.
τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἤματα πάντα,
οἵ κεν μὴ θυσίαισι τεὸν μένος ἱλάσκωνται,
εὐαγέως ἔρδοντες, ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια,
καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὅγ' Ἅι
ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα, λάθρη
ἀμφὶ ἑ νωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἤματα πάντα
αὖθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλῳ.
ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσέοισιν ὄχεσφιν
ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντωρ Ἀϊδωνεύς.
δ' ὀχέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης

Ἶριν δ' μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι
Δήμι.ἐκ μεγάρων· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
ὣς ἰ; δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν· οὐδὲ θάλασσα
πε' ὕδωρ ποταμῶν οὔτ' ἄγκεα ποιήεντα
·· ων ἀθανάτων οὔτ' ἄκριες ἔσχεθον ὁρμήν,
λ' ὑπὲρ αὐτάων βαθὺν ἠέρα τέμνον ἰόντες.
στῆσε δ' ἄγων, ὅθι μίμνεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ,
νηοῖο προπάροιθε θυώδεος· ἡ δὲ ἰδοῦσα
ἤιξ', ἠΰτε μαινὰς ὄρος κάτα δάσκιον ὕλῃ.
Περσεφόνη δ' ἑτέρω * * * * *
μητρὸς ἑῆς κατ * * * * * *
ἆλτο θέειν * * * * * * *
τῇδε * * * * * * * *
ἀ * * * * * * * *
* * * * * * * * *
τέκνον, μή ῥά τι μ * * * * *
βρώμης· ἐξαύδ * * * * * *
ὣς μὲν γάρ κε νέουσ * * * * *
καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι
ναιετάοις πάντεσσι τετιμένη ἀθανάτοισι.
εἰ δ' ἐπάσω, πάλιν αὖτις ἰοῦσ' ὑπὸ κεύθεσι γαίης
οἰκήσεις ὡρῶν τρίτατον μέρος εἰς ἐνιαυτόν,
τὰς δὲ δύω παρ' ἐμοί τε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
ὁππότε δ' ἄνθεσι γαῖ' εὐώδεσιν εἰαρινοῖσι
παντοδαποῖς θάλλει, τόθ' ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος
αὖτις ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.
* * *

καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερὸς Πολυδέγμων;
Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλὴς ἀντίον ηὔδα·
Τοιγὰρ ἐγώ σοι, μῆτερ, ἐρῶ νημερτέα πάντα·
εὖτέ μοι Ἑρμῆς ἦλθ' ἐριούνιος ἄγγελος ὠκὺς
πὰρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανιώνων,

ἐλθεῖν ἐξ Ἐρέβευς, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς,
αὐτίκ' ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὃ λάθρ
ἔμβαλέ μοι ῥοιῆς κόκκον, μελιηδέ' ἐδωδήν,
ἄκουσαν δὲ βίῃ με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
ὡς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
ᾤχετο, πατρὸς ἐμοῖο, φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης,
ἐξερέω, καὶ πάντα διΐξομαι, ὡς ἐρεείνεις.
ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
Λευκίππη Φαινώ τε καὶ Ἠλέκτρη καὶ Ἰάνθη,
καὶ Μελίτη Ἰάχη τε Ῥοδεία τε Καλλιρόη τε,
Μηλόβοσίς τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυκῶπις,
Χρυσηΐς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τ' Ἀδμήτη τε,
καὶ Ῥοδόπη Πλουτώ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ,
καὶ Στὺξ Οὐρανίη τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατεινή,
παίζομεν ἠδ' ἄνθεα δρέπομεν χείρεσσ' ἐρόεντα,
μίγδα κρόκον τ' ἀγανὸν καὶ ἀγαλλίδας ἠδ' ὑάκινθον,
καὶ ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
* νάρκισσόν θ', ὃν ἔφυσ', ὥσπερ κρόκον, εὐρεῖα χθών.
αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι· γαῖα δ' ἔνερθε
χώρησεν· τῇ δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς Πολυδέγμων.
βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαῖαν ἐν ἅρμασι χρυσείοισι
πόλλ' ἀεκαζομένην· ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
ταῦτά τοι ἀχνυμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
 Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι
πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἴαινον
ἀμφαγαπαζόμεναι· ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
γηθοσύνας δ' ἐδέχοντο παρ' ἀλλήλων ἔδιδόν τε.
τῇσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος·
πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἁγνήν·

---

* Παλλάς τ' ἐγρεμάχη καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα.
μετ' ἄγγελον ἧκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
ἠΰκομον, Δημήτερα κυανόπεπλον
μεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
σέμεν, ἅς κεν ἕλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
νεῦσε δέ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
τὰς δὲ δύω παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
ἐσσυμένως δ' ἤιξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
εἰς δ' ἄρα Ῥάριον ἷξε, φερέσβιον οὖθαρ ἀρούρης
τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὔτι φερέσβιον, ἀλλὰ ἕκηλον
εἱστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
μήδεσι Δήμητρος καλλισφύρου· αὐτὰρ ἔπειτα
μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομήσειν ἀσταχύεσσιν,
ἦρος ἀεξομένοιο, πέδῳ δ' ἄρα πίονες ὄγμοι
βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἐλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
ἔνθ' ἐπέβη πρώτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
τὴν δ' ὧδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·
Δεῦρο τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
δωσέμεν, ἅς κεν ἕλοιο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο
τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
[τὰς δὲ δύω παρὰ σοί τε καὶ ἄλλοις] ἀθανάτοισιν.
ὥς τοι ὑπέστη ἔσεσθαι· ἑῷ δ' ἐπένευσε κάρητι.
ἀλλ' ἴθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ πείθεο, μηδέ τι λίην
ἀζηχὲς μενέαινε κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
αἶψα δὲ καρπὸν ἄεξε φερέσβιον ἀνθρώποισι.
Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἀπίθησεν ἐΰστέφανος Δημήτηρ·
αἶψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.

πᾶσα δὲ φύλλοισίν τε καὶ ἄνθεσιν εὐρεῖα χθὼν
ἔβρισ'· ἡ δὲ κιοῦσα θεμιστοπόλοις βασιλεῦσιν
δεῖξε, Τριπτολέμῳ τε Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
Εὐμόλπου τε βίῃ Κελεῷ θ' ἡγήτορι λαῶν,
δρησμοσύνην θ' ἱερῶν, καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσιν,
σεμνὰ, τά τ' οὔπως ἐστὶ παρεξίμεν, οὔτε πυθέσθαι,
οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν ἄγος ἰσχάνει αὐδήν.
ὄλβιος, ὃς τάδ' ὄπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
ὃς δ' ἀτελὴς ἱερῶν, ὅς τ' ἄμμορος, οὔποθ' ὁμοίως
αἶσαν ἔχει φθίμενός περ ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δῖα θεάων,
βάν ῥ' ἴμεν Οὔλυμπόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
ἔνθα δὲ ναιετάουσι παραὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
σεμναί τ' αἰδοῖαί τε· μέγ' ὄλβιος, ὅν τιν' ἐκεῖναι
προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.
Ἀλλ' ἄγ' Ἐλευσῖνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσαι,
καὶ Πάρον ἀμφιρύτην Ἄντρωνά τε πετρήεντα,
πότνια, ἀγλαόδωρ', ὡρηφόρε, Δηοῖ ἄνασσα,
αὐτὴ, καὶ κούρη περικαλλὴς Περσεφόνεια,
πρόφρονες ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὀπάζειν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Τριπτολέμῳ τε, Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ 4

VI.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Αἰδοίην χρυσοστέφανον καλὴν Ἀφροδίτην
ᾄσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
εἰναλίης, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
ἤνεικεν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἀφρῷ ἔνι μαλακῷ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες Ὧραι
δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὔτυκτον ἔθηκαν
καλὴν, χρυσείην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
ἄνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖό τε τιμήεντος·
δειρῇ δ' ἀμφ' ἁπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
ὅρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
Ὧραι κοσμείσθην χρυσάμπυκες, ὁππότ' ἴοιεν
ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ κόσμον ἔθηκαν,
ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες
χερσί τ' ἐδεξιόωντο καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
εἶναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.
Χαῖρ' ἑλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε· δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

VII.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Η ΛΗΣΤΑΙ.

Ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν,
μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς,
πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες ἐϋσσέλμου ἀπὸ νηὸς
λῃσταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες
νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον· αἶψα δ' ἑλόντες
εἷσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.
υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμὰ, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πῖπτον
χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
ὄμμασι κυανέοισι· κυβερνήτης δὲ νοήσας
αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἑλόντες,
καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής.
ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἠὲ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
ἀλλ' ἄγετ', αὖτις ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
αὐτίκα· μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθεὶς
ὄρσῃ ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
δαιμόνι', οὖρον ὅρα, ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηὸς
σὺμ πάνθ' ὅπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεσσι μελήσει
ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται ἢ ὅγε Κύπρον
ἢ ἐς Ὑπερβορέους ἢ ἑκαστέρω· ἐς δὲ τελευτὴν

ι ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα
ὓς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ἧμιν ἔμβαλε δαίμων.
῝Ως εἰπὼν ἱστόν τε καὶ ἱστίον ἕλκετο νηός.
ιπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
ιττάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.
ʹνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὤρνυτο δ' ὀδμὴ
ιβροσίη· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
ὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξετανύσθη
ιπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
ότρυες· ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἱλίσσετο κισσὸς,
ʹνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
ἀντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες,
ῆ' ἤδη τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
ῆ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς
ιινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσσῃ
οκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων·
ʹ δ' ἔστη μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
ιινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
ιφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
ʹταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας
οχὸν ἕλ', οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύοντες
ἀντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἅλα δῖαν,
ιλφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
ʹχεθε καί μιν ἔθηκε πανόλβιον εἶπέ τε μῦθον·
Θάρσει, δῖε κάτωρ, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ·
ιὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
αδμηὶς Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
Χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πῃ ἔστι
ιῖό γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

VIII.

ΕΙΣ ΑΡΕΑ.

Ἆρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
ὀμβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά,
καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενὲς, ἕρκος Ὀλύμ:
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
ἠνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων
αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
κλῦθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
πρηῢ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
ἡμετέρην καὶ κάρτος ἀρήιον, ὥς κε δυναίμην
σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμοῖο καρήνου,
καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν,
θυμοῦ τ' αὖ μένος ὀξὺ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθῃσι
φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος
δὸς, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆράς τε βιαίους.

IX.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
ἥθ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος
ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσεον ἅρμα διώκει
ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
ἧσται μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ·
αὐτὰρ ἐγώ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν,
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

X.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Κυπρογενῆ Κυθέρειαν ἀείσομαι, ἥτε βροτοῖσι
μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἱμερτῷ δὲ προσώπῳ
αἰεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' ἱμερτὸν φέρει ἄνθος.
Χαῖρε, θεὰ, Σαλαμῖνος ἐϋκτιμένης μεδέουσα
καὶ πάσης Κύπρου· δὸς δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XI.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' ἀείδειν,
δεινὴν, ᾗ σὺν Ἄρηι μέλει πολεμήια ἔργα
περθόμεναί τε πόληες ἀϋτή τε πτόλεμοί τε,
καί τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.
Χαῖρε, θεὰ, δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

XII.

ΕΙΣ ΗΡΑΝ.

Ἥρην ἀείδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥείη,
ἀθανάτων βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν,
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
κυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον
ἀζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

XIII.

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ.

Δήμητρ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, ἄρχομ' ἀείδειν,
αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Φερσεφόνειαν.
Χαῖρε, θεὰ, καὶ τήνδε σάω πόλιν· ἄρχε δ' ἀοιδῆ

XIV.

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ.

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπω
ὕμνει, Μοῦσα λίγεια, Διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
ᾗ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχὴ, σύν τε βρόμος αὐλῶν
εὔαδεν, ἠδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων,
οὔρεά τ' ἠχήεντα καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ.

XV.

ΕΙΣ ΗΡΑΚΛΕΑ ΛΕΟΝΤΟΘΥΜΟΝ.

Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, ἀείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβῃς ἔνι καλλιχόροισιν
Ἀλκμήνη μιχθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι·
ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
πλαζόμενος πομπῇσιν ὕπ' Εὐρυσθῆος ἄνακτος
πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἕδος νιφόεντος Ὀλύμπου
ναίει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
Χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβο

XVI.

ΕΙΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΝ.

Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' ἀείδειν,
υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνὶς
Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύου βασιλῆος,
χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ.

XVII.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
Τυνδαρίδας, οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
τοὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη
λάθρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

XVIII.

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ.

Ἑρμῆν ἀείδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
Ἄτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα,
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὅμιλον,
ἄντρῳ ναιετάουσα παλισκίῳ· ἔνθα Κρονίων
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.

Ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μο
αἰγιπόδην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πι
δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χορογηθέσι νύμφαις,
αἵ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα
Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεόν, ἀγλαέθειρον
αὐχμήενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε
καὶ κορυφὰς ὀρέων καὶ πετρήεντα κέλευθα.
φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήια πυκνά,
ἄλλοτε μὲν ῥείθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἠλιβάτοισι διοιχνεῖ,
ἀκροτάτην κορυφὴν μηλόσκοπον εἰσαναβαίνων.
πολλάκι δ' ἀργινόεντα διέδραμεν οὔρεα μακρά,
πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θῆρας ἐναίρων,
ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἕσπερος ἔκλαγεν οἶον
ἄγρης ἐξανιών, δονάκων ὕπο μοῦσαν ἀθύρων
νήδυμον· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
ὄρνις, ἥ τ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
θρῆνον ἐπιπροχέουσα χέει μελίγηρυν ἀοιδήν

λυγκὸς ἔχει, λιγυρῇσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς,
ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἠδ' ὑάκινθος
εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίῃ.
ὑμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὄλυμπον·
οἷόν θ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
ἔννεπον, ὡς ὅγ' ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι,
καί ῥ' ὅτ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
ἐξίκετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν.
ἔνθ' ὅγε καὶ θεὸς ὢν ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμευεν
ἀνδρὶ πάρα θνητῷ· λάθε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότητι μιγῆναι·
ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερὸν, τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
Ἑρμείῃ φίλον υἱὸν, ἄφαρ τερατωπὸν ἰδέσθαι,
αἰγιπόδην, δικέρωτα, πολύκροτον, ἡδυγέλωτα·
φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
δεῖσε γὰρ, ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἠϋγένειον.
τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείης ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἕδρας κίε παῖδα καλύψας
δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκῴοιο λαγωοῦ·
πὰρ δὲ Ζηνὶ κάθιξε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος.
Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, λίτομαι δέ σ' ἀοιδῇ·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XX.

ΕΙΣ ΗΦΑΙΣΤΟΝ.

Ἥφαιστον κλυτόμητιν ἀείσεο, Μοῦσα λίγεια,
ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονὸς, οἳ τὸ πάρος περ
ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν, ἠΰτε θῆρες.
νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες
ῥηιδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
εὔκηλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
Ἀλλ' ἵληθ', Ἥφαιστε· δίδου δ' ἀρετήν τε καὶ ὄλβον.

XXI.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει
ὄχθῃ ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα,
Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
ἡδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν ἀείδει.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ.

XXII.

ΕΙΣ ΠΟΣΕΙΔΩΝΑ.

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα, θεὸν μέγαν, ἄρχομ' ἀείδειν,
γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
πόντιον, ὅς θ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγάς.
διχθά τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
ἵππων τε δμητῆρ' ἔμεναι, σωτῆρά τε νηῶν.
Χαῖρε, Ποσείδαον γαιήοχε κυανοχαῖτα,
καὶ, μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

XXIII.

ΕΙΣ ΔΙΑ.

Ζῆνα θεῶν τὸν ἄριστον ἀείσομαι ἠδὲ μέγιστον,
εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅστε Θέμιστι
ἐγκλιδὸν ἑζομένῃ πυκινοὺς ὀάρους ὀαρίζει.
Ἵληθ', εὐρύοπα Κρονίδη, κύδιστε, μέγιστε.

XXIV.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Ἑστίη, ἥτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχεο εὐμενέουσα
σὺν Διῒ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὄπασσον ἀοιδῇ.

XXV.

ΕΙΣ ΜΟΥΣΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Μουσάων ἄρχωμαι Ἀπόλλωνός τε Διός τε·
ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὅντινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXVI.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Κισσοκόμην Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' ἀείδειν,
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν,
ὃν τρέφον ἠΰκομοι νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
Νύσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἕκητι
ἄντρῳ ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεαὶ πολύυμνον ἔθρεψαν,
δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἕποντο
νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἱκέσθαι.

XXVII.

ΕΙΣ ΑΡΤΕΜΙΝ.

Ἄρτεμιν ἀείδω χρυσηλάκατον κελαδεινὴν,
παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,
ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
ἄγρῃ τερπομένη παγχρύσεα τόξα τιταίνει,
πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
ὑψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' ἔπι δάσκιος ὕλη
δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν· φρίσσει δέ τε γαῖα
πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
πάντῃ ἐπιστρέφεται, θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.

XXVI. *ἐκ δ' αὖθ' ὡράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.* 13

αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα
ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
[illegible] πόλλωνος, Δελφῶν ἐς πίονα δῆμον,
[illegible] αἱ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.
[illegible] ιρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς
ἡγεῖται, χαρίεντα περὶ χροῒ κόσμον ἔχουσα,
ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἰεῖσαι
ὑμνεῦσιν Λητὼ καλλίσφυρον, ὡς τέκε παῖδας
ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
Χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠϋκόμοιο·
ὑτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXVIII.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεόν, ἄρχομ' ἀείδειν,
γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν,
Τριτογενῆ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήια τεύχε' ἔχουσαν,
χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὁρῶντας
ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
ἐσσυμένως ὤρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
σείσασ' ὀξὺν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὄλυμπος
δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκώπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος· ἔκχυτο δ' ἅλμη
ἐξαπίνης· στῆσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσόκε κούρη
εἵλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοείκελα τεύχη

Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε. Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ᾽ ἀοιδῆς.

XXIX.

ΕΙΣ ΕΣΤΙΑΝ.

Ἑστίη, ἣ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ᾽ ἀνθρώπων
ἕδρην ἀΐδιον ἔλαχε, πρεσβηΐδα τιμήν,
καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τίμιον· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἵν᾽ οὐ πρώτῃ πυμάτῃ τε
Ἑστίῃ ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον·
καὶ σύ μοι, Ἀργειφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἐάων,
ἵλαος ὢν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε
Ἑστίῃ· ἀμφότεροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
εἰδότες, ἔργματα καλὰ νόῳ θ᾽ ἕσπεσθε καὶ ἥβῃ.
Χαῖρε, Κρόνου θύγατερ, σύ τε καὶ χρυσόρραπις Ἑρμ
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ᾽ ἀοιδῆς.

XXX.

ΕΙΣ ΓΗΝ ΜΗΤΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ.

Γαῖαν παμμήτειραν ἀείσομαι, ἠϋθέμεθλον,
πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ᾽, ὁπόσ᾽ ἐστὶν,
ἠμὲν ὅσα χθόνα δῖαν ἐπέρχεται, ἠδ᾽ ὅσα πόντον,
ἠδ᾽ ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
ἐκ σέο δ᾽ εὔπαιδές τε καὶ εὔκαρποι τελέθουσι,

ότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἠδ' ἀφελέσθαι
νητοῖς ἀνθρώποισιν· ὁ δ' ὄλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ
ρρων τιμήσεις· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
ρίθει μέν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἠδὲ κατ' ἀγροὺς
ήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλαται ἐσθλῶν·
τοὶ δ' εὐνομίῃσι πόλιν κατὰ καλλιγύναικα
ρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
ῖδες δ' εὐφροσύνῃ νεοθηλέϊ κυδιόωσι,
ρθενικαί τε χοροῖς φερεσανθέσιν εὔφρονι θυμῷ
ίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
ς κε σὺ τιμήσεις, σεμνὴ θεά, ἄφθονε δαῖμον.
Χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
ύφρων δ' ἀντ' ᾠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
τὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXXI.

ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα
λιόπη, φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
ίνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
ῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων,
ὐτοκασιγνήτην, ἥ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
Ἠῶ τε ῥοδόπηχυν, ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἵπποις ἐμβεβαώς· σμερδνὸν δ' ὅγε δέρκεται ὄσσοις
χρυσέης ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
αἰγλῆεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροῒ λάμπεται ἔσθος

λεπτουργὲς, πνοιῇ ἀνέμων· ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι

* * *

ἔνθ' ἄρ' ὅγε στήσας χρυσόζυγον ἅρμα καὶ ἵππους
ἑσπέριος πέμπῃσι δι' οὐρανοῦ Ὠκεανόνδε.
Χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε.
ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

XXXII.

ΕΙΣ ΣΕΛΗΝΗΝ.

Μήνην εὐειδῆ τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διὸς, ἵστορες ᾠδῆς·
ἧς ἄπο αἴγλη γαῖαν ἑλίσσεται οὐρανόδεικτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
αἴγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἀὴρ
χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
εὖτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χρόα καλὸν,
εἵματα ἑσσαμένη τηλαυγέα δῖα Σελήνη,
ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας, αἰγλήεντας,
ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,
ἑσπερίη, διχόμηνος· ὁ δὲ πλήθει μέγας ὄγμος,
λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότ' ἀεξομένης τελέθουσιν
οὐρανόθεν· τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·
ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην,
ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, δῖα Σεληνη,
πρόφρον, ἐϋπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
ᾄσομαι ἡμιθέων, ὧν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοὶ,
Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

XXXIII.

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ.

Ἀμφὶ Διὸς κούρους ἑλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
'υνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
:άστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
›ὺς ὑπὸ Ταϋγέτου κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο
ιχθεῖσ' ἐν φιλότητι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
ωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
κυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
ειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἱ δ' ἀπὸ νηῶν
ʼχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
ρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
ρύμνης· τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
˜καν ὑποβρυχίην· οἱ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
›υθῇσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀΐξαντες,
ὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
ύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι,
χύταις σήματα καλά, πόνου κρίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
ήθησαν, παύσαντο δ' ὀϊζυροῖο πόνοιο.
Χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
ὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

———

XXXIV.

Fragmenta hymni in Bacchum.

* * *

Οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσσῃ
άσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, Εἰραφιῶτα,
' δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινήεντι
›σαμένην Σεμέλην τεκέειν Διῒ τερπικεραύνῳ·

ἄλλοι δ' ἐν Θήβαισιν, ἄναξ, σε λέγουσι γενέσθαι,
ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
Ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθέον ὕλῃ,
τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων,

* * *

Καί οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς.
Ὡς δὲ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ
ἄνθρωποι ῥέξουσι τεληέσσας ἑκατόμβας.
Ὣς εἰπὼν ἐπένευσε καρήατι μητίετα Ζεύς.
Ἵληθ', εἰραφιῶτα, γυναιμανές· οἱ δέ σ' ἀοιδοὶ
ᾄδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ'· οὐδέ πῃ ἔστι
σεῖ' ἐπιληθόμενον ἱερῆς μεμνῆσθαι ἀοιδῆς.
Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἥν περ καλέουσι Θυώνην.

Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.

ΟΜΗΡΟΥ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

I.

ΠΡΟΣ ΝΕΟΤΕΙΧΕΙΣ.

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
' πόλιν αἰπεινὴν, Κύμης ἐριώπιδα κούρην,
κίετε, Σαιδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
μβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ζαθέου ποταμοῖο,
'ρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

II.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ ΑΝΑΣΤΡΕΦΩΝ.

Αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
ῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

III.

ΕΙΣ ΜΙΔΗΝ.

Χαλκέη παρθένος εἰμὶ, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.
; τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
έλιός τ' ἀνιὼν λάμπῃ λαμπρή τε σελήνη,
αὶ ποταμοὶ πλήθωσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα,
ὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
γγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

IV.

ΠΡΟΣ ΚΥΜΑΙΟΥΣ.

Οἵῃ μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι.
ήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων,
ν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο

λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
ὁπλότεροι, μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην ἁλιγείτονα, ποντοτίνακτον,
ἥν τε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος.
ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
ἠθελέτην κλῆσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν.
οἳ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φῆμιν ἀοιδῆς,
ἀφραδίῃ· τῶν μέν τε παθών τις φράσσεται αὖτις,
** ὅσφιν ὀνείδεσιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.*
κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ·
οὐδέ τί μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κύμης ὁρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
δῆμον ἐς ἀλλοδαπὸν ἰέναι, ἀλαόν περ ἐόντα.

V.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΤΟΡΙΔΗΝ.

Θεστορίδη, θνητοῖσιν ἀνωΐστων πολέων περ
οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

VI.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙ.

Κλῦθι Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε,
εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ζαθέου Ἑλικῶνος,
δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
ναύτῃς, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασιν·
δὸς δ' ἐς ὑπωρείην ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι,
φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας
ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν.

VII.

ΕΙΣ ΠΟΛΙΝ ΕΡΥΘΡΑΙΑΝ.

Πότνια γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
'ς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὔοχθος ἐτύχθης,
ͻῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ', οἷς ἐχολώθης.

VIII.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΑΣ.

Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ,
τωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
ἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
εινὴ γὰρ μέτοπις ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται.

IX.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ.

Ὑμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθών·
λλ' ἔτι νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὑμῖν.

X.

ΕΙΣ ΠΕΥΚΗΝ.

Ἄλλη τίς σευ πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἵησιν
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης,
νθα σίδηρος ἄριστος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
σσεται, εὖτ' ἄν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

XI.

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΟΝ ΤΟΝ ΑΠΙΟΛΟΝ.

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπίοπτα, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω
πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
δοῦναι· τὼς γὰρ ἄμεινον· ὃ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

XII.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΕΙΑΝ ΕΝ ΣΑΜΩΙ.

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ, κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·
ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
ὧν ὥρη μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

XIII.

ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΤΩΝ ΦΡΑΤΟΡΩΝ.

Ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
χρήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι·
αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἤματι χειμερίῳ, ὁπότ' ἂν νίφῃσι Κρονίων.

XIV.

ΚΑΜΙΝΟΣ Η ΚΕΡΑΜΕΙΣ.

Εἰ μὲν δώσετε μισθόν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες·
δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου,
εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κάναστρα,
φρυχθῆναί τε καλῶς καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
** πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δή, ὥς σφιν ἀεῖσαι.*
ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε,
συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,
Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβετον ἠδὲ Σαβάκτην
Ὠμόδαμόν θ', ὅς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζει.
πέρθε πυραίθουσαν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
ὡς γνάθος ἱππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήια λεπτὰ ποιοῦσα.
δεῦρο καὶ Ἠελίου θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη,
ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας κενταύρους,
οἵ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο·
τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος,
αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά·
γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
ὃς δέ χ' ὑπερκύψῃ, πυρὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίσταιντ' αἴσιμα ῥέζειν.

XV.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεί.
αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
πολλός· σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρποι μᾶζα.
νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν.

* * *

* υἱοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρα βήσεται ὕμμιν.
ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα·
* αὐτὴ δ' ἱστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
νεῦμαί τοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδὼν
ἕστηκ' ἐν προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
* πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνι γυιάτιδος.

καί,

εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἑστήξομεν·
οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

XVI.

ΤΟΙΣ ΑΛΙΕΥΣΙΝ.

Ὅμηρος.
Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;
Ἁλιεῖς.
Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσα δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.
Ὅμηρος.
Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,
οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ἀρχόμενος πρῶτον Μουσῶν χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἵνεκ' ἀοιδῆς,
ἣν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος,
εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὔατα πᾶσι βαλέσθαι,
πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων,
ὡς ἔπος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.
Μῦς ποτε διψαλέος, γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
πλησίον ἐν λίμνῃ ἁπαλὸν προσέθηκε γένειον,
ὕδατι τερπόμενος μελιηδέι· τὸν δὲ κατεῖδεν
λιμνοχαρὴς πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον·
Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠόνα; τίς δέ σ' ὁ φύσας;
πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω·
δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
τιμῶμαι βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα·
καί με πατὴρ Πηλεὺς ἀνεθρέψατο, Ὑδρομεδούσῃ
μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας Ἠριδανοῖο.
καὶ σὲ δ' ὁρῶ καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχον ἄλλων,
σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐὴν γενεὴν ἀγόρευε.
Τὸν δ' αὖ Ψιχάρπαξ ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
Τίπτε γένος τοὐμὸν ζητεῖς; δῆλον δ' ἐν ἅπασιν
ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνοῖς.

Ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κοῦρος
Τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ
Λειχομύλη, θυγατὴρ Πτερνοτρώκτου βασιλῆος.
γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.
πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν ἐς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασιν· αὐτὰρ ἔμοιγε,
ὅσσα παρ' ἀνθρώποις, τρώγειν ἔθος· οὐδέ με λήθει
ἄρτος δισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο,
οὐ πλακόεις τανύπεπλος ἔχων πολὺ σησαμότυρον,
οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος,
οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνας μερόπων τεύχουσι μάγειροι,
κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
[οὐδέποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴν ἀπέφευγον ἀυτὴν,
ἀλλ' ἰθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.
οὐ δέδι' ἄνθρωπον καίπερ μέγα σῶμα φοροῦντα,
ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν καταδάκνω δάκτυλον ἄκρον,
καὶ πτέρνης λαβόμην, καὶ οὐ πόνος ἄνδρα ἵκανεν,
νήδυμος οὐκ ἀπέφευγεν ὕπνος δάκνοντος ἐμεῖο.
ἀλλὰ δύω πάντων μάλα δείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
κίρκον καὶ γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγουσιν,
καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος·
πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,
ἣ καὶ τρωγλοδύοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει.]
οὐ τρώγω ῥαφάνας, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
οὐ πράσσοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις·
ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.
Πρὸς τάδε μειδιάσας Φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα·
Ξεῖνε, λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.

ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
[στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναίειν,]
σκιρτῆσαι κατὰ γῆν καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστιν.
βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι, κράτει δέ με, μήποτ' ὄληαι,
ὅππως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη καὶ νῶτ' ἐδίδου· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα
χεῖρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' αὐχένος ἅλματι κούφῳ.
καὶ τὸ πρῶτον ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὅρμους,
νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δή ῥα
κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δακρύων
ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαίτας,
καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρα, ἐν δέ οἱ ἦτορ
πάλλετ' ἀηθείῃ, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἱκέσθαι·
δεινὰ δ' ὑπεστονάχιζε φόβου κρυόεντος ἀνάγκῃ.
[οὐρὴν μὲν προπέτασσεν ἐφ' ὕδασιν, ἠύτε κώπην [86]
σύρων, εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι,
ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δ' ἐβῶσεν·
καὶ τοῖον φάτο μῦθον ἀπὸ στόματός τ' ἀγόρευσεν· [74]
Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος [75]
ταῦρος, ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην,
ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
βάτραχος ἀμπετάσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ;]
Ὕδρος δ' ἐξαίφνης ἀνεφαίνετο, δεινὸν ὅραμα
πᾶσιν ὁμῶς· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον. [80]
τοῦτον ἰδὼν κατέδυ Φυσίγναθος, οὔτι νοήσας,
οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον καταλείπειν.
δῦ δὲ βάθος λίμνης καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
κεῖνος δ' ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθὺς ἐφ' ὕδωρ
καὶ χεῖρας ἔσφιγγε καὶ ὀλλύμενος κατέτρυξε.
πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ'
λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι·

δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος ἦσαν ἐπ' αὐτῷ·
ὕστατα δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθέγξατο μύθους·
Οὐ λήσεις δολίως, Φυσίγναθε, ταῦτα ποιήσας,
ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος, ὡς ἀπὸ πέτρης.
οὐκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα, κάκιστε,
παγκρατίῳ τε πάλῃ τε καὶ εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας. ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
* ἦ ποινὴν τίσεις σὺ μυῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις.
Ὣς εἰπὼν ἀπέπνευσεν ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ κατεῖδεν
Λειχοπίναξ ὄχθῃσιν ἐφεζόμενος μαλακῇσιν·
δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἤγγειλε μύεσσιν.
ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν, ὑπ' ὄρθρον
κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
πατρὸς δυστήνου Ψιχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθαις
ἦν ἤδη τλήμων, μέσσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη
Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·
Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πεπόνθειν
ἐκ βατράχων, ἡ πεῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
εἰμὶ δὲ νῦν ἐλεεινὸς, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.
καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἁρπάξασα
ἔχθιστος γαλέη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἑλοῦσα.
τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον εἷλξαν
καινοτέραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
ἣν παγίδα καλέουσι, μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
ου ... ιτος ἦν, ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ,
ταῦτα ... ν ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
Πρὸς θ' ὁπλισόμεσθα καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς
Ξεῖνε, λίην τμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισιν.
πολλὰ μάλ' ε... πὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.

κνημῖδας μὲν πρῶτον ἐφήρμοσαν εἰς δύο μοίρας
ῥήξαντες κυάμους χλωρούς, κνήμας δ' ἐκάλυπτον,
οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφέων ἀπὸ βυρσῶν,
οὓς γαλέην δείραντες ἐπισταμένως ἐποίησαν.
ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δέ νυ λόγχη
εὐμήκεις βελόναι, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος·
ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις ἐρεβίνθου.
  Οὕτω μὲν μύες ἦσαν ἐν ὅπλοις· ὡς δ' ἐνόησαν
βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, ἐς δ' ἕνα χῶρον
ἐλθόντες βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
σκεπτομένων δ' αὐτῶν, πόθεν ἡ στάσις, ἢ τίς ὁ θυμός,
κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων ῥάβδον μετὰ χερσίν,
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἐμβασίχυτρος,
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε τοῖα·
  Ὦ βάτραχοι, μύες ὔμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
εἰπεῖν ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε μάχην τε.
εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψιχάρπαγα, ὅνπερ ἔπεφνεν
ὑμέτερος βασιλεὺς Φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε,
οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάασθε.
  Ὣς εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὔατ' ἀμύμων
εἰσελθὼν ἑτάρ[illegible] φρένας βατράχων ἀγερώχων·
μεμφομέ[illegible] αὐτῶν Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς
  [illegible] φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
ὀλλύμενον· πάντως δ' ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βουλὴν
ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες

καὶ τοὺς μέν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς· 123

ἄκροις πὰρ χείλεσσιν, ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος·
ἡνίκα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
δραξάμενοι κορύθων, ὅστις σχεδὸν ἀντίος ἔλθῃ,
ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἐκείναις εὐθὺ βάλωμεν.
οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους
στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.
Ὣς εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς ἀμφεκάλυψαν,
θώρηκας δ' εἶχον καλῶν χλοερῶν ἀπὸ σεύτλων,
φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν,
ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει,
καὶ τὰ κέρα κοχλιῶν λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα.
φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθης ὑψηλῇσιν
σείοντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἔμπληντο ἕκαστος.
Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
καὶ πολέμου πληθὺν δείξας κρατερούς τε μαχητάς,
πολλοὺς καὶ μεγάλους ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἠδὲ Γιγάντων,
ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε· τίνες βατράχοισιν ἀρωγοὶ
ἢ μυσὶν ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·
Ὦ θύγατερ, μυσὶν ἦ ῥα βοηθήσουσα πορεύσῃ;
καὶ γάρ σου κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες
κνίσσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ, οὐκ ἄν πώποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
ἐλθοίην ἐπαρωγὸς, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν
στέμματα βλάπτοντες καὶ λύχνους εἵνεκ' ἐλαίου.
τοῦτο δέ μου λίην ἔδακε φρένας, οἷον ἔρεξαν.
πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφανα καμοῦσα
ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα,
* καὶ τρώγλας ἐτέλεσσαν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη
καὶ πράσσει με τόκον· τὸ δὲ ῥίγιον ἀθανάτοισιν.

ρησαμένη γὰρ ὕφανα καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
λλ' οὐδ' ὧς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθελήσω.
ἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλά με πρώην
κ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
πνου δευομένην οὐκ εἴασαν θορυβοῦντες
ὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' ἄυπνος κατεκείμην,
ὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
λλ' ἄγε παυσώμεσθα, θεοί, τούτοισιν ἀρήγειν,
ή νύ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι·
ἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίον ἔλθοι·
άντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὁρῶντες.
  Ὣς ἄρ' ἔφη· τῇ δ' αὖτ' ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι,
άντες ὁμῶς δ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἕνα χῶρον.
αὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες
εινὸν ἐσάλπιγξαν πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ
ιεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.
  Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρὶ
σταότ' ἐν προμάχοις κατὰ γαστέρα ἐς μέσον ἧπαρ·
ὰδ δ' ἔπεσεν πρηνής, ἁπαλὰς δ' ἐκόνισσεν ἐθείρας.
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]
ρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα,
ῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
ἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ στόματος δ' ἐξέπτη.
ευτλαῖος δ' ἄρ ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρον.
ρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψεν·
ριπε δὲ πρηνής, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
ιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
ρωγλοδύτην ἁπαλοῖο δι' αὐχένος * * * * *
* * * * * * * * * * * * * * *

κιμίδην δ' ἄχος εἷλε καὶ ἧλασεν ὀξέι σχοίνῳ
ὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ἤριπε δ' εὐθύς·
ειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ

καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, καθ' ἥπατος· ὡς δ' ἐνόησε
Κοστοφάγον φεύγοντα, βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης, ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν·
κάππεσε δ', οὐδ' ἀνένευσεν· ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠιόν' ἐξετανύσθη
χορδῇσιν λιπαρῇσί τε πειρόμενος λαγόνεσσιν.
Τυροφάγον δ' αὐτῇσιν ἐπ' ὄχθαις ἐξενάριξεν
* * * * * * * * * * * * * *

Πτερνογλύφον δ' ἐπιδὼν Καλαμίνθιος ἐς φόβον ἦλθεν,
ἥλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
Φιλτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Ἐμβασίχυτρος.
[Ὑδρόχαρις δέ τ' ἔπεφνεν Πτερνοφάγον βασιλῆα,]
χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ
ἐκ ῥινῶν ἔσταξε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
* *Λειχοπίνακα δ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης,*
ἔγχει ἐπαΐξας· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
Πρασσαῖος δ' ἐπιδὼν ποδὸς εἵλκυσε νεκρὸν ἐόντα,
ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα.
Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων περὶ τεθνειώτων
καὶ βάλε Πρασσαῖον μήπω γαίης ἐπιβάντα·
πῖπτε δὲ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' Ἀιδόσδε βεβήκει.
Κραμβοβάτης δ' ἐσιδὼν πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτόν.
καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
ὠργίσθη δ' ἄρ' ἐκεῖνος, ἑλὼν δέ τε χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄμβριμον, ἄχθος ἀρούρης,
τῷ βάλε Κραμβοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
κνήμη δεξιτερή, πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν.
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν,
τύψε δέ μιν μέσσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ οἱ εἴσω
ὀξύσχοινος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ·
Τρωγλοδύτης δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο,

σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς· [250]
ἥλατο δ' ἐς τάφρους, ὅπως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον.
ἔσχατα δ' ἐκ λίμνης ἀνεδύσατο, τείρετο δ' αἰνῶς·
* * * * * * * * * * * * * * * *

Πρασσαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν προπεσόντα,
ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόντισεν ὀξέι σχοίνῳ· [255]
οὐδ' ἔρρηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή·
τοῦ δ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετράχυτρον
δῖος Ὀριγανίων, μιμούμενος αὐτὸν Ἄρηα,
[ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευεν καθ' ὅμιλον·] [259]
ὥρμησεν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' ὡς ἴδεν, οὐχ ὑπέμεινεν
ἥρωα κρατερόφρον', ἔδυ δ' ἐν βένθεσι λίμνης.
Ἦν δέ τις ἐν μύεσιν Μεριδάρπαξ, ἔξοχος ἄλλων,
Κρείωνος φίλος υἱὸς ἀμύμονος Ἀρτεπιβούλου, [263]
* *οἴκαδ' ἰὼν πολέμοιο μετασχεῖν παῖδ' ἐκέλευσεν*
* *αὐτὸς δ' ἑστήκει γαυρούμενος ὡς κατὰ λίμνην —*
οὗτος ἀναρπάξαι βατράχων γενεὴν ἐπαπείλει·
καὶ ῥήξας καρύου μέσσην ῥάχιν εἰς δύο μοίρας
* *φράγδην ἀμφοτέροισιν ἐν ὤμοις χεῖρας ἔθηκεν·*
οἱ δὲ τάχος δείσαντες ἔβαν πάντες κατὰ λίμνην·
καί νύ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν, [268]
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων·
κινήσας δὲ κάρη τοίην ἐφθέγξατο φωνήν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
οὐ μικρὸν ἐκπλήσσει Μεριδάρπαξ, ὃς κατὰ λίμνην
ἅρπαξ ἐν βατράχοισιν ἀμείβεται· ἀλλὰ τάχιστα
Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον, ἢ καὶ Ἄρηα,
οἵ μιν ἐπισχήσουσι μάχης κρατερόν περ ἐόντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἥρη δ' ἀπαμείβετο μῦθον·
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης, Κρονίδη, σθένος, οὔτε Ἄρηος

ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἀλλ᾽ ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἢ τὸ σὸν ὅπλον
κινείσθω μέγα Τιτανοκτόνον ὀβριμοεργόν,
ᾧ ποτε καὶ Καπανῆα κατέκτανες ὄβριμον ἄνδρα
καὶ μέγαν Ἐγκέλαδον καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων,
κινείσθω· οὕτω γὰρ ἁλώσεται, ὅστις ἄριστος.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· Κρονίδης δ᾽ ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν.
πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ᾽ ἐλέλιξεν Ὄλυμπον,
αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν, δειμαλέον Διὸς ὅπλον,
ἧκ᾽ ἐπιδινήσας· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπτατο χειρὸς ἄνακτος.
πάντας μέν ῥ᾽ ἐφόβησε βαλὼν ἐπὶ τούσδε [κεραυνόν·]
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὣς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ᾽ ἔτι μᾶλλον
ἔλπετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων,
εἰ μὴ ἀπ᾽ Οὐλύμπου βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων,
ὅς ῥα τότ᾽ ἐν βατράχοισιν ἀρωγοὺς εὐθὺς ἔπεμψεν.
Ἦλθον δ᾽ ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
λοξοβάται, στρεβλοὶ, ψαλιδόστομοι, ὀστρακόδερμοι,
ὀστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
βλαισοὶ, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
ὀκτάποδες, δικέραιοι, ἀτειρέες, οἱ δὲ καλεῦνται
καρκίνοι, οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον
ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
τοὺς δὴ ὑπέδδεισαν πάντες μύες, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔμειναν,
ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύσετο δ᾽ ἥλιος ἤδη,
καὶ πολέμου τελετὴ μονοημέρου ἐξετελέσθη.

HESIODEA

QUAE FERUNTUR CARMINA

EX RECENSIONE

ARMINII KOECHLY

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX

Parvo libello textum Hesiodeum cum recensionis diversitate e majore editione repetitum tenenti parva sit praefatio singulorum exhibens brevem recensum locorum, qui aperte corrupti conjecturis haud minus certis aut sanati sunt aut sanandi. Sunt vero hi:

Theog. v. 32 †θείην] θέσπιν Goettling 34 ὕςτερον] ὕςτατον Wolf 157 †ἀνίηςκε] ἀνίεςκε cum Pasore vulgo 281 ἐξέθορε] ἔκθορε Guiet 287 τρικέφαλον] τρικάρηνον post Trincavellum vulgo 312 πεντηκοντακέφαλον] πεντηκοντακάρηνον post Trincavellum vulgo 359 †Κρυςηίς] Χρυςηίς Hermann 373 θεοῖς] θεοῖςι Wolf 405 †δ' ἤπειτα] δὴ ἔπειτα Dindorf 428 Ζεὺς τίεται αὐτήν] καὶ Ζεὺς τίεν αὐτήν Koechly 453 Ῥείη δ' ὑποδμηθεῖςα] particula delenda 481 μὲν] μιν Hermann 497 †ἐξήμηςε] ἐξήμεσσε cum Hermanno vulgo 562 †δ' ἤπειτα] δὴ ἔπειτα Dindorf 563 †μελίοιςι] μελέοιςι post Stephanum vulgo 569 ἴδεν] ἴδ' ἐν Orelli 617 †Βριάρεῳ] Ὀβριάρεῳ Dindorf 628 †κείνοιςι] κείνοις post Heinsium vulgo 655 †ὅτι] ὅ τοι Hermann 734 †ὁ Βριάρεωc] Ὀβριάρεωc Dindorf 746 †ἔχετ'] ἔχει Hermann 802 †ἐπιμίςγεται] ἐπινίςσεται Ruhnken 813 πρόςθεν] νέρθεν Koechly 961 ἣ δέ οἱ] ἣ δή οἱ Guiet.

Op. et Di. 44 ὥς τέ ςε †κεὶς] ὥς τε καὶ εἰς Hermann 56 ςοὶ δ' αὐτῷ] ςοί τ' αὐτῷ vulgo 90 †Πρὶν

μὲν] πρὶν μὲν γὰρ vulgo, πρῶτον vel τὸ πρὶν μὲν Lehrs 121 ἐπεὶ μὲν] ἐπειδὴ vulgo 187 οὔτε] οὐδὲ οὐδὲ μὲν] οὐδέ κεν Brunck 263 †βασιλῆες] βασιλεῖς Goettling †δίκας] μύθους vulgo 283 †ἀάσθη] ἀασθῇ Schaefer 301 †πίμπλησι] πιμπλῇσι Spohn 327 †ἔρξει] ἔρξῃ Schaefer 328 †βαίνοι] βαίνῃ Schaefer 344 γένηται] γένοιτο Brunck 468 ὄρπηκα] ὄρπηκι Brunck 495 †ὀφέλλει] ὀφέλλοι Brunck 526 οὐ †γάρ οἱ] οὐ δέ οἱ Hermann 533 †βροτῷ] βροτοὶ Hermann 549 πυροφόρος] πυροφόροις Hermann.

Scuti v. 15. οὐ †γάρ οἱ] οὐ δέ οἱ Hermann 79 †μετ'] μέγ' Dorvillius 429 †ἐμμενέως] ἐμ μένεος Heyne 438 ἠχή] ἠχῇ Hermann.

Recensionis diversitati autem addenda erant haec: Γύης Theog. v. 149. 714. 734. 817 et Γύῃ 618. μεγήρατα v. 240 Ὄρθρον v. 309 et Ὄρθρῳ 327 πύλας pro θύρας v. 732.

Scripsi Heidebergae d. VIII. mens. Jun. MDCCCLXX.

Arminius Koechly.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουcάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
ἵ θ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
:αί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόcc' ἁπαλοῖcιν
ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐριcθενέος Κρονίωνος·

καί τε λοεccάμεναι τέρενα χρόα Περμηcοῖο
ἢ Ἵππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήcαντο
:αλοὺς ἱμερόεντας, ἐπερρώcαντο δὲ ποccίν.

ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
ἐννύχιαι cτεῖχον περικαλλέα ὄccαν ἱεῖcαι·

ὑμνεῦcαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυcέοιcι πεδίλοιc ἐμβεβαυῖαν,
:ούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸc γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἠδὲ Ποcειδάωνα + γαιήοχον ἐννοcίγαιον,
:αὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυcοcτέφανον καλήν τε Διώνην,
Ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Cελήνην,
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.

---

v. 5. Τερμηcοῖο

αἵ νύ ποθ' Ἡϲίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ Ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρώτιϲτα θεαὶ πρὸϲ μῦθον ἔειπον
Μοῦϲαι Ὀλυμπιάδεϲ, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο·
«ποιμένεϲ ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαϲτέρεϲ οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοιϲιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήϲαϲθαι.»
ὣϲ ἔφαϲαν κοῦραι μεγάλου Διὸϲ ἀρτιέπειαι,
καί μοι ϲκῆπτρον ἔδον δάφνηϲ ἐριθηλέοϲ ὄζον
δρέψαϲαι θηητόν, ἐνέπνευϲαν δέ μοι αὐδὴν
θείην, +ἵνα κλείοιμι τά τ' ἐϲϲόμενα πρό τ' ἐόντα,
καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένοϲ αἰὲν ἐόντων,
ϲφᾶϲ δ' αὐτὰϲ πρῶτόν τε καὶ ὕϲτερον αἰὲν ἀείδειν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;

Τύνη Μουϲάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦϲαι τέρπουϲι μέγαν νόον ἐντὸϲ Ὀλύμπου,
εἰρεῦϲαι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐϲϲόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦϲαι· τῶν δ' ἀκάματοϲ ῥέει αὐδὴ
ἐκ ϲτομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸϲ
Ζηνὸϲ ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέϲϲῃ
ϲκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντοϲ Ὀλύμπου

δώματά τ' ἀθανάτων· αἳ δ' ἄμβροτον ὄϲϲαν ἱεῖϲαι
θεῶν γένοϲ αἰδοῖον πρῶτον κλείουϲιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆϲ, οὓϲ Γαῖα καὶ Οὐρανὸϲ εὐρὺϲ ἔτικτεν,
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσαί + τ' ἀοιδῆς,
ὅϲϲον φέρτατόϲ ἐϲτι θεῶν κράτεΐ τε μέγιϲτοϲ.
αὖτιϲ δ' ἀνθρώπων τε γένοϲ κρατερῶν τε Γιγάντων
ὑμνεῦϲαι τέρπουϲι Διὸϲ νόον ἐντὸϲ Ὀλύμπου
Μοῦϲαι Ὀλυμπιάδεϲ, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο.

τὰϲ ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖϲα
Μνημοϲύνη, γουνοῖϲιν Ἐλευθῆροϲ μεδέουϲα,

... τηρύϲαϲθαι v. 31. δρέψαϲθαι

ληcμοcύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίcγετο μητίετα Ζεύc,
νόcφιν ἀπ᾿ ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰcαναβαίνων.
ἀλλ᾿ ὅτε δή ῥ᾿ ἐνιαυτὸc ἔην, περὶ δ᾿ ἔτραπον ὧραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ᾿ ἤματα πόλλ᾿ ἐτελέcθη,
ἣ δ᾿ ἔτεκ᾿ ἐννέα κούραc ὁμόφρονας, ᾗcιν ἀοιδὴ
μέμβλεται ἐν cτήθεccιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούcαιc,
τυτθὸν ἀπ᾿ ἀκροτάτηc κορυφῆc νιφόεντοc Ὀλύμπου.

ἔνθα cφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά·
πὰρ δ᾿ αὐτῇc Χάριτέc τε καὶ Ἵμεροc οἰκί᾿ ἔχουcιν

ἐν θαλίῃc· ἐρατὴν δὲ διὰ cτόμα ὄccαν ἱεῖcαι
μέλπονται πάντων τε νόμουc, καὶ ἤθεα κεδνὰ
ἀθανάτων κλείουcιν ἐπήρατον ὄccαν ἱεῖcαι.

αἳ τότ᾿ ἴcαν πρὸc Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
ἀμβροcίῃ μολπῇ· περὶ δ᾿ ἴαχε γαῖα μέλαινα
ὑμνεύcαιc, ἐρατὸc δὲ ποδῶν ὕπο δοῦποc ὀρώρει
νιccομένων πατέρ᾿ εἰc ὄν· ὃ δ᾿ οὐρανῷ ἐμβαcιλεύει
αὐτὸc ἔχων βροντὴν ἠδ᾿ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κάρτεϊ νικήcαc πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαcτα
ἀθανάτοιc διέταξεν ὁμῶc καὶ ἐπέφραδε τιμάc.

ταῦτ᾿ ἄρα Μοῦcαι ἄειδον Ὀλύμπια δώματ᾿ ἔχουcαι,
ἐννέα θυγατέρεc μεγάλου Διὸc ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ᾿ Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ᾿ Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ᾿ Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ᾿· ἣ δὲ προφερεcτάτη ἐcτὶν ἁπαcέων.

ἡ γὰρ καὶ βαcιλεῦcιν ἅμ᾿ αἰδοίοιcιν ὀπηδεῖ.

ὄν τινα τιμήcωcι Διὸc κοῦραι μεγάλοιο
γεινόμενόν τ᾿ ἐcίδωcι διοτρεφέων βαcιλήων,
τῷ μὲν ἐπὶ γλώccῃ γλυκερὴν χείουcιν ἐέρcην,
τοῦ δ᾿ ἔπε᾿ ἐκ cτόματοc ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
πάντεc ἐc αὐτὸν ὁρῶcι διακρίνοντα θέμιcταc

v. 83. ἀοιδήν

ἰθείῃϲι δίκῃϲιν· ὃ δ' ἀϲφαλέωϲ ἀγορεύων
αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκοϲ ἐπιϲταμένωϲ κατέπαυϲε.

τοὔνεκα γὰρ βαϲιλῆεϲ ἐχέφρονεϲ, οὕνεκα λαοῖϲ
βλαπτομένοιϲ ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦϲι
ῥηιδίωϲ, μαλακοῖϲι παραιφάμενοι ἐπέεϲϲιν.

ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα θεὸν ὣϲ ἱλάϲκονται
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοιϲιν.

οἷά τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

ἐκ γὰρ Μουϲάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνοϲ
ἄνδρεϲ ἀοιδοὶ ἔαϲιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαριϲταί,
ἐκ δὲ Διὸϲ βαϲιλῆεϲ. ὃ δ' ὄλβιοϲ, ὅν τινα Μοῦϲαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ ϲτόματοϲ ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τιϲ καὶ πένθοϲ ἔχων νεοκηδέι θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενοϲ, αὐτὰρ ἀοιδὸϲ
Μουϲάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήϲῃ μάκαράϲ τε θεούϲ, οἳ Ὄλυμπον ἔχουϲιν,
αἶψ' ὅ γε δυϲφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται, ταχέωϲ δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

χαίρετε τέκνα Διόϲ, δότε δ' ἱμερόεϲϲαν ἀοιδήν.
κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένοϲ αἰὲν ἐόντων,
οἳ Γῆϲ ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ
Νυκτόϲ τε δνοφερῆϲ, οὓϲ θ' ἁλμυρὸϲ ἔτρεφε Πόντοϲ·

εἴπατε δ', ὡϲ τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντοϲ ἀπείριτοϲ οἴδματι θύων
ἄϲτρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸϲ εὐρὺϲ ὕπερθεν·
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρεϲ ἐάων,
ὥϲ τ' ἄφενοϲ δάϲϲαντο καὶ ὡϲ τιμὰϲ διέλοντο,
ἠδὲ καὶ ὡϲ τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔϲχον Ὄλυμπον.

—ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι

---

v. 91. ἀνὰ ἄϲτυ v. 94. ἐκ μὲν Ἀπόλλωνοϲ ἑκάτοιο

— *ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.*

Ἤτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
— *ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,*
— *Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,*
ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο·
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
γαῖα δέ † τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον † ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,
ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί·
γείνατο δ' Οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
ἣ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε Ῥείαν τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
τοὺς δὲ μέθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀμβριμόθυμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τεῦξάν τε κεραυνόν·
(οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
(μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐνέκειτο μετώπῳ·
) Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων
) κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις.
ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο

---

v. 116. Πάντων μὲν   v. 120—122. ἠδ' Ἔρος, ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν   v. 142. οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων *θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες*

τρεῖϲ παῖδεϲ μεγάλοι καὶ ὄμβριμοι, οὐκ ὀνομαϲτοί,
Κόττοϲ τε Βριάρεώϲ τε Γύγηϲ θ', ὑπερήφανα τέκνα·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρεϲ ἀπ' ὤμων ἀίϲϲοντο
ἄπλαϲτοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάϲτῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ ϲτιβαροῖϲι μέλεϲϲιν·
ἰϲχὺϲ δ' ἄπλατοϲ κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
ὅϲϲοι γὰρ Γαίηϲ τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, ϲφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆι
ἐξ ἀρχῆϲ· καὶ τῶν μὲν ὅπωϲ τιϲ πρῶτα γένοιτο,
πάνταϲ ἀποκρύπταϲκε, καὶ ἐϲ φάοϲ οὐκ ἀνίηϲκε,
Γαίηϲ ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανόϲ. ἡ δ' ἐντὸϲ ϲτοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
ϲτεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράϲϲατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήϲαϲα γένοϲ πολιοῦ ἀδάμαντοϲ
τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παιϲὶ φίλοιϲιν·
εἶπε δὲ θαρϲύνουϲα φίλον τετιημένη ἦτορ·
«παῖδεϲ ἐμοὶ καὶ πατρὸϲ ἀταϲθάλου, αἴ κ' ἐθέλητε
πείθεϲθαι, πατέροϲ κε κακὴν τιϲαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότεροϲ γὰρ ἀεικέα μήϲατο ἔργα.»
ὣϲ φάτο· τοὺϲ δ' ἄρα πάνταϲ ἕλεν δέοϲ, οὐδέ τιϲ αὐτῶν
φθέγξατο· θαρϲήϲαϲ δὲ μέγαϲ Κρόνοϲ ἀγκυλομήτηϲ
ἂψ αὖτιϲ μύθοιϲι προϲηύδα μητέρα κεδνήν·
«μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ' ὑποϲχόμενοϲ τελέϲαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατέροϲ γε δυϲωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότεροϲ γὰρ ἀεικέα μήϲατο ἔργα.»
ὣϲ φάτο· γήθηϲεν δὲ μέγα φρεϲὶ Γαῖα πελώρη,
εἷϲε δέ μιν κρύψαϲα λόχῳ, ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
ἅρπην καρχαρόδοντα, δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγαϲ Οὐρανόϲ, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότητοϲ ἐπέϲχετο καί ῥ' ἐτανύϲθη
πάντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πάιϲ ὠρέξατο χειρὶ
ϲκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸϲ
ἐϲϲυμένωϲ ἤμηϲε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεϲθαι
ἐξοπίϲω· τὰ μὲν οὔ τι ἐτώϲια ἔκφυγε χειρόϲ.
ὅϲϲαι γὰρ ῥαθάμιγγεϲ ἀπέϲϲυθεν αἱματόεϲϲαι,

---

v. 160. ἀχνυμένη v. 178. λοχέοιο

πάcας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
γείνατ' Ἐρινῦς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,
τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ', ἃς Μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
  μήδεα δ', ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ὣς φέρετ' ἂμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἔνι κούρη
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
ἔπλητ', ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
  ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο. τὴν δ' Ἀφροδίτην
κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ' ἐν ἀφρῷ
θρέφθη, ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
  τῇ δ' Ἔρος ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς
γεινομένῃ τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς φῦλον ἰούσῃ.
  ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε
μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε.

  τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκε
παῖδας νεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.

  Νὺξ δ' ἔτεκε στυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων,
οὔ τινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή·
  δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀιζὺν ἀλγινόεσσαν,
Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
χρύσεα καλὰ μέλουσι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.

Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ ἐυστέφανον Κυθέρειαν 196

Κυπρογένειαν δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ, 199
ἠδὲ Φιλομηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.

καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους, 217
Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε βροτοῖσι
γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,

τίκτε δὲ καὶ Νέμεςιν, πῆμα θνητοῖςι βροτοῖςι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑςμίνας τε Φόνους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκταςίας τε,
Νείκεά τε Ψεύδεά τε, Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
Δυςνομίην Ἄτην τε, ςυνήθεας ἀλλήληςιν,
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖςτον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόςςῃ.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος
πρεςβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουςι γέροντα,
οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιςτέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίῃ μιςγόμενος καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεςὶ θυμὸν ἔχουςαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
κούρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο·
Πρωτώ τ' Εὐκράντη τε, Σαώ τ' Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε Θέτις τε, Γαλήνη τε Γλαύκη τε·
Κυμοθόη Σπειώ τε θοή, Θαλίη τ' ἐρόεςςα,
Παςιθέη τ' Ἐρατώ τε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
καὶ Μελίτη χαρίεςςα, καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε † Πρωτώ τε, Φέρουςά τε Δυναμένη τε,
Νηςαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια·
Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἱπποθόη τ' ἐρόεςςα και Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων ςὺν Κυματολήγῃ
ῥεῖα πρηΰνει καὶ ἐυςφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·

αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἁμάρτῃ.

---

v. 229. ψευδέας τε Λόγους   v. 253. κυματολήγῃ

Κυμώ τ' Ἠιόνη τε, ἐυστέφανός θ' Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια,
Πουλυνόμη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·
καὶ Ψαμάθη χαρίεσσα δέμας δίη τε Μενίππη,
Νησώ τ' Εὐπόμπη τε, Θεμιστώ τε Προνόη τε,
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα
ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἣ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,
ἠυκόμους θ' Ἅρπυιας, Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε,
αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται
ὠκείῃς πτερύγεσσι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.

Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρῄους,
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεφριδώ τ' ἐύπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον·
Γοργούς θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
ἣ μὲν ἔην θνητή, αἳ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρῳ,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
ἐξέθορε † Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος·
τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλῃσι·
χὼ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους, Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
/ Χρυσάωρ δ' ἔτεκε † τρικέφαλον Γηρυονῆα
μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο·

v. 261 sq. Προνόη τε νημερτής, ἣ v. 270. καλλιπάρῃος v. 273. Πεφρηδώ

τὸν μὲν ἄρ᾽ ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη
βουcὶ παρ᾽ εἰλιπόδεccι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ,
ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦc ἤλαcεν εὐρυμετώπουc
Τίρυνθ᾽ εἰc ἱερὴν διαβὰc πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείναc καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
cταθμῷ ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
ἣ δ᾽ ἔτεκ᾽ ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸc
θνητοῖc ἀνθρώποιc οὐδ᾽ ἀθανάτοιcι θεοῖcι,
cπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον᾽ Ἔχιδναν,
ἥμιcυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρῃον,
ἥμιcυ δ᾽ αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε,
ποικίλον, ὠμηcτήν, ζαθέηc ὑπὸ κεύθεcι γαίηc.
ἔνθα δέ οἱ cπέοc ἐcτὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
τηλοῦ ἀπ᾽ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ᾽ ἀνθρώπων·
ἔνθ᾽ ἄρα οἱ δάccαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
ἣ δ᾽ ἔρυτ᾽ εἰν Ἀρίμοιcιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
ἀθάνατοc νύμφη καὶ ἀγήραοc ἤματα πάντα.
τῇ δὲ Τυφάονά φαcι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
δεινόν θ᾽ ὑβριcτήν ἄνομόν θ᾽ ἑλικώπιδι κούρῃ·
ἣ δ᾽ ὑποκυcαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·
δεύτερον αὖτιc ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔ τι φατειὸν
Κέρβερον ὠμηcτήν, Ἀίδεω κύνα χαλκεόφωνον,
†πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
τὸ τρίτον Ὕδρην αὖτιc ἐγείνατο λύγρ᾽ εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενοc Ἥρη
ἄπλητον κοτέουcα βίῃ Ἡρακληείῃ·
καὶ τὴν μὲν Διὸc υἱὸc ἐνήρατο νηλέι χαλκῷ
(Ἀμφιτρυωνιάδηc cὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ,
) Ἡρακλέηc βουλῆcιν Ἀθηναίηc ἀγελείηc.
ἣ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουcαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερήν τε·
τῆc δ᾽ ἦν τρεῖc κεφαλαί, μία μὲν χαροποῖο λέοντοc,
ἣ δὲ χιμαίρηc, ἣ δ᾽ ὄφιοc, κρατεροῖο δράκοντοc·

• *πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,* 323
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

---

v. 307. ὑβριcτήν τ᾽ ἄνεμον ἑλικώπιδι

τὴν μὲν Πήγαϲοϲ εἷλε καὶ ἐϲθλὸϲ Βελλεροφόντηϲ.
ἣ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε Καδμείοιϲιν ὄλεθρον
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖϲα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ' Ἥρη θρέψαϲα Διὸϲ κυδρὴ παράκοιτιϲ
γουνοῖϲιν κατένακϲε Νεμείηϲ, πῆμ' ἀνθρώποιϲ·
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείηϲ ἠδ' Ἀπέϲαντοϲ·
ἀλλά ἑ ἶϲ ἐδάμαϲϲε βίηϲ Ἡρακληείηϲ.
Κητὼ δ' ὁπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖϲα
γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃϲ ἐρεμνῆϲ κεύθεϲι γαίηϲ
πείραϲιν ἐν μεγάλοιϲ παγχρύϲεα μῆλα φυλάϲϲει.
τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦϲ καὶ Φόρκυνοϲ γένοϲ ἐϲτί.

Τηθὺϲ δ' Ὠκεανῷ Ποταμοὺϲ τέκε δινήενταϲ,
Νεῖλόν τ' Ἀλφειόν τε καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Ϲτρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴϲτρον καλλιρέεθρον,
Φᾶϲίν τε Ῥῆϲόν τ', Ἀχελώιον ἀργυροδίνην,
Νέϲϲον τε Ῥοδίον θ' Ἁλιάκμονά θ' Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε καὶ Αἴϲηπον, θεῖόν τε Ϲιμοῦντα,
Πηνειόν τε καὶ Ἕρμον, ἐυρρείτην τε Κάικον,
Ϲαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθένιόν τε,
Εὐηνόν τε καὶ Ἄρδηϲκον, θεῖόν τε Ϲκάμανδρον.
τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένοϲ, αἳ κατὰ γαῖαν
ἄνδραϲ κουρίζουϲι ϲὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
καὶ Ποταμοῖϲ, ταύτην δὲ Διὸϲ πάρα μοῖραν ἔχουϲι,
Πειθώ τ' Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ' Ἠλέκτρη τε,
Δωρίϲ τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδήϲ,
Ἱππώ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε Πειϲιθόη τε,
Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ' ἐρατή τε Διώνη,
Μηλόβοϲίϲ τε Θόη τε καὶ εὐειδὴϲ Πολυδώρη,
Κερκηίϲ τε φυὴν ἐρατή, Πλουτώ τε βοῶπιϲ,
Περϲηίϲ τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάϲτη τε Ξάνθη τε,
Πετραίη τ' ἐρόεϲϲα, Μενεϲθώ τ' Εὐρώπη τε,
Μῆτίϲ τ' Εὐρυνόμη τε, Τελεϲθώ τε κροκόπεπλοϲ,
†Κρυϲηίϲ τ' Ἀϲίη τε καὶ ἱμερόεϲϲα Καλυψώ,
Εὐδώρη τε Τύχη τε καὶ Ἀμφιρὼ Ὠκυρόη τε,
καὶ *Ϲτύξ, ἣ δή ϲφεων* προφερεϲτάτη ἐϲτὶν ἁπαϲέων.

αὗται δ' Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
πρεσβύταται κοῦραι· πολλαί γε μέν εἰσι καὶ ἄλλαι·
τρὶς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι,
αἵ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι Ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίσπειν,
οἳ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσι.
Θεία δ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην
Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει
ἀθανάτοις τε θεοῖς, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γείναθ' ὑποδμηθεῖσ' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρείῳ δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δῖα θεάων
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς Ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεὰ θεῷ εὐνηθεῖσα.
τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον Ἠριγένεια,
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στὺξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα.
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος οὐδέ τις ἕδρη,
οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.
ὣς γὰρ ἐβούλευσε Στὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη
ἤματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
ἀθανάτους ἐκάλεσσε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὄλυμπον·
εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,
μή τιν' ἀπορραίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
ἑξέμεν ἣν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
τὸν δ' ἔφαθ', ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραστος
τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν, ἣ θέμις ἐστίν.

---

v. 379. Ἀργέστην, Ζέφυρον

ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Cτὺξ ἄφθιτος Οὔλυμπόνδε
ϲὺν cφοῖcιν παίδεccι φίλου διὰ μήδεα πατρόc.
τὴν δὲ Ζεὺc τίμηcε, περιccὰ δὲ δῶρα † δέδωκεν·
αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον,
παῖδαc δ' ἤματα πάντα ἑοῦ μεταναιέταc εἶναι.
ὣc δ' αὔτωc πάντεccι διαμπερέc, ὥc περ ὑπέcτη,
ἐξετέλεcc'· αὐτὸc δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάccει.

Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐc εὐνήν·
κυcαμένη † δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεί,
ἤπιον ἀνθρώποιcι καὶ ἀθανάτοιcι θεοῖcι,
μείλιχον ἐξ ἀρχῆc, ἀγανώτατον ἐντὸc Ὀλύμπου.
γείνατο δ' Ἀcτερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρcηc
ἠγάγετ' ἐc μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆcθαι ἄκοιτιν·
ἡ δ' ὑποκυcαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺc Κρονίδηc τίμηcε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίηc τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάccηc.

ἣ δὲ καὶ ἀcτερόεντοc ἀπ' Οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆc,
ἀθανάτοιc τε θεοῖcι τετιμένη ἐcτὶ μάλιcτα.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τιc ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάcκηται,
ἐκικλήcκει Ἑκάτην, πολλή τέ οἱ ἕcπετο τιμὴ
ῥεῖα μάλ', ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάc,
καί τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμίc γε πάρεcτιν.
ὅccοι γὰρ Γαίηc τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶcαν ἁπάντων.
οὐδέ τί μιν Κρονίδηc ἐβιήcατο οὐδέ τ' ἀπηύρα,
ὅcc' ἔλαχεν Τιτῆcι μετὰ προτέροιcι θεοῖcιν,
ἀλλ' ἔχει, ὡc τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆc ἔπλετο δαcμόc.
οὐδ', ὅτι μουνογενήc, ἧccον θεὰ ἔμμορε τιμῆc,

καὶ γέραc ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάccῃ,

ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺc τίεται αὐτήν.
ᾧ δ' ἐθέλει, μεγάλωc παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνηcιν,

v. 401. ἑοὺc

ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖcι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλῃcιν.
ἠ δ', ὁπότ' ἐc πόλεμον φθιcήνορα θωρήccονται
ἀνέρεc, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷc κ' ἐθέλῃcι
νίκην προφρονέωc ὀπάcαι καὶ κῦδοc ὀρέξαι·
ἔν τε δίκῃ βαcιλεῦcι παρ' αἰδοίοιcι καθίζει.
ἐcθλὴ δ' αὖθ', ὁπότ' ἄνδρεc ἀγῶνι ἀεθλεύωcιν·
ἔνθα θεὰ καὶ τοῖc παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνηcι·
νικήcαc δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦcι δὲ κῦδοc ὀπάζει.
ἐcθλὴ δ' ἱππήεccι παρεcτάμεν, οἷc κ' ἐθέλῃcι,
καὶ τοῖc, οἳ γλαυκὴν δυcπέμφελον ἐργάζονται,
εὔχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοcιγαίῳ.
ῥηιδίωc δ' ἄγρην κυδρὴ θεὸc ὤπαcε πολλήν,
ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουcά γε θυμῷ.
ἐcθλὴ δ' ἐν cταθμοῖcι cὺν Ἑρμῇ ληίδ' ἀέξειν,
βουκολίαc τ' ἀγέλαc τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
ποίμναc τ' εἰροπόκων ὀίων, θυμῷ γ' ἐθέλουcα,
ἐξ ὀλίγων βριάει † καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
οὕτω τοι καὶ μουνογενὴc ἐκ μητρὸc ἐοῦcα
πᾶcι μετ' ἀθανάτοιcι τετίμηται γεράεccι.
θῆκε δέ μιν Κρονίδηc κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην
ὀφθαλμοῖcιν ἴδοντο φάοc πολυδερκέοc Ἠοῦc.
οὕτωc ἐξ ἀρχῆc κουροτρόφοc, αἳ δέ τε τιμαί.

Ῥείη δ' † ὑποδμηθεῖcα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱcτίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυcοπέδιλον
ἴφθιμόν τ' Ἀίδην, ὃc ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
νηλεὲc ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοcίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆc πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
καὶ τοὺc μὲν κατέπινε μέγαc Κρόνοc, ὅc τιc ἕκαcτοc
νηδύοc ἐξ ἱερῆc μητρὸc πρὸc γούναθ' ἵκοιτο,
τὰ φρονέων, ἵνα μή τιc ἀγαυῶν Οὐρανιώνων
ἄλλοc ἐν ἀθανάτοιcιν ἔχοι βαcιληίδα τιμήν.
πεύθετο γὰρ Γαίηc τε καὶ Οὐρανοῦ ἀcτερόεντοc,
οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸc μεγάλου διὰ βουλάc.

v. 465. πατρὸc μεγάλου

τῷ ὅγε † οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
μῆτιν συμφράσσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα
παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινῦς πατρὸς ἑοῖο
παίδων, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
καί οἱ πεφραδέτην, ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆι καὶ υἱέι καρτεροθύμῳ.
πέμψαν δ' ἐς Λύκτον Κρήτης ἐς πίονα δῆμον,
ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τρεφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
ἔνθα μὲν ἷκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερσὶ λαβοῦσα
ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῆι.
τὸν τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω
ἀντὶ λίθου ἑὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδὴς
λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
τιμῆς ἐξελάαν, ὁ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.
καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
ηὔξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
(Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεὶς
ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,
) νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο·
πρῶτον δ' † ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ γυάλοις ὕπο Παρνησοῖο,
σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν·

οἵ οἱ ἀπεμνήcαντο χάριν εὐεργεcιάων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
καὶ cτεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖc πίcυνοc θνητοῖcι καὶ ἀθανάτοιcιν ἀνάccει.

κούρην δ' Ἰαπετὸc καλλίcφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχοc εἰcανέβαινεν·
ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα,
τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενοίτιον ἠδὲ Προμηθέα
ποικίλον αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθέα·
ὃc κακὸν ἐξ ἀρχῆc γένετ' ἀνδράcιν ἀλφηcτῇcι·
πρῶτοc γάρ ῥα Διὸc πλαcτὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. ὑβριcτὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺc
εἰc Ἔρεβοc κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
εἵνεκ' ἀταcθαλίηc τε καὶ ἠνορέηc ὑπερόπλου.
Ἄτλαc δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆc ὑπ' ἀνάγκηc,
πείραcιν ἐν γαίηc πρόπαρ Ἑcπερίδων λιγυφώνων
ἑcτηώc, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃcι χέρεccι·
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάccατο μητίετα Ζεύc.
δῆcε δ' ἀλυκτοπέδῃcι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
δεcμοῖc ἀργαλέοιcι μέcον διὰ κίον' ἐλάccαc·
καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρcε τανύπτερον, αὐτὰρ ὅ γ' ἧπαρ
ἤcθιεν ἀθάνατον· τὸ δ' ἀέξετο ἶcον ἁπάντῃ
νυκτόc, ὅcον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυcίπτεροc ὄρνιc.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνηc καλλιcφύρου ἄλκιμοc υἱὸc
Ἡρακλέηc ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦcον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ καὶ ἐλύcατο δυcφροcυνάων,
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸc Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντοc,
ὄφρ' Ἡρακλῆοc Θηβαγενέοc κλέοc εἴη
πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
ταῦτ' ἄρα † ἁζόμενοc τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
καί περ χωόμενοc παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεcκεν,
οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰc ὑπερμενέι Κρονίωνι.
καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
δαccάμενοc προὔθηκε Διὸc νόον ἐξαπαφίcκων.

---

v. 521. δῆcαc ἀλυκτοπέδῃcι

τῷ μὲν γὰρ cάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοείῃ·
τῷ δ᾽ αὖτ᾽ ὀςτέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
εὐθετίςας κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ.
δὴ τότε μιν προςέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ᾽ ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὡς ἑτεροζήλως διεδάςςαο μοίρας.»
ὣς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
τὸν δ᾽ αὖτε προςέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἦκ᾽ ἐπιμειδήςας, δολίης δ᾽ οὐ λήθετο τέχνης·
«Ζεῦ κύδιςτε, μέγιςτε θεῶν αἰειγενετάων,
τῶνδ᾽ ἕλευ, ὁπποτέρην ςε ἐνὶ φρεςὶ θυμὸς ἀνώγει.»
φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ᾽ ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
γνῶ ῥ᾽ οὐδ᾽ ἠγνοίηςε δόλον· κακὰ δ᾽ ὄςςετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποιςι, τὰ καὶ τελέεςθαι ἔμελλε.
χερςὶ δ᾽ ὅ γ᾽ ἀμφοτέρῃςιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα.
χώςατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
ὡς ἴδεν ὀςτέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
ἐκ τοῦ δ᾽ ἀθανάτοιςιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
καίους᾽ ὀςτέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήςας προςέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,
ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπελήθεο τέχνης.»
ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
ἐκ τούτου δ᾽ ἤπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ
οὐκ ἐδίδου † μελίοιςι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουςιν.
ἀλλά μιν ἐξαπάτηςεν ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο
κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέςκοπον αὐγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ᾽ ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν᾽ ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωςε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὡς ἴδεν ἀνθρώποιςι πυρὸς τηλέςκοπον αὐγήν.
αὐτίκα δ᾽ ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποιςι·
γαίης γὰρ ςύμπλαςςε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
ζῶςε δὲ καὶ κόςμηςε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

---

v. 553. ἄλειφαρ

ἀργυφέῃ ἐϲθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
δαιδαλέην χείρεϲϲι κατέϲχεθε, θαῦμα ἰδέϲθαι.
ἀμφὶ δέ οἱ ϲτεφάνουϲ νεοθηλέαϲ ἄνθεϲι ποίηϲ
ἱμερτοὺϲ παρέθηκε καρήατι Παλλὰϲ Ἀθήνη.
ἀμφὶ δέ οἱ ϲτεφάνην χρυϲέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
τὴν αὐτὸϲ ποίηϲε περικλυτὸϲ Ἀμφιγυήειϲ
ἀϲκήϲαϲ παλάμῃϲι, χαριζόμενοϲ Διὶ πατρί.
τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέϲθαι,
κνώδαλ', ὅϲ' ἤπειροϲ πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλαϲϲα,
τῶν ὅ γε πόλλ' ἐνέθηκε—χάριϲ δ' ἀπελάμπετο πολλή—
θαυμάϲια, ζωοῖϲιν ἐοικότα φωνήεϲϲιν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ', ἔνθα περ ἄλλοι ἔϲαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
κόϲμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδοϲ ὀμβριμοπάτρηϲ.
θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτουϲ τε θεοὺϲ θνητούϲ τ' ἀνθρώπουϲ,
ὡϲ εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποιϲιν.

ἐκ τῆϲ γὰρ γένοϲ ἐϲτὶ γυναικῶν θηλυτεράων,
τῆϲ γὰρ ὀλώιόν ἐϲτι γένοϲ καὶ φῦλα γυναικῶν·
πῆμα μέγα θνητοῖϲι μετ' ἀνδράϲι ναιετάουϲιν,
οὐλομένηϲ πενίηϲ οὐ ϲύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.

ὡϲ δ' ὁπότ' ἐν ϲμήνεϲϲι κατηρεφέεϲϲι μέλιϲϲαι
κηφῆναϲ βόϲκουϲι, κακῶν ξυνήοναϲ ἔργων,
αἱ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐϲ ἠέλιον καταδύντα
ἠμάτιαι ϲπεύδουϲι τιθεῖϲί τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἔντοϲθε μένοντεϲ ἐπηρεφέαϲ κατὰ ϲίμβλουϲ
ἀλλότριον κάματον ϲφετέρην ἐϲ γαϲτέρ' ἀμῶνται·
ὣϲ δ' αὔτωϲ ἄνδρεϲϲι κακὸν θνητοῖϲι γυναῖκαϲ
Ζεὺϲ ὑψιβρεμέτηϲ θῆκε ξυνήοναϲ ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.

ὅϲ κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆραϲ ἵκηται,
χήτει γηροκόμοιο, ὅ γ' οὐ βιότου ἐπιδευὴϲ
ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆϲιν δατέονται
ρωϲταί. ᾧ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
ὴν δ' ἔϲχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεϲϲι,
έ τ' ἀπ' αἰῶνοϲ κακὸν ἐϲθλῷ ἀντιφερίζει

δc δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης,
cτήθεccιν ἔχων ἀλίαcτον ἀνίην
ιὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεcτον κακόν ἐcτιν.

ιὐκ ἔcτι Διὸc κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
ρ Ἰαπετιονίδηc ἀκάκητα Προμηθεὺc
ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκηc
ιίδριν ἐόντα μέγαc κατὰ δεcμὸc ἐρύκει.

ρεῳ δ' ὡc πρῶτα πατὴρ ὠδύccατο θυμῷ,
ϲ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆcε κρατερῷ ἐνὶ δεcμῷ,
ὑπέροπλον ἀγώμενοc ἠδὲ καὶ εἶδοc
θοc, κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸc εὐρυοδείηc·
γ' ἄλγε' ἔχοντεc ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντεc
' ἐcχατιῇ μεγάληc ἐν πείραcι γαίηc
λ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθοc ἔχοντεc.
cφεαc Κρονίδηc τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ν ἠύκομοc Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
ραδμοcύνῃcιν ἀνήγαγον ἐc φάοc αὖτιc·
ρ cφιν ἅπαντα διηνεκέωc κατέλεξε,
οιcι † νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχοc ἀρέcθαι.
ν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντεc
τε θεοὶ καὶ ὅcοι Κρόνου ἐξεγένοντο
ιλλήλοιcι διὰ κρατερὰc ὑcμίναc·
ἐφ' ὑψηλῆc Ὄθρυοc Τιτῆνεc ἀγαυοί,
' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρεc ἐάων,
ν ἠύκομοc Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖcα.
ι τότ' ἀλλήλοιcι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντεc
ἐμάχοντο δέκα πλείουc ἐνιαυτούc·
ἦν ἔριδοc χαλεπῆc λύcιc οὐδὲ τελευτὴ
ιc, ἶcον δὲ τέλοc τέτατο πτολέμοιο.
ὅτε δὴ κείνοιcι παρέcχεθεν ἄρμενα πάντα,
' ἀμβροcίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουcι,
ἐν cτήθεccιν ἀέξετο θυμὸc ἀγήνωρ.
αρ δ' ἐπάcαντο καὶ ἀμβροcίην ἐρατεινήν,
τοῖc μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
υτέ μευ, Γαίηc τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ω, τά με θυμὸc ἐνὶ cτήθεccι κελεύει.

ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοιϲι
νίκηϲ καὶ κράτεοϲ πέρι μαρνάμεθ' ἤματα πάντα
Τιτῆνέϲ τε θεοὶ καὶ ὅϲοι Κρόνου ἐκγενόμεϲθα.
ὑμεῖϲ δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖραϲ ἀάπτουϲ
φαίνετε Τιτήνεϲϲιν ἐναντίον ἐν δαῒ λυγρῇ,
μνηϲάμενοι φιλότητοϲ ἐνηέοϲ, ὅϲϲα παθόντεϲ
ἐϲ φάοϲ ἂψ ἀφίκεϲθε δυϲηλεγέοϲ ἀπὸ δεϲμοῦ
ἡμετέραϲ διὰ βουλὰϲ ὑπὸ ζόφου ἠερόεντοϲ.»
ὣϲ φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτιϲ ἀμείβετο Κόττοϲ ἀμύμων.
«δαιμόνι', οὐκ ἀδάητα πιφαύϲκεαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν, † ὅτι περὶ μὲν πραπίδεϲ, περὶ δ' ἐϲτὶ νόημα,
ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοιϲιν ἀρῆϲ γένεο κρυεροῖο·
ϲῇϲι δ' ἐπιφροϲύνῃϲιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντοϲ
ἄψορρον † δ' ἐξαῦτιϲ ἀμειλίκτων ὑπὸ δεϲμῶν
ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντεϲ.
τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
ῥυϲόμεθα κράτοϲ ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
μαρνάμενοι Τιτῆϲιν ἀνὰ κρατερὰϲ ὑϲμίναϲ.»
ὣϲ φάτ'. ἐπῄνηϲαν δὲ θεοὶ δωτῆρεϲ ἐάων,
μῦθον ἀκούϲαντεϲ· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸϲ
μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντεϲ, θήλειαί τε καὶ ἄρϲενεϲ, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνέϲ τε θεοὶ καὶ ὅϲοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὕϲ τε Ζεὺϲ Ἐρέβευϲφιν ὑπὸ χθονὸϲ ἧκε φόωϲδε,
δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντεϲ·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρεϲ ἀπ' ὤμων ἀίϲϲοντο
πᾶϲιν ὁμῶϲ, κεφαλαὶ δὲ ἑκάϲτῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ ϲτιβαροῖϲι μέλεϲϲιν.
οἳ τότε Τιτήνεϲϲι κατέϲταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ,
πέτραϲ ἠλιβάτουϲ ϲτιβαραῖϲ ἐν χερϲὶν ἔχοντεϲ.
Τιτῆνεϲ δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγαϲ
προφρονέωϲ, χειρῶν τε βίηϲ θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντοϲ ἀπείρων,
γῆ δὲ μέγ' ἐϲμαράγηϲεν, ἐπέϲτενε δ' οὐρανὸϲ εὐρὺϲ
ϲειόμενοϲ, πεδόθεν δ' ἐτινάϲϲετο μακρὸϲ Ὄλυμποϲ
ῥιπῇ ὕπ' ἀθανάτων· ἔνοϲιϲ δ' ἵκανε βαρεῖα

v. 650. ἐναντίοι

Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν † αἰπειά τ' ἰωὴ
ἀσπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα στονόεντα.
φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
κεκλομένων· οἳ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν ἑὸν μένος, ἀλλά νυ τοῦ γε
εἶθαρ μὲν μένεος πλῆντο φρένες, ἐκ δέ τε πᾶσαν
φαῖνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἀστράπτων ἔστειχε συνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ ποτέοντο
χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες,
ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζε
καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
πόντος τ' ἀτρύγετος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς ἀυτμὴ
Τιτῆνας χθονίους· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
ἄσπετος, ὄσσε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν Χάος· εἴσατο δ' ἄντα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι
αὔτως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
πίλνατο· τοῖος γάρ † κε μέγας † ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν θ' ἅμα † ἐσφαράγιζον,
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε
ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἔργων.
ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης τ' ἄατος πολέμοιο·

---

v. 703. μέγιστος δοῦπος   v. 706. κονίην τ' ἐσφαράγιζον   v. 709. κόναβος δ' ἄπλητος

οἵ ῥα τριηκοϲίαϲ πέτραϲ ϲτιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
πέμπον ἐπαϲϲυτέραϲ, κατὰ δ᾽ ἐϲκίαϲαν βελέεϲϲι
Τιτῆναϲ, καὶ τοὺϲ μὲν ὑπὸ χθονὸϲ εὐρυοδείηϲ
πέμψαν καὶ δεϲμοῖϲιν ἐν ἀργαλέοιϲιν ἔδηϲαν,
νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
τόϲϲον ἔνερθ᾽ ὑπὸ γῆϲ, ὅϲον οὐρανόϲ ἐϲτ᾽ ἀπὸ γαίηϲ·
ἶϲον γάρ τ᾽ ἀπὸ γῆϲ ἐϲ Τάρταρον ἠερόεντα.

ἐννέα γὰρ νύκταϲ τε καὶ ἤματα χάλκεοϲ ἄκμων
οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτῃ δ᾽ ἐϲ γαῖαν ἵκοιτο·
ἐννέα δ᾽ αὖ νύκταϲ τε καὶ ἤματα χάλκεοϲ ἄκμων
ἐκ γαίηϲ κατιὼν δεκάτῃ δ᾽ ἐϲ Τάρταρ᾽ ἵκοιτο.

τὸν πέρι χάλκεον ἕρκοϲ ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
τριϲτοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθε
γῆϲ ῥίζαι πεφύαϲι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάϲϲηϲ.

ἔνθα θεοὶ Τιτῆνεϲ ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται βουλῇϲι Διὸϲ νεφεληγερέταο·

χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρηϲ ἔϲχατα γαίηϲ.

τοῖϲ οὐκ ἐξιτόν ἐϲτι· θύραϲ δ᾽ ἐπέθηκε Ποϲειδῶν
χαλκείαϲ, τεῖχοϲ δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν·
ἔνθα Γύγηϲ Κόττοϲ τε καὶ † ὁ Βριάρεωϲ μεγάθυμοϲ
ναίουϲιν, φύλακεϲ πιϲτοὶ Διὸϲ αἰγιόχοιο.

ἔνθα δὲ γῆϲ δνοφερῆϲ καὶ Ταρτάρου ἠερόεντοϲ
πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ
ἑξείηϲ πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔαϲιν,
ἀργαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε ϲτυγέουϲι θεοί περ·

χάϲμα μέγ᾽· οὐδέ κε πάντα τελεϲφόρον εἰϲ ἐνιαυτὸν
οὖδαϲ ἵκοιτ᾽, εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοϲθε γένοιτο,
ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλῃ

v. 725. Τάρταρον ἵκοι   v. 730. Διὸϲ μεγάλοιο ἕκητι
v. 732. πύλαϲ δ᾽ ἐπέθηκε

ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι
τοῦτο τέραϲ· καὶ Νυκτὸϲ ἐρεμνῆϲ οἰκία δεινὰ
ἕϲτηκεν, νεφέλῃϲ κεκαλυμμένα κυανέῃϲι.

τῶν πρόϲθ' Ἰαπετοῖο πάιϲ † ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν
ἑϲτηώϲ, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃϲι χέρεϲϲιν
ἀϲτεμφέωϲ, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἀμφὶϲ ἰοῦϲαι
ἀλλήλαϲ προϲέειπον ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἣ μὲν ἔϲω καταβήϲεται, ἣ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ' ἀμφοτέραϲ δόμοϲ ἐντὸϲ ἐέργει·
ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοϲθεν ἐοῦϲα
γαῖαν ἐπιϲτρέφεται, ἣ δ' αὖ δόμου ἐντὸϲ ἐοῦϲα
μίμνει τὴν αὐτῆϲ ὥρην ὁδοῦ, ἔϲ τ' ἂν ἵκηται·
ἣ μὲν ἐπιχθονίοιϲι φάοϲ πολυδερκὲϲ ἔχουϲα,
ἣ δ' Ὕπνον μετὰ χερϲὶ καϲίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
ἔνθα δὲ Νυκτὸϲ παῖδεϲ ἐρεμνῆϲ οἰκί' ἔχουϲιν,
Ὕπνοϲ καὶ Θάνατοϲ, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺϲ
Ἠέλιοϲ φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεϲϲιν
οὐρανὸν εἰϲανιών οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτεροϲ μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάϲϲηϲ
ἥϲυχοϲ ἀνϲτρέφεται καὶ μείλιχοϲ ἀνθρώποιϲι,
τοῦ δὲ ϲιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲϲ ἐν ϲτήθεϲϲιν· ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβῃϲιν
ἀνθρώπων, ἐχθρὸϲ δὲ καὶ ἀθανάτοιϲι θεοῖϲιν.

ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόϲθεν δόμοι ἠχήεντεϲ
ἰφθίμου τ' Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆϲ Περϲεφονείηϲ
ἑϲτᾶϲιν, δεινὸϲ δὲ κύων προπάροιθε φυλάϲϲει
νηλειήϲ, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐϲ μὲν ἰόνταϲ
ϲαίνει ὁμῶϲ οὐρῇ τε καὶ οὔαϲιν ἀμφοτέροιϲιν,
ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτιϲ ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐϲθίει, ὅν κε λάβῃϲι πυλέων ἔκτοϲθεν ἰόντα.

ἔνθα δὲ ναιετάει ϲτυγερὴ θεὸϲ ἀθανάτοιϲι,

ἰφθίμου τ' Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης. 774

---

v. 748. ἆϲϲον ἰοῦϲαι

δεινὴ Cτύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
πρεcβυτάτη· νόcφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇcιν πέτρῃcι κατηρεφέ'· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίοcιν ἀργυρέοιcι πρὸc οὐρανὸν ἐcτήρικται.
παῦρα δὲ Θαύμαντοc θυγάτηρ πόδαc ὠκέα Ἶριc
ἀγγελίῃ πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάccηc,
ὁππότ' ἔριc καὶ νεῖκοc ἐν ἀθανάτοιcιν ὄρηται,
καί ῥ' ὅc τιc ψεύδηται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
Ζεὺc δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυcέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρόν, ὅ τ' ἐκ πέτρηc καταλείβεται ἠλιβάτοιο,
ὑψηλῆc· πολλὸν δέ θ' ὑπὸ χθονὸc εὐρυοδείηc
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέραc, δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδαcται·
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάccηc
δίνῃc ἀργυρέῃc εἱλιγμένοc εἰc ἅλα πίπτει·
ἣ δὲ μί' ἐκ πέτρηc προρέει, μέγα πῆμα θεοῖcιν.
ὅc κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψαc ἐπομόccῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουcι κάρη νιφόεντοc Ὀλύμπου,
κεῖται νήυτμοc τετελεcμένον εἰc ἐνιαυτόν,
οὐδέ ποτ' ἀμβροcίηc καὶ νέκταροc ἔρχεται ἆccον
βρώcιοc, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευcτοc καὶ ἄναυδοc
cτρωτοῖc ἐν λεχέεccι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νοῦcον τελέcῃ μέγαν εἰc ἐνιαυτόν,
ἄλλοc δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτεροc ἆθλοc·
εἰνάετεc δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ' ἐc βουλὴν † ἐπιμίcγεται οὐδ' ἐπὶ δαῖταc
ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίcγεται αὖτιc
εἰρέαc ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουcι.
τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Cτυγὸc ἄφθιτον ὕδωρ
ὠγύγιον· τὸ δ' ἵηcι καταcτυφέλου διὰ χώρου.

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος 807
πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν
ἀργαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.

v. 781. ἀγγελίην v. 795. νήποτμοc v. 801. ἀπομεί-*ρεται*

ἔνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ᾽ ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα
γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεύς,
ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ᾽ ἰσχύι ἔργματ᾽ ἔχουσαι
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
Ͼ γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
Ͼ θεσπεσίῃς κεφαλῇσιν ὑπ᾽ ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
Ͽ πασέων δ᾽ ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο.
φωναὶ δ᾽ ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῇς κεφαλῇσι
παντοίην ὄπ᾽ ἱεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ᾽, ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν ἀγαύρου,
ἄλλοτε δ᾽ αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἄλλοτε δ᾽ αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ᾽ ἀκοῦσαι·
ἄλλοτε δ᾽ αὖ ῥοίζεσχ᾽, ὑπὸ δ᾽ ἤχεεν οὔρεα μακρά.
καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,
καί κεν ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
σκληρὸν δ᾽ ἐβρόντησε καὶ ὄμβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
σμερδαλέον κονάβησε καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
πόντος τ᾽ Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίης·
ποσσὶ δ᾽ ὑπ᾽ ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ᾽ Ὄλυμπος
ὀρνυμένοιο ἄνακτος, ἐπεστενάχιζε δὲ γαῖα.
καῦμα δ᾽ ὑπ᾽ ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
βροντῆς τε στεροπῆς τε πυρός τ᾽ ἀπὸ τοῖο πελώρου,
πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος·

v. 811. λάινος οὐδὸς

ζέε δὲ χθὼν πᾶcα καὶ οὐρανὸc ἠδὲ θάλαccα.
θυῖε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰc περί τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
ῥιπῇ ὕπ' ἀθανάτων, ἔνοcιc δ' ἄcβεcτοc ὀρώρει.
τρέε δ' Ἀΐδηc ἐνέροιcι καταφθιμένοιcιν ἀνάccων,
Τιτῆνέc θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶc ἐόντεc,
ἀcβέcτου κελάδοιο καὶ αἰνῆc δηιοτῆτοc.

Ζεὺc δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένοc, εἵλετο δ' ὅπλα,
βροντήν τε cτεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενοc· ἀμφὶ δὲ πάcαc
ἔπρεcε θεcπεcίαc κεφαλὰc δεινοῖο πελώρου.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμαcε πληγῇcιν ἱμάccαc,
ἤριπε γυιωθείc, cτενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
φλὸξ δὲ κεραυνωθέντοc ἀπέccυτο τοῖο ἄνακτοc
οὔρεοc ἐν βήccηcιν ἀιδνῆc παιπαλοέccηc
πληγέντοc· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
ἀτμῇ θεcπεcίῃ, καὶ ἐτήκετο, καccίτεροc ὣc
τέχνῃ ὕπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
θαλφθείc, ἠὲ cίδηροc, ὅ περ κρατερώτατόc ἐcτιν,
οὔρεοc ἐν βήccῃcι δαμαζόμενοc πυρὶ κηλέῳ
τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑπ' Ἡφαίcτου παλάμῃcιν·
ὣc ἄρα τήκετο γαῖα cέλαι πυρὸc αἰθομένοιο.
ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐc Τάρταρον εὐρύν.

ἐκ δὲ Τυφωέοc ἔcτ' ἀνέμων μένοc ὑγρὸν ἀέντων
νόcφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέcτεω Ζεφύροιο·
οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖc μέγ' ὄνειαρ.
αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουcι θάλαccαν,
αἳ δή τοι πίπτουcαι ἐc ἠεροειδέα πόντον
πῆμα μέγα θνητοῖcι κακῇ θύουcιν ἀέλλῃ·
ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄειcι διαcκιδνᾶcί τε νῆαc
ναύταc τε φθείρουcι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκὴ
ἀνδράcιν, οἳ κείνῃcι cυνάντωνται κατὰ πόντον·
αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεccαν
ἔργ' ἐρατὰ φθείρουcι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

v. 850. τρέcc' Ἀίδηc v. 870. Ἀργέcτεω Ζεφύρου τε
v. 875. ἄλλοι v. 877. κείνοιcι

πιμπλεῦcαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοcυρτοῦ.

αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεccαν,
Τιτήνεccι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
δή ῥα τότ' ὤτρυνον βαcιλευέμεν ἠδὲ ἀνάccειν
Γαίης φραδμοcύνῃcιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖcιν ἐὺ διεδάccατο τιμάc.

Ζεὺc δὲ θεῶν βαcιλεὺc πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
πλεῖcτα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεcθαι, τότ' ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήcαc
αἱμυλίοιcι λόγοιcιν ἑὴν ἐcκάτθετο νηδύν,
Γαίης φραδμοcύνῃcι καὶ Οὐρανοῦ ἀcτερόεντοc.
τὼc γάρ οἱ φραcάτην, ἵνα μὴ βαcιληίδα τιμὴν
ἄλλος ἔχοι Διὸc ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων·
ἐκ γὰρ τῆc εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέcθαι.
πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
ἶcον ἔχουcαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βαcιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεcθαι ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺc πρόcθεν ἑὴν ἐcκάτθετο νηδύν,
ὡc δή οἱ φράccαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥραc,
Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἵ τ' ἔργ' ὠρεύουcι καταθνητοῖcι βροτοῖcι·
Μοίραc θ', ᾗc πλείcτην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεύc,
Κλωθώ τε Λάχεcίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε διδοῦcι
θνητοῖc ἀνθρώποιcιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
τρεῖc δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριταc τέκε καλλιπαρῄουc,
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδοc ἔχουcα,
Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροcύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔροc εἴβετο δερκομενάων
λυcιμελήc· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύcι δερκιόωνται.
αὐτὰρ ὁ Δήμητροc πολυφόρβηc ἐc λέχοc ἦλθεν,
ἣ τέκε Περcεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδωνεὺc
ἥρπαcεν ἧc παρὰ μητρόc· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύc.
Μνημοcύνηc δ' ἐξαῦτιc ἐράccατο καλλικόμοιο,

ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσιν ἅδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων,
γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
ἡ δ' Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα γείνατ' Ἀθήνην
δεινήν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε μάχαι τε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖσα
γείνατο, καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιώνων.

ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου Ἐννοσιγαίου
Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρυσέα δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
δεινούς, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
ἐν πολέμῳ κρυόεντι σὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβᾶσα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διώνυσον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰσιν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληείην
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ' Ἥφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις
ὁπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,

---

v. 924. γλαυκώπιδα Τριτογένειαν

ἲς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
 Ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περσηὶς Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου Ἠελίοιο
κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
γῆμε θεῶν βουλῆσιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρῃον·
ἣ δέ † οἱ Μήδειαν ἐύσφυρον ἐν φιλότητι
γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.

 Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰασίῳ ἥρωι μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι
νειῷ ἔνι τριπόλῳ Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
ἐσθλόν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
 Κάδμῳ δ' Ἁρμονίη θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης
Ἰνὼ καὶ Σεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον
Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν, 984
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτάρ † τοι Κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα·

νῆσοί τ' ἤπειροί τε καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος. 964

κούρῃ δ' Ὠκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροθύμῳ 979
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη
βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ. 983

τόν ῥα νέον. τέρεν ἄνθοϲ ἔχοντ' ἐρικυδέοϲ ἥβηϲ,
παῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴϲ Ἀφροδίτη
ὦρτ' ἀνερειψαμένη. καί μιν ζαθέοιϲ ἐνὶ νηοῖϲ
νηοπόλον μύχιον ποιήϲατο. δαίμονα δῖον.
κούρην δ' Αἰήταο διοτρεφέοϲ βαϲιλῆοϲ
Αἰϲονίδηϲ βουλῆϲι θεῶν αἰειγενετάων
ἦγε παρ' Αἰήτεω, τελέϲαϲ ϲτονόενταϲ ἀέθλουϲ.
τοὺϲ πολλοὺϲ ἐπέτελλε μέγαϲ βαϲιλεὺϲ ὑπερήνωρ,
ὑβριϲτὴϲ Πελίηϲ καὶ ἀτάϲθαλοϲ, ὀμβριμοεργόϲ.
τοὺϲ τελέϲαϲ ἐϲ Ἰωλκὸν ἀφίκετο πολλὰ μογήϲαϲ,
ὠκείηϲ ἐπὶ νηὸϲ ἄγων ἑλικώπιδα κούρην
Αἰϲονίδηϲ. καί μιν θαλερὴν ποιήϲατ' ἄκοιτιν·
καί ῥ' ἥ γε δμηθεῖϲ' ὑπ' Ἰήϲονι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεϲιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδηϲ· μεγάλου δὲ Διὸϲ νόοϲ ἐξετελεῖτο.
αὐτὰρ Νηρῆοϲ κοῦραι ἁλίοιο γέροντοϲ,
ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυϲέην Ἀφροδίτην,
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖϲα θεὰ Θέτιϲ ἀργυρόπεζα
γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐυϲτέφανοϲ Κυθέρεια
Ἀγχίϲῃ ἥρωι μιγεῖϲ' ἐρατῇ φιλότητι
Ἴδηϲ ἐν κορυφῇϲι πολυπτύχου, ὑληέϲϲηϲ.
Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο
γείνατ' Ὀδυϲϲῆοϲ ταλαϲίφρονοϲ ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήϲων ἱεράων
πᾶϲιν Τυρϲηνοῖϲιν † ἀγακλυτοῖϲιν ἄναϲϲον.
Ναυϲίθοον δ' Ὀδυϲῆι Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο Ναυϲίνοόν τε μιγεῖϲ' ἐρατῇ φιλότητι.

αὗται μὲν θνητοῖϲι παρ' ἀνδράϲιν εὐνηθεῖϲαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖϲ ἐπιείκελα τέκνα·
νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείϲατε, ἡδυέπειαι
Μοῦϲαι Ὀλυμπιάδεϲ, κοῦραι Διὸϲ αἰγιόχοιο,
* * * * * * * *

Τηλέγονον δ' ἔτικτε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην. 1014

v. 991. νύχιον

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

— Μοῦϲαι Πιερίηθεν ἀοιδῇϲι κλείουϲαι,
— δεῦτε, Δί' ἐννέπετε ϲφέτερον πατέρ' ὑμνείουϲαι,
— ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρεϲ ὁμῶϲ ἄφατοί τε φατοί τε,
— ῥητοί τ' ἄρρητοί τε Διὸϲ μεγάλοιο ἕκητι·
— ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,
— ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
— ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει ϲκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
— Ζεὺϲ ὑψιβρεμέτηϲ, ὃϲ ὑπέρτατα δώματα ναίει.

— *κλῦθι ἰδὼν ἀίων τε, δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας*
— *τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.*

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένοϲ, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰϲὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέϲϲειε νοήϲαϲ,
ἣ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουϲιν.
ἣ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
ϲχετλίη· οὔ τιϲ τήν γε φιλεῖ βροτόϲ, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκηϲ
ἀθανάτων βουλῇϲιν Ἔριν τιμῶϲι βαρεῖαν.
τὴν δ' ἑτέρην προτέρην μὲν ἐγείνατο Νὺξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδηϲ ὑψίζυγοϲ, αἰθέρι ναίων,
γαίηϲ τ' ἐν ῥίζηϲι καὶ ἀνδράϲι πολλὸν ἀμείνω.
ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμωϲ ἐπὶ ἔργον ἐγείρει·
εἰϲ ἕτερον γάρ τίϲ τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούϲιον, ὃϲ ϲπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν
οἶκόν τ' εὖ θέϲθαι, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
εἰϲ ἄφενον ϲπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' Ἔριϲ ἥδε βροτοῖϲι.

---

v. 2. δεῦτε δή.

Καὶ κεραμεὺϲ κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸϲ πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸϲ ἀοιδῷ.

ὦ Πέρϲη, ϲὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
μηδέ ϲ᾽ Ἔριϲ κακόχαρτοϲ ἀπ᾽ ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε᾽ ὀπιπεύοντ᾽, ἀγορῆϲ ἐπακουὸν ἐόντα.
ὥρη γάρ τ᾽ ὀλίγη πέλεται νεικέων τ᾽ ἀγορέων τε,
ᾧ τινι μὴ βίοϲ ἔνδον ἐπηετανὸϲ κατάκειται
ὡραῖοϲ, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτεροϲ ἀκτήν.
τοῦ κε κορεϲϲάμενοϲ νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοιϲ
κτήμαϲ᾽ ἐπ᾽ ἀλλοτρίοιϲ· ϲοὶ δ᾽ οὐκ ἔτι δεύτερον ἔϲται
ὧδ᾽ ἔρδειν· ἀλλ᾽ αὖθι διακρινώμεθα νεῖκοϲ
ἰθείῃϲι δίκαιϲ, αἵ τ᾽ ἐκ Διόϲ εἰϲιν ἄριϲται.
ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδαϲϲάμεθ᾽, ἄλλα τε πολλὰ
ἁρπάζων ἐφόρειϲ, μέγα κυδαίνων βαϲιλῆαϲ
δωροφάγουϲ, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουϲι δικάϲϲαι.

Νήπιοι· οὐδὲ ἴϲαϲιν, ὅϲῳ πλέον ἥμιϲυ παντόϲ,

οὐδ᾽ ὅϲον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀϲφοδέλῳ μέγ᾽ ὄνειαρ.

Κρύψαντεϲ γὰρ ἔχουϲι θεοὶ βίον ἀνθρώποιϲι·
ῥηιδίωϲ γάρ κεν καὶ ἐπ᾽ ἤματι ἐργάϲϲαιο,
ὥϲ τέ ϲε † κεὶϲ ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα·
αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βοῶν δ᾽ ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.

ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,
ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά·

κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθιϲ ἐὺϲ πάιϲ Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ᾽ ἀνθρώποιϲι Διὸϲ παρὰ μητιόεντοϲ
ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
τὸν δὲ χολωϲάμενοϲ προϲέφη νεφεληγερέτα Ζεύϲ·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώϲ,

v. 30. ὥρη. v. 48. ποικιλομήτηϲ.

χαίρειϲ πῦρ κλέψαϲ καὶ ἐμὰϲ φρέναϲ ἠπεροπεύϲαϲ,
ϲοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράϲιν ἐϲϲομένοιϲι.
τοῖϲ δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸϲ δώϲω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντεϲ
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντεϲ.»
ὣϲ ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλαϲϲε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιϲτον δ' ἐκέλευϲε περικλυτὸν ὅττι τάχιϲτα
γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ ϲθένοϲ, ἀθανάταιϲ δὲ θεαῖϲ εἰϲ ὦπα ἐίϲκειν
παρθενικῆϲ καλὸν εἶδοϲ ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδαϲκῆϲαι, πολυδαίδαλον ἱϲτὸν ὑφαίνειν,
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυϲέην Ἀφροδίτην
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρουϲ μελεδῶναϲ·
ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθοϲ
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
ὣϲ ἔφαθ'· οἳ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ' ἐκ γαίηϲ πλάϲϲε κλυτὸϲ Ἀμφιγυήειϲ
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάϲ·
ζῶϲε δὲ καὶ κόϲμηϲε θεὰ γλαυκῶπιϲ Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτέϲ τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμουϲ χρυϲείουϲ ἔθεϲαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι ϲτέφον ἄνθεϲιν εἰαρινοῖϲι.
πάντα δέ οἱ χροῒ κόϲμον ἐφήρμοϲε Παλλὰϲ Ἀθήνη.
ἐν δ' ἄρα οἱ ϲτήθεϲϲι διάκτοροϲ Ἀργεϊφόντηϲ
ψεύδεά θ' αἱμυλίουϲ τε λόγουϲ καὶ ἐπίκλοπον ἦθοϲ
τεῦξε, Διὸϲ βουλῇϲι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντεϲ Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντεϲ
δῶρον ἐδώρηϲαν, πῆμ' ἀνδράϲιν ἀλφηϲτῇϲιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεϲϲεν,
εἰϲ Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεϊφόντην
δῶρον ἄγοντα θεῶν, ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺϲ
ἐφράϲαθ', ὥϲ οἱ ἔειπε Προμηθεύϲ, μή ποτε δῶρον
δέξαϲθαι πὰρ Ζηνὸϲ Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέμπειν
ἐξοπίϲω, μή πού τι κακὸν θνητοῖϲι γένηται.
αὐτὰρ ὃ δεξάμενοϲ, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόηϲε.

v. 66. *γυιοβόρουϲ*

Πρὶν μὲν † ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
νούσων τ' ἀργαλέων, αἵ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά.
μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν
ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
— σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύς.

οὕτως οὔ τί πῃ ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.

εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.

†Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι.

Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν,
ὥς τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀιζύος· οὐδέ τι δειλὸν
γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων·
θνῇσκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐσθλὰ δὲ πάντα
τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ' ἐθελημοὶ
ἥσυχοι ἔργ' ἐνέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.

αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν·

ν. 96. πίθοισιν

αὐτὰρ ἐπεὶ μὲν τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήιον ἔσχον.
  δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἡβήσαι τε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,
παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ἄλγε' ἔχοντες
ἀφραδίῃς· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ' ἀθανάτους θεραπεύειν
ἤθελον, οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδων μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
  Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίησ' οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον, οἷσιν Ἄρηος
ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἤσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν
ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
τῶν δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν.

---

v. 122 sq. οἱ μὲν δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται (τελέθουσιν) | ἐσθλοὶ ἀλεξίκακοι φύλακες v. 123. ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι φύλακες μερόπων v. 139. ἐδίδουν v. 141. φύλακες *θνητοί* v. 149. στιβαροῖς μελέεσσι

καὶ τοὶ μὲν χείρεccιν ὑπὸ cφετέρῃcι δαμέντεc
βῆcαν ἐc εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀίδαο,
νώνυμνοι· θάνατοc δὲ καὶ ἐκπάγλουc περ ἐόνταc
εἷλε μέλαc, λαμπρὸν δ᾽ ἔλιπον φάοc Ἠελίοιο
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένοc κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὖτιc ἔτ᾽ ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺc Κρονίδηc ποίηcε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένοc, οἳ καλέονται
ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ τοὺc μὲν πόλεμόc τε κακὸc καὶ φύλοπιc αἰνὴ
τοὺc μὲν ἐφ᾽ ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὤλεcε μαρναμένουc μήλων ἕνεκ᾽ Οἰδιπόδαο,
τοὺc δὲ καὶ ἐν νήεccιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάccηc
ἐc Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένηc ἕνεκ᾽ ἠυκόμοιο.
ἔνθ᾽ ἤτοι τοὺc μὲν θανάτου τέλοc ἀμφεκάλυψε·
τοῖc δὲ δίχ᾽ ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε᾽ ὀπάccαc
Ζεὺc Κρονίδηc κατένατcε πατὴρ ἐc πείρατα γαίηc·
— καὶ τοὶ μὲν ναίουcιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντεc
— ἐν μακάρων νήcοιcι παρ᾽ Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
— ὄλβιοι ἥρωεc· τοῖcιν μελιηδέα καρπὸν
— τρὶc ἔτεοc θάλλοντα φέρει ζείδωροc ἄρουρα.
μηκέτ᾽ ἔπειτ᾽ ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοιcι μετεῖναι
ἀνδράcιν, ἀλλ᾽ ἢ πρόcθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέcθαι·
νῦν γὰρ δὴ γένοc ἐcτὶ cιδήρεον· οὐδέ ποτ᾽ ἦμαρ
παύcονται καμάτου καὶ ὀιζύοc οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰc δὲ θεοὶ δώcουcι μερίμναc.

ἀλλ᾽ ἔμπηc καὶ τοῖcι μεμίξεται ἐcθλὰ κακοῖcι.

Ζεὺc δ᾽ ὀλέcει καὶ τοῦτο γένοc μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ᾽ ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωcιν.
οὐδὲ πατὴρ παίδεccιν ὁμοίιοc οὐδέ τι παῖδεc,
οὐδὲ ξεῖνοc ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖροc ἑταίρῳ,
οὐδὲ καcίγνητοc φίλοc ἔccεται, ὡc τὸ πάροc περ·
αἶψα δὲ γηράcκονταc ἀτιμήcουcι τοκῆαc·
μέμψονται δ᾽ ἄρα τοὺc χαλεποῖc βάζοντ᾽ ἐπέεccι

— *τηλοῦ ἀπ᾽ ἀθανάτων, τοῖσιν Κρόνος ἐμβασίλευε.* 169

v. 186. βάζοντεc ἔπεccι

•) cχέτλιοι, † οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότες· οὐδὲ μὲν οἵ γε
•) γηράντεcci τοκεῦcιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
οὐδέ τις εὐόρκου χάρις ἔccεται οὐδὲ δικαίου,
οὔτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
ἀνέρα τιμήcουcι· δίκη δ' ἐν χερcὶ καὶ αἰδὼc
οὐκ ἔcται· βλάψει δ' ὁ κακὸc τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοιcι cκολιοῖc ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται·
ζῆλοc δ' ἀνθρώποιcιν ὀιζυροῖcιν ἅπαcι
δυcκέλαδοc κακόχαρτοc ὁμαρτήcει cτυγερώπηc.

καὶ τότε δὴ πρὸc Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸc εὐρυοδείηc,
λευκοῖcιν φαρέεccι καλυψαμένω χρόα καλόν,
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην, προλιπόντ' ἀνθρώπουc,
Αἰδὼc καὶ Νέμεcιc. τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖc ἀνθρώποιcι· κακοῦ δ' οὐκ ἔccεται ἀλκή.

νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·
ὧδ' ἴρηξ προcέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
ὕψι μάλ' ἐν νεφέεccι φέρων, ὀνύχεccι μεμαρπώc·
ἣ δ' ἐλεὸν γναμπτοῖcι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεccι
μύρετο· τὴν δ' ὅ γ' ἐπικρατέωc πρὸc μῦθον ἔειπε·
«δαιμονίη, τί λέληκαc; ἔχει νύ cε πολλὸν ἀρείων·
τῇ δ' εἶc, ᾗ c' ἂν ἐγώ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦcαν·
δεῖπνον δ', αἴ κ' ἐθέλω, ποιήcομαι ἠὲ μεθήcω.
— *ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·*
— *νίκης τε στέρεται, πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.*»
ὣc ἔφατ' ὠκυπέτηc ἴρηξ, τανυcίπτεροc ὄρνιc.
ὦ Πέρcη, cὺ δ' ἄκουε δίκηc, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
ὕβριc γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ, οὐδὲ μὲν ἐcθλὸc
ῥηιδίωc φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆc
ἐγκύρcαc ἄτῃcιν· ὁδὸc δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
κρείccων ἐc τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριοc ἴcχει
ἐc τέλοc ἐξελθοῦcα· παθὼν δέ τε νήπιοc ἔγνω.

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὅρκοc ἅμα cκολιῇcι δίκῃcι.

τῆc δὲ Δίκηc ῥόθοc ἑλκομένηc, ᾗ κ' ἄνδρεc ἄγωcι

δωροφάγοι, σκολιῇς δὲ δίκῃς κρίνωσι θέμιστας.
ἣ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
ἠέρα ἑσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
οἵ τέ μιν ἐξελάσωσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσιν
ἰθείας καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,
(· τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ·
(· εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
(· ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς·
·) οὐδέ ποτ' ἰθυδίκῃσι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ
·) οὐδ' ἄτη, θαλίῃς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
·) τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεσι δὲ δρῦς
·) ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας,
·) εἰροπόκοι δ' ὄιες μαλλοῖς καταβεβρίθασι,
·) τίκτουσιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα τοκεῦσι.
(· θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
(· νίσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
(· τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα *Ζεύς*.

πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,
ὅς τις ἀλιτραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται.

·) τοῖσιν δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
·) λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
·) — οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι
— *Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτε*
(· ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅ γε τεῖχος,
(· ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

ὦ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἐόντες
ἀθάνατοι φράζονται, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσιν

---

v. 235. γονεῦσι v. 240. πολλάκι δὴ v. 241. ὅς κεν *ἀλιτραίνῃ* μητιάαται v. 247. πόντῳ ἀποτίνυται εὐρύοπα *Ζεύς* v. 250. ἀθάνατοι λεύσσουσιν

ἀλλήλουϲ τρίβουϲι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντεϲ.

τρὶϲ γὰρ μυρίοι εἰϲὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸϲ φύλακεϲ θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάϲϲουϲίν τε δίκαϲ καὶ ϲχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑϲϲάμενοι πάντῃ φοιτῶντεϲ ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένοϲ ἐϲτὶ Δίκη, Διὸϲ ἐκγεγαυῖα,
κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖϲ, οἳ Ὄλυμπον ἔχουϲι·
καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίϲ μιν βλάπτῃ ϲκολιῶϲ ὀνοτάζων,
αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίϲῃ

δῆμοϲ ἀταϲθαλίαϲ † βαϲιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντεϲ
ἄλλῃ παρκλίνωϲι δίκαϲ ϲκολιῶϲ ἐνέποντεϲ.

ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, † ἰθύνετε † δίκας,
δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

Οἷ τ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύϲαντι κακίϲτη.

— πάντα ἰδὼν Διὸϲ ὀφθαλμὸϲ καὶ πάντα νοήϲαϲ
— καί νυ τάδ', αἴ κ' ἐθέλῃϲ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει,
— οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλιϲ ἐντὸϲ ἐέργει.

— νῦν δὴ ἐγὼ μήτ' αὐτὸϲ ἐν ἀνθρώποιϲι δίκαιοϲ
— εἴην μήτ' ἐμὸϲ υἱόϲ, ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
— ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτεροϲ ἕξει.

— ἀλλὰ τά γ' οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

ὦ Πέρϲη, ϲὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεϲὶ βάλλεο ϲῇϲι,
καί νυ δίκηϲ ἐπάκουε, βίηϲ δ' ἐπιλήθεο πάμπαν·

---

v. 253. δαίμονεϲ ἀθάνατοι φύλακεϲ μερόπων ἀνθρώπων
v. 273. Δία μητιόεντα

τόνδε γὰρ ἀνθρώποιϲι νόμον διέταξε Κρονίων,
ἰχθύϲι μὲν καὶ θηρϲὶ καὶ οἰωνοῖϲ πετεηνοῖϲ
ἔϲθειν ἀλλήλουϲ, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐϲτὶν ἐν αὐτοῖϲ·
ἀνθρώποιϲι δ᾽ ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίϲτη

γίγνεται. εἰ γάρ τίϲ κ᾽ ἐθέλῃ τὰ δίκαι᾽ ἀγορεῦϲαι
γιγνώϲκων, τῷ μέν τ᾽ ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύϲ·
ὃϲ δέ κε μαρτυρίῃϲιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόϲϲαϲ
ψεύϲεται, ἐν δὲ δίκην βλάψαϲ νήκεϲτον † ἀάϲθη,
τοῦ δέ τ᾽ ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπιϲθε λέλειπται·
ἀνδρὸϲ δ᾽ εὐόρκου γενεὴ μετόπιϲθεν ἀμείνων.

ϲοὶ δ᾽ ἐγὼ ἐϲθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρϲη·
τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔϲτιν ἑλέϲθαι
ῥηιδίωϲ· ὀλίγη μὲν ὁδόϲ, μάλα δ᾽ ἐγγύθι ναίει·
τῆϲ δ᾽ ἀρετῆϲ ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸϲ δὲ καὶ ὄρθιοϲ οἶμοϲ ἐϲ αὐτὴν
καὶ τρηχὺϲ τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ᾽ εἰϲ ἄκρον ἵκηται,
ῥηιδίη δὴ ἔπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦϲα.

Οὗτοϲ μὲν πανάριϲτοϲ, ὃϲ αὐτῷ πάντα νοήϲῃ
φραϲϲάμενοϲ, τά κ᾽ ἔπειτα καὶ ἐϲ τέλοϲ ᾖϲιν ἀμείνω·
ἐϲθλὸϲ δ᾽ αὖ κἀκεῖνοϲ, ὃϲ εὖ εἰπόντι πίθηται.
ὃϲ δέ κε μήτ᾽ αὐτῷ νοέῃ μήτ᾽ ἄλλου ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ᾽ αὖτ᾽ ἀχρήιοϲ ἀνήρ.

ἀλλὰ ϲύ γ᾽ ἡμετέρηϲ μεμνημένοϲ αἰὲν ἐφετμῆϲ
ἐργάζευ, Πέρϲη, δῖον γένοϲ, ὄφρα ϲε λιμὸϲ
ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ ϲ᾽ ἐυϲτέφανοϲ Δημήτηρ
αἰδοίη, βιότου δὲ τεὴν † πίμπληϲι καλιήν·
λιμὸϲ γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ ϲύμφοροϲ ἀνδρί.

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεϲῶϲι καὶ ἀνέρεϲ, ὅϲ κεν ἀεργὸϲ
ζώῃ, κηφήνεϲϲι κοθούροιϲ εἴκελοϲ ὀργήν,

---

v. 280. ἀγορεύειν v. 283. βλάψῃ νήκεϲτον ἀαϲθείϲ
v. 288. λείη μὲν ὁδόϲ v. 290. ἐπ᾽ αὐτήν v. 291. ἵκηαι
v. 293. αὐτὸϲ πάντα v. 296. αὐτὸϲ νοέῃ v. 304. *κοτούροιϲ* ὀργήν

ιἵ τε μελιccάων κάματον τρύχουcιν ἀεργοὶ
'cθοντεc· coὶ δ' ἔργα φίλ' ἔcτω μέτρια κοcμεῖν,
ὑc κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωcι καλιαί.

'Εξ ἔργων ἄνδρεc πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε,
αί τ' ἐργαζόμενοc πολὺ φίλτεροc ἀθανάτοιcιν.

Εργον δ' οὐδὲν ὄνειδοc, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδοc. 311

Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα cε ζηλώcει ἀεργὸc
τλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδοc ὀπηδεῖ.

δαίμονι † δ' οἷοc ἔηcθα, τὸ ἐργάζεcθαι ἄμεινον,
ἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεcίφρονα θυμὸν
ἰc ἔργον τρέψαc μελετᾷc βίου, ὥc cε κελεύω. 316

\ἰδώc τοι πρὸc ἀνολβίῃ, θάρcοc δὲ πρὸc ὄλβῳ. 319

Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά, θεόcδοτα πολλὸν
ἀμείνω·
ἰ γάρ τιc καὶ χερcὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται
ὅ γ' ἀπὸ γλώccηc ληίccεται, οἷά τε πολλὰ
'ίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδοc νόον ἐξαπατήcῃ
ιvθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ,
ιεῖα δέ μιν μαυροῦcι θεοί, μινύθουcι δὲ οἶκοι
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβοc ὀπηδεῖ.

Ἶcον δ' ὅc θ' ἱκέτην ὅc τε ξεῖνον κακὸν † ἔρξει,
ὅc τε καcιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια † βαίνοι,
ϱυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παϱακαίϱια ῥέζων,
ὅc τέ τευ ἀφραδίῃc ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
ὅc τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραοc οὐδῷ
'εικείει χαλεποῖcι καθαπτόμενοc ἐπέεccι·
ῷ δή τοι Ζεὺc αὐτὸc ἀγαίεται, ἐc δὲ τελευτὴν
'ργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

---

10 *ἔσσεαι ἠδὲ βϱοτοῖς· μάλα γὰϱ στυγέουσιν ἀεϱγόν.*

17 — *Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχϱημένον ἄνδϱα κομίζει,*
— *αἰδώς, ἥ τ' ἄνδϱας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.*

Ἀλλὰ cὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεcίφρονα θυμόν·
κὰδ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοιcι θεοῖcιν
ἁγνῶc καὶ καθαρῶc, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὲ cπονδῇc θυέεccί τε ἱλάcκεcθαι,
ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ καὶ ὅτ' ἂν φάοc ἱερὸν ἔλθῃ,
ὥc κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωcιν,
ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλοc.

Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶcαι,
τὸν δὲ μάλιcτα καλεῖν, ὅc τιc cέθεν ἐγγύθι ναίει·
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένηται,
γείτονεc ἄζωcτοι ἔκιον, ζώcαγτο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸc γείτων, ὅccον τ' ἀγαθὸc μέγ' ὄνειαρ.

Ἔμμορέ τοι τιμῆc, ὅc τ' ἔμμορε γείτονοc ἐcθλοῦ.

Οὐδ' ἂν βοῦc ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸc εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖcθαι παρὰ γείτονοc, εὖ δ' ἀποδοῦναι
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἴ κε δύνηαι,
ὡc ἂν χρηίζων καὶ ἐc ὕcτερον ἄρκιον εὕρῃc.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶc' ἄτῃcι.

— *Τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι,*
— *καὶ δόμεν, ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῷ.*

— *Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἔδωκε.*

Δὼc ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.

Ὃc μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅ γε καὶ μέγα δώῃ,
χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·

---

v. 344. ἐγχώριον   v. 357. κἂν μέγα

ὅς δέ κεν αὐτὸς ἕληται ἀναιδείηφι πιθήσας
καί τε σμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ. 360

Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.

Οὐ δὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν. 365

Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἑλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηίζειν ἀπεόντος· ἅ σε φράζεσθαι ἄνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
μεσσόθι φείδεσθαι· δεινὴ δ' ἐν πυθμένι φειδώ. 369

Μὴ δὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω, 373
αἱμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.

— Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅ γε φηλήτῃσιν.

Μουνογενὴς δὲ πάις εἴη πατρώιον οἶκον 376
φερβέμεν· ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.

ῥεῖα δέ κε πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον. 379

Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.

σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν, 381

— Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω. 370
— Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
— Πίστεις δ' ἄρα† ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.

— γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων. 378

---

v. 369. δειλή v. 375. φιλήτῃσι v. 376 (omisso v. 377) Μουνογενὴς δὲ πάις σώζοι πατρώιον οἶκον v. 381. φρεσὶ σῇσιν

ὧδ' ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου. ἀρότοιο δὲ δυσομενάων·
αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάους', οἵ τ' ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνὸν δ' ἀμάειν, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἕκαστα
ὥρι' ἀέξηται, μή πως τὰ μέταζε χατίζων
πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους καὶ μηδὲν ἀνύσσῃς.
ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἔμ' ἦλθες· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω
οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζευ, νήπιε Πέρση,
ἔργα, τά τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσι.
δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ' ἔτι λυπῇς,
χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις,
ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομός. ἀλλά σ' ἄνωγα
φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν λιμοῦ τ' ἀλεωρήν.
οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε βοῦν τ' ἀροτῆρα,
χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι,
μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφιν·
οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν,
οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει·
αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.

ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο

— *κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥ τις καὶ βουσὶν ἕποιτο,*

---

v. 382. ἔργον δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ v. 384. ἀμητοῦ v. 392. ἀμᾶσθαι v. 394. μεταξὺ

καύματοϲ ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήϲαντοϲ
Ζηνὸϲ ἐριϲθενέοϲ, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεοϲ χρὼϲ
πολλὸν ἐλαφρότεροϲ· — δὴ γὰρ τότε Ϲείριοϲ ἀϲτὴρ
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆϲ κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἠμάτιοϲ, πλεῖον δέ τε νυκτὸϲ ἐπαυρεῖ· —
τῆμοϲ ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖϲα ϲιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ' ἔραζε χέει πτόρθοιό τε λήγει·
τῆμοϲ ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένοϲ ὥριον ἔργον.
ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,
ἄξονα δ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ ϲφῦράν κε τάμοιο.
τριϲπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
πόλλ' ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὕρῃϲ,
εἰϲ οἶκον κατ' ὄροϲ διζήμενοϲ ἢ κατ' ἄρουραν,
πρίνινον· ὃϲ γὰρ βουϲὶν ἀροῦν ὀχυρώτατόϲ ἐϲτιν,
εὖτ' ἂν Ἀθηναίηϲ δμῶοϲ ἐν ἐλύματι πήξαϲ
γόμφοιϲιν πελάϲαϲ προϲαρήρεται ἱϲτοβοῆι.
δοιὰ δὲ θέϲθαι ἄροτρα πονηϲάμενοϲ κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτω·
εἴ χ' ἕτερόν γ' ἄξαιϲ, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουϲὶ βάλοιο.
δάφνηϲ ἢ πτελέηϲ ἀκιώτατοι ἱϲτοβοῆεϲ,
δρυὸϲ ἔλυμα, † πρίνου δὲ γύην· βόε δ' ἐνναετῆρε
ἄρϲενε κεκτῆϲθαι· τῶν γὰρ ϲθένοϲ οὐκ ἀλαπαδνόν·
ἥβηϲ μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεϲθαι ἀρίϲτω·
οὐκ ἂν τώ γ' ἐρίϲαντεϲ ἐν αὔλακι κὰμ μὲν ἄροτρον
ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώϲιον αὖθι λίποιεν.
τοῖϲ δ' ἅμα τεϲϲαρακονταετὴϲ αἰζηὸϲ ἕποιτο,
ἄρτον δειπνήϲαϲ τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
ὅϲ κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνοι,
μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικαϲ, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔ τι νεώτεροϲ ἄλλοϲ ἀμείνων
ϲπέρματα δάϲϲαϲθαι καὶ ἐπιϲπορίην ἀλέαϲθαι·
κουρότεροϲ γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικαϲ ἐπτοίηται.

φράζεϲθαι δ', εὖτ' ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούϲῃϲ
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύϲια κεκληγυίηϲ,

v. 426. ἄψιν v. 435. ἀκιρώτατοι v. 436. ἐνναετήρω

ἥ τ' ἀρότοιό τε cῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην
δεικνύει ὀμβρηροῦ, κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω·
δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βοῦς ἔνδον ἐόντας.

ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· «βόε δὸς καὶ ἄμαξαν·»
ῥηίδιον δ' ἀπανήcαcθαι· «πάρα δ' ἔργα βόεccιν.»

φηcὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξαcθαι ἄμαξαν,
νήπιος· οὐδὲ τό γ' οἶδ'· ἑκατὸν δέ τε δούρατ' ἀμάξης,
τῶν πρόcθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήια θέcθαι.

εὖτ' ἂν δὴ πρώτιcτ' ἄροτος θνητοῖcι φανείη,
δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι δμῶc δμῶές τε καὶ αὐτὸc
αὔην καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
πρωὶ μάλα cπεύδων, ἵνα τοι πλήθωcιν ἄρουραι.

ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ c' ἀπατήcει.

νειὸν δὲ cπείρειν ἔτι κουφίζουcαν ἄρουραν.

νειὸc ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.

εὔχεcθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτεροc ἱερὸν ἀκτήν,
ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτληc
χειρὶ λαβὼν ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἔνδρυον ἑλκόντων μεcάβων· ὁ δὲ τυτθὸc ὄπιcθε
δμῶοc ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεccι τιθείη
cπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοcύνη γὰρ ἀρίcτη
θνητοῖc ἀνθρώποιc κακοθημοcύνη δὲ κακίcτη.
ὧδέ κεν ἁδροcύνῃ cτάχυες νεύοιεν ἔραζε,
εἰ τέλος αὐτὸc ὄπιcθεν Ὀλύμπιος ἐcθλὸν ὀπάζοι,
ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάcειας ἀράχνια· καί cε ἔολπα
γηθήcειν βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντος·
εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸc ἄλλουc
αὐγάcεαι· cέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔcται.
εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῇc ἀρόῳc χθόνα δῖαν,
ἥμενος ἀμήcειc ὀλίγον περὶ χειρὸc ἐέργων,

v. 469. μεcάβῳ

ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων,
οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.

ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.

εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμος Ζεὺς ὕοι τρίτῳ ἤματι μηδ' ἀπολήγοι,
μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλὴν μήτ' ἀπολείπων·
οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι.

ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδέ σε λήθοι
μήτ' ἔαρ γιγνόμενον πολιὸν μήθ' ὥριος ὄμβρος.

πὰρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέσχην
ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύος ἀνέρας ἔργων
ἰσχάνει, ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον †ὀφέλλει,
μή σε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
σὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃς.
πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνήρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηΐζων βιότοιο κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει
ἥμενον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη. 501

δείκνυε δὲ δμώεσσι θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος·
«οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται, ποιεῖσθε καλιάς.»

Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ' ἤματα, βούδορα πάντα,
τοῦτον ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας, αἵ τ' ἐπὶ γαῖαν
...αντος Βορέαο δυσηλεγέες τελέθουσιν,
... διὰ Θρήκης ἱπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
...νεύσας ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·

v. 491. λήθῃ   v. 493. ἐπ' ἀλέα et ἐπ' ἀλέα   v. 504. *βουδόρα*

πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη·
θῆρες δὲ φρίσσουσ', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνῃ δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων·
καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει·
καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔ τι,
οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἴς ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι·
καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
ἥ τε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει
οὔ πω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρισαμένη μυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει
ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν·
οὐ † γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι,
ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.
καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα
φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι †βροτῷ ἶσοι,
οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.

καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,
χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι·
τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα·
ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἶφι κταμένοιο
ἄρμενα δήσασθαι, πίλοις ἔντοσθε πυκάσσας.

v. 523. νυχίη v. 528. παρ' Ἑλλήνεσσι v. 530. μα' κιόωντες

πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπότ' ἂν κρύος ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα ϲυρράπτειν νεύρῳ βοόϲ, ὄφρ' ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ' ὕπερθε
πῖλον ἔχειν ἀϲκητόν, ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ.
ψυχρὴ γάρ τ' ἠὼϲ πέλεται Βορέαο πεϲόντοϲ·
ἠῷοϲ δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀϲτερόεντοϲ
ἀὴρ πυροφόροϲ τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοιϲ,
ὅϲ τε ἀρυϲϲάμενοϲ ποταμῶν ἄπο αἰεναόντων
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίηϲ ἀρθεὶϲ ἀνέμοιο θυέλλῃ
ἄλλοτε μέν θ' ὕει ποτὶ ἕϲπερον, ἄλλοτ' ἄηϲι
πυκνὰ Θρηικίου Βορέου νέφεα κλονέοντοϲ.
τὸν φθάμενοϲ ἔργον τελέϲαϲ οἶκόνδε νέεϲθαι,
μή ποτέ ϲ' οὐρανόθεν ϲκοτόεν νέφοϲ ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτα δὲ μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ' εἵματα δεύῃ,
ἀλλ' ὑπαλεύαϲθαι· μεὶϲ γὰρ χαλεπώτατοϲ οὗτοϲ
χειμέριοϲ, χαλεπὸϲ προβάτοιϲ, χαλεπὸϲ δ' ἀνθρώποιϲ.
τῆμοϲ τὤμιϲυ βουϲίν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἴη
ἁρμαλιῆϲ· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰϲί.
— *ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν*
— *ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰς ὅ κεν αὖτις*
— *γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.*

εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰϲ ἠελίοιο
χειμέρι' ἐκτελέϲῃ Ζεὺϲ ἤματα, δή ῥα τότ' ἀϲτὴρ
Ἀρκτοῦροϲ προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιοϲ·
τὸν δὲ μέτ' ὀρθογόη Πανδιονὶϲ ὦρτο χελιδὼν
ἐϲ φάοϲ ἀνθρώποιϲ ἔαροϲ νέον ἱϲταμένοιο·
τὴν φθάμενοϲ οἴναϲ περιτεμνέμεν· ὣϲ γὰρ ἄμεινον.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικοϲ ἀπὸ χθονὸϲ ἂμ φυτὰ βαίνῃ
Πληιάδαϲ φεύγων, τότε δὴ ϲκάφοϲ οὐκ ἔτι οἰνέων·
ἀλλ' ἅρπαϲ τε χαραϲϲέμεναι καὶ δμῶαϲ ἐγείρειν,
φεύγειν δὲ ϲκιεροὺϲ θώκουϲ καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον
ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιοϲ χρόα κάρφει·
τημοῦτοϲ ϲπεύδειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν
ὄρθρου ἀνιϲτάμενοϲ, ἵνα τοι βίοϲ ἄρκιοϲ εἴη.

v. 549. ὀμβροφόροϲ v. 568. ὀρθρογόη et ὀρθοβόη
v. 576. καρπὸν ἀγινεῖν

ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.

Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου,
ἠώς, ἥ τε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ τίθησιν.

ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
τῆμος πιόταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος,
μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ † τοι ἄνδρες
εἰσίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Σείριος ἄζει,
αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ' ἤδη
εἴη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμενάων,
καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας μή πω τετοκυίης
πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν σκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
ἀντίον ἀκραέος Ζεφύρου τρέψαντα πρόσωπον
κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτος

Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.

δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ σθένος Ὠρίωνος,
χώρῳ ἐν εὐαέι καὶ ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·
μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,

θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθος·

καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν — μὴ φείδεο σίτου —,
μή ποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται·
χόρτον τ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετόν, ὄφρα τοι εἴη
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦσαι.
εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ

v. 578. ἀπαμείρεται   v. 589. βύβλινος

οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐcίδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
ὦ Πέρcη, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς·
δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας·
πέντε δὲ cυcκιάcαι, ἕκτῳ δ' εἰς ἄγγε' ἀφύccαι
δῶρα Διωνύcου πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληιάδες θ' Ὑάδες τε τό τε cθένος Ὠρίωνος
δύνωcιν, τότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ cε ναυτιλίης δυcπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,
εὖτ' ἂν Πληιάδες cθένος ὄμβριμον Ὠρίωνος
φεύγουcαι πίπτωcιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουcιν ἀῆται·
καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ' ἐργάζεcθαι μεμνημένος, ὥς cε κελεύω·
νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύcαι πυκάcαι τε λίθοιcι
πάντοθεν, ὄφρ' ἴcχωc' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύcας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος·
ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ,
εὐκόcμως cτολίcας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάcαcθαι·
αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ.
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ἄρμενον ἐντύναcθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρηαι,
ὥς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ cός, μέγα νήπιε Πέρcη,
πλωίζεcκ' ἐν νηυcὶ βίου κεχρημένος ἐcθλοῦ·
ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύccας,
Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἄνδρεccι δίδωcι·
νάccατο δ' [illegible] Ἑλικῶνος ὀιζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄcκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀρ[illegible]λέῃ, οὐδέ ποτ' ἐcθλῇ.
τύνη δ', ὦ Πέρcη, ἔργων μεμνημένος εἶναι
ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίης δὲ μάλιcτα.

Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐν φορτία θέcθαι·
μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
ἔccεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωcιν ἀήτας.

[illegible]

ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα
καυάξαις οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα.
εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων.
εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον φόρτον τ' ἐς πάντα τίθεσθαι.
σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον
καὶ χειμῶν' ἐπιόντα Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ,
πολλῷ ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη

[illegible] — βούληαι δὲ χρέα τε φυγεῖν v. 647.
[illegible] v. 649. [illegible]σοφισμένος

ἴχνοϲ ἐποίηϲεν, τόϲϲον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβατόϲ ἐϲτι θάλαϲϲα·
εἰαρινὸϲ δ' οὗτοϲ πέλεται πλόοϲ. οὔ μιν ἔγωγε
αἴνημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαριϲμένοϲ ἐϲτίν,
ἁρπακτόϲ· χαλεπῶϲ κε φύγοιϲ κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
ἄνθρωποι ῥέζουϲιν ἀιδρείῃϲι νόοιο·
χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖϲι βροτοῖϲι.
δεινὸν δ' ἐϲτὶ θανεῖν μετὰ κύμαϲιν. ἀλλά ϲ' ἄνωγα
φράζεϲθαι τάδε πάντα μετὰ φρεϲίν, ὡϲ ἀγορεύω.

Μηδ' ἐνὶ νηυϲὶν ἅπαντα βίον κοίλῃϲι τίθεϲθαι·
ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεϲθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμαϲι πήματι κῦρϲαι.

Δεινὸν δ', εἴ κ' ἐφ' ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθοϲ ἀείραϲ
ἄξονα καυάξαιϲ καὶ φορτί' ἀμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάϲϲεϲθαι· καιρὸϲ δ' ἐπὶ πᾶϲιν ἄριϲτοϲ.

Ὡραῖοϲ δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεϲθαι,
μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων
μήτ' ἐπιθεὶϲ μάλα πολλά· γάμοϲ δέ τοι ὥριοϲ οὗτοϲ·
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥϲ κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃϲ·
τὴν δὲ μάλιϲτα γαμεῖν, ἥ τιϲ ϲέθεν εγγύθι ναίει,
πάντα μάλ' ἀμφὶϲ ἰδών, μὴ γείτοϲι χάρματα γήμῃϲ.
οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸϲ ἀνὴρ ληίζετ' ἄμεινον
τῆϲ ἀγαθῆϲ· τῆϲ δ' αὖτε κακῆϲ οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχηϲ, ἥ τ' ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
εὕει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.

Εὖ δ' ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένοϲ εἶναι.

Μηδὲ καϲιγνήτῳ ἶϲον ποιεῖϲθαι ἑταῖρον·
εἰ δέ κε ποιήϲῃϲ, μή μιν πρότεροϲ κακὸν ἔρξῃϲ,

---

v. 692. *ἐπ' ἅμαξαν* v. 699. ἵνα ἤθεα v. 705. καὶ ἐν *ὠμῷ γήραϊ θῆκεν*

μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ σέ γ' ἄρχῃ
ἤ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἠὲ καὶ ἔρξας,
δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ σέ γ' αὖτις
ἡγεῖτ' ἐς φιλότητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται· σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

Μηδὲ πολύξεινον μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἕταρον μηδ' ἐσθλῶν νεικητῆρα.

Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.

Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.

Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ' ἀράς.

Μηδ' ἀντ' ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν,
αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα·
μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς
μήτ' ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
ἑζόμενος δ' ὅ γε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
ἢ ὅ γε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερκέος αὐλῆς.

Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
ἱστίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι·
μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα

---

v. 709. εἰ δέ κεν ἄρχῃ v. 711 sq. εἰ δέ κεν αὖθις ἡγῆτ' ἐθέλῃσι v. 716. νεικεστῆρα v. 721. κακόν κ' εἴπῃς v. 730. μηδ' ἀπογυμνωθῇς

cπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτόc.

Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
ποccὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐc καλὰ ῥέεθρα
χεῖραc νιψάμενοc πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.

— Ὃc ποταμὸν διαβῇ, κακότητ' ἴδε χεῖραc ἄνιπτοc·
— τῷ δὲ θεοὶ νεμεcῶcι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίccω.

Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι cιδήρῳ.

Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆροc ὕπερθε
πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεcτον καταλείπειν,
μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.

Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
ἔcθειν μηδὲ λόεcθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖc ἔνι ποινή.

Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοιcι καθίζειν — οὐ γὰρ ἄμεινον —
παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅ τ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἶcον καὶ τοῦτο τέτυκται.
μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεcθαι
ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔcτ' ἐπὶ καὶ τῷ
ποινή. μηδ' ἱεροῖcιν ἐπ' αἰθομένοιcι κυρήcαc
μωμεύειν ἀίδηλα· θεόc νύ τι καὶ τὰ νεμεccᾷ.

— Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων
— μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέαcθαι·

736ᵇ = 758. *μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·*

---

v. 740. κακότητι δὲ et κακότητ' ἔπι v. 746. ἀνεπίρρεκτον v. 756. θεόc τοι

— μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔ τοι λώιόν ἐϲτιν.

Ὧδ' ἔρδειν, δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην·
φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέϲθαι.

Φήμη δ' οὔ τιϲ πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
λαοὶ φημίζουϲι· θεόϲ νύ τιϲ ἐϲτὶ καὶ αὐτή.

Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένοϲ εὖ κατὰ μοῖραν
πεφραδέμεν δμώεϲϲι· τριηκάδα μηνὸϲ ἀρίϲτην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέασθαι,
εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντεϲ ἄγωϲιν.

Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰϲὶ Διὸϲ παρὰ μητιόεντοϲ.
πρῶτον ἔνη τετράϲ τε καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ,
— τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυϲάορα γείνατο Λητώ —
ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε· δύω γε μὲν ἤματα μηνὸϲ
ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήϲια ἔργα πένεϲθαι·
ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ'· ἄμφω γε μὲν ἐϲθλαί,
ἡ μὲν ὄϊϲ πείκειν, ἡ δ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶϲθαι·
ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆϲ ἑνδεκάτηϲ μέγ' ἀμείνων·
τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερϲιπότητοϲ ἀράχνηϲ
ἤματοϲ ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδριϲ ϲωρὸν ἀμᾶται·
τῇ δ' ἱϲτὸν ϲτήϲαιτο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον.
μηνὸϲ δ' ἱϲταμένου τριϲκαιδεκάτην ἀλέαϲθαι
ϲπέρματοϲ ἄρξαϲθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψαϲθαι ἀρίϲτη.
ἕκτη δ' ἡ μέϲϲη μάλ' ἀϲύμφορόϲ ἐϲτι φυτοῖϲιν,
ἀνδρογόνοϲ δ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ ϲύμφορόϲ ἐϲτιν,
οὔτε γενέϲθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆϲαι.
οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃ † τε γενέϲθαι
ἄρμενοϲ, ἀλλ' ἐρίφουϲ τάμνειν καὶ πώεα μήλων,

---

v. 764 sq. λαοὶ | πολλοὶ φημίξωϲι v. 768. ἀληθείῃ
v. 777. νῇ v. 781. ϲπέρματα δάϲϲαϲθαι v. 782. μάλα ϲύμφορόϲ

ϲηκόν τ᾽ ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον ἤπιον ἦμαρ·
ἐϲθλὴ δ᾽ ἀνδρογόνοϲ· φιλέοι δέ κε κέρτομα βάζειν
ψεύδεά θ᾽ αἱμυλίουϲ τε λόγουϲ κρυφίουϲ τ᾽ ὀαριϲμούϲ.
μηνὸϲ δ᾽ ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆαϲ δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούϲ.
εἰκάδι δ᾽ ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἵϲτορα φῶτα
γείναϲθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκαϲμένοϲ ἐϲτίν.
— ἐϲθλὴ δ᾽ ἀνδρογόνοϲ δεκάτη· κούρῃ δέ τε τετρὰϲ
— μέϲϲη· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδαϲ ἕλικαϲ βοῦϲ
— καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆαϲ ταλαεργοὺϲ
— πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείϲ. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
τετράδ᾽ ἀλεύαϲθαι φθίνοντόϲ θ᾽ ἱϲταμένου τε
ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεϲμένον ἦμαρ.
ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸϲ ἄγεϲθ᾽ εἰϲ οἶκον ἄκοιτιν,
οἰωνοὺϲ κρίναϲ, οἳ ἐπ᾽ ἔργματι τούτῳ ἄριϲτοι.
πέμπταϲ δ᾽ ἐξαλέαϲθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
ἐν πέμπτῃ γάρ φαϲιν Ἐρινύαϲ ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον γεινόμενον, τὸν Ἔριϲ τέκε πῆμ᾽ ἐπιόρκοιϲ.
μέϲϲῃ δ᾽ ἑβδομάτῃ Δημήτεροϲ ἱερὸν ἀκτὴν
εὖ μάλ᾽ ὀπιπεύονταϲ ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
βάλλειν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήια δοῦρα
νήιά τε ξύλα πολλά, τά τ᾽ ἄρμενα νηυϲὶ πέλονται.
τετράδι δ᾽ ἄρχεϲθαι νῆαϲ πήγνυϲθαι ἀραιάϲ.
εἰνὰϲ δ᾽ ἡ μέϲϲη ἐπὶ δείελα λώιον ἦμαρ,
πρωτίϲτη δ᾽ εἰνὰϲ παναπήμων ἀνθρώποιϲιν·
ἐϲθλὴ μὲν γάρ θ᾽ ἥδε φυτευέμεν ἠδὲ γενέϲθαι
ἀνέρι τ᾽ ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔ ποτε πάγκακον ἦμαρ.
παῦροι δ᾽ αὖτε ἴϲαϲι τριϲεινάδα μηνὸϲ ἀρίϲτην
ἄρξαϲθαί τε πίθου καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
βουϲὶ καὶ ἡμιόνοιϲι καὶ ἵπποιϲ ὠκυπόδεϲϲι,
νῆα πολυκλήιδα θοὴν εἰϲ οἴνοπα πόντον
εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ᾽ ἀληθέα κικλήϲκουϲι·
τετράδι δ᾽ οἴγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
μέϲϲῃ· παῦροι δ᾽ αὖτε μετ᾽ εἰκάδα μηνὸϲ ἀρίϲτην

808[b] = 420 *τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ.*

---

v. 788. φιλέει δέ τε   v. 804. Ὅρκον τιννυμέναϲ

ἠοῦc γιγνομένηc· ἐπὶ δείελα δ' ἐcτὶ χερείων.
αἵδε μὲν ἡμέραι εἰcὶν ἐπιχθονίοιc μέγ' ὄνειαρ,
αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουcαι.

Ἄλλοc δ' ἀλλοίην αἰνεῖ,-παῦροι δέ τ' ἴcαcιν.

Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιοc, ὃc τάδε πάντα
εἰδὼc ἐργάζηται ἀναίτιοc ἀθανάτοιcιν,
ὄρνιθαc κρίνων καὶ ὑπερβαcίαc ἀλεείνων.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Ἢ οἵη προλιποῦcα δόμουc καὶ πατρίδα γαῖαν
ἤλυθεν ἐc Θήβαc μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοccόου Ἠλεκτρύωνοc,
ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
εἴδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔ τιc ἔριζε
τάων, ἃc θνηταὶ θνητοῖc τέκον εὐνηθεῖcαι·
τῆc καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύcου Ἀφροδίτηc.
ἡ δὲ καὶ ὣc κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεcκεν ἀκοίτην,
ὡc οὔ πώ τιc ἔτιcε γυναικῶν θηλυτεράων·
ἦ μήν οἱ πατέρ' ἐcθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάccαc,
χωcάμενοc περὶ βουcί· λιπὼν δ' ὅ γε πατρίδα γαῖαν
ἐc Θήβαc ἱκέτευcε φερεccακέαc Καδμείουc.
ἔνθ' ὅ γε δώματ' ἔναιε cὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
νόcφιν ἄτερ φιλότητοc ἐφιμέρου· οὐ γάρ †οἱ ἦεν
πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐυcφύρου Ἠλεκτρυώνηc,
πρίν γε φόνον τίcαιτο καcιγνήτων μεγαθύμων
ἧc ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμαc
ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

ὣϲ γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦϲαν.
τῶν ὅ γ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιϲτα
ἐκτελέϲαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμιϲ ἦεν.
τῷ δ' ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδόϲ τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ ϲακέων πνείοντεϲ,
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆεϲ μεγάθυμοι
ἕϲποντ'· ἦρχε δὲ τοῖϲιν ἐὺϲ πάιϲ Ἀλκαίοιο,
κυδιόων λαοῖϲι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεϲίν, ὥϲ ῥα θεοῖϲιν
ἀνδράϲι τ' ἀλφηϲτῇϲιν ἀρῆϲ ἀλκτῆρα φυτεύϲαι.
ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεϲὶ βυϲϲοδομεύων,
ἱμείρων φιλότητοϲ ἐυζώνοιο γυναικόϲ,
ἐννύχιοϲ· τάχα δ' ἷξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖτιϲ
Φίκιον ἀκρότατον προϲεβήϲατο μητίετα Ζεύϲ·
ἔνθα καθεζόμενοϲ φρεϲὶ μήδετο θέϲκελα ἔργα.
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυϲφύρου Ἠλεκτρυώνηϲ
εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεϲεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοϲϲόοϲ, ἀγλαὸϲ ἥρωϲ,
ἐκτελέϲαϲ μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε,
οὐδ' ὅ γ' ἐπὶ δμῶαϲ καὶ ποιμέναϲ ἀγροιώταϲ
ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧϲ ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆϲ·
τοῖοϲ γὰρ κραδίην πόθοϲ αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
ὡϲ δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀϲπαϲτὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
νούϲου ὑπ' ἀργαλέηϲ ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεϲμοῦ,
ὣϲ ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύϲαϲ
ἀϲπαϲίωϲ τε φίλωϲ τε ἑὸν δόμον εἰϲαφίκανε.
παννύχιοϲ δ' ἄρ' ἔλεκτο ϲὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
τερπόμενοϲ δώροιϲι πολυχρύϲου Ἀφροδίτηϲ.
ἣ δὲ θεῷ δμηθεῖϲα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίϲτῳ
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε· καϲιγνήτω γε μὲν ἤϲτην·
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖϲα κελαινεφέι Κρονίωνι,
αὐτὰρ Ἰφικλῆα δορυϲϲόῳ Ἀμφιτρύωνι,
κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖϲα,

v. 28 sq. ὄφρα — φυτεύϲῃ v. 54. Ἰφικλῆ λαοϲϲόῳ

τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν cημάντορι πάντων.

῞Οc καὶ Κύκνον ἔπεφνεν ᾿Αρητιάδην μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου ᾿Απόλλωνοc
αὐτὸν καὶ πατέρα ὃν ῎Αρην, ἆτον πολέμοιο,
τεύχεcι λαμπομένουc cέλαc ὣc πυρὸc αἰθομένοιο,
ἑcταότ᾿ ἐν δίφρῳ· χθόνα δ᾿ ἔκτυπον ὠκέεc ἵπποι
νύccοντεc χηλῇcι, κόνιc δέ cφ᾿ ἀμφιδεδήει,
κοπτομένη πλεκτοῖcιν ὑφ᾿ ἅρμαcι καὶ ποcὶν ἵππων.
ἅρματα δ᾿ εὐποίητα καὶ ἄντυγεc ἀμφαράβιζον
ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνοc ἀμύμων,
ἐλπόμενοc Διὸc υἱὸν ἀρήιον ἡνίοχόν τε
χαλκῷ δῃώcειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύcειν.
ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβοc ᾿Απόλλων·
αὐτὸc γάρ οἱ ἐπῶρcε βίην ῾Ηρακληείην.
πᾶν δ᾿ ἄλcοc καὶ βωμὸc ᾿Απόλλωνοc Παγαcαίου
λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
πῦρ δ᾿ ὣc ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίc κεν ἐκείνῳ
ἔτλη θνητὸc ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
πλὴν ῾Ηρακλῆοc καὶ κυδαλίμου ᾿Ιολάου;
κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρεc ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλεccιν.
ὅc ῥα τόθ᾿ ἡνίοχον προcέφη κρατερὸν ᾿Ιόλαον·
«ἥρωc ὦ ᾿Ιόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ τι †μετ᾿ ἀθανάτουc μάκαραc, τοὶ ῎Ολυμπον ἔχουcιν,
ἤλιτεν ᾿Αμφιτρύων, ὅτ᾿ ἐυcτέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
κτείναc ᾿Ηλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ᾿ εὐρυμετώπων,
ἵκετο δ᾿ ἐc Κρείοντα καὶ ῾Ηνιόχην τανύπεπλον,
οἵ ῥά μιν ἠcπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ἣ δίκη ἔcθ᾿ ἱκέτῃcι, τίον δ᾿ ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε δ᾿ ἀγαλλόμενοc cὺν ἐυcφύρῳ ᾿Ηλεκτρυώνῃ,
ᾗ ἀλόχῳ· τάχα δ᾿ ἄμμεc ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
γεινόμεθ᾿, οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
cόc τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρέναc ἐξέλετο Ζεύc,
ὃc προλιπὼν cφέτερόν τε δόμον cφετέρουc τε τοκῆαc
ᾤχετο τιμήcων ἀλιτήμενον Εὐρυcθῆα,
cχέτλιοc· ἦ που πολλὰ μετεcτοναχίζετ᾿ ὀπίccω,

ἣν ἄτην ἀχέων· ἣ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
ὦ φίλος, ἀλλὰ cὺ θᾶccον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεcὶ θάρcoc ἀέξων
ἰθὺc ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων cθένοc ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείcαc κτύπον Ἄρεοc ἀνδροφόνοιο,
ὃc νῦν κεκληγὼc περιμαίνεται ἱερὸν ἄλcoc
Φοίβου Ἀπόλλωνοc, ἑκατηβελέταο ἄνακτοc.
ἦ μὴν καὶ κρατερόc περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.»
τὸν δ' αὖτε προcέειπεν ἀμώμητοc Ἰόλαοc·
«ἠθεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ cὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεοc Ἐννοcίγαιοc,
ὃc Θήβηc κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα·
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
cὰc ἐc χεῖραc ἄγουcιν, ἵνα κλέοc ἐcθλὸν ἄρηαι.
ἀλλ' ἄγε, δύcεο τεύχε' ἀρήια, ὄφρα τάχιcτα
δίφρουc ἐμπελάcαντεc Ἄρηόc θ' ἡμέτερόν τε
μαρνώμεcθ', ἐπεὶ οὔ τοι ἀτάρβητον Διὸc υἱὸν
οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλά μιν οἴω
φεύξεcθαι δύο παῖδαc ἀμύμονοc Ἀλκείδαο,
οἵ δή cφι cχεδόν εἰcι λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα cτήcειν, τά cφιν πολὺ φέρτερα θοίνηc.»
ὣc φάτο· μείδηcεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
θυμῷ γηθήcαc· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπε·
καί μιν ἀμειβόμενοc ἔπεα πτερόεντα προcηύδα·
«ἥρωc ὦ Ἰόλαε, Διοτρεφέc, οὐκέτι τηλοῦ
ὑcμίνη τρηχεῖα· cὺ δ', ὡc πάροc ἦcθα δαΐφρων,
ὣc καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντῃ ἀναcτρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥc κε δύνηαι.»
ὣc εἰπὼν κνημῖδαc ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
Ἡφαίcτου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμῃcιν ἔθηκε.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ cτήθεccιν ἔδυνε,
καλόν, χρύcειον, πολυδαίδαλον, ὅν οἱ ἔδωκε
Παλλὰc Ἀθηναίη, κούρη Διόc, ὁππότ' ἔμελλε
τὸ πρῶτον cτονόενταc ἐφορμήcαcθαι ἀέθλουc.
θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοιcιν ἀρῆc ἀλκτῆρα cίδηρον
δεινὸc ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ cτήθεccι φαρέτρην
καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοcθεν ὀιcτοὶ

ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες·
πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
μέσσοι δὲ ξεστοὶ περιμήκεες, αὐτὰρ ὄπισθε
μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
†ἦσαν· ὃ δ' ὄμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἴθοπι χαλκῷ,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,
δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ἥ τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
χερσί γε μὲν σάκος εἷλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.

πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔ τι φατειός,
ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς·
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
δεινὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,
σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἵλετο φωτῶν,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ' Ἄιδος εἴσω
αὐτῶν· ὀστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης
Σειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο,
ἐν δ' ὅμαδός τε φόνος τ' ἀνδροκτασίη τε δεδήει,
ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ κήρ,
ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν·
εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη καναχῇσί τε βεβρυχυῖα.
ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔ τι φατειῶν
δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο

---

v. 134. μόρφνοιο v. 135. εἵλετο χαλκῷ v. 144. δ' ἀδάμαντος ἔην Φόβος v. 155. φόβος τ'

Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
cτίγματα δ' ὣc ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖcι δράκουcι,
†κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθηcαν δὲ γένεια.
ἐν δὲ cυῶν ἀγέλαι χλούνων ἔcαν ἠδὲ λεόντων
ἐc cφέαc δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε,
τῶν καὶ ὁμιληδὸν cτίχεc ἤιcαν· οὐδέ νυ τῶν γε
οὐδέτεροι τρεέτην· φρῖccόν γε μὲν αὐχέναc ἄμφω.
ἤδη γάρ cφιν ἔκειτο μέγαc λῖc, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάc, κατὰ δέ cφι κελαινὸν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· οἳ δ' αὐχέναc ἐξεριπόντεc
κείατο τεθνηῶτεc ὑπὸ βλοcυροῖcι λέουcι.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέcθην κοτέοντε μάχεcθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε cύεc χαροποί τε λέοντεc.
ἐν δ' ἦν ὑcμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ' Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην Τιταρήcιον, ὄζον Ἄρηοc,
Θηcέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοιcιν·
ἀργύρεοι, χρύcεια περὶ χροΐ τεύχε' ἔχοντεc.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἄcβολον οἰωνιcτήν,
Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
καὶ δύο Πευκείδαc Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυcέαc ἐλάταc ἐν χερcὶν ἔχοντεc.
καί τε cυναΐγδην ὡcεὶ ζωοί περ ἐόντεc
ἔγχεcιν ἠδ' ἐλάτῃc αὐτοcχεδὸν ὠριγνῶντο.
ἐν δ' Ἄρεοc βλοcυροῖο ποδώκεεc ἕcταcαν ἵπποι
χρύcεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸc ἐναρφόροc οὔλιοc Ἄρηc,
αἰχμὴν ἐν χείρεccιν ἔχων, πρυλέεccι κελεύων,
αἵματι φοινικόειc, ὡcεὶ ζωοὺc ἐναρίζων,
δίφρῳ ἐπεμβεβαώc· παρὰ δὲ Δεῖμόc τε Φόβοc τε
ἕcταcαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
ἐν δὲ Διὸc θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἰκέλη, ὡcεί τε μάχην ἐθέλουcα κορύccειν,
†ἔγχοc ἔχουc' ἐν χερcὶ χρυcέην τε τρυφάλειαν,
αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοιc· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.

---

v. 166 sq. δράκουcι | κυάνεα

ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος·
ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἂμ μέσον αὐτοῦ
δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
νηχομένοις ἴκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
ἀργύρεοι δελφῖνες † ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς·
τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσίν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ,
θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
τὼς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα·
ὤμοισιν δέ † μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἆορ ἔκειτο
χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὃ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο·
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι,
ἀργυρέη, θύσανοι δὲ κατῃωρεῦντο φαεινοί,
χρύσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
κεῖτ' Ἄιδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα·
αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
ἱέμεναι μαπέειν· ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
βαινουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα·
λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε, μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήια τεύχε' ἔχοντες,

τοὶ μὲν ὑπὲρ cφετέρης πόλιος cφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες·
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἐυδμήτων ἐπὶ πύργων
χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
ζωῇcιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίcτοιο·
ἄνδρες δ', οἳ πρεcβῆες ἔcαν γήρᾳ τε † μέμαρται,
ἀθρόοι ἔντοcθεν πυλέων ἔcαν, ἂν δὲ θεοῖcι
χεῖρας ἔχον μακάρεccι, περὶ cφετέροιcι τέκεccι
δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον. αἳ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦcαι ὀδόντας,
δεινωποὶ βλοcυροί τε δαφοινοί τ' ἄπλητοί τε
δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶcαι δ' ἄρ' ἵεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον †μεμάρποιεν
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
†βάλλ' ὄνυχας μεγάλους· ψυχὴ δ' Ἄιδόcδε †κατεῖεν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ'· αἳ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέcαντο
αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπταcκον ὀπίccω,
ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτις ἰοῦcαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἣ μὲν ὑφήσσων
Ἄτροπος οὔ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα † ἥ γε
†τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
πᾶcαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμαcι θυμήναcαι,
ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θραcείας ἰcώcαντο.
πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱcτήκει ἐπιcμυγερή τε καὶ αἰνή,
χλωρή, ἀυcταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεccιν ὑπῆcαν.
τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· ἣ δ' ἄπλητον cεcαρυῖα
εἱcτήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
δάκρυcι μυδαλέη. παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν·
χρύcειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐυccώτρου ἐπ' ἀπήνης
ἤγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·

---

v. 245. γῆράς τ' ἐμέμαρπεν γῆράς τε μέμαρπον

τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων cέλας εἰλύφαζε
χερcὶν ἔνι δμωῶν· ταὶ δ' ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
πρόcθ' ἔκιον· τῇcιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο·
τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν cυρίγγων ἵεcαν αὐδὴν
ἐξ ἁπαλῶν cτομάτων, περὶ δέ cφιcιν ἄγνυτο ἠχώ·
αἳ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
πρόcθ' ἔκιον. πᾶcαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἳ δ' ἀροτῆρες
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιcτολάδην δὲ χιτῶνας
ἐcτάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἵ γε μὲν ἤμων
αἰχμῇς ὀξείῃcι κορωνιόωντα πέτηλα,
βριθόμενα cταχύων, ὡcεὶ Δημήτερος ἀκτήν·
οἳ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖcι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλωήν.
οἳ δ' ἐτρύγων οἴνας δρεπάνας ἐν χερcὶν ἔχοντες·
οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων
λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
βριθομένων φύλλοιcι καὶ ἀργυρέῃς ἑλίκεccιν·
οἳ δ' αὖτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν· παρὰ δέ cφιcιν ὄρχος
χρύcεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίcτοιο,
cειόμενος φύλλοιcι καὶ ἀργυρέῃcι κάμαξι,
βριθόμενος cταφυλῇcι· μελάνθηcάν γε μὲν αἵδε.
οἵ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρυον. οἳ δ' ἐμάχοντο
πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ᾖρευν
ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
ἱέμενοι μαπέειν, οἳ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
πὰρ δ' αὐτοῖc ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλῳ
δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐυπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεcαν ὠκέας ἵππους,
ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀύτευν·

τοί γε μὲν οὖν παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος 291

---

v. 289. κορωνιόεντα aut κορυνιόεντα

οἳ μὲν ἄρ' ἀίδιον † ἔχον πόνον· οὐδέ ποτέ σφι
νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον·
τοῖσι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἳ δὲ κατ' αὐτὸν
κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ' ἤπυον, οἵ ῥά γε πολλοὶ
νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.

θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
ἀρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου,
εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάς. τῷ δ' ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καί σφεας θαρσύνουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
ἄλλο δέ σοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ' οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι, ἐπεὶ οὔ νύ τοι αἴσιμόν ἐστιν
οὔθ' ἵππους ἑλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.»
ὣς εἰποῦσ' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτῃς χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ὑπ' ὀμοκλῆς
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα κονίοντες πεδίοιο.
ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἀνασσείσασα· περιστενάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ
Κύκνος θ' ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀυτῆς.

τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίον ἀλλήλοιcιν
ὀξεῖα χρέμιcαν. περὶ δέ cφιcιν ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότεροc προcέειπε βίη Ἡρακληείη·
«Κύκνε πέπον. τί νυ νῶιν ἐπίcχετον ὠκέαc ἵππουc
ἀνδράcιν. οἵ τε πόνου καὶ ὀιζύοc ἴδριέc εἰμεν:
ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐύξοον ἠδὲ κελεύθου
εἴκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐc Κήυκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνοc προβέβηκε· cὺ δ' εὖ μάλα οἶcθα καὶ αὐτόc·
τοῦ γὰρ ὀπυίειc παῖδα Θεμιcτονόην κυανῶπιν.
ὦ πέπον. οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρηc θανάτοιο τελευτὴν
ἀρκέcει. εἰ δὴ νῶι cυνοιcόμεθα πτολεμίζειν.
ἤδη μέν τέ ἕ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
ἔγχεοc ἡμετέρου. ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντοc
ἀντίοc ἔcτη ἐμεῖο μάχηc ἄμοτον μενεαίνων·
τρὶc μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶc ἠρείcατο γαίῃ
οὐταμένου cάκεοc· τὸ δὲ τέτρατον ἤλαcα μηρὸν
παντὶ μένει cπεύδων, διὰ δὲ μέγα cαρκὸc ἄραξα·
πρηνὴc δ' ἐν κονίῃcι χαμαὶ πέcεν ἔγχεοc αἰχμῇ.
ἔνθα κε δὴ λωβητὸc ἐν ἀθανάτοιcιν ἐτύχθη,
χερcὶν ὑφ' ἡμετέρῃcι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.»
ὣc ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνοc ἐυμμελίηc ἐμενοίνα
τῷ ἐπιπειθόμενοc ἐχέμεν ἐρυcάρματαc ἵππουc.
δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
παῖc τε Διὸc μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτοc·
ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλαcαν καλλίτριχαc ἵππουc·
τῶν δ' ὑπὸ cευομένων κανάχιζε †πόc' εὐρεῖα χθών.
ὡc δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆc κορυφῆc ὄρεοc μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρώcκουcαι ἐπ' ἀλλήλῃcι πέcωcι,
πολλαὶ δὲ δρῦc ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
ῥίμφα κυλινδομένων, εἵωc πεδίονδ' ἀφίκωνται·
ὣc οἳ ἐπ' ἀλλήλοιcι πέcον μέγα κεκλήγοντεc.
πᾶcα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλιc κλειτή τ' Ἰαωλκόc,
Ἄρνη τ' ἠδ' Ἑλίκη Ἄνθειά τε ποιήεccα

---

v. 365. ἔγχεοc ὁρμῇ   v. 375. ἀποθρώcκωcιν, ἐπ' ἀλλήλαιc δὲ πέcωcι

φωνῇ ὕπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῷ
θεςπεςίῳ cύνιcαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύc,
κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδαc βάλεν αἱματοέccαc,
cῆμα τιθεὶc πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρcέι παιδί.
οἷοc δ' ἐν βήccῃc ὄρεοc χαλεπὸc προϊδέcθαι
κάπροc χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέcαcθαι
ἀνδράcι θηρευτῇc, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
δοχμωθείc, ἀφρὸc δὲ περὶ cτόμα μαcτιχόωντι
λείβεται, ὄccε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην,
ὀρθὰc δ' ἐν λοφιῇ φρίccει τρίχαc ἀμφί τε δειρήν·
τῷ ἴκελοc Διὸc υἱὸc ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
ἦμοc δὲ χλοερῷ κυανόπτεροc ἠχέτα τέττιξ
ὄζῳ ἐφεζόμενοc θέροc ἀνθρώποιcιν ἀείδειν
ἄρχεται, ᾧ τε πόcιc καὶ βρῶcιc θῆλυc ἐέρcη,
καί τε πανημέριόc τε καὶ ἠῷοc χέει αὐδὴν
ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρόα Cείριοc ἄζει,
τῆμοc δὴ κέγχροιcι περὶ γλῶχεc τελέθουcι,
τούc τε θέρει cπείρουcιν, ὅτ' ὄμφακεc αἰόλλονται,
οἷα Διώνυcοc δῶκ' ἀνδράcι χάρμα καὶ ἄχθοc·
τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺc δ' ὀρυμαγδὸc ὀρώρει.
ὡc δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένηc ἐλάφοιο
ἀλλήλοιc κοτέοντεc ἐπὶ cφέαc ὁρμήcωcι,
δεινὴ δέ cφ' ἰαχὴ ἄραβόc θ' ἅμα γίγνετ' ὀδόντων·
ἠδ' ὥcτ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχεc, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται
αἰγὸc ὀρεccινόμου ἢ ἀγροτέρηc ἐλάφοιο,
πίονοc, ἥν τ' ἐδάμαccε βαλὼν αἰζήιοc ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆc, αὐτὸc δ' ἀπαλήcεται ἄλλῃ
χώρου ἄιδριc ἐών· οἳ δ' ὀτραλέωc ἐνόηcαν,
ἐccυμένωc δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
ὣc οἳ κεκλήγοντεc ἐπ' ἀλλήλοιcιν ὄρουcαν.
ἔνθ' ἤτοι Κύκνοc μὲν ὑπερμενέοc Διὸc υἱὸν
κτεινέμεναι μεμαὼc cάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχοc,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδηc δέ, βίη Ἡρακληείη,
μεccηγὺc κόρυθόc τε καὶ ἀcπίδοc ἔγχεϊ μακρῷ

---

v. 405. οἳ δ' ὥcτ' v. 406. μάχεcθον v. 415. χαλκόc

αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
ἤλασ᾽ ἐπικρατέως· ἀπὸ δ᾽ ἄμφω κέρσε τένοντε
ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός·
ἤριπε δ᾽, ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
ἠλίβατος πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
ὣς ἔριπ᾽· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην προσιόντα δοκεύσας
δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὣς σώματι κύρσας,
ὅς τε μάλ᾽ ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
†ἐμμενέως δ᾽ ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ,
γλαυκιόων δ᾽ ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
οὐρῇ μαστιόων ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι·
τοῖος ἄρ᾽ Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος ἀυτῆς
ἀντίος ἔστη Ἄρηος, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
ἐσσυμένως· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ·
ἀμφότεροι δ᾽ ἰάχοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσῃ,
μακρὰ δ᾽ ἐπιθρῴσκουσα κυλίνδεται, ἣ δέ τε ἠχῇ
ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
ὑψηλός, τῷ δὴ συνενείκεται, ἔνθα μιν ἴσχει·
τόσσῃ ὃ μὲν ἰαχῇ βρισάρματος οὔλιος Ἄρης
κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὃ δ᾽ ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ᾽ ἔχουσα,
δεινὰ δ᾽ ὑπόδρα ἰδοῦσ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«Ἆρες, ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ᾽ ἄγε, παῦε μάχης, μηδ᾽ ἀντίος ἵστασ᾽ ἐμεῖο.»
ὣς ἔφατ᾽· ἀλλ᾽ οὐ πεῖθ᾽ Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν·
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακλείῃ,
κακτάμεναι μεμαώς· καί ῥ᾽ ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,

v. 425. ἐπιόντα

ϲπερχνὸν παιδὸς ἑοῦ κοτέων περὶ τεθνηῶτος,
ἐν ϲάκεϊ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλεν· ἐρυϲϲάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
ἔϲϲυτ' ἐφ' †Ἡρακλῆι κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀυτῆς
μηρὸν γυμνωθέντα ϲάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
οὔταϲ' ἐπικρατέως, διὰ δὲ μέγα ϲαρκὸς ἄραξε
δούρατι νωμήϲας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέϲϲῃ.
τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
ἤλαϲαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
ἵππους μαϲτιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
Κύκνον ϲκυλεύϲαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
νίϲϲοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
ἵπποις ὠκυπόδεϲϲιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐξίκετ' Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ Κήυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
οἵ ῥ' ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βαϲιλῆος
Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἰαωλκόν
Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
τιμῶντες Κήυκα φίλον μακάρεϲϲι θεοῖϲι.
τοῦ δὲ τάφον καὶ ϲῆμ' ἀιδὲς ποίηϲεν Ἄναυρος
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα, κλειτὰς ἑκατόμβας
ὅς τις ἄγοι †Πυθοῖδε, βίῃ ϲύλαϲκε δοκεύων.

INDEX NOMINUM.

B.

Γ.

Δ.

Ξ.

O.

Π.